BSB Bayerische StaatsBibliothek

Münchener DigitalisierungsZentrum
Digitale Bibliothek

Photius <Constantinopolitanus>

Photii Lexicon

Bd.: 2

Lipsiae 1823

A.gr.b. 2492-1/2
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10237152-1

Copyright

Das Copyright für alle Webdokumente, insbesondere für Bilder, liegt bei der Bayerischen Staatsbibliothek. Eine Folgeverwertung von Webdokumenten ist nur mit Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek bzw. des Autors möglich. Externe Links auf die Angebote sind ausdrücklich erwünscht. Eine unautorisierte Übernahme ganzer Seiten oder ganzer Beiträge oder Beitragsteile ist dagegen nicht zulässig. Für nicht-kommerzielle Ausbildungszwecke können einzelne Materialien kopiert werden, solange eindeutig die Urheberschaft der Autoren bzw. der Bayerischen Staatsbibliothek kenntlich gemacht wird.

Eine Verwertung von urheberrechtlich geschützten Beiträgen und Abbildungen der auf den Servern der Bayerischen Staatsbibliothek befindlichen Daten, insbesondere durch Vervielfältigung oder Verbreitung, ist ohne vorherige schriftliche Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek unzulässig und strafbar, soweit sich aus dem Urheberrechtsgesetz nichts anderes ergibt. Insbesondere ist eine Einspeicherung oder Verarbeitung in Datensystemen ohne Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek unzulässig.

The Bayerische Staatsbibliothek (BSB) owns the copyright for all web documents, in particular for all images. Any further use of the web documents is subject to the approval of the Bayerische Staatsbibliothek and/or the author. External links to the offer of the BSB are expressly welcome. However, it is illegal to copy whole pages or complete articles or parts of articles without prior authorisation. Some individual materials may be copied for non-commercial educational purposes, provided that the authorship of the author(s) or of the Bayerische Staatsbibliothek is indicated unambiguously.

Unless provided otherwise by the copyright law, it is illegal and may be prosecuted as a punishable offence to use copyrighted articles and representations of the data stored on the servers of the Bayerische Staatsbibliothek, in particular by copying or disseminating them, without the prior written approval of the Bayerische Staatsbibliothek. It is in particular illegal to store or process any data in data systems without the approval of the Bayerische Staatsbibliothek.

10237152

Φ Ω Τ Ι Ο Τ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

PHOTII LEXICON

E CODICE GALEANO DESCRIPSIT

RICARDUS PORSONUS.

PARS POSTERIOR.

LIPSIAE

SUMPTIBUS C. H. F. HARTMANNI.

MDCCCXXIII.

10237152

ΦΩΤΙΟΥ ΛΕΞΕΙΣ.

Π — Ω.

10237152

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ π̄ῑ στοιχείου.

Πάγας: δίκτυα· παγίδας.

Παγασαί: Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων.

Πάγη: θηρατικὸν ὄργανον· καὶ ἔστι τετράγωνον.

Παγκάλης: πάνυ καλῆς·

Παγκρατιασταῖς: ἀθληταῖς· πύκταις.

Παγκράτιον: πυγμή· ἀγών· ἄθλησις. (368)

Πάγκυφος ἐλαία: ἡ κατακεκαμμένη.

Πάγοι: αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν.

Πάγον εὐτειχῆ: ἐν ὄρει τετειχισμένην.

Παθαίνεσθαι: οὐ δεινοπαθεῖν.

Παιάν: εἶδος ᾠδῆς.

Παιᾶνας: κώμους· εὐφημίας.

Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι: δῆμοι διττοί εἰσι Παιανιέων, τῆς Πανδιονίδος φυλῆς· οὓς [1] Διόδωρος καλεῖσθαι φησὶ Παιανίαν καθύπερθεν καὶ Παιανίαν ὑπένερθεν· τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιέα· διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν· δῆμος δέ ἐστι καὶ [*] *οὗτος τῆς Λεοντίδος.*

[1] ὡς

[*] Inc. f. 91. c. 1.

Παιανίσαι: τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους[1] καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιανίαζε[2] ἐπορεύετο: μὴ Παιανιοῖ· τὸ γὰρ Παιανιοῖ τὴν ἐν τόποι σημαίνει δύναμιν.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν: ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν.

Παιδάρητος:[3] τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἐκπεμφθέντων ἔστιν οὗτος ἁρμοστής· ἀνὴρ εἷς τῶν γεγονότων καλῶν.

Παιδάριον: οὐ μόνον τὸ ἄρρεν, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ λέγουσι.

Παιδάρια: τὰ μείζονα καὶ τὰ ἄρτι γεγονότα λέγεται.

(369) Παιδέρως:[4] σφραγῖδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος.

Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.

Παιδιὰν καὶ παίγνιον: ἑκατέρως λέγουσιν.

Παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις· παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἐραστοῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται· ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοίνιξ· Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁραῖς, ἀπώλεσας· καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπηι νῦν· ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας Εὔπολις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τίς· Ἐγὼ δὲ χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς· καὶ Κρατῖνος δὲ Ὥραις,[5] τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ[6] Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ, — μακάριος τῶν παιδικῶν· οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τωῖ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων· Πλάτων Φαίδρωι· ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν

[1] ἐ. ἔργου ἀρχομένους
[2] Παιάνιζε
[3] Παιδάριτος
[4] Παίδερως
[5] ὁρᾶις
[6] σου

παιδικῶν ἐλαβόμην, ἐρεσχελήσων σε· λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί· ἡ δὲ λέξις, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων.

*[Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.]

Παιδικώτερον: ἱλαρώτερον.

Παιδισκάριον: χοράσιον δὲ οὐ λέγεται· ἀλλὰ καὶ κεκωμωίδηκεν Φιλιππίδης, ὡς ξενικόν.

Παιδείαν: παιδικὴν ἡλικίαν. (370)

Παιδιά: παῖγμα.

Παιδοκόμον: παῖδα τρέφοντα.

Παιδοκλέτειρα: παιδοφόνον.

Παιδοτρίβας: ἀλείπτας· γυμναστάς.

Παιδουργία: παιδοποιΐα.

Παιδοῦσα: ἐγκύμων.

Παίει: τύπτει.

Παίειν: ἐσθίειν.

Παιπάλη: ἄλευρον, ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου.

Παιπάλημα: τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίαι, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίαι.

Παιπάλημα: οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος· καὶ γὰρ Ὅμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὀρῶν παιπάλημα καλεῖ· οἱ δὲ τὸν εὐρίπιστον καὶ εὐμετάβολον, ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου.

Παῖσαι: τύψαι.

Παισθείς: τυπτηθείς.

Πεττείαις: παιδιαῖς· τάβλαις.

Παιῶνας: ἰατρούς· καὶ ἀλαλαγμούς· καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιωνεῖον: ἰατρεῖον· θεραπευτήριον· ἢ σωτήριον φάρμακον.

Παχτῶσαι: σφηνῶσαι θύραν.

*Inc. f. 91. c. 2.

Παλάθαι: μάζαι σύκων.

Παλαιόν: οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῳ̃ παλαιὸν ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου· οὕτως Λυσίας ἐν τῳ̃ πρὸς Ἀλκίβιον· καί τοι εἰ ἀποδεδώκει τῳ̃ Κτησικλεῖ τὰς ν′ παλαιὰς, ὥσπερ οὗτος φησί.

(371) Παλαιγενές: πρεσβύτατον.

Πάλαι: τὸ ἤδη λέγειν εἰώθασιν.

Πάλαι: καὶ τρίπαλαι· καὶ δεκάπαλαι λέγουσιν.

Παλαιοθέτης: παλαιοπράγμων καὶ δραστήριος.

Παλαιθέου: παλαιᾶς θεοῦ.

* Παλαιότερον, καὶ ἄνευ τοῦ ō λέγουσι· καὶ τὸ ὑπερθετικὸν, παλαίτατον.[1]

Παλαιστάς: σπιθαμάς· ἢ ἔμπαλιν.

Παλαιφάτου: παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας· περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μῦθοι.

Παλαμᾶσθαι: τεχνάζεσθαι.

Παλαμίς: τεχνίτης.

Παλαμναῖος: φονεύς· ἢ μιαρός· παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες· παρὰ τὴν παλάμην· καὶ Ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος· καὶ προστροπαῖος,[2] ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς.

Παλαμωμένων: χερσὶν ἐργαζομένων.

Παλαμῶν: χειρῶν.

Παλάσια: τὰ συγκεκομμένα σῦκα· παλάθην λέγουσι καὶ παλαθίδα· εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων κεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖς.

Παλαστή: θηλυκῶς· Κρατῖνος Νόμοις· — μεῖζον τὸ δέος παλαιστῆς· Φιλήμων Ἐφεδρίταις· Σκιμπόδιον[3] ἓν καὶ κώδιον καὶ ψιαθίον Ἴσως παλαστῆς.

* Inc. f. 91. c. 5.

[1] παλαίτερον

[2] προστρόπαιος

[3] σκηπ in σκιμπ statim mut.

Παλεύετε: θηρεύετε· καὶ τὰς περιστερὰς τὰς θηρευούσας, παλευτρίας καλοῦσιν.

Παλευτά: τὰ λίνα οἷς τὰ θηρία ἁλίσκεται· ὡς καὶ πα-(372)
λευτρίδες, αἱ περιστεραί.

Παλεῦσαι: ἐξαπατῆσαι· ὑπαγαγέσθαι· καὶ παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος.

Παλεῦσαι: ὑπαγαγέσθαι· ἀπὸ τῆς πάλης ἢ τοῦ παλαίειν· οὕτως δὲ ἔλεγον τὸν εὐεξαπάτητον.

Παλημάτιον: λεπτὸν ἄλευρον.

Παλίλλογα: παλισύλλεκτα.

Παλιλλογία: ταυτολογία.

Παλιμβαλής: ὁ ἀνάταυρα πεσών.

Παλίμβιος: ὡς ἐξ ἀναβιώσεως.

Παλιμβολία: ἡ εὐμετάβλητος γνώμη.

Παλίμβολος: ἀδόκιμος· εὐμετάβολος· ἀνελεύθερος· Κλήμης· δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος, ἐναντιόβουλος· ἐναντιογνώμων· ὡς καὶ παλίνδης ὄνος.*

Παλιμπετής: ὀπισθόρμητος.

Παλίμφημα: δύσφημα· κακά· ἐναντία.

Παλινάγγελος: ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

Παλινάγρετον: πάλιν καὶ αὖθις· ὑστερόληπτον.

Παλιναίρετα: ἐπεσκευασμένα· καὶ οἷον ἐπίγναφα· οὐ καινὰ οὐδὲ ὑγιῆ.

Παλιναίρετα: φευκτά· ἔκκλιτα· τὸ ἐναντίον αὐτῇ τῇ αἱρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ παλαιά· Πλάτων ἐν Τιμαίωι[τ] παλιναίρετα γάρ φησι γεγονότα καὶ διεφθαρμένα.

Παλιναίρετος: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκ-(373)
φυλλοφορηθέντος ἐνδείξει· μήποτε δὲ αἱρετὸν λέγει ὁ

* Inc. *αντιοβούλος* f. 91. c. 4.

[τ] ... ἀ- λ τ

[1] *πάλιναυ* primo ut puto; nunc erasis *ν* et *υ*, *παλαι πά* factum, *παλαιά* certe ejusdem. Etiam *ω* in *τιμαίωι* in litura.

ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον· ἐπειδὴ γὰρ συκοφαντῶν τινὰς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει· ἢ ὅτι συκοφάντης ἄλους ἔζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν, πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἣν ὤφειλεν· ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν· ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἄρχοντας τινὰ ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας· Πίνδαρος δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Παλινδικεῖ: ἐπισυνάπτει δίκην.

Παλινδορία: σκύτος.

Παλινδρομῶν: ὑποστρέφων.

Παλιγκάπηλος: ὁ μεταπράτης.

Παλιγκάπηλος: ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν· λέγουσι δὲ καὶ παλινέμπορος.

Πάλιν: καὶ αὖθις· καὶ αὖτις· ταῦτα τὰ τρία ταυτὸν σημαίνει· ὥστε καὶ ἐκ παραλλήλου χρῶνται ἀμφοῖν· αὖτις πάλιν, πάλιν αὖτις λέγοντες.

Παλινοδία: ἐναντία ὁδός.

Παλίνορσος: ὀπισθόρμητος.

Παλινοστήσας: ἐπανελθών.

25* Παλινσκίωι: σκοτεινῶι· τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος.

Παλιντράπελον: ἀντίστροφον· ἐναντίον· ἀντεστραμμένον.

(374) Παλινῳδία: ἐναντία ᾠδή· ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις.

Παλίνρυτα: κύμβαλα.

Παλίνσκιον: τὸ ὑπὸ ἄλλου σκιαζόμενον.

Παλίμβολον: Αἰσχίνης ἐν τῶι περὶ παραπρεσβείας· ὁ πολλάκις ἐπ' ἐμπολῆι μεταβεβλημένος, καὶ λεγόμενος

* Inc. f. 2. c. 1.

ἐν τῳῖ βίῳι παλίμπρατος, παλίμβολος ἐλέγετο· ὡς Δείναρχος δηλοῖ καὶ Μένανδρος.

Παλιρρόθιον: ἐκ [1] τουπίσω ἐφωρμηκός.

Παλίνσκιον: Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον· Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν· καὶ Σοφοκλῆς· — χειμῶνι (σὺν) [2] παλινσκίωι· ἀντὶ τοῦ ζοφερῳῖ.

Παλίωξις: ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις· ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν.

Παλιώρους: ἀκοντιστάς.

Παλλάς: παρθένος μεγάλη· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνηιρηκέναι Πάλλαντα ἕνα τῶν Τιτάνων.

Παλλάδος πρόσωπον: τοὺς στατῆρας· ἀπὸ τοῦ σεσημασμένου· ἐκ θατέρου γὰρ Ἀθηνᾶς πρόσωπον ἦν.

Παλλακίς: κόρη.

Παλλακόν: τὸν παλλακευόμενον.

Παλαμναῖος: τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τῃῖ παλάμηι παλαμναίους ἐκάλουν.

Παλληνεύς: Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα, Παλλήνηθεν· ὁ δὲ δημότης, Παλληνεύς· ὅτι δέ ἐστι καὶ ἐν Θραίκηι Παλλήνη, γνώριμον.

Πάλλει: κινεῖ· σείεται· ἅλλεται. (375)

Παλλόμενον: ἁλλόμενον· κληρούμενον. [3]

Παλμός: τρόμος· σεισμός.

Πάλος: κλῆρος.

Παλτά: τὰ δόρατα.

Παλτάρια: σεμίδαλις.

Παμμάχιον: παγκράτιον.

Παμμήστορα: πάντων τεχνίτην.

[1] εἰς [2] om. σὺν

[3] πληρούμενον

Πάμπαν: παντελῶς· Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλι-
φὴν[1] *εἶναι φησὶν ἐκ τοῦ (παντάπασι).*
** Παμπήδην: παντελῶς.*
Παμπησία: παγκτησία.
Παμπληθεῖς: πάνυ πολλάς.
Παμύλης: Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης.
Παμφαής: ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.
Πάμφορος: παντοῖα φέρων.
Παναγές: καθαρόν· ἅγος γὰρ καὶ ἁγνεία, καὶ μύσος κατὰ ἀντίφρασιν.
Παναγής: ὁ κατὰ πάντα ἁγνός.
Παναθήναια: Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικισμῷ, πρὸ τοῦ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ Γῆς· Ἀθηναίων· ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως· πεντέτης· καὶ ἀγωνίζεται παῖς, Ἰσθμικοῦ πρεσβύτερος· καὶ ἀγενείου· ἀνήρ· τῷ[2] *δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι· καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίαι πλεκτῇ.*
(373) *Παναθήναια: ἀγὼν πεντετηρικὸς Ἀθήνησιν.*
Παναίπεια: θεραπεία.
Παναλκές: ἰσχυρότατον.[3]
Πανάμερον: δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.
Πανάνυτον: παντοδύναμον.
Πανάπυστος: ἀνήκοος.
Παναρμόνιον: πάντοθεν ἡρμοσμένον.
Παναυγές: πάνυ λαμπρόν.
Πανδαισίας: πολυτελοῦς τραπέζης· εὐωχίας.
Πανδαισία: ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

[1] Sic. Desinit artic. in *τοῦ*, sine punctis. In marg. nota /

* Inc. f. 92. c. 2. [2] *τὸ* [3] *ν* ms. ut hic.

Πανδαίσιον: πολυτελὴς τράπεζα.

Πανδαμάτωρ: πάντας ὑποτάσσων.

Παναθήναια: διττὰ Παναθήναια ἦγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν· ἦγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου· τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

*Πάναχτος: πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας· Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ * χωρίον, Μένανδρος δὲ ἀρσενικῶς.*

Πάνδια: ἑορτή τις· ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης· ἢ ἀπὸ Πανδίονος, οὗ ἐστὶ καὶ φυλὴ ἐπώνυμος· ἄγεται δὲ αὕτη τῳ Διί· ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῳ Διί.

Πάνδια: ἑορτή τις Ἀθήνησι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

Πανδείνως: εὐφήμως· λέγεται δὲ ὡς παναθλίως.

Πανδερκεῖς: πάντα ὁρῶντες. (377)

Πάνδημος Ἀφροδίτη: οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν· διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιόν· ἃς ἐκάλουν ἀγορὰς· ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.

Πανδήμου: παντὸς τοῦ πλήθους· ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου.

Πανδιονίς: μία τῶν ἱ φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις· ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.

Πανδοκεῖον: καταγώγιον· τὸ διδόμενον μισθοῦ στεγανόμιον· [1] λέγεται καὶ διὰ τοῦ χῖ, διὰ τὴν τῶν στοιχείων συγγένειαν.

Πανδοσία: πόλις μία τῶν ἐν Κασωπίᾳ.

Πάνδροσος: ὄνομα γυναικός.

Πανδωρία: ἡ γῆ.

* Inc. f. 92. c. 3.

[1] -μεῖον

Πανιὰς αἶσα: ἀπὸ τοῦ Πανός. [1]

Παγχαρπία: πανσπερμία.

Παννύχιον: ὅλην τὴν νύκτα.

Πανομφαίωι: ὡῖ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανόν: ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ. Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμωι.

Πανόπτης Ζεύς: [2] *πολυόφθαλμος. καὶ πανόπτρια.*

Πανὸς σκῶλος: ὄνομα σχήματος.

Πανός: δέσμη κλῆματίδων. οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν. Ἀριστοφάνης.

(378) *Πανός: σκοπός.* [3] *μανιώδης. ἐπεὶ τῶν φαντασιῶν αἴτιος ὁ Πάν. παρὰ τὸ φαίνειν λελεγμένος.*

Πανοσπρία: ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πάνοψ: ἥρως Ἀττικός. καὶ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις.

Πανοῦργος: ὁ πάντα ἐν πονηρία ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος.*

Πανσέληνον: λεκτέον, οὐ πληροσέληνον.

Πανσθενέστατον: ἰσχυρότατον.

Πανσπερμία: παγχαρπία.

Πανστρατεία: οὕτως λέγει καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Πάντα θεῖ κἀλαύνεται: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων.

Πάντα κάλων σείειν: παροιμία ἐπὶ τῶν πάσηι προθυμίαι χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἅρμενα χαλώντων.

Πάντα κάλων: ἐπὶ τῶν μετὰ πάσης προθυμίας πραττόντων.

Πάντα λίθον κινεῖν: Πολυκράτει τωῖ Θηβαίωι χρησμὸς

[1] In marg. nota /

[2] *γάμωι· ζεύς·* sine aliis punctis quae articuli finem indicent. Nota / in marg. Deinde nov. artic. *Πανόπτης: πολ.*

[3] *σκοπ̃ος* (Accentum ut videtur delet. Imitatur Porsonus.)

* Inc. f. 92. c. 4.

ἐξέπεσεν· πριαμένωι τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, εὑρεῖν χρυσόν· οἱ δὲ εἰρῆσθαι φασὶν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόντων.

Πάντα ὀκτώ: οἱ μὲν Στησίχορον φασὶν ἐν Κατάνηι τα-φῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείοις πύλαις λεγομέναις· καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμούς, καὶ ὀκτὼ γωνίας· οἱ δὲ ὅτι Ἁλήτης [1] κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοι-(379)κίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησεν πολίτας καὶ ὀκταμερῆ τὴν πόλιν.

Παντάπασιν: ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὁλοσχερῶς· σφόδρα.

Παντταχηῖ: πάντα τρόπον· καὶ παντταχοῦ, ἐν παντὶ τόπωι· καὶ παντταχόθι· παντταχοῖ δὲ καὶ παντταχόσε, εἰς πάντα τόπον.

Παντέλειον: ὁλόκληρον.

Παντευχίαν: πανοπλίαν.

Παντὶ σθένει: ὅλῃ [2] δυνάμει.

Παντί τωι: παντί τινι.

Παντοδαπά: παντοῖα.

Παντοδαπώτερον: [3] συγκρίνοντες λέγουσιν.

Παντὸς μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ πάντως.

Πάντοσε: παντταχοῦ.

Πάνυ: λίαν.

Πάνυ σφόδρα: ἀνάπαλιν δ' οὐ λέγουσι σφόδρα πάνυ.

Πανύστατον: πάντων ἔσχατον.

Παμφάλυα: τὸν πομφόλυγα· Σώφρων.

Πανώλης: πανώλεθρος.

Πάξοι: νῆσοι κατ' Ἰταλίαν.

Παπάζοιεν: πατέρα καλοῖεν. [4]

Πάπας: τοὺς πατέρας καλοῦσιν.

[1] ἁλίτης
[2] πάσηι, sed ὅλῃ. statim supr.
[3] —ότερον
[4] παραπ. pro πατέρα π.

25* Πάππος: αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες· μύσταξ δέ, αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάπποι: αἱ τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσεις.

(380) Παπταίνειν: ἐρευνᾶν.

Παρά: διά.

Παραβαλέσθαι: τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

Παραβάλλεσθαι: τὸ ἐξαπατῆσαι· Θουκυδίδης ά· οὕτως καὶ Ὅμηρος· παραβλήδην [1] ἀγορεύων.

Παραβαλεῖς: παραθήσεις· ὁμοιώσεις· ἐπιφοιτήσεις.

Παραβάλοιτο: ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.

Παραβαλοῦ: παύου· κυρίως δὲ παραβάλλειν λέγεται τὸ παῦσαι τὴν κώπην τῆς εἰρεσίας.

Παραβάλλεσθαι: παρακαθῆσθαι· συνθέσθαι.

Παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς: τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως· Θουκυδίδης.

Παραβιβάζεσθαι: παραβαίνεσθαι.

Παραβλέπειν: ὑποβλέπειν.

Παραβλήδην: ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς.

Παραβληθησόμενος: συγκριθησόμενος· ὁμοιωθησόμενος.

Παραβλῶπες: παρορῶντες· στραβοί.

Παραβολή: πραγμάτων ὁμοίωσις.

Παράβολος: * * * * [2]

Παραβύουσα: παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον: παρακεκρυμμένον· † λάθραι γινόμενον.

Παράβυστον: οὕτως ἐκαλεῖτο τί τῶν παρὰ Ἀθηναίοις δικαστηρίων· ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ιά· ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος· ἧς (381) μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· λέ-

* Inc. f. 93. c. 1.

[1] παρὰ αὐλίδην

[2] Desunt puncta; semiversus vacuus. † Inc. f. 93. c. 2.

γεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι, παραπληρωμάτων.

Παραγγείλας * * * * * [1] 5

Παραγκωνίσας: ἀποστρέψας· ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας.

Παραγνούς: παρανοήσας.

Παραγγελία: (ὅση σπουδὴ καὶ παραγγελία) [2] περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε· καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίαι ἐχρήσατο ἐν τωῖ κατὰ Κτησιφῶντος· τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνται τινές· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

Παραγραφή: δίκη λεγομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην· μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυδικίαν· παρεγράφοντο δὲ διὰ τρόπων δ'· διὰ προσώπων· διὰ χρόνων· διὰ τόπων· διὰ τρόπων.

Παραγράφεται: ἐξουθενεῖ· παραιτεῖται· ἀποβάλλεται.

Παραγραφή: οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν,* ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπογραφῆς· καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ ἀφ' οὗ ἀντέγραψαν· τοῦτο δ' ἂν(382) εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησίν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἐστι περιγεγραμμένου.

Παραγραφή: ὅτ' ἂν λέγῃ τίς, ὅτι τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, εἰσήχθη πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γέγηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις· καὶ διὰ τοῦτο φησὶ

[1] Desunt puncta; semiversus vacuus.

[2] iv. voces om.

* Inc. τορσιν f. 93. c. 3.

μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς· οἳ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσιν· λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνὺς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως, καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες· καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή· καὶ ἐπ᾽ ἐκείνῃ τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάστοι τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά· παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτον τί ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παράδειγμα: εἰκών· ἢ χαρακτὴρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος· ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μέν γάρ ἐστιν, ὅτ᾽ ἂν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ· οἷον, λογικῷ λογικόν·* παραβολὴ δέ, ὅτ᾽ ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ· οἷον, ἀλόγῳ λογικόν· ἢ ἔμπαλιν.

(383) *Παράδειξις*: ὁμοιότης· δήλωσις.

Παράδεισος: τὸ ἐνεστώς· σημαίνει δὲ οἷον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν· ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντος· καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ, τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν· ἔστι τὲ τοὔνομα Περσικὸν, καὶ λέγεται φαρδαιθί.

Παραδιαιτᾶσθαι: τὸ παρ᾽ ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.

Παρὰ δίκην: παρὰ τὸ δίκαιον.

Παράδοξον: ἀπροσδόκητον· θαυμαστόν.

Παραζηλῶν: παροξύνων· ζηλοτυπῶν.

Παραθέουσι: παρατρέχουσιν.

Παραθήγειν: ἀκονᾶν· παροξύνειν.

* Inc. f. 93. c. 4.

Παραθήκην: Πλάτων Συμμαχίαι. [1]

Παραιρημάτων: τῶν ἱματίων· Θουκυδίδης.

Παρασαβάζειν: [2] *παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ· τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς· καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν.*

Παραθήξονται: παρακονήσονται.

Παραθρήσειας: παρίδης.

Παραιξορουσον: Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδος τί· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι. [3]

Παραιρήσεται: ἀφαιρήσεται.

Παραιροῦνται: ἀφαιροῦνται.

Παρακαρής: ὀλίγου.

Παραίσια: ἀπαίσια. (384)

Παραιτεῖσθαι: παρακαλεῖν· συγγνώμην αἰτεῖν.

Παραιτητής: παρακλήτωρ· ἀπολογούμενος.

Παρακαταβολή: πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.

Παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν: οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν * *δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν· καὶ οἱ περὶ κλῆρον ἢ ἐπὶ κλῆρον πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριον τί κατετίθεσαν· καὶ τοῦτο ἐχρῆν αὐτοὺς στρέφεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων, δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο· Δημοσθένης μέν τοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί· καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μέν με τὴν δίκην πάλιν· ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.*

[1] συμμαχίαν
[2] Παραισ.
[3] Semel λ
* Inc. f. 94. c. 1.

Παραχαταθήκη: ἐνέχυρον.

Παραχατάσηασις: ἀργύριον ἐν μιαῖ δραχμηῖ ὑπὸ τῶν ἰδίας δικαζομένων δίκας τοῖς διαιτηταῖς καταβαλλόμενον· ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῶν ὑπομνυμένων αὐτάς· κατεβάλλετο δὲ καὶ τοῖς θεσμοθέταις ἐπί τισι γραφαῖς.

Παραχεχομμένος: ἐξεστηκώς· παράφρων· μαινόμενος.

Παραχελεύεται: προτρέπεται· διεγείρει.

Παρακέλευστοι: οἱ ἐκ παρακελεύσεως καὶ παρακλήσεως συλλαμβάνοντες καὶ οὐ στασιάζοντες.

(385) *Παρακέλευστοι: οἱ σπουδασταί· ὁ γὰρ σπουδαστὴς τὸν αὐστηρὸν καὶ σπουδαῖον οἰκεῖον δηλοῖ.*

Παράκλησις: ἀντὶ τοῦ προτροπή· Ἰσοκράτης Παραινέσεσι· διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες· Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων· ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν, καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακινοῦντα: ἐξιστάμενα.

Παράκλητος: ὡς ἡμεῖς, εἴρηκεν Λυκοῦργος.

10* *Παρακοίτης: ἀνήρ.*

Παρακοᾶν: παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν· κοᾶν γὰρ καὶ κονᾶν, τὸ φρονεῖν.

Παρακονᾶν:[1] *τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.*

Παρὰ κωφὸν ἀποπέρδειν: παροιμία· ἐπὶ ἀναισθήτων.

Παραχροτοῦντες: παραθαρσύνοντες· παροτμῶντες.[2]

Παραχρούεται: ἀντὶ τοῦ ἐξαπαταῖ· μετῆκται δὲ τούνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τί ἢ μετροῦντας χρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν, ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Παρακεχόρδικεν:[3] *οἷον παρημάρτηκεν· λέγουσιν Ἀττικοὶ, καὶ παράχορδον.*

* Inc. f. 94. c. 2.

[1] κ recentioris; sed et principio ita fuisse liquet. Hunc artic. om. Pars. [2] παροτμοῦντες [3] -ηκεν

Παρακρούεσθαι: ἐξαπατῆσαι· ἤτοι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐ βίαι, ἀλλ' ἐξ ἐνέδρας παρακρουόντων χειρὶ ἢ ποδί.

Παρακρουσιχοίνικος: παρακρουόμενος ἐν τῷ μετρεῖν· τὸ γὰρ ἀπατᾶν παρακρούσασθαι ἔλεγον· ὅθεν καὶ κρου-(386)
σιμετρεῖν καὶ θυροκρουστεῖν.

Παραλέγειν: τὰς ὑπερεχούσας ἐν ταῖς ὀφρύσι τρίχας ἐκλέγειν.

Πάραλοι: οἵ τε ἐν τῇ νηῒ τῇ παράλῳ πλέοντες, καὶ οἳ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι· πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρετεῖ· ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἠβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλῳ ἐχρῶντο· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία· ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς· Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς.[1]

* *Παραλογισμός: ἀπάτη λογισμοῦ.*

Παραλογιστής: ἀπατεών.

Παράλογον: λέγουσιν ἀρσενικῶς οἵ τε ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης· τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν· οἷον, τοῦ πολέμου τὸν παράλογον· καὶ, ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος.

Παράλογος: τὸ ἀνέλπιστον· τὸ παρὰ προσδοκίαν.

Παράλιον: ἡρῷον Παράλου τινὸς ἥρωος,[2] *ἀφ' οὗ τάχα καὶ ἡ πάραλος ναῦς.*

Πάραλος: ἱερὰ τριήρης, ὥσπερ καὶ ἡ Σαλαμινία· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις β'· Ἀντιγονὶς καὶ Δημητριάς· ἔτι δὲ καὶ Ἀμμωνιάς· ἀλλ' ἡ μὲν πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὰς θεωρίας· εἴς τε Δῆλον φημὶ καὶ Ὀλυμπίαν· ἡ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μεταπέμπεσθαι τοὺς ἐξ αὐτῆς(387)

[1] ἀντιγόνης — δημητρίας et sic mox, sed ἀμμωνιὰς
* Ino. f. 94. c. 5.
[2] ἡρώιου

Αττικοὺς ἀδικεῖν δοκοῦντας· ἐπολέμουν δὲ ὅμως καὶ αὗται αἱ τριήρεις.

Πάραλος: ναῦς ἱερά· θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία.

Παράλλαξον: πάρελθε.

Παραλοῦμαι: παροιμιακῶς· εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν· συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Πάραλος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπό τινος ἥρωος[1] τούνομα λαβοῦσα· πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐταῖς· οἳ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, τέσσαράς τε[2] ὀβολοὺς ἐλάμβανον· καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Παράλληλον: ὅμοιον· ἀκόλουθον· ἐγγὺς ἀλλήλων· ἐξ ἴσου.

Παραλουργίς: παράβαφος.

Παραμείψας: παραλλάξας.

Παραμπυκίζεται: παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμυθῆσαι: συμβουλεῦσαι· καὶ παραμυθήσασθαι ὡσαύτως.[3]

(388) *Παραπαίων: ληρῶν.*

Παραπέτασμα: τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν· ὃ προβάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς εἰσιόντας· ἔχει δὲ καὶ ἄλλα σημαινόμενα ἡ λέξις.

Παραπεπτωκώς: ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς· Δημοσθένης ἐν τοῖ κατὰ Στεφάνου.

[1] Sic
[2] τέσσαρές
[*] Inc. f. 94. c. 4.
[3] ὡς αὕτως

Παραπέτασμα: παραχάλυμμα· παράπλωμα.
Παράπηγμα: κανόνα· καὶ εἶδος τί ὀργάνου ἀστρονομικοῦ.
Παραπλαγιάσας: πλασάμενος.
Παράπηχυ: ἱμάτιον τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν· τοῦτο δὲ καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλωι τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.
Παραπλέξαι: ἐμπλέξαι.
Παραπλήξ: μαινόμενος· παράφρων· τὰς φρένας βεβλαμμένος.
Παραπλῆγας πέτρας: παραλίας· πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης.
Παραπληξία: μανία.
Παρὰ πόδας: εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον.
Παραπτερυγίζειν: κολακεύειν· ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων.
Παραρρητοῖς: παρηγορικοῖς λόγοις· παραμυθήμασιν· ὑποθήκαις· οἱ δὲ συμβόλοις.
* *Παναρμόνιον: ὄργανον μουσικόν· Ἄλεξις· — ἐν ᾧ Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.*
Παράρυμμα ποδός: τὰ ὑποδήματα τὰ ῥυόμενα τοὺς(389) *πόδας.*
Παραρύμματα: δέρεις· σκεπάσματα.
Παραρυῶμεν: παραπέσωμεν.
Παρασάγγης: εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅ ἐστι στάδια τριάκοντα.
Παρασημαίνει: δηλοῖ· χαράττει.
Παράσημος: ἀδόκιμος.
Παράσημος ῥήτωρ: Δημοσθένης ἐν τῶι ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα οἱ τοιοῦτοι χαράττεται ὑπὸ τῶν

* Inc. *Παραν̓ρμόνιον* (sic) f. 95. c. 1. Voluit *Παν̓αρμόνιον*. Tum *παναρμόνιον*, ut hic; et ε. τ. sine accentibus.

ἀργυραμοιβῶν σημείωι[1] τινί, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάραχται.

Παράσημος ῥήτωρ: ὁ φαῦλος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων· τούτων γὰρ τὰ φαῦλα παράσημα λέγεται.

Παράσιτοι: οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρούμενοι·[2] κεῖται ἡ λέξις ἐν τωῖ τοῦ βασιλέως νόμωι.

Παρασεῖσαι τὰς χεῖρας: τὸ ἐν τωῖ τρέχειν γινόμενον.

Παρασκήνια: αἱ εἴσοδοι αἱ εἰς τὴν σκηνήν.

Παρασκήνια: ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ[3] παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς· ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτως φησὶ καλεῖσθαι.

(390) Παράστασις: στάσις παρά τινα ἄτιμος· γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.[4]

Παράστασις: τούνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσι· ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας· Μένανδρος Μισογύνηι·* — ἕλκει δὲ γραμματίδιον Ἐκεῖσε δίθυρον καὶ παράστασις μία Δραχμή· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείαι περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησίν· εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτούς, ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ δωροξενίας· ἂν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγοι τὴν ξενίαν· καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλεύσεως καὶ (ἀγρα)φίου[5] καὶ μοιχείας· Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας τοὺς διαιτητάς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμάς· μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν[6] παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπωμοσίαν[7] ἑκάστην.

[1] β΄ ά γ΄
[1] ὑπο τ. α. χαράττεται σημείωι
[2] αἱρόμενοι (sic) ' ὃ
[4] χρεω- (o statim) * Inc. f. 95. c. 2.
[5] Pro ἀγρα iv. vel v. litt. spatium.
[6] ἣν [7] -σίου

Παρράσιος:[1] *ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, δῆλον· φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος· Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.*

Παράσιτος: κοσσοτράπεζος.

Παρασπιστής: παρεστὼς ὁπλίτης.

Παράστασις: ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην· Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν.

Παρασπονδήσας: παραβὰς τὰς σπονδάς.

Παρασπονδοῦμαι: παραβαίνομαι.

Παραστησάμενος: παραλαβών· ἑλών· καταστρεψάμενος. (391)

Παρασταδόν: παραστατικῶς· κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ δέον.

Παραστάται: οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς ἕνδεκα, τουτέστι, τοῖς βασανισταῖς.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν: Πολιτείας ἡ·[2] *ἀντὶ τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν· τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία*[3] *καλεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν, γράψας τὸ ō εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον* *10 μεθ' ὑπηρέτου τῳ̃ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσιν.

Παρὰ σφίσιν:[4] *παρ' αὐτοῖς.*

Παρασχεδόν: παραυτίκα.

Παραταχθείς: παρ' αὐτὸν ταχθείς.

Παρατέθηγμαι: ἠκόνημαι.

Παρατενεῖς:[5] *ἀπολεῖς· ἐπὶ πλέον παρελκύσεις.*

Παρατηρημάτων: ἐπιτηρήσεων· κληδονισμῶν· καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντειῶν.

Παρατίλτρια: οὐ δρωπακίστρια· καὶ παρατιλλόμενος, ὁ πιττούμενος.

[1] ρ semel.
[2] ΖΙ
[3] -μωσία
* Inc. f. 95. c. 3.
[4] σφῖσιν G. Accent. om. Porsonus.
[5] *Παρατενθείς* (sic)

Παρὰ τούτου: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου· καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον· οὕτως παντα χοῦ Ἀρριανός.

Παρατρύζει: παραφρονεῖ· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, (392) *ὅτ' ἂν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνοῦσιν.*

Παρατεῖναι: τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ἀπολέσαι· ὁ κωμικὸς ἐπὶ Εὐβοίας· Οἵδ'· [1] ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

Παραυδήσας: παραμυθησάμενος.

Παραύλια: πρόσχωρα.

Παραυτίκα: ἔγγιόν τι τοῦ αὐτίκα σημαίνει· καὶ ὑπογυώτερον· Θουκυδίδης· εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὴ ἐθέλοι ξυμμαχεῖν.

Παραφέρων: παράγων.

Παράφορος: ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος.

Παραφρυκτωρεῖν: τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων· βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων· ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείωι λόγω [2] ἐχρήσατο.

Παραχαράκτης: διαστροφεύς.

Παραχειμάζοντι: Δημοσθένης· καὶ παρεχείμασεν Ὑπερίδης.

*Παραχρᾶται [3] πολύ: σφοδρῶς συνουσιάζει· * ἀκολάστως μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἑκάστου πράγματος ὃ [4] ἐκ περιουσίας γίνεται.*

Παραχορδίζειν: διαφωνεῖν· ἁμαρτάνειν.

Παραυχενίζων: παρακρούων.

Παρέγγραπτον: νόθον.

(393) *Παρεγγεγραμμένος: ὁ μὴ ἀστός.*

[1] οἵ θ' — ἡμῶν
[2] λόγων (ων compendio)
[3] Παραχρᾶται: πολὺ σ.
[4] ὃ om.
* Inc. σιάζει f. 95. c. 4.

Παρεγγύησεν: καὶ παρεγγυηθέντος· παρεγγύησεν μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν· Ἰσαῖος· καὶ παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος· ὁ αὐτός.

Παρεγγράπτους: ξένους· νόθους.

Παρεγγυαῖ: παραδίδωσι· παραγγέλλει· παραινεῖ· παρακατατίθεται.

Παρεγγυήσαντος: παρασχόντος.

Παρεγγυῶν: παραινῶν: διαβεβαιούμενος.

Πάρεδρος: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ φησι· λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους, ὅ, τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος· δύο ἑκάτερος,[1] οὓς ἂν βούληται· καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν· καὶ εὐθύνας[2] διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύωσιν· ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης· οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθείς: παραλυθείς.

Παρεθέντος: ἐκλυθέντος.

Παρεῖαι ὄφεις: ὀνομάζονται τινὲς ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου· εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορος ὁμοίους[3] τοῖς ὄφεσι· τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρείας, αὐτοὺς τοὺς ἔχεις[4] κατεσθίειν.

Παρεῖαι ὄφεις: ὄφεις παρειὰς ἔχοντες μεγάλας ἱεροί· οὐ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὄφεις ἀδι-(394) *κοῦντες.*

Παρείετο:[5] παρητεῖτο.

[1] ἑκατέρους
[2] εὐθύνας (ειν compend.)
[3] ὁμοίως
[4] ὄφεις, sed statim ἔχεις in marg.
[5] Παρίετο: παρηγεῖτο statim mut. in Παρείετο: παρηγεῖται.

Παρείεμαι: παραιτοῦμαι.

5* Παρεικάθη: παρέλθη.

Παρειά: γνάθος· καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρήκοντα:[1] παρατείνοντα· ὡς διήκοντα, ἐπεκτεινόμενα.

Παρειχότος: παραλελυμένου.

10 Παρειμένον: κεχαυνωμένον.

Παρειμένος: παρεωραμένος.

Πάρειμι: παρελεύσομαι.

Παρείπηι: παραπείσει.

Παρειπών: παραινέσας.

15 Παρείς: ἐάσας· ἀφείς.

Παρείσακτον: ἀλλότριον.

Πάρεισι: παρελεύσεται.

Παρείσεται: παραιτήσεται.

Πάρεισι: παραρρηδήσεται.[2]

20 Παρεισκρίνει: παρεισέρχεται· παρεισβάλλει.[3]

Παρεῖτε: παραγίνεσθαι.

Παρ' ἕκαστα: ἑκάστοτε.

[Παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν: τοῦτο μὲν καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλῳ τὴν πορφύραν ἔχον,

25 ἔγκυκλον.]

(395) Παρεκβατικῶς: συντόμως.

Παρεκόπτου: ἠφάνιζες· ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας παρακοπτομένων ὀρνέων.

Παρεκότει: ὠργίζετο.

5 Παρέλαβεν τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν, σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν.

.η.

* Inc. f. 96. c. 1. Παρείκαθι: πάρέλθε

[1] Παρείκοντα, sed η statim supr.

[2] παρερηδήσεται [3] παρεὶς ter disjungit.

Παρελαχάνιζες: παρέπρασσές τι καὶ μετεῖχες.

Παρελθεῖν: ἀντὶ τοῦ νικῆσαι· Δημοσθένης ἐν τῇ τοῦ[1] *ὑπὲρ Κτησιφῶντος.*

Παρέλεξας: τὰς ὑπερεχούσας τρίχας ἐν ταῖς ὀφρύσιν εἰώθασιν ἐκλέγειν· ἔνιοι δὲ ἐκσύρουσι τὴν τοιαύτην θεραπείαν γίνεσθαι.

Παρελθών: ἀντὶ τοῦ εἰσελθών.

Παρέλκον: περιττὸν ἢ παρατεῖνον.

Παρέλκεσις: ὑπέρθεσις.

Παρελογίσασθε: ἠπατήσατε.

Παρέλυσαν: ἀπήλλαξαν· μετέστησαν· Θουκυδίδης· τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρεμβαλόντων: κυκλωσάντων.

Παρεμβολή: σκηνή· κάστρον· στρατόπεδον.

* *Παρέμφασις: παραίνεσις· συμβουλή.*

Παρενδατη: παρεντεθη.

Παρενθήκη: ἐπὶ τῶν παρεργαζομένων τεχνιτῶν.

Παρεξερεσίαν: τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων· ἐν δ' Θουκυδίδης.

Παρεξηυλημένον καὶ κατατετριμμένον: τὸ ἀμυδρόν· ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν αὐλῶν τῶν κατατετριμμένων· Ἀριστοφάνης· Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ(396) *παρεξηυλημένους.*

Παρενείρει: παρεμβάλλει· ἤγουν λέγει.

Παρεπλεξάμην: παρέπλεξα τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἐμπλέκειν.

Παρέπτη: παρῆλθεν.

Πάρεργος: ὀλίγωρος· καὶ παρέργως, ὀλιγώρως.

Παρέρχεται: ὑπερβάλλει.

Πάρες: ὑποχώρησον.

Πάρεσις: νέκρωσις.

[1] Sic.

* Inc. f. 96. c. 2.

Πάρεστιν: ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.
Παρέσφηλεν: παρεσφάλη· ἀπερρύη.
Παρετέον: σιωπητέον· παραληπτέον.
Παρευδοκιμησάσης: νικησάσης· ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερ-
15 *βάσης.*
Γαρευθύνει: παραφέρει· βιάζεται.
Παρευνηθείς: παρακοιμηθείς.
Παρηβηκώς: γεγηρακώς.
Παρηβῆσαι: παρακμάσαι.
20 *Παρηγορίας: συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως.*
Παρήκαμεν: ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν.
Παρήλασεν: ὑπερήλασεν[1] *ἤτοι ἐνίκησεν.*
Παρῆν: παρήμην.[2]
Παρῆσθα: παρῆν.[3]
25 *Παρήσω: παράσχω.*
(397) *Παρθένιος: ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννώ-*
μενος.[4]
Παρθένοι: οἱ γεννώμενοι παρθένω πρὸ τοῦ γήμασθαι.
ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ
5 *Γοργίαι παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται· κα-*
λοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.
Παρθένοι: τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ
ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ· πρεσβυτάτη μὲν*
10 *Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ Πανδώρα· τρίτη Πρόκρις·*
τετάρτη Κρέουσα· πέμπτη Ὠρείθυια· ἕκτη Χθονία·
τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑ-
αυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς[5] *ἐλθούσης*

[1] η ex em. statim facta pro ε.
[2] παρ' ἡμῖν.
[3] An παρῆν pro novo articulo habuerit scriba, non liquet. Junge, *Παρῆν: παρήμην· παρῆσθα· παρῆν.*
[4] γενναῖος
[5] στρατείας
* Inc. σβυτατη f. 96. c. 3.

ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τωῖ Ὑακίνθωι καλουμένωι πάγωι ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων· διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες· καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τηῖ ε Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν· καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπωι.

Παρθενοπίπας: ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν.

Παρίαμβοι: καὶ παριαμβίδες καὶ ἴαμβοι· κιθαρωδικοὶ νόμοι, οἳ προσηύλουν.

Παριεμένους: παρερχομένους.

Παρίεται: παραλύεται.

Παρίεμαι: παραιτοῦμαι.

Παριλλαίνουσαν: παραβλέπουσαν.

Παριππεύσαντες: παραδραμόντες.

Παρ' ἵππον καὶ κόρην: τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος· ἐπειδὴ τίς τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν,[1] Ἵππο-(398) μάνης τούνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίωι τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίῳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο· καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορὰν[2] ἐποιήσατο· ἀφ' οὗ πάριππος[3] καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ωἷ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθι: παραγίνου·[4] παρατύγχανε· Ἕρμιππος Δημόταις.

Παρίσθμια: τὰ περὶ τὸν φάρυγα.

Πάρνης: τὸ ὄρος θηλυκῶς· Ἐς τὴν[5] Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκάβηττον· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ ἑξῆς.

Παρνησός: ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

[1] κοδρίδων
[2] βοᾶν
[3] παρίππος (sic)
[4] παράπνου
[5] θηλυκῶς ἐστιν — φροῦδε.

15* *Πάρνοπες: ἀττέλαβοι· οἱ δὲ τὰς Κυπρίας ἀκρίδας οὕτως ἀπέδοσαν.*

Πάρνοψ: εἶδος ἀκρίδος.

Πάροιθεν: ἔμπροσθεν.

20 *Παροιμία: λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός.*

Παροινίας: ὕβρεις.

Πάροινος: μέθυσος.

Παροισθέντι: παρενεχθέντι.

Παροιστρῶσα: ἐξεστηκυῖα· ἐρεθίζουσα.

25 *Παροιστρῶσι: παρακαθίσωσι θυμωῖ.*

Παρό: διό.

(399) *Παροκλάζων: γονατίζων.*

Παροκωχή: παροχὴ παρὰ Θουκυδίδηι· ὡς ἡ ἀνοκωχὴ καὶ διοκωχή.[1]

Παρολκή: ὑπέρθεσις.

5 *Παρομαρτεῖ: παρακολουθεῖ.*

Παρ' ὅντινα οὖν: παρὰ πάντα.

Παρόν: ἐξόν· δυνατόν· δέον.

Παροῤῥμαῖ: διεγείρει· παροξύνει.

Πάρος: χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.

10 *Παρ' οὐδέν: εὔκολον· εἰς οὐδέν.*

Παρουσία: ἀντὶ τοῦ περιουσία· ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου· ἡ οὐσία· Δημοσθένης ἐν τωῖ περὶ συντάξεως· καὶ Κράτης· "Ἐχοντες εὐπαθῆ[2] *βίον, Παρουσίαν τε χρημάτων.*

15 *Παροχεύει: παραπλαγιάζει· ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει· ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ.*

Παροχετεύοντες: μεταφέροντες.

* Inc. f. 96. c. 4.

[1] *ἀνακωχὴ καὶ διακωχή*

[2] *ἀπαθῆ*, et primo *περιουσίαν*

Παροχλίζουσι: μετακινοῦσιν.
Παροχήσομαι: πάροχος ἔσομαι.
Πάροχος: ὁ παροχούμενος ἐκ τρίτων τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐπὶ τῆς ἁμάξης.
Παροψίδας: (σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης.) [1]
Παροψίς: ἐμβάφιον· ὀξυβάφιον.
Παροψίς: οὐ τὸ ἀγγεῖον, ἀλλὰ καὶ ὄψον καὶ μαγειρικαί. [2]
Παρουσία: λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψι-(400)*λείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος * Φάωνι· — ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας· καὶ πολύ ἐστιν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους· — τὴν παρουσίαν Τῶν ἐγγὺς ὄντων· Θουκυδίδης ἐν τῇ ά· Βυζάντιον γὰρ ἑλὼν τῇ προτέραι παρουσίαι· τούτῳ* [3] *γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.*
Παρρησία: ἐξουσία· ἄδεια.
Παρρησίας: ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας· Ἰσοκράτης Βουσίριδι.
Παρυφή: ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.
Παρύφωσ **** [4]
Παρῶ: ἀφῶ· συγχωρῶ.
Παρῶαι: ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ· χρώματος.
Παρωδούμενος: λεγόμενος.
Παρωθοῦντες: ἐκβάλλοντες.
Παρῶμμαι: ἐν ὑπεροψίαι εἰμί· Μένανδρος Ἠνιόχωι. [6]
Παρώνυμον: ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.

[1] Pro explicatione, par fere spatium. Nota / in m.
[2] Sic. Nota / in m.
* Inc. φαωνι· ὃς, (sic) f. 97. c. 1.
[3] τοῦτο
[4] Lacuna: nota / in m.
[5] πυροῦ
[6] ἡνιόβωι

Παρώπια καὶ ἀντήλια[1] *τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια.*

Παρῶπτο: παρεωρᾶτο.

Παρώσας: παρεκβαλών.

Παρώτρυναν: παρώξυναν.[2]

Πάσασθαι: γεύσασθαι.

Πάσηι τέχνηι: ἐκ παντὸς τρόπου· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτηι· Σὺ δ'[3] *ἦν σχολάσης πάσηι τέχνηι πρὸς ἑσπέραν Ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.*

Πασῖνος: ὄνομα κύριον.

Πασίων: ὄνομα τραπεζίτου.

Πασπάλη: τὸ τυχόν· οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα· Ἱππώναξ· — πασπαληφάγον[4] *γρόμφιν.*

Πασπαχίωι: πασσάλωι.

Πανσυδίη: μετὰ πάσης ὁρμῆς· πανστρατιαῖ· ὁμοθυμαδόν.*

Πασσυδί: παντελῶς· ὁ Θουκυδίδης ἡ· μὴ[5] *οὕτως τε πασσυδὶ διεφθάρθαι· ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πασσυδί· ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.*[6]

Παστά: ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον.

Παστοφορεῖον: τὸ φέρον τὸν παστόν.

Πάσσους:[7] *παχυτέρους.*

Πασχητιᾶ: πάσχειν θέλει.

Πάταγος: ψόφος.

Πατάνια: τὰ ἐκπέταλα καὶ τὰ ἀναπεπταμένα[8] *λοπάδια· οἱ δὲ πολλοὶ διαστρέφουσιν ὡς Ῥωμαϊκὸν τὸ ὄνομα.*

[1] ἀντίλια
[2] παρόξυναν
[3] οὐδ'
[4] πασπάλιν φαγὼν
* Inc. τιᾶι f. 97. c. 2.
[5] θ. ἢ μὴ
[6] φερεκράτου
[7] Accent. om.
[8] ἀναπεπτ.

Πατάσσει: πλήττει. (402)
Πάταχνα: ποτήρια φιαλοειδῆ ἐκπέταλα.
Πατεχίων: ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου.
Πάτορες: κτήτορες.
Πατάγημα: ἀντίλαλος καὶ πανοῦργος· Μένανδρος· Οἷον πατάγημ' ἦκεις.
Πάτος: ὁδός.
Πατραλοίας: πατρατύπτης.
Πάτρης: ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις.
Πατρίληκτος: ἡ οὐσία ἡ πατρικὴ· καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰλημμένη κλήρωι.
Πατριώτης: ὁ βάρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρωι καὶ οὐ πολίτης.
Πατριῶται: οἱ δοῦλοι τῶν[1] Ἑλλήνων· πολῖται δὲ οἱ ἐλεύθεροι· οἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριώτας.
Πατριαί: χῶραι· φυλαί· τοπαρχίαι.
Πατρονομούμενοι: οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες.
Πατρούχου παρθένου: τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου· ἧι προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.[2]
Πατρώζοντα: τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.
*Πατρώων· πατρίων· καὶ πατρικῶν: πατρῶια λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὅτ' ἂν αὐτοῖς ὁ λόγος ηἰ περὶ χρημάτων ἢ τόπων· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τωῖ πρὸς Διοκλέα· πάτρια δὲ, τὰ ἔθη καὶ τὰ νόμιμα· καὶ * τὰ μυστήρια· καὶ τὰς ἑορτὰς, ὡς Ἀντιφῶν· πατρικῶν δὲ, ὅτ' ἂν περὶ προσώπων ποιοῦνται τὸν λόγον, ὡς Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ Κτησιφῶντος.* (403)
Πατταλεῦσαι: προσπῆξαι.[3]

[1] *τῶν* om. [2] *ν* postea add.
* Inc. f. 97. c. 3.
[3] *προσπτύξαι* Porsonus, forma *τοῦ ῆ* deceptus.

Παῦ: τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως.

Παῦλα: ἀνάπαυσις.

Παυσικάπη: μηχάνημα τροχωῖ ἐμφερές· δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν· καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

Παφλάζοντα: ἠχοῦντα· ἀναζέοντα.

Παχεῖς: Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως.

Πάχνη: δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.

Παχνουμένης: ἀνιωμένης.

Παχνοῦται: πήσσεται· πήγνυται· λυπεῖται.

Παχύνοοι: παχύνοες· ἀνόητοι.

Παχύτερον: ἀμβλύτερον· οὐκ ἀκριβές.

Πεδία[1] καὶ πρόβατα: τόπος Ἀθήνησιν ἰδίως οὕτως ὀνομάζεται, ἐν ᾧ πρόβατα ἐγίνετο καλὰ νεμόμενα.

Πεδίον: ἁπλῶς μὲν τὴν γῆν σημαίνει τὴν ὁμαλήν· σημαίνει δὲ καὶ τόπον τινὰ Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον.

Πεδοικούσης: μετοικούσης.

Πέδαι: δεσμά.

Πεδικά: μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ
(404) τοῦ συμβεβηκότος· εἶχεν καὶ προβάτων νομάς· ἔστι τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίαι καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν.

Πέδιλα: ὑποδήματα.

Πεδῆται: πεπεδημένοι· συνδεδεμένοι.

Πέδον: γῆ· ἔδαφος.

Πεδότριψ: ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ πέδων ὁ αὐτὸς, καὶ ὀψιπέδων.

Πέδουρος:[2] μετέωρος.

Πεζέταιροι: οἱ ἀπὸ ἱερατικῶν ἔργων ἑταῖροι καὶ φίλοι

[1] Παιδία [2] Accent. om.

γεγονότες· Δημοσθένης δὲ τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου *φρουροὺς οὕτως ὀνομάζει· οἳ ἦσαν καὶ πιστοὶ καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ λέγεται[1] τῶν πεζῶν, αἳ εἰσι τῶν ἱματίων ὠαί· ἐπεὶ ἔξωθεν εἰσὶν αὗται περὶ τὰ ἱμάτια κατεσκευασμέναι.

Πεζὰς μόσχους: ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γάρ τινες οὕτως ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείαι· τὰς χωρὶς ὀργάνων· Κάνθαρος[2] Συμμαχία·— αὐλητρίδα πεζήν· καὶ Εὔπολις Κόλαξι.

Πεζίδα: τὴν ὦαν τοῦ ἱματίου· Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις· καὶ τὴν ἀργυρόπεζαν τινὲς οὕτως εἰρῆσθαι.

Πεζῇ: τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσιν· καὶ πεζῇ φράσαι, τὸ ἄνευ μελῶν· Παῦσαι μελῳδοῦσ',[3] ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον, ὁ Κωμικός· τὰς ἑταίρας τὰς μὴ μουσικὰς,(405) ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πεζὰς καλοῦσιν.

Πέζα: τὸ ἄκρον· ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ὦαν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προβάτων προσέρραπτον.

Πεζέταιροι: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Ἀναξιμένης δὲ ἐν ά Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων[4] φησίν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσεν· τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν, πεζεταίρους ὠνόμασεν· ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμότατοι[5] διατελῶσιν ὄντες.

Πεζολόγος: συγγραφεύς.

* Inc. f. 97. c. 4.
[1] λέγ᾽ται i. e. λέγονται
[2] κάνθαροι
[3] μὲν ὠιδοὺς
[4] λέγει
[5] –ρίας προθυμότατα

Πεζοφοροῦσιν: ἤτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων· ἢ τοῖς ποδήρεσιν.

Πεζῶ γόωι: ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας· ὡς καὶ πεζαὶ ἑταῖραι, αἱ χωρὶς[1] ὀργάνων μισθαρνοῦσαι.

Πειρᾶν: τὸ πειράζειν ἐπὶ φθοραῖ καὶ συνουσίαι· Μέναν-δρος.*

Πειρατῶν: καταποντιστῶν· κατὰ θάλασσαν ληστῶν.

Πειρῶντα: πειράζοντα διὰ λόγων.

Πείρινθα: τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον.

(406) *Πείσματα: τὰ ἀγκύρεια[2] σχοινία παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.*

Πεισόμενον: παθεῖν μέλλοντα.

Πείσων: εἷς τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τριάκοντα τυραννησάντων.

Πείσονται: πάθωσιν.

Πεκτούμενος: τιλλόμενος.

Πέκτειν:[3] κείρειν πρόβατον.

Πελαγίζειν: Ὑπερίδης· τὸ ἀπὸ πελάγους περαιοῦσθαι.

Πελάζειν: πλησιάζειν· ἐγγίζειν.

Πειρᾶν: τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν· καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους· Θουκυδίδης· πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι· σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι.

Πελανός: γίνεται πέμματά τινα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου[4] ἐκ τῆς ἅλω· Λίδυμος δέ φησι κυρίως εἶναι πελανὸν τὸ ἐκ τῆς πετάλης πέμμα· ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι· ἢ

[1] καὶ πεζέταιραι χ. * Inc. ραῖ f. 98. c. 1.
[2] ἀγκύρια, sed ει statim supr.
[3] Sic. [4] ἤτοι

ὅτι λευκόν ἐστιν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν· Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῳῖ Ὀρέστῃ ἰδίως φησίν· — ἐκ δ' ὄμορξον[1] ἀθλίου Στόματος ἀφρῳόδη πελανόν· ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ.

Πελανοί: πέμματα[2] ἐκ πολῆς, τουτέστιν ἀλεύρου, εἰς(407) θυσίαν ἐπιτήδεια· καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι· Διονύσιος Ὡράξ· θεοῖς ἀπαρχαί τινες· λέγεται δὲ πελανὸς καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρὸς, καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον· οἷον, λιβανωτὸς,* κόμμι· καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργικοὶ νόμοι: ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πελαργικόν: τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων κατασκευασθὲν τῆς ἀκροπόλεως τεῖχος· τούτους γὰρ κληθῆναι πελαργοὺς, οἷον Πελασγοὺς, ὡς πλανήτας τινας· ἢ ὅτι ἰδόντες[3] αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας λαμπρὰς περιβεβλημένους, πελαργοῖς[4] εἴκασαν.

Πέλας: πλησίον· γείτων.

Πέλαθρα: πλέθρα· ἔστι δὲ μέτρα γῆς· τὸ δὲ πλέθρον, σταδίου ἕκτον.

Πελάται: οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι· καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἑκτήμοροι· ἐπειδὴ ἕκτῳ μέρει τὸν καρπὸν εἰργάζοντο τὴν γῆν.

Πελάται: οἱ μισθῷ δουλεύοντες· ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς· οἷον ἔγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες· Ἀριστοτέλης.

Πελάτης: ὁ ἀντὶ τροφῶν καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.

Πέλει: γίνεται· ἔστιν.

Πέλεκυς: ὁ δὲ πέλυξ βάρβαρον.

[1] εὖ δ' ὄμορξεν
[2] πέμμα
[3] δόντες
* Inc. τὸς f. 98. c. 2.
[4] πελαργοὺς

(408) *Πελληνικαὶ χλαῖναι: διάφοροι· καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Ἑρμαῖα ἐδίδοντο.*

Πελιάδες: περιστεραί· καὶ πελιὰν, περιστεράν.

Πελιδνόν: μέλαν·[1] *λέγεται καὶ πελιτνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ.*

Πελιοί:[2] *μέλανες· ὠχροί.*

Πέλλης: ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι· σκάφην τινά.

Πέλικαν: Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι· Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος.

Πελιτνόν: Θουκυδίδης διὰ τοῦ τ.

Πέλται: λόγχαι· καὶ ἀσπίδια τετράγωνα.

Πελτασταί: τοξόται· ἢ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

Πελτασταί: οἱ πέλτας ἔχοντες στρατιῶται· πέλτη δὲ εἶδος ἀσπίδος οὐκ ἐχούσης ἴτυν· οὐδ' ἐπίχαλκον, οὐδὲ βοός· ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη.*

Πελλοίρα: κόσμος τίς.[3]

Πέλτη: ὅπλον κοῦφον ἴτυν οὐκ ἔχον· ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγονός.

Πέλωρ: μέγα τεράστιον.

Πελώριος: μέγας.

Πέλωρον: μέγα.

Πελώρου: τέρατος μεγάλου.

Πέμματα: πλακούντια.

Πέμπτα: πέντε καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες καὶ Ἀττικοί· πεμπάζειν[4] *γὰρ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν· καὶ πεμπώλαρχον· καὶ Πλάτων πέμπελα, καὶ Ξενοφῶν.*

Πέμπειν: τὸ πομπεύειν· Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκοι· Μικρὰ Παναθήναια, ἐπειδὴ[5] *δι' ἀγορᾶς*

[1] *μελανόν*
[2] Accent. om.
* Inc. *τιῶται* f. 98. c. 5.
[3] Hunc art. om. P.
[4] *πεμπτάξειν*
[5] *ἐπεὶ*

πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος· καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες· Θουκυδίδης.

Πέμπτη φθίνοντος: ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο· Μένανδρος Χαλκίδι.

Πέμφιξ:[1] πνοή· Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων.

Πέμψιν: ἀποστολήν.

Πενέσται: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· πενέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται, οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτες· οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς πενέστας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλοικέτας.[2]

Πενέσται: οἱ παρὰ Θεσσαλοῖς μὴ γόνῳ δοῦλοι, ἀπὸ τῶν ὑπὸ Αἵμονος[3] ἐν Αἰγίνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν· οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτοῖ δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς γ' γενεᾶς, φιληδούντων τῇ χώραι· παρέδοσαν δὲ ἑαυτοὺς ἐφ' ὅρκωι· ἐπὶ τῷ[4] μήτε παθεῖν τί ἐργαζόμενοι, μήτε ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς χώρας· *καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι μενέσται καλούμενοι, ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος.

Πενέσται: οἱ τῶν Θετταλῶν δοῦλοι, ἴσως παρὰ τὸ πένεσθαι, ὥσπερ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων Εἵλωτες, καὶ(410) τῶν Κρητῶν Καλαρῶται.

Πενιχρὰν λέγουσι τὴν γυναῖκα καὶ πένισσαν.

Πενθερὰ τωῖ νυμφίωι: ἡ τῆς κόρης μήτηρ· καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει· ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τωῖ Φηγεῖ φησί· Καὶ σὲ ὦ γεραιὲ[5], τήν τε παῖδα μὴ δῶς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίζηι καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός· καὶ ὁ Πρω-

[1] Πέμψιξ
[2] Θετταλικάς
[3] ὑπὸ τ. ὑ. αἵμονος
[4] τὸ
[5] γερεὲ
* Inc. f. 98. c. 4.

τεσίλαος τωῖ Ἀλκάθω[1] φησίν· — ἀξίως δ' ἐμὸς Γαμ-
βρὸς κέκλησαι, παῖδα μοι ξυνοικίσας· Σοφοκλῆς δὲ τὸ
ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγε-
νείαι· Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀ-
χιλλέως· Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν·
ἀντὶ γαμβρῶν.

Πενταετηρόν: έ ἐτῶν.

Πένταχα: εἰς έ μέρη.

Πεντακοσιομέδιμνον: τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἓν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι.

Πεντέπηχυ: καὶ πεντέκλινον· καὶ πεντέχαλκον· καὶ πεντέμηνον, καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτω λέγουσι διὰ τοῦ ε̄.

Πεντέκτενοι:[2] περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ[3] τὰς ὤας πέντε κτένας πορφυροῦς.

Πεντεσύριγγον ξύλον: έ ὀπὰς καὶ τρήματα[4] ἔχον· τραχήλω· χερσί· ποσίν· Ἀριστοφάνης.

(411) Πέντε κριταί: οἱ τοῖς κωμωδοῖς ἀποδεικνύμενοι.

Πεντέλεια: ὄρος Ἀρκαδίας· ἐξ οὗ ὁ Λάδων ποταμός.

Πεντελιθίζειν: διὰ τοῦ ε̄ λέγουσιν.

Πεντηκόνταρχος: ὁ τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους ἄρχων.

Πεντηκοστολόγοι: τελῶναι· Μένανδρος.

Πεντηκόνταρχος: ὁ τῆς πεντηκοντόρου* ἄρχων· ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.

Πεντηκοστή: καὶ πεντηκοντεύεσθαι·[5] καὶ πεντηκοστολόγοι· πεντηκοστὴ μέν, τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντηκοστεύεσθαι δέ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν· πεντη-

σί

[1] πρωτελαος — ἀλκάστω — ἄξιος — ξυνοικήσας
[2] Accent. om. [3] περὶ — πεντεκτένας πορφύρους
[4] τρίματα. E regione verborum ἔχον — ἀριστ. nota /
* Inc. f. 99. c. 1. [5] Sic, sed mox per σ.

κοστολόγοι δὲ, οἱ τὸ τέλος ἐκλέγοντες· ταῦτα δέ ἐστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

Πεντετηρίς: πενταετηρίς.

Πεξάμενος: κτενίσας· ξάνας.

Πέξαι: κεῖραι.

Πεπαλμένος: βεβαμμένος· καὶ πεπαλκέναι λέγεται, τὸ ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα.

Πεπαλαγμένος: μεμολυσμένος· ἔνθεν καὶ παληλία, τὸ μολύνεσθαι τῇ κόνει.

Πεπάρηθος: νῆσος οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

Πεπαίνει: πραΰνει.

Πεπαρμένον: πεπερονημένον· καθηλωμένον· τετρυπημένον.

Πεπαρωινήκασιν: ἡμαρτήκασι.

Πέπειρον: ἀκμαῖον· εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου. (412)

Πεπιναρωμένα: [1]

Πεπελτωμένα: πεπιναρωμένα.

Πεπεμμένην λέγουσιν, οὐ μόνον ἀπεσταλμένην.

Πεπιλημένη: συνεσφιγμένη.

Πεπλαδικός: ὑγρανθέν· σεσηπός.

Πεπλασμένον: κακοῦργον.

Πέπλεκται: ἥττηται· Μένανδρος.

Πέπλος: περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηναῖ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστιν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.

Πέπλον: περιβόλαιον· ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πεπνυμένος: συνετός.

Πεποιωμένον: ποιότητα ἔχον.

Πέπον: προσηνέστατε· προσφιλέστατε.

[1] Spatium, et nota / in m.

* *Πέπονες: ἔκλυτοι· ἀσθενεῖς.*

Πεπρωμένη: [1] *εἱμαρμένη· τύχη· γένεσις.*

Πεπρωμένον: εἱμαρμένον· ὡρισμένον· πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέποσχα: Δωριέων τινὲς τούτωι κέχρηνται· ὧν καὶ Στησίχορός [2] *ἐστιν.*

Πεπραδίδαι: πορδαί· ἢ γένος ἰχθύων ὅμοιον μεμβράδι.

Πέπταται: ἤπλωται.

Πεπυκασμένον: ἐσκεπασμένον· περιβεβλημένον· καὶ ἀπύκαστον, ἀσκέπαστον.

(413) *Πέπυστο: ἠκηκόει.*

Περαῖ: πλέει.

Περαίνοντας: τελειοῦντας.

Περαιτέρω: πλέον πάνυ.

Περγάμιον: δήμιον.

Πέργαμον: τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν: δῆμος ἡ Περγάση τῆς Ἐρεχθηίδος φυλῆς· τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί· Περγασέα τε καὶ Περγασῆθεν.

Πέρδικος ἱερόν: παρὰ τῆι ἀκροπόλει· Εὐπαλάμωι γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἧς [3] *υἱὸς Καλὸς, ὠῖ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν* [4] *κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ὠῖ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τούνομα.*

Πέρι: περισσῶς.

Περίτρια: ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

* Inc. f. 99. c. 2.

[1] *Πεσπρωμένη* forsan G. tum *εἱμαρμένη* et mox *εἱμαρμένον*

[2] *στησίχωρός* [3] *περδιξης* (sed primo *πέρ*) [4] *ἑαυτὸν*

Περιαγειρόμενοι: ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγόμενοι ἀθ-
ληταί· Πολιτείας έ ἐπὶ τέλει· λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν
ἐξαρχῆς ἆθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις· ὃν
τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ
*δὲ ἤρξαντο * χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νική-*
σαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες
στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς κα-
θήμενοι καὶ περισιάζοντες [1] πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν· (414)
οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερ-
χομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις
ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ
τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς
ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν
Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου [2] φησὶν οὕτως· Τίς δὴ τῶν
νῦν τοσάσδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων
ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων· ἔνιοι δὲ τοῦτο
τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεῖνον γὰρ
ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυ-
ρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον
καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

Περιαγές: ἐπικαμπές.

*Περιαγκώνισμα: * * * * [3]*

Περιαλγής: ὃς πενήρης τωῖ γόνωι [4] καὶ τοῦ δράματος
τοῦ Πλατωνικοῦ.

Περιάγνυται: περικατακλᾶται· οἱονεὶ περιίσχεται.

Περιαγοραῖος: λάλος.

Περιαθρεῖν: περισκοπεῖν.

Περίαλος: τὸ ἰσχίον.

* Inc. f. 99. c. 3.

[1] Sic.

[2] *ἀετύλου — τοσάδε — περικτυόνων*

[3] Semiversus vacuus. Nota / in m.

[4] *ὁ σπενήρης.* Tum *τόνωι* potius quam *γόνωι*

Περιαμησάμενος: *θερίσας*.

Περιαμφί: *κύκλωι*.

Περιάοιδος: *ἐγκύκλιος ὠδή*. [1]

(415) *Περιαυθαδίζεται*: *ἐν ὑπερηφανίαι ἀναστρέφεται· ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ*.

Περιαυτά πως: *οἷον ἐγγὺς καὶ παρὰ μικρόν*.

Περιαυτίζεται: *περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ· ἢ ἐν αὐτῆι τῆι λέξει ἐνδιατρίβει*.

Περιαυτολογεῖν: *περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας*.

* *Περιβαλλομένους*: *προσλαμβανομένους*.

Περίβαλε: *οἷον περίλαβε· καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον λέγουσι· σπανίως δέ*.

Περιβάλλων: *περιλαμβάνων*.

Περίβαρα: *ὑποδήματα*.

Περιβαρίδες: *ὑποδήματα γυναικῶν*. [2]

Περίβλεπτος: *ἔξοχος· μέγιστος*.

Περιγηθής: *περιχαρής*.

Περιγράψαι: *οἷον ἀποκτεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων*.

Περιγίνεται: *περιττεύει· Ἀριστοφάνης*.

Περιγυρίδα: *περιφέρειαν*.

Περιδαρδάπτεσθαι: *περικατεσθίεσθαι*. [3]

Περιδεδόσθαι: [4] *τὸ συνθέσθαι· καὶ Ὅμηρος· Εἰ δ' ἄγε νῦν τρίποδος περιδώμεθον*.

Περιδεής: *περίφοβος*.

Περίδειπνον: *ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἑστίασις γινομένη*.

Περιδέξιος: *ὁ καὶ τῆι ἀριστερᾶι ἐργαζόμενος· παρὰ δὲ τωῖ Θεολόγωι λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξηι τὸ σὸν πε-*

---

[1] Δ ω

[2] *γυναιξ* fere, i. e. *γυναικεῖα*.

* Inc. f. 99. c. 4.

[3] *περι* om.

[4] *Περιδεδέσθαι*

ριδέξιον, περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἑκατέρωθεν(416) γὰρ ὃ βούλεται συνάγει.

Περιδέραια: [1] περιτραχήλια κόσμια.

Περιδήλιον: πειρατήν.

Περιδράττεσθαι: περιέχεσθαι.

Περιδινοῦνται: περιστρέφονται.

Περίδρομος: παντὶ περιέχεσθαι δυνάμενος.

Περιδύεται: κρύπτεται· εἰσδύεται.

Περιδοῦ: σύνθου· λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης· οὕτως Δίφιλος.

Περιεῖπον: περί τινα ἦσαν φυλακτικῶς καὶ θεραπευτικῶς.

Περιδώμεθα: συνθώμεθα.

Περιεῖχεν: ὑπερεῖχεν.

Περιειλάμενος: περιειλησάμενος.

Περιεκόκκασα: περιεγέλασα καὶ κατωρχησάμην· [2] Ἀριστοφάνης.

* Περιεκτικόν: περιέχον.

Περιέπειν: φυλάσσειν· ἢ ἐνεργεῖν.

Περιεπτισμένον: λελεπισμένον· περιεξεσμένον· περιεκαθαρμένον.

Περιερέττων: κωπηλατῶν.

Περιεργάζεσθαι: ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν.

Περιέσσατο: περιεβάλετο.

Περιέσεσθαι: περιγενήσεσθαι.

Περίεσι: καθαρά.

Περιεσκεμμένος: ἠκριβωμένος.

Περιεσόμεθα: περιγενησόμεθα.

Περιέστηκεν: περιίσταται· περιέστραπται. (417)

Περιέστηξαν: περιεκύκλωσαν.

Περιεστήξει: περισταθήσεται.

Περιέχεσθαι: ἀντέχεσθαι.

[1] ρ bis [2] κατορ. * Inc. f. 100. c. 1.

Περιεχόμενον: ἀντιποιούμενον.

Περιήγγελλεν: ἐκέλευεν.

Περιῆλθεν: ἐξηπάτησεν.

Περιῆν: ἐνίκα· περιεγίνετο· ὑπῆρχεν.

Περιήτητος: ὁ περιπόρφυρος χιτών.

Περιηχήθην: περιεψιθυρίσθην.

Περίθετος κεφαλή: ἡ περιθέτη· Ἀριστοφάνης· Κεφαλὴ περίθετος ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

Περιθοῖδαι: δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς· ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίονος· νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δὲ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν· τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν [1] Περιθοίδας· Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν γ'.

Περιθρέξει: περιδραμεῖ.

Περιθειῶσαι: περικαθάραι.

Περιθυρεῖν: περὶ θύρας εἶναι.

Περιιόντα: περιερχόμενον.

Περιιππεύων: περιτρέχων.

Περιιστάμενος: φεύγων.

Περιίστασο: ἀντιλαβοῦ· περισκόπησον.

Περικαθαίρων: ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον· [2] ἢ τὸν γεγοητευμένον.

(418) *Περικαλλές: [3] λίαν καλόν.*

Πέριλλος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ὄνομα κύριον.

* *Περικατατραπήσεται: ἀντὶ τοῦ περιτραπήσεται κάτω· συνήθως λέγουσιν.*

Περικόπται: κλῶπες.

[1] ἐκαλεσεν (sic) [2] περιφ. [3] λ semel.

* Inc. f. 100. c. 2. *Περικάτω τρ.* quod consulto mutavisse Porsonum vix est credibile.

Περικεφαλαία: ἡ ἐκ τῶν τριχῶν.
Περικνύων: περιξύων.
Περικονῆσαι: περισπογγίσαι. [1]
Περικόρημα: τὸ περισάρωμα· κόρημα γὰρ λέγεται τὸ σάρον· ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος, [2] *ὁ τὸν ναὸν κορῶν καὶ σαρῶν.*
Περίνησα: περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ· ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίναις· [3] *Μένανδρος Βοιωτίαι· Πεντεχτένους μὲν καὶ περίνησα πορφυρᾶ.* [4]
Περίνεως: ὁ δεύτερος ἱστὸς καὶ πάντα τὰ περιττά.
Περινοεῖ: νοεῖ περιττῶς.
Περίνεως: τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν· ὡς λειπόνεως, τοὺς λειποτάκτας· Θουκυδίδης.
Περίνοια: ὑπερηφανία, ἢ μηχανὴ, ἢ τέχνη.
Περινομαί: περιχωρίαι· Ἦσαν περινομαὶ τῇ θεῷ· Μένανδρος.
Περινοστοῦντας: περιερχομένους.
Περίοδος: περιέλευσις· κύκλος.
Περίοδος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα· οἷον τριταίους, τεταρταίους καὶ τὰ ὅμοια· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. (419)
Περιοίκιον: ὁ περὶ τὴν πόλιν, ἢ ὁ περὶ τὴν ἔπαυλιν τόπος.
Περιοίκιον: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην· καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν· μήποτε ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.
Περιοίσειν: τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν· Θουκυδίδης ζ'· σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου.

[1] -ῆσαι
[2] νεακόρος
[3] χλαῖνες, sed em. statim sup.
[4] -ρά

** Περιοιστικός: ὁ φορητός.*

Περιόν: ὑπερβάλλον.

Περὶ ὄνου σκιᾶς: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.

Περίοπτον: περιθέατον· μέγα· ὑψηλόν.

Περιορᾶσθαι: [1] *καραδοκεῖν· ἀποθεωρεῖν· περισκέπτεσθαι· φροντίζειν· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς Μεγαρέας περιορωμένους ποτέρων* [2] *ἔσται ἡ νίκη· καὶ πάλιν· περιορωμένους τὸν πόλεμον· λέγει· καὶ, ὁ Βρασίδας τῆς Μένδης περιορώμενος.*

Περιόργως: ἄγαν παρωρμημένος.

Περιοργής: [3] *ὡς περιχαρής· ἐν δ' Θουκυδίδης εἴρηκεν· ὀργιζόμενος.*

Περιορίσαι: περινοῆσαι.

(420) *Περιορισθῆναι: γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι.*

Περιορισμός: ἐξορισμός.

Περιοχή: περιπέτεια· καὶ ὑπόθεσις· θλίψις· συνοχή.

Περιόψεται: παρίδηι· καταφρονήσει.

Περιουσιασμός: πλῆθος· ὕπαρξις φυσική.

Περιπαθῶς: συμπαθῶς· λυπηρῶς.

Περιπείρει: περιχεντεῖ.

Περιπέτεια: προπέτεια· ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις.

Περιπετῆ γενέσθαι: περιπεπτωκέναι [πλήρη].

Περίπλεον: πλήρη.

Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν: περὶ ὥραν τετάρτην· ἢ πέμπτην ἢ [4] *ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθύει ἡ ἀγορά.*

Περὶ πόδα: οἷον ἁρμόττον σφόδρα· ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί· Πλάτων· Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ

* Inc. f. 100. c. 3.

[1] *Πεορᾶσθαι* (sic)

[2] *πότερον — περιοραμένους*

[3] *Περιεργής* [4] *καὶ*

πόδα· καὶ ἐν Σκευαῖς· Καὶ τοῖς * τρόποις ἁρμόττον ὥσπερ [1] περὶ πόδα.

Περιποιήσει: κτήσεται.

Περιποίησιν: κτῆσιν.

Περίπολος: οἱ ἔφηβοι περίπολοι τῆς χώρας καὶ φύλακες ἐγένοντο, προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πολέμια.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ: τίμα· θεράπευε.

Περίπολος: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείαι περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτως φησί· τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις· παρατηρητέον δέ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ(421) δὲ Αἰσχίνης δύο.

Περιπολῶν: περιτρέχων.

Περίπτερα: ἀποσπινθηρισμοί· καὶ περίπτερον, παντα-χόθεν ἐξέχον.

Περιπτώσεις: συμφοράς.

Περίπυστον: ἐξάκουστον· διαβόητον.

Περιρρηδεῖς: [2] οἱ ἐπὶ ὀχημάτων· ἢ οἱ ἐπικείμενοι· ἢ οἱ ἐρριμμένοι.

Περισσά: τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον, ἕν, τρία· καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ τὰ ζυγά: οἷον, δύο, τέσσαρες.

Περίσημα: διαβόητα.

Περισκελές: σκληρόν· δυσχερές.

Περισκελῆ: [3] βραχία· φημινάλια.

Περισκεπές: κεκαλυμμένον.

* Inc. f. 100. c. 4.

[1] περ om.

[2] -ιδεῖς

[3] Accent. om. tum φημ. (ï statim)

Περίσκεπτον: (*ἀφ' οὗ ἐστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.*) [1]

Περισκυθίσαντες: *σπαράξαντες.*

Περισκυτίζοντος: *ἐκδερματίζοντος.*

Περισπᾶν: *ἐξαπατᾶν· καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τί.*

Περισπώμενος: *ἐμπαιζόμενος· ἐξαπατώμενος.*

* *Περισο*: *περιφέρειν· Εὐριπίδης·*

Περισσαίνεται: *τὸ περισσὸν θυμοῦσθαι καὶ ὀργίζεσθαι.*

Περισσοεπῆσαι: *περισσολογῆσαι.*

Περιστα δόν: *περιεστῶτες.*

(422) *Περίστασιν*: *Δείναρχος Τυρρηνικωῖ· μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιήσουσιν· οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος, καὶ τὰ ἑξῆς· μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον· ἐν κύκλωι περιέστη με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτωῖ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχηι τωῖ, περίστατόν με ἐποίησαν· ἐν* [2] *ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράφεται.*

Περίστατοι: *Ἰσοκράτης ἐν τωῖ περὶ τῆς ἀντιδόσεως· θαυματοποιίαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέναις·* [3] *ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς κύκλωι ἵστανται οἱ θεώμενοι.*

Περιστεῖλαι: *περικαλύψαι.*

Περιστένεται: *περιτείνεται· στενοχωρεῖται.*

Περίστενος: *οὗτος δράκων καλεῖται.*

Περιστερόν: *ἀρσενικῶς· Φερεκράτης.*

Περιστέρνιον: [4] *τὸ περιστερνίδιον· ἔστι δὲ κοσμάριόν τι.*

Περιστίξαι: *περικυκλῶσαι· περιελθεῖν· περιελάσαι· ἀπὸ τοῦ στίχους.*

Περιστίαρχος: *ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκ-*

[1] Pro inclusis spatium, et nota / in m.
* Inc. f. 101. c. 1.
[2] *ἐν* om.
[3] *γε* in *γι* statim mut.
[4] *-ριον*

κλησίαν καὶ τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς ἑστίας ἢ τοῦ περιστείχειν· Ἴστρος [1] δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησὶ, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιστίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοιροφοροῦντες· ἑκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις περιειλημμένου(423) δημοσίαις· καὶ περίδρομον ἔχοντες.

Περιστοιχίζεται: περιαιρεῖ· [2] λαμβάνει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν· οἵτινες στοίχους περιβάλλουσιν τοῖς ὄρεσι· στοῖχοι δέ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες.

Περιστοιχίζεται: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· μέλλοντας ἡμᾶς, φησὶ, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στίχους, [3] καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα· ἵνα, ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ· ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ περισχοινίζεται.

* Περιστοιχίσαντος: περιλαβόντος.

Περίστοιχον: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον· φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων [4] κατέκλασεν· Λίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσεν· μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκεν, τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων.

Περιστολή: περιβολή· ἐπαγωγή.

Περίστωιον: περίστυλον στοὰς ἔχον.

Περισφάτως ἔχων: περιωδύνως.

Περισχέσθαι: ἀγαπῆσαι.

Περισχιδές: οἰκετικὸν [5] ὑπόδημα.

[1] Lenem in asp. mut.
[2] περιαίρει
[3] στόχους
[4] ε πστοιχον
* Inc. f. 101. c. 2.
[5] οἰκτικὸν

(424) Περισχών: κατασχών· περιβαλών.

Περιτελλομένων: περιερχομένων.

Περιτεύξεται: συντύχηι· περιπεσεῖται.

Περιτροπῆ: ἐν περιόδωι.

Περιτρόχαλα κείρονται: Ἡρόδοτος.

Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Δίδυμος φησὶ τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος, περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιττότης: δύο σημαίνει ἡ λέξις· τό, τε ὑπερβάλλον, οἷον, εἰς περιττότητά σε φιλῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἄχρηστον.

Περιτυλίξας: περιειλήσας.

Περιφερές: κύκλωι στρογγύλον.

Περιφοιτῶντα: περιερχόμενα.

Περιφορά: κίνησις.

Περιφοριῶσθαι: Λυσίας· τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ περιφοριῶσθαι· ἐπὶ τοῦ ἀνακεκλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τωῖ ὀνόματι· εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοὶ, κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ οἱονεὶ μύοντες· ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς φορίνης· τάσσουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην.

Περιφρονεῖν: ὑπερφρονεῖν.

Περίφρων: περισσόφρων.

Περιφύς: περιπλακείς.

Περιχάρειαν: [1] περιττὴν χαράν.

(425) Περιχλαινίζεται: περιβάλλεται.

Περίχολος: ὑπέρχολος.

Περίψημα: κάταγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη· ἢ ἀπολύτρωσις·

[1] Περιχαρίαν: τὴν π_χαράν.

οὕτως ἐπέλεγον τῳ̃ κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῃ̃ θαλάσσῃ νεανίαι ἐπὶ ἀπαλλαγῃ̃ τῶν * συνεχόντων κακῶν· περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῃ̃ θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῳ̃ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.

Περιψῆν: διὰ τοῦ η̄, οὐ περιψᾶν.

Περιωδυνίαν: ἀλγηδονίαν καὶ περιττὴν ὀδύνην.

Περιωπή: ἀκρώρεια· ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπή: καὶ πισύνη· καὶ πύστις· πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδῃ· καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος.

Περιώσας: ὠθήσας.

Περκάζει: πεπαίνει· μελανίζει.

Περκνός: μέλας.

Πέρπερος: ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἷον, λάλος· προπετής· μηδὲν λογισμῳ̃ ποιῶν.

Περσέα: καὶ Θησέα καὶ Λἰγέα καὶ Ἀχιλλέα· καὶ τῶν ὁμοίων πάντων, ἐκτείνουσι τὸ ᾱ τὸ τελευταῖον, καὶ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως.

Περσικά: καὶ περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἴδη.

Πέσημα: πτῶμα.

Πεσκέων: δερμάτων.

Πεσσεύων: μετατίθησι τὴν γνώμην ἐπὶ τὸ κρεῖσσον· ἀπὸ(426) τῶν πεσσῶν.

Πεσσοί: αἱ παιδιαὶ ἀπὸ τῶν πεσσῶν, οἵπερ εἰσὶν ἀστράγαλοι.

Πεστικόν: τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ Εἰλωτικὸν παρὰ Σπαρτιάταις.

Πετάλοις: φύλλοις.

Πέταυρα: τίγνα. [1]

Πέταχνον: ποτήριον ἐκπέταλον.

* Inc. f. 101. c. 3.

[1] σίγνα

Πεταχνοῦνται· ἐξυπτιοῦνται· τρυφῶσιν.

Πέτευρον: παγίς· βάθος.

Πέτευρον: πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον· Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε̄. [1]

Πετρήεσσα: πετρώδης· βαθεῖα.

Πετρόβλητον: τὸ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον· καὶ πετροβλήτους νεφροὺς, τοὺς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ πάσχοντας.

Πεττεύει: μεταφέρει· ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων.

Πεττεία: ἢ διὰ ψήφων παιδιά· ἔστι δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγουσι.

Πεττεύουσι: ταβλίζουσιν.

Πέττουσιν: ἀρτοποιοῦσιν· καὶ πέττουσα, ἀρτοποιοῦσα.

Πεττοί: βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσιν.

Πευθῆνες: ἐπήκοοι.

Πεύσομαι: ἐρωτήσω.

(427) Πεφασμένον: εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον.

* Πεφασμένος: ἀντὶ τοῦ γεγενημένος· Λυκοῦργος· Λυσίας δὲ ἀντὶ τοῦ φανερὸς λέγει.

Πεφενάκικεν: [2] ἠπάτησεν.

Πέφηνας: τὸ εἴρηκας· Μένανδρος.

Πέφηνεν: ἐφανερώθη.

Πεφρυγμένα: τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα, σίτου καὶ κριθῆς.

Πεφρασμένος: παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι· προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν· Αἰσχύλος.

Πεφοριῶσθαι: πεπαχύνθαι τὸ δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ· κατ' ἔνδειαν δὲ πρόκειται τοῦ ν̄· φορίνιον γὰρ λέγεται τὸ παχυνθὲν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

[1] ^, quasi numeralis. Ita in *Πεντέπηχυ* et *Σινάμωρος*.
* Inc. f. 101. c. 4. [2] -ηκεν, sed statim ι.

Πέφρικα: *ἀπὸ τοῦ φρίκη.*
Πέφυκεν: *φύσει ὑπάρχει.*
Πεφυκώς: *φύσει ὑπάρχων.*
Πεφυσιγγωμένοι: *οἷον ἐσκοροδισμένοι· φύσιγγες γὰρ αἱ τῶν σκορόδων ἐντεριῶναι.*
Πεφώραται: *πεφανέρωται· εὕρηται.*
Πεφωρημένα: *ἐνηνεγμένα.*
Πέψει: *πραΰνῃ.*[1]
Πῃ: *ποῦ· εἰς τίνα τόπον· Πῃ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις· ἔστι δὲ Ἰακόν· τὸ δὲ ποῖ Ἀττικόν.*
Πηγαί: *τόπος ἐν Μεγάροις καὶ Βυζαντίῳ.*
Πηδάλια: *οἴακες· αὐχένες.*
Πηκτίς: *πανδούριον· ἤτοι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον.*
Πηκτὸς θάνατος: *ὁ τοῦ Αἴαντος· περιεπάγη γὰρ τῳ̃*(428) *ξίφει.*
Πηλέως μάχαιρα: *παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῃ̃ μαχαίρῃ· ἐδόκει σωφροσύνης γέρας Ἡφαιστότευκτος*[c1] *ἢν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεύς· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φασὶ τὸν Πηλέα ξίφος, Ἡφαίστου κατασκευάσαντος.*
Πήλασθαι: *κληρώσασθαι.*
Πηλαμύς: *διὰ τοῦ ῡ.*
Πήληξ: *δῆμος Λεοντίδος.*
Πήληκα: *περικεφαλαίαν.*
Πηλὸς οὗτος: *ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολήν.*
Πήλυξ: *ῥαγάς.*
Πῆμα: *κακόν· βλάβη· δυστυχία.*
Πημαίνει:[2] *κακοῖ· βλάπτει.*

[1] *-νει, sed statim η.* [2] *Πημαίνοι*

Πηΐ μέν: ὅπου μέν.

Πημηίνειαν: βλάψειαν· διαφθείρειαν.

* *Πηνήκη: περικεφαλαία τριχωτή· καὶ περιθέτη*[x] *κόμη· ἔνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθέτης κόμης, τὸ μέν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλουν.*

Πηνίκα: πότε.

Πηνίον: ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη.

Πηνίον: ζωΐον ὅμοιον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κείσεσθον ὥσπερ πηνίῳ κινουμένῳ· ἀντὶ τοῦ ξηροί· [2]
(429) *σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἐστι, Σπεύσιππος ἐν τῷ β' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον· ἐμπίς· κώνωψ.*

Πηνώμενον: πηνιζόμενον· τριβόμενον.

Πῆρος: ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν.

Πήχεων: οὕτως· οὐ πηχῶν· ὡς καὶ πήχεως, οὐ πήχους.

Πηγύνη: [3] *κνίκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.*

Πίδακες: σταγόνες· πηγαί.

Πίδαξ: πηγὴ ἢ σταγών.

Πιεζόμενος: βαρούμενος· δαμαζόμενος.

Πιερίδες: αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίαι.

Πιερία: ὄρος.

Πιθάκνη: μικρὸς πίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσιν.

Πιθανούς: τοὺς εὐπειθεῖς· Ξενοφῶν Κύρου παιδείαι· πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι· ὥσπερ φοβεροὺς τοὺς φοβουμένους Θουκυδίδης.

* Inc. f. 102. c. 1.
[x] *-θετὴ* et *-θετῆς*
[2] *κεισαισθον — πηνίωι κινουμένωι ἂν ξηροῖς*
[3] *Πῆγύνη* (η statim)

Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς: ὁ πιστικώτατος καὶ πείθων τοὺς πολλοὺς παρὰ Θουκυδίδῃ.

Πῖλον χαλκοῦν: εἶδος περικεφαλαίας εἰς ὀξὺ ἠγμένης.

Πιλήσεσιν: πυκνώσεσιν.

Πίλοις: πιλωτοῖς.

Πιμελή: πάχος· λιπαρότης.

Πίμπραται: καίεται· ἐμπυρίζεται.

Πινάκια: τὰ καθιέμενα ἀντὶ τῶν[1] κλήρων ὑπὸ τῶν κληρουμένων:[2] ἔοικεν δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑπο-(430) *σημαίνει Δημοσθένης ἐν τωῖ περὶ τοῦ ὀνόματος· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ὅταν λέγηι ὁ ῥήτωρ· μικρὸν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[3] μικρὸν πινάκιον, τυχὸν πινάκιον λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων.*

Πινάκιον: σύμβολον δικαστικὸν, χαλκοῦν ἢ πύξινον· ἐν ωἷ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ κρινομένου καὶ ὁ δῆμος καὶ τὰ γράμματα, ἀπὸ $\overline{\lambda}$ ἕως $\overline{\kappa}$· ἦσαν γὰρ δέκα φυλαί.*

Πινακοπώλην: ὀρνιθοπώλην· τίλλοντες γὰρ αὐτὰ ἐπὶ πίνακος ἐτίθεσαν οἱ πωλοῦντες.

Πίννα: εἶδος ὀστρέου.

Πίναξ: σανὶς ἐζωγραφημένη.

Πιναρά: εὐτελῆ· ῥυπαρά· ταπεινά.

Πινώδης: ῥυπαρά.

Πιννοτήρης:[4] *καρίδιον ἢ καρκινίδιον ἐγκαθήμενον ταῖς πίνναις, οὗ στερηθεῖσαι διαφθείρονται· λέγεται δὲ καὶ πιννοφύλαξ.*

Πίονα: εὐδαίμονα: λιπαρά· καὶ εὐτραφῆ.

[1] ἀν tantum

[2] κληρονόμων

[3] θ ω pro ω̃ ᾱ. *A.*

[4] ν ο *Πινωτήρης* (ν et ο statim.)

* Inc. f. 102. c. 2.

Πιππίζειν καὶ τιτίζειν: μίμησις ὀρνέων φωνῶν.

Πίσαι: ποτίσαι.

Πίσον:[1] *τὸ ὄσπριον.* [2]*Ἄλεξις.*

Πισσοκωνήτωι πυρί:[2] *τωῖ εὐκαύτωι. ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσσηι χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.*

(431) *Πιστήριον: ποτιστήριον.*

Πισύγγιον: σκυτίον.

Πισυνός: πεπιστευκώς. τεθαρρηκώς.

Πιτάνη: φυλὴ καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς. λόχος δὲ οὐκ ἐγίνετο Πιτανάτης. ὡς Θουκυδίδης.

Πιτάνη εἰμί: αὕτη παρὰ Ἀλκαίωι κεῖται. λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραξίαις. ἴσαρ' ὅσον καὶ τηῖ Πιτάνηι τοιαῦτα συμβέβηκε πράγματα. ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πιτυάνη: ἀσκὸς μικρός.

Πιτθεύς: δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἡ Πιτθίς.

Πίτυλος: κτυπητής. φαντασιοσκόπος.

Πλάγγων: χοροκόσμιον κήρινον. ἅπερ δάγυνον οἱ Ἴωνες.

Πλαγίως: δολίως.

Πλαδαρόν: χαῦνον. ὑγρόν. πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις.

Πλάδανον: ωῖ διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους.

Πλάδος: δούλου ὄνομα.

Πλαδῶσιν: ὑγροῖς. χαύνοις. ἀσθενέσιν.

Πλαίσιον: τετράγωνος τάξις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν.

Πλαισός: οὐ κἀν[3] *τωῖ* $\overline{\beta}$ *βλαισός. ὁ γονύκροτος. οἱ Ἴωνες ἐγγονύκρουστος.*[4]

[1] *Πῖσον*
[2] *Πισσοκώνη: τωῖ π.*
[3] *οὖ κἀν* (*αν* compend.) errore pro *οὐκ ἐν*
[4] *-ουτος*

Πλάξ: καὶ ἡ γαστὴρ καὶ τὸ ἐν τωῖ πλακοῦντι ῥύμμα. (432)
* *Πλάκα: τὴν χώραν ἢ τὴν γαστέρα.*
Πλάνον: τὴν πλάνην ἐνίοτε λέγουσιν ἀρρενικῶς.
Πλανύττειν: πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν.
Πλάστιγξ: τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίῤῥοπον.
Πλαταγώνιον: τὸ μηδέν· κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον· καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν, τουτέστιν ἠχεῖν· καταχρηστικῶς δὲ ωἵ τινι οὖν πλάτος ἔχοντι, ὅθεν καὶ ἡ πλάτη· ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ᾽ αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν· τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ· καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο.
Πλατά: προσπελαστά.
Πλαταμών: πολὺς ποταμός· καὶ τὸ παραθαλάσσιον πλατὺ χωρίον.
Πλατιάζειν: ἀλαζονεύεσθαι.
Πλατιάσαι: τὸ πλατείαι τηῖ χειρὶ παῖσαι· Φερεκράτης.
Πλατίστακος: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
Πλατυγίζει: τοῖς πτεροῖς κρούει.
Πλέα: πλήρη.
Πλέας: πλείους.
Πλέθρα: μέτρα γῆς ἠγοῦν[1] ἄρουραι· ἢ τοὺς διώγρους τόπους καὶ βοτανώδεις· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ξς΄ δίμοιρον.
Πλέθρισμα: δράμημα. (433)
Πλέθρον: τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος· ὅπερ ἐστι πηχῶν ξή· ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων.
Πλείω καὶ πλέω: ἄμφω Ἑλληνικά.
Πλέκος: πλέγμα.
Πλειόνως: καὶ τὸ πολὺ λέγουσι καὶ πλέον.

* Inc. f. 102. c. 5.
[1] *ἤγουν*

Πλειστηριάσαντες: ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλοντες[1] ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων· οὕτως Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός.

Πλειστηριάσας: πλείονος πωλήσας οὗ ὠνήσατο.

Πλειστοβολεῖν: διαπαίζειν.

Πλειστοβολεῖν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί.

Πλειστός:[2] ποταμὸς Δελφῶν.

*Πλεῖστον ὅσον: (πολύ.)[3]

Πλεκτάναι: οἱ πόδες τοῦ πολύποδος.

Πλευμονίαν: νόσον τὴν ἐρωτικήν.

Πλεύμων: διὰ τοῦ λ̄· καὶ Ὅμηρος·—πάγη δ' ἐν πλεύμονι χαλκός.

Πλῆγμα: βῆμα.

Πλῆκτρα: τὰ τῶν ὀρνίθων κέντρα.

Πλῆμα: πλήρωμα.

Πλημμέλεια: πολλὴ ἀμέλεια.

Πλημμελεῖν: τὸ ἀταχτεῖν, καὶ ὑβρίζειν καὶ ῥαθυμεῖν· καὶ πλημμελὶς, τὸ ἐκμελὲς καὶ ἀπαίδευτον· Λύσις· (434) τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελές· Νόμων θ'· σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν.

Πλῆμναι: χοινικίδες.

Πλημμύρα: οὐ πλήμνη[4] λεκτέον· καὶ πλημμυρίδα.

Πληρωτής: Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος· πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις· εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.

Πλησιφαής: ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

[1] *ὑπερβαλλόντες* i. e. *-βαλόντες* [2] *Πλεῖστος*

* Inc. f. 102. c. 4.

[3] Pro *πολὺ* spatium, et nota / in m.

[4] *πλήμμνη* i. e. *πλήμη*.

Πλινθεύεται: ἐξαπατᾶται· ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ.

Πλινθιεῖον: ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται: οὕτως Λυσίας.

Πλωΐζει: πορεύεται· πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

Πλοιάρια: ὑποδήματά τινα.

Πλόϊμα: πλευστικά· ἢ τὰ πλωτὶ πεμπόμενα.

Πλόϊμοι: πλόκαμοι.

Πλοιάριον: λεκτέον ὡς παιδάριον· Ἀριστοφάνης.

Πλοῖ: τὸ πληθυντικὸν οἱ πλόες· καὶ τοὺς πλοῦς· ἐς τὴν τῶν πλῶν χρείαν, φησὶ Πλάτων.

Πλοκαμῖδα:[1] *Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.*

Πλοκαμίς: ὁ οὖλος βόστρυχος· κατὰ συστολὴν δὲ ἐκφέρεται· καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή.

Πλόκιον: ἁλυσίου χρυσείου πλοκή.

* *Πληθόχωρον: τὸ πολλὰ χωροῦν.*

Πληθόχορος: ὁ πολλὰ χορεύων· ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πλῆθος χορείας συνιστῶν.

Πληθοχορεία: ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένη χορεία. (435)

Πλόκιον Γοργάδος: τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνης Ἀστεροπῇ τῇ Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαίμονα, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.

Πλύνεται: λοιδορεῖται· αἰσχρῶς ὑβρίζεται.

Πλόχανον: πλέγμα ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται.

Πλυνοί: πύελοι ἐν οἷς πλύνουσιν.

Πλυντήρια: ἑορτὴ Ἀθηναίων.

Πλύσμα: οὐ πλύμα.

Πλωτες: εἶδος ἰχθύων.

Πλωθεύς: Πλωθεία δῆμος τῆς Αἰγηίδος, καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς.

[1] *Πλόκαμίδα* sic

* Inc. f. 105. c. 1.

Πλωτόν: πλεόμενον.

Πνεύσας: σφοδρῶς ὀργισθείς.

Πνιγεύς: ὁ φοῦρνος.

Πνῖγος:[1] *καῦμα.*

Πνύξ: Ἀθήνησιν ἐκκλησία· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα.

Πόα: ἑκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται: ἡ δὲ σμήχουσα, ποία λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσία.

Ποάστριαι: αἱ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ τὴν καλάμην.

Ποδανιπτῆρα: καὶ λεκάνην λέγουσιν.

Ποδαπόν: διὰ τοῦ δ, οὐχὶ διὰ τοῦ τ· ἔστι γὰρ οἷον ποίου δαπέδου.

(436) *Πόδεια: ἐνειλήματα ποδῶν.*

Ποδεών: κυρίως τοῦ ἀσκοῦ τὰ προύχοντα· ἤτοι τῶν ποδῶν τὰ δέρματα.

Ποδηγέστερον: ὁδηγητικώτερον.

Ποδήρης: ἕως τῶν ποδῶν χιτών· οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον.

* *Ποδοκάκη: ξύλον ᾧ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν·* [c1] *ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος λέγεται.*

Ποδοκάκη: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα· ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Δίδυμος, οἷον ποδοκατόχη.

Ποδοστράβη: ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματα τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα· εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο· οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν.

[1] *Πνίγος*

* Inc. f. 103. c. 2.

Ποδοστράβη: εἶδος πάγης: ὡῖ οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰς θήρας ἐχρῶντο.

Πανδώνυχαν: ἐσθὴς τῆς Πανδρόσου κυκλοτερής.

Πόει: χωρὶς τοῦ ῑ λέγουσι.

Πόθεν: ἐκ τόπου.

Πόθι: ποῦ.

Ποῖ θεῖς: ποῦ τρέχεις.

Ποιήεσσαν:[1] σιτοφόρον.

Ποίαν: πᾶσαν[2] βοτάνην.

Ποιητέον: ἀντὶ τοῦ ἃ δεῖ ποιεῖν. (437)

Ποιήσειας: καὶ γράψειας· καὶ ποιήσειαν καὶ γράψειαν Ἀττικοὶ μᾶλλον· οἱ Ἴωνες δὲ καὶ οὕτω, καὶ ποιήσαις καὶ γράψαις.

Ποίθιοι: τέσσαρες ἄνδρες αἱρετοὶ παρὰ Λάκωσιν· δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.[3]

Ποῖ: εἰς τινα τόπον· τὸ δὲ ποῦ, ἔν τινι τόπῳ καὶ εἰς τινα τόπον.

Ποῖ· ἦχος·[4]

Ποῖ: ἐγγύς· εἰς τινα τόπον· Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ἐγγύς.

Ποικιλομήτης: ποικιλόβουλος.

Ποικιλτικήν: πολυμιταρικήν.

Ποικιλόστερον: ποικιλόβουλος.

Ποικιλτής: ὁ ποικίλα ποιῶν ἔργα.

Ποικίλον: τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον.

Ποιμένας: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λέγουσιν.

Ποιμάνωρ: ποιμανδρῶν.[5]

* *Ποινήν: τιμωρίαν· ἀντέκτισιν· πρόστιμον.*

Ποιναν καὶ ἄποιναν: τὸ λύτρον· Σόλων.

[1] σ semel τ

[2] πᾶν

[3] συσσι sic

[4] Puncta ut hic; lacunam scil. indicante librario.

[5] Accent. om.

* Inc. f. 103. c. 3.

Πλοκάδες: τρίχες.

Πολέμαρχος: ἀρχὴ τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων· διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλά τε καὶ εἰσάγει δίκας, τάς τε τοῦ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τἄλλα[1] ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἔστι, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος· ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

Πολέμαρχος: Ἀθήνησιν ἄρχων εἷς τῶν θ'· οὗτος τὸ μὲν παλαιὸν τῶν ἐν πολέμοις ἡγεῖτο· ἀφ' οὗ καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει· ὕστερον δὲ τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης ἀφαιρεθείς, προειστήκει μέν τῶν τε ξένων καὶ τῶν μετοίκων· οὐκ ἤμειψε δὲ τὴν κλῆσιν.

Πολεμησείειν: πολεμητικῶς ἔχειν· Θουκυδίδης ἐν τῇ ά· ὡς καὶ τὸ Ὁμηρικόν· Τῶ ῥ' οἵγ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο·[2] *οὕτως καὶ γαμησείειν Ἀττικοὶ φασὶ καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσιν.*

Πολεμιστὴς ἵππος: οὐχ ὡς ἄν τις οἰηθῇ, ὁ εἰς τοὺς πολέμους ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέρων, ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοιοῦτον ἀγώνισμα.

Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει: ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν· ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιῤῥήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ χρὴ ἢ τὸ δεῖ· οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ, χρὴ γαμῆσαι· ἢ πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ πλεῦσαι· καί, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρὴ παραδοῦναι.

Πολεορκία:[3] *φυλακή.*

(439)* *Πόλεις παίζειν: τὰς νῦν χαρὰς καλουμένας ἐν ταῖς ζ*[4] *ψήφοις.*

[1] τᾶλλα
[2] πολέμιοι (primo -εμιοι)
[3] Sic; ε ex ejusdem em. pro ι.
* Inc. f. 103. c. 4.
[4] ξ

Πολιούχοις: *τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσιν.*
Πολίοχος: *καὶ Πολυάκης*·[1] *ὀνόματα κύρια.*
Πολιτεία: *ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας*· *καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παν-ηγυρικῷ*· *καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.*
Πολιτεύμασιν: *ταῖς πολιτείας*[2] *ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσιν.*
Πολιτοκοπεῖν: *Λίφιλος.*
Πολιτικός: *ἀστεῖος μετά τινος τέχνης.*
Πολλὰ χαίρειν φράσας: *ἀποταξάμενος*· *ἀπογνούς.*
Πολλοστημόριον: *τὸ ἐλάχιστον μέρος.*
Πολλοστόν: *ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου*· *Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.*
Πόλλ' οἶδ'[3] *ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα*: * * * *[4]
Πολλοῦ γε καὶ[5] *δεῖ*: *οὐδὲ ὅλως.*
Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν:[6] *σιωπῶ*· *πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν*· *οὐ βούλομαι λέγειν.*
Πόλου: *οὐρανοῦ*· *ἢ κόσμου.*
Πολύαινος: *πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.*
Πολυάνδρειον: *μνῆμα*· *τάφος.*
Πολυβότειρα: *πολλοὺς τρέφουσα.*
Πολυγηθής: *πολυχαρής.*[7] (440)
Πολύγνωτος:[8] *οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην*· *Θάσιος δὲ τὸ γένος*· *υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος*· *τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα, ἢ, ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν τῷ Θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.*
Πολυγνώτου λαγώς: *ἐζωγραφημένος ἐν τῷ Ἀνακείῳ ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου.*

[1] *κ* ex em. pro *λ* ut puto
[2] Sic.
[3] *Πολὺ δ'*
[4] Versûs spatium, et nota / in *m*.
[5] Prope evanuit *καὶ*
[6] *λέγει*
[7] *πολύχαρις*
[8] *-στος.*

Πολυδαιδάλου: πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.[1]

Πολυειδής: πολύμορφος.

* Πολύευκτον: τίμιον· πολυπόθητον.

Πολυζύγωι: πολυκαθέδρωι.

Πολύθετον: καὶ πολύσεπτον· ὑπὸ πολλῶν λιτανευόμενον.

Πολυθρύλλητον: πεφημισμένον· διαβεβοημένον· ὀνομαστότατον.[2]

Πολυκηδέος: πολυφροντίστου.

Πολύκλητοι: ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

Πολύκμητος: πολυκάματος.

Πολύκρημνον: δύσβατον· ὀρεινόν.

Πολυμάργοις: ἠχητικοῖς.

(441) Πολύμητις: πολύβουλος.

Πολυμνήστει[3] ἀείδειν: γένος τί μελοποιίας· Κολοφώνιος δὲ ὁ Πολύμνηστος.

Πολυπάμων:[4] πολλὰ κεκτημένος.

Πολυπαίπαλος: πεποικιλμένος· οὐχ ὁμαλός· μετενήνεκται ἀπὸ τῶν μὴ ἐπ' εὐθείας ὁδῶν.

Πολλύνεται: πολὺς γίνεται· αὐξάνει· πληθύνει.

Πολυπίδακα: πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν.

Πολύποδος δίκην: αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.

Πολυστείνοις: πολυπορεύτοις.

Πολυπτύχου: πολλὰς ἀποκλίσεις[5] ἔχοντος· οἷον πτύχας.

Πολύρρηνες: πολλὰ θρέμματα ἔχοντες.

Πολύς: σφοδρός.

[1] In summae paginae margine manus valde recens, *Πολυδάμας· σκουτουσσαῖος* (sic) ut apud Suid. ed. Med. nisi quod ms. *καὶ εἰς ἀγέλην β. — ταῦρον τῶν ὀ. π. τῆς χ. δραξάμενος, ἐπεὶ οὐκ ἀνίει ὁ τ. πηδῶν — τρεῖς δὲ τῶν ἀθηναίων — ἐδηλοῦτο ἐν ὀλυμπία.*

* Inc. f. 104. c. 1.

[2] -ώτατον

[3] -ειον

[4] μ bis.

[5] ἀποκλείσεις

Πολύστρατος: οὗτος αἰτίαν ἔχων τὰς Ἑρμὰς περικόψαι, ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Λυσίας μέμνηται· ἕτερος δέ ἐστιν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας· ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν· μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου· παρὰ μηδενὶ γάρ φησιν ὁ Δίδυμος εὑρηκέναι τὸν Πολύστρατον, ἡγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ· τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι.

Πολυσχιδής: πολυμερής.

Πολυτελές: τὸ δαπανηρόν· Θουκυδίδης.

* Πολυτελεῖν: τὸ πολυδαπάνως ζῆν.

Πολυτιμητιζόμενος: θεραπευόμενος. (442)

Πολύτλας: πολλὰ ὑπομένων.

Πολύτορον: δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου.

Πολυφασίας: πολυλογίας.

Πολυφλοίσβου: πολυταράχου.

Πολυφραδέστερον: συνετὸν ἐν λόγῳ.

Πολύχουν: πολυφόρητον· ἢ πολυειδῆ.

Πολυωρήσεις: πολλὴν φροντίδα ποιήσεις· φυλάξεις.

Πόλφοι: τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ ἐκ τῆς ἐριχτῆς ἐψόμενα.

Πομπεία: λοιδορία· καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι.

Πομπείας καὶ πομπεύειν: ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις· Μένανδρος Περινθίαι·[1] Ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαι τινές, Σφόδρα λοίδοροι.

* Inc. f. 104. c. 2.

[1] -εἶαι

Πομπεία: λέγεται πομπεία καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευ-
αζόμενα σκεύη· ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀν-
δροτίωνος ὑποσημαίνει· Φιλόχορος[1] δέ φησιν ὡς πρό-
τερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν
λ' κατασκευασθεῖσιν· ὀψὲ καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατε-
σκεύασεν.

Πομπεύει: ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ.

Πομπή: θεώρημα.

Πομπή: ἀπόπεμψις· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς.

(443) *Πομπὴν ἔπεμπον:*[2] *ἢ ἀνεπόμπευον.*

Πομπήν: τὴν πέμψιν· Θουκυδίδης δ'·[3] *ξύλων τε ναυ-*
πηγησίμων πομπήν.

Πομπόν: συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα.

Πομποστολεῖ: ἐκπέμπει τῇ νηῒ τὸν στόλον.

Πομφόλυγες: αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερό-
μεναι.

* *Πομφόλυξ: ἐκβρασμὸς ὕδατος.*

Πόνηρος: ἐπίπονος· ἡ πρώτη ὀξεῖα.

Πονταράκη: τὰ σπαράγματα τῶν σπόγγων.

Ποντεινοί: σπόγγοι.

Ποντόβροχος:[4] *θαλασσόβροχος.*

Πόντος: κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ Εὐ-
ξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θά-
λασσα.

Πονωπόνηρος:[5] *σφόδρα πονηρός.*

Πόπανα: πλακούντια πλατέα καὶ λεπτὰ καὶ περιφερῆ.

Ποππύσματα: κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους.

Πορεῖα: τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πορθήσειας: ἕλοις· λάβοις.

[1] -ωρος
[2] τεσσάρων
[3] -υχος
[4] Dist. *Πομπήν*: ε'.
* Inc. f. 104. c. 3.
[5] *Πονοπ.*

Πόρθησις: ἐρήμωσις.

Πόρδαλιν: οἱ ἄλλοι[1] Ἕλληνες· Ἀττικοὶ πάρδαλιν· Ὅμηρος τὸ μὲν ζῶον διὰ τοῦ ō,[2] τὴν δορὰν δὲ διὰ τοῦ ᾱ.

Πορθμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· πόλις ἐστὶ(444) τῆς Εὐβοίας.

Πορθμός: πέραμα· ἀμφίγειος θάλασσα· ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ, ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν· πορθμὸς δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη.

Πόριμον: εὐπόριστον.

Πορισταί: οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖν.

Πόρκης: ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος· ὁ περιειργνύων[3] αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον.

Πόρκος: κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Πόρον: διέξοδον· τρίβον· καὶ περαίωσις ποταμοῦ.

Πόρος: πέρας ἢ ποταμὸς,[4] ἢ ὁδὸς, ἢ φυσήματα ὑδάτων ἢ μηχανὴ, ἢ τέχνασμα.

Πόρος: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει· δῆμός ἐστι τῆς Ἀχαμαντίδος ὁ Πόρος· καὶ ὁ δημότης Πόριος.

* *Πόρπαξ*: τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα, δι' οὗ τὴν χεῖρα διεῖρον.

Πόρπη: φίβλα.

Πορποῦσθαι: φιβλοῦσθαι.

Πορσύνεται: ὁδεύεται· ἀπὸ τοῦ πόρου· Σοφοκλῆς.

Πορφύρει: ταράσσεται.

Ποσαπλῶς: ποσαχῶς· ἀναριθμήτως.

[1] Πορδαλινοι: ᾰ. ᾰ. ἀττικοί: tum nov. artic. Πορδάλην: ŏμ.

[2] ε̄

[3] περι γνυον (sic), et nota / in m.

[4] ποταμοῦ * Inc. f. 104. c. 4.

Ποσειδεών: [1] καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνησιν ὀνομασθεὶς ἀπὸ τοῦ καθιερῶσθαι [2] τῷ Ποσειδῶνι.

(445) Ποσειδεών: [3] ἕκτος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος.

Πόσθιον: αἰδοῖον· ἢ τὴν Ἀφροδίτην.

Πόσθων: κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ὑποκοριζόμενοι [4] ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν· δεῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν.

Πόσις: ἀνήρ.

Ποταγωγίδες: φάνται ἢ μηνυταί.

Ποταμοί: δῆμος τῆς Λεοντίδος· οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος· ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥαιδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους.

Ποταίνιος: πρόσφατος· Δώριος δὲ ἡ λέξις.

Πότε: λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω· καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, πότε ἐγένετο· κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται.

Πότερον: τὸ πευστικὸν βαρυτόνως· ὀξυτόνως δὲ ποτερός· ἄτερος· [5] καὶ προστιθέντες [6] τὸ ἕτερον λέγουσι συνήθως ἕτερον.

Πότερον: ἆρα· ὁποῖον· ποταπόν.

Ποτίχρανον: προσκεφάλαιον· ὅτε δὲ τὸ ὑπειρέσιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

Πότις: ἡ γυνὴ ἢ μεθύση.

Ποτήριον: λέγουσιν, οὐ μόνον ἔκπωμα· Ἀριστοφάνης.

Πότνα: δέσποινα.

Πότμον: μόρον· θάνατον.

[1] Ποσειδέων [2] -ρουσθαι (ῶ statim)
[3] Ποσειδέων [4] -νον [5] ἀτερός
[6] Pro τες, par fere spatium, et nota / in m.

Ποτνιάδας: Βάκχας· Εὐριπίδης. (446)
Ποτνιᾶται: παρακαλεῖ· ἐπικαλεῖται θεούς.
Ποτνιώμενος: δυσφορῶν· μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.
Ποτώμεναι: διατρίβουσαι.
Ποῦ μήν: ποῦ δὴ οὖν.
* *Πρακτικόν: ἀνυστικόν.*
Πράγματ' ἐξ[1] ἀπραξίας: λεγόμενον τί.
Πραμεῦσαι: παρελθεῖν· παραλλάξαι.
Πράμνειος οἶνος: Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνειον ἔλεγεν· τινὲς τὸν ὤνιον οἶνον ἢ[2] παραμόνιον· τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνείας ὀνομαζομένης· ὁ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραΰνοντα τὸ μένος· Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῳ· ἐν ᾗ καὶ ὁ πράγμων πέτραν εἶναι ἀφ' ἧς τὰν οἶνον εἶναι.
Πρανές: κάταντες.
Πρανής: ὁδὸς κατωφερής.
Πρανιχθῆναι:[3] τὰ ἐπὶ στόμα πεσεῖν.
Πραξιδίκη: θεὸς ἧς[4] κεφαλὴν μόνον ἱδρύοντο: Μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱὸν, καὶ θυγατέρας Ὁμόνοιαν καὶ Ἀρετήν· ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας[5] κληθῆναι· Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν,[6] Ὠγύγου θυγατέρας· Ἀλκομενίαν·[7] Θελξινίαν·[7] Αὐλίδα· ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι.
Πράστιλλος: πόλις Μακεδονική. (447)
Πρασοκουρεῖς: χλωροί.
Πρατήρ: οὐχὶ πράτης ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται.
Πρατέας:[8] ὁ τὰ δημόσια πωλῶν· κήρυξ δημόσιος.

* Inc. f. 105. c. 1.
[1] *Πράγματα*: ἐξ dist.
[2] ἢ om.
[3] *Πρανηχθῆναι*
[4] εἰς
[5] -κης
[6] κτήσεσιν
[7] -νία bis
[8] *Πρατίας*

Πραττομένους: ἀπαιτουμένους· Ἰσοκράτης· καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους.

Πραϋπάθειαν: πραΰτητα· ἡσυχίαν.

Πράως: οὐ πραέως·[1] καὶ πρᾶον, οὐ πραΰ· καὶ πρᾶος, οὐ πραΰς.

Πρέμνα: τὰ παχέα ξύλα.

Πρέμνον: στέλεχος δένδρου.

Πρεμνίζειν: καταβάλλειν τὰ πρέμνα· τουτέστι τὰ παχέα καὶ μεγάλα ξύλα.

Πρέψαι: τὸ ὁμοιῶσαι·[2] Αἰσχύλος.

Πρεσβεύειν: προτιμᾶν· Εὐριπίδης.

Πρέσβεων καὶ πρεσβευτῶν: ἑκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἴρηται· ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν* σῶζον· ὅτ' ἂν εἴπωσι πρέσβεις· καὶ χρῶνται τούτῳ συνήθως ἅπαντες· εὑρίσκεται δὲ καὶ τὸ πρεσβευτάς.

Πρεσβυγένεια: παλαιοτέρα γένεσις· καὶ συγκριτικῶς προυργιαίτερον.

Πρεσβυτάτην: ἐντιμοτάτην.

Πρεσβύτερος: μείζων.

(448) Πρεσβύτερος Κόδρου: παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου.

Πρηγοριών: ὁ πράτης καὶ προαγορεύων καὶ προλέγων.

Πρηνές: ἐπὶ πρόσωπον.

Πρῆμαι καὶ πρημάδες: γένος ἰχθύων.

Πρῆσαι: καῦσαι.

Πριάμενος: ἀγοράσας.

Πριαμωθῆναι: ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν.

[1] Supra ε nota syllabae ων — tum πρᾶιον. Et circumflexum et acutum habet πραος supra α.

[2] ὁμοίως

* Inc. γίαν f. 105. c. 2.

Πριμιγγιλίων: τιμῶν ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν ἢ προνομίων.
Πριμικήριος: [1] ὁ πρῶτος τάξεως τυχούσης.
Πριν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα: παροιμία· καὶ, Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾶς· καὶ, Πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις.
Πρίου: ἐλευθέρωσον. [2]
Πρηστήρ: πῦρ ἀπ᾽ οὐρανοῦ.
Πριών: ὀξυτόνως, τὸ ἄρμενον· πρίων δέ, ὡς παίων, ὁ τέμνων τῷ ἀρμένῳ [3] τούτῳ· τὸ δὲ πληθυντικὸν, πρίονες διὰ τοῦ ō· Κρατῖνος.
Πριῶ: ἀγοράσω.
Πρό: ἀντὶ τοῦ ἀντί· Φιλήμων Παγκρατιαστῇ· Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου· Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος· Ὅμηρος.
Προαγήλη: τιμήσει.
Προαγωγός: διδάσκαλος κακῶν. (449)
Προαιρούμενοι: προφέροντες.
Προαλέστατον: προπετέστατον.
Προαλίσαντες: προαθροίσαντες.
Προαναθρώσκειν: προπηδᾶν.
Προανάσχοι: προανατείλοι.
Προαύλια: προαυλήματα· ὡς προαμβολὰς καὶ προανακρούσεις.
Προαύλιον: ὃ προενδίδωσιν οἱ αὐληταὶ, οἷον προαύλημα.
* Προβάλλεσθαι: ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης· τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε, [4] καὶ δι᾽ ὄχλου μᾶλλον· ἔσται δὲ ἀεὶ προβαλλομένοισι· καὶ ὁ ῥήτωρ· τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ ἀεὶ προβαλλομένους.
Προβαλλομένους: ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους· οἷον πρὸ τῆς

[1] μηκ sed ϊ statim sup.
[2] ἐλευθέρως
[3] τὸ ἄρμενον primo ut videtur.
* Inc. f. 105. c, 5.
[4] αὐτοι ξιστε (sic)

πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους· ὁ Δημοσθένης ἐν τωῖ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· καὶ τῶ[1] κατ' Αἰσχίνου, τὴν προαίρεσιν, φησί, τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἰπεῖν· ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσαν καὶ φυλαττομένην· ἐν δὲ τωῖ κατὰ Μειδίου· καὶ προυβαλόμην,[2] φησίν, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἑορτήν· ἀντὶ τοῦ προβολῆι ἐχρησάμην τῆι συνήθει[3] καὶ νομιζομένηι κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησί· προβάλλεσθαι δ' ἢ[4] βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλοι· ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

(450) Πρόβαλλον: ἀσπίδα.

Πρόβασις: ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις.

Πρόβατα: πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεία: ἡ τῶν προβάτων κτῆσις καὶ νομή.[5]

Προβατοκάπηλος: προβατοπῶλος· ἐλέγετο δὲ Λυσικλῆς.

Προβέβουλα: προέκρινα.

Προβιβάσαντες: προάξαντες.[6]

Προβλῆτας: ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας· οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὃ καὶ μᾶλλον.[7]

Προβολάς: ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινῶν ἄλλων δυνάμεων· ἐπὶ σωτηρίαι καὶ κράτει γινομένων· οὕτως Δημοσθένης· παρὰ δὲ Αἰσχίνηι ἡ προβολὴ τούνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ ἀδικεῖν.

Προβουλεύματα: τὰ τῆς βουλῆς περὶ τῶν ψηφισμάτων βουλεύματα· ἃ πρὸ τοῦ δήμου ἐβούλευεν· τὰ γὰρ ψηφίσματα πρῶτον μὲν εἰσίετο εἰς τὴν βουλήν· εἶτα[8]

[1] τὸ
[2] προβαλούμην (sic)
[3] θη in θει statim mut.
[4] δὴ una voce
[5] μόνη, sed νομὴ statim supr.
[6] προάρξαντες
[7] μᾶλλ (pro μᾶλλ᾽ scil.)
[8] ἔπ. εἶτα i. e. ἔπειτα in εἶτα mut.

δεξαμένης εἰσεφέρετο * εἰς τὸν δῆμον, ἤδη προκυρωθέντα καὶ προβουλευθέντα· εἰ δὲ μὴ ἐδέξατο ἡ βουλή, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον εἰσεφέρετο· ἀλλὰ παρανομῶν ὁ εἰσάγων ἠλίσκετο· μετὰ μέντοι καὶ τὸν δῆμον χειροτονῆσαι κύρια ἦν τὰ προβουλεύματα, εἰ μή τις ἐγράψατο.

Προβολή: γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων.

Προβόλιον: εἶδος τί δόρατος· ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται(451) πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν.[1]

Πρόβολον: πρόμολον· πρόμαχον.

Πρόβολος: τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Προβόλωι: προβεβλημένηι εἰς θάλασσαν πέτρα.

Πρόβολοι: αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι· καὶ οἷον ἀκταί τινες· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Προβούλευμα: τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθέν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι· Δημοσθένης ἐν τῶι κατ' Αἰσχίνου.

Πρόβουλος: ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου.

Προβύσαι: ἐξελκύσαι.

Πρόδικον δίκην: τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν· Ἀριστοφάνης Κενταύρωι· Ἐγὼ γὰρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην Δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνί.[2]

Προδόμωι: τῆι πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

Προδοσίκομπος: ὁ ὑποσχετικός· ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Προδοτίστερον: λέγουσιν ὡς λαγνίστερον· καὶ κλεπτίστερον·[3] καὶ πτωχίστερον.

Πρόδρομοι:[4] ἄδοξοι.

Προεγκεῖσθαι: ἐπικεῖσθαι.

* Inc. το f. 105. c. 4.

[1] τηῖ — θήραι

[2] εἴ τις ἡ δίκη θέλω — ἔν — ἔνι. (τῶν an τῶ ante φίλων, incertum; sed primo videtur fuisse τ̀, i. e. τόν.)

[3] λεπτίστερον

[4] Accent. om.

Πρόεγμα: στήριγμα.

Πρόεδροι: οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθήνησι διοικοῦν-
(452) *τες· εἷς [1] ἐκληροῦτο ὑπὸ τῶν Πρυτανέων καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἐξ ἑκάστης φυλῆς· πρόεδροι δέ, ὅτι προεδρίαν εἶχον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.*

*Πρόεδροι: ἐκληροῦντο τῶν Πρυτανέων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διῴκουν· ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον * τῶν ἄλλων ἁπάντων· ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείαι.*

Πρόεδρος: ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών.

Προέηκεν: προέπεμψεν.

Προειδόμενοι: προγνῶσται.

Προείλαντο: ἠθέλησαν.

Προειλόμεθα: προήκαμεν.

Προέμενος: ἐκδιδούς· προδούς· περιφρονήσας.

Προέμενος: ἀντὶ τοῦ προαφεὶς τῶν [2] αὐτοῦ τί, πρὶν πίστιν λαβεῖν.

Προέπεσον: προπετῶς ἐποίησαν· Ὑπερίδης.

Προδικασία: οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν Πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται· τοῦτο φασὶ προδικασίαν.

Προέντες: προδόντες.

Προέσθαι: προδοῦναι.

Προετικός: χαριστικός.

Προέτω: προπεμψάτω. [3]

(453) *Προεχόμεθα: ὑποβαλλόμεθα ἢ προβαλλόμεθα.*

Προηγγελκέναι: προμεμηνυκέναι.

[1] οἷς
[2] προαφιστῶν
* Inc. f. 106. c. 1.
[3] -τωι.

Προήκατο: προέδωκεν.

Προημώμενον: τὸν περὶ γάμου ἐντυγχάνοντα καὶ μνηστευόμενον.

Προηροσία:[1] *ἡ ὑπὲρ τῶν καρπῶν θυσία γινομένη ὑπὸ Ἀθηναίων κατὰ μαντείαν ἐν Ἤλιδι.*

Προηροσία:[1] *ὄνομα θυσίας.*

Προηροσίαι:[1] *αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου*[2] *γινόμεναι θυσίαι.*

Προήσομαι: προδώσω.

Προήχθην: προετράπην· ὡς ἐξήχθην καὶ ἐξετράπην.

Προθέλυμνα: συνεχῆ· ἄλλα ἐπ' ἄλλοις.

Προθελύμνους: ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.

Πρωθήβας:[3] *πρώτους ἀκμάζοντας νέους.*

Προθεσμίας νόμους: Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος· τὴν τῶν ἑ ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν.

Πρόθεσις: τὸ τὸν νεκρὸν προθεῖναι· προετίθεσαν δὲ πρὸ τῶν θυρῶν, ὥστε φανερὸν γίνεσθαι ὅτι οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς τινος ἀνῄρηται· ὡς δέ ἔνιοι, πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἀνηλῶσθαι· τὰ παλαιὰ γὰρ ἦσθιον ἀλλήλους.

Προϊέμενος: προδιδούς.

* *Προΐκτας: τοὺς προϊχνουμένους καὶ ἐπαιτοῦντας τὴν τροφήν.*

Προΐσταται: ἐπιπολάζει· ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενήνεκται.

Προικός: δόσεως·[4] *ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς· πᾶν γὰρ δῶρον*(454) *οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής.*

Προΐστορες: οἱ μαρτυροῦντες.

Προΐσχεται: προβάλλεται.

Προκόλπιον: πρὸ τοῦ κόλπου· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων.

Προκόμιον: κόμην.

---

[1] ρω in ρο ter mut. a m. antiq. [2] *ἀρότρου*

[3] *Πρόθηβας* in *Πρωθῆβας* a m. antiq. mut.

* Inc. f. 106. c. 2. [4] *δασέως*

Πρόκλησις: εἰώθεσαν ὁπότε δικάζοιντο τινές, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεράποντας ἢ θεραπαίνας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις.

Προκαλεῖσθαι: οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας· Θουκυδίδης· οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως.

Προκαταβολὴ καὶ προσκαταβόλημα: τῶν τελῶν πιπρασκομένων, δύο προθεσμίαι [1] ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις· ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι [2] τὸ ἀργύριον· ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολὴ [3] καλεῖται· τὸ δὲ τῇ δευτέραι προθεσμίαι διδόμενον, προσκατάβλημα.

Προκόττα: κουρᾶς εἶδος.

Προκότταν: τὴν πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσιν· κόττης [4] γὰρ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ἡ κεφαλὴ λέγεται.

(455) *Προκνίς: γένος ἰσχάδων.*

Προκόπα: ἡ πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσις.

Προκεχωρηκότος: προεληλυθότος· Θουκυδίδης.

Πρόκριτον: ἐκλεκτὸν [5] ἢ πονηρόν.

*Προκώνια: Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου· Δίδυμος δὲ προκώνια, φησὶ, * πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι· ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι· Δήμων δέ φησιν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν· καὶ προκώνιά ἐστι κάχρυς κατηριγμέναι [6] μετὰ ἀρωμάτων.*

[1] προθέσεις, sed σμίαι statim in marg.

[2] εἰσελθῆναι [3] παραχ. [4] κόττ̈ς i. e. κόττις

[5] Sic. * Inc. f. 106. c. 3. [6] -να

Προκώνια: ἢ ὡς Κράτης πυροκώνια, αἱ ἄφρυκτοι κριθαί· ἢ πυροὶ[1] *μέλιτι κεχρισμένοι.*

Προκώνια: κριθαὶ ἄφρυκτοι· εἰς ἅλφιτα ἁδρὰ κεκομμέναι· οἷον προκεώνια.

Πρόκωπος:[2] *ἕτοιμος· πρόχειρος.*

Πρόληψις: γνῶσις.

Προμαντεία: τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων χρῆσθαι τῳῖ[3] *ἐν Δελφοῖς μαντείῳ· ἦν δὲ προεδρία τὸ αὐτό.*

Προμήθεια: πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι: προβουλεύεσθαι· προνοεῖσθαι.

Προμηθεύσασθαι: προνοήσασθαι.

Προμνῶμαι: προξενῶ· προμνηστεύομαι.

Προμυθίζει: πρύσω χωρεῖ.

Προμυλαία: θεὸς προμύλιος· ἢν ἀφίδρυντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς εὔνοστον.

Προνάπης: ὄνομα κύριον. (456)

Πρόνοια: πρόγνωσις.

Πρόνοια Ἀθηνᾶ: οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν· οἱ δὲ ὅτι προυνόησεν ὅπως τέκῃ ἡ Λητώ.

Πρόνοια: ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρῦσθαι· ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ὀγδόῃ Προνοίην ὀνομάζει.

Προμετρητάς: Σκύθου τοῦ Προμετρητοῦ ἦν υἱὸς καὶ ἐν δημόταις γέγονεν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκεν.

Προνομή: διαρπαγή.

Προνομίας: τιμῆς πλείονος.

Προνομίων: προλημμάτων.

[1] *πυρὶ*

[2] *Πρὸ κώπης:*

[3] *τὸ* in *τῳῖ* statim mut. Tum *μαντείαι*

Προνωπης: προτεταγμένος.[1] προέχων.

* Προνώπιον: τὸ προεχκείμενον.

Προόδων: ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτέρω ἔχων τοῦ δέοντος.

Προοίμιον: πρόλογος.

Πρόοπτον: τὸ προορώμενον καὶ προφανές· οἷον τὸ προκείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

Προπάτωρ: ἢ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος.

Προπάροιθεν: ἔμπροσθεν.

Πρόπεμπτα: τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προγράφειν, ὅτι ἔσται ἡ ἐκκλησία εἰ τύχοι· ἵνα καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἕκαστον τῶν βουλῶν[2] προευτρεπισθῇ.

Πρόπεμπτα: Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα τινά εἰσιν ἐπίτιμα τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς· εἰσὶ γὰρ οἳ[3] τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν· εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας πέντε· ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν (457) κρίσιν.

Προπεπωκότες: ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται.

Προπέρυσιν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Προπηλακίζων: ἀδικῶν· ὑβρίζων· διασύρων· ἐξουθενῶν.

Προπίνει: διὰ τοῦ οἴνου τιμαῖ· καὶ παραδίδωσι· καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν[4] ἔφη τοῖς ἐχθροῖς.

Πρόπιον: μάντευμα.

Πρόποδες: μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Προποδῶν: τὸ παρατυχόν· οἷον δήποτε.

---

[1] *Προνώπης* primo, sed accent. erasus. Tum προστ. primo.

* Inc. f. 106. c. 4.

[2] *βούλων*

[3] *οἱ*

[4] *προσπίνειν*

Προπολέμια: ἔοικεν εἶναι τὰ [1] πρὸ τοῦ πολέμου θυόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης.

Πρόπολος: [2] δούλη προπολεύουσα.

Προπόλωι: θεράποντι.

*Προπύλαια ταῦτα: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· δύναται μὲν δεικτικῶς * λέγεσθαι, ἅτε ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός· [3] βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτως λέγειν εἰώθασιν· ἐν γοῦν τωῖ κατ' Αἰσχίνου ὁ [4] αὐτὸς Δημο-(458) σθένης φησίν· ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν· Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησίν· ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη· τάλαντα δὲ ἀνηλώθη βιβ'· πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασιν.*

Πρόρριζον: ἐκ ῥιζῶν.

Προσαγώγιον: τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ᾧ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα.

Πρὸς ἀκτῖνα: ἀνατολή.

Προσανέχων: προσέχων· προσκεκολλημένος.

Πρόσαντες: δυσχερὲς καὶ ἐναντίον.

Πρὸς ἀπαλέξησιν: [5] πρὸς βοήθειαν.

Προσαρασσόμενα: προσρηγνύμενα· προσκρουόμενα.

Προσαύρετο: προσηγάγετο.

Προσβάλλει: προσέρχεται.

Προσγράφει: προσκρίνει.

Προσδοκᾶν: ὑπονοεῖν· ὑπολαμβάνειν· προσδέχεσθαι.

Προσείσεται: προσελεύσεται. [6]

Πρόσειλος: πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος.

---

[1] τα (ας compend.) i. e. τάς in τὰ mut.

[2] Προπόλιος

[3] προπυλέων — πυκνῶς

[4] ὁ om.

[5] Προσαπολέξησιν (sic)

[6] προσλεύσσεται Pors.

* Inc. f. 107. c. 1.

Προσείσας: προσανακινήσας.

Προσέκειτο: ἀντὶ τοῦ προσεῖχε· Θουκυδίδης ἐν ἀ.

Προσδεχόμενοι: προσδοκῶντες.

Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρουσι· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν,[1] τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

(459) *Προσείρων: προσάπτων.*

Προσέκοψεν: ἀντὶ τοῦ προσέπαισεν· Ἄλεξις.

Προσέκοψεν τωῖ ἀνθρώπωι: ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο·[2] οὕτως Ποσείδιππος.

Πρὸς ἐμοῦ εἶ: οἰκεῖος μου· ἐγγύς μου· φίλος μου· παρ' ἐμοί.

Προσεποίσω: προσεπάξω.

Προσεποιήσαντο: Ἰσαῖος· ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο.

Προσέπαισεν: προσέπαιξεν· Πλάτων τωῖ σ̄ ἀντὶ τοῦ ξ̄ κέχρηται.*

Προσερήσομαι: ἐρωτήσω.

Προσερρύη: προσεφοίτησεν· προσῆλθεν· οὐ προσέρευσεν.

Προσέχειν: ἀντὶ τοῦ ἀκούειν καθόλου τιθέασιν· καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάσσεσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ παρακεῖσθαι· τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐνοούντων καὶ φιλοστοργούντων.

Προσεχές: ἐγγύς.

Πρὸς ζόφον: πρὸς δυσμάς.

Προσηγλαϊσθω:[3] ἐλαμπρύνετο.

Προσηγμένον: ὑψηλόν· τιμιώτατον.

Προσηγορία: προσφώνησις.

Προσημπόλησα: προσέλαβον.

Πρόσηροσίαι: αἱ πρὸ τοῦ ἀρύτου γινόμεναι θυσίαι.

Προσηρτημένος: προσκεκολλημένος.

Πρὸς ἠώ: πρὸς ἀνατολήν.

[1] κτίσιν
[2] ἠλλω- primo
* Inc. f. 107. c. 2.
[3] Sic; nota / in marg.

Προσθεῖναι τὰς θύρας: ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι· Ἡρόδοτος(460) *ἐν γ'.*

Προσίσχε: τὸ πρόσεχε· Κρατῖνος· Καὶ μὴ προσίσχε βαρβάροισι βουκόλοις· καὶ Εὔπολις· Προσίσχε τὸν νοῦν τηῖδε· καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως· οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι, οἵ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης· Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Προσῖασι: [1] *προσέρχονται.*

Προσίενται: προσάγονται.

Προσίεται: ἀρέσκεται· προσδέχεται.

Προσιζήσαντες: προσκαθίσαντες.

Πρόσιμεν: προσερχόμεθα.

Προσιτόν: προσδεχόμενον.

Προσιών: προσερχόμενος.

Προσκαλέσαι: ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι.

Προσκεφάλαιον κλητέον: ἀλλ' οὐ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα· καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ ὑπηρέσιον.

Προσκέψομαι: περισκοπήσω.

Προσκείμενοι: οἱ κολλώμενοι· οἱ προσεγγίζοντες.

Πρόσκλησις: κλῆσις ἐπὶ δίκην.

Πρόσκλησις: ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις· καὶ προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν * *εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν τῳῖ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου.*

Προσκλήσεις: πρὸς ἃς καλεῖ τίς (εἰς) [2] *δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι, ἐπὶ διαιτητὴν καὶ οἷον ἐπὶ βάσανον τινὸς ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βάλλεσθαι.*(461)

Πρόσκλισις: ἑτερομέρεια.

Προσκομιστέον: προσενεκτέον.

[1] *Προσϊᾶσι*

[2] *εἰς* om.

* Inc. f. 107. c. 5.

Πρόσχομμα: ζημία· βλάβη· σκάνδαλον.

Προσχυροῖ: προσεγγίζει.

Πρόσοδος: εἰσφορά· εἴσοδος· ἢ παρουσία· ὡς Θουκυδίδης καὶ ἕτεροι.

Προσμερεῖται: προσαρμόζει.

Προσούριόν: ἐπιτηδείου.

Πρὸς ὄψιν: πρὸς θεωρίαν.

Προσπάλτιοι: Προσπάλτα δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

Προσπελάζει: προσεγγίζει.

Προσπήξομαι: προσκυνήσω.

Προσποιεῖται: οἰκειοποιεῖται· ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρίνεται.

Προσποριστέν: ἐπινοητέν· προσοδευτέν.

Προσρήσεσι: προσηγορίαις.

Προστατήριος: Ἀπόλλων· ἐπεὶ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἱδρύοντο· Σοφοκλῆς.

Προστάτης: οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες προστάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἑκάστῳ τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην.

Προστασία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος· ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη[1] προστασία· ἀντὶ τοῦ βοήθεια, προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας·[2] Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστάσεως·[3] τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης.

* *Προστέρνησα: περιεπτυξάμην.*

[1] Compendium finale fere videtur esse ως, sed est η. Tum προστασίαι — βοηθείαι — τοῦ ἀδικουμένου.

[2] καδμεῖ fere. Nempe ⌊ i. e. αν in ν i. c. ας statim mut.

[3] προτ. * Inc. f. 107. c. 4.

Προστέτηκεν: προσκεκόλληται.
Προστήσας: προαγαγών.
Πρόστιμον: ζημίαν· παραγραφήν.
Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου· Φιλόχορος φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ· ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτως· (Ἀρξάμενοι) [1] *πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν Βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.*
Προστιμήματα: ἔστι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων ἡ ἐπωβελία· [2] *ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ* [3] *δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.*
Προστρόπαιος: δαίμων τίς ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινὰ τῶν πολεμίων, πρόστροποι καὶ ἐναγεῖς εἰσιν.
Προστρόπαιος: παρακαλῶν.
Προστυχής: ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών. (463)
Προστρέπεσθαι: ἀποπέμπεσθαι· τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ.
Προστρόπαιον: τὸ ἄγος· τὸ μίασμα· οὕτως Αἰσχίνης· καὶ προστροπὴ δέ λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.
Πρόσφατος: κυρίως μὲν ὁ νεωστὶ ἀνηρημένος· φάσαι [4] *γὰρ τὸ φονεῦσαι· ἀφ' οὗ καὶ φάσγανον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὅτι οὖν ἄρτι συμβεβηκός.*
Προσφερέστερον: βέλτιον.
Προσφέρονται: ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν. [5]
Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι: Εὔβουλος Δούλωι.
Πρόσφορον: οἰκεῖον· ἁρμόδιον· ἐπιτήδειον.

[1] ἀρξ. om.
[2] ἐποβ. primo.
[3] τὸν
[4] φάσαν
[5] Πρ. ἀντιπρ.
* Inc. f. 108. c. 1.

Προσφερεῖς: ὁμοίας.

Προσφυές: προσοικειούμενον.

Προσφύς: προσπλακείς.

Προσφυῶς: οἰκείως· ἀκολούθως.

Προσφορά: ἀντὶ τοῦ πρόσοδος· ὡς Ἀντιφῶν.

Πρόσχημα: προκάλυμμα.

Προσχίσματα: εἶδος ὑποδήματος· Ἀριστοφάνης.

Πρόσχορδα: σύμφωνα.

Πρόσχωροι: περίοικοι.

* Προσχαιρητήρια: ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Πρόσω: ἔμπροσθεν. [1]

Προσωιδία: ἡ μετὰ τοῦ ὀργάνου ᾠδή.

(464) Πρόσωπεῖον: πρόσχημα.

Προσοκείλαντες: προσορμίσαντες.

Προσώχθικε: προσκέκρουκε· προσκέκοφεν· ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

Προσώχθισα: βδελύσσομαι· [2] σιαίνομαι.

Προτέλεια: ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία· Μένανδρος.

Προτέλεια: τὰ προθύματα· ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γάμου· τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος· καὶ προτέλειος, ἡ πρὸ τῶν γάμων τελουμένη θυσία.

Πρότερα καὶ προτεραία: καὶ ὕστερα καὶ ὑστεραία.

Προτήνιον: ἡλικία τίς αἰγός· ἐν Καμειρέων ἱεροποιαι, τράγον προτήνιον θύειν νόμος. [3]

Προτιμᾶν: τὸ φροντίζειν· [4] καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριστοφάνης.

Προτέλεια: Λυκοῦργος ἐν τωῖ περὶ τῆς ἱερείας· τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς ῥόδιον ἀναφερομένων γινόμενα ἢ διδόμενα.

[1] ἔμπρος: (sic)
[2] λ bis.
[3] θυηνομου, sed ει v. l. pro η in marg.
[4] φορτίζειν

Προτελείαν ἡμέραν ὀνομάζουσιν, ἐν ἧ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς ὡς τὴν θεὸν, καὶ θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. [1]

Προτεμενίσματα: [2] *προπύλαια· ἢ προάστεια.*

Πρότμησις: ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος.

Πρότμηστιν: ὀμφαλόν.

Προτομίζεσθαι: προάρχεσθαι.

Προτομαὶ βασιλικαί: εἰκόνες βασιλικαί· καὶ προτομαὶ λέοντος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. (465)

Προτόνιον: ἱματίδιον, ὃ ἡ ἱερεία [3] *ἀμφιέννυται· ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι· προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πάνδροσος μετὰ τῶν ἀδελφῶν* * *κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.*

Πρότριτα: τῇ τρίτῃ [4] *ἐπάνω ἡμέρα· Θουκυδίδης ἐν β΄· τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.*

Προτροπάδην: προθύμως· ἀμεταστρεπτί· ἢ εἰς ταὐμπροσθεν.

Προύνεικον: οὐ τὸν ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὸν κομίζοντα τινὰ ἐξ ἀγορᾶς μισθοῦ· καὶ ἐγκεῖται τὸ ἔνεικα. [5]

Προύνεικος: [6] *δρομαῖος· γοργός.*

Προῦπτον: φανερόν.

Προυνούστερος: [7] *ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος·* [7] *Σοφοκλῆς.*

Προυνουργέστατον: προτιμότατον.

Προύργου: προέργου· συμφέρον· πλέον· Ἰσοκράτης φησίν· ἵνα προύργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον.

Προύχειν: προέχειν.

Προυργιαίτερον: τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἱρετώτερον.

Προύτυψαν: προήρξαντο.

[1] *θυσίας ἐπιστέλλουσιν*

[2] *Προτενίσματα* (με m. antiq.)

[3] *ἱέρει* sic, et accent. ex em.

* Inc. f. 108. c. 2.

[4] *Προτριτάτη: τρ.*

[5] *ἐνείκα*

[6] *Προύνικος* Pors.

[7] *-έρως*, bis.

Προύχοντο: προέβαλον· οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν ἁ ἱστοριῶν, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προύχονται· ἀντὶ τοῦ προβάλλουσι· προτείνουσιν.

(466) *Προφερεῖς: οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι· Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ Τιμάρχου.*

Προφορούμενοι: Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ἀντὶ τοῦ δεῦρο κακεῖσε πορευόμενοι· εἰς τὰ ἐναντία· προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφθείρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις.

Πρόφρων: πρόθυμος· φρόνιμος. [1]

Προφυλακὴ [2] *τωῖ κυρίωι: εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νὺξ, ἑκάστην τρεῖς ὥρας ἔχουσαν.*

Προχάζοις: προβαίνοις.

Πρόχνυ: ἐπὶ γόνυ.

Προχειροτονία: ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτον γίνεσθαι, ὁπότ' ἂν τῆς βουλῆς βουλευσάσης, [*] *εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ* [3] *γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τηῖ ἐκκλησίαι, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.*

Προχοαί: αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις [4] *εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.*

Προχοίδιον: σταμνίσκιον· ὡς εἰ κατάχυσιν. [5]

Πρόχους: ξέστης τὸ μέτρον.

Προχόωι: τηῖ ἐπιχύσει· καὶ ἀγγείωι τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδείωι κωθωνοειδεῖ.

Πρόωμαι: παραχωρήσω.

Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαί ἐστι τὸ

[1] Primo *προθύμως· φρονίμως*, sed statim mut.
[2] *-κηι*, sine accentu, tum *ἑκάστη — ἔχουσα*
[*] Inc. *λευσάσης* f. 108. c. 3.
[3] *ἡ*
[4] *ἀ* ex em.
[5] *κ,τ: χύσιν* G. *καταχύσιν* P.

κατ᾽ ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον·(467) ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν, κατ᾽ ὀλίγον ὑπαπιόντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολε-5 μίοις δόντες, τιτρώσκωνται.

Πρύμνην: κάτωθεν· ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνώρειαν: τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρύτανις: διοικητής· προστάτης· φύλαξ· βασιλεύς· ἄρ-χων· ταμίας· ἔξαρχος.

Πρυτανεία: πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη· ἣν 10 οἱ δικασάμενοι τισὶ καὶ ἡττηθέντες κατέβαλον, ὡρισ-μένην ζημίαν κατατιθέντες ἑκάστοις.

Πρυτανείας: ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἤτοι λϛ′ ἢ λέ· καὶ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει.

Πρυτανεία: ἔστι παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτα-15 νεῖα· ἦν δὲ ἀργύριόν τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζό-μενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεύοντα: κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανέα ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρυτανεία: ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, ἀριθμός τις 20 ἡμερῶν· οὐδετέρως δέ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπεν τί δη-λοῖ· τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθε-σαν οἱ δικαζόμενοι·* ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο[1] τοῖς ἑξακισχιλίοις·[2] πρυτανεῖαι δέ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀ-25 ριθμός· δέκα ἐγίνοντο κατ᾽ ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί· ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλεν δὲ ἑκάστη φυλὴ τῶν δέκα· λέ ἡμέρας· καὶ(468) ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσα-ρες· ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτα-νεύειν τέσσαρσι φυλαῖς· καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶ-

* Inc. μενοι f. 108. c. 4.

[1] – ετο

[2] Sic.

τον ἑκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς λξ΄ ἡμέρας· αἱ δὲ λοιπαὶ ἓξ ἀνὰ λέ.

Πρυτάνεις: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ΄, ν΄[1] ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα· ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις[2] αἱ δέκα φυλαὶ κλήρωι λαχοῦσαι· ὡς Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πρώην: τὴν τρίτην ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάνω ἡμερῶν.

Προωθήβης: ἄρτι ἀκμάζων.

Πρωΐ: καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας δηλοῖ καὶ τὸ πρὸ τοῦ καιροῦ, καὶ θᾶττον τοῦ δέοντος, ὥσπερ ὀψὲ καὶ τὰ ἑσπέρας καὶ τὸ βραδέως.

Πρωϊαίτερον: θᾶττον· ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.[3]

Πρωΐ: ἔτι ὄρθρου βαθέως.[4]

Πρώϊα· οὐ πρώϊμα· καὶ δισυλλάβως πρωΐ:

Πρωΐαν: οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' ἐν συντάξει, δείλην πρωΐαν, τὸ πρῶτον τῆς δείλης μέρος· καὶ δείλην ὀψίαν, τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς.

Πρωΐ: ταχέως· πρὸ ὥρας.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνηι: παροιμία, ὅτ' ἄν τις μὴ (469) δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία ἐπιφέρηται· ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῆ πραττομένων ἐλέγετο.

Πρωτόλειον: ἀπαρχήν.

Πρῶνες: ὀρῶν ἐξοχαί· βουνοί.

Πρωτόγονος: πρῶτος· νέος.

Πρωτόλεια: τὰ ἀπάργματα τῆς λείας, ἃ τοῖς θεοῖς ἀ-

[1] τῶν φν̄

[2] Sic

[3] ἥλιον per signum, de quo vide Porsoni Opusc. p. 288.

[4] „Ex em. o." *Porson.* Ita fere, βαθε', nempe ϛ (ως) im ο (ος) mutato.

νετίθεσαν· ἢ αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, οἷον πρωτολήϊα.*

Πρῶτον ξύλον: πρῶτον βάθρον· ἢ προεδρία.

Πρωτοπραξία: τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον· εἰσπραττόμενον.

Πρωτονέωι:[1] οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως: καὶ ἀρχένεως·[2] καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· καὶ περίνεως· Θουκυδίδης ά.

Πτακίδες: δεσμοί.

Πτακείς: δειλός· ὁ ἐπτηκώς.[3]

Πτάμενος: διελθών.

Πτακωρεῖν: πτήσσειν· δεδοικέναι.

Πτεκάδες: δειλοί.

Πτέον: διὰ τοῦ ē λέγουσιν, οὐ πτύον.

Πτέρνη: οὐ πτέρνα.

Πτερνίδες: τὰ πυθμένια τῶν λεκανίων.

Πτερνίζει: ἀπατᾶ ἢ λακτίζει.

Πτερόεντα: ταχύκουφα.

Πτεροφόρους: πτερὰ εἰώθασιν ἔχειν ἐν ταῖς περικεφα-(470)
λαίαις οἱ στρατιῶται παρὰ τοὺς λόφους.

Πτέρυγας: τὰ πηδάλια· Σοφοκλῆς.

Πτερυγίζων: πετόμενος.

Πτερυγίζειν: ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν· ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλο-
μένων πέτεσθαι νεοσσῶν· Ἀριστοφάνης Πλούτωι.

Πτερύγιον: ἀκρωτήριον.

Πτήσσει: πτοεῖται.

Πτῆται: πέτεται.

Πτίλον: πτερὸν ἁπαλώτερον.

Πτίλλος: ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

Πτισάνη: κεκομμένη κριθὴ καθαρά.

* Inc. f. 109. c. 1.

[1] -νέων

[2] ἀρχαίνεως

[3] Πτακ: δειλὸς ὀπτικώς.

Πτίσαι: κόψαι.

Πτοίαν: πτόησιν· θόρυβον· τάραχον· συναθροισμόν· πτυρμόν.

Πτολίπορθος: ἀνδρεῖος· πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα: πόλις.

Πτόρθους καὶ κλῶνας: τὰς ἐκφύσεις[1] τῶν δένδρων· οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσιν.

Πτύγμα: δίπλωμα.

Πύκτης:[2] παγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πτυκτίον: βιβλίον.

Πτυκτῶ: πτυσσομένω.

Πτυόδωρος: ὄνομα κύριον.

Πτύσχλοι: ὑποδημάτιόν τι· καὶ[3] κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ πτύχλοι.

(471) Πτυχαί: αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις· καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

Πτῶκα: δειλόν· καὶ πτῶκας, δορκάδας ἢ ἐλάφων νεβρούς ἢ λαγωούς.

5* Πτῶμα: σῶμα.

Πτώματα ἐλαιῶν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίου λέγοι ἂν ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατά τινα τύχην πεπτωκότα.

Πτώξ: λαγωός.

Πτώσσοντες: δειλιῶντες.

Πτωχός: ἐπαίτης· προσαίτης· παρὰ τὸ πτώσσειν, ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι.

Πυανοί: κύαμοι· ἀφ' ὧν Πυανόψια.[4]

Πυανοψία: Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου· καὶ ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν· οἱ δὲ

[1] τὰς ἐκφύσεις
[2] Πτύκτης
[3] καὶ om.
* Inc. f. 109. c. 2.
[4] -οψία

ἄλλοι Ἕλληνες Πανοψίαν· ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει· Πυανεψίωνος δὲ [ὅτι] ἑβδόμῃι[1] τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασίν· δεῖν δέ φασι λέγειν Πυανέψια· καὶ τὸν μῆνα Πυανεψίωνα· πύανα γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται.

Πυανοψία: ἑορτὴ Ἀθήνησιν Ἀπόλλωνος· ὠνομάσθη δὲ καὶ διὰ τὸ ἑψόμενον ἔτνος τῶν κυάμων· τὸ γὰρ ἔτνος καὶ τὴν ἀθάραν, πύανα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ μήν ἐστι, Πυανεψίων λεγόμενος.

Πυανεψιών:[2] μὴν Ἀθήνησιν δ'· ἐν ᾧ καὶ τὰ πύανα ἕψεται εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος· πύανα δὲ πάντα(472) τὰ ἀπὸ γῆς ἐδώδιμα ὀσπριώδη· ἃ συνάγοντες ἕψουσιν ἐν χύτραις, ἀθήραν ποιοῦντες.

Πύγαργος: ἀετοῦ γένος.

Πύγαια: τὰς σπείρας τῶν κιόνων· καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν.

Πύγελα: πόλις ἐν τῇ Ἰωνίαι τὰ Πύγελα· λαβεῖν δὲ τούνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονος[3] τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πυγμή: πάλη· σύγκλεισις δακτύλων· γρόνθος.

Πυγοστόλος: μαυλίστρια.

Πυγών: τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου πρὸς τὸν κόνδυλον τοῦ μικροῦ δακτύλου.

* Πυδαρίζειν: σκιρτᾶν καὶ οἷον μετὰ τάχους σπαράττεσθαι.

Πυελίς: ὁ σφραγιδοφύλαξ.

Πύελος: ὄρυγμα ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούονται.

Πυελίδα: τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον· οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

Πύθια:[4] πανήγυρις· ἑορτὴ Ἑλληνική.

[1] ἕβδομον
[2] Accent. om.
[3] -να
* Inc. f. 109. c. 3.
[4] Πυθεία

Πύθη: ἀντὶ τοῦ ἱστορήσεις· καὶ μάθης· ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκούειν.

Πύθιον: ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός· εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῶι κυκλίωι χορῶι νικήσαντες τὰ Θαργήλια.

Πύθιος: ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη Ἀπόλλωνι, ἀπὸ τοῦ Πυθῶνος.

(478) *Πύθια καὶ Δήλια: φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα[1] ἅμα ἐν Δήλωι, πέμψαι εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ[2] τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν, ταῦτά σοι Πύθια καὶ Δήλια· βουλομένην δηλοῦν ὅτι ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη· Ἐπίκουρος δὲ ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα.*

Πυθόληπτος: ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθείς.

Πυθόμενος: ἐρωτήσας.

Πύθοντο: ἠρώτων· ἤκουον.

Πύθου χελιδόνος: παροιμία ἀπό τινος Χελιδόνος θεολόγου ἀνδρὸς καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῶι περίπλωι· οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶιον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει.

Πυθώδε ὁδός: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρασσόντων ὡς πρὸς Διὸς Κόρινθος.

Πύθω: σήπω· καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος· ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία· διὰ τὸ ἐν ἐκείνω τῶι τόπωι σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα· Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πῦον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησίν· ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα.*

[1] -τες

[2] χ. εἶτα

* Inc. f. 109. c. 4.

Πυθῶνος: δαιμονίου μαντικοῦ.
Πυκνά: συχνῶς· ἐπιμελῶς.
Πυκάζει: καλύπτει· σκεπάζει.
Πυκάζεται: σκεπάζεται· κοσμεῖται.
Πυκάζουσι: σκιάζουσι· στεφανοῦσιν. (474)
Πυκνή:[1] *ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο· Κλείδημος δέ φησιν Πύκναν*[2] *ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.*
Πυκνή:[2] *ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται· παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ.*
Πυκασμός: δασύτης.
Πυκτεύειν: εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας.
Πύκτης: παγκρατιαστής· ἀθλητής.
Πυλαγόρος: ὁ πεμπόμενος εἰς τὴν Πυλαίαν[3] *εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν*[4] *ῥήτωρ, ὅς τε ἐκεῖ ἀγορεῦσαι· Πυλαγόρος δὲ παρὰ τὸ ἐν τῇ Πυλαίαι ἀγορεύειν· Πυλαία δὲ τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον· ἦσαν δὲ Πυλαγόροι τρεῖς.*
Πυλαιστάτους: τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας· διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.
Πύλαι· καὶ Πυλαία· καὶ Πυλαγόρας: Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις· Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινές, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι.
Πυλάρτης: δούλου ὄνομα.
* *Πυλάρτου: τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος.*

[1] υκ in litura ab eodem.
[2] Accent. om. bis
[3] εἰς τὸν πόλεμον
[4] -ωνίαν
* Inc. f. 110. c. 1.

(475)*Πυλωρεῖ: φυλάσσει.*

Πύνδαξ: πυθμήν.

Πυνθάνεσθαι: μανθάνειν· διδάσκεσθαι· ἱστορεῖν· ἐρωτᾶν· ἢ ἕτερόν τι σημαίνει παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γάρ τις, ὡς δῆλον, διαφθορὰ[1] *μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.*

Πύξ: γρόνθον.

Πῦον:[*] *τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν· τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα· αὐτὸ τὸ γάλα· τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν· γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἑψηθέν ἔνιοι.*

Πῦον: τὸ πυρίεφθον· τινὲς δὲ πᾶν γάλα νέον· ἢ ὃ ἂν μετὰ γάλακτος ἑψηθῇ χθεσινοῦ.

Πύππαξ: ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ· ὡς πένθους ἀμετάφραστον· ὡς τὸ τρισαιδέκατον.[2]

Πυρά: καύματα.

Πυράγρα * * * * *[3]

Πυράγρη: καρκίνω· παγούρω.[4]

Πυραί: πυρκαϊαί.

Πυρακτῶν: ἐμπυρσεύων· σφοδρῶς καίων.

Πυραμειδής: πυροειδής.

Πύραυνος: ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος.

Πυργηρούμεθα: ἐντὸς ἐσμὲν τῶν πύργων.

(476)*Πυργοῦται: ὑψοῦται.*

Πυργηδόν: στοιχηδόν· κατὰ τάξιν.

Πυργηρούμενοι: τὰ τείχη φυλάττοντες.

[1] Sic.

[2] *αι* per tale fere compendium, *ſ*, quod nisi *τῳ̃* *σ* adhaereret, esset *καί*. Legendum videtur *ἰοὺ*, quod in *ιῴ* facile mutari potuit.

[3] Deest versus; nota /

[4] *καρκίνων· παγούρων*

[*] *Πύον*, et mox.

Πυργοβάρεις: προμαχῶνες.[1] *οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων.*

Πύργοι: τάξεις.

Πύρδανα: τὰ λείψανα.

Πυριάτη: θηλυκῶς τὸ πυρίεφθον· οὐχὶ πυρίατος, οὐδὲ πυριατὴ ὀξυτόνως· οὐδὲ πυρίεφθος.

Πυριλαμπής: ὄνομα κύριον.

Πυριλάμπη: πτηνόν τι μικρὸν, ὃ ἐν τωῖ σκότω λάμπει· καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐνίων λαμπυρίς.

Πυριλαμπίς: τὸ ζωῖον καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, οὐ λαμπυρίς.

Πῦρ ἐπὶ πυρί: παροιμία ἧς μέμνηται καὶ Πλάτων· κακὸν ἐπὶ κακωῖ.*

Πυρεῖον: θυμιατήριον.

Πυριρραγής: σαθρός· ἄχρηστος· ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαρησσομένου κεράμου.

Πυροὶ ἐπικάλαμοι: οἱ μήπω θερισθέντες· ἢ οἱ ἐπὶ τῆς ἄλω· οἱ μήπω ἀπηλοημένοι·[2] *ἀλλ' ἐν τοῖς δράγμασιν ὄντες· ἢ πυροὶ ἐπικάλαμοι λέγονται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γῆς, ἥτις οὐκ ἔσχεν ἀνάπαυμα, ἐπισπαρέντες· τουτέστιν, ὅτ' ἂν σῖτος ἐπὶ σίτωι χωρὶς διαλείμματος ἐπισπαρηῖ.*

Πύρρα: μία πόλις τῶν ἐν Λέσβωι.

Πυρραῖς γένυσι: ξανθαῖς θριξίν.

Πυρόεσσαν: ἐπίπνουν· πῦρ πνέουσαν. (477)

Πυρὸς μένος: πῦρ περιφραστικῶς.

Πυρπαλάμην: ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί.

Πυρπολεῖται: καίεται· ἐμπυρίζεται.

αὐ

[1] *Πυργοβαρεις: προμαχῶνες*

* Inc. μνηται f. 110. c. 2.

[2] *ἀπηλωημένοι*

Πυρρίχαις: ταῖς ἐνόπλοις ὀρχήσεσιν.

Πυρσεύει: πῦρ ἐξάπτει.

Πυρσεύσασαν: φλέξασαν.

Πυρσοί: λαμπάδες· πυρκαϊαί· λαμπτῆρες· φρυκτωρίαι.

Πυρσοκόρσου λέοντος: Αἰσχύλος ἐν Κάρυξι Σατύροις.

Πυρσολόφους: τοὺς ἐκ παροπτηθεισῶν βυρσῶν ἱμάντας τεμνομένους· Ἀντίμαχος.

Πυροφόρος: σιτοφόρος.

Πυρφόρος: πῦρ φέρων· πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμωι, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη τωῖ στρατῶϊ.

Πυρῶν:[1] φλέγων καὶ καίων.

Πύσμα: ἐρώτημα.

Πύστεις: ἐρωτήσεις.

** Πυστιᾶσθαι: πυνθάνεσθαι.*

Πύτυλος: ἡ συστροφὴ τῶν χειρῶν· ὅτ' ἂν πυκνῶς ἐπιφέρηται.

(478) *Πύτυλος: ἡ συνεχὴς τῶν πυκτῶν κροῦσις.*

Πυτίνη: πλεκτὴ λάγυνος·[2] Ἀριστοφάνης.

Πώγωνα πυρός: τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός· Εὐριπίδης Φρίξῳ.

Πωληταί: οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τωῖ δημοσίωι κατὰ προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας· ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμωι μὴ εἰσέφερον· ἔτι δὲ[3] καὶ

[1] *Πυρώνων*
[2] *λάννος*
* Inc. f. 110. c. 5.
[3] Om. *δὲ*

οἱ ξενίας ἁλόντες, καὶ ὁ μέτοικος προστάτην οὐκ ἔχων καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, παρεκατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταὶ καὶ πωλητήριον:[1] οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχή τις ἐστὶν Ἀθήνησιν· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης· διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα[2] καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα· πωλητήριον[3] δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί.

Πωλητήριον: τὸ πρατήριον· οὕτως Ὑπερίδης.

Πωλοδάμνης: πωλοδαμαστής.

Πωλοῦσιν: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας· ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλοῦσιν τί ἀποπεφασμένως·[4] Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερῶς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι·[5] ἐγὼ δέ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν(479) ἐπὶ ταύταις[6] μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλοῦσι τί ἀποπεφασμένως.

Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν: Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ[7] γάμῳ· Ἀνδράποδα πέντε,[8] πωλικὸν ζεῦγος βοῶν.

Πῶμα: τὸ πότον οὕτως λέγουσιν.

Πώμαλα:[9] ἀντὶ τοῦ ποθέν· οἷον οὐδαμῶς· ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ Δώριον· τιθέμενον ἀντὶ τοῦ ποθέν· τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν πῳ τοῖς ἐστι λεγόμενον.

[1] -οι [2] λ semel. [3] -ηρὸν [4] -νος
[5] περᾶναι (ν ejusd.) [6] ταύτης
[7] ἐνιθρῷ cum punctis ad marginem referentibus, ubi scil. correctionem additumms erat.
[8] πέμπεται, et inc. πεται f. 110. c. 4.
[9] Πῶ μᾶλα et mox μᾶλα. Primo πόθεν priore loco.

Πώμαλα: οἴνου μάλα.[1]

Πώρινον: λίθον.

Πωτᾶσθαι: πετᾶσθαι.

Πωλάς:[2] ἀντὶ τοῦ πράσεις· Ὑπερίδης· ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

Τέλος τοῦ $\overline{\pi}$ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ $\overline{\rho}$.

Ῥαβάττειν: σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόνως[3] ποδοκτυπεῖν.

Ῥαβάττειν: ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν.

Ῥάγα: ῥῶγα.

(480) Ῥαγδαῖον: ἄθρουν καὶ πολύ, ἀπὸ τοῦ καταράσσειν· καὶ μεταφορικῶς, ἄνθρωπον ῥαγδαῖον, τὸν πολὺν καὶ ἄθρουν· καὶ ὀξὺς ἄνεμος καὶ πολύς, ῥαγδαῖος.

Ῥάδα: τὰ ῥόδα· ὅθεν καὶ ῥαδινή /[4]

Ῥαδια: ὑπόδημα ποιόν.

Ῥαδιουργός: οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν, ἀλλ' ὁ κακοῦργος ἁπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Ῥαθαίνεται: ἀντὶ τοῦ σπείρεται.

Ῥαθαπυγίζειν: τὸ πλατεῖ τῳ̃ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν.

Ῥαθασσόμενοι:[5] ῥαινόμενοι.

[1] μᾶλα
[2] Accent. om. tum πράσις
[3] συντόμως
[4] Sic. Accent. om.
[5] -ώμενοι

Ῥαιβόν: σκαμβόν· καμπύλον.

Ῥαικούς: οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας· Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται.

Ῥαίοιτο: φθείροιτο.

Ῥά: ἀντὶ τοῦ δή· [1] *οὕτως Πλάτων.*

* *Ῥαγδαῖος: ταχὺς ἢ σφοδρός.*

Ῥαγδαίους: κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους· Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις· Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ [2] *δοκεῖς· Δίφιλος Πολυπράγμονι· Τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν· ἔστι καὶ ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.*

Ῥαδαμάνθυος ὅρκος: ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνός· ἢ πλατά-(481)*νου ἢ κριοῦ ἢ τινὸς ἄλλου τοιούτου· Οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγωι κύων· Ἔπειτα χήν· θεοὺς δὲ σιγᾶν·* [3] *Κρατῖνος Χείροσι· τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι.*

Ῥάδαμνος: βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος.

Ῥάδιον: εὐχερές.

Ῥαδιουργός: πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ εὐκαιρία, καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Ῥαιδίως: εὐχερῶς· ταχέως.

Ῥάζειν καὶ ῥύζειν: τὸ ὑλακτεῖν· Ἑρμιππος Εὐρώπηι· Ῥυζῶν [4] *ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους· ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη· Κρατῖνος Δηλιάσιν·* [5] *Ἵνα σιωπῇ τῆς

---

[1] δῆ

[2] εἰ — πολυπραγμονεῖ

[3] Θεοῖς δὲ σιγῶν

[4] ῥυζὸν

[5] δειλιασιν

* Inc. f. 111. c. 1.

τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον· καὶ ἑξῆς· Ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν· ὁ δ' ἐσκάριζε καπέπαρδε.[1]

Ῥαθάμιγγες: ῥανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός· οἱ δὲ σταγόνας.

Ῥαθυμία: ἀμέλεια.

Ῥαΐσας: ὑγιάνας.

Ῥαΐσας: ἀντὶ τοῦ ῥᾴον ἔχων ἐκ τῆς νόσου.

Ῥαθυμεῖν: οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμέν, τὸ τοῖς Ἀφροδισίοις σχολάζειν· ἀλλ' ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ τὸ τὰ ῥᾶστα τωῖ θυμωῖ διδόναι.

(482)* Ῥαχίζειν: τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδηι.

Ῥακετρίζειν: τὸ εἰς τὴν ῥάχιν παίειν· οὕτως Πλάτων.

Ῥάχιον καὶ ῥάχος: ἄμφω[2] λέγουσιν.

Ῥακίδαι: δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Ῥάκτρια: ῥαιδία· μικρά· τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσα.

Ῥάμνος: φυτὸν ὃ ἐν τοῖς χουσιν ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐμασῶντο ἔωθεν· καὶ πίττηι[3] ἐχρίοντο τὰ σώματα· ἀμίαντος γὰρ αὕτη· διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσι τῶν παιδίων[4] χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν δαιμόνων.

Ῥαμνουσία Νέμεσις: αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας·[5] ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν· ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τωῖ τόπωι· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτωι τωῖ Παρίωι ἐρωμένωι·

[1] ὁ δὲ σκαρίζει κατέπαρδε

* Inc. f. 111. c. 2.

[2] ἄμφ^{S} i. e. ἄμφως, quod utrum ex ἄμφω an ex ἀμφοτέρως depravatum sit, non liquet.

[3] πίττην

[4] παίδων primo scripserat.

[5] μηλαίας

ὃς καὶ Ὀλυμπίασι[1] τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψε, Παντάρκης καλός· ἦν δὲ[2] οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ.

Ῥάμφος: ῥύγχος ὄρνιθος.

Ῥαντόν: ποικίλον.

Ῥαμφάξει: ῥυγχωθήσει. (483)

Ῥάξ: θηλυκῶς ἡ ῥάξ· ὁ δὲ ῥῶξ, καὶ βαρβαρισμὸς καὶ σολοικισμός.

Ῥάξαι: ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν· οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Ῥάξας: τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν· καὶ παρὰ τοῖς δικανικοῖς ἐστὶν ἡ χρῆσις.

Ῥᾶον: εὐχερές· εὔκολον.

Ῥαπίσαι: πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί, ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρης.

Ῥαπίς: ῥάβδος.

Ῥάρ: Τριπτολέμου πατήρ.

Ῥάρον:[3] ἰσχυρόν.

Ῥᾶστα: ῥαιδίως· εὐχερῶς.

Ῥαστώνη: ἀνάπαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· ῥᾳθυμία· ἡδυπάθεια·* χαυνότης· ἀργία· εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λή Δίωνος Ῥωμαϊκῶν.

Ῥάφανον: τὴν ῥαφανίδα· Ἐπίχαρμος.

Ῥάφανος: κράμβη· ῥαφανὶς δέ, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον.

Ῥάττει: ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων.

Ῥᾶον ἄν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν, ἢ τοὺς δακτύλους.

Ῥαχάδας: τὰ δενδρώδη χωρία.

Ῥάχετον: τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς ῥάχεως· Δίδυμος δὲ πλευρόν.

Ῥαχθέντος: ῥαγέντος.

Ῥαχίαν: οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτήν· καὶ τὸν τόπον αὐτὸν,

[1] -ιάσι

[2] -ψεν ἀοτάρχης· καλὸς δὲ ἦν

[3] Accent. om.

* Inc. f. III. c. 5.

(484) ωἴ προσαράττει τὸ κῦμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

Ῥαχίζειν: τὸ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ ῥαχιστὴς, ὁ ἀλαζών· Θεόπομπος Παμφίλῃ· Τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν.

Ῥαχίζων: διακόπτων· καὶ τοὺς κακούργους ῥαχιστάς.

Ῥάχιν: ὀσφῦν· ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος· ὁ κανθὸς τοῦ νώτου.

Ῥαχιστής: ὁ διατέμνων.

Ῥάχοι: αἱ μυρικίναι ῥάβδοι.

Ῥάχοισιν ὀρχάδος [1] στέγης: Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς ποίμνης.

Ῥάχους: τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσι.

Ῥαψωιδοί: τὸ δ' ἔμπροσθεν ἀρνωδοὶ ἐκαλοῦντο, ἐπάθλου [2] αὐτοῖς ὄντος ἀρνός.

Ῥαψωιδὸς κύων: ἡ Σφίγξ· οὕτως Σοφοκλῆς.

Ῥάψαι: συνθεῖναι.

Ῥαψώδημα: ψεῦσμα.

Ῥαψωιδία: φλυαρία· λόγων συναφή· ἀδολεσχία.

Ῥαψωιδοί: οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἵ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον· ῥαψωιδῆσαι δέ ἐστι τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἁπλῶς λαβεῖν [3] καὶ ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς ἔργου τινός.

(485)* Ῥάων: εὐθυμότερος· καὶ ἀπήμων.

Ῥέας πόντος: ὁ Βόσπορος· ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου.

Ῥεδίων: ἁρμάτων.

Ῥέζει: θυσιάζει· ποιεῖ· ἱερεύει· παρασκευάζει.

Ῥέθος: πρόσωπον· ἐρύθημα· μέλος· σπλάγχνον.

[1] Ῥαχοισιν: ὁ.
[2] ἔπαθλον
[3] Sic.
* Inc. f. 111. c. 4.

Ῥεῖα: ῥᾳδίως· εὐμαρῶς· ἰσχυρῶς.
Ῥεῖα ζώοντες: ἀπόνως καὶ ἀμόχθως.
Ῥειπαι: ὄρη [1] Σκυθικά, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ.
Ῥειτά: ἐν Ἐλευσῖνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς καλούμενα ρειτά· οὕτως Σοφοκλῆς.
Ῥειτῶν τόπος: [2] ἱερῶν ῥευμάτων.
Ῥέκος: ζῶμα· ζώνη.
Ῥελατρεία: ἀναφορά.
Ῥέμει: [3] πειρᾶ· ὀδυνᾶ· σήπει.
Ῥέξαι: ποιῆσαι· πράξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρ' Ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι.
Ῥέπει: κλίνει.
Ῥερυθμῶσθαι: ἐσχηματίσθαι· συγκεχρίσθαι.
Ῥεῦμον: βρέφος νεογνόν.
Ῥηγίνους: τοὺς δειλούς· Ξέναρχος γάρ, ὁ Σώφρονος τοῦ Μιμογράφου [4] υἱός, ἐκωμώδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλούς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς.
Ῥηγίνου δειλότερος: / [5]
Ῥῆγμα: ἡ κατὰ μῆκος τοῦ τραύματος οὐλή.
Ῥηγμῖνι: αἰγιαλῳ̃.
Ῥήγνυται: διαιρεῖται καὶ διακόπτεται. (486)
Ῥῆμα: οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλειόνων.
Ῥήναια: [6] νῆσος πλησίον Δήλου.
Ῥῆνες: πρόβατα.
Ῥηξήνορες: ἀνδρεῖοι.
Ῥηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν.
Ῥήσεις: λόγοι.
Ῥῆσις μακρά: διεξοδικὸς [7] λόγος μακρός.

[1] ὄρη
[2] Ῥειτῶν: τ.
[3] Accent. om.
[4] μηνογράφου
[5] Sic. Deest sesquiversus.
[6] Accent. om.
[7] -κῶς (sic)

10 Ῥῆσις: δημηγορία καὶ συμβουλή· καὶ ὅλος ὁ τοῦ ῥήτορος λόγος· * οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ῥησείδιον: λεξείδιον.

Ῥησικοπεῖν: δημηγορεῖν.

Ῥήσεις καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λεγόμενα· ἀναμέσον δὲ τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· οἷον, Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

Ῥῆσις: τὸ ψήφισμα· οὕτως Κράτης.

Ῥησίαρχος, ὃς ἐρέσει [1] τὰ θέσφατα: παρ' Ἐπιχάρμωι· ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται· [2] ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ς' τραγωιδουμένων, ἄριστον [3] αὐτὸν γεγονέναι ἀληθειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

Ῥησκόμενον: ἀντὶ τοῦ λεγόμενον.

Ῥητόν: φανερόν.

Ῥήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα· Ἀριστοφάνης. [4]

(487) Ῥητορικὴ γραφή: ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι, ἡ κατὰ ῥήτορος γράψαντος (ἢ) [5] εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ, ἡ κατὰ πρυτανέως· καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατ' ἐπιστάτου· ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαί τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται.

Ῥητορικὴ γραφή· ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας· ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορος [6] γινομένην, γράψαντος τί, ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυ-

* Inc. f. 112. c. 1.

[1] Ῥησός: ἀρχός· ὃς αἱρέσει (spiritus e leni statim factus asper.)

[2] ἐ. τοῖς — εἴρηκε [3] Accent. om. [4] ἀριστ°

[5] om. ἢ [6] -ρας

τανικὴ γραφὴ, καὶ ἡ κατὰ πρυτανέως, καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατ' ἐπιστάτου.

Ῥήτορες: οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες· καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ οὕτως ὑπολαμβάνει.

Ῥῆτρα: συνθῆκαι· λόγοι· ὁμολογίαι· Ταραντῖνοι δὲ νόμους· καὶ οἷον ψηφίσματα· παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα [1] Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος· οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγράμματα· καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας.

* Ῥήτρας: συνθήκας.

Ῥήτωρ: τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δήμῳ συμβουλεύων· καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων· εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων, εἴτε ἐπὶ οἰκείοις λήμμασιν· καὶ ὁ Δη- (488)
μοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδ' ἂν λέγῃ· ῥήτωρ, ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ· καὶ ἑτέρωθι· ἐγὼ δὲ εἰ μέν ὡς συμβουλεύων ὑμῖν [2] ὅτι ἂν συμφέρειν [3] ἡγῆται, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτε ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τούνομα τοῦτο· εἰ δὲ, οἵους [4] ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος [5] ἐγώ· καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται Ῥητορικὴ [6] ἐκ βουλῆς, (εἰ) εἰσφέρει τις γνώμην, [7] ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην [8] ἡγούμενος.

Ῥήτωρ: συνήγορος· δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι: οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.

[1] λύτρα
[2] ὑμῖν in ἡμῖν statim mut.
[3] ει in litura, tum ἡγεῖται (sic)
[4] οῦ primo; ut scripturus fuerit οὕτως.
[5] -κῆι, tum om. εἰ
[6] =μη
[7] ὁ τύχης

* Inc. f. 112. c. 2.

'Ρία: ἀκρωτήρια· ὄρθια· καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα.

'Ριγοῖ: ψύχει· συνέχεται ἀπὸ κρύους.

'Ριζοτόμοι: φαρμακεῖς· βοτανικοί.

'Ρικνά: ἐρυτιδωμένα· ἀσθενῆ.

'Ρικνόν: καμπύλον.

'Ρικνός: ὁ πεφρικὼς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

'Ρινᾶν: ἐξαπατᾶν: οὕτως Μένανδρος.

'Ρινόν: βύρσαν· δέρμα.

'Ρίνων: ὄνομα κύριον.

(489)'Ρικνοῦσθαι: τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος· λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι, τὸ καμπύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφῦν· Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.

'Ρίπας: ἀνέμου συστροφή.

'Ριπῆς: ὁρμῆς· φορᾶς· βολῆς.

* 'Ριπίζεται: παραχαίεται.

'Ρίψασπις: δειλός.

'Ρινώμενος: [1] μυκτηριζόμενος.

'Ρίσκος: ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀργύριον.

'Ριψάδ' ἀγείρων / [2]

'Ροάς: ῥεύματα.

'Ρόδια: μύρα.

'Ροδιακὸν καὶ 'Ροδιάς: εἶδος ἐκπώματος· οὕτως Λίφιλος.

'Ροδογούνη: γυνὴ μὲν 'Υστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

'Ρόδιον χρησμός: 'Ρόδιοι τῇ Λινδίαι Ἀθηναῖ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν διετέλουν (ἐν) [3] τῳ̃ ναῳ̃ εὐω-

* Inc. f. 112. c. 3.

[1] 'Ρινόμενος

[2] 'Ριψαδαγειρων / tum deest versus.

[3] ἐδιετέλουν (sic) et om. ἐν

χούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν ****[1] ἀμίδα· συγκαταινέσαντος δὲ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδετέραν· διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα: ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί· (490) Ἀπελλᾶς[2] δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος[3] τὴν δόξαν· ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος· ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἰάδμονι[4] Μιτυληναίῳ· ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν[5] Χαράξας ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός· ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν[6] αὐτὴν καλεῖ.

Ῥόζειν: κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥοθεῖ: ὁρμεῖ.

Ῥόθιον: ἡ εἰρεσία· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως.

Ῥοδωνιά: ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι· ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα.

Ῥόθιον καλεῖται παρὰ[7] τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν * κωπῶν ἀκουόμενον, ὅτ' ἂν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν.

Ῥόθιον: τὸ μετὰ ψόφου κῦμα· ἢ ῥεῦμα· σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· — κατάγου ῥοθιάζων,[8] φησίν· καὶ πάλιν· Ναῦς ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ.

Ῥόθῳ: ὁρμῇ.

Ῥοιάς: Ἴωνες· ἄνευ δὲ τοῦ ι ῥόάς· οὕτως Ἐπίλυκος.

[1] Nulla lacuna.
[2] ἀπέλλας
[3] λ bis.
[4] ἄδμονι
[5] αὐτὸν
[6] Accent. om.
[7] περὶ
[8] καταγουροθιάζων
* Inc. f. 112. c. 4.

(491) Ῥοιβδεῖ: ἀναρροφεῖ· ἀναρριπτεῖ.

Ῥοίβδειν: [1] ὡς ἐπὶ ῥεύματος· σφοδρῶς· φοβερῶς.

Ῥοίδια: ῥοάς.

Ῥοιζηδόν: σφοδρῶς μετ᾽ ἤχου ἀπειλητικόν.

Ῥοῖζος: ῥύμη· ἦχος.

Ῥοῖζος: παρ᾽ Ὁμήρωι θηλυκῶς· Πολλῆι δὲ ῥοίζωι [2] πρὸς ὄρος τρέπε.

Ῥομβεῖν: σφενδονᾶν.

Ῥόμβον: κίνησιν· ἢ κύλινδρον.

Ῥόμβος: ὃ ἔχουσιν οἱ ἐπιθειάζοντες [3] ὡς τύμπανον· οὕτως Εὔπολις.

Ῥοδωνιά: ἡ τῶν ῥόδων φυτεία· ἰωνιὰ, ἡ τῶν ἴων.

Ῥοδοδάκτυλος: ῥοδόχρους.

Ῥομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα.

Ῥοπαλίζει: κινεῖ, στρέφει ὡς ῥόπαλον.

Ῥοπή: κλίσις.

Ῥόπτρον: Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ· νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.

Ῥόπτρον: ῥόπαλον· ἢ παγίς· ἢ τιμωρία.

Ῥοῦν: τὸ ἥδυσμα· Σόλων.

Ῥοφήσομαι: ἀντὶ τοῦ ῥοφήσω λέγουσιν.

Ῥοώδης: ῥεῦμα ἔχων.

Ῥυάχετον: θόρυβον.

Ῥυάχετον: τὸν ῥέοντα ὀχετόν.

Ῥοίβδην: δαψιλῶς.

Ῥυγχάσαι: τὸ μυκτηρίσαι.

Ῥύγχος: τὸ πρόσωπον· Κρατῖνος καὶ ἕτεροι.

(492) Ῥύδην: ὁρμήν.

Ῥύδην: σφοδρῶς καὶ ἀθρόως· οὕτως Κρατῖνος.

Ῥύζειν: ὑλακτεῖν.

[1] Sic. [2] ῥοιζῶι [3] -θι-

Ῥυζῶν: πενθῶν.

Ῥυθμίζει: διατυποῖ·[1] κανονίζει· εὐθύνει.

* Ῥυθμός: τάξις ἔμμελος ἀκόλουθος ἁρμονίαι.

Ῥυμβονᾶν: διαρρίπτειν.[2]

Ῥυπαίνω: ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω· Φερεκράτης.

Ῥύπες:[3] πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν· οὕτως Αἰσχύλος.

Ῥύπον καὶ ῥύπους: τὰ δεχόμενα τὰς σφραγῖδας· οὕτως Ἀριστοφάνης.[4]

Ῥυπᾶν:[5] μεστὰ ῥύπου εἶναι.

Ῥύππαπαι: ναυτικὸν ἀναφώνημα.

Ῥύπτει: ἀποκλύζει· σμήχει.

Ῥύπτομαι: σμήχομαι.

Ῥυσά: ἢ μάρανσις, ἢ γῆρας.

Ῥυσαί: ῥυτίδας ἔχουσαι.

Ῥυσήματα: τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥύσια: ἐνέχυρα· καὶ ῥυσιάζεσθαι· τὸ ἐνεχυριάζειν.

Ῥυσίαν: τὴν τῶν τόξων τάσιν.

Ῥυσίοισιν: ἑλκυσταῖς.

Ῥυστῆρας: καὶ βρυτῆρας· τὰς ἡνίας.

Ῥυτά: εἶδος φιαλῶν· τάχα δὲ οἷον ῥυτίδας καὶ συναγωγὰς ἐχουσῶν. (493)

Ῥυτά: πήγανα· οὕτως Κρατῖνος.

Ῥυτά: συνεσταλμένως· εἶδος ἐστι ποτηρίου· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐκτεταμένως παρ' ἡμῖν λεγόμενα.

Ῥυτήρ: ἁπλῶς μὲν ὁ ἱμάς· κυρίως δὲ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτας, ὅπερ ἐστὶ σωίζειν· ἢ παρὰ τὸ ῥεύειν, ὅ ἐστιν ἀνακόπτειν καὶ ἀνεγείρειν τοὺς ἵππους.

[1] -πεῖ
[2] Glossa in summa pag. a correctore antiq.
[3] Ῥύπαις
[4] ἀριστ°
[5] Ῥυπὰ: (sic)
* Inc. f. 113. c. 1.

Ῥυτῆρα: ἑλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν· καὶ φύλακα.

Ῥυτῆρες: χαλινοί· ἡνίαι· ἱμάντες.

Ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν[1] ὑπτίου ποδός· Σοφοκλῆς.

Ῥυτίς: ἀσθένεια.

Ῥυτίσματα: αἱ ἀκέστριαι τῶν διερρυηκότων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν· οὕτως Μένανδρος.

Ῥυφεῖν: τὸ ῥοφεῖν Ἴωνες· οὕτως Ἱππώναξ.

Ῥύψαι: σμῆξαι.

Ῥωγαλέον: διεσχισμένον.

Ῥῶμα: ὅρμημα.

Ῥῶμα: τὴν ῥώμην· ὡς γνῶμα, τὴν γνώμην.

Ῥωμαλέως: ἰσχυρῶς.

Ῥώμη: ἰσχύς.

Ῥώξ: κόκκος.

Ῥῶπες: δασεῖα ὕλη· ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος.

(494) Ῥῶπος: μίγμα· χρώματα, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποπώλης, ὁ μυροπώλης·* τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον, ῥῶπον εἰρήκασιν.

Ῥῶπος: μηδενὸς ἄξιον.

Ῥῶπος καὶ γέλγη: ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

Ῥῶσαι: ῥῆξις.

Ῥῶσθαι: σπουδάζειν.

Ῥωστήριον: παρορμητήριον.

Ῥωχμός: ῥῆγμα γῆς.

Τέλος τοῦ ῥ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ σ.

Σᾶ: περισπωμένως τὰ σῶα· εἴρηται δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ· σᾶ ἡ πόλις· οἷον σώα[2] ἡ πόλις.

[1] κρούων: γ. dist. * Inc. t. 113. c. 2. [2] σῶα

Σᾶ: τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες· καὶ τὸν σῶον καὶ σῶν·[1] καὶ σῶοι, σοῖ· παρὰ δὲ Θουκυδίδηι δισυλλάβως σῶοι.

Σμικρὸς[2] ἐν σμικροῖς, μέγας δὲ ἐν μεγάλοις ἔσομαι· καὶ τὸν ἀμφέποντ' ἀεὶ φρεσὶ δαίμον' ἀσκήσω: εἰ μὲν κρὰ ἦ τὰ περὶ ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἔσομαι μικρός· εἰ δὲ μεγάλα, εἰκότως ἐπαρθήσομαι καὶ μεγαλοφρονήσω, καὶ τὴν περιέπουσάν με τύχην οἵσω τῆι διανοίαι.

Σαβαρίχιν: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· Τηλεκλείδης. (495)

Σαβέκ: ἄφεσις ἀπὸ τῆς Σύρας.

Σαβοί: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν Σαβοὺς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τωῖ Σαβαζίωι, τουτέστι τῶι Διονύσωι· καθάπερ τοὺς τωῖ Βάκχωι, Βάκχους· τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσον φασίν· οὕτως δέ φησι καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς τοὺς Βάκχους Σαβοὺς καλεῖν· Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.[3]

Σαβοὺς καὶ Σαβὰς καὶ Σαβαζίους: τοὺς βακχεύοντας τωῖ Σαβαζίωι· τὸ γὰρ σαβάζειν τωῖ θεωῖ τοῦτο· ὑπὸ δέ τινων ὁ Διόνυσος Σαβὸς καλεῖται.

Σαβύττης: ξυρήσεως εἶδος.

Σαβάξαι: διασαλεῦσαι.

Σάβυττος:[4] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι καὶ βύεσθαι, ὡς καὶ σάθη.

Σαγγάριος: ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας.

Σάγαρις: κοπὶς ἢ πέλεκυς.

Σάγδας:[4] μύρον τί.

[1] σὸν

[2] Glossa in marg. a m. antiq. ἄγ in ἀνάγκης, et α ult. in μεγάλα abscissa.

[3] σαβάδιον

[4] Accent. om. bis.

Σάγη: τὸ πλῆθος.

Σάγη φερέσβιος:[1] τὸν πρὸς τροφῆς παρασκευὴν θύλακον.

Σάγη: ἡ πανοπλία· οὕτως Μένανδρος.

Σαγήνη: πλέγμα τί ἀπὸ σχοινίων εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

* Σάγμα: τὸ τῆς ἀσπίδος ἔλυτρον.

(496) Σάγρα: αἰ τοῦ /

ἀλήθεια· οὕτως Κρατῖνος.[2]

Σάγρα: ποταμὸς ἐν Ἰταλίᾳ· καὶ τόπος ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα.

Σάθων: ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων· οὕτως Τηλεκλείδης.

Σαθρὸν, οὐ σαβακὸν χρὴ λέγειν.

Σαικονῆσαι: ἀντὶ τοῦ κινηθῆναι· Ἀριστοφάνης.[3]

Σαίνει: κολακεύει· σείει· ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινόντων τῇ οἰκείαι οὐραῖ.

Σαίνεσθαι: κολακεύειν.

Σαίνουροι: τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαίρει: κοσμεῖ ἢ χαίρει.

Σαίρειν:[4] οὐ σαροῦν· μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· καὶ ἀκόρητον, τὸν ἀσάρωτον·[5] καὶ κορηθῆναι· καὶ τὸ σάρον, κόρηθρον· καὶ κόρημα, τὸ κάθαρμα.

Σάκαι: ἔθνος Σκυθικόν.

Σάκας: ἐπεκαλεῖτο ὁ τραγωδοποιὸς Ἀκέστωρ, ὡς ξένος καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος.

Σακέλλιον: βαλάντιον.

Σακεσφόροι: ὁπλοφόροι· ἀσπιδηφόροι.

Σακεύουσι: τὸ ὑλίζουσι[6] παρ' Ἡροδότωι.

Σακυφάνται:[7] οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους· ἢ τῶν λινοῦφων οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες.

[1] Σάγη: φ. dist. [2] Ita ms. nisi quod ἀλήληθειαν (sic), et post Κρατῖνος puncta omittit, quae articuli finem designare solent. [3] ἀριστο / [4] Σαιρεῖν [5] -οτον [6] ηὐλίζουσι — ἡρωδότωι [7] Σακηφ.

* Inc. f. 113. c. 3.

Σακίζειν: τὸν τρυγῴδη διὰ σάκκου καὶ στρέβλης ἠθεῖν(497) *οἶνον· οὕτως Λυκόφρων.*

Σακοδερμίτης: Σοφοκλῆς ‘ Τρωΐλοι· οἱ μὲν τὸν ὄφιν· οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τωῖ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα· παρ᾽ ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα.

Σάκος: ὅπλον· ἀσπίδα.

Σάκτρα: φορμὸς, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι·[2] *οἱ δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον.*

Σάκος: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἑνὸς $\overline{\kappa}$.

Σακτός:[3] *ὁ τεθησαυρισμένος καὶ πολύς.*

Σαλάβην: Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν.

Σαλαβακχώ: πόρνης ὄνομα.

Σάλα: φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος.

Σαλακωνία: ἀλαζονεία· * *ὑπὲρ τὸ δέον· καὶ σαλακωνίσαι,*[4] *ἀλαζονεύεσθαι· ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας καὶ μεγαλαύχους.*

Σαλάκων:[5] *προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν.*

Σάλος: σαλευμός· τάραχος· καὶ ἡ φροντίς.

Σαλαμίνιος: ὁ ἐκ τῆς Σαλαμινίας καλουμένης νεὼς ἐρέτης· οἱ δὲ ὅτι Σαλαμίνιοι ἀγαθοὶ ἐρέται.

Σαλάμβη: ὀπή· καπνοδόκη· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σαλμάκιον: κοσμαρίου[6] *τί γένος.*

Σαλαμός: ἀλαζών.

Σαλμυδησός:[7] *αἰγιαλὸς καὶ ποταμὸς Εὐξείνῳ πόντῳ.*

Σαλοῦσα: φροντίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς. (498)

Σαλπίττει: ἀντὶ τοῦ σαλπίζει.

---

[1] σοφλ[ς]

[2] σαιτεσθαι

[3] Σάκτος et nota / in m.

[4] -νῆσαι

[5] Σαλακών

[6] Duo puncta supra σ, ab eadem manu ut videtur.

[7] -δισός

* Inc. ξο- f. 113. c. 4.

Σάμακα: Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμόν· ἄμεινον δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον· οὕτως Λύσιππος.

Σάμαιναι: [1] *πλοῖα σάμια ὗσιν ἐμφερεῖς τὰς πρώρας ἔχοντα.*

Σαμακιν: κομάρου τι γένος τοῖς νεωτέροις.

Σάμβαλα: ὑποδήματα.

Σαμβύκη: εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

Σαμιακὸν τρόπον: Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· εἰσναμιαν ἐπισκώπτων μιννύω / [2] *ναυσὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς πρώρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλοχος ὁ Σάμιος.*

Σαμικόν: ἀντὶ τοῦ Σάμιον.

Σαμίων ὁ δῆμος (ἐστιν,) [3] *ὡς πολυγράμματος: Ἀριστοφάνης* [4] *Βαβυλωνίοις· ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν·* [5] *ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἄνδρων ἐν Τριπόδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν* * *ἄρχειν· οἱ δ' Ἀθηναίοις ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου· τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους· περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκὶ,* (499)

[1] **Accent. om.** Tum *σαμιαυσιν*, eraso accentu (circumflexo, ut videtur) supra *υ*. Legendum *Σάμια· ὗσι* —

[2] **Nota in marg. Versus incipit** *χοις*, **desinit** *μιννύω*, **sine lacuna. Corruptela igitur, non defectus, indicatur.**

[3] **Om.** *ἐστιν*

[4] *-νοις* **(sic)**

[5] *εἴσω π.*

* **Inc.** *σιν* **f. 114. c. 1.**

Σάμιοι τῇ Σαμαίνῃ, ὅ ἐστι πλοῖον[1] δίκροτον ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον παρασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νοστῶν· τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος· οἱ δὲ τὴν Σάμαιναν[2] νόμισμα εἶναι.

Σαμφόρας: ἵππος χαρακτῆρα ἔχων ἐγκεκαυμένον σίγμα, ὡς κοππατίας καὶ βουκέφαλος.

Σανδαλοθήκην: οὐ σανδανοθήκην λέγουσιν.

Σάνδυξ: χρῶμα κόκκινον.

Σανίδα: τὸ δεσμωτικὸν ξύλον.

Σανίδα: τὸ λεύκωμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται.

Σαννίονον: τὸ αἰδοῖον· ἀντικέρκιον· παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν.

Σανίς: καὶ ἐν ᾗ τοὺς κακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ᾗ τὰς δίκας ἐνεχάραττον· τὸ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· τὸ δὲ ἐν Σφηξὶ[3] δεδήλωται.

Σανναν:[4] τὸν μωρόν· οὕτως Κρατῖνος.

Σάξας: ἀντὶ τοῦ[5] ἁμάξας· οὕτως Εὔπολις.

Σαπέρδης: ἰχθὺς ὁ κοραχῖνος.

Σαπρόν: οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον· ἀλλὰ τὸ παλαιόν· Εὔπολις.

Σάπαι: ἔθνος Θρᾴκιον. (500)

Σάραβον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν· καὶ σάβυτταν· καὶ σέλινον· καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράβαρα: ἐσθὴς Περσική· ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σαβαρίκη: γυναικὸς αἰδοῖον.

Σάραπις: χιτὼν Περσικὸς μεσόλευκος.

Σάραφιν: ἐμπρηστάς· ἔμπυρα στόματα· ἢ θερμαίνοντας.

[1] γλαυκισαμιοι τῇ σαμενης ἐστι ποιον
[2] σάμαινα
[3] σφιγξὶ
[4] Σάννὰν sic, αν compend. i. e. Σάνναν, opinor.
[5] τοῦ om.

10* Σαργάναισι: δεσμοῖς.

Σαρδαναπάλους: ἐν β' Περσικῶν δύο φησι γεγονέναι Καλλισθένης, ἕνα [1] μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνῳ [2] δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν [3] ἡμέρηι μιῆ· ἔσθιε, πίνε, ὄχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστιν ἄξια· τοῦτ-έστιν τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστὼς τωῖ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται, ὡς ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις· ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλωι τηῖ πρὸς Ταρσωῖ ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

Σαρδάζων: μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδόνιος γέλως: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρωι τωῖ σφῶν αὐτῶν γελώντων· ἣν Δήμων μέν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τε τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη τωῖ Κρόνωι ἔθυον, γελῶντας [4] ἕνεκα τοῦ τὸ [5] ἔπανδρον ἐμφῆναι· Τιμαῖος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱων, εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι μετὰ ἀνοίας· καὶ φασιν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιθέντας· ἵδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ' ὧ̃ κρίβανος· ἔπειτα ὑποκαίειν· [6] τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελᾶν· Σιμωνίδης δὲ τοῦ σιαλον τον [7] Ἡφαιστότευκτον Σαρδονίους οὐ βουλομένους

* Inc. f. 114. c. 2. Σαργάνεσι sic.

[1] ἔνιοι [2] νίννω [3] λλην ἔδει μὲν

[4] γελῶντες, sed ες punctis damn. et ας statim suprasc.

[5] ἔ. τοῦτο [6] -ει [7] Nota / in m.

περαιῶσαι * πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας· Σειληνὸς [1] δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακύσσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδονίοις ἡδύ, σελίνωι ἐμφερές· οὗ τοὺς γευσαμένους τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν· ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῶ γελῶντας, ὡς καὶ Ὀδυσσέα φησὶν Ὅμηρος· — μείδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς Σαρδόνιον· καὶ ἐν ἄλλοις· — ἡ δ' ἐγέλασσε Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν Ἰάνθη.

Σαρείσας: τὰς τῶν χειλῶν σάρκας.

Σάρητον: βαρβαρικὸς χιτών.

Σάρρισσα: εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

Σαρκάζων: μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

Σαρπηδών: μεγάλη· καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα, τὸ μέγα. (502)

Σαρπηδὼν ἀκτή: ἄκρα τῆς Θράκης· κρατίστην· μεγάλην. καὶ νῆσος πρὸς τωῖ Ὠκεανωῖ, ἐν ᾗ αἱ Γοργόνες. [2]

Σαρωνία: Ἄρτεμις· ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζῆνι [3] Σαρωνικοῦ πελάγους.

Σάσσειν: καθοπλίζειν.

Σάτραι: σατράπαι.

Σασσέτω: καθοπλιζέτω· παρὰ τὴν σάγην.

Σάτραι: Αἰθιόπων γένος.

Σατράπης: ἀρχηγός· στρατηγός.

Σατυρικὰ δράματα: [4] πλείονα ἦν ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διάχυσιν.

Σάτυρος: χορευτής.

Σαῦλον: τρυφερόν.

Σαυλοῦσθαι: θρύπτεσθαι· ἁβρύνεσθαι.

Σαύνιον: ἀκόντιον βαρβαρικόν.

Σαυρωτῆρσιν: τοῖς στύραξιν· τοῖς [5] ὄπισθε τῶν δοράτων.

* Inc. f. 114. c. 3.

[1] σέλινος — συκόσσας — σαρδονοις

[2] -ναις [3] τρυζ. [4] Σατυρικά: μετὰ π. [5] τῶν

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ: Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγωιδίας διδασκαλίαι Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ᾽ Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρωι· τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι[1] ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἶθ᾽ ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην,[2] ἢ κεῖνοι ἅμ᾽ ἡμῖν, Οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι[3] φέρειν· Ὡς ἐπ᾽ ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος· Νῦν δὲ χρόνω προέχουσ᾽, ὠῖ φθόνος οὐχ ἕπεται· διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν· καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι· λέγεται δὲ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς.*

Σάφα: σαφῶς· φανερῶς.

Σαφήνισον: σαφέστερον λέγε.[4]

Σαφής: ἀντὶ τοῦ σαφοῦς.

Σβέσαι: παῦσαι.

Σέβας: τιμή· ἔκπληξις.

Σεβίζει: σέβεται.

Σεβαστός: προσκυνητός.

Σέδας: καθέδρας.

Σέες: οὐχὶ σῆτες· καὶ αἱ πτώσεις σέων· σῆσιν· σέας· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σείεις: διασείεις· συκοφαντεῖς.

Σεῖν: τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅτ᾽ ἂν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

*Σειραφόρον ἵππον: ****[5]*

Σεμνά: τὰ[6] ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσύχου καὶ καταστύγνου.

Σειραῖς: λεπτοῖς ἱμάσιν.

* Inc. f. 114. c. 4. [1] δι᾽ addit. [2] γενοίμην
[3] δουκουσ (i. e. -σης) — ἐκρίθη — προσεχούσαις, οἷς χρόνος
[4] λέγουσιν [5] Nulla lacuna [6] τί

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα: σειρὴν ζῶον ἐστι κηροποιὸν, μελίσσηι παραπλήσιον. (504)

Σειρῆνας: γυναῖκας τινὰς εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός· αἵτινες ἐν νησίωι καθεζόμεναι οὕτως ἕτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω, εἶδος στρουθῶν· τὰ δὲ κάτω, γυναικῶν.

Σειρῆνες: αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρίδες: αἱ σειραί.

Σειρῆνα: σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον * ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον· καθὰ φασὶν οἱ γλωσσογράφοι· καὶ σειρὴν δέ, ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν, εὔθετός τε ὅτε ἐστὶν ὁ Σείριος· ἔστι δὲ καὶ Σειρὶς πόλις Ἰταλική, καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, εἴ τινα ἄλλα, Λυκοῦργος εἶπεν ἐν τῶι περὶ τῆς διοικήσεως· ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ῑ γράφεται, σερῆνα.

Σέρρειον τεῖχος: καὶ Σέρριον· [1] ὀνόματα χωρίων.

Σείριος: κυρίως τὸν τοῦ κυνός· ὅτε δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας.

Σειροί: αἱ ἐπαύλεις.

Σείρωσις: δέσμευσις· καὶ σειρᾶν, τὸ δεσμεῖν.

Σεῖσαι: τὸ συκοφαντῆσαι· ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων· Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· Ἀλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λωΐστοι [2] σεῖσαι καὶ προσκαλέσαντες Παύσασθε [3] δικῶν ἀλληλοφάγων· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ἔσειον ἤϊτουν χρήματ'· ἠπείλουν· πάλιν Ἐσυκοφάντουν. [4]

Σεισάχθεια: χρεωκοπία [5] δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν· ἣν (505)

* Inc. τιον f. 115. c. 1.
[1] σέρρειον
[2] ὡς π. δὲ τῶν λῶιστοις (sic)
[3] παύσασθαι
[4] ἐ.π.
[5] χρεοκ.

εἰσηγήσατο Σ'ύλων· εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις· ἀποδόντας δὲ οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι· ὡς Φιλόχορος δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι[1] τὸ ἄχθος.

Σελαγεῖν:[2] φλέγειν· ἀπὸ τοῦ σέλανος.

Σέλας: πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἢ λαμπηδών.

Σελατοῦλαν: δαΐδαν τὴν καιομένην καὶ λάμπουσαν.

Σελάχια: τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα· ὠοτοκοῦντα γὰρ πρότερον ἐν ἑαυτοῖς, εἶτα ζωοτοκεῖ· τοιαῦτα δὲ τὰ χονδρώδη καὶ ἀλέπιδα· καὶ σελάχια βραχέως· οὕτως Εὔπολις.

Σελήνας: Ἴσιδος τῆς λαμπηδόνος· τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ πέμματος.

Σελήνη: πόπανον ὅμοιον τῷ ἀστέρι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ * σεληνίς· καὶ ἐπισελήνιον· καὶ ἀρεστὴρ καὶ βοῦς καλεῖται.

Σελάχιον: ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωοτοκεῖ, πρῶτον ὠοτακῆσαν ἐν αὐτῷ πλὴν βατράχου· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχώζειν· Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον·[3] λέγεται δὲ καὶ μιαλάχιον.

(506) Σελίδες: τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς· ὡς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν.

Σέλινον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σελίνου στέφανος: πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον[4] πένθεσι προσήκει· ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ περὶ ἀγώνων.

[1] Nescio an ἀποεψ.
[2] Σελάγειν
* Inc. f. 115. c. 2.
[3] κόπεον
[4] τὸ γὰρ σελίνου (sic)

Σελευκίς: ὄρνεόν ἐστιν εὔπεπτον καὶ ἀχόρεστον καὶ πανοῦργον.

Σελλασία: τόπος τῆς Λακωνικῆς.

Σελμῶν: σανίδων.

Σεμναὶ θεαί: κατ' εὐφημισμὸν αἱ Ἐρινύες·[1] *ὥσπερ αἱ αὐταὶ καὶ Εὐμενίδες ἐκαλοῦντο· ἦσαν δὲ τρεῖς.*

Σεμναὶ θεαί: οὕτως καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας.

Σεμνομυθοῦσιν: ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις.

Σεμνόν: ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν· Εὐριπίδης Μηδείαι·[2] *—οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγῶτας· καὶ ἐν Ἱππολύτωι· Μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον· καὶ τὸ ἔνδοξον·*[3] *Πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις· καὶ τὸ μέγα.*

Σεμνόν: μέγα· ἔνδοξον· ἀξιωματικόν, ὑπερήφανον.

Σεμνυνόμενος: κομπάζων.

Σεπτά: θαυμαστά.

Σέρειφον: τὴν Λακεδαίμονα· διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν· καὶ χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσεν.

Σέρφοι: οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες οὓς ἡμεῖς νύμφας· οὕτω(507) Δίδυμος· Κάσσιος δὲ Λογγῖνος· σέρφος πτηνόν τι μακρὸν κώνωπι ἐμφερὲς κατὰ τὸ μέγεθος· μετὰ δὲ τοῦ* —*τ, στέρφνους φησὶν εἶναι τοὺς πτερωτοὺς μύρμηκας.*

Σέσακται: ἔσταλται.

Σεσάχθαι: καθωπλίσθαι.[4]

Σεσέλλισαι:[5] *μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου· ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζών, ἔν τε τωῖ διαλέγεσθαι*

[1] Vox in litura ab eodem.

[2] *μειδίαι — γεγότας*

[3] *εὐριπίδης ἱππολύτωι* addit ms. tum *οὐ* pro *σύ*.

* Inc. f. 115. c. 3.

[4] *καθο*.

[5] *Σεσάλλισαι*

καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν· Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι.

Σεσήκασμαι: οἷον ὡς βύσκημα.[1]

Σεσημασμένω: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένωι· Δημοσθένης ἐν τωῖ περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σέσηρεν: κέχηνε· διήνοιγεν.

Σεσηρέναι: καὶ σαρκάζειν· τὸ τοὺς ὀδόντας φαίνειν ἐπὶ διαμωκήσει.

Σεσοβημένος:[2] ἄτακτος τὴν κίνησιν· τεθορυβημένος· τεταραγμένος.

Σεσωρευμένον: βεβαρημένον.

Σέσωται καὶ σεσωμένος: οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ $\overline{\sigma}$· καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης· οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι· ἐπ' ἐνίων ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ $\overline{\sigma}$· κεκλειμένον· πεπρημένον.

Σεύθης:[3] εἷς τῶν ἐν Θράκη βασιλέων.

(508) Σέφθησαν: καὶ οἱ τραγικοί· καὶ Πλάτων Φαίδρωι· ἀντεσεβάσθησαν.

Σέων: σητῶν· οὕτως Ἕρμιππος.

Σηγάνιοι πυροί: οἱ τῷ ἔαρι σπειρόμενοι τριμηναῖοι λέγονται.

Σηκίδες: τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια· κυρίως δὲ σηκύλη καὶ σηκὶς, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα.

Σηκιννίς: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κάρδαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστόξενος ἐν ά περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως.

* Σηκοί: αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις· παρὰ τὸ σώζειν.

Σηκός: ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ· ναός· οἶκος· τάφος.

Σηκός: τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· λέγει γὰρ

[1] βόκημα sic

[2] Videtur -νου, sed voluit -νος ' Σέφθης

* Inc. f. 115. c, 4.

Λυσίας· ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν· μήποτε οὖν τὰς μὲν [1] ἰδιωτικὰς καλοῦσιν ἐλαίας· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκὸν δέ, ὡς ἔοικεν, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

Σηκός: σημαίνει μὲν τὸ περίφραγμα καὶ τὴν ἔπαυλιν τῶν προβάτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡρῶϊον· ἔτι δὲ καὶ ἐλαίαν· οὐ μονοστέλεχον, ἀλλὰ πολύκλαδον· ὥστε καὶ καλάμην [2] ἔξωθεν ἔχειν περιεχυμένην καὶ πολλὴν καὶ πυκνήν· ἔνεστι γὰρ ὑπὸ ταῖς τοιαύταις ἐλαίαις καὶ σηκάζεσθαι· ὥστε τρία εἴδη ἐλαίας· καὶ αἱ μὲν γὰρ ἁπλῶς ἐλαῖαι καλοῦνται· αἱ δὲ μορίαι· ὅσαι καὶ(509) ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν· αἱ δὲ σηκοί, αἱ πολύκλαδοι καὶ κομήτριαι· οὐκ ἐξὴν δὲ οὔτε τὰς σηκοὺς, οὔτε τὰς μορίας ἐκκόπτειν· ἦ γὰρ θάνατος ἦν, ἢ ζημία.

Σήλεκτος: χαμαιδικαστής.

Σημαῖαι: σίγνα· προτομαί.

Σημαίνει: ἐπιτάττει.

Σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν: τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν ὥσπερ οἱ σαλπιγκταί· οὕτως Μένανδρος.

Σημαίνειν: τὸ [3] σαλπίζειν ἔλεγον· καὶ τὸ ἐνσημαίνειν.

Σημάντορες: ἐπιτάκτορες· ἡγεμόνες.

Σήμαντρα: σφραγῖδας.

Σημασία: φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα: τέρατα· σημεῖα· Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

Σήμαχος: δῆμος Ἀντιοχίδος.

Σημεῖα: μίλια.

Σημεῖα: οὕτως λέγουσι τὰς σφραγῖδας Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.

Σημεῖον: τὴν σφραγῖδα· καὶ σημαίνεσθαι, τὸ σφραγίζεσθαι.

[1] μὴ
[2] pro λά spatium
[3] τὸ om.

Σήραγγες: αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις * ἐκρήξεις· οἱονεὶ φλέβες[1] τινὲς οὖσαι τῆς γῆς· ἃς ὑποτρέχον[2] τὸ ὕδωρ, ζητεῖ διέξοδον· ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος.

Σηράγγειον: χωρίον τί τοῦ Πειραιῶς.

(510) Σηράγγειον: τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγου· καὶ ἡρῶϊον ἐν αὐτῷ.

Σήραγξ: χάσμα· κοιλάς· καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα.

Σῆρες: ἔθνος ἔνθα ἡ μέταξα[3] γίνεται· ἐξ οὗ καὶ Σηρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγεται.

Σήσαμον: μετὰ μέλιτος κεκομμένον, πρῶτον μὲν παρὰ τῷ νυμφίῳ τὸ παλαιὸν ἐδίδοσαν τοῖς ἀπαντῶσι περιόντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπιλέγοντες ὡς παρὰ τοῦ γαμοῦντος ἐστὶν ἢ τῆς γαμουμένης· νῦν δὲ δεῖπνα ποιοῦντες[4] κατ' οἰκίαν διανέμουσι τοῖς κεκλημένοις· ἔστι δὲ ὅτε τὴν σησάμην θέλοντες περιφέρειν δεῦρο πολυτελῆ· ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδοσαν σησάμην, ἐπεὶ πολυγονώτατον σήσαμον.[5]

Σησαμῆν: περισπωμένως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Σέλευκος· ἡ δὲ χρῆσις ἑτέρως.

Σησαμοῦσι: πλακοῦσιν.

Σθένελος, τραγωδίας ποιητής· ἐκωμῳδεῖτο δέ, ὡς τὰ ἀλλότρια σφετεριζόμενος.

Σθεναρός: ἰσχυρός.

Σθένει: δύναται.

Σθένης: ἰσχυρός· καρτερός.

Σιγηλός: ἄφωνος· σιγηρός.

* Inc. f. 116. c. 1. ϕ ut hic.

[1] φβλεβες sic.

[2] -χων
ες

[3] μετάξα

[4] -ται (ες compend.)

[5] Nov. artic. Σήσαμον: σησαμην (sic) περ.

Σίγειον: πόλις ἐστὶ τῆς Τρωιάδος, οὐκ ἄποθεν τῆς Ἰλίου.

Σιγύνους: τὰ δόρατα.

Σιδίωι: κόκκωι ῥοᾶς. (511)

Σικάριοι: ληιστῶν γένος· σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι.

Σικελίζεις: τὸ ἀτηρεύεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμωι· οἱ δὲ πονηρεύεσθαι.

(Σίκλος: ὀβολοὶ εἴκοσι.) [1]

* *Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὠραιότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι.*

Σίκερα: σκευαστὸν πόμα.

Σίκιννις: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κόρδαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστόξενος ἀ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως.

Σίκλος: καὶ τὸ ἐναντίον καὶ σταθμὸς βαρβαρικός· δυνάμενος ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σικύαν: [2] *τὴν τῶν ἰατρῶν· οὕτως Εὔβουλος.*

Σικυῶν: ἀρρενικῶς· Ξενοφῶν.

Σικχός: σκώπτης.

Σικχός: ὁ μικρόσιτος. [3]

Σιλλαίνει: μυλλαίνει· [4] *διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ μυλλίζει.*

Σιληνοί: οἱ Σάτυροι· Εὔπολις.

Σιληπορδεῖν: τρυφᾶν· καὶ σιληπορδία, ἡ ἄγαν τρυφή.

Σιλλοῦν: τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡρέμα παραφέρειν· οὕτως (512) *Ἄρχιππος.*

[1] In inf. marg. a m. antiq.

* Inc. f. 116. c. 2.

[2] Accent. om.

[3] *ὁ μισσῖτος* i. e. *ὁ μικρὸς σῖτος*

[4] λ semel.

Σίλφιον: πᾶν τὸ ξηρὸν καὶ κοῦφον λέγουσιν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου καυλός· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σιμαίθα: Μεγαρικὴ ἑταίρα.

Σίμβλοι: θῆκαι τῶν μελισσῶν.

Σιμικίνθιον: φακιόλιον· ἢ σουδάριον.

Σιμόν: ἄναντες· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σιμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἷς τῶν Ἀλευάδων οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπράξαι τῷ Μακεδόνι.

Σίμυλος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησίν· ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς, Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει.

Σίμων: ὄνομα κύριον.

Σινάμωρος: ἐν τῷ ᾱ,[1] οὐχὶ σινόμωρος· ὁ λίχνος καὶ ἀψίκορος.

Σινδοί: Σκυθικὸν γένος.

* Σινδονίτης χιτών: λινοῦς.

Σίνδρων: πονηρός.

Σίνεσθαι: βλάπτεσθαι.

Σινιάσαι: σεῖσαι· κοσκινίσαι· θορυβῆσαι· ταράξαι· πειρᾶσαι.

Σίνος: βλάβη.

Σινοῦται: βλάπτεται.

Σίντης: βλαπτικός.

(513) Σινωπῆσαι: τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην· ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη.

Σινώπη: ἑταίρα ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι.

Σιπύα: σιτηρὸν ἀγγεῖον· Λυσίας τε καὶ Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης.

[1] ᾰ

* Inc. f. 116. c. 3.

Σιραῖον: τὸν ἐψημένον οἶνον καὶ γλυκύν.
Σιρῆνες: αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.
Σίριον: τὸν κύνα· ὅτε δὲ τὸν ἥλιον·[1] Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα Σίρια.
Σιροῖς: ὄρυγμα ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα.
Σιρομάστης: σκεῦός τί σιδηροῦν λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν.
Σισάριον: χρυσοῦν[2] κοσμαρίῳ ὅμοιον.
Σισυβοι: κροσσοί· ἱμάντες.
Σισύρα: βαίτη·[3] τοῦτό ἐστι τὸ ἐκ κωδίων συρραμμένον ἱμάτιον· οὕτως Ἀριστοφάνης.
Σισύρα: ἱμάτιον τραχύ·[4] περιβόλαιον ἀγροικικόν· δουλικόν· παλαιόν· ἢ χιτὼν δερμάτινος.
Σίτου δίκη: ὅτ' ἂν γυνὴ ἀποδικεῖν[5] ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος· ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα μὴ ἀπολαμβάνηι τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγη πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῆι τὴν[6] προῖκα, καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας· αὕτη καλεῖται δίκη σίτου.
Σίταρχία: ἡ σῖτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις. (514)
* Σιτηρέσιον: τὸ διδόμενον τισὶν εἰς τροφήν.
Σιτηρέσιον: ἐν τῶ ε· οὐ σιτηρόσιον.
Σιτίσεων: τροφῶν· δαπανῶν.
Σιτοδεία: λιμός· ἔνδεια.
Σῖτος: καλεῖται σῖτος καὶ ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξίν· ἢ τοῖς ὀρφανοῖς· ὥς ἐστι[7] μαθεῖν κἀκ τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξονος, καὶ ἐκ τῆς

[1] Vox per signum de quo p. 468. [2] Dist. post χρυσοῦν
[3] Σισυραβαίτη: [4] Σίσυρα: ſ. τραχὺν
[5] -κὴν primo, sed statim mut. [6] τὴν om.
* Inc. f. 116. c. 4. [7] ὥ·[.

Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας· Τιμαχίδας δὲ ἠ-
γεῖται[1] *παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον, οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.*[1]

Σῖτος: πᾶς ὁ σιτικὸς καρπὸς, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης δ'· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἠροῦντο, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν.

Σίτου: τροφῆς.

Σίτου ἐκβολή: Θουκυδίδης· ὅτ' ἂν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅτ' ἂν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδοται τὰ σπέρματα.

Σιτούμενος: ἐσθίων.

Σιτοφύλακες: ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἥτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται· καὶ τὰ ἄλφιτα· καὶ οἱ ἄρτοι·[2] *ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πεντεκαίδεκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον δὲ λ' μὲν ἐν ἄστει, έ δὲ ἐν Πειραιεῖ.*

Σίττυβα: δερμάτια.

Σιτώνης: ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

(515) *Σίφλος: μῶμος.*

Σιφλώσειεν: μέμψειεν· ἐκφαυλίσειεν.

Σιφνιάζειν καὶ Λεσβιάζειν: ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου· ὡς καὶ τὸ Κρητίζειν· καὶ Σίφνιος δὲ ἀρραβὼν ὁμοίως· Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ· Λεσβιάζειν δὲ στόματι παρανομεῖν.

* *Σιωκόμος: νεωκόρος· Εὔπολις.*[3]

Σκαβωνίδαι: δῆμος Λεοντίδος.

Σκάζει: χωλεύει.

Σκαιαῖ: τῇ ἀριστεραῖ.

[1] ἡγ. bis, et alibi.
[2] ἄριστοι
* Inc. f. 117. c. 1.
[3] Σιωκολλος· νεοκορος· εὐπολις:

Σκαιεμβατεῖν: τὸ σκαιῶς καὶ ἀρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον· τὸ ἐν τῇ συνηθείαι κενεμβατεῖν.

Σκαιός: ἀριστερός· ἄφωνος· κακός.

Σκαιότης: μωρία· ἀπαιδευσία· ἀγριότης· ἀπάτη.

Σκαίροντες: χορεύοντες· σκαρίζοντες.

Σκαλαθύρματα: σκαριφήματα· Ἀριστοφάνης.

Σκαληνός: ἄνισος.[1]

Σκάλλοντες: σκάπτοντες.

Σκαλμη: Θρακία μάχαιρα.

Σκαλμοι: τὰ ξύλα ὧν δέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν εἰρεσίαν.

Σκαλος: ὃν ἡμεῖς σπάλακα.[2]

Σκάλωψ: ὁ σπάλαξ· ἐν Κλεοβουλίναις[3] Κρατῖνος.

Σκαμανδριαίους: ποταμιαίους.

Σκαμβωνίδαι:[4] δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Σκανδάληθρα:[5] καὶ σκάνδαλα λέγουσιν· — σκανδάληθρ' (516) ἱστὰς ἐπῶν· Κρατῖνος.

Σκάνδιξ[6] λάχανον ἄγριον· παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας[7] υἱὸν *5 αὐτὸν εἶναι φασί.

Σκαπανέα: λέγουσιν, οὐ σκαφανέα.

Σκαπάνη:[8] σκαφίον· ὀρύγιον· δικέλλιον.

Σκαπερδα: παιδιά τις· δοκίδος γὰρ ἐκτετρημένης σχοινίον διεκβαλόντες προσάπτουσιν τοῖς νεανίσκοις· καὶ ὁ προσαγαγὼν πρὸς τὴν δοκίδα τὸν ἕτερον, νικᾷ.

[1] Σκαλινος, et in ἄνισος η in ι mut.
[2] Sine σ m. pr. [3] κλαι.
[4] Σκαμμωνιδαι
[5] -ίθρα, et σκανδαλίθρας τὰς ἑ.
[6] ιξ in litura; mox σκανδυκοπόλην m. pr. vel δη.
[7] -ιτρίας * Inc. f. 117. c. 2.
[8] π in litura.

Σκαρδαμύττει: πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει.

Σκάρκη: ἀργύρια Θραικιστί.

Σκατοφάγος: ἀκάθαρτος· οὕτως Μένανδρος· Ἀλλὰ σκατοφάγος ἐστι καὶ λίαν πικρός.

Σκάφας: ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων· οἱ μὲν χαλκᾶς· οἱ δὲ ἀργυρᾶς· κηρίων καὶ ποπάνων πλήρεις,[1] ἐνδεδυκότες φοινικίους χιτῶνας· οὕτως Μένανδρος.[2]

Σκαφεῖον: ἡ νῦν λεγομένη ἄμη· ἐν ἧ σκάπτουσιν.

Σκάφιον: τάχα λέγει τὸν καδίσκον, ᾧ καταχέονται αἱ γυναῖκες· ἔχει γάρ τι ἐμφερὲς πρὸς τὸ σκάφος, ὃ ἐστιν εἶδος τι πλοίου.

(517) *Σκαφηφορεῖν: τὸ τοὺς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκάφας φέρειν πλήρεις[3] θυσιῶν· αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῶν μετοίκων* λειτουργία.

Σκαφηφόροι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγησικλέους φησίν· οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων[4] ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται· οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ· οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουν Ἀθήνησι· Δημήτριος γ' οὖν ἐν γ' Νομοθεσίας φησὶν ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια.[5]

Σκαφίδας: οὐ σκάφας[6] τὰ σκεύη.

[1] πλήρις

[2] σκάφος — πλήρις

[3] μενάν sic.

[4] Inc. τοίκων f. 117. c. 3. ων ex em. alius.

[4] οιν in ων statim mut.

[5] ὑδρία καὶ σκιάδια m. pr. sed hoc mut. a m. antiq.

[6] σκάφαι in -ας mut. a m. ant.

Σκαφίδας μίξας Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα·[1] *Ἀριστοφάνης.*
Σκάφιον ἀποκεκαρμένην: καὶ σκαφιόκουρον, τὸν κείροντα.
Σκάφιον: ἔστιν καὶ εἶδος κουρᾶς· ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀριστοφάνης.
Σκάφιον:[2] *κουρὰ περιτρόχαλος· οὕτως Ἀριστοφάνης.*
Σκεδάζει: σκορπίζει.
Σκεδαστήν:[3] *τὸν μεριστήν.*
Σκεθρόν:[4] *ἀκριβές.* (518)
Σκελετεύεσθαι: ξηραίνεσθαι· Ἀριστοφάνης.
Σκελλόμενα:[5] *ἀφαυαινόμενα.*
Σκέπαρνον: ἀρρενικῶς οἱ παλαιοὶ τὸν σκέπαρνον· καὶ παρ' Ὁμήρωι.[6]
* *Σκέρβορε: λοίδορε.*
Σκευοθήκη: τόπος τίς ὅπου ἀπετίθετο τὰ σκεύη τῶν δημοσίων τριηρῶν.[7]
Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα: Ὑπερίδης ἐν τῶι κατὰ Μανιτιθέου·[8] *ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον.*
Σκεῦος: τὸ αἰδοῖον.
Σκευοφορεῖον καὶ ἀναφορεῖον: τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμφίκοιλον ξύλον· οὗ ἐξαρτῶσι τὰ βάρη.
Σκευωρία: κατασκευή· ἐπιβουλή· βλάβη.

[1] *μίξας· μ. μαζονόμια ἀ.* et in *Σ. μ.* accentus ab alio, antiquo tamen.
[2] *Σκάφον* (accentus ab alio)
[3] ε ex em. in litura pro *αι* ut videtur.
[4] Accent. om. [5] *λ* semel.
[6] Dist. quasi imperfecto articulo.
* Inc. f. 117. c. 4.
[7] Hoc in *τριήρων* mut. antiquus, qui in hac ms. parte accentus modo supplevit, modo correxit.
[8] *ὑπερείδης — ἀντιθέου*

Σκέψομαι: θεωρήσω.

Σκηνή: ἡ οἰκία καὶ καταγωγή· ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν οὕτως Μένανδρος.

Σκηνὴν δέ ἣν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν· ἔοικεν δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασίν· οἱ δὲ σκιάδειον.[1]

Σκηνίτης: Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῷ·[2] *Πυθόδωρον γὰρ τὸν σκηνίτην καλούμενον· ἔοικεν δὲ ἐπωνύμιον εἶναι· μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπειδὴ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων.* (519)

Σκηπάνιον: σκῆπτρον.

Σκίπων:[3] *ῥόπαλον· παρὸ*[*] *καὶ σκαπάνιον.*

Σκήπτεται: προφασίζεται.

Σκηπτόμενος: ἐπερειδόμενος· στηριζόμενος.

Σκηπτόμενος: ἀξιῶν ἢ ἐμφαίνων.

Σκηπτός: κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος.[4]

Σκῆπτρον: βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκηπτοῦχος: βασιλεύς.

Σκῆψις: πρόφασις· ἢ φροντίς· ἀναβολή.

Σκῆψις: πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίαι·[5] *ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκλέους.*

Σκῆψις: πρόφασις· καὶ ἦν[6] *δίκη τίς οἷον ὑπωμοσία καὶ παραγραφή· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ· ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκέψεως*[7] *εἰσελθὼν ἀμφότερ' αὐτὸν ἐπιδείξω.*

Σκιαγράφος: ὁ νῦν σκηνογράφος· οὕτως Ἀπολλόδωρος.

[1] -ιον m. pr.
[2] -ητικῶι
[3] Σκῆπον m. pr.
[*] Inc. f. 118. c. 1.
[4] διὰ πυρὸς m. pr.
[5] τροιᾶι m. pr.
[6] ἧ
[7] Sic.

Σκιαδείων:[1] *καρουχιῶν.*

Σκίαθος:[2] *νῆσος ἐστι πλησίον Εὐβοίας· ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.*

Σκιάποδες: *Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ Ὁμονοίας· ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν· Κτησίας ἐν περίπλωι Ἀσίας φησίν· ὑπὲρ δὲ τοῦτον Σκιάποδες, οἳ*[3] *τούς τε πόδας οἷον χῆνες ἔχουσιν κάρτα πλατέας, καὶ ὅτ' ἂν θέρμη ηἳ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται** *τοῖς ποσίν.*

Σκιάποδες: *Λιβυκὸν ἔθνος· οὕτως Ἄρχιππος.*

Σκιάς: *ἀναδενδράς·*[4] *σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγομένην θόλον.*

Σκιὰς καὶ σκιάδειον:[5] *ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται· οὕτως Εὔπολις.*

Σκιδνάμενος: *σκορπιζόμενος.*

Σκιμαλίσαι:[6] *καταδακτυλίσαι ἀσχημόνως.*

Σκιμβάζειν:[7] *χωλεύειν καὶ ἀσκωλίζειν· τὸ αὐτὸ τοῦτο οὕτως Ἀριστοφάνης.*

Σκίμπους: *κράββατος ἢ σκάμνος.*

Σκινδακίσαι: *τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναί τινι ἀσελγῶς.*

Σκινδάλαμοι:[8] *τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ σκόλοπες.*[9]

Σκινδαλεύειν: *ἀναστανροῦν.*[10]

[1] *-δίων* m. pr. tum *-ουχίων*
[2] *Σκιάθος*
[3] *οἷον τ. τ. π. οἱ χ.*
[4] *-ᾶς* bis m. pr.
[5] *-ιον* m. pr.
[6] *λίσαι* a correct. antiq. in litura. Supra *μα* accentus deletus.
[7] *Σκιμα* σ *ν* a m. pr. supersunt post correctoris lituras, β qui fecit *Σκιμάζειν.*
[8] Accentus correctoris.
[9] *-σκωλωπες* m. pr.
[10] *-ων* m. pr.

Σκίνδαρον: προσκίνημα· καὶ τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναι[1] *ἀκολάστως, σκινδακίσαι.*

Σκιόεντα: σύσκια.

Σκιραφία: τὰ κυβία· ἢ διὅτι[2] *σκιραφές ἐστιν τὸ ὄρ-*
(521) *γανον τὸ κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκιράφου*[3] *τινὸς κυβευτοῦ· ὃς πρῶτος εὑρηκέναι δοκεῖ τὰ κυβευτικὰ ὄργανα· ἢ ὅτι ἐν τῳῖ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερῳῖ*[4] *ἔπαιζον οἱ κυβευταί.*

5* *Σκιράφιον:*[5] *κυβευτήριον.*

Σκιράφια:[5] *τὰ κυβευτήρια φησιν, ἐπειδὴ*[6] *διέτριβον ἐν Σκιρῳῖ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.*

Σκιρόν: Σκιρὰ ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριών· φασὶ δέ οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ Σκιρὸν σκιάδειόν[7] *ἐστιν· μεθ' οὗ φερομένου*[8] *ἐξ ἀκροπόλεως εἴς τινα τόπον*[9] *καλούμενον Σκιρὸν πορεύονται ἥ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεία καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἡλίου· νομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι·*[10] *σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν· καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι· ἣν Φιλόχορος*[11] *μὲν ἐν β' Ἀτθίδος*[12] *ἀπὸ Σκίρου τινος Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι· Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος.*

Σκίρον: τόπος Ἀθήνησιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐκαθέζοντο.
(522) *καὶ Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν· καὶ ἡ ἑορτὴ Σκιρά· οὕτω Φερεκράτης.*

[1] ὑπ. [2] δ in litura. [3] ι in litura ab alio.
[4] -ὸν ut videtur, certe ὸ m. pr.
* Inc. f. 118. c. 3. [5] Bis accent. om.
[6] ἐπιδὴ, et ἐν om. [7] -ιον m. pr. [8] -νωι
[9] Sic ms. [10] τε ex em. sed ejusd. ut puto.
[11] -ωρος primo. [12] δος in lit. ab alio.

Σκιρός: ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηναῖ, ὅτι σκιάδειον [1] ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος· σκίρα δὲ τὰ σκιάδεια·[2] οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ Σκίρων Ἀθηνᾶν· ἣν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανήει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον·[3] ἡ * σκίρα δέ ἐστι γῆ λευκή, ὥσπερ γύψος· οἱ δὲ φασιν, ἀπὸ Σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

Σκιροφορία: ὄνομα ἑορτῆς.

Σκιροφοριών: μὴν Ἀθηναίων ιβ'· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς.

Σκιτών:[4] ἀσθενής· οὐδενὸς ἄξιος· οὕτω Φερεκράτης.

Σκιωρῖται:[5] λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός· ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολέμοις[6] καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

Σκληραύχενας: ἀκαμπεῖς.

Σκλῆφρον: τὸν κατεσκληκότα καὶ ἀγεννῆ[7] τὴν ἰδέαν.

Σκλῆφρος: ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκώς· ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος.

Σκνίψ: ζῶον κωνωπῶδες.

Σκνίψ ἐκ χώρας: ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδώντων ἢ παροιμία· ἔστι γὰρ ὁ σκνίψ ζῶον μικρὸν ξυλοφάγον. (523)

Σκόθης: διάβολος.

Σκοῖδος: ταμίας[8] τὶς καὶ διοικητής· Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα· διόπερ Μένανδρος[9] ἐν Κιθαριστῇ Σκοῖδον Διόνυσον λέγει.

Σκολιόν: ἡ παροίνιος ᾠδή· ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ

[1] -ιον m. pr.
[2] -ια m. pr.
[3] μηνό.
* Inc. f. 118. c. 4.
[4] Acc. correctoris.
[5] ει in ῖ mut. corr.
[6] πολεμίοις
[7] ν semel m. pr.
[8] ταμείας m. pr.
[9] καὶ addit.

περὶ μουσικῶν ἀγώνων, [1] ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς· τὸ [2] δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχεν, τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν· ὡς δ' Ἀριστόξενος* καὶ Φίλης ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυρίνας ἔχοντες, ἠῖδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα· ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.

Σκόλοψ: [3] ξύλον ὀξὺ καὶ οἱ τῶν φοινίκων.

Σκολύθρια: ὑποπόδια.

Σκόλυθρον: σκνιφὸν καὶ ἀνελεύθερον.

Σκομβρίζει: γογγύζει.

Σκομβρίσαι: παρὰ Ἰόβα [4] ἐν β' φθορᾶς λέξεως, παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος· ἀποδίδοται καὶ κατὰ τὸ ἧτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς ψόφον [5] ἐργάσασθαι.

Σκόνθυλλε: τονθόρυζε. [6]

(524) Σκόνυζαν: καὶ χωρὶς τοῦ σ̄ κόνυζαν λέγουσι· Φερεκράτης· Ἀρχεῖ μία σκόνυζα καὶ θύμῳ [7] δύο.

Σκοπέλωι: ὑψηλῷ τόπῳ.

Σκοπὴν καὶ σκοπιᾶν λέγουσιν: καὶ σκοπᾶν Ἀριστοφάνης.

Σκοπιά: ὑψηλὸς τόπος.

Σκοπιάζων: σκοπῶν· ἀποβλέπων.

Σκοπιωροῦνται: φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου.

Σκοπόν: τύπον· ᾧ στοιχοῦσιν [8] καὶ ἀκολουθοῦσιν.

Σκοπός: σχῆμα ὀρχηστικόν· οὕτως Εὔπολις.

Σκοπός: κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος· [9] καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω.

Σκοραχίζειν: εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ [10] χλευάζει.

[1] ἀπόνων (accentus correctoris)
[2] των m. pr.
* Inc. ριστ. f. 119. c. 1.
[3] Σκωλωψ
[4] ϊοβα m. pr.
[5] φ ex em.
[6] τόνθρυζε m. pr.
[7] μιᾶσ κονυζα — θύμων
[8] ὡς τυχοῦσιν
[9] ευφορως in εὔφορος mut.
[10] ᾗ, cet. ut hic.

* Σκοραχίζειν: οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τοῦ γὰρ εἴρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν ἀπὸ τοῦ οἴμοι.

Σκοραχίζονται: ὑβρίζονται καὶ ἐκρίπτονται· πεποίηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἐς κόρακας.

Σκοραχισμός: ὕβρις· προπηλακισμός.

Σκορδινᾶσθαι: τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Στένω, [1] κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι.

Σκοτοδινιᾶ: σκοτοῦται· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν [2] συ-(525) στρέφει· ὅ ἐστιν ἰλιγγιᾶ.

Σκοτομήνη: νὺξ ἀσέληνος.

Σκότος καὶ σκότον: ἑκατέρως· οὕτως Ἀμειψίας. [3]

Σκυβαλίζεται: ἀποδοκιμάζεται· ἀτιμάζεται. [4]

Σκυθικαί: εἶδός τι ὑποδήματος εἰσίν· ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἡ· Σκυθικὰς ὑποδησάμενος.

Σκυθρός: αὐθέκαστος· αὐστηρός· Μένανδρος· Ἐγὼ δ' ἀγροϊκος, ἐργάτης, [5] σκυθρὸς, πικρὸς, [6] Φειδωλός.

Σκῦλα: τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων [7] ἀνηρημένα.

Σκυθαίνας: [8] Σκυθίδας· Ἄλεξις.

Σκῦλα: [9] λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· καὶ σκυλεύματα Θουκυδίδης.

Σκυλόδεψος: ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος.

Σκύμνος: σκύλαξ λέοντος.

Σκυρθάνια: [10] τοὺς ἐφήβους οἱ * Λάκωνες.

Σκυρίαν δίκην: οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκῦρον ἀποδημεῖν.

* Inc. f. 119. c. 2.

[1] Litura post έ, et ν ab ant. correctore, ut puto. Tum σκορδίνομαι primo.

[2] Accent. om.

[3] η pro ει m. pr.

[4] Vox correctoris.

[5] τ in litura. Primo στ ut videtur.

[6] π. σ. Porson.

[7] πολέμων

[8] αἰν in lit. a corr.

[9] Σκύλα hic et ante.

[10] Accent. om.

* Inc. f. 119. c. 3.

Σκυτάλαι: στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα.

Σκυτάλη: βακτηρία· ἀκροπάχη· ἢ φραγέλλιον.

Σκυτάλη: ἐπιστολὴ Λακωνική· ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες· δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ Ἔ-
(526) φοροι τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν τῳ̃ ἐκπεμπομένῳ [1] παρ' αὐτῶν στρατηγῳ̃ παρεῖχον· καὶ ὁπότε ἐβούλοντό [2] τι ἐπιστεῖλαι αὐτῳ̃, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλλον [3] τὴν σκυτάλην· καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος [4] ἔγραφον· καὶ ἀνελίττοντες [5] παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῳ̃ ἀποφέροντι· τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῳ̃· ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῃ̃ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιελίττεν· [6] καὶ ἀνεγίνωσκεν [7] οὕτως τὰ γεγραμμένα· λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή· Διοσκουρίδης δὲ ἐν τοῖς περὶ νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ σύμβολαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι· * καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι· τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν· ἐχρῶντο δ' αὐτῳ̃ [8] καὶ ἄλλοι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῃ̃ Ἰθακησίων [9] πολιτείαι μ̄β.

Σκύτη: δέρματα· Ἀριστοφάνης.

Σκυτοδέψης: δερματομαλάκτης· καὶ βυρσοδέψης.

Σκῦτος: πᾶν δέρμα· ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς.

Σκυτοτόμος: σκυτεύς· λωροτόμος.

Σκύφος: ποτήριον.

[1] -ων m. pr.
[2] Inter λ et ο litura. Primo ἐβουλεύοντο, ut puto.
[3] λ semel. [4] ἱματίου in ἱμάντος mut. corr.
[5] λει. [6] ἑλ. [7] ἀν a correctore additae.
* Inc. τι f. 119. c. 4. [8] αὐτὸ [9] ἰθ.

Σκώληξ: τὸ πρὸς τῇ γῇ οἴδημα τῆς θαλάσσης· οἷον(527) τὸ προσαράσσον [1] κῦμα.

Σκῶλος: εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον.

Σκώπτει: παίζει.

Σκῶρ: τὸ ἀποπάτημα· οὐ σκατύν· οὕτως Ἀριστοφάνης. 5

Σκώπευμα: σχῆμα Σατυρικὸν, ὡς καὶ ὁ σκωπος· οὕτως Αἰσχύλος.

Σμῆνος: πλῆθος μελισσῶν.

Σμήρινθοι: σπάρτα· σχοινία λεπτά. 10

Σμικρόν: καὶ χωρὶς τοῦ σ̄ λέγεται.

Σμικυθίων: [2] ὄνομα κύριον.

Σμιλεύματα: * * * * [3]

Σμινύην: σκαφίον ἢ δίκελλαν ἢ ἀξίνην.

Σμοχορδοῦν: συνουσιάζειν· καὶ τὸ σπλεκοῦν ταυτὸ τοῦτο 15 σημαίνει· καὶ τὸ σποδεῖν. [4]

Σμύξαι: καῦσαι.

Σμυχόμενος: καιόμενος· ἀναλισκόμενος.

Σμώδιγγες: μώλωπες.

Σμώδιξ: μώλωψ· τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα. 20

* Σμώχειν: σπουδῇ ἐνεργεῖν.

Σοβάδες: διώκουσαι πόρναι.

Σοβαρός: οὐχ ὁ σεμνὸς, ἀλλ' ὁ καταπληκτικός.

Σοβαρός: λαμπρός· ἐπαιρόμενος· τολμηρός· αὐθάδης· ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος· τὸ δὲ σοβαρὸς λέγουσι 25 γεγονέναι, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Συβαριτῶν ἀρχῆς τὸ ὄνο-(528) μα· οἱ δὲ γεγενῆσθαι φασὶν αὐτὸ παρὰ τὸ σέβας· ἄλλοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπερ ἐστιν μετὰ σεμνότητος προϊέναι· χρῶνται δὲ τῇ 5 λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κυνικοί.

[1] προς ἀ. m. pr.
[2] κυνθ. sed ν punctis damn. a corr.
[3] Semiversus deest.
[4] σποδοῦν
* Inc. f. 120. c. 1.

Σοβεῖ: διώκει· κομπάζει.

Σόλοι: πόλεις Σικελίας καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ Σολοικισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.

Σόλοι: οἱ μὲν Κύπριος πόλις· οἱ δὲ Κιλικίας.

Σόλον: δίσκον.

Σορός: μνῆμα· θήκη.

Σούνιον: δῆμος Λεοντίδος.

Σορέλλη: σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σοφίαν: κοινόν· ἀπάτην·[1] μάθησιν· καὶ τὴν τέχνην· τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην· τὸν νοῦν.

Σόφισμα: μάθημα· καὶ ἐπινόημα· καὶ εὕρημα πᾶν· οὕτως Φερεκράτης.

Σοφιστής: ἀπατεών· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι· ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν· λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος ὁ σοφίζων· τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.

Σοφιστής: πᾶς τεχνίτης· καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

(529) *Σπάδων: εὐνοῦχος.*

Σπαδών: ὀξυτόνως τὸ σπάσμα.

Σπαθᾶν: Μένανδρος Μισουμένωι· τὸ ἀλαζονεύεσθαι.

Σπαθᾶν: εἰκῆ λέγειν ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως.

Σπάθημα[2] *φρενῶν: τὸν ἄγαν φρόνιμον.*

Σπαθίδα:[3] *τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην· οὕτως Ἀριστοφάνης.*

Σπαθῶσι: σκορπίζουσιν.[4]

Σπαίρει: ἄλλεται· σκαρίζει· ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν.

Σπάλαυθρον: σκάλαυθρον.

[1] ἀπά την (*v* ut videtur deletum)

* Inc. f. 120. c. 2.

[2] μα supr. sed a m. pr. eodem tempore.

[3] η in ι mut. a correctore potius. [4] σην, sine acc.

Σπάνις: [1] *ἔνδεια.*

Σπανίαν: σπάνιν. [2]

Σπαργανώματα: αἱ πρῶται φασκίαι καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀρτιτόκων παιδίων.

Σπαργῶσα: ἀνθοῦσα ἢ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεως τινός.

Σπαργῶσιν: ὀρεκτικῶς [3] *καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν.*

Σπάρνον: [4] *σπάνιον· οὕτως Πλάτων.*

Σπάρτα: σχοινία.

Σπαρτοπώλιον: ὡς ἡμεῖς· καὶ Μένανδρος· — σπαρτό-πωλις [5] *ὁμογραῦς.*

Σπαρτωλός: πόλις ἐστι τῆς Ἀττικῆς ἡ Σπαρτωλός.

Σπατάγγαι: ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σπεῖρα: ἡ συστροφὴ καὶ τὸ ἄθροισμα· * *οὐχ ὅπως παρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμακύθωι.* (530)

Σπεῖραι: [6] *πλήθη στρατευμάτων· φάλαγγες· νούμερα· λεγεών.*

Σπειρηδόν: [7] *παραπεπλεγμένως.*

Σπένδεται: θύεται· ἢ θυμιᾶ· ἢ φιλιοῦται.

Σπένδομαι: θύομαι· ἢ θεοῖ ἀνατίθεμαι.

Σπένδοντας: θύοντας· προσφέροντας παρὰ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιοῦσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

Σπερματίαν: τὸν εἰς σπέρμα πάρειμένον· οὕτως Κρατῖνος.

Σπερμολόγος: εὐρυλόγος· ἀκριτόμυθος· καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. [8]

[1] *-ης* m. pr. [2] *-ην* m. pr. [3] Inter ε et κ litura.
[4] Accent. om. [5] *σπαρτηπωλις*
* Inc. *θροισμα* f. 120. c. 3. [6] Accent. om. [7] ρι primo.
[8] Manus recentissima, *Σπεῖσαι: ἐκχῦσαι προσενέγκαι· περιρᾶναι θῦσαι.*

Σπερμολόγος: λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες [1] σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικεν δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν· λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος.

Σπεύδειν: οὐ τὸ ἐπιταχύνειν· ἀλλ' ὅπερ ἡμεῖς σπουδάζειν καὶ συλλαμβάνειν.

Σπερχνός: [2] τραχύς.

Σπερχόμενος: ἐπειγόμενος.

Σπῆλυγξ: σπήλαιον.

(531) Σπιθαμή: τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπιθαμήν: οἷον χρόνου στιγμήν.

Σπιθαμή: τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου * δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρόν· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπιθαμὴν τινὲς καὶ δόχμην καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος.

Σπιλάδες: αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι ὡς Ἀπίων· Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Σπίλος: μιασμός· ῥύπος.

Σπινός: διὰ τοῦ ἑνὸς $\overline{\nu}$ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

Σπλήνιον: [3] οὐ τὸ φάρμακον· ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον· καὶ σπλῆνα, αὐτὸ τὸ πτύγμα τοῦ ὀθονίου.

Σποδοῦν: τὸ συνουσιάζειν· καὶ τύπτειν· ὡς παῖσαι καὶ πατάξαι, τὸ αὐτό· οὕτως Ἀριστοφάνης. [4]

Σποδιοῦσιν: ἐν σποδῷ ὀπτήσουσιν· οὕτως Πλάτων.

Σπολάς: δερμάτιον ἐφαπτῶδες, πρὸς τὰς ἐν πολέμοι μάχας χρήσιμον. [5]

[1] κωλυωδες in κολυῶδες mut.
[2] Acc. om. tum τραχής.
* Inc. λου f. 120. c. 4.
[3] π bis m. pr.
[4] Quomodo distinxerit Porsonus non liquet.
[5] χρήσημον.

Σπονδεῖα: ἀγγεῖα ἐν οἷς [1] σπένδουσιν.

Σπονδή: οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φιλίαι.

Σπονδοφόροι: οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦσιν· ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς, σπονδοφόρους περιερχομένους κελεύειν σπονδὰς ποιεῖσθαι τοὺς πολεμοῦντας.

Σποράδα γῆς: κονιορτὸν ἢ χνοῦν γῆς.

Σποράδην: διεσπαρμένως ὧδε κακεῖσε.

Σπόρθυγγες: αἱ συνεστραμμέναι * μετὰ ῥύπου τρίχες. (532)

Σπουδάζω περὶ τὸν ἄνδρα: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι, Θεόπομπος ἐν ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου· ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπιτομῇ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμένως, Πλάτων Πολιτείας γ'· ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαιολογεῖν Ξενοφῶν Συμποσίῳ· — τίνι σπεύδεις, ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδάζεις· οὕτως καὶ Ἄλεξις.

Σπουδαίως: σοφῶς.

Σπουδαρχιάσας: ἐπιθυμήσας ἄρξαι· σπουδάσας· ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς.

Σπουδὴν ποιεῖσθαι: τὸ ὀργίζεσθαι· οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις.

Σπυρθίζειν: τὸ ἀνασκιρτᾶν· ἀπὸ τῶν ὄνων· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σπυρίζειν: σφαδάζειν· σφύζειν.

Σπυρίς: κυρίως τὸ τῶν πυρῶν ἀγγεῖον.

Σποράδες νῆσοι: ἃς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν· αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ· [2] εἰσὶ δὲ δέκα.

Στάδια καὶ σταδίους: ἑκατέρως λέγουσιν· ὁ Θουκυδίδης

[1] τοῖς

[2] αἰγέγωι (sic)

* Inc. ναι f. 121. c. 1.

δὲ σταδίους ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν· ἅπαξ δὲ μόνον στάδια εἴρηκεν ἐν ζ· ἐν γὰρ τωῖ [1] πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια μέλλων ἰέναι.

† Στάδιον: ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος· καὶ μέρος τί τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον· λέγεται στάδιον καὶ ἁπλῶς τὸ ἵστασθαι καὶ ἀκινητίζειν· Δίων ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν· τῶ δὲ δὴ σταδίω τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς ἠσχαλλον· [2] ἀντὶ τοῦ τηῖ στάσει καὶ ἀκινησίαι τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, σφόδρα ἠνιῶντο.

Σταθείς: ὑφ' ἑτέρου· στὰς δέ, ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ σταθεῖσα καὶ στᾶσα, ἀνάλογον.

Σταθερόν: μόνιμον· στάσιμον.

Σταθερόν: ὀξύ· [3] ἰσχυρόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν· καὶ σταθερὰν μεσημβρίαν ἐν Φαίδρω Πλάτων, τὸ μεσαίτατον καὶ πνιγηρότερον [4] τῆς ἡμέρας δῆλον ὅτι.

Σταθερόν: ὀξύ· [3] ἰσχυρὸν ἢ θερμόν· [5] τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν· ἐν Φαίδρωι· μή πως, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθη· οὐχ ὁρᾶς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται, ἡ δὴ καλουμένη σταθερά· δύναται μέντοι καὶ θερμοτάτη εἶναι ἡ σταθερὰ, ὀξεῖα οὖσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅτ' ἂν μᾶλλον ἐγκαῆ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν· σημαίνοι [6] δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῶ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μὴ δὲ ἐφ' * ἕτερον κλίνειν· καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Σεριφίοις [7] ἐπὶ τοῦ ὀξέως ἢ ἰσχυροῦ· Οὕτω σταθερῶς τοῖς λωπο-

[1] τὸ m. pr.
[2] λ semel.
[4] νι corrector in litura.
[6] -νει
[7] σερεφίοις
* Inc. f. 121. c. 2.
[3] ὀξὺν bis.
[5] θεσ primo scripserat.
* Inc. φ' f. 121. c. 3.

δύταις [1] ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει· Ἀντίμαχος· — θέρεος [2] σταθεροῖο· τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς(534) Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς· — σταθεροῦ χεύματος· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι· Σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης· σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον.

Στάθμη: τὸ σπαρτίον.

Σταθεῦσαι: Ἀχαρνεῦσι· (Κατάχει σὺ [3]) τῆς χορδῆς τὸ μέλι· τὰς σηπίας στάθευε· τοῦτέστιν ἡσυχῇ τῷ πυρὶ χλίαινε.

Σταθμός: οὐ τὸ [4] διάστημα τῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ ἡ κατάλυσις.

Σταθμούς: Ἀριστοφάνης Δράμασιν· Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας· οἷον τοῖς φλειοῖς. [5]

Σταθμῶν: τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Σταθμώμενον: δοκιμάζοντα.

Σταλαγμόν: ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα.

Στάλικας: πασσάλους.

Σταμνία: τὰ Θάσια κεράμια· οἱ δὲ καὶ τὰ [6] Χῖα καὶ τὰ Μενδαῖα.

Στατήρ: τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἑξάγιον· καὶ τὸ ζύγιον.

Σταμνίονες: [7] τὰ ἐν ταῖς σχεδίαις ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

Σταυροί: τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. (535)

Στάς: ἄνευ τοῦ ῑ ὁ Ἀττικὸς λέγει· * ὁ δὲ Ἴων σταῖς.

[1] λοπ. [2] ς primo om. [3] κ. σ. om. [4] τω m. pr.

[5] Σταθμοῖς: ἑξ. τὰς σ. οι. τ. φλειοῖς: — Σταθμούς: ἀρ. δραμασιν αὐτοῖς: — Ita divisa et turbata.

[6] κατὰ in καὶ τὰ mut. a corr. qui supra ει (nexum) in χεια, puncta et acutum, monens scil. χία esse accipiendum.

[7] Σταμνιον" i. e. ναις m. pr. Supra ι accentum addidit corrector.

* Inc. f. 121. c. 4.

Στασιασμόν: τὴν στάσιν· Μένανδρος.

Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες· καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Στασιώτης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός· ἔοικεν οὖν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησίν· ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι·[1] τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν.

Στατῆρα: καὶ ἐπὶ τῆς ὁλκῆς[2] λέγουσι καὶ τὸν σταθμὸν ἁπλῶς.

Στατήρ: βάρβαρον οἴονται τινὲς εἶναι τὸ ὄνομα· τὸ δὲ τέτραχμον καὶ τετράδραχμον, Ἀττικά.

Σταφυλήν: τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα·[3] οὕτως Νικοφῶν.

Σταφυλοβολεῖον:[4] οἱ μὲν φασὶ σταφυλοβολεῖον[5] εἶναι, ἐν ᾧ ἀνακόπτουσιν ἐν τῷ ληνῷ τοὺς βότρυς οἱ πατοῦντες· ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὴν σταφυλήν· οἱ δὲ τοὺς κοφίνους φασὶν, ἐν οἷς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φέροντες τὴν σταφυλὴν βάλλουσιν εἰς τὴν ληνόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν

(536) *σταφυλοβολεῖον εἶναι ἄγγος τι χωρητικὸν οἴνου.*

Στέατα: ἄλευρα.

* *Στεγανόμιον: ὁ διδόμενος φόρος ὑπὲρ τῶν στεγῶν.*

Στεγανώτερον:[6] στερεώτερον· πεπυκνωμένον· συνεχέστερον· στερέμνιον.

Στεγανόν: πυκνόν· σφιγκτόν.

[1] Accent. om.

[2] *ὁλκῆς*, mox *οἴονται*, et ita saepe in hac parte peccat.

[3] *κίωνα* [4] *-ολιον* m. pr. ut videtur. Nunc *-όλεῖον* sic.

[5] Sic ab initio, et mox. * Inc. f. 122. c. 1.

[6] *ων* statim in *ον* mut. tum *στερεότ.* Alterum *π* in *πεπ.* in litura.

Στεγναί: στερεαί.
Στεγόμενα: κρυπτόμενα.
Στείβοντες: πατοῦντες.
Στειλάμενοι: στείλαντες.
Στειλάμενος: εὐσταλῶς ἐπελθών.
Στείλασθαι: ὁδεῦσαι· πλεῦσαι.
Στείχειν: πορεύεσθαι.
Στείχοντες: πορευόμενοι.
Στελεόν: τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.
Στέμμα: στεφάνη· πλήρωμα.
Στέμφυλον: τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.
Στένει: στενάζει.
Στενολεσχία: λεπτολογία.
Στενόπρωκτος: ἄπυγος.
Στενωπός: στενὸρύμη διόδων.
Στεργέτω: οἷον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων.
Στέρεσθαι καὶ στερίσκεσθαι: ἄμφω λέγουσιν Ἀττικοί.
Στερέμνιον: στερεόν· ἰσχυρόν. (537)
Στερίφη: [1] στεῖρα· μὴ τεκοῦσα· μηδὲ τίκτουσα.
Στερκτικόν: τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.
Στέριφος: στεῖρος καὶ ἄγονος· παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν.
Στερίφοις: στερεοῖς ἢ πικροῖς.
Στέρνοις: στήθεσιν.
Στερνοτύπτης: ὁ τὸ στῆθος τύπτων· καὶ στερνοτυπτόμενος.
[Στερκτικόν: τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.] [2]
* Στεροπή: ἀστραπὴ, ἢ λαμπηδών.
Στέρτοι: στερροί· πεπιλημένοι. [3]

[1] Στερεφη m. pr.
* Inc. f. 122. c. 2.
[2] Haec a m. antiq.
[3] πεπη.

Στλεγγίς: ἡ ξύστρα· καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος· Ἀριστοφάνης Γήρᾳ· Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν [1] καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα· Δαιταλεῦσιν· Οὐδ' ἔστιν αὕτη στλεγγίς, οὐδὲ λήκυθος· καλεῖται δὲ στλεγγὶς [2] καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν.

Στερρός: στερεός· ἰσχυρός.

Στεφάνη: ὄρους ἐξοχή.

Στεφάνη: προκόσμημα [3] γυναικεῖον.

Στεφανηφόρος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα· Στεφανηφόρου ἡρῶον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις· εἴη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἤτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς· τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων· ἢ μήποτε τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρῶον ἦν, ὡς φησὶν (538) Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος. [4]

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας: ἀντὶ τοῦ τιμῶν, ὡς Δημοσθένης· καὶ γὰρ Λυκοῦργος φησίν· ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μνᾶς ἐστεφανώσατε.

Στήλας: θεμελίους.

Στηλιτεύσας: δημοσιεύσας.

Στημον: ὀξὺ ἢ τραχύ.

Στήνια: [5] ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες* ἀλλήλαις· οὕτως Εὔβουλος.

Στήριγμα: τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἁμάξῃ δίκρουν· οὕτως Νικόστρατος.

Στιβάδες: τράπεζαι ἢ στρωμναί.

Στιβαρόν: ἰσχυρόν.

[1] γηραει· π. α. δεισφέρων
[2] στεγγὶς
[3] προσκ. sed σ del. forsan m. pr.
[4] Pro ϑ primo τ.
[5] Στηνία
* Inc. κες f. 122. c. 3.

Στιβαί: [1] *χαμαικοίτιον ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων· καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες.*

Στίγματα: πληγαί· στρώματα ἢ ποικίλματα.

Στιγμήν: ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον· οὕτως Μένανδρος.

Στιγών: [2] *ὁ στιγματίας· Βαβυλωνίοις.*

Στίλβη: λύχνω τί ἐοικός· Ἑρμιππος Θεοῖς· — ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ Ὠνήσομαι [3] *λύχνον τιν' ἢ στίλβην.*

Στίλην: τὸ ἐλάχιστον· Ἀριστοφάνης Σφηξίν· Τί οὐ κατεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην.

Στίμην καὶ στίμιν: ὅ τινες στίβην· Ἀντιφάνης Παροιμιαζομένω· [4] *Στίμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους.* (539)

Στίξαι: τὸ ἐγκαῦσαι ἵππον.

Στιλπνόν: λαμπρόν· στίλβον.

Στιρακη: ἡ [5] *ὁδός.*

Στιριεύς: [6] *δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἡ Στιρία.*

Στῖφος: τάξις πολεμική· ἢ φάλαγξ· [7] *συστροφή· πλῆθος συστάσεων.*

Στιφρόν: τὸ πεπηγός· στρυφνὸν δέ, τὸ πρὸς τὴν γεῦσιν.

Στίχος: τάξις.

[*Στοιχειοῦσιν:* [8] *διατυποῦσιν.*]

* *Στλεγγιδοποιός:* [9] *ὁ χαλκεύων τὰς στλεγγίδας·* [10] *ἃ νῦν ξύστρα καλεῖται.*

Στοαί: τὰ ταμιεῖα· [11] *παραμήκη γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς.*

Στοάν: καὶ σὺν τῶ ῑ [12] *στοιὰν ἑκατέρως λέγουσιν.*

[1] Imo *Στιβάο*, ab initio ut videtur; certe m. pr.
[2] Accentus correctoris. [3] *ὀν.* primo.
[4] *-νως* τ. in *νω* στ. mut. tum *κροβυλους*.
[5] *ἡ* om. [6] *Στιρεύς.*
[7] *φάλαξ.* [8] *χι* m. pr.
* Inc. f. 122. c. 4.
[9] *γγι* in *γγη* mut. nescio an m. pr.
[10] *στέγγίδας* (*λ* statim) [11] *ταμεῖα* [12] *ῑ* primo om.

Στοιβήν: ὡς ἡμεῖς τὸ ἀνάπλήρωμα· καὶ διακόλλημα τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὔπολις.

Στοιχεῖον: ἐκάλουν τὴν ναυτῶν σκιὰν, ἣ τὰς ὥρας ἐσκοποῦντο.

Στοιχεῖον: ἡ σκιά· Φιλήμων Ὑποβολιμαίῳ.

Στοιχειοῦσιν: διατυποῦσιν.

Στοιχομυθεῖν ἐφέξῆς λέγειν.

(540) Στοιχείωσις: ἀκριβεστάτη ἐπιτομή· ἡ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις.

Στοῖχος: στίχος· καὶ περιστοίχους ἐλαίας εἴρηκεν Δημοσθένης, οὐχὶ περιστίχους, ἐν τῳ̃ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· Ἤπου κατὰ στοίχους κεκράξονταί τι βαρβαριστί.

Στόλον: τὰ πλοῖα· Ἄλεξις.

Στόλοκρον: [1] κορδύλη· τὸ ἐν τῃ̃ κεφαλῃ̃ συνεστραμμένον.

Στολήν: μᾶλλον μὲν τὴν ἀποστολὴν καὶ ἔκπεμψιν· λέγουσι δὲ καὶ τὴν ἐσθῆτα ὡς ἡμεῖς.

Στόλοκρον: καὶ ἡ ἔσωθεν τῶν κεράτων ἔκφυσις· καὶ τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας.

Στόμαχος: λαιμός.

Στόμις ἵππος: ἀπειθὴς καὶ * βίαιος ὅν τινες ἄστομον.

Στόμφακα: τὸν κομπαστήν· καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύσασθαι.

Στόμωμα: τὸ ὀξύνον τὸν σίδηρον· ἀφ' οὗ καὶ αἱ ἀκμαὶ γίνονται τῶν [2] μαχαιρῶν.

Στοναχας: στεναγμούς.

Στονόεσσα: στεναγμὸν ἔχουσα.

Στόνος: στεναγμός.

Στορέσαι: στρῶσαι.

[1] Accent. om. hic, mox habet.

* Inc. f. 123. c. 1.

[2] τὸν, tum χ in litura.

Στόρθυγξ: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον.

Στράβαξ: ὄνομα κύριον. (541)

Στράγγα: Μένανδρος Θησαυρῷ· Ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας, ὕδατος στράγγ' ἔχων.

Στραγγαλᾶν: εἴρηκέν που Μένανδρος.

Στραγγαλίδες: τὰ δύσλυτα ἄμματα· Φερεκράτης Αὐτομόλοις· Ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλιῶδες: διεστραμμένον.

Στραγγίς: σταγών.

Στραγγεύει:[1] *διαβάλλει· οὐκ εὐθὺς πορεύεται· ὥσπερ νεάζει· καὶ χρονίζει· ῥαθυμεῖ.*

Στραγός:[2] *ἀναιδής· σκολιός· στρεβλός· δύσκολος.*

Στραγώτερος: ἀναιδέστερος.

Στρατήγημα: σόφισμα ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία ἢ κατόρθωσις.

Στρατηγίς: ἡ γυνή· οὕτως Φερεκράτης.

Στρατιὰ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείαι· τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατιά· εἰσὶν γάρ, φησίν, ἐπώνυμοι, δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν· δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν· οἱ δ' ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα[3] ἐνεγράφοντο· καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς, ὅ τε ἄρχων ἐφ' οὗ ἐπεγράφησαν, καὶ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς·[4] νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται· καὶ μετ' ὀλίγα· χρῶνται(542) δὲ τοῖς ἐπωνύμοις. καὶ πρὸς τὰς στρατιάς· καὶ ὅτ' ἄν

[1] Semel *γ*.
[2] Accent. om.
* Inc. f. 125. c. 2.
[3] *εῖ* inserta, forsan a m. pr.
[4] *κὸς* primo.

ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, προσγράφουσιν[1] ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

Στρατιά: τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἕνα ἔπαρχον τάγμα.

Στρατεία: ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ πάλη.

Στρατηγιᾶν: ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος.[2]

Στρατηγοί: οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ δέκα ἦσαν· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Στρατιάν:[3] συστέλλοντες τὴν δευτέραν συλλαβήν, οὐ μόνον τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Στράτιος: Ἄρης καὶ Ζεύς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα καὶ στράτιον,[4] τὸ μέγα καὶ σοβαρόν.

* Στρατοπεδευσάμενοι: ἀπληκεύσαντες.

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο: ἀντὶ τοῦ σκηνάς· δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις· καὶ τὸ στράτευμα, καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος.

Στρατός: τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων· ὁ δὲ τόπος, στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στρατοφάνη: τὴν κλητικὴν πτῶσιν· Μένανδρος Σικυωνίῳ· Στρατοφάνη, λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ παῖδα[5] ἕνα· καὶ ἀεὶ οὕτως λέγει.

Στρεβλούμενος: δεσμούμενος· μαστιζόμενος.

(543) Στρεβλόν: τὸν στραβὸν λέγουσιν· οὕτως Εὔπολις.

Στρέμμα: ἡ τοῦ στρογγύλου ἕλκους οὐλή.

Στρεπτά: ψέλια.

Στρεπτούς: πλακούντων εἶδος· ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Στρέφος: δέρμα· βύρσα.

Στρέψα: πόλις τῆς Θρᾴκης· καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι.

[1] ὡς pro προσ
[2] Accent. om.
[3] Στρατιᾶν
[4] στράτειον
* Inc. f. 123. c. 3.
[5] πέλα

Στρεψαίους: Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς.

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἁπλοῦς·[1] *ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.*

Στρῆνον: οἱ μὲν τὸ ὀξὺ καὶ τὸ ἀνατεταμένον· Νικόστρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα.*

Στριφνός: σφιγκτός· στερεός.[2]

Στροβεῖ: ταράττει· κινεῖ· περιφοβεῖ· καταπονεῖ.

Στρόβιλος:[3] *καμπύλος.*

Στρόβιλοι:[4] *καὶ οἱ κοχλίαι καὶ οἱ θαλάσσιοι*[5] *κήρυκες· καὶ στρόβιλος, εἶδος ὀρχήσεως· καὶ ἀνέμων εἶδος· καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπός.*

Στροβῆσαι: συστρέψαι· καὶ στρόβιλος, ἡ συστροφή· καὶ ὁ λαῖλαψ. Στρόβιλος· ἐν ὅσῳ[6] *συστρέφεται· καὶ ὁ καρπὸς τῆς πιτύος· καὶ εἶδος τί ὀρχήσεως.*

Στρομβῆσαι: συστρέψαι. (544)

Στρόμβος: ῥόμβος· ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.

Στρομβιχίδης:[7] *ὄνομα κύριον.*

Στρούθης: σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

Στρουθίζων: τρίζων.

Στρουθός: ὁ λελοβημένος.

Στρομφίδες:[8] *νῆσοι μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἤλιδος κείμεναι.*[9]

Στροφάλιγγι:[10] *τῇ συστροφῇ.*

[1] ἁπλῶς m. pr. ut videtur.
* Inc. f. 123. c. 4.
[2] στεραιός
[3] Στρόβελος λά
[4] Στρόβηλοι, et στρόβηλος ter.
[5] θασσιοι (λά ejusd. ut puto.)
[6] ἑνῶ i. e. ἐν ὦ. Vide Porson. Adverss. p. 294.
[7] βη
[8] φ ex em. forsan correctoris.
[9] ἰλιάδος κειμενοι.
[10] Στροφαλιγγη. Accentum in α posuit corrector.

Στροφαῖος: ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος Ἑρμῆς· παρὰ τὸν στροφέα τῆς θύρας.

Στροφάς: ἀντιλογίας.

Στρόφιον: τὸ στρογγύλον ζωνάριον· Ἀριστοφάνης· Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.

Στροφιοπανοῦργος: τὸν δεσμὸν Ἡρόδοτος.

Στρωματίτης:[1] ἐν ᾧ ἑαυταῖς[2] στρώματα παρεῖχον· οὕτως Κρατῖνος.[3]

Στρωτήρ: τὰ μικρὰ δοκίδια,* τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν[4] τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον.

Στρυφόν:[5] στρυφνόν· σκληρόν.

Στρύμη: νῆσος ἄποικος Θασίων· ἔστιν δὲ ἐμπόριον Θασίων.

Στρωτήρ: λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείαι τὸ πλέγμα τὸ
(545) ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δόκια εἰς στροφὰς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀρόφωσιν πεποιημένον.

Στυγεῖ: μισεῖ ἢ φοβεῖται.

Στυρακίζειν: κεντρίζειν.

Στυγερωῖ: μισητωῖ ἢ φοβουμένωι.

Στυγητός: μισητός.

Στύξ:[6] κρήνη ἐν Ἅιδου, ὅρκος θεῶν.

Στυππεῖον: ἢ στιππεῖον·[7] λίνου εἶδος.

Στύραξ: ὁ σαυρωτὴρ[8] καλούμενος· ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται.

[1] –ητης
[2] ἐνῶ ἑναυτοῖς, i. e. ἐν ᾧ ἐν αὐτοῖς
[3] κρ / α
[*] Inc. f. 124. c. 1.
[4] δωροδόκων in δῶροδοκῶν mut.
[5] Acc. om.
[6] Inter υ et ξ lit. erasa.
[7] Στυπτιον: ἢ στισπύον λ. (πύ statim factum ex πο)
[8] ρο primo.

Στύραξ: τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν·[1] *καὶ Θουκυδίδης φησί· στυραξίοις ἀκοντίου*[2] *ἀντὶ βαλάνου*[3] *χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν.*

Στυφελίξαι: σεῖσαι· κακῶσαι· διῶξαι.

Στωϊδιον: καὶ στοίδιον λέγουσιν.

Στωμύλος: λάλος· πολύκομψος· πιθανολόγος· εὐτράπελος· ἔφεδρος τῶν λόγων· ἀπατεών·[4] *κόλαξ.*

Συβαριτικαῖς·[5] *καὶ Συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς· λαμπραῖς·*[6] *πολυτέλεσιν· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται.*

Συβαριτικοὶ[7] *λόγοι: οἱ Αἰσώπειοι.* (546)

Συβήνη: ἡ δερματίνη αὐλοθήκη· ἢ ἡ φαρέτρα· Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· Ἀλλὰ οὐκ ἔχω οὐδέν, ἀλλὰ συβήνην λάβε.

Συβώτης:[8] *χοιροβοσκός.*

Συβριται: δῆμος Ἐρεχθηίδος.

Συγγαληττος: δῆμος Κεκροπίδος.[9]

Συγγραφῆς:[10] *ἄνδρες ἠροῦντο, ἵνα συγγράψωσι τοὺς μεθέξοντας τῆς τῶν υ ἀρχῆς· καὶ τῆς τῶν λ· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς.*

Συγγραφικῶς: στρογγύλως· ὡς οἱ συγγραφεῖς· περὶ ψυχῆς.[11]

Συγχεῖ: ἀφανίζει· συμμιγνύει.

Συγχυθείς: συνταραχθείς.

[1] ά in ώ mut.
[2] -ωι
[3] καλάνου, sive potius -μου, sed μ ex em.
[4] -αιὼν, sed ε statim supr.
[5] ρη, sed ϊ supr.
[6] Inc. f. 124. c. 2. τρυφηταις λαμπροις (sic)
[7] Σοιβαρητικοι, sed οι in υ mut.
[8] βό m. pr.
[9] κεκρω.
[10] ηις in εις mut. nescio an ab eodem.
[11] περιψύχ i. e. χως.

Σύγχεισθε: ὁμονοεῖτε.

Συγκλύδων: συμμίκτων· ἐπηλύδων·[1] παρεισάκτων.

Συγκαρύγαι: συνταράξαι.

Συγκεκορδημένα: συγκεκυφότα· συνεστηκότα.

Σύγκρισις: ὁμοίωσις.

Συγκομιδή: ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ'· καὶ ἐν συγκομιδῇ καρπου ἦσαν· καὶ Λυσίας ἐν τωῖ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.

Συγκριτικῶς: ὁμοίως.

Συγκροτεῖ: συνάγει· αὔξει· συνιστᾷ· καὶ συνδεῖ· πρὸς ἁρμονίαν ἄγει.

(547) Συγκρούειν: συναθροίζειν.

* Συγκυκῶν: συνταράσσων.

Συγκυροῦντα: διαφέροντα· συνεγγίζοντα.

Συηνία: καὶ ὑηνία·[2] ἀμαθία· σκαιότης· παρὰ Φερεκράτει· καὶ συηνεῖν,[3] Πλάτων ὁ φιλόσοφος, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συῶδες τί ποιεῖν.

Συκάμινα: τὰ μόρα·[4] Φιλιππίδης Φιλαθηναίωι· Τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον Τὸ πρόσωπον· τὰ δὲ μόρα, Δώριον μᾶλλον· καὶ Ἐπίχαρμος· Μόρων νέον τὸ φυτόν.

Συκίδα: συκίδαφος· ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ ἀνάγωγος.

Συκίνη μάχαιρα: συκοφαντία.

Σύκινον: ἀσθενές.

Σῦκον ἐφ' Ἑρμῆι: τὸ ἐγκείμενον εἰς ὠφέλειαν τωῖ βουλομένωι· τὸ γὰρ πρῶτον φανὲν[5] σῦκον Ἑρμῆι ἐτίθεσαν· οἱ δὲ πάρνοπες ἦρον.

[1] ἐπὶ m. pr.
[2] Σ. καυηνία
[3] συήνειν
[4] μόρια primo; certe lit. erasa.
* Inc. f. 124. c. 3.
[5] νε ex em.

Συκάζειν: συκοφαντεῖν.

Σῦκον αἰτεῖν: κολακεύειν· νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς σύκους δοῦναι.

Συκοφαντεῖν: τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν· κεκλῆσθαι δέ φασι τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις, πρῶτον εὑρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα, τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων· συνέβη καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντας τινων φιλαπεχθημόνως* οὕτως προσαγορευθῆναι. (548)

Σύλαι: αἱ συλήσεις παρὰ Δημοσθένει.

Σύλας: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ὁπότ' ἂν μὴ σύλαι ὦσιν Ἀθηναίοις· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτό φησι· σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων· ἐπειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἄν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια· ἀντὶ τοῦ τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον.

Συλλήβδην: συλλαβών· ἀθρόως.

Συλλήπτορα: βοηθόν.

Συλλογῆς: ὄνομα ἀρχῆς.

Σύλλογος: ἄθροισις.

Συμβαίνοντα: συμφωνοῦντα.

Συμβαλεῖν: νοῆσαι· διακρῖναι· συγκρῖναι.

Σύμβασις: φιλία· συντυχία· καταλλαγή· σύμμιξις.

Συμβατήριοι: εἰρηνικοί· φιλικοί.

Συμβιβασέι:[1] εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περί τινος.

Συμβιβάζων: συλλαλῶν· διδάσκων.

* Inc. πεχ. f. 124. c. 4.

[1] Sic prorsus.

Συμβιβῶ: διδάξω· ἐπιστήσω· νοήσω· ποιήσω.

Σύμβολα: σημεῖα· μέτρα· οἷον σημεῖον τοῦ [1] φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες.

Σύμβολα: τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι* τάττουσι τοῖς πολίταις· ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια· πολλάκις ἐν τῷ ζ Φιλιππικῶν Δημοσθένης. (549)

Συμβόλαια: τὰ συναλλάγματα· οὕτως Μένανδρος.

Συμβολοκοπῶν: σύμβολον, [2] ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο.

Σύμβολον: οἰώνισμα· σημεῖον· μάντευμα.

Σύμβουλοι: συνωμόται. [3]

Συμβούλους: τοὺς οἰωνοὺς Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Συμβραβεύσω: συνδιοικήσω.

Συμμορία: σύνταγμα ἢ φρατρία. [4]

Συμμορία: Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου· οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος ὥσπερ παρ' ἡμῖν διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν· ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι· ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν ,ά καὶ σ' ἀνδρῶν λέγων τῶν πλουσιωτάτων· ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας· ϰ' ναῦς εἰσὶν, ξ' [5] σώματα ἑκάστην ἔχουσαν· Ὑπερίδης [6] δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον φησίν· εἰσὶν γὰρ ἐν τῇ συμμορίαι ἑκάστη ιέ ἄνδρες· οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶ ξ' [7] ἄνδρας

[1] τοῦ ex em.

[2] Nov. artic. Σύμβολον.

* Inc. f. 125. c. 1.

[3] συνομώται

[4] Συμμωρία (sic deinceps): σ. ἡ φατρία (primo φρ, sed ρ statim mut. in α)

[5] Primo ξ, nunc ζ scalpello factum.

[6] -είδης ter.

[7] ζ ab initio.

ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ Ὑπερίδης ιέ· ἐν γὰρ τωῖ(550) κατὰ Πασικλέους λέγει· τὴν αἰτίαν γράφων ταύτην· ἕως * μὲν οἱ πλουσιώτατοι παραχρούόμενοι τὴν πόλιν σὺν έ [1] καὶ ς' τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδεν [2] Δημοσθένης, νόμους ἔθηκεν τοὺς τ' τριηραρχεῖν· καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι· ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· συμμορῖται δ' εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας· διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος. [3]

Συμπαίστορα: συμπαίζοντα.

Συμπαρομαρτῶν: συναχολουθῶν.

Συμπεπηγός: [4] συνειρημένον· συνεστραμμένον.

Συμπλάττεται: [5] ψεύδεται.

Σύμπτωμα: συμβεβηκός.

Συμφέρεται: συναρμόττει· συμφωνεῖ· ὁμονοεῖ.

Σύμφημι: συναινῶ.

Συμφορά: ἀτυχία· κακῶν συντυχία.

Συμφορῆσαι: συναγαγεῖν.

Συμφράδμονες: σύμβουλοι.

Συμφυλετῶν: ὁμοεθνῶν· συγγενῶν.

Συμφυοῦς: συγγενοῦς.

Συμφύρεται: συμμίγνυται· συνανακρᾶται· συμμιαίνεται.(551)

Σύμψηφα: σύμφωνα.

Συμψισθείς: βλαβείς· τρωθείς.

Συναγείρων: συνάπτων· συνάγων.

* Inc. f. 125. c. 2.

[1] συν ε̄, quod vel σὺν πέντε, vel σύμπεντε valere potest.

[2] κατιδεν

[3] -ωρος

[4] Συμπεπηγεν

[5] -άτεται

Συναγηγερμένοι: συνηγμένοι.

* Συναγορεύειν: συνηγορεῖν· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συνάδων: ἁρμόττων· συντρέχων· συμφωνῶν.

Σύναιμος: ἀδελφός.

Συναιρόμενος: συμβαλλόμενος· συνερχόμενος· συμβοηθῶν.

Σύναιχμος: ὁ σύμμαχος.

Συναλίσας: συνάξας· ἀθροίσας.

Συναλισθείσης: συναχθείσης.

Συνανέσχον: συνανέτεινον.

Συναπηρτημένος: πεπληρωμένος.

Συναραμένου: συνεργήσαντος.

Συναρτήσαντες: συνάψαντες.

Συναυλία: συμφωνία.

Συνάφεια: σύζευξις.

Σύνδειπνα: τὰ συμπόσια· καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.

Συγγραφεῖς: εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις· ὁπότε δέοι πλῆθος τι αἱρεῖσθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν, εἰσέφερον γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί· τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἐγίνετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ ή· ἐν δὲ τούτῳ τῳ̃ καιρῳ̃ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἵχοντο· καὶ (552) πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθ' ὅτι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται· ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες * συγγραφεῖς λ', οἱ τότε αἱρεθέντες· ὡς φησὶν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος·[1] ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσεν μόνων τῶν προβούλων.

Σύνδικοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἐλπαγόρου· σύνδικοι ἦσαν, πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέρετο· καὶ Λυ-

ν

* Inc. f. 125. c. 5. Συαγορεύειν

* Inc. τες f. 125. c. 4. [1] -ωρος

κοῦργος φησίν· ἀνδρεῖός ἐστιν οὗτος, πρὸς τοῖς θεσμοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συνδίκοις ἀπογραφὰς ἀπογράφων· μήποτ᾽ οὖν ἀρχή τις ἦν καθισταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κάθοδον οἱ σύνδικοι.

Σὺν δορὶ[1] σὺν ἀσπίδι: ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπωι πρᾶξαι τι πειρωμένων.

Συνδούμενος: συνδεδεμένος.

Σύνδρομος: σύμφωνος.

Συνδυάσω: συζευχθῶ· κοινωνήσω· συμπράξω.

Συνεδεῖσθαι: συγκαθῆσθαι.

Συνέθει: συνέτρεχεν.

Συνέδριον: καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς θώκους ἐν οἷς συνεδρεύουσιν Ἀττικοὶ καλοῦσιν.

Συνέλκειν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ συνάγειν· οὕτως Ἀντιφάνης.

Συνέφηβος: ὁ μετά τινος τῶν ἡλικιωτῶν ἐφηβεύσας· τοὺς δὲ ἐφήβους, Ἠλεῖοι[2] μὲν σκύθας καλοῦσιν· (553) Σπαρτιᾶται δὲ σιδεύνας· διέκρινον δὲ αὐτοὺς ἄρα τῇ ἥβηι, τουτέστιν περὶ πεντεκαίδεκα καὶ * ἑξῆσδεκα ἔτη γεγονότας τῶν νεωτέρων παίδων καὶ καθ᾽ ἑαυτοὺς ἤσκουν ἀνδροῦσθαι.

Συνεχῶς: οὐ πυκνῶς, ἀλλ᾽ ἀδιαλείπτως· οὕτως Εὔπολις.[3]

Συνειλεγμένα: συνηγμένα.

Συνειλόχασιν: συνήθροισαν.

Συνείπετο: συνηκολούθει.

Συνειρημένον: συνεστραμμένον.

[1] δορυ, sed statim em.

[2] ἡ (vel ῆ) ex em. correctoris pro ἰ (vel ῖ) et ι finalis in litura.

* Inc. f. 126. c. 1. εξῆσδεκα (sic). Nempe S' (καὶ) male legit ης scriba.

[3] ι in litura.

Συνείρει: συνάπτει.

Συνεῖρκτο: συνεφυλάττετο· συνεδέδετο.

Συνεισέφρησεν: συνεισήνεγκεν.

Συνεκδοχικῶς: συλληπτικῶς.

Συνεκόμισαν: συνήγαγον.

Συνεκτικώτατα:[1] κεφαλαιωδέστατα· συνέχοντα· διακρατοῦντα.

Συνεκύρησεν:[2] συνέτυχεν.

Συνελόντι φράσαι: συντόμως εἰπεῖν.

Συνελόχησεν: συνήθροισεν.

Συνέμπορος: συνοδοιπόρος.

Συνενηνεγμένοι: συνελθόντες.

Συνέπεσε γενέσθαι: ἀντὶ τοῦ συνέβη· οὕτως Ἰσοκράτης.

(554) Συνερανίζεται: συνεισφέρεται.

Συνερέσθαι: συνερωτᾶν.

Συνέριθος: συνεργός· συνυφαίνουσα.

Συνεστιᾶται: συναριστᾶ.

Συνευνέτης: σύγκοιτος.

Συνεύνιον: σύγκοιτον.

Συνεχόμενος: ἁρπωστῶν ἢ κρατούμενος.

Συνεψήσθη: συνελεπτύνθη.

Συνήγορος: προστάτης· ὑπέρ τινων λέγων.

10* Συνήγοροι: οὐ μόνον οἱ τοῖς ἰδιώταις συναγορεύοντες· ἀλλὰ καὶ ἄρχοντες Ἀθήνησιν.

Συνήγοροι: ἐοίκασιν παρὰ Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι· ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησί.

15 Συνήδομαι: συγχαίρω.

Συνήεσαν: συνῆλθον.

Συνήκμαζεν: συνηύξανεν.

[1] -ότατα

[2] κηρυ primo.

* Inc. f. 126. c. 2.

Συνήλασεν: συνεχώρησεν· συνεδίωξεν.

Συνήμονας: συνθήκας ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι, ἵν' ᾖ, συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἵν' ᾖ, συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον.

Συνήθεις: [1] *καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοήθεις.*

Συνήορος: συνηρμοσμένη· συνήθης.

Συνήρτυες: συνήρμοττες.

Συνησθέντες: συγχαρέντες.

Συνησθῶσιν: συγχαρῶσιν.

Σύνθακος: σύνθρονος.

Σύνθημα: συνθήκη· σύσσημον· [2] *λόγος ἐν πολέμῳ, ἐπὶ* (555) *γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος.*

Σύνθυμοι: συμπείθεσθαι· [3] *οὕτως Ἐπίχαρμος.*

Συνίημι: συνιῶ· νοῶ.

Συνιστορεῖ: σύνοιδεν.

Συνίστωρ: συνόμιλος· γνωστός· μάρτυς· συνειδὼς ἐπὶ πράγματι.

Συνιστᾶ: ἀντὶ τοῦ συγκροτεῖ.

Συγκεκορδυλημένα: κορδύλη γὰρ ἡ συστροφή.

Σύγκλητος ἐκκλησία: τῶν ἐκκλησιῶν * *αἱ μὲν ἐξωθεν καὶ κατὰ* [4] *μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία· Δημοσθένης κατὰ Αἰσχίνου.*

Συγκόψαι: ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι· οὕτως Μετα- [5] *γένης.*

Συνοίσει: συνενέγκῃ. [6]

Συνοῖσον: συμφέρον.

Συνοιχήσεται: συναναιρεθήσεται.

[1] Haec cum sup. conjuncta.

[2] *σύσημον*, ex em. ejusd. pro *τουσημονι*, ut puto.

[3] *συνπ.*

[4] *μετὰ*

* Inc. f. 126. c. 3.

[5] *-κει*

Συνουσία: τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.

Συνουσιασμός: συμμιξία.

Σύνταξις: β' [1] πραγμάτων ἕνωσις· καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα.

Σύνταξις: ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν, τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα· ἔλεγεν δὲ ἑκάστους φόρους συντάξεις, [2] ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα· Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος· καὶ Ὑπερίδης [3] δέ φησί· σύνταξιν ἐν τοῖ παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν.

Συντελής: χρήσιμος.

Συντελεῖς: ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο.

Συντελεῖς: οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

* Συντέρμων: πλησιόχωρος.

Συντετάσθαι: διατετάσθαι.

Σύντευξις: συντυχία.

Συντεύξομαι: συντύχω.

Συντιμηθῆναι: τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὠνια, συντιμηθῆναι καλεῖται· οὕτω Δημοσθένης.

Συντροχάσαι: καταντῆσαι· πληρωθῆναι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα: * * * [4]

Συντυχεῖν: οὐ τὸ ἐντυχεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτομάτου περιπεσεῖν.

Συντύχημα: συντυχία· οὕτως Ἀπολλόδωρος. [5]

[1] δευτέρων
[2] σύνταξις
[3] -είδης
[4] Nil vacuum.
* Inc. f. 126. c. 4.
[5] ἀπόλλων

Συνωδά: σύμφωνα.
Συνωθούμενος: συνερχόμενος.
Συνωμοσία: ἡ μεθ' ὅρκου φιλία.
Συνωρίς: συζυγία· δυάς. (557)
Συοβοιωτοί: σύες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ πάλαι Βοιωτοί.
Συοβαύβαλοι: ἐν οἷς οἱ σύες εὐνάζονται.
Συοφορβία: ἀγέλη χοίρων.
Συρακοσία[1] *τράπεζα: ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων.*
Συρβάβυττα:[2] *καὶ τὸν τάραχον τύρβη· ὡς Ἀριστοφάνης.*
Συρβηνεύς: ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου· ἢ πένης· διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς (ἔχειν·)[3] *καὶ συρβηνέων χορός· ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου.*
* *Σύργαστρος: ὑφορβός· ἐργάτης.*
Συρμαία: τὸ καθαρτικὸν[4] *δι' ἐμετῶν καὶ κοιλίας· καὶ συρμαΐζειν, τὸ κενοῦσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος.*
Συρμαίαν βλέπων: ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.
Σύριγγος: αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης.
Σύρφαξ:[5] *ὁ εἰκαῖος· οὕτως Ἀριστοφάνης.*
Σύρφα: συρφετός· ὄλεφος.
Συρφετός: ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος· ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης.
Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἑκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

[1] -οσσία (σ alterum forsan ex em. sed ej. m. proculdubio.)
[2] Acc. om. Pro ὡς, οὕτως Pors.
[3] ἔχειν om.
[4] καθαρκτικον
* Inc. f. 127. c. 1.
[5] Σύραξ (em. statim facta)

(558) *Συσκευάζει: λόγοι ἐπιβουλεύει.*

Συσπειραθέντες: συστραφέντες.

Συσσειισμός: λαῖλαψ· συστροφὴ ἀνέμου.

Συσσιτίαι: τὰ δεῖπνα ἃ κοινὰ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι· καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια· [1] *ἐπεὶ καὶ φιλίας ἐστι συναγωγά.*

Συσσίτιον: [2] *εὐωχία· ἄριστον.*

Συστομώτερον σκάφης: τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγενὲς [3] *σιωπώντων· Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ Νόμων εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ* [4] *σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον· διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι συστομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖν* [5] *σκάφης.*

Συστρέμματα: στασιαστῶν πλῆθος. [6]

Σῦς: ὗς τοὺς [7] *Ἱπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Παναιτίου καὶ Μέμνονος,* [8] *εἰς ὑηνίαν κωμῳδοῦντες.*

Συφεός: τόπος ὅπου αἱ σύες τρέφονται.

Συχναῖς: συνεχέσιν.

Συχνόν: πολύ· πυκνόν.

(559) *Συῳδής: ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου.* [9]

Σφαγεῖον: τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται· περισπᾶται ἡ δευτέρα συλλαβή.

Σφαγάς: τὰς ταραχλείδας· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς οἰστοὺς [10] *(καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς.)*

δί

[1] φιτια (δί statim) [2] *Συσσιτία* Porsonus.

[3] *ν* semel, et *σιωπόντων* primo.

...ἤ

[4] εἰσ (statim em.) Voculam om. Pors.

[5] *συντομότερον π. ἀπειλὴν*, et inc. πει f. 127. c. 2.

[6] πλῆ^{θ}, quod est vel *πλῆθος* vel *πλήθη*.

[7] *Συσυς: τοὺς* [8] *μεμνωνος* [9] *-ουσ* sed σ damn.

[10] *ὑίστούς*: sic puncta, quasi nil deesset; et reliqua om.

Σφαδάζειν: θράσσειν·[1] δυσθανατεῖν· ματαίως σπᾶσθαι. χαλεπαίνειν· μετ᾽ ὀργῆς στενάζειν.

Σφαδάζοντες: σπώμενοι ἢ δυσφοροῦντες.

Σφαδάζουσα: πανουργεύουσα.

Σφαιρωτήρ: σανδαλίου ζινίχιον· τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

Σφακελίζοντες: διασπῶντες· πηδῶντες· ὑποτρέμοντες.

Σφακελισμός: παραπληξία.

Σφακελισμός: ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός·[2] λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος· λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός·* σφάκελον δ᾽ ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων.

Σφαλείς: ἀποτυχών.

Σφάραγον: ὁ Ἀπίων φάρυγγα, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γενομένου ψόφου.

Σφᾶς: ἑαυτοὺς, ἢ τὰς ἑαυτῶν. (560)

Σφενδαμνίνους: τοὺς σκληρούς: Ἀριστοφάνης.

Σφενδόνη: ὁ δακτύλιος ἄνευ τῆς σφαγῖδος.

Σφενδόνη: τοῦ δακτυλίου ἡ περιφέρεια: ἢ εἰς λίθου βολήν.

Σφενδονᾶσθαι: ἀπορρίπτεσθαι.

Σφέτερα: τὰ ἑαυτῶν.

Σφετερίζεται: λαμβάνει· ἰδιοποιεῖται.

Σφέτερον: τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον.

Σφετέρῳ: τῳῖ ἑαυτῶν.

Σφῆκες: οἱ τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχοντες.

Σφηκώδεις: οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασιν.

Σφῆκες καὶ σφηκιαί:[3] τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

[1] φράσσειν
[2] Puncta: in fine versûs.
* Inc. f. 127. c. 3.
[3] σφηκίαι

Σφηκῶσαι: τὸ δῆσαι· οὕτως Φρύνιχος.

Σφῆλαι: πλανῆσαι· βλάψαι· ἀπατῆσαι.

Σφηνούμενος: στρεβλούμενος· βασανιζόμενος.

Σφήττιοι: δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς· κωμῳδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς· ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι· Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους* νόμους.

Σφιν: αὐτοῖς.

Σφίγκτας: Κρατῖνος τοὺς κιναιδώδεις καὶ μαλθακούς.

Σφιγανόν: πολεμικόν.

Σφίσιν: αὐτοῖς ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

(56.1) Σφραγιδονυχαργοκομῆται: ἐν[1] τοῖς δακτυλίοις σφραγῖδα ἔχοντες λίθου ὄνυχος.

Σφριγῶν: νεάζων· αὔξων· σφύζων· βράζων· εὐσωματῶν· ἀκμάζων· ἀνθῶν.

Σφοδρίας: στρατηγὸς Λακεδαιμονίων ὁ Σφοδρίας ἐστίν· φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.

Σφυγμός: φλεγμονή· παλμός· ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας.

Σφύζει: ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται.

Σφυρά: τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους.

Σφυρήλατος: σφύραις ἐληλαμένος.

Σφῶν: αὐτῶν· ἢ ὑμᾶς ἰδίους· ἰδίας.

Σχάδονας: τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ ζῷον ἄπτερον ἄπουν.

Σχαλίσαι: θηλάσαι: καὶ ἀνίσχαδον τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

Σχαστηρία: ἡ ἄφεσις.

Σχάσον: κατάπαυσον· μετάβαλε.

* Inc. φους f. 127. c. 4. ἐγγράπτους Porsonus, sed ita ut mutaturus fuisse videatur.

[1] Σφραγιδάνυχα: ἀργοκομητα καὶ ἐν primo, sed ό in ω mut. et χαὰ conjuncta per τὴμ ὑφ' ἕν.

Σχεδιάζει: ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.
Σχεδιάζειν: ἐγγίζειν· πλησιάζειν· τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι.
Σχεδιασθείς: παραχρῆμα ῥηθείς.
Σχέδιοι: εὐτελεῖς.
Σχέδιον: ἐκ τοῦ ἑτοίμου.
* Σχεδόν: πλησίον· πέλας· ἢ ἐκ χειρός. (562)
Σχελίδες: τὰ πλευριαῖα[1] κρέα.
Σχέσις: ὁρμή· συνάφεια.
Σχετικῶς: οἰκειωτικῶς.[2]
Σχετλιάζει: δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ.
Σχέτλιος: ὀδυνηρός· χαλεπός· ἀγνώμων· ἀτυχής· δεινοπαθής· ἄδικος· ἄπορος· θλιβόμενος: τλήμων: ἀπεχθής.
Σχηματιζόμενος: προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος.
Σχήσειν: ἀνθέξειν.
Σχήσεσθαι: ἐπισχεθήσεσθαι.
Σχήσουσιν: σχῶσιν· κρατήσουσιν· ἐφέξουσιν.
Σχοίητε: νομίσοιτε· ἢ ὑπολάβοιτε.
Σχιστὸς ὁδός: ἡ μιξοδία.
Σχίζα: ἡ λαμπάς.
Σχιζίας: ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός· οὕτως Κρατῖνος.
Σχιστὸς χιτών: κατὰ τὸ μέσον πόρπη συνεχόμενος.
Σχῖνον: τὴν σκίλλαν, ἐν ᾗ διαμασῶνται[3] οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ σχινίζεσθαι.[4]
Σχοινίον μεμιλτωμένον: εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλτοῦντες, συνήλαυνον, καὶ τὰ[5] πρατήρια διέκλειον.
Σχοίνισμα: μέτρου μέρος· κληρουχία.

* Inc. f. 128. c. 1.
[1] πλευρίδια
[2] ot primo.
[3] -σσονται
[4] καὶ ἡ σ.
[5] καὶ κατὰ

Σχοῖνος: μέτρον γεωμετρικὸν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ β΄ τῶν ἱστοριῶν.

Σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν: οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί.

(563)* Σχολαῖον: ἀργόν· διατρίβειν ποιούμενον· καὶ σχολαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον· ὁμοίως καὶ σχολαιότης.

Σχολή: οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν· οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις (εὐμουσία)[1] καὶ διατριβή· ἀλλὰ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τούτου, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν· ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μέν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς· καὶ (σχολῇ)[1] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Σχόλια: σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα καὶ ἑρμηνεῖαι.

Σχόμενος: κατασχών ἢ κατασχεθείς.

Σχών: κατασχών.

Σῶ: μονοσυλλάβως οἱ σῶοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσιν σῶοι.

Σωκεῖν: ἀντὶ τοῦ ἰσχύειν.

Σῶμα: πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ[2] δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται· διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος.

Σωμάτια: τὰ ἀναπλάσματα· οἷς οἱ ὑποκριταὶ διασάττουσιν αὐτούς· οὕτως Πλάτων.

Σωρηδόν: ὁμοῦ.

Σωρεία:[3] πλῆθος.

Σωρός: συναγωγή.

---

* Inc. f. 128. c. 2.

[1] Vox om. bis.

[2] τοῦ

[3] ει ex ι factum.

* Σῶστρα: σωτήρια· μήνυτρα· λύτρα. (564)
Σωτάδεια: [1] τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα.
Σωτὴρ Ζεύς: ὁ ἐλευθέριος.
Σωτέος: σωθῆναι ἄξιος.
Σωφρονισταί: ἄρχοντες τινες χειροτονητοί· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἑκάστης φυλῆς· ἐχειροτόνει[2] μέν ὁ δῆμος· ἐπεμελοῦντο δὲ οἱ χειροτονηθέντες τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης, μισθὸν λαμβάνοντες ἕκαστος παρὰ τῆς πόλεως καθ' ἡμέραν δραχμήν.

'Αρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ τ. 10

Τά: ταῦτα.
Ταβερνεῖα: καπηλεῖα· πανδοκεῖα.
Τάγηνον: τοῦτο Ἰώνων τινες τήγανον λέγουσιν.
Ταγηνίας: πέμματα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνου[3] ἐκ στέατος 15 ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος.
Τάγυρι: τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγουσιν· Εὔπολις Αἰξίν· Καὶ ζῆν μαθόντι[4] μηδὲ τάγυρι μουσικῆς.
Τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος: τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· 20 'Αριστοκλείᾳ γὰρ τῇ Πυθίαι γενομένῃ μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν Δελφὸν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη· (565) καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος.

* Inc. f. 128. c. 3.
[1] -ια primo; et τ. τ. σ. πονήματα (sic) in marg. addita, sed ab eodem, ut puto.
[2] -νη primo. [3] τῆσ γάνου primo, ut puto.
[4] ό ex em. (pro ω scil.)

* *Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει: κατὰ τὴν Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας*[1] *τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν ἐπιλέγοντας, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.*

Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν: λεγόμενον τί ἦν· Τηλεκλείδης τισί· Τῶν δυνατῶν τί κέλευ'·[2] *οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν.*

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν: ἐπὶ τῶν ἀπαραχαλύπτως σκωπτόντων· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν.

Τὰ ἐν[3] *ποσίν: τὰ παρόντα ἐν μέσωι.*

Τὰ ἐπίχειρα: τὰ ἐπιχειρήματα.[4]

Ταινίαι: ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια,[5] *στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια.*

Ταινιοῦντος: στεφανοῦντος.

Ταχερόν: ἐφθόν· τετηκός.

Ταχτικῶς: στρατιωτικῶς.

Τἄλλα[6] *καὶ φιλώμεθα: λεγόμενον τί· οἷον τἄλλα καὶ φίλοι ὦμεν.*

Τάλαντα: τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἱστάμενα.

(566) *Ταλανίζει: θρηνεῖ· ἄθλιον ἀποκαλεῖ.*

Ταλαντεύει: σταθμίζει.

*Τάλαντον: πολλὰ μὲν σημαίνει· ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου*** *καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαινόμενον Δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα·*[7] *ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὥσπερ Ἀριστοφάνης· Ἀλλ' ἢ ταλάντω μουσικῆ*

* Inc. f. 128. c. 4.

[1] ἀπηρ.

[2] κελεύων, ων postea ab eodem additis.

[3] ξ in litura.

[4] ή ex em. pro α aut ω.

[5] πεζήτια

[6] Τᾶλλα ut mox.

** Inc. σίου f. 129. c. 1.

[7] πεντηκοντοταλαντία (ί postea insertum a m. pr.)

κριθήσεται· καὶ τὸ Ὁμηρικόν· — χρύσεια[1] πατὴρ ἐ-
τίταινε τάλαντα· τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή· τέταρ-
τον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ, πολυτάλαντος ὁ πλού-
σιος, καὶ τὸ Ὁμηρικόν· Κεῖτο γὰρ ἐν μέσσοισι δύο
χρυσοῖο τάλαντα·[2] καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαν-
τον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται· ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις·
καὶ ἡ τοῦ, τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ, πέμπτον ἡμιτά-
λαντον, καὶ, ἕβδομον ἡμιτάλαντον· ἔστι δὲ τὸ μὲν
τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἥμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμ-
πτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἥμισυ· καὶ τὸ ἕβδομον[3]
ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ· καὶ ὅλως οὗτινος ἀριθμοῦ
παρωνύμωι μέρει ἐπονομάσει τίς τὸ ἡμιτάλαντον· τού-
του ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάν-
τοις· οἷον ἂν μὲν ὄγδοον, ἑπτά· ἂν δὲ ἔνατον,[4] ὀ-
κτώ· συναριθμουμένου δῆλον· ὅτι καὶ τοῦ ἥμισυ· φί-
λον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον τρία
ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν
ἥμισυ μνᾶν.

Ταλαντουμένην: ἐν Τιμαίωι·* τὴν δὲ γῆν ταλαντουμέ- (567)
νην ἀνωμάλως σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένων
δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυ-
γῶν· ἐπεὶ τὸ[5] ζυγὸν τάλαντον λέγεται· καὶ ὑπερτα-
λαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν.

Ταλάντωσις: στῆσις· στάθμησις.

Τάλαρος: καλαθίσκος· κόφινος.

Τάλας: ἄθλιος.

Ταλάσης: ὑπομείνης.

[1] χρυσία primo.

[2] μεσοισι δυο χρυσοταλαντοι * (ν scil. eraso) erat, sed ultima em. m. pr. ut puto.

[3] εὐδομον, tum ἑξ

[4] ἐννέα

[5] ἐπὶ τὸν

* Inc. f. 129. c. 2.

Ταλασίαν: ἐριουργίαν.

Ταλάσιον: ἐριούργιον.[1]

Ταλασιουργία: ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία.

Ταλασίφρονα: ὑπομονητικόν.

Ταλαιπαθές: ταλαίπωρον.

Τάλεσιν: ἀναλώμασιν.

Τ'αλαπείριον: οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν.

Τ'άλιδος: τῆς μελλογάμου·[2] *οὕτως Ἀριστοφάνης.*

Ταμίαι: ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησιν κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμνων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι, ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον,[3] *ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.*

Ταμίαι: ἔφοροι· φύλακες· ταμιοῦχοι· διοικηταί.

† *Ταμίαι: ἀρχή τις παρὰ Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι·*
(568) *δέκα τὸν ἀριθμόν· παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης· εἰσὶν δέ τινες καὶ τῶν τριηρῶν ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις.*

Ταμιεῖον: κοιτῶνα.

Ταμιεύεται: διοικεῖται· ἀποκρύπτει· φυλάττει.

Ταμιευόμενον: φυλάττοντα.

Ταμίης: δεσποίνης.

Ταμισος: πυτία.

Ταναϋφῆ: λεπτοϋφῆ.

[1] *Ταλασιον: εριουργίον.* [2] *μεσογάμου*

[3] Syll. del. inter λ et ο. Tum ἀμμῶνος in ἄμμωνος mut.

† Inc. f. 129. c. 5.

Ταμύναι: πόλις ἐστιν ἐν Εὐβοίαι ἐν τῆι χώραι τῆι Ἐρετριέων.[1] *ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησί, καὶ οἱ τὰ Εὐβοιακὰ γράψαντες.*

Τᾶν: ἑταῖρε, ἢ σύ.

Τανύπεπλος: ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανύποδας: ταχείας.

Τανύμηκες:[2] *τεταμένην ἔχων τὴν ἀκμὴν*[3] *ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην.*

Τανύπτερος: παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Τάξαι: τὸ τιμῆσαι· ἐν Νήσοις Πλάτων.

Τάξασθαι: ταχθήσεται ὡς εἰς πόλεμον.

* *Ταξίαρχος: ἡγεμών· στρατοπεδάρχης.*

Τάπητες: ἐπιβόλαια ἢ στρώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταονθαρύζειν: τρέμειν. (569)

Τὰ πολλά: ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ταπὶ[4] *κοσκίνωι: λεγόμενον ποῖον· τἀληθῆ πάντα.*

Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει: παροιμία·[5] *ἐκ ἀκμῆι γὰρ, φασί, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως· Πατρόκλου· Αἴαντος· Νεοπτολέμου.*

Ταραντῖνον:[5] *λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον· οὕτως Νικόστρατος.*

Ταραντῖναι βαφαί: παρὰ Ἀχαιοῖ·[6] *οἶμαι, τὰ ἀλουργὰ ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου.*

Ταρβεῖ: φοβεῖται.

[1] ιαίων

[2] Pro μ videtur fuisse alterum η, sed nunc damn.

[3] ἀχην

[4] Τὰπι, sic.

[5] τει primo.

[6] ἀχαιων

* Inc. f. 129. c. 4.

Ταρβεῖ: καὶ τάρβος· εὐλάβεια· φόβος.

Ταριχεύειν· ταριχεύσειν: ὥσπερ οἱ τὰ ὄα[1] τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύσειν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν.[2]

Ταριχεύει: τήκει· ξηραίνει.

Ταρροί: τάλαροι καὶ ταρσοί· καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν· καὶ[3] αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως.

Ταρσοί: τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν· καὶ ταρσοῖς· πτεροῖς ἄκροις.

* Τάρπη: κόφινος.

(570) Ταρσός: ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός· ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

Τάρρωμα: τὴν κωπηλασίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταρταρος: ὁ κατώτερος τοῦ Ἅδου τόπος.

Τάρταρον: τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτως λέγουσι περὶ ψυχῆς.

Ταρτημόριον: δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκὸς ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ· καὶ ταρτημοριαῖον[4] τινὰ καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον.

Ταρτησία μύραινα: ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Τάσις: ἔκτασις· καὶ δρόμος.

Ταντάλου τάλαντα: πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῳ κωμικῳ εἴρηται· (Τὰ)[5] Ταντάλου τάλαντα ταντα̃λίζεται.

Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας· παρῆλθεν δὲ ἀπὸ

[1] ὠὰ [2] -νει [3] καὶ om.

* Inc. f. 130. c. 1.

[4] -ιέον [5] τὰ om.

τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰχισμῶν· ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ Σαμιῇ, ἣ[1] ἐστιν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας * μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστιξαν.

Τὰ τῶν φόρων κρείττω:[2] παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἠδίκησαν.

Ταυρέας: ὄνομα κύριον. (571)

Ταῦρον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Ταυροπόλον: τὴν Ἄρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα· ὡς Ἀπολλόδωρος· Ἴστρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτων, ὅτι τὸν[3] ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἐξώστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· οἱ δ' ὅτι ἔβαλεν, διὸ καὶ ταυροβόλον· καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρῳ· ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις, ἐκέλευσεν ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅλληται,[4] ἱδρύσασθαι[5] Ἀθηνᾶν· οὕτως γὰρ εὐπλοήσειν· ὁ δὲ ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο.

Ταυροφάγον: τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ· ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο· ἢ τὸν ὠμηστήν, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τούνομα Ἀριστοφάνης.

Ταυτάζειν: στραγγεύεσθαι·[6] ἐπὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ· ὁτὲ δὲ φροντίζειν.

Ταῦτα πράσσων φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποῶν:[7] Κρατῖνος Ὥραις· ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.

Ταύτη: τούτου ἕνεκεν ἢ οὕτως.

[1] ἣ om.
[2] -ων, tum πλοίωι
[3] τῶν
[4] ἀλλητε in ἅλητε mut.
[5] θε in θαι statim mut.
[6] στρατεύεσθαι (γ ejusd.)
[7] ποων sine ι.

* Inc. τας f. 130. c. 2.

* Ταυτοεπεῖν: ταυτολογεῖν.

Ταυτότητος: ἀπαραλλάκτου[1] φύσεως.

Τάφος: καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον.

Ταφρεῦσαι: διορύξαι· περισκάψαι.

(572) Τάφρος: τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα.

Τάχα: ἀντὶ τοῦ ἔπειτα· οὕτως Ἀναξανδρίδης.

Τάχα: ἴσως ἢ ταχέως ἢ τυχόν.[2]

Τἀχας:[3] τοὺς καταστοχασμοὺς παρὰ τὸ τάχα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταχύ: ἀντὶ τοῦ ταχέως· ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν.

Ταχυβάμονας ὅρκους: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέρωι τινὶ γινομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες· ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος[4] (γὰρ) ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

Ταχυναυτεῖ: ταχέως πλεῖ.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες: ἐπισείοντες τὴν κεφαλήν· ὃ ποιοῦσιν ἐκλελυμένοι.

Τέγγει: βρέχει· μαλάττει.

Τέγγεσθαι: εἴκειν· ἐνδιδόναι.

Τέγξω: βρέξω.

Τεγχθέντων: ἀντὶ τοῦ εἰξάντων· ἔνθεν καὶ ὁ ἄτεγκτος· Πολιτείας β'· τὸ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας.

Τέγος: στέγη ἢ ὑπερῶον· δωμάτιον· οἰκεία προσηνοεῖν.

** Τεθηγμένον: ἠκονημένον.

Τεθηλότα: θάλλοντα.

* Inc. f. 130. c. 3. Ταυτοἐπεῖν (sic)

[1] Primo ους, ut puto; tum φύσει

[2] χ τυ

[3] Accent. om.

[4] δί statim addita. Tum γὰρ om.

** Inc. f. 130. c. 4.

Τεθημμένον: συγκεχυμένον· τετυφλωμένον. (573)
Τέθηπα: καταπέπληγμαι.
Τεθηπότες: ἐπτοημένοι· δειλιάσαντες.
Τέθμια: νόμος.
Τέθνασο: προστακτικόν.
Τενθεία:[1] γαστριμαργία πολλή.
Τεθολωμένος:[2] καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον· καὶ ἐπὶ λύπης· Ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ'[3] ἡ καρδία.
Τέθριππον: ἐκ δ' ἵππων ἅρμα.
Τεθυκώς: εὐχαριστήσας.
Τεθυμμένος: ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος· ἢ κεκακωμένος.
Τεθυωμένοι: τεθυμιαμένοι· εὐώδεις.
Τέθωται: τεθοίνηται.
Τειχτούς: χρηστούς.
Τείρει: καταπονεῖ.
Τειχήρεις:[4] τετειχισμένους.
Τέκεα: τέκνα.
Τεκμήριον: ἀληθινὸν σημεῖον.
Τέκμωρ: τέλος· μόρον· θάνατον.
Τέκος: τέκνον.
Τεκταινόμενος: κατασκευάζων.
Τεκτήνατο κατεσκεύασεν.
Τέκτων: κοινὸς τεχνίτης· ὁ λιθοξόος· καὶ ὁ τῶν ξύλων.
Τελαμών: ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους (καὶ)[5] τῆς ἀσπίδος. (574)
Τελέθει: γίνεται.
* Τελέθουσι: γίνονται· θάλλουσιν.
Τέλλει: ἐπιτέλλει·[6] ποιεῖ.

[1] Τεθ*ία (Primo Τεθνία scil.)
[2] θω primo
[3] ἀλεθόλου δ'
[4] χεί primo.
[5] καὶ om.
* Inc. f. 131. c. 1.
[6] λ semel.

Τελενιχίσαι: ἐν Σεριφίοις· τὸ κενῶσαι· ἀπὸ Τελενίχου τινὸς, ὡς τὸ εἰκὸς, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεταί τις Τελενίχειος [1] *ἠχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.*

Τέλεον: καὶ τὸ τέλειον· τελείους τοὺς γεγαμηκότας καλοῦσιν, καὶ τελεωθῆναι, τὸ γῆμαι.

Τελμῖνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τελμάτων πηλόν.

Τελεσθῆναι: τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσφόρος: τέλειος μάντις· [2] *ἐγγαστρίμυθος.*

Τελετή: θυσία μυστηριώδης.

Τελευτῆσαι: τελέσαι.

Τελθεῖν: ἐν ὠδῇ τέρπειν.

Τελισκόμενος: τελειούμενος· πληρούμενος· ἐνθουσιῶν.

Τέλμα: τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων.

Τέλματα: τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος ἢ βάθρα· Ἰσαῖος δὲ εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία.

Τέλος: ἀρχή· πρᾶξις· τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν καὶ πολυτελές, τὸ πολυανάλωτον· τέλος καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

(575)*Τελμισεῖς: οἰκοῦσιν ἐν Καρίαι,* * *κατέχοντες ξ' στάδια Ἁλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίαι, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος* [3] *θυγατέρων, ἣ ἐμίγη εἰς σκύλακα* [4] *μεταβαλών· διὸ καὶ τερασκόπον* [5] *αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσιν.* [6]

Τελοῦντα: τεταγμένον. [7]

Τελχῖνες: πονηροὶ δαίμονες· φθονεροί· βάσκανοι.

[1] *-ιος* primo. [2] *-ης* * Inc. *ρείαι* (sic) f. 131. c. 2.
[3] *τί* primo. [4] *σ* postea add.
[5] *τ* in litura; tum *το* ante *σκόπον* additum; forsan a m. pr.
[6] *κτήσεσιν* [7] *-μένα*

Τελχιταίνει: ἀντερίζει· σκληροτραχηλεῖ.

Τεμένη: [1] ναοί· ἱερά· ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία.

Τέμνειν: πείθειν· τιμᾶν· ἡγεῖσθαι.

Τέμνουσι φάρμακον: τιμῶσιν· ἡγοῦνται· οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς.

Τέμπη: τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν [2] στενά· καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι· στενόταται διεκβολαί.

Τέμπλα: ἐπίσημα.

Τενάγη: διάβροχοι· κάθυγροι τόποι· πηλώδεις· πελάγη· ἢ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι.

Τέναρος: κακοῦργος· συκοφάντης.

Τενέδιος [3] ἄνθρωπος: Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γενόμενον πατέρα * Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις (576) καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὡς πειρῶντα [4] αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βάλλειν τὸν νεανίαν· ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῳ̃ ἀδελφῳ̃, ἑκατέρους κατεπόντωσεν· [5] ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λευκόφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου· ὃς [6] καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου, ἐνομοθέτησεν τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον πέλεκυν ἐπηρμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι, Τενέδιος ἄνθρωπος· εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

[1] η ex οι statim factum.
[2] ἄσσαν primo.
[3] Τεναίδιος, et in seqq. semper αι pro ε.
* Inc. f. 151. c. 3.
[4] -οντα primo.
[5] καπετόντοσεν (sic) primo.
[6] ὡς primo.

Τενέδιος ξυνήγορος: ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις [1] ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς· Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνήρει· ἢ ὅτι Ἀσσερῖνα τόπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες καὶ πελέκει [2] ἐμφερῆ· [3] ἢ ὅτι βασιλεὺς † τίς νόμον θεὶς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο· καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος· οἱ δ' ὅτι Τέννης, διὰ ἃ [4] ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

(577)

Τενθεύς: ὁ Πενθεύς· παρ' Ἑκαταίῳ. [5]

Τένθης: λίχνος· καὶ τενθεία, ἡ λιχνεία.

Τενέδιος πέλεκυς: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· Τέννης γάρ, διὰ τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ψευδῆ κατηγορηθέντα, ἐνομοθέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θανάτου κατηγορουῦντος ἵστασθαι τινὰ ἔχοντα πέλεκυν· τὸν δ' ἀδικεῖν γνωσθέντα τούτῳ παίειν.

Ταινίαι: ζῶναι.

Τένθης: ὁ γαστρίμαργος.

Τένοντας: τραχήλους· τὰ διατεταμένα νεῦρα.

Τέρας: παράπλασμα· παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ σημεῖον.

Τεράστια: σημεῖα· θαύματα.

Τεραΐζεις: [6] ἀντὶ τοῦ τερατεύῃ· οὕτως Πλάτων.

Τέραμνον: ἄπαλόν· ἐψανόν· καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον· οὕτως Πλάτων.

Τεράμων καὶ ἀτεράμων: καὶ τεραμον τὸ ἐψανόν· λέ-

[1] -κυς primo.
[2] -κι primo, et mox.
[3] -ρηῖ
† Inc. f. 131. c. 4.
[4] ὅτι γεννησαι ἃ
[5] ἑκατέρωι
[6] Τεραϊζεις

γουσι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως· ὡς τὸ * τῆς Ἀρεθούσης ἐν Χαλκίδι.

Τερμέρια: τὰ μεγάλα· [1] Τέρμερος γὰρ καὶ Λύκος θηριώδεις καὶ λησταὶ ἐγένοντο· καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν ἄκραι τινὶ τῆς Μυνδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἐντεῦθεν ἐλήστευεν ὁρμώμενος.

Τερατία: ψευδολογία. (578)

Τερατίαι: [2] ψευδολογίαι· οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος: μάντις· τερατουργός· θαυματοποιός.

Τερατῳδη: [3] παράδοξα.

Τέρεν: ἁπαλόν.

Τερετίζομεν: [4] τὸ αὐτὸ μέλος ἄδομεν.

Τερετίσματα: ᾠδαὶ ἀπατηλαί· ἢ ἄσματα ἑλκυτα· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον: τρυπάνιον.

Τερηδών: σκώληξ ξυλοτρώκτης· οἰκῶν ἐν ξύλωι.

Τερθρεία: [5] ἡ λεπτολογία· ἔστιν γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθρον· φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρημάτια [6] τοῦ ἐπὶ τωῖ ἱστωῖ [7] ὀρχάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία· ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην· οἱ δέ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους [8] τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μέν εἰ συμβαίη πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων,** ἀλλ' ἰδία ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μά-

* Inc. f. 132. c. 1.

[1] χαλκιδι τα μ. m. pr. sed puncta et vocem Τερμερεια (sic) inserit m. antiq.

[2] Ταιρ. [3] -δει [4] -μαι

[5] Τεθρία et mox τεθριαν, sed τέρθρον. [6] τριμμ.

[7] ϊστρωῖ et mox ϊστρον, sed ibi ἱστοῦ factum.

[8] λλους primo.

** Inc. λων f. 132. c. 2.

χης· δι' ὃ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν· σημαίναι καὶ ἀπάτηι καὶ περιεργίαι.[1]

Τέρμα: τέλος· ὅρος ἢ καμπτήρ.

(579) Τερματίζεται: τελειοῖ.

Τέρπεσθον: τέρπονται δυικῶ.

Τέρμινθος: ἐμφερὲς λινωῖ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεσθαι φασὶν Ἀθήναις[2] ὁρμιὰς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς ἁλεξιφάρμακον.

Τερπικέραυνος: ὁ τοῖς κεραυνοῖς[3] τερπόμενος.

Τερπωλήν: τέρψιν.

Τερποτράμις: ἡ τῶν Ἀφροδισίων τέρψις· οὕτως Τηλεκλείδης.

Τεταρτημόριον: τὸ δ' μέρος τοῦ ὀβολοῦ· τουτέστι χαλκοῖ δύο· καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει· τὸ δὲ δ' αὐτοῦ δῆλον ὅτι δύο χαλκοῖ εἰσιν.

Τετάφατε: ἐθάψατε.

Τετελεσμένον: μεμιασμένον.

Τέτευκται: κατεσκεύασται.

Τέτηκα: ἔτηξα· ἢ ἐτάκην.

Τέτλαθι: ὑπόμεινον.

Τετληκώς: ὑπομείνας.

Τετραβάμων: τετράπους.

Τετράδι γέγονας: ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι· Φιλόχορος[4] δὲ αὐτὴν* καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι· διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτηι εἰς θεοὺς μεταστάντι.[5]

Τερμέρια κακά: περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίωι· τὸ δὲ χω-

[1] περιεργείαι, i. e. περιεργείαι
[2] ἀθ. non Ἀθ. Pors. Acc. om. G.
[3] καοῖς m. pr.
[4] χω
* Inc. f. 132. c. 3.
[5] -τηι (sic)

ρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μύλου καὶ Ἁλι- (580)
καρνασσοῦ· τῶν δὲ ἀπ' αὐτοῦ λιθζομένων [1] δυσαλώ-
των τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο.

Τεταμένον φῶς εὐθὺ [2] οἷον κίονα: τὸ οὐράνιον λέγει· τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου· κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων [3] ἐπινοεῖται ὁ ἄξων· εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν· τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου· οἱ δὲ κύλινδρόν τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

Τετρακόσιοι: οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως.

Τετραχτύς: οἱ τέσσαρες ἡγοῦν ἡ τετράς.

Τετραρχία: τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας· ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο· ὄνομα δὲ φησὶν εἶναι ταῖς τέτταρσιν· [4] Θετταλιῶτιν· Φθιῶτιν· [5] Πελασγιῶτιν· Ἑστιαιῶτιν· [6] καὶ Ἀριστοτέλης * δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτεία ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πύρρου διηρῆσθαι [7] φησὶν εἰς τέτταρας μοίρας τὴν Θετταλίαν· εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν.

Τετραχίζειν: [8] οἷον ἐπὶ τετάρτωι μέρει ποιεῖν τι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τετρίγει: ἔτριζεν· ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν. (581)

Τετριγυῖα: τρίζουσα.

Τετρηχυῖα: [9] τεταραγμένη.

Τετρυπημένη ψῆφος: τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν· καὶ

[1] τὸν et -μενον, sed hoc postea em.
[2] φῶς: εὐθὺ dist. P. non G. εὐθὺς G. [3] διῆκον
[4] τετάρσιν et mox primo τέταρας. Lege τετράσιν.
[5] Ante φ lit. erasa. [6] ἀστιεῶτιν
* Inc. f. 132. c. 4. [7] ἤρε in ηρῆ mut. m. pr.
[8] ρ supr. ut fieret Τετραρχ. a m. pr. ut puto.
[9] ιχ primo.

καυλίσκον ἐχουσῶν, αἱ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι· ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο· αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι, ὅσαι ἠφίεσαν [1] τοὺς κρινομένους.

Τετρυπημένη: ψῆφοι εἰσὶν χαλκαῖ αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῳ̃ μέσῳ· αἱ μὲν ἡμισεῖαι τετρυπημέναι· αἱ δὲ ἡμισεῖαι πλήρεις· [2] οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπεὶ δ' ἂν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπημένην καὶ πλήρη, φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μήτε πλήρεις μήτε τετρυπημένας [3] λαμβάνωσιν.

Τετρύσθαι: καταπεπονῆσθαι.

Τετρυχωμένος: κεκακωμένος.

Τετρωβολίζων: [4] τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμβάνων [5] ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτον ποτέ.

Τέτρωρον: τέθριππον ἦγουν τετράϊππον. [6]

Τετταράκοντα: κληρωτή τίς ἦν Ἀθήνησιν ἀρχὴ μετὰ τὸν ἀριθμόν, οἳ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας ἐδίκαζον· ἀλλὰ τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικάζειν. τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας τοῖς διαιτηταῖς παρεδίδουν.

Τεττιγοφόροι: οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς· σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι· Θουκυδίδης ἀ· (582) καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῃ̃ κεφαλῃ̃ τριχῶν.

Τετύκοντο: παρεσκευάζοντο.

Τέτυκται: κατεσκεύασται.

Τετυρευμένον: συγκείμενον· πεπηγός.

Τετύφωμαι: ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρύντημαι· ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν

[1] ἠ in litura, ab alio potius.
[2] -ρης, et mox.
[3] τετρ ex em.
[4] βελ
[5] ῖ in litura.
[6] ῶ potius, sed ex em.
* Inc. βάνων f. 153. c. 1.

Τυφῶνα[1] *καταφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων· ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησί·*

Πάμπαν δ' ἐτύφως', ἐκ δ' ἔλετο φρένας.[2]

Τετυφῶσθαι: μεμηνέναι.

Τετύχηκεν: οἷον συμβέβηκεν· τέτευχεν[3] *δὲ ἐπιτέτευχεν· τὸ μέντοι γεγράφηκεν παρὰ Θεοπόμπῳ καὶ ἑτέροις, βάρβαρον.*

Τευθίδες: σηπίαι.

Τευκτῆρι: ποιητῆι· κατασκευαστῆι.

Τευκτόν: χειροποίητον.

Τευμήσια: περὶ τῆς Τευμησίας[4] *ἀλώπεκος* οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφηκότες ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μέν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις·*[5] *διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας· Κέφαλον δέ φασι τὸν Δηϊόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν*(583) *οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὡς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων,*[6] *διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησσὸν*[7] *λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα· εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ*[8] *κύκλου.*

Τεῦξαι: κατασκευάσαι.

Τευτάζειν:[9] *πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι· ἢ στρατεύεσθαι*[10] *καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τωῖ αὐτωῖ· Λυκό-*

[1] φῶνα (τυ forsan ejusd.) [2] π. δὲ τυφὼς ἐκ δε λέγετο φ.
[3] Ita ex em. pro τετυχ**εν i. e. τετύχηκεν.
[4] -σί* (ας eodem temp.) * Inc. f. 133. c. 2.
[5] μί primo. [6] μί primo. [7] -ισσὸν
[8] ἑνικοῦ (primo ἐ) [9] ζειν ex em. m. ant.
[10] γ scalpello factum ex τ

φρων οὕτως καὶ Δίδυμος προσθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν· Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Αυκόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τί πράττειν ἢ ἐνεργεῖν· καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν· Φρύνιχος Μύσταις· Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτασθαι·[1] Πλάτων Ξάνταις· Ἦν δὴ θόρυβος τευτάζοντων·[2] ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων· καὶ ἐν Τιμαίωι· τῶ μέν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι· οἷον διατετριφότι· γράφεται καὶ τεταυτακότι[3] Τηλεκλείδης· Πάντες δὲ τευτάζουσιν[4] οἱ διάκονοι· ἀντὶ τοῦ * πραγματεύονται, σκευωροῦνται· Φερεκράτης· Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτω δεῖπνον παραθεῖναι·[5] σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν· Πολι-

(584) τείας ζ· καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν.

Τευταται: μηχανᾶται.

Τεύχεα: ὅπλα· σκεύη.

Τεύχοντες: κατασκευάζοντες.

Τευτάζων: τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν.

Τεῦχος: οὐ μόνον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶν ἀγγεῖον.

Τέφραν: καὶ σποδὸν λέγουσιν Ἀττικοὶ καὶ Πλάτων εἴρηκεν τέφραν ἐν Λύσιδι.[6]

Τεφρώσας: ἐμπρήσας· σποδώσας.

Τεχνηθέντος: δημιουργηθέντος.

Τέως: ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ· πρίν· ἕως τίνος· ἐπὶ τοσοῦτον ἕως.

Τῆ:[7] ταύτη ἢ δέξαι.

Τῆδε: ταῦτα· ἢ ἐνταῦθα· ἢ ὧδε· ἢ ἐνθάδε.

[1] Sic; τ alterum ex em.
[2] τευξάντων
[3] τετουτακότι
[4] τευτάξουσιν
[5] Ita ex ejusd. em. forsan pro περιθ.
[6] λυσίαι
[7] Τῃ m. pr. Τῃῖ corrector.
* Inc. f. 153. c. 3.

Τῇ δ' ἔνι: ἐν ταύτῃ δ' ἔστιν.
Τήβεννα: ἱμάτιον ἢ χλαμὺς ἃ φοροῦσιν τύραννοι.
Τηθαλλαδοῦς: γυναικοτρόφος· ὑπὸ τίτθῃ τεθραμμένος.
Τηθαλλαδοῦς: ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν.
Τήθεαι: ὄστρεια. [1]
Τῇ ἀληθείαι [2] σφραγίζεται: ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦται.
Τήθη: μάμμη· ἡ [3] πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ.
Τηθίς: θεία· πατρὸς ἢ [4] μητρὸς ἀδελφή.
Τηκεδόνι: τῇ φθίσει.
Τηλαυγές: λίαν λαμπρόν.
Τηλαύγημα: ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ* τοῦ σώματος ἐπιφα-(585)
νείαι.
Τηλεδαπός: μακρὰν ἀφεστηκώς.
Τηλεκλειτοί: [5] ἄγαν ἔνδοξοι.
Τηλεφάνης: αὐλητής· ὄνομα κύριον.
Τηλεφανής: μακρόθεν φαινομένη.
Τηλία: πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἤτοι τὰ ἅλφιτα πιπράσκεται, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται.
Τηλικοῦτος: ἐπὶ ἡλικίας τίθεται· οὕτως Μένανδρος.
Τήλοθι καὶ τήλοσε: πόρρω· μακράν.
Τηλυγέτης: μονογενής· καὶ τηλύγετον, μονογενῆ.
Τημελές: ἐπιμελές.
Τημελής: ἐπιμελής· σπουδαῖος.
Τημελῆσαι: ἐπιμελῆσαι· φροντίσαι.
Τημελήσαντες: θλίψαντες.
Τημελούμενον: ἐπιμελούμενον· φιλοκαλούμενον.
Τῇ μέν: ὅπου μέν· ἢ ἐν μέρει.
Τὴν Ἀχεσαίου σελήνην: ἡ παροιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ

[1] ὄστρεαι
[2] ac potius quam αι
[3] ἢ
[4] Τητθίς: θ. π. καὶ ἢ
* Inc. f. 133. c. 4.
[5] -ητοί

διαμενόντων καὶ βραδυνόντων· ἦν δὲ Νείλεω [1] κυβερνήτης ὁ Ἀχεσαῖος.

Τηνάλλως: μάτην· καὶ οὐ τηνάλλως [2] μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται· ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί· Τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς [3] περίεισι τηνάλλως ἔχων· ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην· καὶ ἐν Θεαιτήτωι Πλάτωνος.

(586) Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι: παροιμία.

Τήνελλα: τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος.

Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον: παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη· ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν.

Τηνια: ὅτι οἱ ὄφεις ἐν Τήνωι πικροὶ γίνονται.

* Τηνικαῦτα: τότε.

Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα: τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι φασὶν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ Σόλωνος· ἔνιοι δὲ αὐτὸ [4] Χείλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένωι τινί, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον.

Τὴν λεοντῆν ἐνδύου: ἴσον τῶ [5] γενναίζου.

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν: βοηλάτης ἐκ κώμης [6] ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς κοιλώδη φάραγγα, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἵστατο, Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα· ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς εἶπεν· τῶν τροχῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε· καὶ τότε τὸν θεὸν εὔχου, ὅταν καυτὸς τί ποιῆς· [7] μὴ μέντοι γε μάτην εὔχου· ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσήχθη.

Τηροῦ: φυλάττου.

Τῆς μητρὸς ὡς αἴξ καλεῖται: οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰ-

[1] νειλέωι

[2] Τὴν ἄλλως μάτην: καὶ οὐ τὴν ἄλλως m. pr. Priore loco Τηνάλλως corrector.

[3] δ' ὁ παῖς evanuere; tum περίεισιν, et primo τὴν ἅ.

* Inc. f. 134. c. 1.

[4] αυτῶ

[5] τὸ primo.

[6] κόμης primo, tum ἅ. ut hic.

[7] ποιεῖς

πολίοις [1] ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

Τητᾶσθαι: στερίσκεσθαι.

Τῆνος: μία τῶν Κυκλάδων νήσων. (587)

Τήτει: σπάνει.

Τῆτες: τούτω τωῖ ἔτει· [2] ἐπ' ἔτος.

Τητινοί: [3] πυροὶ οἱ τετράμηνοι· οὓς Ἴωνες σητανίους [4] καλοῦσιν.

Τήτθη: μαμμή.

Τητώμενον: στερισκόμενον.

Τιάρα: κόσμος ἐπικεφάλιος· ἦν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ* στρατηγοὶ κεκλιμένην· [5] καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτωῖ τοῦ βασιλέως, ὃ θέλει, αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῆι τῆι τιάραι εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν ι'· [6] τὸ δ' αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίταριν· Θεόφραστος [7] δ' ἐν τῶ περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κίταριν [8] ὡς διάφορον.

Τίβιοι: ἔθνος· Λεύκων ἐν Φράτερσιν· [9] τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς. [10]

Τιαγγάβαρι: τὸ κιννάβαρι· Ἀιοχλῆς.

Τιγόνιον: ἐπὶ νηπίου τίθεται.

Τί δέ: τί δή· καὶ οὕτως λέγουσι τὸ τί δή. [11]

Τί δῆτα ἔχων [12] στρέφῃ: ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρίβεις.

Τί δῆτά σοι: τί σοι.

Τί ἐστιν τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, καὶ τὸ (588)

[1] αἰπολοις primo. [2] τέλει [3] Τητηνοί

[4] οἰωνες σιτανίους m. pr. o del. et ι in ει mut. corrector.

* Inc. f. 134. c. 2. [5] κεκλη.

[6] ὡς φιλαρχον ῑ [7] θεόφραστως (sic)

[8] κυταριν [9] λευκὸν ἐν φράτερσεσιν (sic)

[10] —ινοις primo. [11] ποτιδη [12] δήτα θεῶν

θρυλούμενον ποτὲ ἀπόρρητον ἐκεῖνο· Θεόπομπος ἐν λά δεδήλωκε· φησὶ γάρ· καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντας καὶ περὶ φιλίας· οἳ παραγενόμενοι συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρήτωι συμπράττειν Ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν· ὑπισχνούμενοι Πύδναν· οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων, εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυδναίους ἐκδιδόναι μέλλοντες * αὐτούς· ἐν ἀπορρήτω δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.

Τίζειν: τί λέγειν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τιθασεύει: ἡμεροῖ· πραΰνει.

Τιθασόν: ἥμερον.

Τιθράσιος: δῆμος Αἰγηίδος. [x]

Τιθαιβώσσειν: τιθασεύειν.

Τιθέντες: ποιοῦντες.

Τιθήνας: τροφούς.

Τιθηνούμενος: τρέφων· τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός.

Τίθησι: ποιεῖ.

Τιθύμαλλον: πόα πικρά.

Τιθωνόν: τὸν γέροντα· Ἀριστοφάνης· Ἄνδρα Τιθωνὸν ταράττων καὶ σπαράττων καὶ κυκῶν.

Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται· ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνὸς, ἐπιθυμία τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν.

Τί ἱκανόν: τί ὄφελος.

(589) Τικτικόν: τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον· Ἀριστοφάνης.

Τίλλειν: διαβάλλειν.

Τιλφωσσαῖον: ὄρος ἔστι, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος.

* Inc. f. 134. c. 3. [x] αἱ in litura.

*Τιμαγόρας: οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον· ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρωτὰς θεράποντας, καὶ βοῦς π', καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'· * τοῦτον οὖν ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι.*

Τοὖψον: [1] ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται· ὥσπερ τὸ, Παρῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα, [2] Καὶ τὸν λιβανωτόν.

Τί μαθών: τί βουλόμενος.

Τιμαῖος: ὁ πολλῆς τιμῆς· οὕτως [3] Διοκλῆς.

Τιμαλφούμενος: τιμὴν εὑρηκώς.

Τιμαλφέστερον: τιμιώτερον· λαμπρότερον· ἅλφειν γάρ ἐστιν τὸ εὑρίσκειν· ὥστε γίνεσθαι [4] τὸ τιμαλφέστατον τιμὴν εὑρίσκον [5] πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκεν τῳ̃ χρυσῳ̃.

Τίμημα: ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἷον ἀποτίμημα, ὡς Λυσίας φησίν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι, καὶ τίμημα καταστήσασθαι· τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἑξῆς ἀποτίμημα καλεῖ· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν Δημοσθένης· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῳ̃ κατὰ Μειδίου [6] ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται.

*Τιμητικὸν πινάκιον: τὸ τοῖς δικάζουσι διδόμενον, ἐν οἷς γράφουσι τί χρὴ ****** [7] Ἀριστοφάνης.*

* Inc. f. 134. c. 4.

[1] ἀθηναιοι τουψον ὁπου primo; ἀθηναῖοι: τοὖψον: ὅπου corr.

[2] μ semel.

[3] οὗτος

[4] γενέσθαι primo.

[5] εὑρίσκειν (sic)

[6] μι primo.

[7] Quatuor fere literarum spatium.

Τιμήσεως: ζημίας.

Τιμιουλκῶν: [1] ἕλκων τὴν τιμήν· τουτέστι βαρυτιμῶν.

Τίμιον: ἀντὶ τοῦ ἔντιμον· οὕτως Ἀντιφῶν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ πιπρασκομένου πολλῆς τιμῆς.

** Τί μήν: κατάφασιν δηλοῖ· ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὔ· διὰ τί γὰρ οὔ.*

Τί μήν: τί γάρ· τί οὖν.

Τιμωρεῖν: ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν.

Τίνειν: διδόναι.

Τινύμενος: ἀπαιτούμενος· ἀποδιδόμενος.

Τίνυνται: [2] τιμωροῦνται.

Τίοντες: τιμῶντες.

Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ: κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάῳ· παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν· οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρωσάμενοι, οὐδ' ἤστινος οὖν τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τίσαι: ἀποδοῦναι.

(591) *Τίσειαν: ἀποδοῖεν.*

Τίσις: τιμωρία· ἀπόδοσις· ἀντέκτισις.

Τίσομαι: τιμωρήσομαι· ἀπαιτήσομαι.

Τίς ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους· ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέντος.

Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα: ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων.

Τίς τρόπος ἵππων: παροιμία [3] ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων· Μεταγένης Θουριοπέρσαις· Τίς τρόπος ἵππων· ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Τίσω: ἀποδώσω.

Τίσωσιν: τιμήσωσιν· τιμωρήσονται.

[1] *Τιμηουλκῶν* * Inc. f. 135. c. 1.

[2] *Τίνυνται* [3] οι *παρ/* ex em. pro *παρὰ*, ut videtur.

Τιταγίδαι καὶ Θυργωνίδαι: [1] *φρατρίαι τινὲς καὶ γένη ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια· εἰς γὰρ εὐτέλειαν * ἐκωμωδεῖτο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὥς τινες οἴονται.*

Τιτακίδαι: δῆμος ἐστι τῆς Αἰαντίδος φυλῆς· μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτάκου ὠνομάσθησαν οὗ μνημονεύει Ἡρόδοτος.

Τιτανίδα γῆν: οἱ μὲν τὴν πᾶσαν· οἱ δὲ τὴν Ἀττικήν· ἀπὸ Τιτινίου ἑνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς, ὡς Φιλόχορος [2] *ἐν τετραπόλει· Ἴστρος δ' ἐν ἀ Ἀττικῶν, Τιτᾶνας βοαῖν·* [3] *ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν ἀ Αἰτωλικῶν· ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπωδῶν θεῶν εἶναι.* (592)

Τίτανόν: λευκόν· ἢ γύψον· κονίαν.

Τίτθη: τροφός.

Τιτθοί: μαστοί, ἤτοι τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα.

Τιγγάβαρι [4] *καὶ κιννάβαρι: τὸ μὲν αὐτοφυὲς περὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχους· τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυριζούσης καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ λίθων.*

Τιττιγόνιον: [5] *ὅμοιον τέττιγι· Ἐπίλυκος Κορυλίσκῳ.* [6]

Τιτίς: βραχὺ ὀρνίθιον· σημαίνει καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· τιτὶς καὶ ἡ κέρκος.

Τιτυρίδες καὶ τίτυροι: [7] *τράγου εἶδος.*

Τιφύς: ὁ καλούμενος ἐπιάλτης.

Τί φῶ: τί εἴπω.

Τίω: τιμῶ.

Τλῆθι: ὑπόμεινον.

[1] *θυργονδοι* * Inc. *τέλειαν* f. 135. c. 2. [2] *-ωρος* m. pr.

[3] — *δ' ἐν ᾱ ἀττικῶν: τιτᾶνας βοᾶιν:* — Notae marginales et puncta ex em. sed forsan m. pr. Indicatur novi articuli initium.

[4] *γγ* scalpello facta ex *ττ* vel *νν*.

[5] *γ* ex em. statim insertum.

[6] *-ήσκω* primo. [7] *καὶ πτυροι*

Τλήμονος: *ἐλεεινοῦ.*

Τλῆναι: *ὑπομεῖναι.*

Τληπαθής: *ὑπομένων ἐν τωῖ πάσχειν.*

Τλήσομαι: *ὑπομείνω.*

Τλητικῶς: *ὑπομονητικῶς.*

Τμήδην: *τμητικῶς.*

Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος: *τὸ φοβερόν· ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλλαινίδι μάχης, ἐν ηἳ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι.*

(593)*Τό γε ἧκον*: *ὅσον ἐπ' αὐτωῖ· ὅσον δύναται.*

Τὸ ἐπίπαν: *τὸ σύνολον.*

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ: *ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν χρειττόνων· ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων· μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.*

Τοιᾶσδε: *τοιαύτης.*

Τοιγαροῦν: *ἀμέλει· ὅθεν δή· οὐκοῦν*[1] *διὰ τοῦτο δὴ οὖν.*

Τοιγάρτοι: *τούτου γὰρ ἕνεκεν.*

Τοίνυν: *διὰ γὰρ τοῦτο ἤ οὖν.*

Τοιχωρῦχος: [2] *κλέπτης.*

Τοιχωρύκτης· [2] *ληστής.*

Τοιχωρύχημα [2] *τοίχου*: *γαλῆς ὀπή.*

Τοκάδα: *Εὔβουλος τὸ κηρύκειον ἤ τὴν μάχαιραν· λεγόμενόν τι.*

Τὸ κατακύλλωμα: *τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.*

Τοκοφορεῖν: [3] *τοκούμενον· γεννώμενον· τικτόμενον.*

Τοκήων: *γονέων ἤ τέκνων.*

Τολμήεντι: *ὑπομονητικωῖ.*

* Inc. f. 135. c. 3.

[1] *Τοιγαροῦν* primo. Tum *οὐκ οὖν*

[2] χο ter, sed semel em.

[3] Accent. om. Tum *τοκούμενον*· dist. m. pr. *τοκούμενον*: corrector, qui τ/ξ/ in marg. Lege igitur *Τοκοφορεῖν*: *** *Τοκούμενον*: *γ.*

Τολμῆσαι: ὑπομεῖναι· Νόμων ϑ'· εἰ πατέρα ἀπέκτεινέ τις, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βία πάσχοντα· καὶ ἐν β' τολμῶ ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένοι.*

Τολμητίας: τολμηρός. (594)

Τολοται: οἱ δημόσιοι ὑπηρέται· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Σκύθας ἔλεγον· καὶ σπευσίμους[1] ἀπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτούς.

Τολυπεύειν: ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία.

Τολύπη: ἀγριοκολοκύντη.

Τολύπευμα: τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: τοῦτο ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων πλοίων ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἴρηται· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἁρμοστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ἔχειν, κατέμενον· κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτε καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

Τόμιον: τὸ τεμνόμενον ἱερεῖον.

Τομόν: τὸ τμητικόν· ὀξυτόνως· οὕτως Πλάτων.

Τομίας: εὐνοῦχος.

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς:[2] ἐν τῇ τῶν πέττων[3] παιδιᾷ· Μένανδρος Καταψευδομένῳ.[4]

Τοναίαν: Ἄλεξις Παλλακῇ· — οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ, τι[5] Εἴπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον· ἡ γὰρ ἐπιπολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία.[6]

Τόνδε: τοῦτον.

Τονθορύζει: ὑπόπτως λαλεῖ· ψιθυρίζει· ῥῆμα γογγύζει.

* Inc. f. 135. c. 4.

[1] Accent. om.

[2] γραμμη

[3] Sic, tum παιει'ᾱ

[4] -νον

[5] ἄλλο τι

[6] τὸ αία, ut puto, m. pr.

(595) *Τόνον: εὔτονον δύναμιν.*

Τὸ νῦν εἶναι: παρέλκει τὸ εἶναι· Θεόπομπος. *

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν. [1]

Τοξόται: καὶ Σκύθαι καὶ Σπουσίνιοι· οἱ δοῦλοι οἱ δημόσιοι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρῶτον καταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τοπάζειν: οἷον στοχάζεσθαι· ἐνθυμεῖσθαι· ὑπονοεῖν· καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃι· [2] *— ἃ δὲ Δόξῃ τοπάζω,* [3] *ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω· διὸ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσιν.*

Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν: παροιμία· Πλάτων Γοργίαι· καὶ ὡς ἔοικεν ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν· Κρατῖνος (Πυλαίαι· Ἄνδρας) [4] *σοφοὺς χρὴ τὰ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι.*

Τόπια· σχοινία.

Τόπιον: τὰ σχοινία λέγουσιν τόπια· Στράττις [5] *Μακεδόσι· τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπίοις* [6] *ἄνδρες.*

Τὸ πέρα: ἔτι ἐπὶ [7] *πλέον· ἢ ἕως τέλους· ἢ ὅλως.*

Τόρα: ὥσπερ δὴ οὖν· ὅπερ οὖν.

Τορεύει: γλύφει· τιτρᾷ.

Τόργος: ὁ γύψ.

Τόρμος: ἡ πλήμη εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται.

(596) *Τόρμος: ὁ δρόμος ὁ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἢ ἡ καμπὴ* [8] *ἢ ἡ ὕσπληξ.*

Τόρνος: ξύλον στρογγύλον.

Τορνώσασθαι: κατασκευάσασθαι.

* Inc. ὁπ. f. 156. c. 1.

[1] -ζει

[2] ηρη- primo.

[3] τὸ παζων (sic)

[4] π. ἀ. om.

[5] στράτις

[6] τὸ πιεις m. pr. τοπιεῖς corr.

[7] ἐπὶ ex emend.

[8] καμπτή

Τορώνη: πόλις ἐν Θράκῃι.

Τόρος: ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν.

Τορῶς:[1] *ἰσχυρῶς· τρανῶς· μεγαλοφώνως.*

Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν: αὕτη δημώδης ἐστι καὶ φανερά· τάττεται δὲ καὶ κατὰ τῶν διάστοφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων*[2] *κατευθύνειν, μηδὲν ὠφελούντων.*

Τοῦ: τίνος ἢ ἕνεκα.

Τοῦ: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται· ὥσπερ τὸ τίνος· Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ· Ταυτὶ τὰ κρέα αὐτῷ παρὰ γυναικός του[3] *φέρω· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου Δαναΐσιν· Ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι Τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ τού*[3] *μοι δοκεῖ· ἐπὶ δὲ ἀρρενικοῦ Κοριανοι*[4] *Φερεκράτης· Πάντως γὰρ εἰσὶ τῶν φίλων ἑνός γέ του.*

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον: ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή[5] *τι· Εὔπολις Χρυσῷ γένει.*[6]

Τούμπαλιν: ἐς τουπίσω.

Τούνεκα: οὗ χάριν· ἢ τούτου χάριν.

Τοῦ πάνυ: τοῦ πανυμνήτου.

Τουπίπεμπτον: οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ ε[7] *μέρος* (597) *τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.*

Τοὺς ἑτέρους[8] *τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται: παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων*[9] *ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμος φησί.*

[1] Τορος primo.

* Inc. f. 136. c. 2.

[2] ον primo.

[3] τοῦ bis, et μὴ pro μοι

[4] Ita m. pr. Corrector, κοριάνοι

[5] δ in litura. Primo λ proculdubio.

[6] χρυσογένει

[7] ε i. e. έ sive πέμπτον corrector, pro ἓν ut puto.

[8] ἑταίρους

[9] -οῦνται m. pr.

Τοὺς χωρὶς ῥἰκοῦντας: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προκεῖσθαι φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον· ὅτι οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾠκουν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων· ἐν δὲ τῶ[1] τέως δουλεύοντες ἔτι συνῴκουν.

Τόφρα: τέως.

** Τραγικὴ σκηνή: πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ[2] τινὲς παριόντες ἔλεγον· λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή.[3]*

Τραγήματα: ὡς ἡμεῖς, τὰ ἐπιφορήματα· Ἀριστοφάνης.

Τραγικῆς: τραγῳδεῖν εἰδυίας.

Τραγικὸν πάθος: συμφορᾶς μεστόν.

Τραγικὸς πίθηκος: ἔοικεν τοῦτο λέγειν Δημοσθένης, ὡς καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου καὶ μιμουμένου[4] μᾶλλον τραγῳδοὺς ἢ τραγῳδεῖν δυναμένου.

(598) *Τραγικὸς πίθηκος: παροιμία· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων.*

Τραγῳδία: δεινοπάθεια.

Τραγῳδεῖν: χορεύειν· Ἀριστοφάνης.

Τράμις: ὁ ὅρος· ἢ ἡ διαγραφή· ἢ τὸ τρῆμα τοῦ ἀρχοῦ.

Τρανές: τὸ σαφὲς οἱ τραγικοὶ λέγουσι.

Τραπεζοφόρος: ἱερωσύνης ὄνομα ἐστίν· καὶ ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ κοσμὼ[5] συνδιέπουσι πάντα τῇ τῆς Ἀθη-

[1] τὸ

* Inc. f. 156. c. 3.

[2] σκηνη

[3] τρα * * * σκηνή m. pr. (4 vel 5 litt. spatium) τραγικὴ χνη
τέ σκηνή corr.

[4] ων m. pr.

[5] κοσμῶ (Acc. correctoris.)

νᾶς ἱερεία, Λυκοῦργος ἐν τωῖ αὐτῶ λόγωι δεδήλωκεν.

Τραπέμπαλιν: ἐπ' ἀριστεραῖ· ὑπεναντίως· οὕτως Φερεκράτης.

Τρασιά: οὗ τὰ σῦκα ψύχεται· οὕτως Εὔπολις.

Τραπεζοποιός: ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος· τραπεζῶν· σκευῶν· σπονδῶν· ἀκουσμάτων· οὕτως Μένανδρος.

Τραυματισθῆναι· ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι·[1] Θουκυδίδης ά.

Τραυματίας: τετρωμένος.

* Τραύξανα: τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων· ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα· σημαίνει δέ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

Τραφερή: ἡ ξηρὰ γῆ.

Τράχηλοι: τῶν θαλασσίων πορφυρῶν· οὕτως Ποσείδιππος.[2]

Τρέσας: φοβηθείς· δειλιάσας.

Τρέφεσθαι: πήγνυσθαι· συνίστασθαι· περὶ ψυχῆς· τότε(599) δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται· ἀντὶ τοῦ συνίσταται· πήγνυται· — ἥμισυ μὲν θρέψας· Πολλὸν δὲ τρόφι[3] κῦμα· τεθραμμένον· συνιστάμενον.

Τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς: οἷον δρόμον.

Τρήρωνα: δειλήν.

Τρήρωσι: δειλαῖς.

Τριακάς: τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου καὶ ἐλέγετο τριακάς· Ὑπερίδης[4] δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν.

Τριάκοντα: πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταί· δεύτε-

[1] -θιναι ἀντιτρ. m. pr.

[2] ποσίδιππος

[3] πολλῶν δὲ τροφῇ

[4] -ειδης

* Inc. f. 136. c. 4.

ροι οἱ κατὰ δήμους τριάκοντα, τῆς ἐκκλησίας ἐπιμελούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων· οὕτως Φρύνιχος.

Τρία Στησιχόρου: στροφήν· ἀντίστροφον· ἐπωδόν· ἐπωδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις· καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἄν, οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου εἰδέναι.

Τρία[1] καὶ δύο: ἐπὶ τῆς χράσεως τοῦ οἴνου· Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν· Ἔχε (καὶ) πιεῖν κεχραμένον τρία καὶ δύο· Ἡσίοδος· Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνον· Εὔπολις Αἰξίν· Διόνυσε χαῖρε· μήτι πέντε καὶ δύο· τοιοῦτο καὶ τὸ παροιμιακόν· (Ἢ) πέντε πίνειν, ἢ τρί', ἢ μὴ τέτταρα· τὸ μὲν γὰρ ε ἐστὶ τρία καὶ δύο· τὸ δὲ γ' ἥμισυ καὶ διπλάσιον· τὸ δὲ τέτταρα ἴσον ἴσωι.

(600)* Τραχθῆναι: λέγουσιν οἱ παλαιστριτικοὶ[2] ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν·[3] ἢ τὸ τρὶς στοχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον· οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς.

Τριακοντούτης: προοξυτονεῖται· κοινὸν δέ ἐστιν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πλήθη τριακοντούτεις· καὶ παρὰ Θουκυδίδηι[4] αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηται· καὶ Ἀριστοφάνης.

Τριβαλλοί: οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι· Δημοσθένης ἐν τῶ κατὰ Κόνωνος οἰκίας καὶ Τριβάλλους ἐπωνυμίαν ἔχειν· οἱ δὲ τοὺς εἰκαίους καὶ τοὺς βίους κατατρίβοντας.

[1] Artic. in marg. a m. ant. καὶ et Ἢ om. et habet τρὶς δ τ μ ὑ et τέταρ ἱέμεν — μή τι ε̄ καὶ β̄ — τὸ παροι

* Inc. f. 137. c. 1.

[2] στρη

[3] τραῖς παισὶν m. pr. ut videtur. πεσεῖν corrector.

[4] -δους m. pr.

[*Τριβωνευόμενοι: ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς*[1] *ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες· (ἢ)*[2] *ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.*]

Τρίβωνα: στολισμόν.

Τριβήν: ὑπέρθεσιν.

Τριβωνευόμενοι: ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοτες· (ἢ)[2] *ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.*

Τριβώνιον: ἱμάτιον παλαιόν.

Τρίβωνος: ἐμπείρου.

Τριβωνοφόρος: ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γραμμάτια.

Τρίγληνα: ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα: γλήνη[3] *γὰρ ἡ*(601) *τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη· ὁ δὲ Ἀπίων πολύγληνα· τὰ θέας ἄξια.*

Τρίγωνον δικαστήριον: ὄνομα ἐστιν δικαστηρίου· ἴσως καὶ τωῖ σχήματι τριγώνου ὄντος.

* *Τρίγωνον: δικαστήριον Ἀθήνησιν, ὡς παράβυστον καὶ μέσον.*

Τρίγωνος: ἁρρενικῶς· μουσικὸν ὄργανον ψαλτηρίωι τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.

Τριγχός: τειχίον· στεφάνη· περίφραγμα.

Τριηράρχημα: τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπτριηράρχημα δέ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τρικαλίνδητος: τρικυλίνδητος.

Τρικάρανον: φρούριον ἔστι τῆς Ἀργείας[4] *οὕτω καλούμενον.*

. . . . . .

[1] *τριβὰς τριβωνας* Accent. et puncta correctoris.
[2] ἢ om. bis.
[3] *γλίνη* * Inc. f. 157. c. 2.
[4] *ἀργίας*

Τριχέφαλοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου· μικρὸν δ' ἄνω τοῦ Τριχεφάλου, παρὰ τὴν Ἑστίαν[1] ὁδόν· τὸ πλῆρες ἔστι, τοῦ τριχεφάλου Ἑρμοῦ.

Τρίμμα: δι' ἀρωμάτων πόμα.

Τρίμνων: γ' μνῶν ἄξιον.

Τριήρεις: πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται λέβερνοι.

Τριχέφαλος: ὁ Ἑρμῆς· ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδούς, καὶ ἔχων ὑπογραφήν, ποῦ μὲν αὕτη[2] φέρει ἡ ὁδός· ποῦ δὲ ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν· ἔστιν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τριχέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φι-
(602) *λόχορος[3] φησί, Προκλείδης Ἱππάρχου ἐραστής.*

Τριοβολιμαῖος: τριῶν ὀβολῶν εὔωνος.

Τριοπίς: ὄρνεόν τι.

Τρίορχος: ὄρνεον.

Τρίπαια: ἡ ἐναντία πνοή· οὕτως Σοφοκλῆς.

Τρίποδα: λέβητα ἐν Δελφοῖς· ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικοῦ Ἀπόλλωνος.[4]

* *Τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι: οἱ μὲν τρὶς ἓξ νίκην· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί· καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον· Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα· τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτὸν φησὶ βάλλειν· ἕνα δὲ τὸν τέταρτον· διττὸς[5] οὖν ὁ κύβος ὅ, τε[6] ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενὸς,[7] εἴτε πλήρης εἴη· καὶ ἰδίως ὁ κενός· ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου,[8] καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι· Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, Τρὶς[9] ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας.*

[1] ἑ. et ita saepe peccat.
[2] αὐτὴ
[3] χω
[4] κ. μ. τοῦ ἀ.
* Inc. f. 137. c. 3.
[5] διττῶς
[6] εἴτε
[7] εἴτε κενὸς in marg. a correctore.
[8] ὁρ primo.
[9] Τρὶς etc. ut novus artic.

Τριστάται: οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἷον ἔχοντες λόγχας ἀνατρεῖς κατὰ χεῖρα.

Τριτημόριον: τοὺς ἓξ χαλκοῦς[1] εἵρηκεν Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον· θαυμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο[2] μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ· τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν(603) ὄντων ἀνὰ δύο χαλκοῦς,[3] τρία ἔχον μέρη, ἓξ χαλκοῦς συνάγει.

Τριτημόριον: Δείναρχος κατὰ Καλλισθένους· ὅτι δὲ τριτημόριον ἐστὶν ἓξ χαλκοῖ, Φιλήμων διδάσκει.

Τριπτῆρα: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους· τριπτὴρ ἐστι πιθάκνη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια· ὡς Νίκανδρος φησίν· ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιτο * νῦν παρὰ τωῖ ῥήτορι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τούνομα.

Τριτογενής: ἡ Ἀθηνᾶ· ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἢ ὅτι παρὰ τωῖ Τρίτωνι τῷ ποταμῷῖ Λιβύης ἐγεννήθη[4] φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι τρίτη[5] μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ἐπεὶ τρίτωνα[6] τὴν κεφαλὴν Ἀθαμᾶνες λέγουσιν· ἢ ἐπεὶ παρὰ Τρίτωνι ἐγένετο· ἢ τοῦ τρεῖν[7] καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία·[8] ἢ γεννητική· ὅτι ἀπελούσατο τῷ Τρίτωνι τωῖ Λιβύης ποταμῷῖ.

Τριτογένεια: φοβερά· καταπληκτική.

Τριτομηνίς: τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν· δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ· Ἴστρος δὲ καὶ

[1] χαλκοὺς et sic deinceps.
[2] ἐκείνου
[3] χαλκοις, tum ἔχων
[4] Semel ν m. pr.
[5] τρίτην
[6] τρίτων
[7] τριν m. pr.
[8] ἔτι ἄν
* Inc. τοιτο f. 137. c. 4.

Τριτογένειαν αὐτὴν φησὶ λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃι[1] νομιζομένην.[2]

Τρίτον ἡμίδραχμον: τὰς δύο ἥμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

(604) *Τριτεύς: τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου.*

Τρίτον ἡμίδραχμον: δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἥμισυ· ὡς εἶναι δύο δραχμὰς καὶ τριώβολον.[3]

Τριτοπάτορες: Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας· Φιλόχορος[4] *δὲ τοὺς Τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν* * *μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησίν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἐπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι· τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας· Φανόδημος δὲ ἐν ς΄ φησίν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν· ἐν δὲ τῶι Ὀρφέως φυσικῶ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας, Ἀμαλκείδην*[5] *καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοχρέοντα· θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Κόττον, Βριάρεων*[6] *καὶ Γύγην.*

Τρίτην ἐρίων: σταθμόν τινα καλοῦσιν.

Τρίτος ἀριστεροῦ: ἐν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τριῶν ὄντων στοίχων καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀριστερὸς στοῖχος ὁ πρὸς τῶι θεάτρωι ἦν· ὁ δὲ δεξιὸς, πρὸς τῶι προσκηνίωι· συνέβαινεν οὖν τὸν μέσον τοῦ ἀριστεροῦ στοίχου τὴν ἐντιμοτάτην καὶ τὴν οἷον τοῦ πρωτοστάτου[7] *χώραν ἐπέχειν καὶ στάσιν.*

[1] σελήινηι
[2] -νη m. pr.
[3] οβ m. pr.
[4] χω
* Inc. f. 158. c. 1.
[5] Supra ει compendium, puncta ·· corrector; i. e. ει pro ι accipiendum indicans.
[6] ον m. pr.
[7] ω in litura.

Τρίτου κρατῆρος: τοῦ σωτῆρος, ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον· τὸν μὲν πρῶτον, Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τωῖ Σωτῆρι τε καὶ Ὀλυμπίωι.

Τρίτος [1] κρατήρ: Διὸς τελείου σωτῆρος· πρῶτος γὰρ τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία· ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μέσα· ὡς Φιλόχορος [2] ἐν τωῖ περὶ ἡμερῶν.

Τρίοττης: περιτραχήλιος κόσμος· ἔχων τρεῖς οἱονεὶ ὀφθαλμούς· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσσους, ὡς ἀμβλυώττειν ἐν τωῖ τ.

Τριτοπάτωρ: τριτοπάτρεις οἱ μὲν ἀνέμους· Φιλόχορος δὲ τοὺς πρώτους ἐκ γῆς καὶ οὐρανοῦ· ἄρξαντας [3] δὲ γενέσεως· ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς, ἀνέμων παῖδας.

Τριττύς: τριάς.

Τριττύαν: θυσίαν· Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ, ταύρου καὶ κάπρου· Ἴστρος δὲ ἐν μὲν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις, ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὑῶν [4] ἀρρένων, πάντων τριετῶν.

Τριττύς: φυλῆς μέρος τρίτον· καὶ τριττύαρχος ὁ ἄρχων.

Τριττύς: τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη· τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φρατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί.

Τρίτωι καὶ τετάρτωι ἔτει: ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν. [5]

Τρίτωι φάει: τρίτηι ἡμέραι.

Τρίχα: τριχῶς.

Τριχαχτόν: κτένιον.

Τριχαπτόν: τὸ βαμβύκινον ὕφασμα· ἱμάτιον πολυτίμητον.

[1] ως primo. [2] χω, et inc. ρος f. 138. c. 2.
[3] Primo -τως. Porsonus -τες. [4] υἱῶν
[5] ἀντιφα: primo fuisse, sed φω: — fecisse correctorem puto.

Τριχθά: τριχή.

Τριχίδες: θρίσσαι· διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὀστᾶ.

Τριχόβρως: [1] θηρίον, ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει.

Τροπάδια: ἀστραγάλων παιδιά.

* Τριχολογεῖν: τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

Τροπαια: νικητήρια.

Τροπή: δίωξις.

Τροπηλίς: ἡ τῶν σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ εἰλῆσθαι· ἐν δὲ τοῖς Σκίροις [2] τῇ ἑορτῇ ἤσθιον σκόροδα· ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς ἂν μὴ μύρων ἀποπνέοιεν· ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἄλυπον ἐπιστολῇ.

Τροπῆς ἀποσκίασμα: ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος· καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

Τροπίας οἶνος: ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ταχύ νυν [3] πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

Τροπίδια: [4] τὰ εἰς τρόπιν νεὼς εὐθετοῦντα ξύλα· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς πράγματος· καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις· οὕτως Πλάτων.

(607) Τροπωτῆρες: οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.

Τρύπον: ἦθος.

Τρόπον τινά: ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν.

Τροποφορεῖν:

Τροπώσομαι: νικήσω· ὑποτάξω.

Τροφαλίς: τυρός· οὕτως Εὔπολις.

[1] ό in litura.

[2] κηροις m. pr. σκήροις i. e. σκίροις corrector.

[3] νῦν

† Inc. f. 138. c. 5.

[4] Τροπιδα m. pr.

Τροφή: ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία· καὶ τραφέν, ἀντὶ τοῦ ἀχθέν, παιδευθέν· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν· Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμαι δ' αὖ τρίτων τινι τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν· * *τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πῶμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ Ἀφροδίσια· ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ [1] ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι [2] τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὁμήρῳ, πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τετράφθαι.*

Τρόφι κῦμα: τεθραμμένον κῦμα.

Τρόφιμος: ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης.

Τροχάζειν: διατρέχειν.

Τροχηλατεῖν: ἐλαύνειν.

Τροχίας: πορείας· τρίβους· ἐργασίας.

Τροχίμαλλον: σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τροχισθεῖσα: βασανισθεῖσα· ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικὸν, διατεῖνον τὰ σώματα.

Τρόχμαλος: ἢ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιά· ἢ περιοικοδομημένη τοῖς χωρίοις.

Τρόχις: ἄγγελος.

(608)

Τροχόν: [3] δρόμον· Εὐριπίδης Μηδείαι· [4] Ἀλλ' οἵδε [5] παῖδες ἐκ τροχῶν πεπαυμένοι.

Τρύβλιον: ὀξυβάφιον· ἐμβάφιον· [6] πινάκιον· ποτήριον.

Τρύγη: παντὸς καρποῦ συγκομιδή.

Τρυγόνα ψάλλειν: παροιμία· ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων· ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν· Ὡς μή μοι τρύζητε.

Τρύγοιπος: ὑλιστήρ· [7] οὕτως Ἀριστοφάνης.

* Inc. *νησιν* f. 138. c. 4.

[1] *καὶ* om. m. pr. [2] *-ονι*, et mox.

[3] Accentus hic correctoris, sed in *τροχῶν* ab initio.

[4] *δί* m. pr. [5] *ἄλλοι δὲ*

[6] *Τρυβλεῖον: ὀξυβαφεῖον· ἐμβαφεῖον* [7] *λη*

Τρυγών: τὸ ζῶον· παίζεται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν συνουσίαν.

Τρύζει: ψιθυρίζει· γογγύζει· ἀσήμως λαλεῖ· παρὸ καὶ ἡ τρυγών,* ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

Τρύμη: πανοῦργος· Ἀριστοφάνης.

Τρύξ: καὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἡ ὑποστάθμη· Ἀριστοφάνης.

Τρυσίππιον: ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς γνάθου· τροχῷ ὅμοιον· οὕτως Εὔπολις.

Τρυσμός: γογγυσμός.

Τρυτάνη: ὁ ζυγός.

Τρυφάλεια: περικεφαλαία.

Τρύφος ἄρτου: κλάσμα ἄρτου.

Τρύχεται: κακοπαθεῖται· πονεῖται· ταλαιπωρεῖται· ἐκνενεύρισται.

(609) Τρυχηρά: ῥακώδη.

Τρύχνον: τὴν πόαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχνον, οὐ τὸν τρύχνον· σὺν τῷ $\overline{\sigma}$ δὲ στρύχνον οὐδαμοῦ εὗρον· καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν, ἀπαλώτερος τρύχνου, παρῳδῶν ὁ κωμικὸς φησίν· Ἤδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου.

Τρύχουσιν: ἐλαττοῦσιν.

Τρυχωθείς: πιασθείς· ἢ φανερωθείς.

Τρώγειν: οὐχὶ τὸ ἐσθίειν ἁπλῶς· ἀλλὰ τὰ τραγήματα καὶ τρωκτὰ καλούμενα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τρῶγες: θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις· οὕτως Στράττις.[1]

Τρώκτης: ἐκ παντὸς κερδαίνων· οἷον ἀποτρώγων.

Τρώκτης: ἀποστερητὴς καὶ ἀπατεών· οἷον ἐπιτρώγων.

Τρώκτης σφόδρ'[2] ἐστιν, ἅμα σεσηρὼς καὶ γελῶν.

Τυκτόν: χειροποίητον.

* Inc. γὰν f. 139. c. 1.

[1] στράτις

[2] σφόδρα G. σφόδρα' Pors. vide p. 178.

* Τύλη: τὸ ἐπὶ τῶν τενόντων φῦμα· Ἀριστοφάνης.
Τύλοι: σκαλμοὶ πλοίων.
Τύλος: ὁ ἐξέχων ἦλος,[1] περὶ ὃν δεσμεύεται ὁ τροπωτήρ.[2]
Τύλος: νενεκρωμένη σάρξ·[3] ἀποσκίρρωμα[4] τῶν γονάτων.
Τυλοῦται: τραυματίζεται· παχύνεται.
Τυμβογέροντες: πέμπτη ἡλικία γερόντων· ὡς καὶ Θεό-(610)
φραστος· παραπλῆγες καὶ τῇ διανοίαι παρηλλαγμένοι.
Τύμβος: τάφος.
Τυμβοχοεῖ: θάπτει.
Τυμπανίζεται: ξύλωι πλήσσεται· ἐκδέρεται καὶ κρέμαται.[5]
Τύμπανον: τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ωἳ τοὺς παραδιδομέ-
νους διεχειρίζετο· καὶ τὸ ἀποτυμπανίζειν ἐντεῦθεν.
Τύμπανον: ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμεναν, καὶ κροῦον· ὃ
κατεῖχον αἱ Βάκχαι.
Τυννοῦτο:[6] δεικτικῶς τὸ μικρόν.
Τυντλάζειν: εἰς πηλὸν[7] ἐμβαίνειν· Ἀριστοφάνης.
Τυντλάζειν: ἐπιρραίνειν πηλωῖ· τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης
τόπος.
Τυντλάζειν: αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν.
Τύντλος: πηλὸς καὶ τάραχος· Μένανδρος.
Τυντλώδους: ἰλυώδους.[8]
Τυπαῖς: πληγαῖς.
Τυπείς: πληγείς· τρωθείς.
Τυπεῖσιν: τρωθεῖσιν.
Τυπῆσιν: τρώσεσιν.
Τυπτήσεις: οὕτως λέγουσιν τὸ** μέλλον· Ἀριστοφάνης.

* Inc. f. 139. c. 2. [1] Sic, et περὶ ὧν (sic)
[2] πο m. pr. [3] ξ et accentus correctoris. [4] ρ semel.
[5] κρεμνᾶται m. pr. ν in μ vertit m. recentior.
[6] Τυννου tantum m. pr. Τύννον fecit corrector.
[7] εισπήλαιον (σ corr.) [8] ὕλωδους i. e. ὑλώδους
** Inc. f. 139. c. 3.

Τύρβη: ἀπόλαυσις ἢ θόρυβος ἢ τάραξις.

(611) Τυρευθέντα: κινηθέντα· ταραχθέντα.

Τυρεύων: κατασκευάζων.

Τυραννεύσασαν: οὐ μόνον τυραννήσασαν· καὶ Πλάτων καὶ ἕτεροι τῶν παλαιῶν.

Τυραννικὰ [1] σανδάλια: πολυτελῆ.

Τυρμίδαι: δῆμος τῆς Οἰνηίδος οἱ Τυρμίδαι.

Τυρόκνηστις: μαχαίριον· καὶ σχῆμα ἀκόλαστον.

Τυροκομεῖον: τάλαρος.

Τυροφορεῖον: τὸ ἀναφορεῖον περισπῶντες λέγουσιν.

Τύρσις: ὁ περίβολος τοῦ τείχους.

Τύρσος: τὸ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένον.

Τυρταῖος: ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής.

Τυτθήν: ὀλίγην ἢ μικράν.

Τυφεδανός: τετυφωμένος· καὶ ἀσθενὴς, οἷον καπνός.

Τυφλῶν ὀνείρων: ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν· καὶ ἴσως περιέπεσεν τοῦτο· Λοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευστάων εἰσιν ὀνείρων· ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.

Τύφεται: καίεται.

Τυφλοπλαστεῖται: τυφλὸς ἀναπλάττεται.

Τυφλότερος λεβηρίδος: καὶ κενότερος λεβηρίδος· ἀμφότερα λέγεται· λεβηρὶς δέ, οἷον λεπηρίς· καὶ λέπος· τάττεται [2] καὶ * ἐπὶ τεττίγων· καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων.

Τυφλότερος σπάλακος: [3] τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φησὶ [4] δ' αὐτοὺς Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ

[1] Τυρηνικὰ [2] καὶ λεποστάται * Inc. f. 139. c. 4.

[3] σ praefixit corr. Manus recentiss. in marg. σπάλαξ λέγεται ὁ τυφλοπονικὸς, ut puto.

[4] σφίσι primo, ni fallor: tum αυτος m. pr.

ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ φύγχος ὡς μαργάλης, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

Τυφομένης: καπνιζομένης.

Τῦφος: ἀλαζονεία·[1] μανία.

Τυφῶνος: πυρώδους δαίμονος.

Τυφών: οὐχ ἡ φλὸξ ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος· ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον:[2] Τυφὼν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός· τούτου[3] ποικιλώτερον.[4]

Τυφώς: ὁ κατὰ θάλατταν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται.

Τυχηρότερον: εὐτυχέστερον.

Τυχηρῶς: ἐπιτυχῶς.

Τύχην ἁπλῶς τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσιν.

Τύψας: ἐκ χειρὸς πατάξας.

Τύψον: τρῶσον.

Τῶ: χωρὶς τοῦ ῑ· ἀντὶ τοῦ διό· καὶ δυϊκῶς, ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου.

Τῶ: περισπωμένως διό· καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ῑ.

Τωθάζει: σκώπτει· χλευάζει· λοιδορεῖ· καυχᾶται.

Τῶν[5] γὰρ ὑστάτων χάρις:

Τῶν ὄνων οὔ μοι μέλει:

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ', οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι:[6] (613)

Τῶν ἑκτικῶν: τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς: τῶν θεατρικῶν.[7]

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν: λεγόμενον τι ἐστί· καὶ Μένανδρος δύο προθείς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων τὸ,

"Εν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν· ταῦτα[8] δὲ

[1] -ωνεῖα [2] κό m. pr. [3] τοτου m. pr.
[4] -ότερον [5] καυχᾶται τῶν junctim primo.
[6] οις. tum inc. f. 140. c. 1. [7] κῶς
[8] Ταῦτα nov. artic.

εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὥρισεν προστιμήματα· Πολύζηλος Δημοτυνδάρεωι· Τριῶν κακῶν γοῦν ἦν ἑλέσθαι [1] αὐτωῖ τί πᾶσ' ἀνάγκη· Ἢ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον, [2] ἢ προδόντα Τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι· Ταῦτ' ἔστι τρία Θηραμένους, ἃ σοὶ φυλαχτέ' [3] ἐστιν· Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

Τῶ ῥα: διὸ δή. [4]

Ἀρχὴ σὺν Θεῶ τοῦ $\overline{υ}$.

Ὑάδες: οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες.

Ὑακίνθινον: ὑπομελανίζον· πορφυρίζον.

Ὑάλη: ὕαλος.

Ὑάλιος: πολέμιος.

Ὑακινθίδες: θυγατέρες Ὑακίνθου [5] τοῦ βασιλέως.

(614) Ὑάλινα: ἀντὶ τοῦ ὑαλᾶ. [6]

Ὕαλος: διὰ τοῦ $\overline{α}$· οὐχὶ ὕελος· καὶ θηλυκῶς ἡ ὕαλος· καὶ ὑάλινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐξ ὑαλίνων ποτηρίων καὶ χρυσίδων· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ $\overline{α}$ λέγεται.

* Ὑβάδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος.

Ὑβός: κυρτός.

Ὑβριστοδίκαι: οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων εἰσάγειν τὰς δίκας.

Ὕβρις: ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ [7] αἰ-

[1] θαὶ et πᾶσά Pors. πᾶσα G.
[2] -ιον m. pr.
[3] φυλάκτ' (acc. correctoris)
[4] δι' οτι primo, sed statim mut.
[5] ὕάκίνθου sic.
[6] Accent. om. m. pr. ὕαλα voluit corrector, ni fallor.
* Inc. f. 140. c. 2.
[7] καὶ inseruit corr.

κίας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον· Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καί τοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν.

Ὑγεία Ἀθηνᾶ: ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ Ὑγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἱππεία, καὶ Ἐργάνη.

Ὑγιείαν[1] καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὰ πεφυραμένα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἅλφιτα· καὶ πᾶν ὅτι ἐξ ἱεροῦ φέρει· οἷον θαλλόν τινα ἢ ἅλφιτα.

Ὑγιέστερος ὄμφακος: παροιμία· ὥσπερ καὶ, ὑγιέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταί· καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης.

Ὑγρὰ κέλευθα: τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

Ὑγρός: ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς· ῥευματιζόμενος.

Ὑγρότης· ἀραιότης· καὶ ὠφέλεια. (615)

Ὑδατίδες: σταγόνες.

Ὑδερῶν: ὑδρωπιῶν.

Ὕδραν τέμνειν: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστορεῖται γὰρ, Ὕδρα τῇ ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ[2] τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων* αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας.

Ὑδρεύειν: ποτίζειν.

Ὑδρηλοί: κάθυγροι.

Ὑδριαφόροι: ὥσπερ σκαφηφόροι· αἱ μέτοικοι.

Ὕδρου: ὄφεως.

Ὑδροφορία: ἑορτὴ πένθιμος[3] Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις,[4] ὡς Ἀπολλώνιος.

Ὕδωρ αὐτοπαγές: τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

[1] Accent. om.
[2] ἕκαστον τὰ κ. primo.
* Inc. μνομ. f. 140. c. 3.
[3] -ημος
[4] λλω

"Υδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις: τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

20 "Υδωρ παραρέη: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς κἂν [1] εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων.

[2]Υε: [2] ἔβρεχεν.

Ὑεικόν: υἱὸς [3] ἴδιον· χοίρου ἔργον· λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδήμου 25 *εἰπεῖν· ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοίη [4] πάσχειν ὁ Κριτίας,* (616) *ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκυνήσασθαι, [5] ὥσπερ τὰ ὕδια [6] τοῖς λίθοις· Ξενοφῶν φησίν.*

Ὑηνῶν [7] θρεμμάτων: καὶ ἔδοξέν μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώ- 5 *πινον, ἀλλ' ὑηνῶν τινων μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων· Πλάτων Νόμων [8] ζ· ὑηνεῖς· ὗς δὲ δὴ * καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς [9] ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν· Πλάτων Θεαιτήτωι.*

10 "Υειον: [10] χοίρειον.

"Υης: ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλείδημος· [11] ἐπειδὴ, φησὶν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει [12] χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην "Υην [13] λέ-

[1] καν [2] Ἴε [3] υἱος

[4] αὐτὸ δοκεῖ· ἢ [5] κνἱ

[6] υδια m. pr. sed ὕϊδια, ni fallor, fecit corrector.

[7] Junġit ξ. φ ὕηνῶν (sic; mox ὑήνων, sed sp. et forsan acc. correctoris.)

[8] νόμ**ων i. e. νομιμων erat, sed accentus a m. pr. tum ὕηνοις οἷς δὲ

* Inc. f. 140. c. 4. καὶ κοινωκεφάλους (sic, sed κυ corrector.)

[9] αὐτοὺς [10] "Γιειον [11] δι

[12] υἵει [13] ὗειν et mox τὸ ὕειν

γεσθαι, καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς Ὑάδας· Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὕην.

Ὑηνεῖς: ὑϊκόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς.

Ὑηνῶν: σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν· καὶ ὑηνία· σκαιότης καὶ ἀμαθία· οὕτως Καλλίας.

Ὕης: τοῦ Σαβαζίου ἡ ἐπίκλησις.

Ὕθλος: φλυαρία ἢ μωρία.

Ὑίωνός: ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

Ὑίῶσαι [1] τὸν παῖδα: υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν· καὶ(617) υἱώσει, τῇ υἱοθεσίαι· καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ, υἱὸν θετὸν ἐποιήσατο· καὶ τὰς υἱώσεις καὶ τὰς υἱοθεσίας· ἡ χρῆσις παρ᾽ Αἰλιανῷ πολλή.

Ὑλαχόμωροι: [2] ὑλακτικοί· οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι.

Ὕλαν κραυγάζειν: ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· γενόμενον δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι· τούτου δὲ * ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν, μηδὲν περαίνοντα· διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνύοντων λέγεσθαι· καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι, ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῷ ἥρωϊ.

Ὕλας: ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου.

Ὑλάστριαι: καὶ ὑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες· καὶ ὑληφόροι, οἱ ξυλοφόροι.

Ὕλην: τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ὑλήεσσα: σύνδενδρος.

Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι: χρη-

[1] Accentus correctoris. Nullus in ποιησαι.
[2] -ορoι
* Inc. f. 141. c. 1.

σμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμιαζόμενον οὕτως· Ἵππον Θετταλικὴν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα· Ἄνδρας δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης· Ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν (618) εἰσιν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ Τίρυνθος[1] ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου· Ἀργεῖοι λινόθωρηκες, κέντρα πτολέμοιο·[2] Ὑμεῖς δ', Αἰγιέες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι, Οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγοι,[3] οὔτ' ἐν ἀριθμοῖ· ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαίαι[4] καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες ἡρώτων τίνες κρείττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα· καὶ * Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ· τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν, καὶ προφέρονται· Ὑμεῖς δ',[5] ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι· ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν[6] τοῖς ἐπιγραμματίοις· — τῆς δὲ ταλαίνης Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός.

Ὑμεναιοῦν: τὸ ἄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν τὸν γάμον.

Ὑμένων: γαμικῶν ὕμνων.

Ὑμεδαπῶν: τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους· συγγενῶν· ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

Ὑμενῶδες: λεπτότατον καὶ οἷον εἰπεῖν ἀερῶδες.

Ὑμήττιον[7] μέλι: τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν· Ὑμηττὸς δέ ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

Ὑμνηπολείτω: ὑμνείτω.

(619) Ὑμνεῖν: ὀδύρεσθαι· μέμφεσθαι· λοιδορεῖν· κατ' εὐφημισμόν· ὡς ἐν ά Πολιτείας.

[1] τηρ.
[2] τ correctoris.
[3] ενόλως m. pr. ἔν ὅλωι fecit corrector.
[4] ἀχαΐαι
[5] δὲ G. δ' Porson. Posthac similia tacebo.
[6] ἐπι
[7] τ alterum corr. et mox.
* Inc. f. 141. c. 2.

Ὑμνούντων: ὅτι ψιλῶς ἀντὶ τοῦ λεγόντων· Νόμων ς' Πλάτων· ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων.

Ὑνιν: ῥόπαλον.

Ὑόμενος: βρεχόμενος.

Ὑοσκυαμᾶν:[1] μεμηνέναι· παραπαίειν·[2] Φερεκράτης Κοριαννοῖ· Ὑοσκυαμᾶς,[3] ἀνὴρ γέρων ὤν.

Ὑοσκύαμος: ὃν[4] πίνοντες μαίνονται.

Ὑπάγει: ἐξαπαταῖ.

Ὑπάγουσιν: ἀντὶ τοῦ προάγουσιν· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ὑπαγωγαί: ἀπάται.

Ὑπαγωγάς: τὰς ἀναχωρήσεις·* διώξεις τε καὶ ὑπαγωγὰς, φησὶ Θουκυδίδης.

Ὑπάγειν εἰς δίκην: τὸ ἄγειν· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι.

Ὑπαγωγεύς: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.

Ὑπαγωγή: ἡ ταῖς ναυσὶ σκέπη· καὶ προσόρμησις· οἷον[5] ὕφορμός τις.

Ὑπαγωγή: ὑποχώρησις.

Ὑπαίθριον: ὑπὸ τὸν ἀέρα· καὶ ὕπαιθρον ὁμοίως.

Ὑπαχτέον: πορευτέον.

Ὑπαλύξας: ἐκφυγών.

Ὑπάλυξις: ἔκκλισις.

Ὑπανέντος: ἐνδόντος.

Ὑπανίσχει: ὑπανατέλλει.

Ὑπαντιάζων: ὑπαντῶν.

Ὑπαρ: ἀλήθεια·[6] οὐκ ἐν ὀνείρωι.

Ὑπαρ: ἐγρήγορος·[6] ὀπτασία ἀληθής. (620)

[1] ων primo. Mutavisse videtur corrector; certe accentum imposuit.

[2] ν addidit corr.

[3] υιοσκ. et om. ων

[4] οἳ δν primo.

* Inc. f. 141. c. 3.

[5] Primo ον tantum.

[6] Sic.

Ὑπαρκτά: μόνιμα ὑπάρχοντα.

Ὑπαρξάμενος: κατάρξας.

Ὑπάρχων: προκατάρχων· Ὡς οὐχ [1] ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος· καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει· ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι· καὶ προϋπεῖναι· φθάνειν· Μένανδρος· Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν [2] εὐνοεῖν, Ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν. [3]

Ὑπασπισταί: δορυφόροι.

Ὑπατε χρειόντων: βασιλεῦ βασιλευόντων· ἐξοχώτατε· [4] μέγιστε.

Ὕπατον: ὑψηλόν.

Ὑπ' αὐγάς: [5] ὑπὸ τὸν ὅρθρον· [6] ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ὕπαφρον: ὕπουλον· φανερόν.

Ὑπαχθέντες: ἀπατηθέντες.

Ὑπειδόμενος: ὑφορώμενος.

* Ὑπέδυ: ὑπεισῆλθεν.

Ὑπεζωσμένος: περιβεβλημένος· ὑποσυρόμενος.

Ὑπειλημμένον: ὑπονενοημένον.

Ὑπείξομεν: παραχωρήσομεν.

(621) Ὑπείπομεν: ἀντὶ τοῦ προείπομεν· καὶ ὑπειπεῖν, ὑπαγορεύειν.

Ὑπελθεῖν: ὑποδραμεῖν.

Ὑπέμβρυον: τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ· [7] νεογνόν.

Ὑπένερθεν: ὑποκάτωθεν.

Ὑπενήνεκται: ὑπεσύρη.

---

[1] οὐχ statim additum.

[2] ὑμῖν

[3] καὶ ὑπάρχειν Pors. i. e. χὐπάρχειν. sed vide ad Aristoph. Lys. 20.

[4] ἐξω primo.

[5] Ὑπαυγάς m. pr.

[6] ὄρθριον

* Inc. f. 141. c. 4.

[7] τῃ̃ et θ, forsan et η, correctoris in litura.

Ὑπενόθευσεν: [1] ὑπέφθειρεν.
Ὑπενοστήσαμεν: ὑπεχωρήσαμεν· ἐπανήλθομεν.
Ὑπέπισα: ὑπεπότισα.
Ὑπέρα: τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, ᾧ ἀνίεταί τε καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον· γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν, ἃ δεῖ ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ, κρατούντων.
Ὑπεράγασθαι: ὑπερθαυμάζειν.
Ὑπέραιμος: ὑπερδραμὼν τὴν ὥραν.
Ὑπεραλεῖται: ὑπερπηδήσει. [2]
Ὑπερανάστης: μετανάστης· μεταβάτης.
Ὑπέρβιον: ὑπερβίως· [3] οἷον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλλόντως [4] τῇ βίαι· ὑπερήφανον.
Ὑπερβολήν: τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένης.
Ὑπέρβολος: [5] δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ ἢ ἐξωστρακίσθαι [6] φησίν.
Ὑπεργαμία: ἡ ὀψιγαμία.
Ὑπερδέα: [7] ὑπερβαλλόντως ἐνδέα· * οἷον πάνυ ἐλάσσονα (622) κατὰ δύναμιν.
Ὑπερδέξιον χωρίον: εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον, οἷον χαλεπώτατον· Ξενοφῶν φησίν.
Ὑπέρδικον: τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον.
Ὑπερείδουσα: ὑποστηρίζουσα.
Ὑπερηγάσθην: ὑπερεθαύμασα.
Ὑπερημερίας: ὑπερβαλούσης ἐκπροθεσμίας.
Ὑπερήμερος: ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος.
Ὑπερήμερος: οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποίαν οὖν, καὶ τὰ

[1] Litera del. post θ.
[2] ση m. pr.
[3] ος m. pr.
[4] -λλόντας (sic)
[5] λ corrector, pro ρ ut suspicor.
[6] θ addidit corr.
[7] Sic.
* Inc. δεα f. 142. c. 1. Acc. om.

ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς ταχταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο· τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία.

Ὑπερήμεροι: οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι.

Ὕπερθεν: ἐπάνω. [1]

Ὑπέρθεον: ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

Ὑπερθέοντες: ὑπερτρέχοντες.

Ὑπερθήσει: οἰκοδομήσει.

Ὑπερθορών: ὑπερπηδῶν.

Ὑπερίονα: ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα.

Ὑπέρινος: ὑπερκεκαθαρμένος· οὕτως Δημήτριος.

Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα: ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

Ὑπερμαζεῖ: ὑπερτρυφᾷ· πλουτεῖ· στρηνιᾷ.

Ὑπερμενέα: ἰσχυρότερα λίαν.

Ὑπερνήχεται: ὑπερβαίνει.

Ὑπεροιαζομένου: ὑπερηφανευομένου.

(623) Ὑπέροπλον: ὑπερήφανον.

Ὑπερορᾶν: ὑπερβλέπειν.

Ὑπερόριος: ἐκτὸς τῶν ὁρίων· * ἐξόριστος.

Ὑπέροπτον: μεγάλην.

Ὑπέρου περιτροπή: ἐπὶ τῶν ταυτὰ [2] ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων· καὶ αὗται δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος· καὶ, αὖθις αὖ Πυθῶδ' ὁδός· καὶ, ὁ τὴν δοκὸν φέρων· καὶ, οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυκται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι [3] περιτροπὴ γενήσεται.

Ὑπέροφρυς: ὑπερήφανος.

Ὑπεροψίαν: καταφρόνησιν.

Ὑπερπαίειν: ὑπερβαίνειν· πλεονάζειν.

[1] ἐπᾶνω. Paulo ante Ὑπερημερίας, et subinde similia.

* Inc. f. 142. c. 2. [2] ταῦτα m. pr. [3] μὴ

Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος· εἴ ποτε οὖν ἐθαύμαζον τινὰ οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς, ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων [1] πολιτείαι Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς [2] εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα: ὑπὲρ τὰ μέτρα· ἀπὸ δὲ τῶν πενταθλων ἡ μεταφορά· λέγεται δὲ ἀπὸ Φαύλλου [3] τοῦ πενταθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὃς, πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρῶτος [4] αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ· Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας (624) πήδησε * Φάυλλος, Δίσκευσεν δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπολειπομένων· καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.

Ὑπερθρον: [5] ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχει.

Ὑπερτέλλον: ὑπερανατέλλον.

Ὑπερτενές: ὑψηλόν· ὑπερέχον.

Ὑπέρτερον: κρεῖττον.

Ὑπερτεροῦν: δεσπόζον.

Ὑπερτίθεται: ἀναβάλλεται.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

Ὑπερφερές: μέγα· ὑπερέχον.

Ὑπερφυής: μεγαλοφυής· μείζων.

Ὑπέρχρεως: κατάχρεως.

Ὑπέρχολος γενόμενος: ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας· οὕτως Ἀντιφάνης.

[1] ἀθηναῖ m. pr.
[2] μύθους
[3] λ semel; et mox.
[4] πρότερος
* Inc. δησε f. 142. c. 3.
[5] Artic. in marg. a corr.

Ὑπερώησαν: ὑπεχώρησαν.

Ὑπεστειλάμην: παρητησάμην· ἀπεκρυψάμην.

Ὑπέστημεν: ὑπεσχόμεθα.

Ὑπετέθυπτο: ὑπεκαίετο· καὶ κέκνιστο· Ἀπολλοφάνης.

Ὑπέχει: ὑφίσταται.

Ὑπειμηνισμένοι: ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων.

Ὑπήγετο: ὑπέπειθεν.

Ὑπηνέμια: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· (625) Ἔν ἴστε·[1] πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίαι Ὑπηνέμια τίκτουσιν ὠὰ[2] πολλάκις· Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνεμιαῖα·[3] καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ· — ἀνεμιαῖον ἐγένετο.[4]

Ὑπηνέμιοι: ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

(Ὑπέρπεδον:[5] ὄρος· βουνός· ἔπαρμα γῆς· πέδον γὰρ ἡ γῆ.)

Ὑπηνέμια τίκτουσι: τὰ οὔρια·[6] ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέμου λέγουσιν.

Ὑπήνη: μύσταξ· τὸ γένειον· πώγων· ἢ ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις.

Ὑπηνήτῃ: ἀκμαίῳ· ἄρτι γενειῶντι.

Ὑπ' ἠοῖ: ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

Ὑπηρέσιον: ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἤγουν κωπηλατῶν, ἐφ'[7] οὗ καθίζουσιν.

Ὑπηρέσιον: ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς

[1] δ. ἐνιότε (sic)

[2] ωσ in ωα statim mut. Acc. et sp. corrector.

[3] -αια* (fors. -αιαν) m. pr.

[4] ἐγίνετο

[5] Artic. in marg. a corr.

[6] οὐράνια ut videtur primo, nunc οὔριvια (sic); ι et accentus a correctore. Inc. νια f. 142. c. 4.

[7] ὑφ'

στρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσι καὶ δουλεύουσιν· τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρετεῖν κληθέντος.

Ὑπίσχεται: ὑπισχνεῖται.

Ὑπό: ὀλίγον.

Ὑπόβαθμος: ὑπόβαθρον.[1]

Ὑποβάθραν: ὑπόβασιν· θεμέλιον.

Ὑποβασμόν: ὑποβάθραν.

Ὑποβιβάζοντες: ἐλαττοῦντες. (626)

Ὑποβιβάζουσιν: ὑποκαταβαίνουσιν.

Ὑποβλεπόμενος: ὑπονοῶν· ἐχθραίνων· ἐπιτηρῶν.

Ὑποβλήδην: ὑποβάλλων λόγον· ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγων.

Ὑποβολιμαῖοι: ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι, ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

Ὑπόβολον:[2] ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον· Φερεκράτης Ἰπνῷ· — οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν Τὴν Πολυτίωνος κειμένην ὑπώβολον.[3]

Ὑποβρύχιοι: ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες.

Ὑπογεγραμμένη: ἐστειβισμένη· Ἀριστοφάνης.

Ὑπόγειον: ὑπὸ τὴν γῆν.

* Ὑπόγειος: ὁ ὑποτεταγμένος.

Ὑπογενειάζων: λιτανεύων· ὑπὸ[4] τοῦ γενείου ἁπτόμενος.

Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες: λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας· καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' καταλόγου κατουδαίους[5] ὀνομαζομένους.

Ὑποκυδεῖς[6] γὰρ εἰσιν οἱ τόποι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου· ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος· ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

[1] -ος [2] λλ primo [3] ὑπόβ.

* Inc. f. 143. c. 1. [4] λειτ. et ἀπὸ [5] ττ

[6] Junctim m. pr. -νους· ὑποκυδεις. Corrector, -γους:- et in m. notam —

Ὑπογράφεται: δείκνυται.

Ὑπογλωττίς: στεφάνου εἶδος.

Ὑπόγραμμα: ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν.

(627) Ὑπόγυον:[1] ἐγγύτερον· πρόσφατον· νεωστὶ γινόμενον· τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.

Ὑποδεής: ὑπόφοβος.

Ὑποδενδρυάσαι: ὑποδῦναί που καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην.

Ὑποδέξηι:[2] ὑποδέχη τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.

Ὑποδέξιος: ὑποδοχεύς.

Ὑποδέραια:[3] περιτραχήλια.

Ὑποδερίδα: ὁρμίσκον· πλόκιον.

Ὑποδερίς: κόσμος γυναικεῖος, οἷον δείραιον.[4]

Ὑποδιδάσκαλος: ὁ τῷ χορῷ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητὴς, ὡς Ἀριστοφάνης.

Ὑποδρόμους: στόμια.

Ὑποδμώς:[5] δοῦλος.

Ὑποδύτην: τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον.

* Ὑποδύς: ὑπεισελθών.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τί πράττων· ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως· ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια· εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα· Ἀριστοφάνης.

Ὑπόθεσις: περιοχή· αἰτία.

Ὑποθήκαις: παραινέσεσι.

Ὑποθημοσύνη: διδασκαλία.

Ὑποθήσομαι: διδάξω.

[1] Ὑπογοῖον primo.

[2] Ita primo; sed punctum supra η, et ut videtur ι in ε mutatum; ut voluerit, Ὑπόδεξις vel Ὑποδέξεις. Pergendum erat, ὑποδοχή.

[3] -εα m. pr. [4] -εον [5] -ος m. pr.

* Inc. f. 143. c. 2.

Ὑποικουροῦν λεληθὸς τί μῖσος: ὑποικουροῦν ἀντὶ τοῦ[1] *ὑποτρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.* (628)

Ὑποιστόν: φορητόν.

Ὑποίσων: ὑπομένων.

Ὑποίσω: ὑπενέγκω.

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς: οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πραότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς[5] *ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον.*

Ὑποκατάβασιν: παραχώρησιν.

Ὑποκείσεται: ὑποβληθήσεται.[2]

Ὑποκορίζεται: κόλακεύει· ὑποκρίνεται.[3]

Ὑποκηρυξάμενοι: τὸ ὑπὸ τωῖ κήρυκι τωῖ δημοσίωι στῆναι, καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερῶς.

Ὑποκοριζόμενοι: διασύροντες· Ξενοφῶν φησίν· οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσιν κακίαν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τηῖ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες[4] *καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν τῶ παραπρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν* καὶ ἑταιρίαν*[5] *καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκορίζόμενοι.*

Ὑποκοριστικόν: ἔλαττον.

Ὑπὸ κρασίν: ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Ὑποκρίνεσθαι: τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί· καὶ ὁ[6] *ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῶ χορῶ· Θουκυδίδης ζ· οἱ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο, διεφθείροντο·*[7] *καὶ οἱ Ἴωνες οὕτως·*[7] *Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι, Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο.*

Ὑποκρίνοντι: ἀποκρίνοντι.

[1] Ὑποικουροῦν: λ. dist. tum τοῦ om.
[2] κλη [3] -ινται (sic) m. pr. [4] -τος
* Inc. f. 145. c. 3. [5] ετερίαν
[6] ὁ correctoris. [7] Bis distinxi.

(629) Ὑποκυσαμένη: ἐγκυμονήσασα.

Ὑπολαβών: ὑπονοήσας· ἢ ἀποκριθείς· ἢ ἀντειπών· ἀντικρούσας.

Ὑπολαπάξας: ὑποκενώσας.

Ὑπόλογον: Λυσίας φησίν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ· καὶ Δείναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν· ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μία συγγνώμη, οὐδὲ μία παραίτησις.

Ὑπὸ μάλης: τὸ ὄνομα μὲν κεῖται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ὅταν μὲν οὖν ἐνικῶς λέγουσιν, οὕτως αὐτὸ πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλας· Λυσίας· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

Ὑπὸ μάλης: μάλην δ' οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλην.[1]

Ὑπομηλαφῆσαι: ὑποψηλαφῆσαι.

Ὑπονομεύοντες: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.

Ὑπόνομος: ὀχετός· διώρυξ.[2]

Ὑπονοστῆσαι: ἐπανελθεῖν· ὑποκαταβῆναι·[3]

Ὑπόξυλος: κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Μένανδρος.

Ὑπὸ παντὶ λίθωι σκορπίος:[4] ἐλλείπει, ὕπεστι· λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν.

(630) Ὑπώπια:[5] ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Ὑποπίνειν: ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι·[6] οὕτως Νικοφῶν.

Ὑπόπλεως:[7] μεστός.

[1] Manus recens in marg. ἀλλὰ τοῦτο τὸ *ῆμα χρῶνται ναυ*λιοι καθόλου μάλην *γοντες ἀλλ' οὐ μασ*άλην ἢ μασχάλας. Stellula indicat partes a bibliopego abscissas.

* Inc. f. 143. c. 4.

[2] οϱ m. pr.

[3] β correctoris in litura.

[4] -ιός m. pr. ίος corrector.

[5] πο m. pr.

[6] σσκ m. pr. tum νικωφων

[7] -ος m. pr.

Ὑποποιεῖσθαι: ὑποτάσσειν.
Ὑπόπτερος: ταχεῖα.
Ὑποπτεύω: ὑπονοῶ.[1]
Ὑπ' ὄροφον:[2] ὑπὸ στέγην.
Ὑποσκάλλειν: ὑπεργάζεσθαι.
Ὑποσακίζειν: ὑπεξαίρειν· ἀναλογοῦν· καὶ ὑποσακίζειν τῆς ὁδοῦ φασι, τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογοῦν.
Ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγονώς: σκύτιος· ὅπερ ἐστι λαθραῖος· παρθένιος, ὁ ὑπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.
Ὑποσμος: οὐπονοῶν τι καὶ ὑποπτεύων.
Ὑποσμύχουσα: ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα· θλίβουσα· καταπονοῦσα.
Ὑπόσπονδος: ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.
Ὑποσταθμίς: τρυγίας.
Ὑποστειλάμενος: ἀποκρυψάμενος· φοβηθείς.
Ὑποστρωμνίους: τοὺς ἐν τῇ στρωμνῇ κειμένους.
Ὑποστέλλεται: ἀναδύεται· ὑποχρίνεται·* φεύγει· δολιεύεται.
Ὑπόστημα: πλῆθος.
Ὑποστήσας: ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος· Ὑπερίδης.[3]
Ὑποστολῆς: φυγῆς.
Ὑποσυγχύτως: συγκεχυμένως. (631)
Ὑποσχεῖν: ὑπολαβεῖν· ἀπαιτηθῆναι· ὑποθεῖναι.
Ὑποσχέσθαι: ἐκτεῖναι.
Ὑπόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν.
Ὑποτείνουσιν: ὑποβάλλουσιν· ἢ προτείνονται.
Ὑποτείνων: ὑπισχνούμενος.[4]
Ὑποτεμέσθαι: ἀφελέσθαι.
Ὑποτεμνόμενος: ἐκκόπτων.

[1] -ῶι (sic)
[2] Ὕποφορον m. pr.
* Inc. χρίνεται f. 144. c. 1.
[3] -είδης
[4] ἐπι- m. pr.

'Υποτεμνόμενος τὸν πλοῦν: ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον· οὕτως Ξενοφῶν φησίν.

'Υποτίτθια: ὑπομάζια παιδία· καὶ ὑπότιτθον[1] ὁμοίως, τὸ ὑπομάζιον.

'Υποτοπεῖσθαι: ὑπονοεῖσθαι· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ ἐπὶ[2] τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν.

'Υποτοπήσας: ὑπονοήσας.

'Υπὸ τὸν τόνον: ὑφειμένῳ τῳῖ τῆς φωνῆς τόνῳ.

'Υπότριμμα: ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων.

'Υποτροπάζει: ὑποστρέφει.

'Υπότροπος: ἐξ ἀποστροφῆς.

'Υπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους: καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως· καὶ ἔτει καὶ ἔτος· καὶ χρόνῳ καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ χρόνοις· [ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους·] πάντα ταῦτα χρήσιμα.*

(632) 'Υποτυπώσεων: χαρακτήρων λόγοι.

"Υπουλα ἕλκη:[3] τὰ κρυπτά.

"Υπουλοι: οἱ ἐγγὺς τοῦ κατουλωθῆναι μώλωπες.

"Υπουλα γόνατα: καὶ ὕπουλον πόδα· καὶ ὕπουλον χεῖρα· καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγὰς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν· Κρατῖνος.[4]

"Υπουλος: δόλιος· φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικὸς, ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς, ὑγιεῖς ἐπιπολαίως,[5] ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις· ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσ-

[1] τ alterum correctoris. [2] ὑπο

* Inc. σιμα f. 144. c. 2.

[3] ἕλκη. Et mox per lenem m. pr.

τ

[4] κρ / [5] ἐπιπόλεως (sic)

ποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.

Ὑπ' οὖρει: ὑπὸ τῷ ὄρει.

Ὑποφέρονται: ὑποβάλλονται· καὶ ὑποφέρων, ὑποβάλλων.

Ὑποφῆται: ἱερεῖς· προφῆται· χρησμολόγοι.

Ὑποφθάς: φθάσας· προλαβών.

Ὑποφόνια: τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσι· οὕτως Δείναρχος καὶ Θεόφραστος.

Ὑπόφορος: ὑπεύθυνος· ὑπὸ κίνσον· ὑπὸ τέλος.

Ὑποφύσεις: παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

Ὑποχόνδρια: τὰ ἀχροσπάθια· τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.[1]

Ὑποχυτῆρες: τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐ-(633)πιχέουσιν.

Ὕπτια: ὑψηλά.

Ὑπτιάζει: ὑποστρέφει.

Ὕπτιος: ἐπὶ νῶτον κείμενος.

Ὑπωμοσία: τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἢ τί ἄλλο * προφάσει τινι χρώμενον μεθ' ὅρκου.[2]

Ὑπωμοσία: σκῆψις καὶ παραίτησις.

Ὑπωμοσία: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημία[3] ἢ νόσῳ· ἢ τινὶ τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι.[4]

Ὑπώπια: τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

[1] M. recens in marg. ὑποχόνδρια, τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ στέρνου ἤτοι τοῦ στήθους, ἀφ' οὗ ἄρχονται τὰ λαπαρώδη λ λ με (vel μι) μετὰ τὰς πλευράς.

* Inc. λο f. 144. c. 3.

[2] καθόρκου

[3] -ὰν primo.

[4] ὑπω.

15 Ὑπώρεια:[1] ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

Ὑπωρόφιοι:[2] ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι συγγενεῖς.

Ὑπώροφον: ὑπόστεγον.[3]

Ὗς: χοῖρος ἢ σύαγρος.

20 Ὑσας: βρέξας.

Ὗς διὰ ῥάδων: ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων· Κράτης Γείτοσιν.

Ὑσμίνης: μάχης.

(634) Ὑσπληξ: φραγέλιον· ἀφετηρία.

Ὑσθην: ὠμβρίσθην·[4] ἐραντίσθην.

Ὑρχαι: τὰ βικώδη κεράμια.

Ὑρισοί: ἐρυσοί·[5] σπυρίδες.

5 Ὑσίαι: πόλις τῆς Βοιωτίας.

Ὕστατος: τελευταῖος· ἔσχατος.

Ὑσσάκους: τοὺς πασσάλους· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ καὶ οἱ Δωριεῖς.

Ὑστέρα δεκάτη: ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν
10 Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα καλοῦμεν.

Ὑστέρας: πληθυντικῶς λέγουσιν, οὐχ ὑστέραν.

Ὑστριχίς: καὶ ὕστριξ·[6] ἡ ἐκ τῶν ὑείων[7] τριχῶν μάστιξ.

15 Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται: παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ, ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.*

Ὑφαιρεῖται: παρεκβάλλει.

Ὕφαλοι: ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμέναι πέτραι.

[1] Ὑπορια primo, ut videtur. ω em. m. pr. ει corrector.
[2] Bis ρ primo, ut videtur.
[3] Ὑπωροφον: ὑποστέγην primo, vel Ὑπορροφον. Nunc Ὑπ' ὄροφον a corr.
[4] ὀμ. primo.
[5] Ὕρεισοι: ἐρυσοι
[6] ὕστηρξ (sic)
[7] υἱων m. pr.
* Inc. βαλ. f. 144. c. 4.

Ὑφειμένοι: ὑποχείριοι.
Ὑφειμένως: ἐνδιδομένως.
Ὕφαλος φάτις:[1] ἡ κρυφία.
Ὕφεσις: ἐλάττωσις.
Ὑφεστώς: ἐνυπόστατος.
Ὑφηγήσονται: ὑποδείξουσιν.
Ὑφηνίοχος: ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος. (635)
Ὑφιέμενον: ἐνδιδόμενον.
Ὑφιέναι: ὑπενδοῦναι.
Ὑφιζάνει: ὑποκαθέζεται· ἐλαττοῦται.
Ὑφιστάς: ὑποστάς· ὑποτιθείς.
Ὑφόλμιον: ἀπὸ τῶν αὐλῶν· Φερεκράτης.
Ὑφορμία: κόσμου εἶδος.
Ὑφορμοῦν: ἀπαντοῦν·[2] ἐναντιούμενον.
Ὕφος:[3] ὑφεύς· Φερεκράτης.
Ὑφωμαδόν: ὁμοθυμαδόν.
Ὑψαγόρας: ὑψίλογος.[4]
Ὑψαυχεῖν: ὑψηλοφρονεῖν.
Ὑψηγόρε: μεγαληγόρε.[5]
Ὑψιβρεμέτης: ἐν ὕψει βροντῶν.
Ὑψίζυγος: ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.
Ὑψικάρηνε: ὑψηλέ.
Ὑψικρατεῖν: τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.
Ὑψιμέδοντες: ἐν ὕψει βασιλεύοντες.
Ὑψιφοίτης: ὑψηλοπόρος ἢ ὑψηλόφρων.[6]
Ὑψόθι: ἐν ὕψει.
Ὑψοῦ διάττει: ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει.
Ὕων: βρέχων.

[1] φατής m. pr. φάτῃς corrector.
[2] ἀπατοῦν
[3] Accent. om.
[4] ὑψή.
[5] Bis accentus correctoris.
[6] υψόφρων

(636) *Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ φ̄.*

Φαγανθρώπων: ἀκαθάρτων.

Φαγέδαινα: νόσος λοιμική.

Φαγύλιον:[1] *μαρσίππιον.*

5* *Φαέθοντα τόκον: ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.*

Φαέθων: λάμπων· ἥλιος.

Φαεινόν: λαμπρόν.

Φαεσίμβροτον:[2] *ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.*

Φαεσφόρους: φωτοφόρους· φωτὸς παρεκτικάς: γνώσει φωτιζούσας.

Φάθι: εἰπέ.

Φαιδιμόεντες: λαμπροί.

Φαίδιμος: λαμπρός· ἰσχυρός.

Φαιδίμων:[3] *λαμπρός.*

Φαιδρός: καθαρός.

Φαιδρωπόν: τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαῖεν: εἴποιεν.

Φαίημεν: εἴποιμεν.

Φαιλόνης: εἰλητὸν τομάριον[4] *μεμβραίνον· ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον.*

Φαινόλης: χιτών· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα.

Φαίνων: δεικνύων.

Φαιδρυντής: ὁ φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα.

(637) *Φαικω:*[5] *ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῷ· οὕτως Σοφοκλῆς.*

[1] Primo *γοί*

[2] Sic.

[3] Supra *ι* acc. a recentiss. m.

* Inc. f. 145. c. 1.

[4] *εἰ. τὸ μα***ριον βεμ.* et supra lituram a m. recenti *κοντακιϊον*

[5] Sic.

Φαιόν: χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ· ἤγουν μύϊνον.[1]

Φάκελον:[2] φορτίον· ἢ εὐάλωτον.

Φαινόμενα: Πλάτων Πολιτείας δεκάτηι[3] ἔφη· φαινόμενα· οὐ μέντοι ὄντα γε που τῆι ἀληθείαι· ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα· οὐ μέντοι γε ὄντα.

Φάκελος: τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα.[4]

Φακῆ: τὸ ἔψεμα τοῦ φακοῦ.

Φακός: τὸ ὄσπριον ὠμόν.

* Φάλα: κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

Φάλαγγες: στίχες· τάξεις· οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν[5] πλῆθος· λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεὼς ὑπερείσματα· ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον·[6] λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ· καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς[7] ἡ διαβάθρα· καὶ ὁ ἀράχνης δέ, ὃν ἔνιοι φαλάγγιον· καὶ οἱ κόρακες δέ, παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια.

Φαλάγγια: ζῷόν τι τῶν δακέτων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον.

Φαλάγγιον:[8] γένος ὄφεως, ὡς φησὶ Νίκανδρος.

Φαλλικὸν[9] ποίημα: αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῶ φαλλωῖ ἀδόμενον.

Φαλακρόν: ἀντὶ τοῦ κεφαλὴν φαλακράν.

Φάλανθοι: φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ. (638)

Φάλαρα: τὰς προμετωπίδας·[10] τοὺς ἀσπιδίσκους· τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα.

[1] μύηνον
[2] λλ corrector.
[3] 7 κατηι (i. e. δὲ κ.) in δεκάτηι mut. corrector.
[4] φόρεμα
* Inc. f. 145. c. 2.
[5] ὅπλη.
[6] -ια
[7] τηῖ νεωὶ (sic)
[8] -ειον
[9] Φάλαικον (accentus corr.)
[10] προ*μ. i. e. προσμ.

Φάλαγξ: θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Πλάτων Ἑλλάδι· —ἡμῖν οἱ νόμοι Εἴκασι τούτοις τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, Ἂν τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνεται.[1]

Φαληρεύς: πολίτης.

Φαληροῖ:[2] δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεύς.

Φαληρυκόν: ἱππόδρομον Ἀθήνησιν.

Φαλλοί: μόρια δερμάτινα.

* Φάλον: τὸ προμετωπίδιον.

Φαλακρότερος εὐδίας:

Φάλος: βῶλος· ἢ λόφος· ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.

Φαμέν: λέγομεν.

Φάναι: ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἑτέρωι δηλοῦν.

Φάναι: εἰπεῖν.

Φάνας: τὰς ἐκλάμψεις.

Φανίας: ὄνομα κύριον· τῶν ἐστρατηγηκότων[3] τις οὕτως ἐκαλεῖτο.

(639) Φανίον: τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον.

Φανόν: λευκόν· λαμπρόν· οὕτως Φρύνιχος.

Φανότερον: λαμπρότερον.

Φανός: λαμπὰς ἢ ἐκ κλημάτων· οὕτως Μένανδρος.

Φανοτεύς: ἡ πόλις· οὐχὶ Πανοπεύς.

Φαντασία: ἐνύπνιον· ἢ ἴνδαλμα· ἢ ἀποκάλυψις θεία.

Φαντασιοκοπεῖς:[4]

[1] ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τουτοισὶ τοῖσι λεπτοῖσιν ἀραχνίοις ἃ τοῖσι τοίχοισιν ἡ φάλαξ ὑφαίνει.

[2] Φαληροῖας (sic; acc. corr.)

* Inc. f. 145. c. 3. Φαλλον: τὸν

[3] γι
τ

[4] Marg. ζ / a corr.

Φαντάζομαι: συκοφαντοῦμαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.
Φανοστράτη: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην· ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.
Φαντασμάτων: ἀντὶ τοῦ, ψευδῶν φαντασιῶν.
Φαρέτρα: βελοθήκη.
Φάρκτεσθαι: τὸ φράττεσθαι· καὶ ναύφρακτον· [1] καὶ ναυτικὴν δύναμιν.
Φαρμακᾶς: μυρεψεῖς.
Φάρμακον: παραμυθία· ὁμιλία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκεσιν· εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθέων.
Φαρμακός: ὄνομα κύριον· Λυσίας φησὶ δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν * ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις· ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν· ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ Φαρμακὸς, ἱερὰς δὲ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη· καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν, Ἴστρος ἱστορεῖ· Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστο-(640)γείτονος λέγοντος, οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός· Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τούνομα· [2] ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν· φαρμακῶντα [3] δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη· ἔστιν δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ιέ Νόμων ὑποσημαίνει.
Φαρμακός: τὸ κάθαρμα· βραχέως· οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ

[1] των primo, sed statim τον
* Inc. f. 145. c. 4.
[2] τοῦνομα· sic
[3] -οντα m. pr.

πάτριον· τὰ μέτρα· τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἱππώναξ.

Φάρμακα: τὰ τῶν ζωγράφων χρώματα· τὰ δὲ τῶν ἰατρῶν, φαρμάκια.

Φαρμακτά: λίμνη οὕτως προσαγορευομένη.

Φαρμακοτρίβαι: οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες· ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες.

Φαρμακίδα: τὴν ἐκ τοῦ γήρως[1] ῥυτίδα· οὕτω Σοφοκλῆς.

Φαρμάξας: ἀποστήσας· γοητεύσας· ἰατρεύσας.

Φάρος: ἱμάτιον· περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι· λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φαρυγίνδην: ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Φάρσος: τρύφος· ῥάκος· πτερύγιον· ἀκρωτήριον· κλάσμα.

(641) Φάσις: φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον·[2] ἢ χωρίον· ἢ οἰκίαν· ἢ ἄλλό τι τῶν δημοσίων· ἔτι[3] δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὀρφανὸν οἶκον προφαίνειν λέγονται.

Φασί: λέγουσι.

Φάσις: λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνηι τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριάμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων· ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα μισθωθῆι· ἔφαινεν δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν[4] μεμίσθωτο· τοῦ μὲν οὖν προτέρου

[1] γένους, et inc. νους f. 146. c. 1.
[2] λ semel. [3] ι in lit. a corr.
[4] ἢ ξ. ἢ κ. τ. ἄδειαν

τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει·[1] τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως[2] παρὰ Λυσίαι[3] πρὸς τὴν φάσιν * τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

Φάς: εἰπών.

Φάσγανον: ξιφος.

Φασηλιτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται· Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Κολάβρωι θύειν· φησὶ Καλλίμαχος ἐν βαρβαρικοῖς Νομίμοις.

Φασιανοί: ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνεις τινές.

Φασκώλιον: ἱματιοφορεῖον·[4] φάσκωλον δέ ἐστιν μαρσίππιον· φάσκωλον·[5] πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο· ὡς(642) Ἰσαῖος καὶ Λυσίας.

Φάσκων: λέγων.

Φασιανός: συκοφάντης· παρὰ τὴν φάσιν ἢ τὸ φαίνειν.

Φασίμη κύλιξ: παρὰ τὴν φάσιν, τὴν ἔνδειξιν.

Φατέ: λέγετε.[6]

Φάτις: φήμη· λόγος.

Φατνώματα: σανιδώματα· στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν: σανιδωτόν.

Φαύζειν:[7] τὸ φρύγειν· Ἀττικοί.

Φαύλια[7] μῆλα: εἶδος τι μήλων.

Φαυλία: ἡ κότινος· καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας.

Φαῦλον: ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ τάσσομεν· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς, σημαίνει τὸ ἁπλοῦν καὶ ῥαίδιον, καὶ τοῖς λοιποῖς.

[1] -χου et -νους

[2] -ων [3] -ου

* Inc. σιν f. 146. c. 2.

[4] Φασκώλειον: ἱμάτιον· φ.

[5] Nov. artic. Φάσκ. [Vid. praefation. p. xx.] [6] -ται

[7] Φαῦζειν et Φαῦλια (punct. et accent. correctoris.)

Φαῦλον: τὸ ἁπλοῦν· καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λυχυμνίῳ·
Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν· ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων· ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς· τεθείη δ' ἂν * *καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἷον, φαῦλον πρᾶγμα, ἔσται τὸ*
(643) *τυχὸν πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τεθείη ἂν πρὸς τοῦτο*[1] *τυχόν· Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς· τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ· ὅτ' ἂν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον, ὡς Πλάτων· δοῦλοι γὰρ καὶ δεσπόται οὐδέποτ' ἂν γένοιντο φίλοι, οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι· τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν·*[2] *Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω· καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαιδίου, Πολιτείας ά· καὶ φαυλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν· καὶ τούτου δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον· τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου· ὡς Δημοσθένης· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀποφάσεων· καὶ ἐπὶ πένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου.*

Φαῦλος: εὐτελής· χαλεπός.

Φαῦλος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· Ὀνόμαρχός τις ἦν Φωκέων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος.

[*Φαῦλος: εὐτελής: χαλεπός.*]

Φαυλίζει: εὐτελίζει· χλευάζει.

Φαύστιγγες: οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπίλοι· οὕτως ** *Ἀριστοφάνης.*

* Inc. f. 146. c. 3.
[1] Sic m. prima. οὐ τὸ corrector. [2] -ώτισιν
** Inc. f. 146. c. 4.

Φάων: ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναι φασὶ πολλοὶ Σαπφώ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν ῥίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

Φειδήσεται: φείσεται. (644)

Φειδώ: πρόνοια· φεισμονή· εὐσπλαγχνία.

Φειδωλός: φειδόμενος· κνιπός.

Φελλέα: τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα[1] χωρία· ὡς Ἴσαῖος.

Φελλεύς: σκληρὸς πόσως καὶ πετρώδης τόπος.

Φεναχίζει: χλευάζει.

Φέναξ: χλευαστής· ἀπατεών.

Φεννίς:[2] παιδιὰ διὰ σφαίρας· ὅτ' ἂν ἑτέρῳ ἀφίωσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φεναχίζοντες.

Φενάγματα:[3] φεναχίσματα.

Φεραυγής: κατάλαμπρος.

Φέρβει: βόσκει· τρέφει.

Φέρε: οἷον, ὑπόθου.

Φερέγγυος: ἀσφαλής· ἀξιόπιστος· ἐγγυητής.

Φερέοικος: ὁ κοχλίας· ἔνιοι ζῶον λευκὸν,[4] ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις[5] γιγνόμενον· οἱ δὲ ζῶον[6] σφηκὸς[7] εὐμεγέθους μέγιστον.

Φέρειν: λαμβάνειν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐπέμψαθ'[8] ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, Μισθὸν φέροντας δύο[9] δραχμὰς τῆς ἡμέρας· Μένανδρος Ὀλυνθίαι· Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας * τῆς ἡμέρας Ὀβολοὺς φέρων· καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.

[1] βω
[2] Accent. om.
[3] Post γ lit. erasa.
[4] μικρὸν m. pr. λευκὸν supr. corrector.
[5] – ας
[6] ζῶον addidit corrector.
[7] σφηκοις (sic) m. pr.
[8] – ψεθ' sic.
[9] οὐ
* Inc. ρας f. 147. c. 1.

(645) Φερεσβίους: ζωοποιούς.

Φερέτρωι: τηῖ τῶν νεκρῶν κλίνηι.

Φέριστον: κράτιστον· ἐξοχώτατον· ἢ ἀγαθόν.

Φέρνη: ἀμοιβή.

Φέρνην: τὴν προῖκα· καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ καὶ Μένανδρος.

Φέρνιξ:[1] προῖξ.

Φέροικος: ἐν Κλεοβουλίναις· ζῶον ὅμοιον γαλῆ, λευκὸν, φωλεῦον ἐν ταῖς ῥίζαις τῶν δρυῶν, βαλανηφάγον, οὕτω καλούμενον.

Φέρτερον: κρεῖττον· ἢ ταχύτερον.

Φέψαλος: σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.

Φερώνυμος:[2] ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

Φεσκάσιον: μάγγανον πλοϊκόν.

Φεῦ: σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἴμωγμα.

Φεύγοιεν: κατηγοροῖντο.

Φηγαιεῦσι: δῆμος τῆς Αἰαντίδος.

Φήγινος: δρύϊνος.

Φηγός: δρῦς ἡ πεύκη.

Φηγοῦς:[3] δῆμος Ἐρεχθηίδος.

Φηγούσιον: Λυσίας ἐν τῶ περὶ τοῦ Βατράχου[4] φόνου.

Φηλοῦν: ἀπατᾶν· Μένανδρος Ἁλιεῖ· — δύ'[5] οἰκίας Φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.

Φηλώματα:[6] ἐξαπάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν· οὕτως Ἀντιφῶν.

(646) Φημί: λέγω· ὑπολαμβάνω.

Φήσεις: λέξεις.

Φθάνει: προλαμβάνει.

[1] Accent. σm.
[2] ρό primo.
[3] Φηγος
[4] π. βατράχων
[5] δ' tum φίλων
[6] Φιλώματα et φιλοῦν

Φθάνοντος ἔργον γίνεται:
Φθέγμα: ῥῆμα.
Φθείρ: ὁ τῆς πιτύος [1] καρπός.
Φθεῖσθαι: διαφθείρεσθαι. [2]
Φθεῖναι: προλαβεῖν.
Φθείσεται: καταλήψεται.
Φθιάδος: [3] Θετταλικῆς.
Φθίνει: φθείρεται· λήγει.
Φθινύθων: [4] φθειρόμενος.
Φθισίμβροτος: [5] διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.
Φθείσονται: διαφθαρήσονται.
Φθογγαῖς: βουλαῖς.
Φθόην: τὴν νῦν φθίσιν [6] λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς Δημοσθένης.
Φθόη: φθίσις· ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.
Φθοῖς: [7] ὄνομα πλακοῦντος.
Φθόνος: πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίαι.
Φιαρόν: λαμπρόν.
Φιβαλέως: γένος συκῆς· λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς μυρρίνας· [8] Ἀπολλοφάνης καὶ τὰ σῦκα φιβαλέα· καὶ φιβαλέαι ἰσχάδες.
Φιδάκνας: πιθάκνας· Δημοσθένης.
Φίλα: ἴσα· ὅμοια· προσφιλῆ.
Φίλαθλος: φιλόπονος.
Φιλαιτίων: τῶν ἐπιλαμβανομένων.
Φιλαϊζεται: χαριεντίζεται.
Φιλάμμων: Δημοσθένης Φιλάμμονα τὸν Ἀθηναίων πύκτην φησί.

[1] πίτνος. Inc. ος f. 147. c. 2.
[2] θείρ correctoris.
[3] Φθει primo ut videtur.
[4] φθινύων primo, sed θ statim add.
[5] σήμ
[6] φθήσιν
[7] Φθοης
[8] ρ alterum corrector, et mox καὶ

Φιλαπεχθήμων: φιλομίσητος· φίλεχθρος· φιλομίσης.

Φιλαυτίας: ὑπερηφανίας.[1]

Φιλαργίδης: ποιητὴς κακός.

Φιλεῖ γάρ πως: τέρπεται γάρ πως· ἢ ἔθος γάρ πως.

* Φιλιότητα: φιλίαν.

Φίλεργος:[2] φιλόπονος.

Φιλεριστaί: φιλόνεικοι.

Φιλεριστῆσαι: φιλονεικῆσαι.

Φιλέψιος: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί· ἐπὶ τωῖ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κεκωμῴδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

Φίλη κεφαλή: προσφιλέστατε.

Φιλήκοος: φιλομαθής.[3]

Φίλιοι: προσφιλέστατοι.

Φίλιος Ζεύς: ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν· Μένανδρος Ἀνδρογύνωι:[4] Μαρτύρομαι τὸν φίλιον,[5] ὦ Κρατων, Δία· Φερεκράτης Κραπατάλοις·[6] — τοῖς δὲ κριταῖς Τοῖς νυνὶ κρίνουσι[7] λέγω Μὴ ’πιορκεῖν, μηδ’ ἀδίκως Κρίνειν, ἢ νὴ τὸν Φίλιον, Μῦθον[8] εἰς ὑμᾶς ἕτερον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τού- Του κακηγοριστότερον.

Φιλίσκος: ὄνομα κύριον.

Φιλοδεσποτεύομαι: οὕτως ὁ Ἀναξίλας.

Φιλόπαις: οὐχ ὁ παιδεραστὴς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλεῖται· ἀλλ’ ὁ φιλόπαις.

Φιλλεῖδαι: γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱερεία τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μύουσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι.[9]

(648)

[1] -είας
[2] Φιλεργός, et in Φιλόπονος
[3] o in lit.
[4] δρω
[5] -ωμαί τ. φίλον
[6] λλ ἑλ
[7] σιν
[8] μῦθος
[9] ἑνευ. (ελ corr.)

* Inc. f. r47. c. 5. Φιλεότητα (sic)

Φιλιππίδης: τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν· ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα· διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππιδῶσθαι [1] ἔφη, ἀντὶ τοῦ ἐλεπτύνθαι.

Φιλοθεάμονες: φιλοθεωρηταί.

Φιλοθηρεῖ: φιλεῖ ἀγρεύειν.

Φιλοκάλως: καθαρῶς.

Φιλοκόμπων: [2] μεγαλορήμων· ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκτέανος: φιλοχρήματος· φιλοκτήμων.

Φιλομειδής: [3] φιλογέλως.

Φιλοπευστεῖ: φιλοπραγμονεῖ.

Φιλόπευστος: ἡδέως μανθάνων· περίεργος.

Φιλόπονος: φίλεργος· περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος. [4]

Φιλοσοφεῖν: ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι· — φιλοσοφεῖ δὲ τοὐθ' ὅπως Καταπράξεται [5] τὸν γάμον, ἔφη Μένανδρος οὕτως· καὶ Ἰσοκράτης. (649)

Φιλοσοφεῖν: σπουδάζειν.

Φιλοτέχνημα: κατασκευή· καύχησις.

Φιλοτησίαν προπίνειν: ἔστιν ἡνίκα τίς ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχηι φίλωι, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.

Φιλοτησία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἡ κύλιξ ἣν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προύπινον; φιλοτησία ἐκαλεῖτο, ὡς Ὑπερίδης [6] φησὶ καὶ Ἄλεξις.

Φιλοτησία: φιλία· δεξίωσις.

Φιλότητα: φιλίαν.

[1] Emendatum πεφιλιππῶσθαι pro πεφιππφαι. (λι, σ, et accentus correctoris; utrius, aut pro quo, sit ω, non liquet.) Deinde inc. f. 147. c. 4.

[2] Sic.

[3] Φιλομείδης: φιλογελως m. pr. Φιλομμειδής: φιλόγελως corrector.

[4] Ita corr. pro προθυμως ut puto.

[5] -ηται [6] -είδης

Φιλοτιμεῖται: ἐπιδαψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπουδάζει· ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμίας: δωρεάς· ἢ πλεονεξίας· ἢ κενοδοξίας.

Φιλοτησίας: τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιάλης.

Φιλοτίμως: μεγαλοδώρως· ὑπερμέτρως·* ἐπιμελῶς.

Φιλοφρονέστατα: φιλικώτατα.[1]

Φιλοφρονούμενα: παραμυθούμενα.

Φιλοφρόνως: προθύμως· σπουδαίως.

Φιλοφροσύνη: δεξίωσις ἢ προσήνεια.[2]

Φιλουργός: οὗτος ἐφωράθη τὰ ἱερὰ συλήσας καὶ τὸ Γοργόνιον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει.

Φίλυδρα: φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλύρα: φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλωι παπύρωι ὅμοιον· ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν.

(650) Φιλυδρίας:[3] φιλῶν τὸ ὕδωρ.

Φιμοῖ: ἄγχει· ἐπιστομίζει.

Φιμοί: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· καὶ φιμοὺς καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα· φιμὸς δέ ἐστιν ὁ καλούμενος κημὸς,[4] εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο· Λίφιλος δέ φησιν· Ἕλκ' ἐς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ.[5]

Φίσκος: δημόσιον ταμιεῖον.[6]

Φιτρῶν: κορμῶν· ξύλων.

Φῖτυ:[7] φυτόν· φύτευμα· Φερεκράτης.

Φιτῦσαι: γεννῆσαι· ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν· ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκ ἔτι·[8] ἀλλὰ γεννῆσαι· καὶ φιτύοντος ὁμοίως, τοῦ γεννῶντος· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φῖτυ· Εὔπολις Αὐτολύκωι· Ἀτὰρ ἤγαγες καινόν (τὸ)[9] φῖτυ τῶν βοῶν.

* Inc. f. 148. c. 1.

[1] -τερα [2] -ία m. pr.

[3] Accent. om. [4] κι m. pr.

[5] ἐμβαλῆι [6] ταμεῖον

[7] Φίτυ ter (accentus ter correctoris, ι semel)

[8] ἔστιν Porsonus, tum prave dist. [9] τὸ om.

Φλάβιος: ὄνομα χρηματισμοῦ.
Φλᾶν: θλᾶν· τύπτειν.
Φλᾶν: μαλάττειν· καὶ (ἀναφλᾶν)[1] τὸ ἀναμαλάττειν· Ἀριστοφάνης.
Φλαῦρον: ἢ κοῦφον κακόν· διαφέρει γὰρ φλαῦρον[2] καὶ φαῦλον· φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ * μικρὸν κακόν· φαῦλον δὲ τὸ μέγα.
Φλεβάζοντες: βρύοντες. (651)
Φλεγμαίνουσαν πάλιν: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.
Φλειήσιον: τὸ Φλιάσιον πεδίον·[3] Ἀριστοφάνης.
Φληναφᾶ: φλυαρεῖ.
Φλήναφος: μωρολόγος.
Φλιει: μιμητικὸς ἦχος τῶν γαμψωνύχων·[4] Ἀριστοφάνης.
Φλιοῦντα: ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοί· Ξενοφῶν φησίν· αὖθις δὲ ἐστράτευσαν εἰς τὸν[5] Φλιοῦντα.
Φλόγεα: λαμπρά.
Φλογμός: καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.
Φλοίσβου: ταράχου.
Φλόμος:[6] λοχμῶδες φυτόν· ᾧ ἀντ' ἐλλυχνίου ἐχρῶντο.
Φλύην: τὴν ἐκ φλοοῦ·[7] Ἡρόδοτος.
Φλυκτίδες: τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.
Φοβερός: ὁ φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Φερεκράτει.[8]

[1] ἀναφλᾶν om.
[2] ΦΛΑΥ̃ΡΟΝ· ἢ κουφον κακον: dist. sed an ambo puncta a m. pr. nescio. Tum φλαῦρον καὶ φαῦλον correctoris in marg.
* Inc. f. 148. c. 2.
[3] δι in litura.
[4] ψο primo.
[5] τ" (Apices correctoris.)
[6] μ correctoris, qui et λογ in λοχ mutavit.
[7] φλυοῦ m. pr. φλοιοῦ corr.
[8] -τητι

Φλυεία: δῆμος τῆς Κεκροπίδος: ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής.

Φόβος: φυγή.

Φοιβάσασα: [1] *λαμπρύνασα.*

Φοιβᾶσθαι: καθαίρεσθαι.

(652) *Φοῖβος: καθαρός· ἁγνός· ἢ μάντις· καὶ ἀμίαντος· καὶ ὁ Ἀπόλλων.*

Φοινικήϊα [2] *γράμματα: Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὑρόντος· τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρῆτες, ὡς εὑρέθη* [3] *ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις· Σκάμων* [4] *δ' ἐν τῇ δευτέραι τῶν εὑρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίονος* * *ὀνομασθῆναι· μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαιδα γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρας Ἄγλαυρον· Ἔρσην· Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα* [5] *γράμματα τὸν Ἀκταίονα, βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.*

Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος: ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς [6] *λεγομένων.*

Φοινικολόφου: ξανθολόφου.

Φοινικοῦν: ἐρυθρόν· πυρρόν.

Φοινίκων συνθῆκαι: οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες [7] *Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.*

[1] *Φοίβασα* m. pr.
[2] Sic, quod ad literas, habuit m. pr. Nunc *Φοινίκια* (sic) corr.
[3] *εὑρετῇ* [4] *καμῶν* * Inc. *ονος* f. 148. c. 5.
[5] *φοινικηιὰ* m. pr. *φοινίκηια* (sic) vel potius *φοινίκια* corr.
[6] *ψεῦδος* [7] *κτή.*

Φοίνιξ: τὸ μουσικὸν ὄργανον· διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος [1](653) *εὑρεθῆναι.*

Φοινίξω: αἱμάξω· βάψω· πυρώσω· ἀπὸ τοῦ φόνου, ἢ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός.

Φοινίττων: βάπτων αἵματι.

Φοινός: πυρρός· φόνιος.

Φοιτᾶ: παραγίνεται.

Φοιτητάς: μαθητάς· παραγενομένους.

Φολίδες: αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως· καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ * *πτερά· τούτοις γὰρ ἐοίκεσαν.*

Φολιδωτόν: λεπιδωτόν.

Φονᾶ: [2] *ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ.*

Φόνου πτερόν: διὰ τῶν οἰστῶν· [3] *πτερόεντα ἢ ταχύν· βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.*

Φολκός: στραβός.

Φονᾶν: ἑτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν (ἔχειν). [4]

Φόνος ἔρευσεν: αἷμα ἔρευσεν.

Φόξινος: ἰχθὺς εὐθέως γενόμενος ἔχων κύημα· τίκτει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης.

Φοξός: ὀξυκέφαλος.

Φορά: ἢ καθόλου [5] *τόπου ἐναλλαγή· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν ἐθέλῃ.*

Φοράδην: ὁρμητικῶς φερόμενος.

Φοράς: ὁρμάς· ἢ τύχας.

Φορβάδας: τοὺς ἐν τῇ γῇ βοσκομένους.

Φορβάδων: νομάδων· βοσκομένων. (654)

Φορβαντεῖον: Ὑπερίδης [6] *ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος· ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας.*

[1] *νι* correctoris. * Inc. f. 148. c. 4. [2] *Φονᾶν*
[3] *ὀϊστῶν* [4] *ἔχειν* om. [5] *κατὰ ὅλου* [6] *—είδης*

Φορβειάν: περιστόμιον· καπίστριον.
Φορβή: τροφή.
Φορεῖον: ὁ νῦν ὄχνος λεγόμενος.
Φορεῖται: περιφέρεται.
Φορέουσιν: φέρουσιν.
Φορῆες: οἱ φέροντες.
Φορητή: βαστακτή.
Φορητῶς: μεγάλως. x ****

Ψιλεύς: ἐπ᾽ ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος· ὅθεν καὶ φιλόψιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ᾽ ἄκρου) χοροῦ ἱστασθαι.
Ψιλοδαπίδας: τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς [2] δαπίδας λέγουσιν.
Ψιλοκόρρης: [3] φαλακρός.
Ψιλὴ γῆ: ἡ μὴ πεφυτευμένη· Πεφυτευμένη [4] δ᾽ αὕτη ἐστίν, ἢ ψιλὴ μόνον· Πόλεσιν.
(655) Ψιλόν: γυμνόν.
Ψιλώεντα: αἰθαλώδη.
Ψίμαρον: [5] εὐδιαῖον.
Ψινάδες: παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ῥυάδες, αἱ ἄμπελοι· ἔνιοι τὰς δρυπέπεις ἐλαίας.
Ψινάζει: [6] ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ· φυλλορροεῖ. [7]
Ψινύθιον: φαῦλον.
Ψίσαι: [8] ψωμίσαι.

[1] Desunt folia, ut conjicio, circiter octo. *Porson.*
* Inc. χοροῦ ἵστασθαι f. 149. c. 1.
[2] καὶ μημαλωτὰς [3] Ψιλοκορης
[4] πεφυτ. semel in textu, sed repetit in marg. man. antiq. tum δὲ αὐτὴ ἐστὶν ἡ
[5] Accent. om. [6] -ξει
[7] Semel ρ primo. [8] Accent. om.

Ψίτται: ἰχθύων εἶδος.

Ψιτταχίαν: ὑποδήματος γυναικείου γένος.

Ψίχες: ἀρρενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας.

Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξειδίου·[1] ψόθον γὰρ καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης· Πλέω γράσου (τε)[2] καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου [γε] καὶ ψόθου· Αἰσχύλος Θεωροῖς.

Ψόθος: ἀκαθαρσία· οὕτως Φρύνιχος.

Ψόας:[3] ἢ ψοίας,[3] ἢ ὅπη χρὴ καλεῖν, παρ' οὐδενὶ Ἀττικῶν εὗρον· οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνασταὶ ἀλῴπεκα προσαγορεύουσιν.

Ψοίθης:[3] ἀλαζών.

Ψοῖθος:[3] σποδός.

Ψολόεν: φλογόεν πῦρ.

Ψολόεντα κεραυνόν: τὸν ὀξέως φθείροντα.

Ψολοκομπία: ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν: Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.

Ψούδια:[3] ψευδῆ· Κρῆτες. (656)

Ψοφοδεής: δειλός· τοὺς ψόφους φοβούμενος.*

Ψυκτήρ: σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.

Ψύλλα καὶ ψύλλαι: θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότωι Ψύλλοι,[4] ἔθνος Λιβύης· καὶ τὸ ἐν τῆι Μεσηνίαι Μενάνδρου κύριον ὄνομα· ὅτι δὲ τὸ[5] ζωΐον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν καὶ ἕτεροι.

Ψύξας: φυσήσας· ἢ ἀμβλύνας.

Ψύψαρα[6] τὸν Διόνυσον ἄγοντες: ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνωι· τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον πλησίον Χίου· λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

[1] ξι

[2] τε om. G. Utrum ante *Αἰσχ.* distinguat Porsonus non liquet; post γε distinguit.

[3] Quinquies acc. om.

[4] ψύλλοις

[5] τῶι

[6] Ψυψαρα: τὸν

* Inc. βούμενος f. 149. c. 2.

Ψυχαγωγεῖ: παραμυθεῖται· τέρπει.

Ψύττα: ἐπὶ τοῦ ἀποδραμεῖν.[1]

[Ψυρανις: ἴδιον μικρόν.]

Ψυχάζειν: ἀναψύχειν.

Ψυχάζουσιν: πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχὴν τινα λάβωσιν· ἔστι δὲ ὅμοιον τὸ χειμάζειν.

Ψυχικός: σαρκικός· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον· οὕτως Ἄλεξις.

Ψυχορροφεῖν: τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψῦχος: τὸ ῥῖγος· Ἡρόδοτος· ἀλλὰ καὶ Ἕρμιππος.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος: ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος.

Ψυχουλκούμενος: τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος.

Ψυχρολογία: ψευδολογία· ἀκαιρολογία.

Ψυχρὸν πρᾶγμα:

(657) Ψυχρός: ἀσθενής.

Ψῶζα: νόσος τίς· Εὔπολις Μαρικᾷ·[2] Ὃς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν· οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος·* ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας.

Ψώθια:[3] τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου: ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν· ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διελκυσμένων· παρὰ δὲ Διφίλωι ἐν τοῖς ἐγανίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψωλός: ὁ λιπόδερμος· ὀξυτόνως· καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπιβραχὺ τοιοῦτος.

Ψωμοκόλακες: Φιλιππίδης.

Ψώμισμα: διάσυρμα.

Ψωμός: ὡς ἡμεῖς· Ἐπίλυκος.

Ψωρᾶν: καὶ βραγχᾶν·[4] δισυλλάβως λέγουσιν.

[1] τὸ ἀποδραμην m. pr.
[2] μαρεικα
* Inc. f. 149. c. 3.
[3] Accent. om.
[4] Ψωραν· καὶ βράγχαν

Ψῶχος: [1] γῆ ψαμμώδης.
Ψώχοντες: θρύπτοντες· λεπτύνοντες.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ω.

Ὦα: μηλωτή· διφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν· ἢ τὸ περιστόμιον.
Ὠατωθήσομαι: [2] ἀκούσομαι· Δωριεῖς. (658)
Ὦ: [3] τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως· τὸ δὲ σχετλιαστικὸν ὀξυτόνως.
Ὤγνυντο: [4] ἠνοίγοντο.
Ὠγύγια [5] κακά: ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν· ἄμεινον δὲ λέγειν Ὠγύγια κακὰ τὰ παλαιά· τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.
Ὠγύγιον: [6] ἀρχαῖον· παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ Ὠγύγιον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν. [7]
Ὤγμενον: Ξενοφῶν * ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρὰ τὸν ὀγμὸν, [8] τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων.
Ὧδε: οὐ μόνον τὸ οὕτως· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς· Κρατῖνος Δραπέτισι· [9] Τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι· Ἀριστοφάνης Κωκάλοι· — ἐκδότω δέ τις Καὶ ψηφολογεῖον [10] ὧδε καὶ δίφρω [11]

[1] Accent. om.
[2] Ὠατωθήσω: ἀκούσομαι, hoc ex em. statim facta pro ἀκούσωμαι
[3] Ὧ
[4] Ὤιγνυντο (ι postea additum)
[5] Litura post γυ quater. Primo ni fallor γυγγ.
[6] Sic ab initio.
[7] τῶν θηλυκῶν
* Inc. f. 149. c. 4.
[8] ὠγμὸν in ὦγμον mut. corr.
[9] -ησι (ι in litura)
[10] -λογιον primo, vel λογίον.
[11] δίφρωι

δύο· καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ· Εὔπολις Ταξιάρχοις· [1] Οὐκ, ἢν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

(659) Ὠδεῖον: [2] Ἀθήνησιν ὥσπερ [3] θέατρον· ὃ πεποίηκεν, ὡς φασί, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Ὠδεῖον ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ᾠδῆς· ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ τὸ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος· διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἅλφιτα ἐκεῖ.

[z] Ὠδέ πως: οὕτω πως.

Ὠδηκώς: οἰδήσας· φυσήσας.

Ὠδίς: ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη.

[z] Ὦετο: ὑπελάμβανεν.

[z] Ὠζειν: θαυμάζειν.

[z] Ὤζηκεν λέγουσιν:

Ὦζυροί: [4] κρᾶσις Ἀττική.

Ὠήθησαν: ἐνόμισαν.

[z] Ὦ Ἡράκλεις: [5] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν.

[z] Ὦ Ἡρακλες: ἡ κλητικὴ πτῶσις οὕτως διαφέρει· καὶ τὸ, ὦ Δάματερ, τὸ [6] Δήμητερ· φασὶ δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ὦ [7] τοῦ θαυμαστικοῦ, Ἡράκλεις· καὶ μᾶλλον ἐν τῇ χρήσει. [8]

[1] οὐκ ἦν· φ. δ'

[2] Manus recentiss. in m. ᾠδεῖον μουσεῖον ἢ σχολεῖον

[3] ὥσπαρα (sic) [4] Ὤζυροί

[5] -ης m. pr. [6] τω m. pr. [7] ὦ

[8] Desunt cetera usque ad finem, quinque fere paginas implentia. *Porsonus.*

10237152

APPENDIX.

'ΑΓΩΓΕΥΣ: ὁ ἐνάγων τὴν δίκην· ὁ διώκων· καὶ ὁ λῶ-(663)
ρος ἐνάγονται οἱ ἱππεῖς.
· γραφίου δίκη: κατὰ τοῦ τὸν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ μὴ
ἐγγράψαντος· καὶ τὸν τὸ ῥητὸν ἀποδόντα οἷς ὤφειλεν.
'Αντιδόσεως: ὅταν τὶς προκληθεὶς εἰς λειτουργίαν ἀπο-5
φαίνῃ ἕτερον εὐπορώτερον ἑαυτοῦ· προκαλει . . . . αὐ-
τὸν . ειτουργεῖν, ἢ, δόντα μὲν τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ,
λαβόντα δὲ τὴν ἐκείνου, α . . . . . λάχθαι.
· γωνία: φόβος πτώσεως ἢ ἥττης· ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα
μέλλοντος ἀπιέναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἁπλοῦ 10
φόβου· Ξενοφῶν δὲ τὸ ἀγωνία ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος· ὡς
ἐν τῷ ἀγῶνι ὁ φόβος.
· γωνοθέτης: ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς· ἀθλοθέτης, ὁ ἐν τοῖς
γυμνικοῖς.
· γαυρος· καὶ ἀγαυρός: ὁ κομψός· τινὲς δὲ ὁ κακός.
'Αγήνωρ: ὁ ἀνδρεῖος· καὶ ὁ ἄγαν ὑβριστικός· ὑπὸ Ἰώ-15
νων δὲ ὁ ἄπορος· ὑπὸ 'Αττικῶν ὁ τρυφερός.
· γήρτης: ὁ ἀλαζών· καὶ εἶδος ὀβολοῦ.
· βροχίτων: ὁ τρυφερὰ φορῶν· ἁβροείμων, ὁ λαμπρο-
φόρος.
: γών: σημαίνει πέντε· τὸν τόπον· καλὸν δ' εὕρυναν
ἀγῶνα· τὸ πλῆθος· ὡς τὸ, λῦτο δὲ ἀγών· τὸ ἄθροι-20
σμα· ὡς τὸ, "Ηρη μὲν μετ' ἀγῶνα θεῶν· καὶ τὸ
ἆθλον· καὶ τὸν ναόν· ὡς τὸ, θεῖον δύσονται ἀγῶνα·
καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις.
'Αγνώμονες: οἱ ἀχάριστοι· παρὰ δὲ Πλάτωνι οἱ ἀμαθεῖς. (664)
'Αγυιά: ἡ ἄμφοδος· ἡ κοινῶς ῥύμη.

Φλυεία: δῆμος τῆς Κεκροπίδος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής.

Φόβος: φυγή.

Φοιβάσασα: [1] *λαμπρύνασα.*

Φοιβᾶσθαι: καθαίρεσθαι.

(652) *Φοῖβος: καθαρός· ἁγνός· ἢ μάντις· καὶ ἀμίαντος· καὶ ὁ Ἀπόλλων.*

Φοινικήϊα [2] *γράμματα: Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὑρόντος· τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρῆτες, ὡς εὑρέθη* [3] *ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις· Σκάμων* [4] *δ' ἐν τῇ δευτέραι τῶν εὑρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίονος* * *ὀνομασθῆναι· μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαιδα γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρας Ἄγλαυρον· Ἔρσην· Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα* [5] *γράμματα τὸν Ἀκταίονα, βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.*

Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος: ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς [6] *λεγομένων.*

Φοινικολόφου: ξανθολόφου.

Φοινικοῦν: ἐρυθρόν· πυρρόν.

Φοινίκων συνθῆκαι: οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες [7] *Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.*

[1] *Φοίβασα* m. pr.
[2] Sic, quod ad literas, habuit m. pr. Nunc *Φοινίκια* (sic) corr.
[3] *εὑρετῇ* [4] *καμῶν* * Inc. *ονος* f. 148. c. 5.
[5] *φοινικηιὰ* m. pr. *φοινίκηια* (sic) vel potius *φοινίκια* corr.
[6] *ψεῦδος* [7] *κτή.*

Φοίνιξ: τὸ μουσικὸν ὄργανον: διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος [1](653) *εὑρεθῆναι.*

Φοινίξω: αἱμάξω· βάψω· πυρώσω· ἀπὸ τοῦ φόνου, ἢ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός.

Φοινίττων: βάπτων αἵματι.

Φοινός: πυρρός· φόνιος.

Φοιτᾶ: παραγίνεται.

Φοιτητάς: μαθητάς· παραγενομένους.

Φολίδες: αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως· καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ * *πτερά· τούτοις γὰρ ἐοίκεσαν.*

Φολιδωτόν: λεπιδωτόν.

Φονᾶ: [2] *ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ.*

Φόνου πτερόν: διὰ τῶν οἰστῶν· [3] *πτερόεντα ἢ ταχὺν· βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.*

Φολκός: στραβός.

Φονᾶν: ἑτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν (ἔχειν). [4]

Φόνος ἔρευσεν: αἷμα ἔρευσεν.

Φόξινος: ἰχθὺς εὐθέως γενόμενος ἔχων κύημα· τίκτει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης.

Φοξός: ὀξυκέφαλος.

Φορά: ἢ καθόλου [5] *τόπου ἐναλλαγή· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν ἐθέλῃ.*

Φοράδην: ὁρμητικῶς φερόμενος.

Φοράς: ὁρμάς· ἢ τύχας.

Φορβάδας: τοὺς ἐν τῇ γῇ βοσκομένους.

Φορβάδων: νομάδων· βοσκομένων. (654)

Φορβαντεῖον: Ὑπερίδης [6] *ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος· ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας.*

[1] *νι* correctoris. * Inc. f. 148. c. 4. [2] *Φονᾶν* [3] *ὀϊστῶν* [4] *ἔχειν* om. [5] *κατὰ ὅλου* [6] *—είδης*

Φορβειάν: περιστόμιον: καπίστριον.
Φορβή: τροφή.
Φορεῖον: ὁ νῦν ὄκνος λεγόμενος.
Φορεῖται: περιφέρεται.
Φορέουσιν: φέρουσιν.
Φορῆες: οἱ φέροντες.
Φορητή: βαστακτή.
Φορητῶς: μεγάλως. [1] * * * *

* (Ψιλεύς: ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος· ὅθεν καὶ φιλόψιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου) χοροῦ ἵστασθαι.
Ψιλοδαπίδας: τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς [2] δαπίδας λέγουσιν.
Ψιλοκόρρης: [3] φαλακρός.
Ψιλὴ γῆ: ἡ μὴ πεφυτευμένη· Πεφυτευμένη [4] δ' αὕτη ἐστίν, ἢ ψιλὴ μόνον· Πόλεσιν.
(655) Ψιλόν: γυμνόν.
Ψιλώεντα: αἰθαλώδη.
Ψίμαρον: [5] εὐδιαῖον.
Ψινάδες: παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ῥυάδες, αἱ ἄμπελοι· ἔνιοι τὰς δρυπέπεις ἐλαίας.
Ψινάζει: [6] ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ· φυλλορροεῖ. [7]
Ψινύθιον: φαῦλον.
Ψίσαι: [8] ψωμίσαι.

[1] Desunt folia, ut conjicio, circiter octo. *Porson.*
* Inc. χοροῦ ἵστασθαι f. 149. c. 1.
[2] καὶ μημαλωτὰς [3] Ψιλοκορης
[4] πεφυτ. semel in textu, sed repetit in marg. man. antiq. tum δὲ αὐτὴ ἐστὶν ἡ
[5] Accent. om. [6] -ξει
[7] Semel ρ primo. [8] Accent. om.

Ψίτται: ἰχθύων εἶδος.

Ψιτταχίαν: ὑποδήματος γυναικείου γένος.

Ψίχες: ἀρρενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας.

Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξειδίου·[1] ψόθον γὰρ καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης· Πλέω γράσου (τε)[2] καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου [γε] καὶ ψόθου· Αἰσχύλος Θεωροῖς.

Ψόθος: ἀκαθαρσία· οὕτως Φρύνιχος.

Ψόας:[3] ἢ ψοίας,[3] ἢ ὅπη χρὴ καλεῖν, παρ' οὐδενὶ Ἀττικῶν εὗρον· οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνασταὶ ἀλῴπεκα προσαγορεύουσιν.

Ψοίθης:[3] ἀλαζών.

Ψοῖθος:[3] σποδός.

Ψολόεν: φλογόεν πῦρ.

Ψολόεντα κεραυνόν: τὸν ὀξέως φθείροντα.

Ψολοκομπία: ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης Ἵππεῦσιν: Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.

Ψούδια:[3] ψευδῆ· Κρῆτες. (656)

Ψοφοδεής: δειλός· τοὺς ψόφους φοβούμενος.*

Ψυκτήρ: σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.

Ψύλλα καὶ ψύλλαι: θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότωι Ψύλλοι,[4] ἔθνος Λιβύης· καὶ τὸ ἐν τῆι Μεσηνίαι Μενάνδρου κύριον ὄνομα· ὅτι δὲ τὸ[5] ζωΐον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν καὶ ἕτεροι.

Ψύξας: φυσήσας· ἢ ἀμβλύνας.

Ψύψαρα[6] τὸν Διόνυσον ἄγοντες: ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνωι· τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον πλησίον Χίου· λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

[1] ξι

[2] τε om. G. Utrum ante *Αἰσχ.* distinguat Porsonus non liquet; post γε distinguit.

[3] Quinquies acc. om.

[4] ψύλλοις

[5] τῶι

[6] Ψυψαρα: τὸν

* Inc. βούμενος f. 149. c. 2.

Ψυχαγωγεῖ: παραμυθεῖται· τέρπει.

Ψύττα: ἐπὶ τοῦ ἀποδραμεῖν. [1]

[Ψυρανις: ἴδιον μικρόν.]

Ψυχάζειν: ἀναψύχειν.

Ψυχάζουσιν: πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν· ἔστι δὲ ὅμοιον τὸ χειμάζειν.

Ψυχικός: σαρκικός· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον· οὕτως Ἄλεξις.

Ψυχορροφεῖν: τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψῦχος: τὸ ῥῖγος· Ἡρόδοτος· ἀλλὰ καὶ Ἕρμιππος.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος: ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος.

Ψυχουλκούμενος: τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος.

Ψυχρολογία: ψευδολογία· ἀκαιρολογία.

Ψυχρὸν πρᾶγμα:

(657) Ψυχρός: ἀσθενής.

Ψῶζα: νόσος τίς· Εὔπολις Μαρικᾷ· [2] Ὃς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν· οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος· * ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας.

Ψώθια: [3] τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου: ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν· ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διελκυσμένων· παρὰ δὲ Διφίλωι ἐν τοῖς ἐγανίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψωλός: ὁ λιπόδερμος· ὀξυτόνως· καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπιβραχὺ τοιοῦτος.

Ψωμοκόλακες: Φιλιππίδης.

Ψώμισμα: διάσυρμα.

Ψωμός: ὡς ἡμεῖς· Ἐπίλυκος.

Ψωρᾶν: καὶ βραγχᾶν· [4] δισυλλάβως λέγουσιν.

[1] τὸ ἀποδραμην m. pr. [2] μαρεικα * Inc. f. 149. c. 3.
[3] Accent. om. [4] Ψωραν· καὶ βράγχαν

Ψῶχος:[1] *γῆ ψαμμώδης.*
Ψώχοντες: θρύπτοντες· λεπτύνοντες.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ω.

Ὦα: μηλωτή· διφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν· ἢ τὸ περιστόμιον.
Ὠατωθήσομαι:[2] *ἀκούσομαι· Δωριεῖς.* (658)
Ὦ:[3] *τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως· τὸ δὲ σχετλιαστικὸν ὀξυτόνως.*
Ὤγνυντο:[4] *ἠνοίγοντο.*
Ὠγύγια[5] *κακά: ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν· ἄμεινον δὲ λέγειν Ὠγύγια κακὰ τὰ παλαιά· τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.*
Ὠγύγιον:[6] *ἀρχαῖον· παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ Ὠγύγιον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν.*[7]
Ὤγμευον: Ξενοφῶν ἐν β΄ ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρὰ τὸν ὀγμὸν,*[8] *τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων.*
Ὧδε: οὐ μόνον τὸ οὕτως· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς· Κρατῖνος Ἀραπέτισι·[9] *Τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι· Ἀριστοφάνης Κωκάλωι· — ἐκδότω δέ τις Καὶ ψηφολογεῖον*[10] *ὧδε καὶ δίφρῳ*[11]

[1] Accent. om.
[2] *Ὠατωθήσω: ἀκούσομαι*, hoc ex em. statim facta pro *ἀκούσωμαι*
[3] *Ὧ* [4] *Ὠιγνυντο* (*ι* postea additum)
[5] Litura post *γυ* quater. Primo ni fallor *γυγγ*.
[6] Sic ab initio. [7] *τῶν θηλυκῶν*
* Inc. f. 149. c. 4. [8] *ὠγμὸν* in *ὦγμον* mut. corr.
[9] *-ησι* (*ι* in litura) [10] *-λογιον* primo, vel *λογίον*. [11] *δίφρωι*

δύο· καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ· Εὔπολις Ταξιάρχοις· [1] Οὐκ, ἢν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

(659) Ὠδεῖον: [2] Ἀθήνησιν ὥσπερ [3] θέατρον· ὃ πεποίηκεν, ὡς φασί, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Ὠδεῖον ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ᾠδῆς· ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ τὸ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος· διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιτα ἐκεῖ.

[z] Ὧδέ πως: οὕτω πως.

Ὠδηκώς: οἰδήσας· φυσήσας.

Ὠδίς: ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη.

[z] Ὦετο: ὑπελάμβανεν.

[z] Ὠζειν: θαυμάζειν.

[z] Ὤζηκεν λέγουσιν:

Ὦζυροί: [4] κρᾶσις Ἀττική.

Ὠήθησαν: ἐνόμισαν.

[z] Ὦ Ἡράκλεις: [5] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν.

[z] Ὦ Ἡρακλες: ἡ κλητικὴ πτῶσις οὕτως διαφέρει· καὶ τὸ, ὦ Δάματερ, τὸ [6] Δήμητερ· φασὶ δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ὦ [7] τοῦ θαυμαστικοῦ, Ἡράκλεις· καὶ μᾶλλον ἐν τῇ χρήσει. [8]

[1] οὐκ ἦν· φ. δ'

[2] Manus recentiss. in m. ὠδεῖον μουσεῖον ἢ σχολεῖον

[3] ὥσπαρα (sic)

[4] Ὠζυροί

[5] -ης m. pr.

[6] τω m. pr.

[7] ὦ

[8] Desunt cetera usque ad finem, quinque fere paginas implentia. *Porsonus.*

10237152

APPENDIX.

Ἀγωγεύς: ὁ ἐνάγων τὴν δίκην· ὁ διώκων· καὶ ὁ λῳ-(663)
ρος ἐνάγονται οἱ ἱππεῖς.
Ἀγραφίου δίκη: κατὰ τοῦ τὸν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ μὴ
ἐγγράψαντος· καὶ τὸν τὸ ῥητὸν ἀποδόντα οἷς ὤφειλεν.
Ἀντιδόσεως: ὅταν τὶς προκληθεὶς εἰς λειτουργίαν ἀπο-5
φαίνῃ ἕτερον εὐπορώτερον ἑαυτοῦ· προκαλει . . . . αὐ-
τὸν . ειτουργεῖν, ἢ, δόντα μὲν τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ,
λαβόντα δὲ τὴν ἐκείνου, α . . . . . λάχθαι.
Ἀγωνία: φόβος πτώσεως ἢ ἥττης· ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα
μέλλοντος ἀπιέναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἁπλοῦ 10
φόβου· Ξενοφῶν δὲ τὸ ἀγωνία ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος· ὡς
ἐν τῷ ἀγῶνι ὁ φόβος.
Ἀγωνοθέτης: ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς· ἀθλοθέτης, ὁ ἐν τοῖς
γυμνικοῖς.
Ἀγαυρος· καὶ ἀγαυρός: ὁ κομψός· τινὲς δὲ ὁ κακός.
Ἀγήνωρ: ὁ ἀνδρεῖος· καὶ ὁ ἄγαν ὑβριστικός· ὑπὸ Ἰώ-15
νων δὲ ὁ ἄπορος· ὑπὸ Ἀττικῶν ὁ τρυφερός.
Ἀγήρτης: ὁ ἀλαζών· καὶ εἶδος ὀβολοῦ.
Ἀβροχίτων: ὁ τρυφερὰ φορῶν· ἁβροείμων, ὁ λαμπρο-
φόρος.
Ἀγών: σημαίνει πέντε· τὸν τόπον· καλὸν δ' εὕρυναν
ἀγῶνα· τὸ πλῆθος· ὡς τὸ, λῦτο δὲ ἀγών· τὸ ἄθροι-20
σμα· ὡς τὸ, Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα θεῶν· καὶ τὸ
ἄθλον· καὶ τὸν ναόν· ὡς τὸ, θεῖον δύσονται ἀγῶνα·
καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις.
Ἀγνώμονες: οἱ ἀχάριστοι· παρὰ δὲ Πλάτωνι οἱ ἀμαθεῖς.(664)
Ἀγυιά: ἡ ἄμφοδος· ἢ κοινῶς ῥύμη.

· γροικος: ὁ ἀμαθής· ἀγροῖκος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐλιζόμενος· Πλάτων δὲ τὸ ἐναντίον τούτου· καὶ ἀγροιώτης, ὁ γεωργικὸς λαός.

· γχιστεῖς: οἱ ὑπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ πατέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος· οἱ δὲ ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον· οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν ζευχθέντες τοῖς οἴκοις, οἰκεῖοι λέγονται. [1]

Ἀγορά: ἡ ἐκκλησία· καὶ ἡ συνάθροισις· ὡς, Νέστωρ ἀγορητής· ἀγορὰς Ὑπερίδης καὶ τὰς συνόδους· οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται· καὶ ἀγοραία δίκη, ἡ διαιολογία.

Ἀγωγή: ἡ ἀναστροφή· καὶ ὁ τρόπος· καὶ τὸ βάρος· ἢ ἡ κομιδή· καὶ ἡ τῶν ἠθῶν, τοῦ τρόπου, κατακόσμησις. [2]

λογίου δίκη: ὅταν τινὲς λαβόντες χρήματα εἰς ἀναλώματα δημόσια μὴ ὦσιν τοὺς λόγους ἀνενηνοχότες τοῖς δικασταῖς.

· ντιγραφή: πρὸς τὸ τοῦ διώκοντος ἔγκλημα ὁ φεύγων ἀντιγράφει· ὡς τὰ τοῦ δημοσίου· κατεμαρτύρησε Στέφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γράμματι γεγραμμένα· ἵνα ᾖ τῶν ἑκάστου φάσεων τοῖς δικασταῖς μαρτυρία, τοῦ μὲν ἐφ' οἷς ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ ἐφ' οἷς μαρτυρεῖται. [3]

Ἀνθύπωμοσία: οἷον ἀντεῖπον τῇ ὑπωμοσίᾳ, δημοσίᾳ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπεῖναι.

· ντιλαχεῖν· καὶ ἀντίληξις: ἀντιλαχεῖν μέν ἐστι τὸ εἰς

[1] Ad Harpocr. v. Ἀδοκίμαστος, tum codicis scriba tum hic noster addunt, δοκιμασθεὶς καὶ (alter γὰρ) ἀντὶ τοῦ κριθεὶς καὶ βεβαιωθείς.

[2] Ad Harpocr. v. Ἀδύνατοι, verba, τῆς ἡμέρας ἑκάστης — ἀδυνάτου ἐν ᾧ ὡς ὀβολὸν, in codicis textu omissa, margini apponit hic scriba.

[3] Sequitur Ἀντομοσία (sic) τινὰ γράμματα — ἀπολογήσεσθαι ut Harpocr. ed. ms.

ἀχέραιον πάλιν καθεστάναι τὰς δίκας· ἀντελάγχανον δὲ τοῖς διαιτηταῖς καὶ οἱ ἐρήμην ἐπὶ διαιτητῶν ἁλόν- (665)
τες, ὡς τὴν μὴ οὖσαν δίκην καταδικασθέντες.

Ἀπωμοσία: δύο σημαίνει τροπὰς ἡ λέξις· μίαν μὲν ὅταν γράψηται νόμων παρανόμων· ἢ καὶ αὐτὸς εἰσηγήσηται, ἔπειτα καταγνοὺς αὐτοὺς ἐξωμόσηται παραλελογίσθαι· ἀπωμοσία δὲ λέγεται, ὅτι ὀμνύοντες ἀφίενται μήτε ἀργυρίῳ πεισθῆναι μήτε καταχαρίσασθαι τὴν σιγήν· μνημονεύει τοῦ τρόπου τούτου καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· κατὰ μίμησιν δέ ἐστι τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἢ ἀποδημίαν ἢ νόσον ἢ ἄλλο τι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι λέγουσιν· ἑτέρως οὖν λέγεται πάλιν, ὡς ἔφημεν, ἀπωμοσία, ὅταν κρινόμενοι σκήπτηται τὸ μὴ εὐκαιρεῖν πρὸς τὴν δίκην· ἀνθυπόμνυται ὁ ἀντίδικος, καὶ περὶ αὐτοῦ προδικάζονται.

Ἀπρόσκλητος: ἡ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητήρων κατὰ νόμον.

Ἀποστασίου δίκη: κατὰ τῶν ἀφισταμένων ἀπελευθεροῦσα τοῦ ἀπελευθερώσαντος.

Ἀργίας δίκη: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀριστωνος φησὶν ὅτι Δράκων ἦν ὁ θεὶς τὸν νόμον, αὖθις δὲ καὶ Σόλων ἐχρήσατο, θάνατον οὐχ ὁρίσας ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀτιμίαν, ἐάν τις ἁλῷ τίσαι· ἂν δ' ἅπαξ, ζημιοῦσθαι δραχμὰς ἑκατόν.

Ἀτίμητος δίκη: ἡ τοσοῦτον οὖσα ὅσου ἐπιγέγραπται· ἣν οὐχ οἷον τε ὑποτιμήσασθαι ἐλάττονος.

Ἄτοπον: Πλάτων τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν.

Βιαίων δίκη: ἥτις βία ἐπεισελθὼν τὶ ἔλαβεν ἀλλότριον ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίως ἐκρίνετο· ἐν δὲ ταῖς σχολαστικαῖς ὑποθέσεσι, βίας ἔγκλημα ἐστὶ κατὰ τῶν κόρην ἁρπασάντων ἢ παῖδα ἐλεύθερον· ἰστέον ὅτι

βιαίων γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοί, καὶ οὐδεὶς βίας.

· ιαδικασία: ἐστὶ ἣν τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς τριηράρχαις ποιοῦνται ὧν δεῖ ἄρχειν ἢ τριηραρχεῖν· τὸ δὲ αὐτό ἐστι καὶ δοκιμασία. (666)

· ραφή· καὶ παραγραφή· καὶ ἐπιγραφή: διαφέρουσι τινί· γραφὴ μέν ἐστιν ἡ εἰς δικαστήριον δημοσίου ἐγκλήματος κλῆσις· παραγραφὴ δέ ἡ πρὸς τὴν κλῆσιν ἀμφισβήτησις· ἐπιγραφὴ δέ τὸ ἕτερον τόπον ἐπιγράφειν τῷ κριτηρίῳ ἴδιον ἐν πόλει, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ ἐπιχωρίῳ οἷον Φαληροῖ, ἢ ἑτέρωθι· καλεῖται δὲ ἐπὶ μὲν τῶν δημοσίων ἀγώνων τὸ γραφόμενον ὑπὸ τοῦ κατηγόρου ἔγκλημα καὶ τὸ ἀποφερόμενον πρὸς τὴν ἀρχήν, γραφή· τὸ δ' αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων, ἔγκλημα· ἐπὶ δὲ τῶν ἀμφισβητήσεων, λῆξις.[1]

· εκάζειν· καὶ δεκάζεσθαι: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου τὸ παραχρούεσθαι τοὺς δικαστὰς δεκάζειν ἔλεγε· δεκάζειν δέ, παρόσον κατὰ δέκα συντασσόμενοι ἐμισθάρνουν.

· ιάγραπτος δίκη: ἡ αὐτὴ καὶ διεξυσμένη λέγεται· καθ' ἧς ἴσχυσεν ἡ παραγραφή· οἷον, ἤρθη ἡ δίκη· οὐ γὰρ εἰσαγώγιμος ἐστιν, ἠκυρωμένη ὑπὸ τῆς παραγραφῆς.

Διαγραφή: καὶ ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι περὶ μηδενὸς ἐγκαλῆται, λέγεται διαγραφὴ δίκης. Λέγεται διαγραφὴ καὶ τὸ καθυποβάλλεσθαι ζημίαις πολλαῖς.

· ιαψήφησις: ἐστὶν ὅταν συνελθόντες κατὰ δῆμον οἱ δημῶται ψῆφον φέρουσι κατὰ τῶν δοκούντων ἐγγεγράφθαι καὶ μὴ ὄντων Ἀθηναίων· ὃς δ' ἂν ψηφηφο-

[1] Ultima vox non prorsus certa. Videtur κλῆσις in λῆξις mutasse.

ρηθῇ, πολίτης ἐστί· οὗ δ' ἂν καταψηφίσωνται, τούτῳ ἔξεστι τὴν διαψήφησιν αἰτιασαμένῳ ἀναπεμφθῆναι εἰς τὸ κοινόν.

ἁμαρτυρία: ἐστὶν ἧν τῶν κλήρων ἀντιποιούμενοι γράφονται, ἐν ᾗ τὸ ἔγκλημα ἐστί, καὶ ᾗ αἰτία δι' ἧς ἕκαστος ἴδιον εἶναι τὸν κλῆρον ἀξιοῖ· καὶ ὅτι τὸ ὄνομα (667) ὁποῖον ἕτοιμον· ᾗ γὰρ ἂν ἄλλου ἀμφισβητοῦντος εἴποι μαρτυρῶν, ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῇ γραφῇ τοῦ ἐγκλήματος διαμαρτύρηται.

ἴκη: τὸ ἐκτίσαι τιμωρίας λέγεται· καὶ ἧν ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμβολαίων λαγχάνουσι, ἧς τὸ ἐπιτίμιον ὥρισται· ὑπὲρ δὲ τῶν κοινῶν καὶ ἐπίπαν γράφοντος ταύτην καὶ ἁλόντος διωκομένου τιμᾶ τὸ δικαστήριον ὅτι χρὴ παθεῖν ἢ καὶ ἀποτίσαι.

ἰωμοσία: ἔθος ἦν τοῖς ἐγκαλοῦσιν ὀμνῦναι ὅτι περὶ γεγονότων τὴν κατηγορίαν ποιήσονται· καὶ τοῖς ἐγκαλουμένοις, ὡς οὐκ ὄντες ἔνοχοι, διώκονται· μάλιστα δὲ ἐγίγνετο ἐπὶ τῶν ἐκουσίων.

Εἰσαγγελία: κατὰ κοινῶν καὶ ἀγράφων ἀδικημάτων· αὕτη μὲν οὖν ἡ Κικίνου δόξα· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ νόμων φασὶ γενέσθαι, ἐάν τις καταλύῃ τὸν δῆμον ῥήτωρ, ἢ μὴ τὰ ἄριστα συμβουλεύσῃ, χρήματα λαμβάνων· ἢ ἐάν τις προδιδοὺς χωρίον ἢ ναῦς ἢ πεζὴν στρατιάν· ἢ ἐάν τις εἰς τοὺς πολέμους ἀφικνεῖται, ἢ νικοίη παρ' αὐτοῖς, ἢ στρατεύηται μετ' αὐτῶν, ἢ δῶρα λαμβάνῃ· συνομολογεῖ δὲ τοῖς ὑπὸ Θεοφράστου, εἴτε Θεμιστοκλέα εἰσαγγέλλη εἰσήγγειλε Κρατερὸς Λεσβώτης Ἀλκμαίωνος Ἀγραυλῆθεν· ἔνιοι δὲ τῶν ῥητόρων εἰώθεσαν καλεῖν καὶ τὰ μὴ μεγάλα ἀδικήματα εἰσαγγελίαν· ἔστι δ' ὅτε ἐμβάλλοντες τοὺς συκοφαντουμένους εἰσήγγειλον, ὡς μὲν Φιλόχορος, χιλίων καθεζομένων, ὡς δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεύς, χιλίων

πεντακοσίων. Κακεῖ δὲ οὕτως ὥρίσατο· εἰσαγγελία ἐστὶν ὃ περὶ καινῶν ἀδικημάτων δεδώκασιν ἀπενεγκεῖν οἱ νόμοι· ἔστι δὲ τὸ μελετώμενον ἐν ταῖς τῶν σοφῶν διατριβαῖς.

ὶς δατητόν: πρόκλησις νεμέσεως ἢ κληρονομίας ἢ κοινοῦ τινὸς ἀγορασμοῦ· ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινὰ τισίν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· δίκαι λαγχάνονται πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀλλ' εἴ τις καὶ εἰς δατήτων αἵρεσιν, ὅταν μὴ θέλῃ κοινὰ τὰ ὄντα νέμεσθαι. [1]

Ἔκκλητον: καὶ τὸ συνηθροισμένον· ὡς Εὐριπίδης· ἐλθὼν γὰρ εἰς τὸν ἔκκλητον λαόν· οἱονεὶ τὸν ἐκκλησιάζοντα.

5 Ἔνδειξις: φάσεως διαφέρει· ὅτι τὴν μὲν ἔνδειξιν δύναται ἀντιλέγεσθαι· οἷον, ἀνέδειξεν Ἀριστογείτονα Δημοσθένης, ὅτι λέγει ὁ φάσκων οὐκ ὀφείλει· φάσις δέ ἐστιν ὅταν φαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριώμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν· ὁπότε γὰρ μὴ ἐμίσθουν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα ἐκμισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν τάξιν ἐμεμίσθωτο.

· ννη καὶ νέα: παρ' Ἀθηναίοις ἡ τριακάς· φασὶ δὲ οὐ Σόλωνα αὐτὴν ὀνομάσαι, παρόσον αὐτοῖς τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ παρεληλυθότος μηνὸς ἐστί, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ εἰσελθόντος· οὗτος δέ ἐστιν ὁ χρόνος, ὅνπερ καταλαμβάνει τὸν ἥλιον ἡ σελήνη, ὁ καλούμενος μήν· ἔστι γοῦν ἡμερῶν κθδ″ γ² ὥστε εὐλόγως τὴν τριακάδα κοι-

[1] Ad Harpocr. v. Ἐκκλητεύειν, annotat; Γ^ρ. ἐκκλητευθῆναι, τὸ εἰς κρίσεις ἀχθῆναι πρὸς τὸ ἐπάναγκες μαρτυρῆσαι.

[2] Ista valent, $29\frac{1}{4}$. Postremam notam, quam hic ut po-

νὴν γενέσθαι τῶν δύο μηνῶν· τὸ γὰρ ἓν δαανῦνόμενον τὸ παρελήλυθὸς σημαίνει· τὴν δὲ ἑξῆς καλοῦσι νουμηνίαν· ὡς πρῶταν ὁλόκληρον· τουτέστι νεόμηνον· καὶ κατὰ τὸ ἑξῆς δὲ δύο ἡμῖν ἀκολούθως λέγουσι, προστιθέντες τὸ ἱσταμένου· τὸ δὲ ἑξῆς τρίτη ἱσταμένου· καὶ τετάρτη· καὶ ἀναλόγως μέχρι τῆς δεκάδος· ἐκεῖθεν δὲ πρώτην ἐπὶ δεκάδα· τρίτην ἐπὶ δεκάδα· ἣν ἐνίοτε μὲν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις εἰκάδα καλοῦσιν· ἐνίοτε δὲ δεκάτην δευτέραν· τὴν δὲ ἀπὸ ταύτης ἀνάπαλιν καὶ ἀνεστραμμένως[1] ἐννάτη φθίνοντος· καὶ ὀγδόη· καὶ τὰ ἑξῆς, ἐπὶ τῶν ἐλάττονι, προστιθέντες τὸ φθί- (669)
νοντος, ἕως τῆς πρώτης, ἥτις ἐστὶν ἐννάτη καὶ εἰκάς· ἣν τινες πρώτην καλοῦσι· τὴν δὲ ἐπὶ πᾶσι τριακάδα, ἔνην καὶ νέαν καλοῦσι· τὰς δὲ μετ' αὐτὴν εἰκάδα πάσας ἀποφράδας καλοῦσιν, παρόσον ἀπέφρακται τὸ σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς.

παγγέλλειν: καὶ τὸ κατηγορεῖν τῶν αἰτίαν ἐχόντων ἐπὶ τῷ μὴ βεβιωκέναι ὀρθῶς· δη . . [2] δὲ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, λέγων· ἐπήγγειλα αὐτῶν τὴν δοκιμασίαν.

Ἐπιτολή: ἐπὶ ἄστρων· ἀνατολὴ, ἐπὶ ἡλίου.

ἐμφανῶν καταστάντων: ὁπότε ἔδει κλῆρον ἀμφισβητήσιμον εἰς τὸ ἐμφανὲς καταστῆσαι, ἢ φόριον τί, τοῖς δικασταῖς, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ δίκη· ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἀφήγησις λέγεται.

πιβολή: ἔξεστι τοῖς ἄρχουσιν ἀργυρίῳ ζημιοῦν τοὺς ἁμαρτάνοντας· τὴν δὲ ζημίαν ταύτην ἐπιβολὴν κα-

tuit exhibuit typographus, vide in Montefalcon. Palaeog. p. 361, 10. n. 1.

[1] Pro ρα potius est αλ, ex emendatione; tum μεμ νως, τι

[2] δη fere. Debebat δηλοῖ.

λοῦσι· καὶ ἥ τε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, ὅταν ἴδῃ τινὰ θρασυνόμενον, κέκραγεν, ἐπίβαλε.

Ἐπιδήμιος ἄρχων: ὁ δήμου τινὸς τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ ἄρχων.

Ἐπίσκημμα· καὶ ἐπίσκηψις: ὅταν τις ἐπιλάβηται γραμμάτων ἢ μαρτυριῶν· ἐπιλάβηται δὲ μέχρις οὗ ταῦτα διακρίνας.

Ἐπιτίμιον τὴν κατὰ τῶν σιωπησάντων γραφήν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀντιγένους ἀμβλώσεως· σκέψασθε δὲ καὶ ὡς Ἀντιγένης πεποίηκεν· οὗτος, γραψάμενος τὴν μητέρα ἡμῶν, ἀξιοῖ λαβεῖν τὴν ἀδελφήν· καὶ ἀγωνίσασθαι μέν, ἵνα μὴ ἀποτίσῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, ἃς δεῖ ἀποτείνειν, ἐάν τις μὴ ἐπεξέλθῃ γραψάμενος· τὸ δ' αὐτὸ φησὶ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνην.

Ἐπιθαυμάζειν: δώροις δεξιοῦσθαι· Ἀριστοφάνης· ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον.

Ἐπίταγμα: δύο τέλη ἱππέων, ἀνδρῶν ϡς.

(670) Ἐπιγραφέας: ἤτοι τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν ἑκάστῳ ὅσον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐπιγραφομένῳ: τῷ βεβαιοῦντι· καὶ τῷ οἰκειοποιουμένῳ.

Ἐπώνυμος ἄρχων: ἀφ' οὗ ἡ πόλις χρηματίζει· ἔχειν δὲ ἐπιμέλειαν χορηγοὺς καταστῆσαι εἰς Διονύσια καὶ Θαργήλια· ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν εἰς Δῆλον καὶ τῶν ἀλλαχόσε πεμπομένων Ἀθήνηθεν χορῶν· λαγχάνονται δὲ παρ' αὐτῶν καὶ γραφαί· καὶ δίκας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγει.

Ὁρμοῦ δίκη: εἴ τις τινὰ ἔδησεν ἢ συνέσχεν ἀδίκως· οἷον πραχθῆναι Ἀλκιβιάδῃ φησὶν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Δημοσθένης· εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα.

Ὑθυνία: κρίσις κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων ἢ τί τῶν τῆς πόλεως χειρωσάντων ὅλως.

Θεσμοθετῶν ἀνάκρισις: κατὰ Ἀριστοτέλην οἱ θεσμοθέ-

ται ἐκ τῶν ϑ' ἀρχόντων, αὐτοὶ ἓξ ὄντες· οἱ δὲ λαχόντες ὑπὲρ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ τοῦ δικαστηρίου δοκιμάζονται πλὴν τοῦ γραμματέως, ἐρωτώμενοι τίνες αὐτῶν πατέρες· ὁμοίως καὶ δήμων τίνων εἰσί· καὶ εἰ ἔστιν αὐτοῖς Ἀπόλλων πατρῷος καὶ Ζεὺς ἕρκειος· καὶ εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι· καὶ εἰ τὰ τέλη τελοῦσι· καὶ εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατείας ἐστρατεύσαντο· πάντα οὖν ἀνάκρισιν εὐλόγως ἀνόμασαν.

Θεωροί: οἱ πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς ἀποδήμους θυσίας, τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰσαγομένας ἔν τε τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πανηγύρεσι καὶ αἱ ὁδοί, δι' ὧν πορεύονται, θεωρίδες ἐλέγοντο· καὶ Ἡρόδοτος ὅταν λέγῃ· Ἱπποκράτης δὲ ἐόντι ἰδιώτῃ καὶ θεωρήσαντι Ὀλύμπια· οὐ θεωμένῳ λέγει, ἀλλὰ θύοντι, τουτέστι, θεωρῷ πεμφθέντι.

Ἱερὸς γάμος: οἱ γαμοῦντες ποιοῦσι τῷ Διὶ καὶ τῇ Ἥρᾳ ἱερούς γάμους.

Ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῶν: ἐγένοντο δὲ ἴσαι ψῆφοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· καὶ ἦσαν τοῦ(671) μὲν διώκοντος αἱ τετρυπημέναι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ πλῆρεις· ὁποτέρῳ δ' ἂν πλείους γένωνται, οὗτος ἐνίκα· ὅτε δὲ ἴσαι, ὁ φεύγων ἀπέφευγεν· ὡς καὶ Θεόδεκτος ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ.

Ἰτεαῖος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου· δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀχαμαντίδος Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης.

Κατηγορίας δίκη: ἐάν τις κακῶς εἴπῃ τινὰ τῶν κατοικομένων, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνου παίδων ἀκούσῃ κακῶς, πεντακοσίας καταδικασθεὶς ὤφειλε τῷ δημοσίῳ, τραχοντα δὲ τῷ ἰδιώτῃ· Ὑπερείδης δὲ ἐν τῷ κατὰ Δω-

ὸ

[1] ζ / fere.

ροθέου χιλίας μὲν ζημιοῦσθαι τοὺς κατηχομένους φησί, πεντακοσίας δὲ τοὺς ζῶντας.

Κημός: τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν κάδων· ἦν δὲ τὸ παλαιὸν μὲν χώνη, ὕστερον δὲ ἐκ μολίβδου· δι' οὗ καὶ ψῆφοι καθίενται, ἵνα μὴ καθιέμεναι βλέπωνται· πάνυ γὰρ ἡ κημὸς μετέωρα εἶχε χείλη, ὡς τὸ ἐπισκοπεῖν.

Κήρυκες: ὡς Ἀνδροτίων ἐν πρώτῃ Ἀτθίδος, Κέκροπος γενέσθαι τρεῖς θυγατέρας, Ἄγραυλον, Ἄρσην, καὶ Ἁνδρόσην, ἀφ' ἧς ἐγένετο Κῆρυξ, Ἑρμῆ συγγενομένης.

Κλητῆρες καὶ μάρτυρες: διαφέρουσιν· οἱ μὲν γὰρ μάρτυρες, εἰσαγομένων τῶν διωκομένων, τῶν κατὰ τὸ πρᾶγμα γινομένων ἢ καταφαίνουσί τι, ἢ τοὐναντίον· οἱ δὲ κλητῆρες, τοῦ δικαζομένου εἰς δίκην προκαλουμένου πρὸς τὸν ἄρχοντα ἢ τὸν πολέμαρχον ἢ πρὸς ὁντινοῦν, πάρεισι τῇ προκλήσει, καὶ ἀνάδυσις οὐδεμία ἢ τοῦ προκεκλῆσθαι· κλητῆρες γὰρ λέγονται, οἵ τινες παρὰ τῶν δικαστῶν ἀποστελλόμενοι προκαλοῦσιν ἐν δικαστηρίοις τοὺς δικάζεσθαι μέλλοντας χρέους ἕνεκα ἢ ἄλλης ἠστινοσοῦν αἰτίας.

Κυαμεύονται: κληροῦνται· ἐχρῶντο γὰρ κυάμους οἱ Ἀττικοὶ ἐν ταῖς κληρώσεσι τῶν ἀρχῶν μέλασι[1] καὶ λευκοῖς· καὶ ὁ τὸν λευκὸν ἀναρπάσας ἦρχε.

(672) Κυβευτικὸς φῖμος πλέγμα ἦν σύηνον τριχοειδές, ᾧ τιθέασιν ἐπὶ ἄβρικος, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τοὺς ἀστραγάλους.

Κυρία ἡ ἐκκλησία: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθηναίων νομοθεσίας[2] πλεῖ-

[1] Sequuntur verba statim deleta ὃ τ. ε. ἄβρικος. Vide p. 672, 1.

[2] XV fere litt. spatium.

στα ἐχρημάτιζεν ἢ μέγιστα τῶν κοινῶν· ἀλλ' ἐνῆν τὸν δεδεμένον φησίν· εἰκότως δ' ἄν τις αὐτῷ ἐπιτιμήσειεν· εἰ γὰρ ἄν ποτε κυρίας ἐκκλησίας τοὺς Ἀθηναίους νομίσαι ἐν[1] ἐμίσθουν[2]

ἄμεινον οὖν Ἀριστοτέλει· τὰς γὰρ ἀρχὰς ἐν ταῖς κυρίαις ἐκκλησίαις ἔφησε χειροτονεῖσθαι· καὶ τὰς ἰσαγγελίας· καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἀναγκαίων χρηματίζειν· καὶ περὶ σίτου· φυλακῆς τῆς χώρας· καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν· καὶ τὰς δείξεις τῶν κλήρων· ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης πρυτανείας, πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὀστρακοφορίας ἐπιχειροτονίαν δίδοσθαι, εἰ δοκεῖ ἢ μή.

Κωβαχεύεται: οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς ἀναλισκομένων.

Λειτουργεῖν: οἱ μὲν ἀρχαῖοι τὸ πρυτανεῖον λήϊτον ἐκάλουν· Ἀθηναῖοι δὲ τὸ δημόσιον· διὸ τοὺς ἐπιδιδόντας ἢ ὑπηρετοῦντας τι τῷ δημοσίῳ λειτουργεῖν λέγουσι.

Λογισταί· καὶ συνήγοροι: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω λέγει· λογισταὶ δὲ αἱροῦνται δέκα, παρ' οἷς διαλογίζονται πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τά τε λήμματα καὶ τὰς γεγενημένας δαπάνας· καὶ ἄλλοις δέκα συνηγόροις· οἵτινες συναναχρίνουσι τούτοις· καὶ οἱ τὰς εὐθύνας διδόντες παρὰ τούτοις ἀναχρίνοντες πρῶτον, εἶτα ἐφίενται εἰς τὸ δικαστήριον εἰς ἕνα καὶ $\overline{\varphi}^{\alpha}$.

Ὑκος ἤρετο ἱδρύματος: οὗτος ἦν ἐν τοῖς δικαστηρίοις· ᾧ καὶ αὐτὸ τὸ δικαστικὸν ἔνεμον, ὡς Ἰσαῖος ἐν Τεμενικῷ· καὶ Λύκου δεκὰς καλεῖται, ὅτι περὶ τὸ ἀφίδρυμα αὐτοῦ κατὰ δέκα γενόμενοι οἱ δικασταὶ ἐδίκαζον.

[1] et [2] X fere litt. sp.

(673) *Μεσοκρίνη*: [1] *οὕτω δὲ λέγονται οἱ ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν ἔργοις στύλοι, οἳ ὑποβαστάζουσι τὰ βάρη τὰ ἐπάνω τῶν πάλλων· εἰσὶ δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς καταλελειμμένα ὑπερείσματα.*

• *ἡ οὖσα δίκη: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐνίους λέγει τῶν κρινομένων κακοτεχνεῖν, τοῖς διώκουσιν ἀντιλαγχάνουσι τὴν μὴ οὖσαν· δεῖ γὰρ τοὺς ὑπὲρ δέκα δραχμῶν ἀμφισβητοῦντας διαιτητεῖς δέκα ἔτη λαμβάνειν· διὸ καὶ ἐκεῖτο νόμος μὴ εἰσάγεσθαι δίκην, εἰ μὴ πρότερον ἐξετασθείη παρ' αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα· ἐνίους δέ, ἀσθενὲς τὸ δίκαιον ἔχοντας, καὶ δεδοικότας τὴν κατὰ δίαιταν, χρόνους ἐμβάλλειν καὶ σκέψεις οἵας δοκεῖν εἶναι εὐλόγους· καὶ τὸ μὲν πρῶτον παραγράφεσθαι· τὸ ὑπόμνυσθαι νόσον ἢ ἀποδημίαν· καὶ τελευτῶντας ἐπὶ τὴν κυρίαν αὐτῆς διαίτης ἡμέραν οὐκ ἄπάντων τὰς, ὅπη δύνοντας ἀντιλαγχάνειν τὴν μὴ οὖσαν τῷ ἑλόντι, ὥστε ἐξ ὑπ' ἀρχῶν ἀκέραιον αὐτοῖς καθίστασθαι τὸν ἀγῶνα· κατ' ἐνίους δὲ ἡ ἀντίληξις οὕτως ἀντιλαχεῖν ἐξῆν· καὶ μετέγραψαν ἢ ὅλως ἐκ τῶν λόγων αὐτὴν ἀνεῖλον· τούτου δὲ αἴτιον ἡ τοῦ ἔθους ἔκλειψις· ἀνήρηται γὰρ μετὰ τῶν διαιτητῶν ἡ ἀντίληξις· ἐξῆν δὲ ἀντιλαγχάνειν ἐντὸς ἡμερῶν δέκα.*

Ναύκληρον: Ὑπερείδης· οὐ μόνον ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου, τοῦ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Νυμφαγωγούς: οὐκ ἦν ἔθος τὸν ἅπαξ συμβιώσει καὶ γάμῳ πταίσαντα δεύτερον ἢ πλεονάκις γαμοῦντα παραλαμβάνειν αὐτὸν τὴν νύμφην, ἀλλὰ πέμπειν ἕτερον τινὰ ἀντ' αὐτοῦ.

• *ομοφύλακες: ἕτεροι εἰσὶ τῶν θεσμοθετῶν, ὡς Φιλόχο-*

[1] *-ηνη* vel *-εινη*.

ρος ἐν τ ζ· οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες ἀνέβαινον εἰς Ἄρειον πάγον ἐστεφανωμένοι· οἱ δὲ νομοφύλακες στροφία χαλκὰ ἄγοντες καὶ ταῖς θεαῖς ἐναντίον ἀρχόντων ἐκαθέζοντο· καὶ τὴν πομπὴν ἔπεμπον τῇ Παλλάδι·(674) τὰς δὲ ἀρχὰς ἠνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ βουλῇ μετὰ τῶν προέδρων ἐκάθηντο, κωλύοντες τὰ ἀσύμφορα τῇ πόλει πράττειν· ἑπτὰ δὲ ἦσαν· καὶ κατέστησαν, ὡς Φιλόχωρος, ὅτε ᾽Εφιάλτης μόνη κατέλιπε τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ τὰ ὑπὲρ τοῦ σώματος.

Ξενίας γραφή· καὶ δωροξενίας: διαφέρει· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί, περὶ τῶν θεσμοθετῶν διαλεγόμενος· εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ περὶ αὐτούς, ὧν περιστάσεις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας· ξενίας μὲν ἐάν τις κατηγορῆται ξένος εἶναι· δωροξενίας δὲ ἐάν τις δῶρα διδοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν.

Ὅρος ὁρισμοῦ διαφέρει: ὁ μὲν ὅρος καθολικώτερος ἐστί· λέγεται γὰρ κατὰ τῶν χαρακωμάτων καὶ ὁροθεσίων, καὶ κατὰ τῶν ὁρισμῶν· ὁ δὲ ὁρισμὸς καθ᾽ ἑνὸς μόνου· εἴ τι γὰρ ὁρισμός, τοῦτο ὁ ὅρος· οὐκ εἴ τι δὲ ὅρος, τοῦτο καὶ ὁρισμός· διαφέρει δὲ ὁρισμὸς ὑπογραφικοῦ ὁρισμοῦ· ὁ μὲν γὰρ ὁρισμὸς ἐξουσιωδῶν μόνων φωνῶν συγκεῖται· ὁ δὲ ὑπογραφικὸς μικτὸς, οἷον· ὁ ἄνθρωπος, ζῶον λογικὸν, θνητὸν, πλατυώνυχον. [1]

Ὀροσάγγης· καὶ σαγγάδης· καὶ παρασάγγης· καὶ ἄγγαρος: διαφέρει· ὀροσάγγαι μὲν οἱ σωματοφύλακες· ὡς Ἑλένη γάμῳ καὶ Τρωΐλῳ· Ἡρόδοτος δέ· οἱ εὐεργέται βασιλέως ὀροσάγγαι καλέονται Περσιστί· Νύμφης δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας λέγει παρὰ Πέρσας τὴν μεγίστην ἔχειν προεδρίαν, καλεῖσθαι δὲ

[1] Sequitur Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ᾽ Ἀθηνογένους — στρέφεσθαι καὶ μὴ φεύγειν ὁμοῦ. Fere ut in Harpocr. v. Ὀμόσε ed. ms.

κατὰ γλῶτταν ξένους βασιλείους· σαγγάνδαι δὲ οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦνται· Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλήκασιν· ἐχρῆν δὲ εἰπεῖν σαγγάνδας· ὁ γὰρ παρασάγγης μέτρον ἐστί, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρα, οὕτω· δύνανται μὲν οὖν οἱ παρασάγγεις τριάκοντα σταδίους, ὁ (675) δὲ σχοῖνος ἑκατὸν [1] μέτρον Αἰγύπτιον ἑξήκοντα σταδίους· ἄγγαροι δὲ οἱ πρεσβευταί· Θεόπομπος ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ οὕτως· κατέπεμψε πρέσβεις, οὓς ἐκεῖνοι ἀγγάρους καλοῦσιν· Εἰρηναῖος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τὸ εἰς Ἡρόδοτον φησὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς γραμματηφόρους, ἀγγάρους· ὅθεν καὶ τὸ εἰς βασιλικὰς ἀπάγειν τι χρείας ἀγγαρεύειν λέγομεν· καὶ τὸν ἀγγελιαφόρον, ἄγγαρον· καὶ ἀγγάριον ἐντεῦθεν· καὶ τὸ ὑπηρετεῖν ἀναγκάζειν, ἀγγαρεύειν.

· ὀρχμούς: λοχμῶδες καὶ ὄρειον χωρίον, οὐκ ἐπεργαζόμενον· λέγεται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ὄργαν εἰς βλάστησιν τὰς ὕλας· καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς ἄλσεως.

· ὀστρακισμοῦ τρόπος: Φιλόχορος ἐκτίθεται τὸν ὀστρακισμὸν ἐν τῇ γ΄ γράφων οὕτω· προχειροτονεῖ μέν ὁ δῆμος πρὸ τῆς ἡ πρυτανείας εἰ δοκεῖ τὸ ὄστρακον εἰσφέρειν· ὅτε δὲ δοκεῖ, ἐφράσσετο σανίσιν ἡ ἀγορά, καὶ κατελείποντο εἴσοδοι δέκα, δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ φυλὰς, ἐτίθεσαν τὰ ὄστρακα, στρέφοντες τὴν ἐπιγραφήν· ἐπεστάτουν δὲ οἵ τε ἐννέα ἄρχοντες καὶ ἡ βουλή· διαριθμηθέντων δέ, ὅτε πλεῖστα γένοιτο, καὶ μὴ ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει, τὰ δίκαια δόντα καὶ λαβόντα ὑπὲρ τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων, ἐν δέκα

[1] οι σχ tum ἑκατὸν an ἑκαστὸν n. l.

ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως ἔτη δέκα· ὕστερον δὲ ἐγένοντο πέντε· καρπούμενον τὰ ἑαυτοῦ, μὴ ἐπιβαίνοντα ἐντὸς Πέρα τοῦ Εὐβοίας ἀκρωτηρίου· μόνος δὲ Ὑπέρβολος ἐκ τῶν ἀδόξων διὰ ἐξοστρακισθῆναι διὰ μοχθηρίαν τρόπων, οὐ δι' ὑποψίαν τυραννίδος· μετὰ τούτων δὲ κατελύθη τὸ ἔθο., ἀρξάμενον νομοθετήσαντος Κλεισθένους, ὅτε τοὺς τυράννους κατέλυσεν, ὅπως συνεκβάλη καὶ τοὺς φίλους αὐτ . . .

• ἅραλος καὶ Σαλαμινία: ταύτας τὰς τριήρεις εἶχον διὰ παντὸς πρὸς τὰς ἐπειγούσας ὑπηρεσίας ἐφ' αἷς καὶ τα-(676) μίαι τινές ἐχειροτονοῦντο· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς, εἰ δέοι στρατηγὸν μεταπέμψασθαι κριθησόμενον, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην· ἡ δὲ Πάραλος καὶ ἀπό τινος ἥρωος ἐπιχωρίου ἐκλήθη· τῆς μὲν Παράλου καὶ Σαλαμινίας ἐν τρίτῃ μνημονεύει Θουκυδίδης· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν· Ἀριστοτέλης δὲ Ἀμοριάδα καὶ Πάραλον οἶδε· καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Στησίχορος δὲ ἐν τῇ ϛ' τέτταρας αὐτὰς οἶδε, πρώτας μὲν δύο, Ἀμοριάδα καὶ Πάραλον, προσγενομένας δὲ Δημητριάδα καὶ Ἀντιδονίδα· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ ἐμπλέοντες τῇ Παράλῳ, Πάραλοι· ὡς καὶ παρ' Αἰσχίνῃ· οἷον τῇ Σαλαμινίᾳ, Σαλαμίνιοι. [1]

Παρεγράψαντο: οἱ ψήφισμα ἢ νόμον παρὰ νόμων κρίνοντες εἰς σανίδα ἀπογράφονται τοὺς νόμους οἷς φασὶν ἐναντία εἶναι τὰ κατηγορούμενα· καὶ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσκομίζονται, ἀπὸ τῆς σανίδος ἀναγινώσ-

[1] Sequitur, *Παράστασις*: τὸ ὄνομα — ut Photius, nisi quod δραχμὴ καταδικαζομένη (vel -νους) ὑπὸ — *Μισιγύνη* — γράμματι δι (ni fallor) ἀποφύγῃ — ψευδογραφὰς καὶ ψευδοκλητίας και δουλεύσεως καὶ βίου καὶ μ. — λέξεως.

κουσι· περιγεγραμμένοι οὖν εἰσὶν οἱ νόμοι παρὰ τὰ κατηγουρούμενα γεγραμμένοι.

· αρηγοροῦμαι: τὸ παραγγέλλω καὶ τὸ ἀγορεύω.

· ενέσται: οἷοιπερ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ Εἵλωτες, τοιοῦτοι παρὰ Θετταλοῖς οἱ Πενέσται· εἰσὶ δὲ οἱ ἐν τοῖς ὅπλοις ἑαλωκότες, καὶ διὰ τοῦτο δουλεύειν βεβιασμένοι ταῖς κεκρατηκυίαις πρυτανείαις.

Κακὸν [1] λέγεται καὶ σύμβολον δικαστικόν.

· ροβολή: φανεροῦ μέν τινος· λανθάνοντος δὲ μήνυσις· Κεκίλιος δέ φησιν εἶναι ἣν κατὰ τῶν δημόσια μέταλλα ὑπορυττόντων· ἀποφέρουσι δὲ καὶ καθόλου τῶν τὰ κοινὰ κλεπτόντων· καλεῖσθαι δὲ οὕτως καὶ τὰς ἐμπορικὰς μηνύσεις.

(677) Πρόσοδος τις εἶναι φαίνεται ἣν οἱ δικαζόμενοι κατέβαλον κατὰ τὸ μίμημα τῆς δίκης.

· ροσκαλεῖται· καὶ προκαλεῖται: διαφέρει· καθὸ προκαλεῖται μέν οἰκέτην εἰς βάσανον· προσκαλεῖται δὲ τὸν ἀντίδικον εἰς δίκην· ὅθεν ἀπὸ τῆς προκλήσεως κλητῆρες λέγονται οἱ τῶν δικαστῶν ὑπηρέται.

· ρόστιμον ἔκειτο τῷ μὴ μεταβαλόντι τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ὡς Θεόφραστος ἐν πέμπτῳ περὶ νόμων· ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, ἐζημιοῦντο πρῶτον πρὸς ἀτιμίαν, ὥστε μὴ ἐξεῖναι μετεγγράψασθαι παρὰ νόμων, μήτε φαίνειν, μήτε ὑφηγεῖσθαι· ἐὰν γραψάμενος μὴ ἐπεξέλθη, ὁμοίως· περὶ δὲ τῆς εἰσαγγελίας, ἐὰν μὴ μεταλάβη τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, οἱ δικασταὶ τιμῶσι.

[1] κ' ; κα ferè. Quo spectent puncta, n. 1.

ῥητορική: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου· τὰς γνώμας ἃς εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον μεταψηφίσματος· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους προδοσίας·[1] ῥητορικῆς ἐκ δήμου· ἔστι γὰρ καὶ ἐκβολή· οἷον εἰ τοιαῦτα ἔδοξε τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ.

Σφήττιοι: δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος· καλοῦνται δὲ καὶ Σφηττοί· κωμῳδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι, Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἀγράφους νόμους.

[1] Ita voluit, quamvis videatur fere προδαΐας.

10237152

CORRIGENDA ET ADDENDA.*

IN TEXTU.

(Stellula praefixa indicat, Porsoni apographum in vitio consentire.)

pag.	lin.	
*	6, 5	*ἀναφώνημα·* Vide p. 492, 14
*	20, 3	*Κόραχας·*
*	— 15	*χρημνώδεσι*
*	46, 22	*δίαιτα, τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδων.*
*	47, 10	*Αἰσχύλος ἐν Τροφοῖς·*
*	47, 24	*Ἐωλοχρασίαν:*
*	50, 8	*Λευκαδίαι·*
*	51, 2	*βαρβαρικοῖς Νομίμοις* ut p. 641, 23. vel potius *B. v.*
*	58, 23	*συκοφαντίας*
	64, 26	*Ἠκονήσατο:* et *ἠκόνησεν:*
*	68, 26	*μιᾶ*
*	81, 4	*ὥς τε* et 85, 22
*	90, 4	*ἔνδειαν* (Acc. et sp. om. G.)
*	93, 8	*πρυτανεῖον*
*	97, 22	*οὐκ ἔτ'* et 98, 1

* Haec Corrigenda et Addenda cur non suis locis sint inserta, facile intelligent qui accuratius inspicere voluerint. Ed. Lips.

pag. lin.

* 102, 1 ἑδραῖα (sic G.)

* 111, 15 ἀπὸ

* 125, 6 ὅπλα,

141, 17 ρεῦμα Et ρ pro ῥ legendum 192, 20. 324, 8-9. 325, 10. 438, 12. 484, 6. 494, 9. 560, 19 Contra ῥ lege p. 1, 3 et 9. 24, 2

142, 4 ὅτἂν et 201, 16. 269, 26. 304, 19. 330, 3. 542, 2 ὅτὰν 235, 13.

* 153, 21 κυρίως μὲν καὶ.

* 169, 1 Distingue, λαχμός· λέγεται κλῆρος καὶ — πρεσβυτέρων· vel saltem πρεσβυτέρων, κλῆρος· καὶ ἡ κληρονομία, κλῆρος· Vide 221, 21. 304, 22. 574, 23

* 180, 24 Dele τὰ

* 187, 21 Ἀθήνησιν

* 199, 9 σύμικτοι (Accent. om. G.)

* 201, 17 Κράτητα

* 213, 17 εὐρεῖα.

* 216, 17 et 19 Ἠπείρου

* 230, 22 δέρμα

* 245, 4 Dist. ἡ παροιμία ἐνθένδε·

* 247, 2 Dist. Κτησιφῶντος· Locus est p. 76, 24: H. St.

252, 14 γ'οὖν vel γοῦν et 284, 16

253, 15 ἐπειδ' ἄν 581, 11. ἐπειδἄν

* 258, 24 αὐτοῖς

* 276, 16 ξ. τοῦ Π.

* 286, 19 φασὶ (Post ἑταιρῶν l. 18. distinguunt ut hic G. P.)

* 287, 23, 24. Ter Ναυκρ.

* 328, 26 τρόπιδος (Acc. om. G.)

* 335, 27 Ὀνειρ-

* 338, 20 φ. τοῦτο Δ.

pag. lin.

* 365, 21 *σωλήν·*

* 383, 6 *ἀναισθήτων·*

387, 15 *ἤρῶος* (Vide Addenda ad Collationem.)

389, 11 *παράσημα·*

* 390, 9 *τίθεται,*

410, 4 Dist. *Πενθερά: τωῖ νυμφίωι ἡ* Diverse peccant G. P.

* 431, 3 *Πίσυνος:*

* 473, 17 *Πινθῶδε* (Acc. om. G.)

500, 24 *ὁλ. τῶ* (Primo *τὸ* G.)

* 520, 12 Distingue, *χωλεύειν· καὶ ἀσχωλίζειν,* Vide 531, 15 539, 17

* 523, 17 Dist. *ὀξύ·*

* 525, 20 *βακτηρία*

* 531, 6 *πέτραι,*

533, 22 et 23 *δ'* (Ita Gal. *μὴ δὲ φ'* et *δὲν σ.*)

* 559, 11 *ζινίχιον· οἷον τὸ*

* 560, 21 et 25 *αὐτοῖς*

* 561, 13 *αὐτῶν*

* 569, 7 *Αἰγινῆται·*

* 586, 16 *τωῖ Ἡρ.*

* 657, 10 *Ἐναγ.*

---

(686) IN COLLATIONE.

pag. lin.

1, 7 n. 2 Nunc mihi satis liquet esse *ΛΥΚΟΣΤΟΜΙ'ΟΥ*, (C et T inter se nexis) quomodo exhibet Galeus in specimine ad Marquardum Gudium misso, Etymol. Gudian. etc. Lips 1818. p. 592.

pag. lin.

1, 12 *ποιητικὸν*] Ita clare G. quomodo legendum viderat Ruhnkenius, Praef. ad Hesych. p. x.

3, 11 *ὀ,τιχώτερον* (i. e. *ἀττ.* ut Pors.)

7, 1 n. 1 *Adde*, et sine punctis quae articulum claudant.

10, n. 1 *Ἐπώνυμοι*

11, 15 *Ἐρανεμπόλοι*

14, 7 *Ἐρίπναι*] Acc. om.

14, 11 n. 1 *Adde*, sed ter ex emend. Per lenem p. 16, 17. Per asp. p. 347, ter ῤ

14, 16 n. 2 *ἔῤειν* (ῤ statim supr.)

16, 2 *Ἕρμιοι*] Acc. om.

16, 1 n. 4 plerumque tacebo.] *Sed plerumque, ni fallor,*(687) *memoravi. Ergo lege*, non anxie persequar.

17, 6 n. 2 *ἐῤῥήσεται*:

17, 7 *Τυροῖ*] Acc. om.

20, 11 *ἶσον* hic et alibi

21, 17 Desunt puncta in fine

22, 1 *τί ἐστι π.*

23, 17 *γειτνιᾶι* potius

27, 11 *Εὐάνθης*] Acc. vel om. vel supra *α* evanidus

29, 3 *Εὖδον*

ἀβρύνεσθαι 502, 17. sic 557, 6 *αἰμασιὰ* 607, 26. *αἱμ.* p. 347. bis. *ἀμάξηι* 538, 12. ut p. 586. 565 bis. non 405, 24 *εἴργεσθαι* 59, 15 *ἐλισσόμενα* 124, 3 *ἕλκος* 161, 9. sic et 543, 2 *ἑξῆς* 523, 14 *ἔπονται* 141, 5 *ἑστίαν* 145, 4. sic 121, 13 *ἑψόμενα* 442, 9. et lenis, 471, 22 et 24. 472, 1, 2. 475 bis *ἡλίσκετο* 436, 17. 450, 22 *ἡλιωμένος* 67, 8 *ἥνιῶντο* 533, 5 *ἡρέμα* 271, 12. 694, 26 *ἠχοῦσιν* 153, 20. sic 172, 9. 581, 1 *ἰμὰς* 54, 20. 55, 5 *ἱστοῦ* 134, 11. *ἰατὸς* 418, 17 *ὀρχος* (sic) 545, 10 *ὀστρα-*

pag. lin.

χισμὸς 155, 24 Sic habet ἐάλω, ἕκαστος, ἑκάτερος, ἑλεῖν, ἑλέσθαι, ἕνα, ἕξ, ἑπτὰ, ἑαυτοῦ, ὧδε, οἵεσθαι, οἰκεῖν, ἃ, 601, 22. ἦθος, ἑορτάζειν, Ἕλληνες, ἑταῖρος, ἁπλοῦς, ἁγνὸς, ἁλώπηξ, ἡσθῆναι, ἵππος

29, 14 *Εὐεπής*] Acc. om.

31, 8 et 20 *Εὔηνος* et *Εὔθινος*] Acc. om.

32, 15 et 21 *εὔθυνοι* et *Εὐθύνα*] Acc. om.

33, 14 *ἀπαρεγκλήτως* primo ut puto, certe *ή*.

36, 12 *Δόλοψιν*] *λ* ex em. statim facta

38, 18 — 21 *Εὐ*

43, 15 *ἀγξίν* (*α* et *γ* nexis)

(688) 47, 10 In *ἑψη(τὰ αἰ)σχύλος*, inclusa ex em. ej. m. quae et *ἑ* mut. in *ἐ*

53, 13 n. 1 *Γῳ* (*sine puncto*) *et sic p.* 120

54, 6 *Ζήτρειον*

60, 10 *Ἤγ.*

61, 6 n. 11, 12 *ἤραι κρέα θυόντων· ην λεγεται ἱδρύσθαι· ἡιδειαν οἱ*

61, 12 *ηἴδειν*] Pro accentu est ille quasi hamus, quo designari solet syllaba *ην*, sed nescio an sit ab alia manu

62, 4 n. 5 *Adde*, Est circumflexus; sed *ῆ*, opinor, in archetypo erat

63, 1 *γάλατι*] Ita G. Hesychius; *Κάνδυλος: διὰ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδώδιμον.* Ad *διὰ ἐλαίου* Porsonus, „*διαλαγαῶν* MS. L. *διὰ λαγώων.*“ Postea addidit, „Sed rectius Schowius delendum putat. Scriptum erat *διαγαλα*, pro quo corrector apposuit *διὰ γάλακτος*. Deinde alterum in *λαγᾶ* corruptum. Lege vero *γά-*

pag. lin.

λατος, ut habet MS. Dorvill. Etym. M. p. 488, 53."

67, 15 Αἴγυπτον] γυ evanida

67, 18 Pro n. 2 lege, ἐνηλίσια

68, 13 ἐξαπ. tum in ἄλλας, ς evanidum

69, 25 ἡμισέας (sic) An recentioris est Graecismi pro ἡμισείας?

70, 22 συναλιφὴν] Vide infra p. 128, 12. 375, 10. Dum haec corrigo, video ita scribi et in codice Apollonii Lex. Hom. vv. Πόποι, Ὦπος. In Phrynicho p. 14, 17. οι Bekkerus; et sic in Apollonio v. Σφραγεῦντο, si Villoisono fides.

70, 27 ἤρεσχεν] Prius ε evanuit (689)

71, 4 n. 1 *Adde*, et spiritu

[71, 4 Ηνας in codice sine accentu scriptum. Porsonus ἦνας, puto quod ita scriptum videret apud Hesychium p. 1639. Sed idem ἀφῆναι habet, ex quo sequitur ἦνας verum esse. De quo nunc satis constat ex Herodiano περὶ μονήρους λέξεως p. 24, 18. αἴνω τὸ δασυνόμενον καὶ βαρυνόμενον τὸ παρὰ τοῖς Αττικοῖς. Φερεκράτης, αἶνειν· πτίσσειν. Ita scribendum. Hesychius p. 164. αἰνῶν· πτίσσων. Corrige αἶνων. ED. LIPS.]

72, 18 Ἤπιος (sic)

75, 15 εἰσήρρησεν] σ alterum evanidum

75, 17 ἐκρεμμ. sed μ semel damn.

76, 18 n. 5 ἐκαθί**ντο (ita potius quam θέ)

77, 18 ἄλλος primo

78, 21 Debebat Porsonus, Θαλάμαι, vel potius Θαλαμαί. Vide Eustath. Il. M. p. 906, 49. Sic et 93, 21. Καθάριοι

pag. lin.

79, 4 ᾗ] Primo οι ut puto, sed statim em.

82, 7 n. 5 Citat in schedis Porsonus Clem. Alex. Protrept. p. 3.

82, 24 n. 3 *Lege*, Θ evanidum

86, 8 n. 2 συλλαβῆι

86, 22 *Pro n. 5. lege*, παιδεραστείαν (vel sine accentu)

90, 17 ὥρην] ὥ primo, sed ὥ statim

93, 18 n. 6 *Lege*, litura, et accentus ab antep. in penult. statim translatus; primo scil. -όμαντις. Tum

96, 12 Θυηχόοι] Ita codex per χ. ΘΥΕΧΟ i. e. ϑυηχοῦ Inscr. Attica apud alios et Wilkinsium, *Topography, etc. of Athens*, p. 210

98, 26 Θώη m. pr.

101, 24 Ἴδρις

104, 22 Imo in Ἴζει sp. incertus, sed potius lenis

105, 11 ἅ] τὰ

107, 17 ἑμαλιὰ an ἁ. non liquet

109, 17 Ἵπορος] Ita potius quam Ἴ.

109, 27 *Pro n. 2. lege*, ἀφ' potius G. tum τω̃+++++ω̃ν, evanidis fere mediis

112, 20—23 Ἵ ter, tum 24 Ἴ.

113, 5 In seqq. semper fere om. accentus in ἴσος. ἴσα habet, l. 22

(690)115, 3 ▷ Ἰσοσθένης (sic) Ista autem nota non est spiritus, sed novi articuli initium indicat, etsi modo adest, modo deest. Interdum in citatione ad lineae initium ponitur, ut p. 4. lin. 8—11.

pag. lin.

▷ τὰ ἅ —— τάσ
σεται δέ —— πα
δ
▷ ρ᾽ εὐριπί —— πράξασα
▷ μέλλω καὶ ——

In apostrophi formam rotundatur, p. 278, 6
, καὶ ἐπιλόγοις· —— μοχθη
, ρος ὅν τινα —— τεθνηκέ
, ναι. ζῶ —— κατάγελως:—

Ejus loco est ϛ ad Simonidis locum p. 414. Sed nullibi in codice est altera nota, priori respondens in fine lineae aut citationis. Vide Bast. Comment. Palaeog. pp. 859, 860

115, 9 ἐδίδετο primo; nunc ε scalpello factum ο
115, 23 Ἴστεα
115, 24 n. 2 Ἴστη·
115, 25 Pro n. 3. lege, Ἰστιατορία: δειπνητορία
116, 1 n. 4 Lege, Ἰστιατορία et ἱστιῶντο
116, 3, 4 Ἴ bis
116, 20 γλούτου m. pr.
116, 22 Ἰσχιάζειν] ι alterum in litura
116, 25 τεῖχος] ει correctoris
117, 17 παρὰ] ρ ejusd. in litura, pro τ ut puto
118, 11 ἱερανίχης, sed pro ἱερὰ ν. solita negligentia
118, 14 κιναιδίον m. pr.
119, 20 κάβος] Acc. om.
123, 11 n. 5 Accentus correctoris
125, 22 In ψευδομ. acc. om. (691)
126, 11 πατάγεις primo. Ab alio, et illo recentiore, ut puto, factum πατα(x)γεῖς. Plato Euthydemo p. 293. D. HSt. 277, 26. Bas. εἶεν, ἦν δ᾽ ἐγώ, Εὐθύδημε· τὸ γὰρ λε-

pag. lin.

γόμενον, καλὰ δὴ πάντα λέγεις. Sic edd. et mss. quantum constat. Porsonus, „καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις." [Ita scil. schol. Ruhnk. p. 97.] „Lege cum Abreschio, Hesychio, Photio, Suida, καλὰ δὴ παταγεῖς."

127, 9 δήμῆτρος. Ambo accentus recentiores puto

127, 13 τιμαῖος primo; τίμαιος corr.

127, 26 δεύτερα m. pr.

128, 5 ἱερεία] Ita Porsonus hic et 24, 17. 465, 3 521, 13. 648, 8. MS. modo ἱερεία, modo ἱέρεια. Vide ad Moerin p. 191

129, 3 Ἑλληνικὸν τὸ] ντ in litura. Primo κω̃

129, 7 n. 6 *Pro* accentum habeat *lege*, accentus habent Κάμπιος et κάμπιοι

129, 9 n. 1 τρυ,

130, 12 λινωι] Sic, circumflexo deleto supra ω.

131, 3 Ter acc. om.

131, 7 Καρβαντινη

131, 14 Καρδιαλγίαι] λ ex em. (forsan pro γ)

132, 19 ψευδηραχλεια

132, 1 n. 3 *Adde*, ω ex em. statim facta pro ο

133, 4 θρηνωδοί] ρ ex em.

133, 6 ἀσαφεῖ] α alterum ex em.

133, 22 Κάρτα] ρ ex em.

134, 9 ἔχον primo; certe ο

135, 7 ΚΑΤΑΓ primo. Γ in Π mut. nescio an m. pr.

135, 9 Καταγλωττίζειν] ί ex em.

136, 1 n. 6 Imo -ταις· primo

(692)136, 8 Artic. primo cum superiore confusus: nunc punctis diremtus a correctore. Nota marginalis, ⌒ Vide infra ad p. 369, 11

pag. lin.

136, 25 *Καταιγίσας*] σ insertum ex em. forsan ej. m.

137, 8 *Καταχᾶ*] Acc. correctoris

137, 16 n. 2 *Adde*, Sed *εῖ* corrector.

138, 26 *ῃ* primo omissum

140, 1 *συντρίψαι*] *αι* in litura

140, 8 *Κατάξεται*] -*τε* primo

140, 11 *περιπτεπτον*, sed *τ* priore loco nunc erasum

140, 17 *Καταπρέσβην*] Acc. om.

140, 18, 19 *Καταπροιξεται* m. pr. *οι* corr. tum in *ἐκφύγοι*, *κ* in litura

140, 20 *ἥ*] *ἡ* et alibi saepe, ubi non notavi, ut 147, 7. (*ἡ* -*ἡ* 126, 7) 167, 1. 559, 9 et 25. Sic *ἦν* 144, 22. *ἡγοῦν* 167, 17. et alibi saepe

141, 6 *γενιχὴ*] *ι* in litura

142, 8 *τούτου*] Ita primo; nunc scalp. *τούτο* (sic)

142, 25 *τ* in *ὅτε*, *ἀ* in *ἀντ'*, ex ejusd. em.

143, 10 n. 1 Imo *ε* in *α* ab alio, sed antiquo, mutatum

146, 18 In *Κατειλλ.* semel *λ* damnavit m. recentiss. forsan Galei

147, 2 *κατεντυγχάνουσαν*] *ε* ex ejusd. em. Primo *Κατυγ* ut puto

147, 11 -*μένος* (*ι* statim)

148, 12 *καταχειροτονία*] -*αν* primo, ut puto, nunc erasa lit.

149, 7 *Κατηλις* primo; et *μη* in *μεσ.* ex em.

149, 10 *τύπτον*

149, 11 In marg. *λ*/ In *ὅλος*; *ο* alterum ex em.

149, 27 n. 1 *adde*, vel certe antiqua

pag. lin.

(693)150, 9 *Σοφοκλῆς*] Primo *φω* * sed *φοκ.* ex ejusd. em.

150, 11 *ἐξείρξεως*] *ω* ex em. pro *ν*, ut puto

151, 1 *Καττυν* in litura, sed ab eodem et eodem temp.

151, 3 Inc. f. 35. c. 4.

151, 12 *Κανὸς* (*υ* statim, ut puto; accentus a recentiore)

151, 27 n. 2 *Dele accentum*

152, 4 *μετάλων* primo

152, 9 *ὅσπρια*] Per asp. hic et 161, 17. et 303, 1 potius. Lenis, 156, 8 et 10. 255, 24. 256, 5 (ubi *ὀσπρέου*) 270, 5

152, 19 *ἀπο-*] *ἀ* ex *υ* statim factum

153, 2 *βραχέως* primo

154, 1 *δημήτραν ἐνελευσῖνηι* sic, sed *δήμητραν* proparox. fecit m. antiqua

154, 10 *πλοῖον*] *ποι* primo.

154, 16 *Κέναν δρὸν* (sic)

155, 18 *Κέραον* m. pr. In *τέλειον*, *έ* ex em. statim facta, forsan pro *λ*

156, 2 *θύειν*] *υ* ex em. statim facta

156, 18 *παραπλησίαι*] Ita m. pr. *α* et *ι* disjunctis; quod, cum plerumque, si non semper, in codice per nexum scribatur diphthongus propria, quam vocant, *αι*, valet *ᾱι* vel *ᾳ*. Corrector antiquus *ι* delevit, et *τοῦ ἄλφα* caudam in *ι* mutavit, ut scilicet diphthongum propriam reduceret, et e dativo nominativum pluralem faceret. Notandum, ubi haesitantes scribae vocem sine accentibus scribunt, ut *δεισαια* p. 215, 21 (*ἀπαι* p. 317, 5.) literas solutas plerum-

pag. lin.

que ponere: nexas tamen reperi p. 399, 25. Vide infra ad 584, 21

156, 18 *καταχχευῆι* m. pr.

156, 23 *χιμμέριοι* sic

158, 22 n. 3 *Lege, Κεστρεῖς: νήσας* (In *K.* accentus cor-(694) rectoris)

159, 9 *Pro n.* 6. *lege*, Inepte Galeus in margine, „Rectius *Ἄνους* ut Suidas et Phavorinus.“

160, 1 n. 1 *Lege*, *-σαν* vel potius *-σαι* primo

160, 5 In *καταπεπ.* *ε* statim, pro *ϱ* ut puto

160, 6 n. 2 *Lege*, nunc *ὡς τὸ ἤδηα ἤδειν* corrector

160, 24 *Κήθια*] *ή* in litura

162, 15 *τὸν* ejusd. in lit. tum 16. *ὅ* in *ὄρνεον* ex ejusd. em. pro *ν* ut puto; et in *ὁμοίως, ὁ* in lit. et primo *-οιος*.

163, 1 *In nota* 6 *dele acc. in χουθουροισι*.

163, 5 *ὑποφαιὸν* m. pr.

163, 10 *νύθον*] *θ* in lit.

164, 8 *Κιγκιόπραγοι*] *ϱ* ex em. statim (forsan pro *α*). Accentus potius correctoris

164, 10, 11 *κιδαφη* bis sine acc. m. pr. priore loco *ά* corrector

164, 15 *Κιθαίρων* m. pr.

165, 16 *Notae* 3 *adde*, Accent. potius correctoris

165, 19 *σφη-* fecit recentiss. manus, Galei, ut puto. Ita 160, 1. *συντόμησον* factum. Sed istiusmodi quisquilias consulto omisi

166, n. 9 et 1 Tres em. correctoris

167, 1 *ή* pro *ἤ*

167, 2 *In n.* 4. *lege*, Porson. B. Imo fuit *κην* primo

167, 8 *τὰ*, tum in alius versus initio *κίστας*, sed

pag. lin.

τὰ in τὰς mutavit corrector. Nempe τὰ σχίστας fuerat

168, 22 Κλέπτος] Acc. om.

172, 9 τὴ* i. e. primo τὴν

172, 14 Κλωΐος] Puncta potius correctoris, sed accentus m. pr.

173, 14 n. 4 *Lege*, Κνιστα

173, 20 n. 3 *Lege*, Κνισης

173, 23 (695) *Pro n.* 5 *lege*, Κνιψ: ζωύφιον τὸ τοῦ κνιπός· ἡ γ. Porsonus prorsus ut dedi. E Suida interpolat Galeus. Tantum dele τοῦ

175, 8 *Pro n.* 1. *lege*, ἠλίθισφλύαρος (sic) omnia m. pr. Primo scil. ἠλιθιοφ.

175, 10 et 13. κοβαλεια bis sine acc.

175, 14 παιδία m. pr.

176, 2 ἵπνωι. In hujus vocis accentu ludunt scribae. Vide p. 110, 111. 209, 10. Accent. om. p. 626, 10. sed ῶ corrector

177, 14 γεγονέναι] γε statim pro λε

177, 26 Κρησέρα] Acc. om.

178, 15 Κρητίδαι] Acc. om.

179, 6 *In n.* 5. *lege*, ἐπὶ τὰς φ.

179, 10 *In n.* 8. *dist.* κηρύττει.

179, 15 παγγενεῖ

179, 19 Κροαίνων] ν prius ex em. (correctoris potius)

180, 13 n. 4 *Lege*, ὑψη.

180, 21 Κρουπέζαι] αι ex emend. ut videtur; sed ejusdem, et statim facta

181, 21 Κτιλός m. pr. Κτῖλος corr.

181, 24 πρεσβυων primo; ab eodem, ut puto, em.

182, 9 κυάμων] ά ex ejusd. em.

pag. lin.

182, 12 ... *ἄρχοντας*] *ν* ex em.

182, 16 *Κύβεθρον*] *ε* ex em. m. pr.

182, 21 *-φόρητοι* primo

183, 4 *πέλεκυς*] *πέλυ* primo, i. e. *πέλυξ*, sed statim em.

183, 6 *Κύβηλις*] Acc. om.

184, 13 *Κύθνιοι*] *ι* prius nunc deletum

186, 14 n. 1 *Adde*, In *κύμονα* accentus correctoris potius

186, 15 *Κύμινον*] Acc. om.

186, 19 n. 4 *Lege*, *πρω*$^{\tau\iota}$ fere ms. ubi istud quasi *ι*, *τὸ ταῦ* contingens, non est accentus ut putaram, sed merus ductus, compendii index. Vox igitur legi potest *πρώτου* vel *πρῶτον*. Similiter 145, 10. et 166, 7. *ϑεόπομπ*$^{o\ o}_{\pi\ \tau}$ et *κτησιφῶντ*$^{\upsilon}_{\rho}$ fere codex; i. e. *π* et *τ* In *ϑουκ* p. 181, 10. et *κ* et *υ* caudam habent; ut videatur *ϑουκ*$^{\upsilon\iota}$

187, 6 *συμπλακέντες*

187, 7 *Κυνείος* (sic)

188, 9 *ἀκροποσϑί*$_{*}$*ας*

190, 18 *ἑρμαῖον* m. pr. *ἕρμαιον* corr.

191, 22 *Pro n.* 3. *lege*, *ἑρρωμένος* primo

192, 3 *Κυρριβάζεσθαι*] *ά* ex ejusd. em. pro *ι*, ut puto

192, 5 n. 5 *Adde*, Quin statim damnavisse videtur, quicunque suprascripsit

192, 17 *Κύστιν*] *ι* ex em.

193, 1 *Κυταροι* (*τ* ejusdem)

193, *ἔοικεν δέν* primo. Tum *ἀγγειωδων* sine acc. Debebat Porsonus *ἀγγειωδῶν*

pag. lin.

193, 8 *πιτύος*] sic, sed accentus potius correctoris. Vide 543, 24. 646, 6

193, 13, 14, 18 *Κυφ.* sine acc. ter

194, 2 *ἀνήθημα*

194, 5 Dist. *φησίν· οὕτως ν.*

194, 8 *Κυψέλου*] *υ* prius ex em. forsan pro *η*.

194, 17 *καταδαπ.*] *δ* in litura

195, 2 *ἐγὼ*] Acc. deletus, sed nescio an casu. Mox l. 5. accentus potius correctoris

195, 14 n. 3 *Adde*, in *βή*

195, 23 *Λακωνικὸν*] *ὸ* ex em. pro *ω*

196, 3 *Κωλακρέται*] *ρέ* ex em.

196, 5 Artic. cum superiore confusus, sed punctis a corr. diremptus (697)

196, 15 *Κωλίας* m. pr.

196, 19 *Κωλύμη*] Acc. om.

197, 25 *περιάγωγῆς*. Sic *παρὲσ.* 318, 17. *κατἄντικρυ* 321, 12. *ἐξἀπ.* 380, 5. *Πῆν* 417, 8. *Πίππ.* ibid. 23. *εἰσἐ.* 450, 19. *ἀνἐλεῖν* (sic) 473, 5. *ἐπάνω* (sic) 544, 18. *ἐφάρμόσει* 566, 20. *πολυἀναλωτον* (sic) 574, 25. *ὑπερἀνατ.* et *ὑπεράγ.* 624, 7 et 16. Vide p. 124. 140. 141. 571. 578. 622. *ὑπ᾽ ἀλλ.* 198, 22. *κατὰ στήσομεν* 391, 8. *ἀπὸ τίμημα* 589, 23. *προὸσφατον* (sic) 627, 1. *κατὰ πράξηται* 649, 1.

199, 3 n. 9 quasi *ζ*] Imo est ipsum *Z* unciale; quod characterum genus quum hic ibi ad numeros signandos adhibeat codex, (e. g. *Ã* p. 273, 18. *ΦÑ* p. 468, 7. quod facete *φυλῶν* lectum) crediderim valere *ζ*. Nota

pag. lin.

autem pro *κρὸς* occurrit p. 337, 4. 350, 17. 423, 16.

199, 11 n. 2 *Adde*, sed ibi ex em. forsan

199, 16 *Κωσος: ἀστράγαλως* (sic)

201, 5 *Pro n.* 4. *lege*, In *Λάγανα*, *γ* corrector in litura. Prius fuisse *Λάγγανα* notat Porson. B. Deinde *τὰ λ.* suprasc. a correctore

202, 5 *-ζομένην*, sed statim factum *-νων*

204, 15 n. 3 *κατάρατος.*

206, 21 *Λάμιος*] Acc. om.

206, 24 *Λαμπροΐμων: λαμπροφόρων* m. pr.

207, 16 *λαοξοὸς*, et l. 18. acc. omittit m. pr.

207, 23 n. 2 *Lege*, Porsonus, forsan consulto, ut variare accentum notaret; vide Apollonii Lex. Hom. in *Νεῶν* p. 474. Sed quum gravis pro circumflexo passim in codice occurrat, edidisse velim *νεῶν.*

208, 12 et 18 *Pro n.* 4. *lege*, *Λαρινοι* (i. e. *ρει*) bis.(698) Corrector semel accentum posuit in *οι.*

208, 19 et 22 *Λαρχος* sine acc.

209, 12 *ἀπεπάτουν* (sic)

210, 4 *Λατρίς* primo

211, 6 *Λαχός: μ.*

211, 15, 16 *Λεβερίς*] Acc. forsan correctoris. *Λεβηρις* sine acc.

212, 17 n. 1 *Lege*, *Λιμῶι* G. IIacc

215, 17 n. 4 *Adde*, Nempe *κρα* in archetypo legit scriba *κρατεῖ*, non *Κρατῖνος* ut debebat. Infra p. 635, 17. *κρατεῖν* ita scribitur, *κρα*. Vide p. 632, 5. Alibi semper Cratini nomen perscribitur in codice, vel omni-

pag. lin.

bus literis, vel ultima syllaba per compendium expressa

215, 21 Post *δεισαια* in versus fine duarum fere litt. spatium, et nota ⸗ in marg.

216, 25 *βαχιχὰ* (*x* statim)

217, 16 *Λευκόπυγος: δήλους* (sic)

219, 12, 13 *ρ̄*] *ρ̃* quod valet vel *ρ̄* vel *ρ́ω̃*

220, 4 *Λημαι* sine acc.

221, 10, 11 *Ληνος: τὸ ἐρίον* tum *Ληναιον:*

225, 1 *Λωον:* mox l. 3. *λινὸν*, sed utrum ab initio accentus, n. l. Deinde 4. *λινοι.*

230, 22 *φλυος* ut puto primo; statim em.

231, 3 *Λουσια* sine acc.

231, 12 *πλυντηρίδες*

232, 9 *Λούτρον*] Acc. om.

233, 12 *Λυγός:* Haec vox semper sine accentu, a manu quidem prima, p. 232, 24. 233, 1—7.

233, 25 *Notae* 1 *adde*, et nota ⸗ in marg.

(699)236, 9 *συχῶν*

238, 12 *ἐκτείνον* (*τες* statim)

239, 7 *Pro n.* 1. *lege*, Disjungit, *οὔ. Μα: τοῦτο* —Debebat ergo potius Porsonus, *Μά: ἀντὶ τοῦ οὔ μά. Μα: τοῦτο* — Vide Apollonii Lex. Hom.

239, 19 *Μάγαρον*] Acc. om.

240, 10 *Μάγνον*] Acc. om.

240, 24 *Notae* 2. *adde*, nota ⸗ in marg.

245, 8 E regione horum, *σόλων δὲ—τελ.* nota ⸗

246, 16 *Μαραγμα: μ. γ.*

248, 3 *ὁ*] *οὐ*

pag. lin.

249, 3—9 In his urbium nominibus, acc. om. nisi quod *ἐπιμαστὸν* et *μάστειραν*.

250, 6 n. 2 *Lege*, Sic, et nota ' in marg.

250, 23 *Μαύσωλος*] Acc. om.

251, 24 *In n. 4. lege φυτευεται sine acc.*

252, 5 *Μαίας* ut nomen proprium Porsonus, et in Suida Kusterus. Verterim potius *a lena quadam*

252, 21 n. 2 *Adde*, post *αἰσει* in versus fine syllabae spatium; in marg. nota '

252, 26 *προδίδοντας*] Sic. Censor Evangeliorum Kiplingianorum, (*Brit. Crit.* Apr. 1794. p. 363.) i. e. Porsonus, ut me docuit Th. Kidd; „When he says that *I* is put for *E*, and *O* for *E* in *ΑΦΙΟΝΤΑΙ* and *ΑΦΙΟΜΕΝ*," [*αφιοντε* et *αφιομεν* pro *αφεωνται* et *αφιεμεν*, Kipl. p. xiii.] „he is mistaken if he means this for an absolute error, since it is a various reading, and possibly may be right. The barbarous Greeks coined a new theme, *ἀφιω*," [sic] „instead of *ἀφίημι*. Hence comes the preterite *ἤφιε*, which occurs twice, Mark i. 34. xi. 16." Paulo igitur ante, v. *Μεθεὶς*; restitue *ἀφίων*.

253, 13 *ἤ* *μ.* (*ἡ* statim) (700)

255, 10 *Μελεδωνοί*] Acc. om.

256, 5 *ὀσπρέου*

256, 25 *Μελληδρυον* sine acc.

257, 26, 27 *Μεμφειραν* et *Μεμφθη* sine acc.

258, 3 n. 4 *Lege*, Potius videtur

258, 19 *γε* sine nota

pag.	lin.	
258,	20	*Μέντοι*] ι calami lapsu ita deformatum, ut pro *μ* vel etiam pro *C*, nisi caute inspexeris, accipere possis
260,	4	In *Μεσομ.* et *μεσοπ.* acc. om.
260,	16	*Μετάβολοι*] Acc. om.
261,	3	*Μεταχέρας*] Acc. recentioris
261,	13	*Pro n.* 8. *lege*, *δὲ ξαντισσης τέρπαρδρον*, et nota ' in marg.
264,	15 n. 2	*Lege*, *ὠργιασμένως*
265,	24	*Μήκων*] Acc. om.
266,	1	*Μηλοβοτέα*] Acc. om.
266,	22	*Μήν*] Acc. om.
267,	1	*Μήνιγξ*] Acc. om.
269,	11	*Μία λόγχμη*, sed mox sine *γ*
273,	20	*Μοισᾶν*] Acc. om.
274,	16	*Μονοπείρας*] Acc. om.
275,	17	*Μορμουρίων* (*ι* compend. ita fere scriptum, *Γ*)
276,	10 n. 3	*Γ'* scil. ita suprasc. ut ejus pes per *N* ducatur
276,	13	*ἀπὸ μουνυχείας* primo, ut videtur
277,	9 n. 3	*ὅπερ ἔνεστιν*
278,	7	Retinenda erat codicis lectio *κατάγελως*, ut 144, 26. Vide p. 346, 5
279,	3	*Μυαχαλκή*: sed *ι* ab eodem post *υ* statim insertum
279,	20	*ἀετρίδες*] Ita m. pr. sed forsan ex em. pro *ἀστρίδες*.
281,	22	*μεμυκότος*
(701)282,	2	*λείψωμοι*] Acc. om.
285,	2	*πεντηκοστύας*] *κον* primo ut videtur, sed *στ* m. pr.

pag. lin.

286, 8 *Ναρᾶς*] Acc. om.

287, 15 *Pro n.* 1. *lege*, *λαμβάννειν*

288, 24 *θουκιδίδης*.

290, 16 et 18 *Νεαλῆς* — *Νεαλης*

291, 15 *τρισνεάτον* (sic)

293, 1 *ἐανοῦ* potius

296, 22 n. 4 *Lege*, *Νεολέα*: *νέων* idem interpolator, pro *Νεολία* (et forsan *νεῶν*) manûs primae

297, 20 Lege *ἀντάρτης· τύραννος·* Vide Cangium, v. *ἀντάρτης*, unde discimus hunc articulum Cyrillo deberi

297, 22 *ἐνυφές*

299, 16 n. 1 *Lege*, *ματόν*: *κ.* tum *οὖ μα τὸν*

299, 25 *Νίβα*] Acc. om.

301, 20 *στοιχὸν*] Vide p. 315, 4. 348, 3. 351, 11. et 20. ubi *ῐ* in *ί* statim mut. 422, 20. 423 saepe. 540. 604

302, 19 *νοῦμμον*] *νούμμον* paroxyt. forsan recte

302, 21 *ἔγραφον*

303, 2 *νορυῆ*

304, 4 *ἑρόν*] *ὁ* m. pr. in lit.

304, 12 *θεὰ ἐπὶ* (*ἡ* statim)

304, 16 *Κρατερὸς*] Acc. om.

305, 5 *Νυμφόβας*] Acc. om.

305, 12 n. 4 *Lege*, *νῦν δη μεν ὅροια βας ἐπι θύρας ποθεν*

306, 22 Nunc video, *ἀραως* esse, i. e. *ὡ* in *ὠ* mut. Mox 25 *νωταλαιν* sine acc.

310, 2 *ἤτρου*

310, 17—20 *Ξυλουχος*, *βαραθρον*, *Ξυλοχον*, sine acc.

pag.	lin.	
311,	6	*Ξῦν* (sic)
312,	23	*Ξυνῶνα*] Acc. om.
(702)314,	7	*ἔξεστι*. Vide supra p. 688. Talia animadvertenda sunt, ut constet, liberum esse editori Sophoclis *ἐχμήνους*, Euripidis *ἔχπλεθρον*, prout res ferat, restituere
315,	7	Semel monendum, spiritus ab hoc scriba in mera puncta contrahi, vix ut distinguantur. Hic *Ὀδαξ* et *ὀδοῦσιν*. Mox *Ὀδαξημός* potius; certe *ὀδόντων*. Infra 316, *Ὀδ*.
315,	15	*Ὀδιός*
316,	26 n. 2	*Adde*, sed sp. ab alio potius
317,	1 n. 3	*Adde*, vel *Οἴδια* potius
317,	4	In textu repone *Συμπόσιον*, quomodo citat Porson. ad Med. 734. et vide p. 61, 12. 433, 25. Porson. Opusc. p. 287. sive Suid. v. *Ὡς*
317,	7 n. 7	*Adde*, vel *Οἴηκας*
318,	17	*Οἰκίαν* primo, ut videtur, certe *α* ex *ει*. sed ejusd. ut puto
319,	3	*-φάνης*] *ουσ* statim mut. in *ησ*
319,	20	In *Οἰκοτ*. acc. om.
320,	24—27	*Οἰ*. an *Οἱ*. ter incertum: sed 25 *Οἱνέως*
321,	19	*Οἰνοπάζων* (sic)
322,	25	*Οἶος* potius
323,	1	*χωρὸσ* (sic)
323,	3	*Οἶος* (sic), et p. 313, 15
324,	1 n. 3	*Lege*, Sic, vel *Οἴστός* potius; supra *Οἰστεύσας* clare; mox *Οἰστροπλῆγα*
324,	23	*γεγραμμένοις*

pag. lin.

325, 16 Dist. G. *Ὀχλαδίας: δίφρος ὅν* — quod mutandum non erat

326, 1 n. 2 *Lege*, 194. B. HSt. 184, 16. Bas.

326, 4 *βέλτιον*] inter *λ* et *τ* nescio quid statim deletum

326, 10 *ἀττελέσβους*

327, 10 n. 4 *Pro* Tum *lege* Sed

327, 10 n. 4 *Lege* scribam quatuor literas damnaturum(703) (*χραγιον*) puncta

327, 19 *Ὀλιγγοι*] *Ὀ* an *Ὁ* n. l.

329, 19, 20, 21, 26 *Ὁλόλους* plane per asp. In reliquis, sp. incertus

329, 26 *τρέχωνι* (sic)

330, 10 *Ὁλοφυρμός*

331, 2 *Ὁμαμαιτα*] an *Ὁ*, n. l.

331, 6 *Ὀβρήσαντος* (*μ* statim)

331, 8, 9 *Ομ.* bis sine sp.

331, 25 *Ὁμηρίταις*] *αι* statim ex em. sed pro quo, n. l.

332, 13 *Ὁμνῦναι*, sed *ὀμνύειν* potius quam *ὀ*.

333, 16 *Ὁμ.* et 17 potius

335, 1 *Pro n.* 1. *lege*, *τὸν ι.* (*νεων* statim)

335, 6 *Pro n.* 2. *lege*, *ὀπνια* (*μ* statim)

336, 3 *Ὀνήσασθαι*] *ή* statim pro *εἰ*

336 *Notae* 5 *et* 4 *transponendae.*

337, 11 In artic. fine desunt puncta

338, 20 Nescio an operae pretium sit monere, *δημοσθι* habere G. i. e. *-νη* vel *-νην*

341, 19 *Pro n.* 2. *lege*, Pro *ἀποτιλῶσαν*, *ἀ* tantum; sine punctis quae articulum claudant. Versus fere vacuus, et nota ι in marg.

pag. lin.

342, 22 n. 1 *Lege*, Parva lacuna, et nota ˌ in marg.

344, 12 *Pro n.* 3. *lege*, Ante σόλωνος, ὀῤ statim deleta

344, 20 *Pro n.* 2. *lege*, δεσπότ, i. e. δεσπότης.

344, 22 ὁμογαλάκτας (sic)

347, 5 ἐπὶ τ i. e. τὸν; sed statim τῶν (compend.)

349, 11 βασιλέων

(704)351, 1 n. 4 *Adde*, pro -ροι ut videtur

351, 19 ωἴκειτ'] Sic. Lege ωἰκεῖτ'

352, 4 'Οσήμεραι

353, 8 'Οσταφ.—Ζεύς] In marg. nota ˌ quae pertinere videtur ad lin. 6. χάρ' ὦ χάρων

355, 12 χριθῶν] ϑ statim pro τ

358, 11 *Pro n.* 1. *lege*, Οὐδ' ὑφ' ἓν ὢν et οὐδὲν ὢν primo; sed ab eodem factum Οὐδ' ὑφ' ἑνων et οὐδένων

358, 18 *pro n.* 2. *lege*, πονεῖται: μάτην (ista statim supr.)

359, 25 ἐπί] Acc. om.

360, 5 *Pro n.* 3. *lege*, Desunt puncta in artic. fine. Semiversus vacuus. Nota ˌ in marg.

360, 14 Οὔ μὴ δ'

362, 10 δέον] δε sic, quomodo pro δε' aliquoties; sic et μεν saepe, ut p. 383, 22. De δε' et δε (δέον) vide Valck. ad Phoen. 1628. Ejus erroris exempla infinita. Phot. p. 329, 18. κατὰ ϑε' (sic) ed. Herman. MS. scil. κατάθε i. e. κατάθεον. p. 470, 1. πτερ ms. πτέραον ed. Herm. Vide 450, 10. 499, 21. et infra ad 545, 19

pag. lin.

δ
363, 6, 13, 15 *ἱπποκλεῖ* ter

364, 1 *ἐπηρμένους*, sed *ας* statim

365, 14 *ἀντ̃* tantum

366, 15 n. 2 *Adde*, Vide p. 365, 1.

369, 11 In margine istorum *νῦν — εὔπολις*, signum ⁓ m. pr. quo subinde indicatur novum articulum in medio versu ordiri. Vult igitur novum paragraphum fieri ab *ὅτι δέ*. Vide p. 591, 24. Addenda ad 136, 8

ν
370, 11 *τὸ* (*ν* statim)

370, 22 *Παιωνεῖον*] Forsan in *ω*, certe in *ει*, circumflexus deletur; nunc ab eodem *ώ*, ni fallor (705)

371, 8 Nota , in marg. Sed in Galeani archetypo ad l. 7. pertinuisse suspicor

α λ τ
372, 24 n. 1 *Lege, παλαιά· Πλάτων*] Ita ms. *παλςπά* ex ejusdem, ut videtur, emendatione. E prima scriptura restat, *παλιιά* i. e. *πάλινάυ* ut puto. Etiam

Ibid. *Adde*, Ceterum facile conjecerunt, delendum esse *αὐτῃ̃*. Sed quum *προὸς αὐτῇ* habeat Timaeus, unde sumsit Photius, legendum videtur, proxime ad Toupii mentem, *ἔκκλιτα· προσάντη· τὸ ἐναντίον τῃ̃ αἱρέσει πάθος ἐμποιοῦντα*. Hoc monendum putavi, quia ipsam Toupii lectionem, *τὸ πρόσαντες τῃ̃ αἱρέσει*, sine *ἐναντίον*, probavit Porsonus teste Kiddio in Pors. Opusc. p. 376.

λ
373, 2 *ἐκφυλο-* (*λ* statim)

373, 23 *-ωδια* et *ωδος* ut puto initio, sed *ο* statim bis.

pag. lin.

377, 11 *Pro n.* 1. *lege,* -ομεῖον m. pr. Nunc ὁμ et supra nexum ει puncta ·· indicantia accipiendum esse pro ε. Vide Porson. ad Odyss. I. 199. et hanc collationem p. 534. et addend. 604. 606. 634.

377, 24 Dist. G. *Πανός: σχῶλος:* ut mox *Πανός: σχοπος*

378, 1 *Pro n.* 3. *lege, σχοπος* G. et P. Nempe ὁ in ὸ statim mutatum est. Voluit ergo *σχοπὸς μ.* Mox *ὁ πᾶν*

379, 21 *Πανώλης*] *λ* ex emend. ejusd. forsan pro N

379, 27 *Πᾶποι*

381, 10 *τρόπον τινὰ* ex em. sed ejusd. ut videtur

(706)381, 14 In *τινές, τι* ex ejusd. em.

385, 20 *παράχορδον*] Accent. om. (*παρα* per compend.)

386, 21 *Παραλόγος* hic, sed *ρά* in vicinis

387, 12 *χρῆσθαι* (*α* statim)

387, 15 n. 1 *Lege, ἥρωος*] Sic, a m. pr. ut videtur. Etiam alibi, ni fallor, in accentu variat ms. Notavi 177, 8. ubi *ηρῶες* (sic). Vide 182, 8. 276, 24

387, 16 *πάλοι — οἳ καὶ* primo; sed statim *πάλοι* et *οἵ καὶ*

390, 4 *δραχμὴ*] *χ* ex ejusd. em.

390, 6 *Ἐκεῖσε*] Acc. om. Porsonus, si tanti est monere; et junctim scribit, non *ἐκεῖ σε* ut Bentleius in Menand. §. 99. deceptus a Clerico Latinam versionem Suidae clam secuto. Jungatne an dividat G. non liquet.

390, 11 *ψευδεγγραφεῖς*

pag. lin.

390, 12 n. 5 *Lege*, spatium, et nota ; in marg.

393, 22 *μὲν* primo om. sed statim supr.

396, 22 *Pro n.* 1. *lege*, *ὑπερέλασεν* ($\overset{\eta}{}$ statim)

398, 11 n. 5 *Adde*, (*ἐστιν* per compend. Vide Porson. ad Arist. Ran. 1088)

399, 25 n. 2 *Adde*, et ante *ποιαι* quinque fere litt. spatium.

400, 2 n. * *Dele dist. post ὅς*

400, 13 n. 4 *Praefige*, *Παρύφωσ*] Sic sine punctis.

400, 19 *ὑπεροψίαι*] *ὑψ* primo, sed statim *ὑπ*

401, 3 n. 3 *Lege*, *λ. οὐδ'*

401, 23 n. 8 *Lege*, *ἀναπεπταμένα*

403, 11 *Πάχεις*

404, 4 *συν*, quod compendii genus non alibi in codice occurrit.

405, 5 *δέρμ*$\overset{\alpha}{}$, quod valere posset *δέρματα*, (Bast.(707) Comm. Pal. p. 799) sed nunquam ita, quod sciam, Galeanus. Scribit *μ*$\overset{\div}{\alpha}$, *μ*$\overset{\tau}{\alpha}$, *μ*$\overset{\alpha}{}$, etc. *ὑποδη*$\overset{\mu}{}$ p. 404, 3. Praeterea *δέρμα* servat Suidas. Alioqui proclivis lapsus, ut mox p. 406, 26. Infra p. 513, 12. lege *ὀρύγμασιν* e Suida et Hesychio. Habuerit codex archetypus, *ὀρύγμ*$\overset{\alpha}{}$

406, 14 *ἱππάρχων*

407, 2 *θράξ*] Ita ms. non *θρᾳξί*

407, 23 *ἀντι* sine acc. ut passim in praepositionibus quas pro libitu conjungunt vel disjungunt librarii; e. g. 409, 6 *ἐφάρματος*

408, 6 *Pro n.* 2, *lege*, *Πελι οι* sic, literae spatio post *λι* relicto, et *οι* in rasura, ut videtur, sed ejusdem.

pag. lin.

409, 10 n. 1 *Dele accentum*

410, 12 *Ἰφιγενείαι*] *ἰ* ex ejusd. em. forsan pro *ἐ*

410, 25 *Pro n.* 4, *lege τρίματα.* Inter illa praecedentis columnae, *λοι—αἰγίνηι* (p. 409, 19) et haec, *ἔχον — ἀριστοφάνης*, est nota posterioribus quidem apposita, sed, ut suspicor, scribae errore, quum in prioribus corruptum *Αἰγίνηι* notare vellet. Lege *Ἄρ-νηι* e Suida et Archemacho Athenaei VI. p. 264. B. Haec scripseram: nunc, ut in re incerta, non negarim illud signum ad *τρίματα* pertinere. Vide addenda ad pp. 245, 8. 353, 8. Priore loco signum refer ad *ὑπερέχεις* l. 11.

411, 15 *-φήν· δημοσθ*ε*ι καὶ ὑπερίδ*ης

412, 18 n. 1 *Dele* forsan G.

413, 10 *Περγασέα*] *π* ex ejusd. em.

413, 18 *Πέρί* (sic)

(708)414, 7 n. 2 *τόσαδε*

414, 17 n. 4 *Lege*, Tum *τόνωι*, quamvis *τ* male formatum, ut passim in hac parte codicis, vix a Γ differat. Lege igitur *ὡς* pro *ὅς*, et verte, *eodem accentu atque πενήρης.* Quid autem sub isto *πενήρης* lateat, doceri velim. An *πεντήρης*?

415, 13 n. 2 *Lege*, i. e. *γυναι*κ*ί* quod pro re nata legi potest *γυναικὸς*, *γυναικῶν*, *γυναικεῖα*, etc. Postremum praetulerim. Vide 56, 21. 65, 17. 69, 5. 189, 1. 205, 4. 222, 8. 312, 10 et 16. 313, 3. 327, 8. 412, 13. 537, 21. 655, 10. quibus in locis perscribitur vox

pag. lin.

415, 26 *πτδὲ τῶι* (sic) Nempe *π τ* scripturus erat

418, 4 *In n. * lege, Πχάτω τρ.* i. e. *Περὶ κάτω* (vel *Περι κάτω*, quomodo in tmesi solet Codex Homeri Venetus, Villoison. Proleg. p. 11.) quod

418, 9 *Περιχονῆσαι*] *μ* ex ejusd. em. pro *ρ*. Imo nunc video, quod pro summa *τοῦ ῥῶ* parte erasa acceperam, merum esse defectum membranae scalpendo perforatae, quum deleretur macula in proxima pagina. Non tamen prorsus liquet utrum initio *ν* an *ρ*

420, 15 *ἔστι μοι* ex ejusd. em.

421, 6 *συμφορᾶς*, solenni accentuum permutatione; quod moneo ne quis emendet, *Περιπτώσει: συμφορᾶι.*

421, 14 *δυσχερές*] Vox ex ejusd. em.

422, 8 *γρ ά ι*

423, 17 n. 4 *Adde*, i. e. *περίστοιχον*, ut mox *Ἑστωιον*: *ἑστυλον*, et alia in vicinis (709)

425, 27 *Πέσχεων*

426, 21 *λ έ ι* quod valet *λέγει, λέγουσι, λέγεται, λέξις*, etc. Hinc error p. 503, 9. Articulus e Timaeo sumtus, ubi teste Ruhnkenio, i. e. Capperonierio, ms. habet *λέγειν*. Supra p. 368, 23. *λ έ ι* sed plene *λέγεται* 25. et 527, 11. Hic malim *λέγει* cum Ruhnkenio, ut p. 223, 13. ubi plene ms.

428, 6 *λαμβ ά ι*

431, 13 Vide Ruhnken. not. in schol. Plat. init. ubi

pag. lin.

Porsonus, „Pro *Πιτθὶς* et *Πιτθεὺς* lege *Πιτθεῖς*.“ Hic igitur legebat *οἱ Πιτθεῖς*

431, 15 Nescio an nota ˊ in marg.

431, 26 n. 3 *Lege*, forsan mero errore, *ουκ* pro *ουκ*

433, 17 Ita dist. G. P.

435, 9 *Πλυντηρία*

436, 2 *Ποδέων*

436, 7 *βυσου*

439, 3 *Πολιούχοις*] *ιού* ex em.

440, n. 1 l. 3 *τῶν ὀπισθίων ποδῶν* et *in fine*, *ὀλυμπία — γὰρ εἰς σπήλαιον*

442, 6 *λ*ο quod valet et *λόγοις*. Infra 506, 14. *λόγ*

442, 14 *κτησιφωντα*

443, 16 *σφόδραι*, *α* et *ι* disjunctis, i. e. *ᾳ*.

445, 17 *ποτὲ* sed bis *πότε* 14, 16.

445, 19 n. 6 lege *προστιθεν* sine acc. et pro

446, 1 Ita dist. G. et P. Forsan cum Schleusnero fere e Bacch. 663. legendum, *Ποτνιάδας Βάκχας: Εὐριπίδης· * * ** ut exciderit explicatio, ex Hesychio petenda. Non obstat vocum positio; vide p. 368, 4. (Eurip. Androm. 1012. quem locum in Hesychio v. (710) *Εὐπειχήπαγος* detexit Porsonus.) *Ἠχὼ πέτραία* et *Ῥέας πόντος* referenda suspicor ad Aeschyl. Pers. 390. Prom. 836.

447, 8 n. 1 *Lege*, Supra *έ* in *πραέως*, nota

448, 11 *Πριμιγγιλιων* sine acc. (*ων* compend.)

448, 25 *διαφ*έ

450, 13 et 454, 2 *οὕτω* (ita *ὐ*) Illo modo scripsisset *οὕτως*, *τ*. Sed passim *οὔ* tantum ponit, interdum *ου*

450, 19 n. 8 *ἐπ. εἶτα*

pag. lin.

451, 15 n. 2 *Dele τῶν* an *τῶ etc. et lege*, In *τῶν* ante *φίλων* accentus ita notae ◦ adhaesit, ut videatur *τ̃* i. e. *τω*

454, 3 *οἱ*] *ι* ex em. insertum

457, 6 *Προπεπτωκότες* primo; scalpello emendatum

459, 2 *Προσέκοψεν*] *κ* ex ejusd. em.

460, 5 *καὶ* ex ejusdem em.

463, 13 *περὶ τοῦ* ex ejusd. em. suprasc.

462, 16 *οἳ δ'*

463, 15 *Προσφερεῖς*] *εῖ* ex ejusd. em. pro quo, n. l.

467, 4 *ὀλίγον* statim pro *-ων*

468, 19 n. 3 *Lege, ᾽ήλιον* hic et p. 513, 10. G. et P. per signum, de quo vide Porsonum apud Kidd. p. 288. Gaisfordium ad Hesiod Theog. 709. Burgesium ad Eumen. 2. Supra p. 132, 20. pro *ἠλίου* (*ἰλίου* Suid.) lege *᾽Απόλλωνος*. Nescio an operae pretium sit monere *᾽ήλιος* et *σελήνη* per signa exprimi in Lexico Cant. supra p. 668. *᾽Ερμῆς* in Cantab. Nn. 3. 15. (1) in marg. Aristoph. Plut. 1131. In Harpocr. v. *Θεμιστεύειν*, *ἠλίου* tot literis servant mss. Cant. Gal.

468, 20 n. 4 *βαθε᾽ῳ*,

470, 23 *Πυκτίον*] Ita G. Sed *Πτυκτίον* ex Hesychio(711) et literarum serie Porsonus, quod reponendum monui

470, 19 n. 1 *Adde*, i. e. *ἔχφυσχ* scripturus, statim se corripuit, *ἐχφύσεις*

πε

471, 7 *ἀποπτωκότα* (*πε* statim)

472, 4 et 12 *Πυγαργος* et *Πυγων* sine acc.

473, 12, 17, 24 *Πύθου — Πυθῶδε — Πυθῶνος*] Ita Pors. Acc. om. G. ter

pag. lin.

473, 19 ἔνθεν bis scriptum, semel punctis damnatum

474, 10 n. 3 *adde*, E Suida emendavit Porsonus. Sed recte Beckius ad Aristoph. Nub. 626. ἐκ τῶν πόλεων. ἀπὸ τῶν πόλεων Bekkeri Lex. Rhet. p. 292. Etymol. p. 695, 45.

476, 4 n. 1 *Adde*, (ας compend.)

479, 4 *Pro n. 7 lege*, ἀλκαῖος ἐνιθρωϟ et similes apices in marg. ubi scil. additurus erat variam lectionem

480, 3 ἄναιμος

482, 20 n. 2 ἀρτάρχης·

486, 16 οἵ\ τόνδ' (sic) An initio οἷόν τ volebat?

ξ
486, 19 n. 2 *lege*, εἴρη fere, i. e εἴρηκεν ut Hesychius et Suidas; quod consulto mutavisse non videtur Porsonus

487, 8 Ῥητορηκὴ primo, sed ικὴ ut videtur statim factum. Tum 9 τὰς δικαστῶν, ut et 492, 9. πολιστῶν

488, 11 ἰδιαν sine acc. αν per compendium. Tum ἡγούμενος, et supra l. 3. ἡγεμῶν, infra 509, 12 ἡγεμόνες

491, 4 ἀπειλητικόν.] Ita plene ms. Nempe in archetypo compendium de quo modo dixi male interpretatus est scriba

(712)493, 5 παρ' ἦβην

495, 21 τροφὴν

ϱ
496, 16 κάθαμα (ϱ statim)

x ς̃
497, n. 1 Σακοδερμίτης: σοφλ (i. e. ιτής statim mut. in ίτης)

498, 1 σαλα sine acc.

498, 5 n. 1 Imo nil hic mutavit, sed maculam in prae-

pag. lin.

cedente pagina tollens, membranam corrupit, et liturae speciem hic effecit

498, 15 Schol. Townleianus ad Iliad. *H.* 185. a Porsono excerptus; *Οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες: Οὐχ οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν παρὰ πᾶσι* [ita et Venetus apud Villoison. et Leid. apud Valckenaer.] *τοῖς Ἕλλησι χαρακτῆρες· διάφορα δὲ καὶ τὰ τῶν στοιχείων ὀνομάτα· ὡς τὸ ἐαν·* (sic) *Καλλίστρατος δέ ὁ Σάμιος ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν μετήνεγκε* [sic sine *ταύτην*] *τὴν γραμματικὴν, καὶ παρέδωκεν Ἀθηναίοις, ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλήτου, ὥς φησιν Ἔφορος.*

499, 10 *Σαμφορας* sine acc. tum *σίγμα*, ut Pors. Vide p. 351, 21.

500, 15 n. 3 *ἀγχιάλλην*
α
δι

500, 25 *μενδοθῆναι* (ista statim)

502, 6 n. 3 *τρυζῆνι* (*ῆ* ex ejusd. em.)

503, 1 *ἀθείας* (sic)
ν

506, 13 *Σεμαὶ* (*ν* statim)

506, 19 n. 3 *Lege*, tum *πῶς οὖν οὐ σεμνὴν*
ι

509, 21 *σφραγδα* (*ί* statim)

516, 8 *ἐκτετρημένης*] *η* prius in litura a m. pr.

516, 15 *οὕτως* (sic)

516, 21, 22 *Σκαφειον*, *Σκαφιον*, et *καταχ.* sine accen-(713) tibus

516, 2 n. 3 *In σκ. dele accentum*

517, 12 *Σκαφίδας*] Acc. om.

520, 8 n. 5 *Lege*, *σκιάδιον*, sed *δει* statim

521, 3 n. 4 *Dist. ὸ,*

521, 13 *ἱερεῖα* m. pr. Nunc *ἱέρεια* potius quam *ἱερεία*

pag. lin.

522, 13 *Σκιροφορίων.* In his passim variat, *ίων, ιὼν, ιῶν*

523, 21 n. 4 *Adde, ϊ* in *ἰ* mut. corr.

525, 6 n. 4 *Lege,* Vox *ἀτιμ.* a correctore addita

527, 10 *Σμήρινθοι*] Acc. om.

530, 15 et 18 In *μικ.* et *εὐκατ. μι* et *ευ* primo om. sed statim supr.

533, 20 *τὸ μ.*

534, 3 *Προαγωνι* sine acc. m. pr. *ά* corr.

534, 11, 12 *In n.* 3. *lege, δράμασιν, et adde,* Primo ut videtur, *CTΑΘΜΟC· ἐξέβαλε,* et *I* statim inserto factum *CTΑΘΜΟΚ* (sic, *IC* in *K* plane coalescentibus.) Supra p. 337, 17. *ΌΝΟCΙΟ ΌCΠΡΙΟC,* quod *κοσπριος* legerunt exscriptores. In *Σταθμοῖς, Σταθμοὺς, Σταθμῶν,* accentus correctoris, qui et *φλείοις* mutavit in *φλειοῖς*

534, 22 n. 7 *Lege,* corrector, qui scil. pro *-νες* accipiendum monet

535, 2 In *Στάς* accentus correctoris potius

535, n. 2 *Lege,* parte codicis peccatur

536, 5 n. 6 *Lege, Στεγανότερων,* sed *ω* in *ὰ* fere mut. (i. e. in *ὸ*) Omnia m. pr. Tum *στερεότ.*

537, 3 *Στερκτικόν*: etc. cum praecedentibus conjuncta, sed postea punctis diremta

537, 11 *Στερόπη* primo

538, 2 *ἑλλάνικος,* et 21. *ἕρμιππος*

538, 9 n. 5 *adde,* sed accentus correctoris potius

(714)538, 19 In *ὡσ, σ* ex em.

538, 23 *σφιγξὶν* primo; a correctore potius mutatum

540, 22 Ita G. sed primo *στεναγμὸς,* et nescio an *CTONAXAI*

pag. lin.

542, 12 n. 3 *Adde*, sed accentus correctoris potius

542, 24, 5 n. 5 *λιτον* sine acc. tum pro *παῖδα*, *πέλα*, ubi accentus correctoris potius

543, 6 In *βύρσα*, *β* ex em.

544, 18 n. 4 *Lege*, in *δωροδοκῶν* mut. corr.

545, 3 Primo *εἰστροφὰς*, sed nexum *στ*, cauda erasa, fecit *σ*, deinde *ο* in nexum *στ* mutavit, ut nunc sit *εἰσστροφὰς*

545, 19 *Στωϊδι* et *στοιδι* i. e. — *ιον*, sine accentibus; non *δι*, ut legerunt ἐxscriptores, quomodo *Ῥαχὶς* pro *Ῥάχι* ς́

546, 1 n. 7 *Lege*, *Σοι* in *Συ*

546, 22 In *δε!*, *δ* ex em.

547, 8 *φυκοῦς* primo

547, 17 ⸗ hρο codex planissime; unde, quum *h* i. e. *η* pro *κ* cepissent, geographiam auxerunt, *οἱ δὲ Πάρνοπες Κρόνῳ*. An Thracas (Arist. Ach. 150) somniabant? Contrario errore *Λιβύηι* in *λίμνῃ* mutarunt p. 652, 20. Ceterum lege *παριόντες*. Vide *Ἕρμαιον*

548, 24 n. 1 *Lege*, Primo *τὸν*, nunc eraso *ν*, *τοῦ* factum, a corr. ut videtur

549, 4 *συναλάγ.* primo

549, 10 *Συμβουλους* sine acc.

550, 9 *συμμωρίται*

551, 1 *Συμφέρεται*

551, 4 *Συμψισθείς*] *ψ* in litura

551, 7 n.* *adde*, *ν* correctoris videtur

551, 14 *Συναυλισθείσης* (715)

551, 22 *ἠθισμένον*

552, 27 *Συνέφηβος*] *φ* ex em.

pag. lin.

553, 3 n. * ἐξῆσδεκα sic, totidem literis.

555, 9, 10 συστροφή: σύγκλητος ita, punctis istis statim additis ad articulos dirimendos; quod patet e sequenti versu, in marginem prominente

555, 12 ἐκκλησία αὐτη primo.

557, 13 -μένου* i. e. ουσ proculdubio fuit, ut 559, 1

557, 14, 20 Σύργαστρος et Σύρφα] Acc. om. Mox 17. βλεπῶν m. pr.

558, 11 et 13 δημο*τ. i. e. ο fact. ex ω, et ante διὰ δέ, litera erasa

560, 15 Σφῆλαι] φ ex em. statim facta, pro τ

560, 21, 25 Monui reponendum αὑτοῖς. Praeterea nota, Σφισιν in ms. accentu carere, idque consulto ut opinor factum. Notissima brachylogia dicit grammaticus, vocem, quam recentiores isti σφισιν pronunciabant, interdum esse pro σφίσιν, i. e. αὐτοῖς, interdum pro σφοῖσιν, i. e. τοῖς ἑαυτῶν. Eadem dicta puta p. 559, 25. ubi tamen acc. servat ms. 134, 24. κατὰ et κᾶτα, 322, 13 et 25. οἷος et οἶος, 612, 20, τῶ et τώ. Compara vv. Ηματα et Ιων cum Suida, Κηρ et Τη cum Apollonio. Affine est Μελλήσας, diversum Ηρυγεν, de quo Porson. ad Phoen. 463.

560, 24 Σφιγανόν] Acc. om.

561, 1 n. 1 Lege, ὑφ' ἓν, sic, υχα·αργο

561, 18 Σχαστηρία] χ in litura a m. pr.

561, 20 Σχεδιάζει] Inter α et ζ litera erasa, i. e. ι ut puto

562, 17 n. 3 διαμάσσονται

pag. lin.

562, 19 n. 4 *Lege, καὶ ἡ σχ.* quod forsan defendi possit; vide Ind. Auctorum in *Παροιμίαι*

563, 5 *παιδιαν* primo (716)

563, 9 Primo *εὐκαιρὶ* sic, et praeterea litera, forsan *σ*, pro qua nunc *α*, ex ejusd. ut puto emend.

563, 11 *καὶ ἀντὶ οὐδαμῶς* tantum. Corrige igitur notam

566, 5 n. 7 *Pro* postea *lege*, ex emendatione

566, 10, 11 n. 2 *Lege*, In *κεῖτο*, *ο* scalpello factum, ex *αι* scilicet. Deinde *μέσοισι δύο χρυσοταλάντοι** (i. e. *-άντοιν*) primo, nunc ultima *χρυσοῖ*ο τάλαντα* facta, a m. pr. ut puto

566, 22 *τοῦ ἥμισυ*] *το ᾗ.* primo

567, 20 Ante *ἀκρ.* alterum *ν*, sed lineolis damnatum

568, 20 *Pro n.* 2 et 3. *lege*, *TANYHHKEC* vel potius *TANYNHKEC*, sed istud sive *H* sive *N* ita lineis trajectis damnatum, ut *M* videatur. Deinde, *τὴν ακην* (sic). Quare ex Apollonio lege *Τανύηκες* et *ἀκήν.*

568, 25 *Ταξιάρχος*] ξ in litura

569, 12 n. 6 *ἀχαιῶν*

570, 11 *ἔκτασις*] *τ* e nexu *στ* scalpello factum

571, 9 *ἀτρίδες*

573, 16 *Τεθωται: τεθοίμηται.*

575, 1 n. * *καρεῖαι*, et inc.

575, 2 *ἁλικαρνασσου*, et 580, 2. Tum primo *πολεμῶν τελμισος—τελμίσσου*

575, 5 *Pro n.* 4. *lege*, *κύλακα* (*σ* forsan m. pr.)

575, 5 n. 5 *Lege*, *τ* in litura, pro *π* ut puto;

pag. lin.

575, 16 *Pro n.* 1. *lege,* ŏ scalpello factum ex ă vel ŏ̃ potius

576, 16 *τιμωστι* primo

577, 15 *Τεράστεια*

(717)577, 17, 19 *Τεραμνον, Τεραμων* et *ἀτεραμων* sine acc.

577, 22 n. 1 *Lege, Τερμέρεια*

579, 6 n. 3 *Adde,* i. e. *χαχοῖς.*

579, 8 *Τερποτράμις*] Acc. correctoris

580, 4 *χιόνα*

580, 13 *ἡγοῦν* (sic) bis scriptum, semel damn. a corr.

581, 8 *ψῆφοι εἰσίν*] Nescio an primo *ψῆφος,* certe *εἰ* in litura

581, 22 *αὐτοτελεῖς*] *εῖς* in litura

581, 26 *σύμβολον*] *μ* in litura; tum *γηγεν*ς, et *χρωβύλον* ex em. correctoris, pro *χροβυλον*

582, 1 n. 6 *Lege,* ᾱ ut videtur initio, nunc scalpello factum *ω* fere

583, 11 n. 10 *Pro γ lege* r

584, 21 n. 1 *Lege,* Ita manus prima, *ΤΗΘΕΆΙ*: *ὅστρεαι* (sic; *α* et *ι* divisim scriptis, non per nexum: valent igitur *ὅστρεᾳ*; vide supra Addend. ad 156, 18) Acc. transtulit in *Τῇ* corrector.

584, 24 n. 4 *Τητθίς*: *θεία πρ̃σ καὶ ἡ μρ̃σ ἡ ἀδελφή.* Ista nota eadem prorsus, atque ea qua designatur *ω.* Supra v. *Πατρώων,* pro *π*ε *προσ̓ π̂* lectum *παρὰ πατρὸς περι.* Ita alicubi in Scholiis Venetis aut Townleianis Homeri esse *πατρός που* pro *προσώπου,* narrabat olim Porsonus; qui et in Platone Rep. VIII. p. 566. E. HSt. *πᾶσιν ἵλεώς τε καὶ πρᾶος*

pag. lin.

εἶναι προσποιεῖται legendum monet (e ms. et Bas. 2. p. 453, 44.) pro πατρῶιος.

585, 8 ἀλεκτρυῶνες primo

585, 19 n. 1 *Lege*, νείλεωι (acc. correctoris) tum χυβερνίτης primo

585, 23 n. 3 *Legi possunt* ὁ παῖς. *Ergo corrige*, δ' aut(718) omissum aut evanidum. Tum

587, 13 In ἠιτήσατο, ἠι in litura. Tum σαρδεῖς

589, 9 στρωτὰς] Ita, sed acc. correctoris. Vide Valck. Oratt. p. 272.

589, 21 πλήστην

591, 4 τῶν] τὸν primo

592, 2 πριαποδων primo

592, 7 *Pro n.* 4. *lege*, In *ΤΙΓΓΆΒΑΡΙ*, *ΓΓ* a manu prima, ut videtur, sed post lituram. Initio *TT* vel *NN*, sed illud credo

593, 5 τὸ πεπυρωμένων (sic)

593, n. 2 *Lege*, semel mut. in χω.

594, 24 n. 6 *Adde*, τοαία fecit corr.

596, 2 ὑσπλήξ m. pr.

597, 1 *Pro n.* 7. *lege*, Primo ἐν. Corrector ν eraso fecit ε (sic fere) ubi asteriscus linea trajectus numeralem designat

597, 4 *Pro n.* 9. *lege*, οὖν m. pr. deinde a corr. ω factum, ex αι potius quam ex οσ, et ν additum in litura

597, 5 διδυμοι primo; sed statim οσ

598, 13 Τράσια m. pr.

602, 7 Τριποδα λέβητ: ἐν

602, 9 νύβοι hic ab initio, sed in seqq. υ ter ex ει em. at pro quo, n. l.

pag. lin.

602, 12 *γὰϱ* ex em.

602, 14 n. 6 *Lege, ὁ κ. εἴτε*

602, 18 *Pro n.* 9. *lege, Τϱὶς ἓξ βαλουσα* (sic; primo *Τϱίσεξ*) etc. ut nov. artic.

603, 1 *τϱιτημόϱιον*] Ante *η* litera erasa, forsan *τ*

603, 15 *ἐπὶ*, sed *ἐπεὶ* statim

(719)603, 17—19 *ἡ τοῦ* et *ἡ γενν.* tum m. pr. *ποταμ̂* (i. e. *ων*)

604, 4 *ἀττίδι*

604, 9 *τϱιτοὺς* sic

604, 16 *αὐτὸν εἶναι*

605, 25 *Pro n.* 5. *lege, ἀντιφά** ubi lineola per imum *φ* ducta, et accentus sunt correctoris, et *α* post lituram pro *ω*. Atramenti color medicamine mutatus induxerat me ut crederem hic esse versatum recentem interpolatorem, qui scilicet *ἀντιφάνης* ab *ἀντιφῶν* expulsum reduxisset. Sed, saepius inspecto loco, plane video initio fuisse *ἀντιφ́ω* (ut p. 402, 26. habet ms,) et *ἀντιφά́* esse correctoris antiqui

607, 1 *οἱ ἱμάντες* bis scr. semel damn Deinde *δέ* *πεϱιονται* (*δέ* statim)

607, 18, 20 *ι* in *Τϱόφι*, *ο* in *Τϱοχάζειν*, ex em. ejusd.

608, 1 *Τϱοχὶς* m. pr. *Τϱόχις* corr.

608, 2 n. 3 *Lege*, hic forsan corr.

608, 12 *ψηθυϱίζει*. Deinde in *λαλει* et *παϱὸ*, *ει* et *ο* ex em.

610, 25 *θόϱυβος*] *ὁ* ex em. forsan pro *έ*

611, 13 *ὕψει*] *ι* primo, sed statim *ει*

611, 21 in *Τυφ.* *ε* statim factum ex *η*

611, 22, 3 *λεβήϱιδος — λεβηϱιδος — λέβηϱις — λεπηϱις* m. pr.

pag. lin.

612, 17 *Τύχην*] Artic. cum superiore confusus, sed postea punctis diremtus

613, 1 *Τῶν δυνατῶν τι: κελεύου γὰρ*, sed *κελεὐου* fecisse videtur corr.

613, 15 *Τωρα* m. pr.

614, 6 Nescio an primo *Ὑάδαι*, sed *β* certissime m. primae

614, 7 *Ὑβός*] Acc. om.

616, 3 n. 6 *Lege*, *ϋϑια* vel *ΰϑια* fecit corr. (720)

616, 4 n. 7 *Lege*, mox *ὑήνων*, ubi sp. correctoris, accentus manus primae, ni fallor. Mox 17. *Ὑηνῶν* ex *Ὑηνων* fccit corrector.)

616, 6 n. 8 *Lege*, *ϋήνοις*

616, 11, 19 *Ὗης*] Acc. om. Mox *ἐπιτελοῦμὲν* (sic, *εν* compend.)

616, 16 *ζδες* i. e. *ζωδες* m. pr.

617, 5 *τοῦ λ.* m. pr. *τὸῦ* corr.

617, 18 *Ὑλάστριαι*] Acc. corr.

620, 12 *ἐννοεῖν* primo, nunc *μ* scalp. mut. in *υ*

620, 13 *Ὑπασπιταί* primo ut videtur, sed *τ* statim mut. in *στ* nexum

621, 7 n. 1 *Lege*, Litera, *ρ*, ut videtur,

621, 11 *διατείνεται*] *αι* ex ejusd. em.

622, 20 *Ὑπερθορών*] Acc. correctoris

623, 23 *φαυλου* et mox *φαυλος* m. pr. *φαῦλου* corrector, sed *φαυλος* reliquit

624, 3 *ἀπολ.*] Ita m. pr. sed forsan ex em. pro *υπ.*

624, 21 *Ὑπετέθυπτο*] *ϑ* statim factum e *τ*

625, 21 *ὑπόβαϑρος*, i. e. primo *αρ*, ut puto

627, 5 n. 2 Ita ms. *ΥΠΟΔΈΞΙΗΙ* vel *ΥΠΟΔΈΞΙΗC*, ita ut *I* in *C* mutavisse videatur m. pr. Nam passim in mss. (ubique fere in hac

pag. lin.

parte Photii) *I* et *C* majusculae mero puncto differunt; vide p. 538, 16. Punctum supra *H* notat partem literae pro non scripta habendam; (vide addend. ad p. 536, 5.) quocirca voluit scriba legendum *'Υπόδεξις* vel *'Υποδέξεις*. Collatis Apollonio et Hesychio liquebit legendum vel *'Υποδεξίη: ὑποδοχὴ*, vel *'Υπόδεξις: ὑποδοχή*.

627, 6—9 In *'Υποδέξιος*, *'Υποδέραια*, *'Υποδερίδα* et *'Υποδέρις* (sic) accentus correctoris

(721)628, 24 Etsi non multum refert, mallem distinxisse, *Ἴωνες· οὕτως Ἡρόδοτος*. Vide 516, 15.

629, 2 *ἀντιπόν* primo

629, 5—6 *Ὑπολόγον — ὑπολόγον — ὑπολογος* m. pr. *Ὑπὸ λόγον — ὑπολόγον — ὑπόλογος* corr. Deinde 7. *συγγνώμη μὴ ο*.

629, 16 n. 1 *Lege*, **ἐγοντες*

632, 2—7 Modo *ὑποῦλος*, modo *ὑπαυλος* m. pr.

633, 1 *τρυβλία* m. pr.

634, 1 *Ὕσπλήξ* m. pr.

634, 3 et 7 *Ὗρχαι—'Υσσάχους*] Acc. om.

634, 13 n. 7 *Lege*, *ὑιων* m. pr. *ὑΐῶν* (sic) corrector, (nisi duo fuerunt) nunc *ι* mut. in nexum *ει* a recentiore, ut puto

634, 22 n. 1 *Lege*, *Ὕφαλοσφατής* m. pr.

635, 6 *'Υφόλμιον*] Acc. om.

635, 7 *'Υφορμία*] Acc. corr.

636, 17 *χάριεν* (ambo acc. corr.)

638, 12 *Φάλλοι* m. pr.

638, 21 *Φάνας*] Acc. corr.

638, 23 n. 3 *χυριων* primo ut videtur, deinde *ἐστρατηγικότων*, ubi *κότων* statim factum e *κων*.

pag. lin.

639, 4 ἡ potius est correctoris

639, 13 et 16 In *Φάρκτεσθαι* et *Φαρμακᾶς*, acc. corr.

640, 5 In *φαρμακῶν*, acc. corr.

640, 9 *ἐκτίνοντες*, sed statim *εἱ*

643, 25 In *φασὶ*, *α* tantum m. pr.

644, 4 *Φέλλεα* sic; acc. correctoris, qui primo fecerat *Φελλέα*. Mox *ποσῶς* (acc. m. pr.)

644, 20 *ἐπεμψεθ* (sic) m. pr. Primo *ἔπεμψεθ'*, deinde *ἐπέμψεθ'* fecit corrector

645, 16 *οἱμῳ*$^{\mu}$*γη* (sic) m. pr. *α* addidit corrector,(722) *οἱμῳ*$^{\mu\alpha}$*γη*

645, 23 *ἀπα*$_{*}$*τᾶν* i. e. primo *ἀπαντᾶν*

646, 4 *γίνεται*] *ΓΙΝ*$^{\tau}_{\varsigma}$ m. pr. Istud ς, i. e. *αι*, in *ε* mut. corr.

646, 7, 8 In *Φθεῖσθαι* et *Φθεῖναι* acc. om.

646, 23 n. 8 *Lege*, mox *καὶ* ante *τὰ*. Tum in *φιβαλέα*, *β* ex ejusd. em. pro *λ* ut puto

647, 12 n. 2 *Adde*, sed in *Φιλοπ.* accentus est correctoris.

647, 13 *Φιλεριστα*ί] *ε* statim ex *ο*

648, 9 n. 9 *Lege*, *μύστας* $\overset{\grave{\varepsilon}\lambda}{}$*ἐνευσῖνι* (*ἐλ.* corr.)

648, 13 *φιλοθεωρηταί*] *ω* correctoris, pro *ο*.

648, 12 n. 1 *Lege*, *πεφιππθαι*, i. e. emendatum *πεφι*$^{\lambda\iota\ \tilde{\omega}}_{\sigma}$*λιππῶσθαι* pro *πεφιππθαι*.

Ibid. *Adde*, Illud *ω*, ita scriptum, ˜, ut passim fit, nunc mihi videtur esse ex emend. pro *ῃ* i. e. *ην*. An librarii oculos irretivit proximum *ἐλεπτύνθαι*?

650, 3—6 *Φιμοῖ* (Acc. corr.) deinde m. pr. *Φίμους—φιμος—φίμὸν* (sic)

650, 17 In *ἀναμαλάττειν*, *μ* correctoris in litura

pag. lin.

651, 10 n. 5 *Lege*, ῎τ corrector, pro ῾τ

651, 14 n. 6 *Lege*, *μ* in litura, ex em. forsan m. pr. cujus certe est *λοχ* ex *λογ* statim factum

653, 13 n. 3 Puncta diaereseos correctoris forsan

653, 16 *ἔτοιμος*

654, 18 *Ψιλοδάπιδας — δάπιδας*

655, 5 *δρυπεπεῖς* m. pr.

655, 17 *ἀττικῶ* i. e. *κω*

657, 7 *μυρσινου* sine acc. tum *παροιμίαι* (sic)

(723)657, 19 *Ψώχωντες* (sic)

658, 4 n. 4 *lege* (*ι* correctoris potius, certe ex em.)

658, 5 n. 5 *Dele* ni fallor

658, 15 *στασιάζοντὰς* (*ας* compend.)

659, 8 *τοχετοῦ* i. e. *τχ* (*τωχ*) scripturus; se corripuit.

10237152

AUCTORUM.

N. B. Hunc Indicem confecit Joannes Alberti, correxit et auxit Porsonus. Albertina saepe delevi aut contraxi; quae vero ipse addidi, aut ab Hermanno et aliis sumsi, uncinis quadratis [ ] includuntur.

ΑΓΆΚΛΥΤΟΣ ἐν τῷ περὶ Ὀλυμπίας: 194 *Κυψελιδῶν ἀνάθημα.*

[*Ἄδηλοι:* 19 *Ἐσάλευε* 45 *Ἔχει αὐτὸν* 54 *Ζητεῖν*, ubi forsan delendum *τι*, ut *μηδὲ σὺ* sit finis senarii vel initium tetrametri. Vide Eur. Hel. 155. 323, 9 *Οἷος: ἀντὶ τοῦ* 424 *Περιττότης* 494 *Σᾶ: περισπ.*]

[Hexametri: 503 *Σειρήν* 591 *Τίς πατέρ'*]

[Senarii proverbiales, e comicis plerique sumti: 356 *Οὐδεὶς δυσώνης Οὐδεὶς κομήτης* 358 *Οὐδὲν φρονεῖ Οὐδὲ τἀρχαῖον Οὐκ ἂν δύναιο Οὐκ ἂν φθανοίμην* 360 *Οὐ παντὸς* 439 *Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ.* Ioni Chio dat Porsonus. Vide Ionis versus apud Valck. Phoen. 1185. Porson. Opusc. p. 204 511 *Σικελὸς ὀμφακίζεται* 586 *Τὴν*(726) *γλαῦκα Τὴν ἐμὴν Τὴν χεῖρα* 612 *Τῶν γὰρ ὑστάτων Τῶν ὄνων* Vide in *Παροιμίαι.*]

[Scriptor ecclesiasticus, forsan Origenes, ad Genes.

III. 21. respiciens: 548 *Σύμβολα: σημεῖα.* Benigne indicavit apud Grabium ad Irenaeum I. p. 28. V. S. R. Episcopus Bristoliensis]

[*Ἀθαμᾶνες*: 603 *Τριτογενής.*]

[*Ἀθηναῖοι*: 14 *Ἐρκείου Διός* 67 *Ἠλύσιον* 71 *Ἡνίοχοι* 79 *Θαλλοφόροι* 92 *Θητεύς* 103 *Ἱερὸν γάμον* 119 *Ἴωνες*, ut quidem distinguit Hermannus. 121 *Καθάρσιον: ἕ.* 203 *Λάκκος: Α.* 225 *Λινόπται* 276 *Μουνυχιών: καὶ* 304 *Νυμφεύτρια: ἡ σ.* 335 *Ὄμπην* 340 *Ὀξυθύμια: ὅσα* 397 *Παρθένοι: οἱ* 403 *Πεδία Πεδίον Πεδικά* 485 *Ῥέξαι* 506 *Σεμναὶ θεαί* 520 *Σκιάς: ἀναδ.* 547 *Συκοφαντεῖν* 554 *Συνήγοροι: οὐ Συνήγοροι: ἐοίκ.* 595 *Τοξόται.* Vide 594 *Τολοται* Vide infra *Ἀττικοί.*]

[*Οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι*: 288, 1 *Ναυκραρία* 288, 3 *Ναυκραροι* 288, 5 *Ναυκραρία* 318 *Οἰκέα.*]

[*Οἱ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν καὶ ἑορτῶν γράψαντες*: 521 *Σκιρόν: Σκιρά.*]

[*Οἱ ἀθληταί*: 233 *Λυγιζόμενος* Vide in *Παλαιστρ.*]

[*Αἰγύπτιοι*: 126 *Καλάσειρις* 186 *Κυλλήστεις* 302 *Νόμος: ὁ κ.* 375 *Παμύλης.*]

ΑΙΛΙΑΝΟΣ: 617 *Γίῶσαι.*

[*Αἰολεῖς*: 94 *Θρᾶκες ὅρκια* 333 *Ὁμολῴιος* 408 *Πέμπτα.*]

ΑΙΣΧΙΝΗΣ: 10 *Ἀδιάφθορον* 48, 9 *Ἐωλοκρασία* [sed ibi non citatur.] 53 *Ζηλοτυποῦν* 82 *Θέμενος* 167 *Κιρραῖον* 230 *Λοιδίας* 319 *Οἴκημα* 346 *Ὀρθῆς δὲ τῆς π.* 421 *Περίπολος: Ἀρ.* 450 *Προβολάς* 463 *Προστρόπαιον* 568 *Ταμίναι*

[Ejus mentio 190 *Κυρηβίων* 597 *Τραγικὸς πίθηκος.*]

— *ὁ ξήτωρ*: 645 *Φέρνην.*
— *Ἀπολογίᾳ*: 105 *Ἱκετηρία.*
— *Κατὰ Κτησιφῶντος*: 58 *Ἡγεμονία δικαστηρίου* 87, 14 *Θεσμοθέται* 90 *Θεωρικά*: *χρήματα* 113, 15 *Ἴσαι ψῆφοι* 159 *Κεφάλαιον* [182 *Κτησιφῶν*] 247 *Μαργίτης*: *Αἰ.* 331 *Ὀμηρεῦντας* 380 *Παραβάλοιτο* 381 *Παραγγελία* 403 *Πατρῴων* 463 *Προστρόπαιον* 468 *Πρυτάνεις.*
— *Περὶ τῆς παραπρεσβείας*: 300 *Νίκαια* 329 *Ὁλοσχοίνων* 354 *Ὅτι ξένους* 374 *Παλίμβολον* 462 *Προστασία* 541 *Στρατιὰ ἐν τοῖς.*
[Aeschin. F. L. p. 50, 39 Hst. Vide Etymol. M. p. 752. Bekkeri Lex. Rhet. p. 308.] 578, 16 *Τερθρεία.*
— *Κατὰ Τιμάρχου*: 309 *Ξηραλοιφεῖν*: *Αἰ.* 466 *Προφερεῖς* 650 *Φιμοί.*

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: 8 *Ἄδασμος* 52 *Ζεῦγος* 118 *Ἴτηλον* 188 *Κυντερώτατα* 206 *Λαμπουρίς* 228 *Λογγάσω* 246 *Μαραθώνιον* [ubi memoratur, non citatur.] 247 *Μαριανδυνὸν* 275 *Μόρον* 286, 8 et 17 *Ναρᾶς τὲ Λίχης* 331 *Ὀμάμαιτα* 349 *Ὅρον* 353 *Ὀστράκων* 361 *Οὐρανιζέτω* 427 *Πεφρασμένος* 447 *Πρέψαι* 492 *Ῥύπες* 497 *Σάλα* 527 *Σκώπευμα.*
— *Ἀγαμέμνονι*: 602 *Τρὶς ἕξ.*
— *Δικτυουλκοῖς*: 314 *Ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα.*
— *Εὐμενίσιν*: 35 *Εὐμενίδες.*
— *Θεωροῖς*: 655 *Ψο.* [Vide in *Ἀριστοφάνης.*]
— *Κάρυξι, σατύροις*: 477 *Πυρσοχόρσου.* (Vide Bentl. Ep. ad Mill. p. 15.)
— *Κρήσσαις*: 430 *Ἰσσοκωνήτωι* (Vide Hesych. in *Κωνῆσαι.*)

(728)— *Μυσοῖς*: 344 *Ὀργεῶνες*

— *Νεανίσκοις*: 326 *Ὀκτώπουν.*

— „*Νιόβῃ*: 301 *Νοβακχίζειν*, ex em. Ruhnk.“ *Porson.* *σεισμὸς* ms. Ubi emendarit Ruhnkenius, non inveni; forsan in epistola ad Porsonum, de qua Kiddius Pors. Opusc. p. xxxvii.

— *Ξαντρίαις*: 326 *Ὀκτώπουν* 409 *Πέμφιξ.*

— *Ὀστολόγοι* memorantur: 353 *Ὀστολόγος.*

— *Πέρσαις*: 258 *Μέμφιδος.*

[Pers. 390. ut videtur] 78. *Ἤχὼ π.*

— *Τροφοῖς*: 47 *Ἐψιοῦσα.*

— *Φιλοκτήτῃ*: 326 *Ὀκύρνους.*

— *Ψυχαγωγοῖς*: 534 *Σταθερόν.*

ΑΙΣΩΠΟΣ: 20 *Ἐς κόρακας* [355 *Ὁ τὸν κῦσον.* Sed ibi legendum, — *ὁ τὸν κυσὸν τρωθεὶς Ἱδεὶς ὅπου μάλιστα τοῦ χράνους χρεία.* Galea scilicet, praepostero loco inducta, nebulonem istum in fuga texerat. Quo spectet *τρωθεὶς* patebit conferenti Eubulum Athenaei x. p. 449. F. Diogenem Cynicum apud Laert. vi. 53.]

[De eo: 490 *Ῥοδώπιδος ἀ.* 546 *Συβαριτικοὶ λ.*]

[*Ὁ λογοποιὸς* (*Αἴσωπος* addunt Suidas, Zenobius, Apostolius) 245 *Μᾶλλον Φρύξ.*]

[*Αἱ ἀκέστριαι*: 493 *Ῥυτίσματα.*]

[*ΑΚΕΣΤΩΡ ὁ τραγῳδοποιὸς* memoratur: 496 *Σάκας.*]

[*Οἱ ἀλεῖπται*: 309 *Ξηραλοιφεῖν*: *Αἰ.*]

ΑΛΕΞΙΣ: 30 *Εὐημερία* 117 *Ἰσχυρίσκος* 287 *Ναυκληρεῖν* 299 *Νήστης* 360 *Οὐλοκόμος* 364 *Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν* 388 *Παναρμόνιον* 430 *Πίσον* 459 *Προσέχοψεν*: *ἀ.* 513 *Σινωπῆσαι* 525 *Σχυθαίνας* 532 *Σπουδάζω* 540 *Στόλον* 648 *Φιλιππίδης* 649 *Φιλοτησία*: *Δ.* 656 *Ψυχικός.*

— *Ἀτθίδι*: 244, 23 *Μᾶλλον μᾶλλον.*
— *Γαλατείᾳ*: 302 *Νομικόν.* (729)
— *Ὀλυνθίᾳ*: *Εὐημερία.*
— *Παλλαχῇ*: 594 *Τοναίαν.*
— *Πεζονίκῃ*: 245 *Μᾶλλον μᾶλλον.*
[*Οἱ ἁλιεῖς*: 178 *Κρησέρα.*]

ΑΛΚΑΪΟΣ: 85 *Θεράπναι* 264 *Μετρῆσαι* 431 *Πιτάνη εἰμί* 582 *Τετύφωμαι.*
— [*ὁ κωμικός*: 9, 25 *Ἀδηφάγοι.*]
— *Ἱερῷ γάμῳ*: 479 *Πῶλοι.*
— *ἐν τῇ Κωμῳδοτραγῳδίᾳ* 9, 17 *Ἀδηφάγοι τριήρεις.*
— *ὁ λυρικός*: 7 *Ἄγωνος.*
— *ἐν ἡ*: 525 *Σκυθικαί.*

ΑΛΚΜΑΝ: 348 *Ὄρνις* 654 *Ψιλεύς.*

ΑΜΕΙΨΙΑΣ: 270 *Μιλτωρυχία* 525 *Σκότος.*

ΑΜΜΩΝΙΟΣ 23 *Ἐσχάρα*: *ἐσχ.*

ΑΜΦΙΣ Ἐρίθοις: 291 *Νεανισκεύεται.*

ΑΝΑΚΡΕΩΝ: 15 *Ἑρμάν.*
— *ἐν γ'*: 570 *Ταντάλου τάλαντα.*

ΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΗΣ: 293 *Νεκταρεον*, bis. 572 *Τάχα*: *ἀ.*

ΑΝΑΞΙΛΑΣ: 648 *Φιλοδεσποτεύομαι.*
— *Ὥραις*: 245 *Μᾶλλον μᾶλλον.*

ΑΝΑΞΙΜΕΝΗΣ Φιλιππικῷ: 325 *Ὁ κάτωθεν νόμος.*
— *Φιλιππικῶν ἀ*: 405 *Πεζέταιροι.*
— *τῶν περὶ Φίλιππον ζ'*: 249 *Μάστηρα.*

ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ: 25 *Ἑταιρία* 229 *Λογισταὶ καὶ* 297 *Νεώρια.*
— *Συμβουλευτικῷ*: 288 *Ναυκρατίαν.*

ΑΝΔΡΟΤΙΩΝ: 552 *Συγγραφεῖς.*

(730)—— ς' Ἀτθίδος: 297 *Νέωσι.*

Ἀνδρῶν Τρίποδι: 498 *Σαμίων ὁ δ.*

Ἀνταγόρας: 204 *Λακκόπεδον.*

Ἀντίμαχος: 477 *Πυρσολόφους* 533, 24 *Σταθερόν.*

—— *Θηβαΐδι*: 354 *Ὄστριμα.*

—— *Λυδῇ*: 344 *Ὀργεῶνες.*

Ἀντισθένης: 361 *Οὐροδόκην.*

Ἀντιφάνης: 183 *Κύδαροι* 552 *Συνέλκειν τὰς ὀφρῦς* 624 *Ὑπέρχολος γενόμενος.*

—— *Ἀγροίκοις*: 480 *Ῥαγδαίου.*

—— *Ἁλιευομένῃ*: 348 *Ὁρμιάν.*

—— *Βουσίριδι*: 306 *Νωταλεύματα.* [Vide Porson. Adv. p. 51. ad Athen. I. p. 29. D.]

—— *Εὐθυδίκῳ*: 308 *Ξενιτευομένους*, ubi ms. *ἀριστοφάνης εὐδίκωι.* Vide Harpocrat.

—— *Εὐπλοίᾳ*: 312 *Ξυστίς*: γ.

—— *Παροιμιαζομένῳ* sive *Παροιμιαζομένοις*: 539 *Στίμην.*

—— *ὁ νεώτερος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἑταιρῶν*: 286 *Ναννίον.* Vide Jonsium Script. Hist. Phil. I. 6. p. 34.

Ἀντιφῶν: 8 *Ἀδέητος* 15 *Ἑρμάν* 33 *Εὐθύωρον* 37 *Εὐοφθάλμως* 69 *Ἡμιολιασμός* 402 *Πατρώων* 463 *Προσφορά* 517 *Σκάφιον: ἔστιν* 554 *Συνήγοροι: ἐοικ.* 574 *Τελεσθῆναι* 590 *Τίμιον* 605 *Τρίτωι καὶ τετάρτωι ἔτει*, ubi *Ἀντιφάνης* Suidas. [Sine auctore, Antiatt. Bekkeri p. 114.] 645 *Φηλώματα.*

—— *ἐν τῇ Πρὸς Δημοσθένην γραφῇ*: 153 *Κελέοντες: κ.*

—— *ἐν τῇ Πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ*: 275 *Μοιροδοκῆσαι.*

—— *Περὶ τῆς μεταστάσεως*: 535 *Στασιώτης*, [bis,] „ubi *ὡς* pro *ὁ* ms. Harpocrat. Trin. Coll.“ *Porson.*

— *Πρὸς Νικοκλέα*: 537 *Στεφανηφόρος.*

— *Περὶ τῆς ὁμονοίας*: 81 *Θεαιδέστατον*. 108 *Ἴνα*(731) 519 *Σκιάποδες.*

— *ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων ἐν Προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις*: 278 *Μοχθηρός.*

ΑΠΕΛΛΑΣ ὁ Ποντικός: 195 *Κυψελιδῶν ἀνάθημα* 490 *Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.*

ΑΠΙΩΝ: 5 *Ἀάπτους* 531 *Σπιλάδες* 559 *Σφάραγον* 601 *Τρίγληνα.*

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ: 127 *Καλλιγένειαν* 189 *Κύρβεις*: *τοὺς* 190 *Κύρβεις*: *τ. ἀ.* 208 *Λαρινοὶ βόες* 255 *Μέλασμα* 408 *Πέλικαν* 483 *Ῥάξαι* [556 *Συντύχημα*, ubi *ἀπόλλων* ms. *Ἀπολλώνιος* conjicit Albertus.] 571 *Ταυροπόλον.*

— *ἐν ς' περὶ Ἐπιχάρμου*: 131. *Καρδιώττειν.*

— *Περὶ τῶν ἑταιρῶν*: 286 *Ναννίον.*

— *Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν*: 639. *Φανοστράτη.*

— *ἐν τοῖς Περὶ θεῶν*: 253 *Μειαγωγός.*

— (Pictor: Vide Albert. ad Hesych. v. *Σκιαγρ.* *Porsonus.*) 519. *Σκιαγράφος.*

— *Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσι*: 532 *Σπουδάζω.*

ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ: 624 *Ὑπετέθυπτο* 646 *Ψιβαλέως.*

— *Κρησί*: 281 *Μυσικάρφης.*

[*ΑΠΟΛΛΩΝ*: Vide *Ἀπολλόδωρος.*]

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ: 615 *Ὑδροφορία.*

(Apollonius) *ὁ τοῦ Ἀρχιβίου*: 260 *Μετα.*

ΑΡΑΡΩΣ: 47 *Ἐωθώς.*

— *Καμπυλίωνι* (apud Athen. I. p. 47. D. II. 86. D. III. 105. E.): 306 *Νωταλεύματα.*

[*Ἀργεῖοι*: 10 *Ἀδηφάγοι* 245 *Μαμμᾶν.*]

[*Ἡ ἀριθμητική*: 421 *Περισσά.*]

(732)*ΑΡΙΣΤΑΓΌΡΑΣ*: 107 *Ἰμάντας.*

ΑΡΊΣΤΑΡΧΟΣ: 62 *Ἡ δ' ὅς* 281 *Μυσικάρφης* 338 *Ὄνου πόκαι* 340 *Ὀξυθύμια*: *Υ.* 446 *Πράμνειος οἶνος* 510 *Σησαμῆν* 572 *Ταχυβάμονας.* Vide in *Ἀριστοτέλης.*

Οἱ περὶ Ἀρίσταρχον: 200 *Λαβέ.*

ΑΡΙΣΤΕΊΔΗΣ: 20 *Ἐς κόρακας.*

— *ὁ ῥήτωρ* (III. p. 238, = II. 143, 11. Aristot. *Φυσ. Ἀκροασ.* III. 9. [= 6. p. 57, 10. Sylb.] Simplic. in Phys. IV. p. 165. b. 7 a f. *Porson.*) 224. *Λίνον λίνῳ συνάπτεις.* [Simplicii verba sunt, *ὁ δὲ Ἀλέξανδρος φιλονεικῶν δεῖξαι τοῦ Πλάτωνος δόξαν εἶναι, τὴν λέγουσαν χρόνον εἶναι τὴν τοῦ οὐρανοῦ φοράν, πρῶτον μὲν τὸν Εὔδημον μαρτύρεται λέγοντα, ἠκολούθησε δὲ καὶ Πλάτων τῇ λέξει ταύτῃ καὶ μάλα ἀτόπως· πρὶν γὰρ οὐρανὸν γενέσθαι φησὶν κίνησιν εἶναι ἄτακτον· οὐ λίνον δὴ λίνῳ συνάπτει, εἴπερ πᾶσα κίνησις ἐν χρόνῳ.*]

(Aristides): 351 *Ὅσα μὴ ἀπῆν.*

ΑΡΙΣΤΌΔΗΜΟΣ [in *τοῖς τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφηκόσιν* memoratur]: 582 *Τευμησία.* [Vide in *Ἀριστοφάνης grammaticus.*]

ΑΡΙΣΤΟΚΛΗ̃Σ ἐν τῷ̃ Περὶ γιγάντων: 271 *Μίνθα.*

ΑΡΙΣΤΌΞΕΝΟΣ: 523 *Σκολιόν.*

— *ἐν ά Περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως*: 508 *Σηκιννίς* 511 *Σίκιννις.*

ΑΡΙΣΤΟΤΈΛΗΣ: 20 *Ἐς κόρακας* 20 *Ἔσμα* 46 *Ἐχῖνος*: *α* 53. *Ζεῦξις.* „Suspect.“ *Porson.* *ἄριστος*

ex Harpocrat. ms. legendum docet Bastius Ep. Crit. p. 134. 177 *Κραῦρον* 191. *Κυσολάκων* [ubi *Ἀρίσταρχος* Ruhnken. ad Hesych.] 193 *Κύτταρος* [sed vide infra, *Aristoph. Pac.*] 223 *Λίθος* 232 *Λόχοι* 248 *Μασσαλία* 284 *Μωρῶν*(733) 286 *Ναυός* 288 *Ναυκραρία* 336 *Ὄνος: τὸ* 407 *Πελάται: οἱ μ.* 420 *Περίπολος: Ἀρ.* 568 *Ταμίαι*, bis 576 *Τενέδιος ξυν.* 594 *Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον* 605 *Τριττύς: τὸ* 653 *Φόξινος.*

De eo: 15 *Ἑρμείας* [644 *Φέρειν. Hermann.* Sed is alius a philosopho esse videtur; forsan classis praefectus de quo Diodor. xix. 68.]

— *ἐν Διδασκαλίαις*: 338 *Ὄνου σκιά.*

— *ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολῶν*: 354 *Ὅτι ξένους.*

— *ἐν τοῖς Περὶ ζώων*: 159 *Κεστρεῖς* [IV. 1.] 283 *Μύστις* (apud Athen. VII. p. 323. D. *Pors.*)

— *ἐν ζ Ζώων ἱστορίας*: 175 *Κοβαλεία.* [Arist. H. A. VI. 24. p. 194. Sylb. ut videtur] 108 *Ἶννος.*

— *ὁ φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς*: [I. 7. p. 10, 5. Sylb.] 269 *Μία χελιδών.*

— *ἐν τῇ Πολιτείᾳ*: 393 *Πάρεδρος* 404 *Πεζάς.*
ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας: 288 *Ναυκραρία.*

— *ἐν τῷ ἡ Περὶ τῆς πολιτείας*: 23 *Ἐσχατίαν.*

— *ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ*: 110 *Ἱππάς: Ἀ.* 189 *Κύρβεις: τούς* 390 *Παράστασις: τούνομα* 420 *Περίπολος: Ἀρ.* 452 *Πρόεδροι: ἐκλ.* 514 *Σῖτος: καλ.* 541 *Στρατιά* [bis] 623 *Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.*

— *ἐν τῇ Κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ*: 580 *Τετραρχία.*

— *ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ*: 526 *Σκυτάλη.*

(734)

— ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ: 498 Σαμίων ὁ δ.
— ἐν Συρακοσσίων πολιτείᾳ: 127 Καλλικύριοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: 7 Ἀγῶνα 9 Ἀδηφάγοι 15 Ἑρμάν 16 Ἑρμοκοπίδαι: οὕτως 30 Εὔελος 46 Ἐχῖνος: ᾱ. [Av. 1298] 64 Ἧκειν 67 Ἡλίσκον 68 Ἡμερίδα 72 Ἥποθεν 117 Ἰσχνός 118 Ἶτης. 128 Καλύμματα 129 Κάνδυτος [Vide infra.] 143 Κατὰ σχολήν 164 Κικκαβίζειν 165 Κιμμερικόν 167 Κιχόρεια 168 Κλέος 173 Κνημία 188 Κυνοκέφαλον 196 Κωλὴν λ. 197 Κώμην 198 Κωπαῖοι 201 Λαγῶα 202 Λακεδαιμῶν 208 Λάρχος: φ. 210 Λαφύττειν 211 Λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος [et mox p. 213, 18. Vide 611 Τυρόκνηστις] Λεγωνῆσαι 213 Λεχάνη 214 Λέκος 227 Λίτρον 231 Λοῦσθαι Λουτρίδες 232 Λοφαῖν Λόχοι 236 Λυσανίας 238 Λυχνοῦχον 240 Μάγιδες 241 Μάθος 243 Μάκτρα 244 Μαλάχιον Μαλθακόν 246 Μάνην 255 Μελαναίων 266 Μηλῶσαι 269 Μίαν μάχαιραν 280 Μύξαν 285 Ναΐς [Eccl. 426] 289 Ναυσικύδου 299 Νήστιν 301 Νοθεῖα 308 Ξενικὸν ἐν Κ. 308 Ξειρης [318 Οἰκείαν addit Porson. Sed vide infra in Grammatico.] 330 Ὀλύμπια 339 Ὀνυχίζεται [349 Ὀροργυίας addit Porson. Vide infra.] [Danaid. fr. 4] 352 Ὀσμύλια 356 Οὐδαμαῖ [377 Πανός addit Porson. Vide infra.] 396 Παρεξηυλημένον 407 Πελαργικοὶ Πελάται [imo Aristoteles.] 410 Πεντεσύριγγον ξύλον 415 Περιγίνεται 416 Περιεκόκκασα 417 Περίθετος 426 Πέτευρον 428 Πηλέως μάχαιραν [Grammaticus, ut videtur.] 434 Πλοιάριον 445 Ποτήριον 460 Προσίσχε

463 *Προσχίσματα* 464 *Προτιμᾶν* 472 *Πυελίδα* 478 *Πυτίνη* 486 *Ῥῆσις: δημ. Ῥήτορα* 492 *Ῥύπον* 496 *Σαικονῆσαι* 503 *Σέες Σεῖν* 512 *Σίλφιον Σιμόν* 513 *Σιπύα Σισύρα: β.* 515 *Σκαλαθύρματα.* Forsan, *Σκαλαθυρμάτια. Alb.* 517 *Σκαφίδας μ.* [Vide infr. in *Ὁλκάσιν.*] *Σκάφιον: ἔ. Σκάφιον: κ.* 518 *Σκελετεύεσθαι* 520 *Σκιμβάζειν* 524 *Σκοπήν* 526 *Σκύτη* 527 *Σκῶρ*(735) 528 *Σορέλλη* 529 *Σπαθίδα* 531 *Σποδοῦν* 532 *Σπυρθίζειν* 535 *Στάσις* 542 *Στρατιάν* 557 *Σύρφαξ* 560 *Σφενδαμνίνους* 567 *Τάλιδος* 568 *Τάπητες* 570 *Τάρρωμα* 571 *Ταυροφάγον* 572 *Τάχας* 580 *Τετραχίζειν* 588 *Τίζειν Τιθωνόν* 589 *Τικτικόν* 590 *Τιμητικὸν πινάκιον* 597 *Τουπίπεμπτον Τραγήματα* 598 *Τραγωδεῖν* 600 *Τριακοντούτης* 607 *Τροχίμαλλον* 608 *Τρύγοιπος Τρύμη Τρύξ* 609 *Τρώγειν Τύλη* 610 *Τυντλάζειν: εἰς Τυπτήσεις* 616 *Ὕης* 617 *Ὕλην* 626 *Ὑπογεγραμμένη* 627 *Ὑποδιδάσκαλος Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος* [Ach. 823] 639 *Φαντάζομαι* 643 *Φαύστιγγες* [Amphiar. fr. 6] 650 *Φλᾶν* 651 *Φλεήσιον* [Sed, quum *Ἀριστοφάνης* omittat Etym. M. p. 796, 5. forsan transponendum et legendum ex Nub. 1477. *Φληνάφα: φλυάρει· Ἀριστοφάνης.*] *Φλιει* 655 *Ψο.* [ubi lege, *Πλέω γράσου τε καὶ ψόθου· οἷον, καὶ ῥύπου· Αἰσχύλος Θεωροῖς.* (vel *οὕτως Αἰσχ.*) et intellige, quasi statim post *Ψο* sequeretur *Αἰσχύλος.*] [Vide in *Ἀντιφάνης.*]

— Grammatico tribuit Albertus, tacente Porsono, 8 *Ἄδδιξ* 129 *Κάνδυτος* [237 *Λύσιοι τελεταί* addit Porson.] 349 *Ὀργυίας* 377 *Πανὸς* 529

Σπατάγγαι 557 *Συρβάβυττα.* Sed *Ἄδδις* Comico reddendum; Porson. Aristoph. p. 246. Superioribus inseruit Porsonus *Κάνδυτος*, *Ὀργυίας*, *Πανὸς*, sed hic reliquit, casu, ut opinor. Nam in Av. 1131. *ἑκατοντορόγυιον* e Photio v. *Ὀργυίας* legebat Burneii amicus (vide Censur. Hecub. ad v. 606.) i. e. proculdubio Porsonus. *Σπατάγγαι* forsan referendum ad fragm. *Ὀλκάδων* apud Athen. III. p. 91. C. de quo Porsonus apud Gaisf. ad Heph. p. 265. Ceterum ad comicum refer 25. *Μεσαύχενες.* Lege in Photio, *Μεσαύχενες: οἱ ἀσκοί· ἢ δεσαύχενες*, in Hesychio, *Μεσαύχενες: Ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχενας νέκυας· τοὺς ἀσκούς· διὰ ταῦ μ γραπτέον, μεσαύχενες, ὅτι μέσον τὸν αὐχένα αὐτῶν περιεβάλλοντο σχοινίον. παρῳδεῖ δέ* etc. Contra ad grammaticum recte retulisse Albertum 557 *Συρβάβυττα*, docet Etymol. M. p. 736, 23. Collato Zenob. VI. 1. lege, *Συρβηνεύς: ὁ ταραχώδης— ἐπιφωνουμένου, συρβάβυττα· καὶ τὸν τάραχον τύρβην, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός.* Totam glossam p. 559, 1 dele.

(736)

— *ὁ κωμικός:* 127 *Καλλιγένειαν.*

(Aristophanes) *ὁ κωμικός:* 351 *Ὀρχήστρα: πρῶτον* 392 *Παρατεῖναι* 404 *Πεζῇ* 570 *Ταντάλου τάλαντα.* Sed infra Comico anonymo dat Porson. [609 *Τρύχνον* Uncinis circumdedit Porsonus. Vide *Comicus anonymus.*]

— *Ἀμφιαράῳ:* 596 *Τοῦ: καί.*

— *Ἀναγύρῳ:* 811 *Ξυννένοφε* 315 *Ὁδοῦ παρούσης* 346 *Ὀρθόπληξ* 387 *Παραλοῦμαι.*

— *Ἀχαρνεῦσιν:* 26 *Ἐτνήρυσιν* 206 *Λαμπάδιον* 353

Ὄστινον 524 *Σκορδινᾶσθαι* 534 *Σταλαγμόν* 614 *Ὕαλος* 644 *Φέρειν.*

(Aristophanes) *Ἀχαρνεῦσιν:* 135 *Καταγλωττίζειν* 534 *Σταθεῦσαι.*

(Aristoph. Ach.) [v. 95. Vide 639 *Φάρκτεσθαι.*] 290 *Ναύφαρκτον βλέπειν.*

— *Βαβυλωνίοις:* 289 *Ναυλόχιον ἐν* [qui articulus cum praecedenti *Ναυλοχεῖν* conjungendus] 347 *Ὀρχωμοτεῖν* 490 *Ῥόθιον: τὸ μετὰ* bis 498 *Σαμίων ὁ δ.* 540 *Στοῖχος.*

(Aristophanes) *Βαβυλωνίοις:* 295 *Νεολαίαν* 538 *Στιγών.*

— *Βατράχοις:* 532 *Σπουδὴν ποιεῖσθαι.*

[Aristoph. Ran. 193. Vide Schol. ad 423.]. 177 *Κρέας* [809] 566 *Τάλαντον* [1209 ut videtur](737) 539 *Στοιβήν.*

[Vide *Εὐριπίδης ὁ κωμικός.*]

— *Γεωργοῖς:* 543 *Στρεψαίους.*

— *Γῆρᾳ:* 256 *Μελιτέα κάπρον* 537 *Στλεγγίς.*

— *Δαιδάλῳ:* 338 *Ὄνου σκιά* 624 *Ὑπηνέμια* [Vide 615 *Ὑπηνέμια τίκτουσι.*]

— *Δαιταλεῦσιν:* 291 *Νεβλάρετοι* 313 *Ὄαί* 350 *Ὀρτυγας* 480 *Ῥαγδαίους* 505 *Σεῖσαι* 537 *Στλεγγίς* 606 *Τροπίας οἶνος.*

— *Δαναΐσι:* 596 *Τοῦ: καί.*

— *Δράμασι:* 534 *Σταθμούς.*

— [Pac. 198] 193 *Κύτταρος* [ubi *Ἀριστοτέλης.* Vide Schol. Vesp. 1106.]

— *Ἐκκλησιαζούσαις:* 342 *Ὁπλίττομαι.*

[Arist. Eccl. 746] 357 *Οὐδὲν πρὸς ἔπος* [38] 497 *Σαλαμίνιος* [Vide infra *Μνησίθεος.*]

— *Θεσμοφοριαζούσαις*: 280 *Μύρμηκος ἁτραπός* 546 *Συβήνη*

(Aristophanes) *Θεσμοφοριαζούσαις*: 499 *Σανίς*.

[Arist. Thesm. 513] 162 *Κηρίῳ βῦσαι* [500] 219 *Ληκούμεσθ'* [ubi e superioribus male repetita videntur verba *οὕτως Φερεκράτης*] [640] 516 *Σκάφιον*: *τάχα* [845] 517 *Σκάφιον*: *κουρὰ περιτρόχαλος, ὡς Ἀριστοφάνης*· — *σκάφιον ἀποκεκαρμένην*· *καὶ σκαφιόκουρον, τ. κ.* [Ita legendum.]

— *Θεσμοφοριαζούσαις β'*: 204 *Λακωνίζειν* 235 *Λύκος ἔχανεν*.

— *Ἱππεῦσιν*: 225 *Λιξαι* [*Λεῖξαι* Lobeck. Refer ad 103] 599 *Τρία καὶ δύο* 655 *Ψολοκομπία* 657 *Ψωλὸν γενέσθαι*.

(Aristophanes) *Ἱππεῦσιν*: [v. 622. ut videtur] 341 *Ὄπισθεν*.

[Arist. Eq. 301] 8 *Ἀδεκατεύτους* [624] 74 *Ἥρειδε* [827] 79 *Θαλαττοκοπεῖς* [330 forsan] 394, 19 *Πάρεισι*.

(738)

— *Κενταύρῳ*: 451 *Πρόδικον*.

— *Κωκάλῳ*: 658 *Ὧδε*.

— *Λημνίαις*: 251 *Μεγάλην θεόν* 290 *Νεαλής*: *ἐκτ.*

— *Λυσιστράτῃ*: 153 *Κεκωδωνισμένος* 235 *Λυκόποδας* 323 *Οἰσπώτῃ* 352 *Ὅσιον χωρίον* 401 *Πάσῃ τέχνῃ* 634 *Ὑσσάκους*.

(Lysist.) [930] 544 *Στρόφιον*.

[Arist. Lys. 275 et 37] 359 *Οὐκ ἀποψάλακτος Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι*.

— *Νεφέλαις*: 95 *Θρυαλλίς*: *ἐ.* 312 *Ξυστίς*: *γ.* ubi ms. *φυλαῖς* 398 *Πάρνης* 428 *Πηνίον*.

[Aristoph. Nub. 810] 647 *Φιλεῖ γάρ πως*. [426] 359 *Οὐκ ἀποτευκτήσεις*.

Vide in *Ἡρόδοτος*.

— *Νήσοις*: 311 *Ξυννένοφε*.

— *Ὀλκάσιν*: 8 *Ἀδαξῆσαι* 12 *Ἐρανιστάς* 57 *Ἵα*. [*Ὀλκάσιν* fr. 12 et 13] 517 *Σκαφίδας*: *οὐ σκάφας· τὰ σκεύη· — σκαφίδας, μάκτρας, M. μ. A.* [Ita lege, collato Alb. ad Hesych.]

— *Ὄρνισιν*: 466 *Προφορούμενοι*. [Arist. Av. 1733 ut videtur] 553 *Συνεκόμισαν*.

— *Πελαργοῖς*: 319 *Οἰκίσκος*.

— *Πλούτῳ*: 70 *Ἡμιτύβιον* 362 *Οὐσίαν* [ubi vide an leg. *Πλούτωι β'· οὐσίαν τ'*] 470 *Πτερυγίζειν*. [Arist. Pl. 718] 586 *Τηνια*.

— *Πολυίδῳ*: 13 *Ἕρημον ἐμβλέπειν*.

— *Προάγωνι*: 534 *Σταθερόν*.

— *Σκηνὰς καταλαμβανούσαις*: 340 *Ὀξυρεγμεῖν*, ubi ms. *σκηναῖς κ.* 404 *Πεξίδα*.

— *Σφηξίν*: 193 *Κύτταρος* 538 *Στίλην*.

(Aristophanes) *Σφηξίν*: 499 *Σανίς*. [Arist. Vesp. 1116] 269 *Μὴ φέρειν*.

— *Ταγηνισταῖς*: 383 *Παραιξορουσον* [Huc trahunt, ab(739) Apostolio mire decepti, Toupius et Brunckius 378 *Πάντα θεῖ*] 531 *Σπινός*.

(Aristophanes) *Ταγηνισταῖς*: 13 *Ἐρείδειν*.

— *Τριφάληι*: 613 *Τῶν τριῶν κακῶν ἕν*.

— *ὁ γραμματικός*: 455 *Προκώνια*: *Λυκ*.

— (grammaticus) 249 *Μασχαλίσματα*.

(grammaticus) *ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν*: 333 *Ὁμολώϊος Ζεύς*. [Sed ibi e Phavorino restituunt *Ἀριστόδημος*. Vide Valck. ad Schol. Phoen. 1120 et 1126.]

[grammaticus] *Περὶ συγγενῶν*: 318 *Οἰκείαν*. [Vide Eustath. Il. Z. p. 648, 53=511, 12. apud Kust. ad

Suid. T. I. p. 328. Adde, ad Iliad. *B.* p. 316, 1(=239, 18. ubi sine Aristophanis nomine.]

[*Ἀρχάδες*: 522 *Σκιωρῖται*.]

ΑΡΜΕΝΑΣ: 242 *Μακάρων νῆσος*. Athen. I. p. 31. A. *Porson.* quem vide, Opusc. p. 287. Adde Steph. Byz. v. *Ἀλίαρτος*.

ΑΡΡΙΑΝΟΣ: 391 *Παρὰ τούτου*.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ: 583 *Τευτάζειν*.

[*Οἱ ἀρχαῖοι*: 42 *Ἐφθάραται* 62, 4 *Ἡ δ' ὃς* 90 *Θηλάζειν* 168 *Κληῖσαι* 221 *Λῆνος* 322 *Οἶον*: *δῆμοι* 566, 13 et 22 *Τάλαντον*.]

[*Ὁ τοῦ Ἀρχιβίου*: Vide in *Ἀπολλώνιος*.]

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ: 193 *Κύψαι* 218 *Λεωκόρητος* 234 *Λυκάμβις ἀ.* [unde Archilochum *ἐν Λυκάμβει* Albertus, tacente Porsono.] 278 *Μυδαλέον* 355 *Ὀτρυγηφάγον* 374 *Παλίνσκιον*.

[Archilocho tribuit versum *Παρὰ σφυρὸν*, p. 272, 4. Fr. Jacobs apud Gaisford. Poet. Min. T. I. p. 302.]

[*ΑΡΧΙΝΟΣ* orator: 498 *Σαμίων ὁ δῆμος*, ubi duabus vocibus in suum locum repositis lege, *Ἀρχῖνος ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου — Σάμιοι δ' Ἀθηναίους τηῖ Σαμαίνηι*.] (740)

ΑΡΧΙΠΠΟΣ: 47 *Ἐωθώς* 512 *Σιλλοῦν* 520 *Σκιάποδες*: *Λιβ*.

—— *Ὄνῳ*: 335 *Ὀμώμοκα*.

—— [Archippi, teste Zenob. vi. 28.] *Ὄνου σκιά*: 338 *Ὄνου σκιά*.

[*Οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν*: 131 *Κάρδακες* 518 *Σκηνή*.]

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ: 615 *Ὕδωρ δὲ πίνων*.

—— *ὁ Τραγῳδουμένων*: 486 *Ῥησίαρχος*.

[*Οἱ ἀστρονόμοι*: 388 *Παράπηγμα*.]

Ἀστυδάμας: Ejus tragoedia *Παρθενοπαῖος*, 502 *Σαυτὴν ἐπαινεῖς*. Ejusdem epigramma, Ibid.

[*Ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς*: 287 *Ναυκραρία*. Hemsterhusius in notis mss. ad Harpocrat. v. *Θύστιον*: „Pro *Ἀττικισμοῖς* lege *Ἀττικιανοῖς*. Vide *Ἀργᾶς*. *Ναυκραρικά*. In *Ἐκπολεμῶσαι* et *Ἀνελοῦσα*, pro *Ἀττικοῖς* lege *Ἀττικιανοῖς*. Vix dubium est quin codices significaverit Harpocration editos ab eo Attico, de quo Lucian. Adv. Indoct. p. 537. C.=T. III. p. 100.“ In *Θύστιον*, *Ἀττικιανοῖς* plane mss. Gal. et Cant. sed in reliquis nihil juvant. In *Ἐκπολ.* vocem *Ἀττικοῖς* prorsus om. Cant.]

[*Ἀττικοί*: (Vide *Ἀθηναῖοι*) 36 *Εὐνοῦχος* 48 *Ἑώρων* 49 *Ἑώς* 50 *Ζάκορος* 54 *Ζητεῖν* 56 *Ζωπυρῆσαι* 71 *Ἠνείχετο* 85 *Θεριῶ* 92 *Θητεύς* 135 *Καταγώγιον* 178 *Κρίβανον* 201 *Λάγνης* 202 *Λακεδαίμονα* 218 *Λεωργόν Λεώς* 219 *Λήκυθον* 224 *Λιμόν* 226 *Λίριον* 227 *Λίτρον* 236 *Λύξ* 241 *Μαῖαν* 242 *Μακρὰν οὐσίαν* 243 *Μαλακίζεται* 245 *Μαμμίαν* 255 *Μελάγχρως* 258 *Μεμφιδος* 279 *Μῦα* 281 *Μυρών* 285 *Ναὶ μὰ Δία* 289 *Ναῦς* 292 *Νεήλατα*: *τὰ Νεικας* 295 *Νεο-*(741) *λαίαν* 297 *Νεώς* 302 *Νόμος*: *ὁ κ.* 310 *Ξυήλην*, bis *Ξύμβαθι* 311 *Ξυνδύο* 316 *Ὁδός*: *ἀρσενικῶς Οἰστόν* 318 *Οἰκέα* 319 *Οἰκίσκωι* 325 *Ὀκλάξ* 334 *Ὁμοῦ*: *Δ. ἐν* 338 *Ὄνου πόκαι* 348 *Ὄρνις* 349 *Ὄρος*: *οὕτως* 350 *Ὀρτυγας* 353 *Ὀστοῦν* 356 *Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου* 358 *Οὐδ' ὑφ' ἕνων* 364 *Ὄφλειν* 385 *Παρακεχόρδικεν* 403 *Παχεῖς* 408 *Πέμπτα* 427 *Πῃ* 433 *Πλειστοβολεῖν* 437 *Ποιήσειας* 438 *Πολεμησείειν* 443 *Πόρδαλιν* 447 *Πρατήρ* 467 *Πρυτανεία*:

ἐστι 470 Πτόρθους 471 Πυανοψία: Λυκ. ub
ἡμεῖς 476 Πυριλαμπὶς 483 Ῥάξας Ῥαχίαι
497 Σάκος: οἱ 509 Σήματα 514 Σῖτος: καλ
535 Στάς Στατὴρ 536 Στέρεσθαι 549 Συμ-
βούλους 552 Συνέδριον 562 Σχολάζειν 58
Τέφραν 614 Ὑγιείαν 634 Ὑστέρα δεκάτη 63
Φάλαγγες 640 Φαρυγίνδην 642 Φαύζειν Φαῦ-
λον: ἡμ. 651 Φλιοῦντα 655 Ῥόας 659 Ὠζυροί.
[Indicantur per οὗτοι: 34 Εὐχρινής. Sed Ἀττικοὶ Etymol. M.]
[παρ' αὐτοῖς: 161 Κῆπος καὶ π. 400 Παρουσία.]
[οἱ δέ: Forsan 413 Πέργαμον, ubi πάντα e Suida corrigunt.]
—— [Οἱ νεώτεροι Ἀττικοί: 377 Πανός: δ. Vide in Νεώτεροι.]
—— [Οἱ παλαιοὶ vel ἀρχαῖοι Ἀττικοί: Vide in Παλ. et Ἀρχ.]
[Ἀχαιοί: 331 Ὀμηρεῦντας. Vide in Ἀχαιός.]
ΑΧΑΙΟΣ: 244 Μάλευρον. [Locus forsan exstat apud Zonaram p. 1334. *Herman.*] 569 Ταραντῖναι βαφαί, ubi ἀχαιῶν ms.
[Οἱ βάρβαροι· βαρβαρικά· βαρβαρισμοί: 402 Πατριώτης 407 Πέλεκυς 480 Ῥαικοί 483 Ῥάξ
(742) 501 Σάρητον 502 Σαύνιον 511 Σίκλος 535 Στατὴρ 563 Σχολὴ bis 582 Τετύχηκεν.]
Ὁ τοῦ Βασιλέως νόμος: 389 Παράσιτοι. [Vide Athen. VI. p. 234. F. 235. B. C. Casaubon. Anim. p. 411.]
[Ὁ βίος: 374 Παλίμβολον.]
[Βοιωτοί: 132 Κάριος Ζεύς 178 Κριάδδεμεν 335 Ὀμοχέτας 341 Ὀπισθοτείλαν 342 Ὁπλίττομαι 408 Πέλικαν.]

[*Γέται*: 50 *Ζάμολξις*.]
[*Οἱ γεωμέτραι*: 122 *Κάθετος*.]
[*Οἱ γλωσσογράφοι*: 604 *Σειρῆνα*.]

ΓΟΡΓΊΑΣ: 397 *Παρθένοι*: *οἱ*.

Αἱ ἅγιαι ΓΡΑΦΑΊ: (Psalm. IV. 2.) 8, 20 post prologum. Vide in *Ἄδηλοι*.

(*ΓΡΗΓΌΡΙΟΣ*) *ὁ θεολόγος*: 415 *Περιδέξιος*. ALBERT. Tacet hic Porsonus, qui Adverss. p. 287. locum Etymologi, hinc descriptum, ad Comicum incertum retulerat. Errat Schleusnerus.

[*Οἱ παλαιοὶ γυμνασταί*: 655 *Ψόας*.]

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ: 27 *Εὐανδρία* 83 *Θεογείτων* 170 *Κλιμάζει* 205 *Λαμπάδιον* 229 *Λογισταὶ καὶ* 277 *Μοχθηρός* 319 *Οἴκημα* 332 *Ὁμοερκές* 365 *Ὀχεῖον* [bis] 874 *Παλίμβολον* 629 *Ὑπόλογον* 632 *Ὑποφόνια* 641 *Φάσις*: *λέγεται*.

(Dinarchus) *ὁ ῥήτωρ*: 373 *Παλιναίρετος*.

ἐν οἰκείῳ λόγῳ: 392 *Παραφρυκτωρεῖν*.

—— *Κατὰ Ἀγησικλέους*: 517 *Σκαφηφόροι*.

—— *ἐν τῇ Ὑπὲρ Αἰσχίνου εἰσηγορίᾳ*: 170 *Κλιμακίζειν*: *μ*.

—— *Κατὰ Καλλισθένους*: 603 *Τριτημόριον*: *Δ*.

—— *Κατὰ Καλλίστου*: 629 *Ὑπονομεύοντες*.

—— *Κατὰ Λυκούργου*: 138 *Καταλεύσιμον*.

—— *ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει*: 381 *Παραγγελία*.(743)

—— *ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει*: 373 *Παλιναίρετος*.

—— *ἐν τῇ Κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ*: 135 *Καταδεδέσθαι*.

—— *Κατὰ Στεφάνου*: 626 *Ὑποκυδεῖς*.

—— *Τυρρηνικῷ*: 422 *Περίστασιν*.

—— *Κατὰ Φορμισίου*: 66 *Ἠλινδημένον*.

ΔΕΙΝΌΛΟΧΟΣ: 634 *Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον*.

[*Δελφοί*: 54 *Ζύγαστρον*.]

(*ΔΗΜΆΔΗΣ* Demetrii rhetoris §. 285): 395 *Παρέλαβεν τὴν πόλιν*.

ΔΗΜΉΤΡΙΟΣ: [114 *Ἰσαῖος*] 622 *Ὑπέρινος*.

—— [Demetrius] *ὁ Ἰξίων*: 177 *Κρέας*.

—— *ὁ Μάγνης*: 253 *Μεθώνη*. „Et fortasse *Κυψελιδῶν ἀνάθημα*.“ *Porson*. Imo 187 *Κύνειος*, ubi in fine legisse videtur, *Ἁλῆσι· οὕτω Δημήτριος ὁ Μάγνης*.

—— *ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς Περὶ νομοθεσίας*: 390 *Παράστασις*: *τούνομα*.

—— (Phalereus) *ἐν γ' Νομοθεσίας*: 517 *Σκαφηφόροι*.

ΔΗΜΌΚΡΙΤΟΣ: 4 *Ἄ* 285 *Μῶ*.

ΔΗΜΟΣΘΈΝΗΣ: (p. 1484, 2. Reisk.) 11 *Ἐρανίσας* (1203, 26) 46 *Ἐχῖνος*: *ἄγγος* (242, 13) 47, 24 *Ἐωλοκρασίαν* [vide 48, 5, ubi *ὁ ῥήτωρ*.] (561, 23) 82 *Θέμενος* (324, 16) 83 *Θεογείτων* (403, 19. 431, 5) 92 *Θίασος* (1353, 15) 110 *Ἵππαρχος* (637, 3) 122 *Καθελών* (732, 20) 126 *Κακώσεως* (640, 25) 171 *Κλίσις* (193, 4) 189 *Κυπρόθεμις* [Vide Harpocr.] (1193, 11) 235 *Λυκιουργίς* (629, 16) 324 *Ὁ κάτωθεν νόμος* 329 *Ὁλόσχοινος* (864 seq.) 336 *Ὀνήτωρ* (268, 13) *Ὀνομάζων* 338 *Ὄνου σκιά* (1029, 27) 349 *Ὅρος*: *οὕτως* (909, 14) 392 *Παραχειμάζοντι* (23, 2) 404 *Πεζέταιροι* 435 *Πόα* 439 *Πολλοστόν* (218, 21) 450 *Προβολάς* (1076, 21) 457 *Πρόπεμπτα*: *Δίδ.* (744) (324, 23) 457 *Προπίνει* (172, 3. 575, 27) 488 *Ῥήτωρ*: *τὸ* (1039, 11) 509 *Σημεῖα*: *οὕτως* (257, 18) 538 *Στεφανῶν* (927, 4. 931, 23) 548 *Σύλαι* (1285, 15) 556 *Συντιμηθῆναι* [183, 8 et 10 ut videtur] 566 *Τάλαντον* (117, 26) 580 *Τε-*

τραρχία (1285, 12) 590 *Τίμων* (307, 25) 597 *Τραγικὸς πίθηκος* 641 *Φάσις: λ.* 643 *Φαῦλον* (1481, 22) 646 *Φθόην* (871, 22) *Φιδάκνας* (331, 1) 647 *Φιλάμμων.*

N. B. Voces *Ὀλόσχοινος, Ὄνου σκιὰ, Πόα, Πολλοστὸν, Τάλαντον, Φάσις, Φαῦλον* lincolis signat Porsonus, scilicet apud Oratorem non inventas.

De eo: 114 *Ἰσαῖος* 550 *Συμμορία.*

(Demosthenes) *ὁ ῥήτωρ:* 48 *Ἐσλοχρασία Ὁ κάτωθεν νόμος* [Imo 325 *Ὅτι ἐξακ.*] [423 *Περίστοιχον*] (63, 25) 424 *Περὶ τῆς ἐν Δελφ.* (608, 4) 442 *Πομπεία* (341, 15) 449 *Προβάλλεσθαι* (1367, 27) 478 *Πωλοῦσι.*

Οἱ περὶ Δημοσθένην: (34, 11. 73, 21) 585 *Τηνάλλως.*

—— *Περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου:* [C. Macart. ubi *πρόσκλησις* p. 1054, 21, 25. *προσκαλέσασθαι* saepe] 460 *Πρόσκλησις: ἡ εἰς.*

—— *Κατ' Αἰσχίνου:* [De falsa legatione] 21 *Ἐσπαθᾶτο* 73 *Ἡράκλεια* 104 *Ἱερώνυμος* 113 *Ἴσα βαίνων* 190 *Κυρηβίων* 280 *Μυρίοι* 297 *Νέωσι* 354 *Ὅτι ξένους* 449 *Προβάλλεσθαι* [imo *Προβαλλομένους*] 451 *Προβούλευμα* 458 *Προπύλαια τ.* 555 *Σύγκλητος* 649 *Φιλοτησία: Δ.* Vide *Παραπρ.*

—— *Ὁ αὐτὸς ῥήτωρ* (Demosthenes) *ἐν τοῖς Κατὰ Ἀνδροτίωνος:* (608, 4) 442 *Πομπεία: λέγ.*

—— *Πρὸς Ἀπατούριον:* 364 *Ὀφρύνιον.*

—— *Κατὰ Ἀριστογείτονος:* 90 *Θεωρίς* 334 *Ὁμοῦ: Δ. ἐν Ὁμοῦ: Δ. τῶ* 434 *Πληρωτής* 639 *Φαρμακός.*

—— *Κατὰ Ἀριστοκλέους:* Vide, *Κατὰ Ἀριστοκράτους.* (745)

—— *Κατὰ Ἀριστοκράτους:* 44 *Ἐφορεία: ἡ* 63 *Ἡ ἐν ὁδῷ* 87 *Θεσμός* 301 *Νοθεῖα* 315 *Ὁδός* 324 *Ὁ κάτωθεν νόμος* 355 *Ὅτι οἱ ἁλόντες* 409 *Πε-*

νέσται: *Δ.* [671, 8] 519 *Σκῆψις*: *πόλις*, ubi *Ἀριστοκλέους*, sed recte Harpocrat. 643 *Φαῦλος*: *Δ.*

— *Περὶ ἀτελειῶν*: [C. Leptinem] 86 *Θέσθαι* 237 *Λυσίμαχος*. Vide *Πρὸς Λεπτ.*

— *Κατὰ Ἀφόβου*: 549 *Συμμορία*: *Δ.*

— *Πρὸς Ἄφοβον*: 159 *Κεφάλαιον* 204 *Λάκκος*: *Ἀ.*

— [*οἱ Ἐξούλης λόγοι*: 336 *Ὀνήτωρ*: *πρός.*]

— *Περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος*: [C. Polyclem p. 1211, 25. 1212, 14. 1224, 22] 43 *Ἐφιερόν*, ubi *τοῦ τριηρ.* Sed *ἐπιτρ.* Harpocr.

— *ἐν τῇ Πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει*: 444 *Πόρος*: *Δημ.* [Vid. praefat. p. xx.]

— *Κατ' Εὐέργου*: 462 *Πρὸς τῇι πυλίδι Ἑρμῆς.*

— *Πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης*: 540 *Στοῖχος.*

— *Κατὰ Κόνωνος*: 101 *Ἰδίαν* (1265, 5) 223 *Λίθος* 256 *Μελίτη*: *Δ.* 600 *Τριβαλλοί.*

— *Κατὰ* [Ter Harpocr. *Ὑπὲρ*] *Κτησιφῶντος*: 166 *Κίναδος* 209 *Λαρυγγίζειν* 229 *Λόγου τυχεῖν.*

Περὶ [*Ὑπὲρ* Harpocr.] *Κτησιφῶντος*: 319 *Οἰκίσκωι.*

Ὑπὲρ Κτησιφῶντος: (De corona) 37 *Εὐοί· σαβοί*: *Δημ.* 58 *Ἡγεμὼν συμμορίας* 60 *Ἡγήμων* (324, 21) 65 *Ἠρωτηριασμένος* 83 *Θεμίσων* 84 *Θεοχρίνης* 216 *Λεύκη* „Vide 246 *Μαράθω*“ *Porsonus.* [Est De cor. p. 313, 24] 276 *Μουνυχία*: *Δ.* 281 *Μύρτης Μυρτόνιον* 291 *Νεβρίζων* 292 *Νεήλατα*: *Δη.* 297 *Νεών* (319, 18) 359 *Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς* 389 *Παράσημος ῥήτωρ*: *Δη.* 395 *Παρελθεῖν* 418 *Πέριλλος* (229, 3) 442 *Πομπείας* (248, 15) 444 *Πορθμός*: *Δ.* 449 *Προβάλλεσθαι* [imo *Προβαλλομένους*] 495 *Σαβοί* 512 *Σιμός Σίμυλος* 543 *Στρεπτούς.* Vide *Π. στ.*

(746)— *Πρὸς τὴν Λαχρίτου παραγραφήν*: 411 *Πεντηκοστή·*

— [Contra Lacritum: (927, 4 et 931, 23) 548 *Σύλας*. Vide Harpocr.]
— *Πρὸς Λεπτίνην*: [482, 21] 843 *Ὅρα δή*. Vide in *Περὶ τῶν ἀτελειῶν*.
— *Κατὰ Μειδίου*: 225 *Λιπομαρτύριον* [529, 11] 323 *Οἷον* [et 356 *Οὐδὲν γὰρ οἷον*] 411 *Πεντηκοστή* 449 *Προβάλλεσθαι* [imo *-ομένους*] 493 *Ῥυτάσυν*. 532 *Σπουδάζω* 590 *Τίμημα*.
— *Κατὰ Νεαίρας*: 186 *Κυνᾶς* [1377, 8] *Ὁ κάτωθεν νόμος* [imo 825 *Ὅτι διαμ-*] (1367, 27) 478 *Πωλοῦσιν*.
— *Πρὸς Νικόστρατον*: 423 *Περιστοιχον*.
— *Κατὰ Ὀνήτορος*: [336 *Ὀνήτωρ: πρός*] 461 *Προστασία*.
— *Περὶ ὀνόματος*: [C. Boeot. p. 997, 18. 998, 4] 430 *Πινάκια* [999, 16] 507 *Σεσημασμένως*.
— *ἐν τῇ Πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ*: 152 *Κεγχρεών*, ubi *γραφῆι* 248 *Μαρώνεια* 384 *Παρακαταβολὴ κ. π.* 519 *Σκῆψις: πρόφασις*.
— *ἐν τῷ Παραπρεσβείας*: 628 *Ὑποχωριζόμενοι*. Vide *Κατ' Αἰσχίνου*.
Ὁ αὐτὸς (Demosthenes) *ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας*: 343 *Ὁρᾶτε*.
[Demosth. F. leg. init.] 331 *Παραγγελία*.
— *Κατὰ Σπουδίου*: 293 *Νεμεσία: Δημ.*
Πρὸς Σπουδίαν: 618 *Σκηνὴν δέ*.
— *Κατὰ Στεφάνου*: [1136, 10] 87 *Θέσθαι* 145 *Καταψευδομαρτυρησάμενος* 388 *Παραπεπτωκώς* 640 *Φαρμακός: ὅν*.
— *Περὶ τοῦ στεφάνου* (Vide in *Κατὰ*, *Περὶ*, *Ὑπὲρ*, *Κτησιφῶντος*) 75 *Ἥρως ἰ.* 149 *Κατηγορίας ἔχω* 621 *Ὑπερβολήν*.

—— *Περὶ τοῦ στεφάνου [τῆς τριηραρχίας]*: (1232, 4) 548 *Σύλας*, bis. [Vide *C. Lacritum.*]
—— *Περὶ τῶν συμμοριῶν*: 169 *Κληροῦχοι ἐ.* 174 *Κοι-*
(747) *νωνικὸν Ὁ χάτωθεν νόμος* [Imo 325 *Ὅτι ἑξαχ.*] 549 *Συμμορία*: *Δ.* 590 *Τίμημα.*
—— *Περὶ συντάξεως*: 341 *Ὀπισθόδομος*: *Δ.* 399 *Παρουσία.*
—— *Πρὸς Τιμόθεον*: (1193, 11) 234 *Λυκιουργεῖς.*
—— *Κατὰ Τιμοκράτους*: 26 *Ἑτερόφθαλμος* 53 *Ζητητής* 78 *Ἠών* 103 *Ἱερομηνία* 287 *Ναυκραρία* 352 *Ὅσιον*: *Υ.* 436 *Ποδαπάκη*: *Δη.* 462 *Προστιμήματα* 647 *Φιλέψιος.*
(Demosthenes) *ἐν τῷ Κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ*: 30 *Εὔηθες*: *ἐπὶ τοῦ ἀγ.*
—— *ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς*: 44 *Ἐφ' ὁρμήν*: *ἐν* 66 *Ἡλικία τ. π.* 253 *Μεθώνη* 258 *Μενέλαος* 263 *Μετοίκιον* 284 *Μωρῶν* 308 *Ξενικὸν ἐν Κ.* 328 *Ὀλιγωρήσετε* 339 *Ὄνου σκιά* 367 *Παγασαί* 387 *Πάραλος*: *Δ.* 405 *Πεζέταιροι* 419 *Περίοδος* (43, 1) 423 *Περιστοιχίζεται* (63, 25) 424 *Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς* [96, 28] 430 *Πινάκια* 439 *Πολιτεία* 441 *Πολύστρατος* 449 *Προβαλλομένους* 451 *Πρόβολοι* 457 *Προπύλαια* 464 *Προτιμᾶν* 467 *Πρυτανεύοντα* 519 *Σκίαθος* 542 *Στρατηγοί* 555 *Σύνταξις*: *ἀντὶ* [et ibid. *Σύνταξις*: *β'*] 588 *Τί ἐστιν τὸ* 597 *Τοὺς χωρὶς* 619 *Ὑπάγουσιν.*
—— *ἐν Φιλιππικῷ*: 134 *Καταβολή* 255 *Μελίνη.*
—— *ἐν ε' Φιλιππικῶν*: (120, 3. *ϑ'* Vales. *Porson.*) 46 *Ἐχῖνος*: *ἄγγος.*
—— [Dem. Phil. II. p. 73, 8. ut. videtur]: 567 *Τάλεσιν.*
—— *ἐν ζ' Φιλιππικῶν*: [De Hal.] 60 *Ἡγήσιππος* 549 *Σύμβολα.*

—— ἐν ἡ Φιλιππικῶν: [De Ch.] 136 Κατάγειν τὰ πλοῖα 249 Μάστηρα.
—— ἐν Θ' Φιλιππικῶν: [Ph. III.] 244 Μαλχίομεν. Vide Φιλ. έ.
—— ἐν ιά Φιλιππικῷ: [Ph. IV.] 122 Καθήκοντα.
—— Ὑπὲρ Φορμίωνος: 453 Προθεσμίας νόμους.

ΔΗΜΩΝ: 28 Εὐγενέστερος Κόδρου, ubi Suidas Εὔδημος 60 Ἡ δεῖ χελώνης 77 Ἡ Φανοῦ θύρα 337(748) Ὄνος ἄγων μυστήρια 500 Σαρδόνιος γέλως 652 Φοινίκων συνθῆκαι.
—— ἐν τῇ Ἀτθίδι: 604 Τριτοπάτορες.
—— ἐν τῷ Περὶ θυσιῶν: 455 Προκώνια: Λυκ.
[Οἱ διαλεκτικοί: 475 Πυνθάνεσθαι.]

ΔΊΔΥΜΟΣ: 68 Ἡμεροκαλλές 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα 321 Οἰνόπται: ἐπιμ. 340 Ὀξυθύμια: Υ. 352 Ὅσιον: Υ. 389 Παρασκήνια: ἔ. 406 Πελανός 423 Περίστοιχον 424 Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς 436 Ποδοκάκη: Δ. 441 Πολύστρατος 455 Προκώνια: Λ. 456 Πρόπεμπτα: Δίδ. 462 Προστασία 478 Πωλοῦσιν 483 Ῥάχετον 507 Σέρφοι 583 Τευτάζειν 597 Τοὺς ἑτέρους 640 Φαρμακὸς: ὄν.
—— ὁ γραμματικός: 234 Λυκιουργεῖς.

ΔΙΚΑΊΑΡΧΟΣ ἐν τῷ Περὶ Μουσικῶν ἀγώνων: 523 Σχολιόν.

[Οἱ δικανικοί: 442 Πομπεία: λοιδ. 454 Προκαλεῖσθαι 483 Ῥάξας]
—— Vide in Ῥήτορες.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΌΣ: Prolog. p. 2, 1. 5 Ἅ ἄ.

ΔΙΌΔΩΡΟΣ: 368 Παιανιεῖς.

ΔΙΟΚΛΗΣ: 587 Ταγγάβαρι 589 Τιμαῖος.
—— Βάκχη: 124 Κακὰ κακῶν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: 16 *Ἕρμος.*

—— *Περὶ τῶν Θεῶν ἱστορία ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βίβλοις*: 804 *Νύμφαι*: *σχ.* ubi pro *Διονύσου* e Suida legendum *Διονυσίῳ* monet Albertus.

—— *ἐν Κτίσεσιν*: 446 *Προξιδίκη* 576 *Τελμισεῖς.*

—— *Θρᾴξ*: 407 *Πελανοί.*

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ ἐν τοῖς Περὶ νομίμων: 526 *Σκυτάλη.*

ΔΙΦΙΛΟΣ: 227 *Λίτρα*: *ἦν* 296 *Νεοττός* [ubi *ὠὸν—διέ-*
(749) *τρεφε* Apostolius xiii. 68. et schol. ms. Platonis apud Harles. praef. ad Fabric. t. II. p. xvii.] 416 *Περιδοῦ* 439 *Πολιτοκοπεῖν* 489 *Ῥοδιακόν* 650 *Φιμοί.*

—— *ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι*: 657 *Ψωλὸν γενέσθαι.*

—— *Πολυπράγμονι*: 480 *Ῥαγδαίους.*

—— *Χρυσοχόῳ*: 341 *Ὀπαία.*

ΔΙΩΝ: [fr. 92. sive Exc. Vales. p. 626, 27] 71 *Ἠνδρώθησαν.*

—— *ἐν Ῥωμαϊκοῖς*: 18 *Ἐσάλευε.*

—— *ἐν ις΄ λόγῳ Ῥωμαϊκῶν*: [fr. 56. sive Exc. Vales. p. 602, 5] 58 *Ἤγαλλεν.*

—— *ἐν τῇ λή Ῥωμαϊκῶν*: [c. 89. vel p. 84. D. Leuncl.] 483 *Ῥαστώνη.*

—— *ἐν λϑ΄ Ῥωμαϊκῶν*: (c. 43. vel p. 111. A.) 533 *Στάδιον.*

—— *ἐν β΄ τῆς δευτέρας συντάξεως*: 356 *Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.*

ΔΙΩΞΙΠΠΟΣ Θησαυρῷ: 199 *Κωρυκαῖος*, ubi *Διόξιππος* ms. *Δέξιππος* Suidas.

ΔΟΥΡΙΣ: 7 *Ἀγών* 499 *Σαμίων ὁ δῆμος.*

—— *Περὶ ἀγώνων*: 506 *Σελίνου στέφανος.*

—— *ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν*: 205 *Λάμια.*

ΔΡΑΚΩΝ ὁ Στρατονικεύς: 375 *Πάμπαν.*

[*Δωριεῖς*: 35 *Εὐλάχα* 208 *Λαπήττειν* 218 *Λεωργόν*

220 *Λήμματα* 242, 16 *Μαχαρίτας* 302 *Νόμος: ὁ κ.* 310 *Ξυήλην* 348 *Ὄρνις* 412 *Πέποσχα* 445 *Ποταίνιος* 454 *Πρόκοτταν* 479 *Πώμαλα* 547 *Συκάμινα* 634 *Ὑσσάκους* 658 *Ὡατωθήσομαι.*]

[*Οἱ ἑβδομήκοντα*: Vide *Γραφαί.*]

[*Ἑβραῖοι*: 241 *Μαζουρωθ.*]

[*Ἐγώ*: Vide *Φώτιος.*]

ΕΚΑΤΑΪΟΣ: 577 *Τενθεύς*, ubi *ἑκατέρωι* ms. *Ἑκαταίῳ* Toup. Em. t. III. p. 187. „Vide Schol. Soph. Oed.(750) C. 1316=1320 Br.“ *Person.*

ΕΚΦΑΝΤΙΔΗΣ: 130 *Καπνίας.*

ΕΛΛΑΝΙΚΟΣ: 431 *Πιτάνη εἰμί.*

—— [Hellanicus in Persicis: Vide *Καλλισθένης.*]

—— *ἐν β' Ἀτθίδος*: 276 *Μουνυχία*: *Δ.* 538 *Στεφανηφόρος.*

—— *ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις*: 51 *Ζάμολξις.*

[*Ἕλληνες* („i. e. veteres Graeci sive Attici,“ Pierson, ad Moer. p. 283): 33 *Εὐθὺς καὶ εὐθ.* 45 *Ἐχθές* 72 *Ἠπήτην* 129 *Καμάριον* 258, 19 *Μέντοι* 350 *Ὄρρος*: *τ.* 363 *Οὐχί* 402 *Πατριῶται* 433 *Πλείω καὶ π.* 443 *Πόρδαλιν* 447 *Πρέσβεων* 471 *Πυανοψία*: *Λυκ.* 472 *Πύθια* 495 *Σαβοί* 504 *Σειρῆνας* 556 *Σύνταξις* 648 *Φιλόπαις.*]

Ὁ τὸ ΕΞΗΓΗΤΙΚΟΝ ποιήσας: 604 *Τριτοπάτορις.*

ΕΠΙΓΕΝΗΣ ὁ Σικυώνιος, τραγῳδίᾳ: 857 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ: 80 *Θάσιος παῖς.* Vide Chardon la Rochette, Melanges etc. T. II. p. 429 195 *Κυψελιδῶν ἀνάθημα* 462 *Πρὸς τῇ πυλίδι* 500 *Σαρδαναπάλους* 615 *Ὕδωρ δὲ πίνων* 624 *Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.*]

— Vide in *Ἀστυδάμας.*

Ὁ ΕΠΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ: Vide in *Κύκλος.*

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν: 473 *Πύθια καὶ Δήλια.*

ΕΠΙΛΥΚΟΣ: 63 *Ἠθημένος* 353 *Ὀστολόγος* 490 *Ῥωμάς* 657 *Ψωμός.*

(751)— *Κορυλίσκω*: 592 *Τιττιγόνιον.*

ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ: (Vide *Ἀπολλόδωρος*) 183 *Κύβηττον Κύβοι*, pro var. lect. quam ad vicinum *Κυδάζεσθαι* referendam suspicatur Alb. 227 *Λίτρα*: *ἣν* 314 *Ὀγκίαν* 483 *Ῥάφανον* 485 *Ῥέξαι* 486 *Ῥησίαρχος* 511 *Σικελίζεις* 547 *Συκάμινα* 555 *Συνθυμεῖν* [Imo *Σύνθυμοι*] 656 *Ψύλλα.*

— *Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ*: 74 *Ἥρας δεσμούς* Citari drama ab Apollonio de Pronom. p. 356. notat Albertus.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΗΣ: 32 *Εὐθὺ Λυκείου* 64 *Ἴλια* 437 *Ποῖ*, ubi lege *Ποῖ κῆχος: ποῖ γῆς. Albert.* 498 *Σάμακα.*

Οἱ περὶ Ἐρατοσθένην: 61 *Ἡ δ' ὅς.*

— *ἐν ιβ' περὶ* (*κωμῳδίας* supple; vide Athen. XI. p. 501. D. *Albert.*): 34 *Εὐκλεία.*

ΕΡΜΙΠΠΟΣ: 9, 23 *Ἀδηφάγοι* 75 *Ἡριστάναι* 230 *Λολλοῦν* 285 *Ναικισήρεις* 339 *Ὀξίνην* 508 *Σέων* 656 *Ψῦχος.*

— *Ἀθηνᾶς γοναῖς*: 61 *Ἡ δ' ὅς.*

— *Δημόταις*: 215 *Λεπτολογίαν* 363 *Οὐ φροντίς* 398 *Παρίσθμι.*

— *Εὐρώπῃ*: 481 *Ῥάζειν.*

— *Θεοῖς*: 538 *Στίλβη.*

— [Hermippus *Μοίραις* apud Athen. X. p. 418. D.]: 88 *Θετταλικὴ ἔνθεσις.*

[*Εὐβοεῖς*: 236 *Λυλω.*]

Οἱ τὰ ΕΥΒΟΙΑΚΑ γράψαντες: 568 *Ταμύναι.*

ΕΥΒΟΥΛΟΣ: 34 *Εὐκερματεῖν* 207 *Λάμπων* 511 *Σικύαν* 533 *Στήνια* 593 *Τοκάδα.*

Eubuli duo, comicus et orator: 27 *Εὔβουλος.*

— *Διονυσίῳ*: (Lege *Διονύσῳ. Alb.*) 200 *Κωφότερος κίχλης.*

— *Δούλῳ*: 463 *Πρὸς φθεῖρα χείρασθαι.* Forsan ea-(752) dem fabula, quae *Δόλων* dicitur Athenaeo III. p. 100. A. et XI. p. 471. C. *Albert.*

— *Παρμενίσκῳ*: 188 *Κυντερώτατα.*

[*ΕΥΓΑΙΩΝ*: 298 *Νηίς*, ubi legendum *ἐκαλοῦντο δὲ νηίδες, ὡς Εὐγαίων.* Ex Aeliano H. A. XVII. 28. *Εὐφορίων* Kusterus ad Suidam. Sed nil obstat quominus habuerit Euphorion ex Eugaeone Samio, de quo vide Dionys. Halic. t. II. p. 138, 32. Sylb. et perelegantem commentarium de priscis historicis in Mus. Crit. Cant. Partt. I. II. V. Forsan in Aeliano legendum, *καλέεσθαι δέ μιν Νηΐδας* vel *Νηϊάδας*, ut servata sint ipsa Eugaeonis verba. Aelianum exscribit Apostolius XI. 21.]

ΕΥΗΝΟΣ: 31 *Εὔηνος.*

ΕΥΝΟΜΙΟΣ ὁ δυσσεβής: 58 *Ἥγαλλεν.*

ΕΥΠΟΛΙΣ: 29 *Εὖ ἔχειν στόμα* 54 *Ζητρεῖον* 177 *Κρέξ* 178 *Κρητικόν* 183 *Κύβοι* 200 *Λάμβδα* 209 *Λάρυγγα* 215 *Λέπτει* 222 *Λίβηθρα* 250 *Μαχαιρίδες* 271 *Μισθάριον* 273 *Μνώμενος* 369 *Παιδικά* 460 *Προσίσχε* 491 *Ῥόμβος* 499 *Σάξας Σαπρόν* 505 *Σελάχια* 511 *Σιληνοί* 513 *Σιπύα* 515 *Σιωκόμος* 520 *Σκιὰς καὶ σκ.* 524 *Σκοπός: σχ.* 539 *Στοιβήν* 543 *Στρεβλόν* 553

Συνεχῶς 568 *Ταμίαι* 598 *Τρασιά* 607 *Τροφαλίς* 608 *Τρυσίππιον.*

(Eupolis) 589 *Τοῦτρον. Porson.* [Apud Polluc. IX. 47. Schol. Arist. Ran. 1100. Pac. 1158. Ammonium v. *Εὐθύς.* Confer Alexin Athenaei VIII. p. 340. B.]

—— *Λιξίν:* 43 *Ἔφιππον* 47 *Ἔψητοί* 290 *Νεᾶν* 564 *Τάγυρι* 599 *Τρία καὶ δύο.*

(753)—— *Αὐτολύκῳ:* 650 *Φιτῦσαι.*

—— *Δήμοις:* 267 *Μὴ παιδὶ μάχαιραν* 291 *Νεανισκεύεται* 300 *Νιγλαρεύων* 321 *Οἰνιαστήρια* 340 *Ὀξυθύμια: τά.*

—— *Κόλαξι:* 217 *Λευκὴ ἡμέρα* 404 *Πεζάς.*

—— *Μαρίκᾳ:* 270 *Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ* 657 *Ψῶζα.* Citatur drama ab Apollonio de pronom. p. 369. notante Alb.

—— *Πόλεσιν:* 362 *Οὐσίαν.*

(Eupolis) *Πόλεσιν:* 654 *Ψιλή. Porsonus*, conferens Demosthenem Leptin. p. 491, 27. Themistium p. 28. C. 298. C. Addo Liban. Parental. in Julian. p. 611. Reisk.

—— *Σφιγξίν:* 291 *Νεανισκεύεται.*

—— *Ταξιάρχαις:* 337 *Ὄνος ἀκροᾶται* 658 *Ὧδε*, ubi *Ταξιάρχοις.*

—— *Φίλοις:* 329 *Ὄλμοι.*

(*Φίλοις*, Harpocrat.): 142 *Κατάστασις.*

—— *Χρυσῷ γένει:* 596 *Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον.*

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: 17 *Ἔρριον: εἰς* 32 *Εὐθὺ Λυκείου* 53 *Ζῇ* 64 *Ζύγαστρον* 72 *Ἤπειρος* 180 *Κρόκην νήθειν* 223 *Λίθων χοαί* 364 *Ὀφρύην* 410 *Πενθερά* [bis] 421 *Περισο* 446 *Ποτνιάδας* 447 *Πρεσβεύειν* 482 *Ῥαχίζειν* 602 *Τρὶς ξ.*

[De eo 516 *Σκάνδιξ* 651 *Φλυεία.*]

—— *Αἰόλῳ*: 169 *Κλῆρος Ἑρμοῦ.*

—— [Eur. Alcest.]: 91 *Θῆσσαν.*

—— *Ἀλόπῃ*: 315 *Ὀδῆσαι.*

—— *Ἀντιόπῃ*: 34 *Εὔκρας* 303 *Νόσον ἔχειν.*

—— [Eur. Hec. 36. forsan]: 33 *Εὐθύνοντας.*

—— *Ἱππολύτῳ*: 305 *Νῦν δή.* 506 *Σεμνόν*: *ἐπί*, bis. [Eur. Hippol. 1058] 622 *Ὑπὲρ κάρα.*

—— *Κύκλωπι*: 315 *Ὀδῆσαι.*

—— *Λικυμνίῳ*: 642 *Φαῦλον*: *τό.* (754)

—— *Μελεάγρῳ*: 305 *Νῦν δή.*

—— *Μηδείᾳ*: 4 *Ἀ* 506 *Σεμνόν*: *ἐπί* 608 *Τροχόν.*

—— *Οἰνεῖ*: 73 *Ἡρακλείαν λίθον.*

—— *Ὀρέστῃ*: 406 *Πελανός.* [Orest. 998] 21 *Ἕσπερον.* Vide Porsoni Opusc. p. 201. [Or. 401. ubi vid. Pors.] 639 *Φαντασμάτων.*

—— *Σθενεβοίᾳ*: 309 *Ξεναπάτας.*

—— [*Ὑψιπύλῃ.* Vide in *Εὐριπίδης ὁ κωμικός.*]

—— *Φρίξῳ*: 478 *Πώγωνα πυρός.*

—— *ὁ κωμικός*: 180 *Κροταλίζειν*: *ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὁ κωμικὸς, περὶ τῆς Ὑψιπύλης λέγων.* [Legendum fortasse *ὡς Εὐριπίδην φ.* certe respicitur Aristophanes Ran. 1340. Vide schol. et Phrynichum Bekkeri p. 45.]

ΕὐΦΟΡΊΩΝ: 424 *Περιφοριῶσθαι.*

Vide in *Εὐγαίων.*

—— *ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ*: 824 *Ὁ κάτωθεν νόμος.*

ΕὐΦΡΌΝΙΟΣ: 165 *Κιλλεία* 383 *Παραιξορουσον.*

ΕὐΦΙΆΛΤΗΣ demagogus memoratur 325 *Ὁ κάτωθεν νόμος.*

ΕὔΦΟΡΟΣ: 124 *Καινός.*

— ἐν γ': 199 *Κωρυκαῖος* 417 *Περιθοῖδαι.*

ΖΗΝΟΔΟΤΟΣ: 271 *Μίνθα.*

[*Οἱ ζωγράφοι*: 640 *Φάρμακα.*]

ΗΓΗΣΙΠΠΟΣ: 60 *Ἡγήσιππος.*

[*Ἡλεῖοι*: 553 *Συνέφηβος.*]

ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ [de quo Valck. Diss. de Schol. Hom. §. 24]: 531 *Σπιλάδες* 601 *Τρίγληνα.*

— *Περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως*: 458 *Προπύλαια τ.*

— *ὁ περιηγητὴς ἐν ἀ Περὶ Ἀκροπόλεως*: 300 *Νίκη Ἀθηνᾶ.*

(755)*Ἡμεις*: Vide in *Φώτιος* et *Photii aequales.*

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ ὁ Ποντικός: 225 *Λινόν* 237 *Λύσιοι τελεταί.*

ΗΡΑΚΛΕΩΝ: 583 *Τευτάζειν.*

ΗΡΟΔΟΤΟΣ: (III. 65) 138 *Καταλελάβηκεν* (IV. 79. VIII. 122) 213 *Λελάβηκεν* 219 *Λήκυθον* 229 *Λογοποιός* 237 *Λύχνα* 255 *Μελίνη* 319 *Οἰκουρὸν ὄ.* 424 *Περιτρόχαλα* 490 *Ῥοδώπιδος ἀνάθημα* 496 *Σακεύουσι* 544 *Στροφιοπανοῦργος* [ubi collato Bekkeri Antiatt. p. 113, 30. lege, *Στρόφις: πανοῦργος. Στρόφον: τὸν δεσμόν· Ἡρόδοτος*, scil. IV. 60. Prior glossa spectat Aristoph. Nub. 450.] 557 *Συρμαία* 591 *Τιτακίδαι* [IX. init. ut videtur] 628 *Ὑποκρίνεσθαι* [III. 98] 651 *Φλύην* 656 *Ψύλλοι Ψῦχος.*

— *ἐν τῇ β' τῶν Ἱστοριῶν*: 562 *Σχοῖνος.*

— *ἐν γ'*: 56, 8 *Ζωπύρου τάλαντα* (78) 460 *Προσθεῖναι τὰς θύρας.*

— *δ'*: [95] 50 *Ζάμολξις.*

[Herodot. IV. 35. ut videtur] 116 *Ἰστιατόρια.*

—— ἐν ε΄ Ἱστοριῶν: 288 *Ναυκραρία.*

—— ἐν τῇ ή: 284 *Λυκιουργεῖς* 297 *Νέωσι* 456 *Πρόνοια: ὠνομ.*

—— [Herodot. IX. 44. vid. Pors. ad Toup. p. 493] 225 *Λιπαρέετε.*

ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ: 8 *Ἀδήν* 99 *Θωρακείοις.*

ΗΣΙΟΔΟΣ: 184 *Κυθέρεια* 256 *Μελίτη: Δημοσθ.* 282 *Μύστις* [Delet in indice Porsonus; *ἡ σηπία* pro *ἡσίοδος* Hermannus ex Aristotele.] 599 *Τρία καὶ δύο.*

—— ἐν γ΄ Καταλόγου: 626 *Τπὸ γῆν οἰκοῦντες.*

ΘΕΑΙΤΗΤΟΣ: 615 *Ὕδωρ δὲ πίνων.*

—— ἐν τῷ Περὶ παροιμίας: 357 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διό-*(756) *νυσον.*

[*ΘΕΟΓΝΙΣ.* De eo: 83 *Θέογνις* 191 *Κύρνος.*]

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ὁ παναγὴς ἐν τῷ ά Περὶ τοῦ Κηρύκων γένους: 68 *Ἡμεροκαλλές.*

Ὁ Θεολόγος: Vide in *Γρηγόριος.*

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ: (comicus) [*Ἡδυχάρει*, Harpocr.] 145 *Καταχύσματα: τῶν.*

—— *Παμφίλῃ:* 484 *Ῥαχίζειν.*

—— *Τισαμενῷ:* 329 *Ὀλόλους.*

[*Τισαμενῷ*, Harpocr.] 144 *Καταπλήξ.*

—— Comico tribuit Albertus, tacente Porsono, 155 *Κένταυρον* (230 *Λοπάδα* addit Pors.) 268 *Μητρυιον* 582 *Τετύχηκεν* 595 *Τὸ νῦν εἶναι.*

—— ὁ ἱστορικός: 165 *Κιλικισμόν* 499 *Σαμίων ὁ δῆμος*, ubi, *ἱστορεῖ Θ.*

Historico tribuit Albertus, tacente Porsono, 200 *Λάμβδα* 234 *Λύκειον: ἐν τῶν* 250 *Μαύσωλος* 281 *Μύρτης* 331 *Ὁμηρεῦντας* 521 *Σκιράφια.*

— ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου: 532 Σπουδάζω.
— ὁ αὐτὸς (Theopompus) ἐν τῇ Ἐπιτομῇ: 532 Σπουδάζω.
— Φιλιππικῶν ά: 229 Λόγον ἔχειν.
— ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον: 66 Ζωπύρου τάλαντα: Κῳ.
— ἐν λά: 588 Τί ἐστιν.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ (Vide Ἱππόστρατος): 20 Ἔσμα 115 Ἰσοτελὴς κ. ἰ. 190 Κύρβεις: τ. ἀ. 193 Κύτταρος 224 Λινόν 286 Νανός 303 Νορύη 329 Ὁλοσχοίνων 610 Τυμβογέροντες 632 Ὑποφόνια 655 Ψιναίδες.

— Διαθήκαις: 343 Ὀργεῶνας.
— ἐν τῷ Περὶ καιρῶν β': 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα.
— ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων: 587 Τιάρα.
(757)— ἐν τῷ Περὶ λίθων: 592 Τιγγάβαρι.
— ἐν τοῖς Περὶ νόμων: 143 Κατὰ τὴν ἀγοράν 558 Συστομώτερον.
— ἐν τῷ ιγ' τῶν Νόμων: 355 Ὅτι οἱ ἁλόντες.
— ἐν ιέ Νόμων: 640 Φαρμακός: ὄν.
— εἰς τὸ Περὶ ὁσμῶν: 251 Μεγάλλιον μ.
— ἐν ἑβδόμῳ Περὶ φυτῶν: 256 Μελίνη: Δ.

ΘΈΣΠΙΣ: Vide Χαμαιλέων.

[Θεσσαλοί: 132 Κάριος Ζεύς.]

Αὐτὸς [Latet nomen; Λυσίμαχος Kuster. ad Suid.] ὁ τὰ περὶ

ΘΗΒΩΝ συντάξας: 120 Καδμεία νίκη.

Οἱ τὰ ΘΗΒΑΪΚΑ γεγραφηκότες: 582 Τευμησία.

ΘΟΥΓΕΝΊΔΗΣ: [267 Μὴ νόμισον, ubi Θουκυδίδης.]
— Δικασταῖς: 600 Τριαχθῆναι.

ΘΟΥΚΥΔΊΔΗΣ: [Vide in Θουγενίδης.] (IV. 78) 25 Ἐτέ-

λεσε (III. 83) 30 *Εὔηθες* (v. 16) 35 *Εὐλάχα* (VI. 67) 36 *Εὐνάς* 38 *Εὐπραξίαν* 39 *Εὐωνυμον* (III. 13) 42 *Ἐφθάραται* [Vide IV. 31. p. 258, 27. v. 6. p. 321, 25. VII. 4. p. 449, 23] (IV. 108.) 43 *Ἑφολκά* *Ἑωθώς* [Vide in *ἡ*] (III. 23 et al.) 49 *Ἑώρων* (I. 1) 57 *Ηἶα* 101 *Ἰδιώτας* [V. 1] 104 *Ἱερῶσθαι* (III. 13) 121 *Καθαιρήσετε* (II. 18) 121 *Καθέδρα* [VI. 11 et 33] 147 *Κατεργάσασθαε.* 168 *Κληῖσαι* [I. 6] 181 *Κρώβυλος: π. Κρώβυλος: κ.* (1. 92 et al. [IV. 27]) 196 *Κωλύμη* (II. 7) 207 *Λαμπρῶς* [V. 68] 232 *Λύχοι* (II. 18) 243 *Μαλακὸς καὶ μαλθακός* 244 *Μάλιστα* [E schol. ad I. 17. *Schl.*] [IV. 85] 257 *Μεμφθῆ* [III. 22] 262 *Μεταπύργιον. Μεταχειρίζειν* [ubi adde *δ'* e Suida, scil. c. 18.] (II. 66) 264 *Μετρίως* [II. 41] 272 *Μνῆμα.* 293 *Νέμεσθαι* [Vide I. 2 et 10. II. 27. V. 41] [III. 93] 294 *Νεοκαταστάτοις* [VI. 46] 309 *Ξενίσεις* [III. 3] 310 *Ξυμβῆ* 311 *Ξύν* [IV. 19 et al.] 312 *Ξυναλλαγῆναι* [V. 65. bis] 330 et 331 *Ὁμαλές* [IV. 97] 335 *Ὁμοχέτας* (VI. 4) 341 *Ὀπικίαν* [VI. 57] 361 *Οὐ ῥαιδίως* 376 *Πάναχτος* [Vide VV. DD. ad v. 8] [II. 5] 378 *Πανστρατεία* (I. 123) 380 *Παραβεβάσθαι* [IV. 48] 383 *Παραιρημάτων* (I. 78) [et forsan II. 85] 386 *Παράλογον* [Forsan I. 27. ubi *ξυμπλεῖν*] 392 *Παραυτίκα* [VII. 16] 395 *Παρέλυσαν* 399 *Παροκωχή* [Vide Wass. ad VI. 85] [VI. 54] 406 *Πειρᾶν* (II. 49) 408 *Πελιδνὸν* et *Πελιτνόν* 409 *Πέμπειν* [Vide Duker. ad VI. 56] (I. 10) 418 *Περίνεως: τοὺς* (IV. 73 et 124) 419 *Περιορᾶσθαι*, ter. [IV. 86[425 *Περιωπή: καὶ π.* ter. [II. 3] 429 *Πιθανούς*

[VI. 35. Vide et IV. 21] 429 *Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς* [I. 20] 431 *Πιτάνη: φ.* [VII. 27 et 28] 441 *Πολυτελές* (I. 73) 449 *Προβάλλεσθαι* [IV. 18] 454 *Προκαλεῖσθαι* 455 *Προκεχωρηκότος* [IV. 110] 461 *Πρόσοδος* [IV. 10] 484 *Ῥαχίαν* 494 *Σᾶ: τὰ* [Vide 563 *Σῶ*, et Thucyd. III. 34] [I. 6] 507 *Σέσωται* [IV. 1] 514 *Σίτου ἐκβολή* 525 *Σκῦλα: λέγ.* [Vide III. 114. et IV. 44] 532 *Στάδια καὶ σταδίους* [II. 4] 545 *Στύραξ: τὸ* [VIII. 67] 552 *Συγγραφεῖς* (IV. 48) 559 *Σφαγάς* 563 *Σῶ* [Vide 494 *Σᾶ*] [VII. 40] 569 *Ταρροί* [I. 23] 600 *Τριακοντούτης* [III. 97] 619 *Ὑπαπωγάς* [III. 70] *Ὑπάγειν εἰς δίκην* [II. 8] 651 *Φοβερός* [Vide 429 *Πιθανούς*.]

—— *ἐν ά:* (10) 197 *Κώμην* (4) 219 *Ληστικόν* (133) 380 *Παραβάλλεσθαι: τὸ ἐξ.* (128) 400 *Παρουσία* (33) 438 *Πολεμησείειν* (93) 458 *Προσέκειτο* (140) 465 *Προύχοντο* (10) 469 *Πρωτόνεως* (6) 581 *Τεττιγοφόροι* 598 *Τραυματισθῆναι* [Vide IV. 12. 35. 129. Pollucem I. 125. IV. 189]

(759)

[Thucyd. I. 46. ubi vide Schol.] 542 *Στρατόπεδον ἐπ.* [50 ubi vide Schol.] 466 *Πρύμναν ἐκρούοντο* [79 et 86] 438 *Πολεμητέα* [120 ubi vide Schol.] 87 *Εὖ παρασχόν.*

—— *ἐν β′:* (84) 172 *Κλυδώνιον: κ.* (84) 465 *Πρότριτα.* *ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει:* (II. 51) 262 *Μεταποιεῖσθαι.*

—— *ἐν γ′:* (22) 460 *Προσίσχε* (15) 546 *Συγκομιδή.*

—— *ἐν δ′:* [118] 198 *Κωπῆρες π.* [12] 395 *Παρεξερεσίαν* [Vide VII. 34. et 40] [130 pro var. lect.] 419 *Περιοργής* [108] 443 *Πομπήν* [26] 514 *Σῖτος: πᾶς* [Thucyd. IV. 69] 353 *Ὅσον οὐκ ἀπ.*

— ἐν ε΄: (50) 7, 9 Ἀγῶνα 212 et 224 Λιμῷ Μηλίῳ [15] 360 Οὖπως.

— ἐν ζ΄: (69) 52 Ζεῦγμα [4] 288 Ναυλοχεῖν (28) 419 Περιοίσειν [78] 532 Στάδια [44] 628 Ὑποχρίνεσθαι.

— ἐν ἡ: (69. 97. IV. 67) 47 Ἐωθώς (42 et 25) 155 Κέρας 215 Λεπτὰ πλοῖα [Vide II. 83. VII. 40] (1) 401 Πασσυδί (67) 551 Συγγραφεῖς [73] 621 Ὑπέρβολος.

[Thucyd. VIII. 48 prop. fin. ut videtur] 444 Πορισταί.

[Θρᾷκες: 51 Ζειλα 161 Κημός: π. 515 Σκάλμη 516 Σκάρκη.]

[Οἱ θύται: 571 Τάφος.]

[Οἱ ἰατροί: 23 Ἐσχάρα: ἐ. 139 Καταμηλῶν 185 Κυλιχνίδα 419 Περίοδος 511 Σικύαν 640 Φάρμακα.]

ΙΒΥΚΟΣ: 513 Σίριον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ: 575 Τέμνουσι.

— ἐν ά Φιλοσοφουμένων: 216 Λέσχη. (760)

ΙΞΙΩΝ: Vide in Δημήτριος.

ΙΟΒΑΣ ἐν β΄ Φθυρᾶς λέξεως: 523 Σκομβρίσαι

[ΙΠΠΟΣΤΡΑΤΟΣ: 112 Ἱππομανές. Ubi ex Aeliano H. A. III. 17. corrigunt, φίλτρον· Θεόφραστος· φθονερὰ ζῶα.]

ΙΠΠΩΝΑΞ: 47 Ἐψιοῦσα 401 Πασπάλη 493 Ῥυφεῖν 640 Φαρμακός: τό.

ΙΣΑΙΟΣ: 92 Θίασυς 151 Κατωκοδόμησεν 170 Κλητῆρες κ. 301 Νοθεῖα 316 Ὀθνεῖος Ὁμοῦ [Vide in Πρὸς Δωρόθεον] Ὀργεῶνας [Vide infra] 349 Ὅρον 374 Παλίνσκιον 393 Παρεγγύη-

σεν, bis 459 Προσεποιήσαντο 574 Τέλματα 642 Φασκώλιον 644 Φελλέα.
De eo: 114 Ἰσαῖος.
(Isaeus) ὁ ῥήτωρ: 603 Τριπτῆρα.
—— Περὶ τῶν ἀποφάσεων: 643 Φαῦλον. Isocrati tribuit Porsonus in Indice.
—— Κατὰ Διοκλέους: 603 Τριπτῆρα.
—— Κατὰ Διοκλέους ὕβρεως: 136 Καταδικασάμενος.
—— Πρὸς Διοκλέα: 402 Πατρῴων.
—— Πρὸς Λωρόθεον: 334 Ὁμοῦ: Δ. τῶ.
—— Κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους: 263 Μετοίκιον.
—— Κατ' Ἐλπαγόρου: 552 Σύνδικοι.
—— Περὶ Εὐκλείδου: 601 Τρικέφαλοι.
—— Πρὸς Μενεκράτην: 419 Περιοίκιον: I.
—— [Πρὸς Ὀργεῶνας: 343 Ὀργεῶνας.]
—— Ὑπὲρ Πυθῶνος ἀποστασίου: 170 Κλητῆρες κ.
—— Πρὸς Στρατοκλέα: 253 Μεῖον.
ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: 7 Ἀγωνιᾶν, bis 8 Ἀδελφίζειν 52 Ζεῦγος 66 Ἠλινδημένον 72 Ἤπειρον 85 Θεράπναι 124 Καινός 229 Λογοποιός 352 Ὅσιον: Υ. 381 Παραγραφή: οὐ 447 Πραττομένους 465 Προύργου 551 Συγγραφεῖς 553 Συνέπεσε γενέσθαι 649 Φιλοσοφεῖν Φιλουργός.
Vide Ἰσαῖος Περὶ τῶν ἀποφάσεων.
De eo: 53 Ζεῦξις 114 Ἰσαῖος.
—— Περὶ τῆς ἀντιδόσεως: 336 Ὀνήτωρ 422 Περίστατοι.
—— Ἀρχιδάμῳ: 248 Μασσαλία.
—— Βουσίριδι: 229 Λογισμόν 400 Παρρησίας.
—— Περὶ εἰρήνης: (Tom. II. p. 190, 11. ed. Auger.) 125 Κακῶς εἰδότες.

— *Πανηγυρικῷ*: 169 *Κληροῦχοι* ἐ. 191 *Κυρεῖον* 439 *Πολιτεία.*

— *Παραινέσεσι*: 385 *Παράκλησις.*

— *Κατὰ τῶν σοφιστῶν*: (T. III. p. 8, 1. ed. Auger.) 259 *Μεσεγγύονται.*

— *Τραπεζιτικῷ*: 518 *Σκηνίτης.*

[*Οἱ ἱστορικοί*: 280 *Μυρίοι.*]

Ἴστρος: 206 *Λαμπάδος* 603 *Τριτομηνίς* 639 *Φαρμακός.*

— *ἐν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις*: 605 *Τριττύαν* [Vide Toup. Em. T. II. p. 615. Fabricium Bib. Gr. T. III. p. 44. ed. Harles.]

— *ἐν γ' Ἀτάκτων*: 571 *Ταυροπόλον.*

— *ἐν τοῖς Ἀττικοῖς*: 422 *Περιστίαρχος.*

— *ἐν ἀ Ἀττικῶν*: 591 *Τιτανίδα.*

— *ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Συναγωγῆς*: 833 *Ὁμολωΐος Ζ.*

— *ἐν ιδ'* (forsan ejusdem *Συναγωγῆς. Albert.*) 85 *Θεὸς ἡ Ἀναίδεια.*

Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: Vide *Χρυσ.*

Ἴων: 92 *Θίασος* 439 (*Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ*) Ita inclusum addit Porsonus Vide in *Ἄδηλοι.* 618 *Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς.*

— De eo: 119 *Ἴων.*

[Ion, *Φρουροῖς*, Hesych.]: 301 *Νιφόεσσα σελήνη.* (762)

— *Μεγάλῳ δράματι*: 339 *Ὀνταζομένη.*

— *Ὀμφάλῃ*: 34 *Εὔκηλον.*

[*Ἴωνες*: 13 *Ἐρεσχηλεῖν* 13 *Εὐμάρειαν* 57 *Ἵα*, bis 63 *Ἠθεῖος* 90 *Θηλάζειν.* Mox in *Θηλάστριαν*, *Ἰαχῶς* Piersonus pro *ἰδίως.* 94 *Θρᾶκες ὄρχια* 183 *Κύβηβον Κύβηττον* 217 *Λευκόσυροι* 218 *Λεωργόν* 225 *Λιπέρνητες* 247 *Μάσθλης* 250 *Μάτην*: *ἄ.* 252 *Μεθῆκεν* 258 *Μέμφιδος* 267

Μηονία 289 *Ναῦς* 297 *Νεῶνάς* 310 *Ξύμβαθι* 326 *Ὀχόρνους* 348 *Ὄρνις* 350 *Ὄρρος*: *τ.* 352 *Ὀσμή* 353 *Ὀστακός* 362 *Οὖς* 408 *Πέμπτα* 413 *Πέργαμον* 427 *Πηΐ* 431 *Πλάγγων Πλαισός* 437 *Ποιήσειας* 484 *Ῥαχίαν* [ubi aut scripsit aut scribere debuit Photius, *οἱ δὲ Ἴωνες τὴν πλήμην· ἄμπωτιν δὲ τὴν ἀναχώρησιν.*] 490 *Ῥοιάς* 493 *Ῥυφεῖν* 535 *Στάς* 564 *Τάγηνον* 587 *Τητινοί* 628 *Ὑποκρίνεσθαι* 640 *Φαρμακός*: *τὸ* 652 *Φοινικήϊα γράμματα.*]

ΚΑΛΛΊΑΣ: 245 *Μαμμᾶν* 616 *Ὑηνῶν.*

ΚΑΛΛΙΚΡΆΤΗΣ ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων: (*Καλλίστρατος* Harpocr.) 15 *Ἑρμαῖ.*

ΚΑΛΛΊΜΑΧΟΣ: 4 *Ἀ* 605 *Τριττύαν.*
—— *ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις*: 618 *Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς.*
—— *ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις*: 641 *Φασηλιτῶν ϑῦμα.*

ΚΑΛΛΙΣΘΈΝΗΣ ἐν β' Περσικῶν: 500 *Σαρδαναπάλους* [Pro Callisthene Hellanicum auctorem profert Schol. Arist. Av. 1022.]

ΚΑΛΛΊΣΤΡΑΤΟΣ (vide *Καλλιχράτης*): 100 *Ἰδαρναῖοι* 165 *Κιλλεία* 505 *Σελάχων* 556 *Σύνταξιν*: *ἀντὶ* [ubi demagogus, non scriptor.]

(763)[*Καμειρεῖς*: 464 *Ἠροτήνιον.*]

ΚΆΝΘΑΡΟΣ Συμμαχίᾳ: 404 *Πεζὰς μ.*

ΚΑΡΚΊΝΟΣ: 132 *Καρκίνου π.*

[*Καρύστιοι*: 623 *Ὑπὲρ τὰ Κ.*]

ΚΆΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΊΝΟΣ: 507 *Σίρφοι.*

ΚΑΫ́ΚΑΣΟΣ: 221 *Λήμνιον κακόν.*

[*ΚΙΠΔΙΔΗΣ*: 160 in v. Vide Arist. Nub. 981.]

ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ Ἀμαζόσι: 337 *Ὄνος ὕεται.*

[*Κίλικες*: 54 *Ζιγγοῦν* 191 *Κυραννή.*]

[*ΚΙΝΗΣΙΑΣ*: 166 in v.]

ΚΛΕΑΝΘΗΣ: 216 *Λέσχαι*: λ.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ: 623 *Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.*

—— *Περὶ οἴνων*: 296 *Νεοττός.*

ΚΛΕΙΔΗΜΟΣ: 474 *Πυκνή*: ἡ *τῶν* 616 *Ὑης.*

—— *ἐν τῇ τρίτῃ*: 288 *Ναυκραρία.*

ΚΛΕΙΤΑΡΧΟΣ: 501 *Σαρδόνιος γέλως.*

ΚΛΗΜΗΣ: 50 *Ζάλη* 74 *Ἥρας δεσμούς* 372 *Παλίμβολος.*

[*Κορίνθιοι*: 61 *Ἡ δὲ αἴξ τὴν μάχαιραν.*]

ΚΡΑΤΕΡΟΣ (Vide *Κρατῖνος*): 290 *Ναυτοδίκαι*: *ἀρχή.*

—— *ἐν θ' τῶν Ψηφισμάτων*: 304 *Νυμφαῖον.*

ΚΡΑΤΗΣ: 399 *Παρουσία* 455 *Προκώνια*: *Λ. Προκώνια*: ἢ 486 *Ῥῆσις*: *τὸ ψ.* 502 *Σαρπηδὼν ἀκτὴ* [ubi *κρατίστην*, sed *Κράτης τὴν* Suidas.]

—— *Γείτοσιν*: 633 *Ὑς διὰ ῥόδων.*

—— *Τόλμαις*: 337 *Ὄνος ἐν μελίτταις.*

—— *ἐν τῷ Περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν*: 187 *Κύνειος.*

ΚΡΑΤΙΝΟΣ: 90 *Θηλάστριαν* 119 *Ἰωνόκυσος* 191 *Κυριβάσασθαι* 202 *Λακεδαίμονα* 210 *Λαυροστάται* 215 *Λεπάσται Λέρνη θεατῶν* 248 *Μάσμα* 255 *Μελάγχρως* 261 *Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν* 262 *Μετεκβολή* 267 *Μηνύτην* 272 *Μισητὴ Μναρόν* 330 *Ὁλόφωνος* 338 *Ὄνου πόκαι* [*Παιδικά*] Uncinis circumdedit Porsonus; vide in *Κρ. Ὧραις.* 448 *Πριών* 460 *Προσίσχε* 491 *Ῥύγ-*

χος 492 *Ῥύδην*: *σφ.* 493 *Ῥυτά*: *πηγ.* 496 *Σάγρα*: *αἰ* 499 *Σανναν* 516 *Σκανδάληθρα* 530 *Σπερματίαν* 531 *Σπιθαμή*: *τὸ* [544 *Στρωματίτης*. Cratero dat Alb. Codicis lectionem annotat Porsonus, *κρ*$^{\alpha}$.] 560 *Σφίγκτας* 562 *Σχιζίας* 632 *Ὑπουλα γόνατα* 656 *Ψύψαρα*.

[De eo: 571 *Ταυροφάγον*.]

— *Ἀρχιλόχοις*: 29 *Εὔδοντι δ'* 498 *Σαμιακὸν τρόπον*

— *Δηλιάσιν*: 26 *Ἐτήσιοι* 481 *Ῥάζειν* [bis.]

— *Δραπέτισιν*: 337 *Ὄνος ὕεται* 658 *Ὠδε* (Fabula citatur, Aelian. H. A. xii. 10.)

— *Θράτταις*: 183 *Κύβηβον* 326 *Ὀκτώπουν*

— *Κλεοβουλίναις*: 615 *Σκάλωψ*.

(Cratinus) *Κλεοβουλίναις*: 645 *Φέροικος*.

— *Μαλθακοῖς*: 185 *Κύλλου πήραν*.

— [Forsan Cratinus *Νεμέσει*: 209 *Λάρος*. Sed *Ἕλεσι* Suid.]

— *Νόμοις*: 291 *Νεάτην* 353 *Ὀσταφίδα* 371 *Παλαστή*.

— *Πανόπταις*: 369 *Παιδικά*.

— *Πυλαίᾳ*: 56 *Ζωπύρου τάλαντα*: *Κρ*.

(*Πυλαίᾳ*): 595 *Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν*, ubi fabulae nomen supplet Suidas.

— *Σεριφίοις*: 533, 21 *Σταθερόν*.

(Cratinus) *Σεριφίοις*: 574 *Τελενιχίσαι*.

— *Χείρωσιν*: 361 *Οὐρανία αἴξ* 481 *Ῥαδαμάνθυος ὅρκος*, [ubi *Χείροσι*. Vide Gaisford. ad Hephaest. p. 17.]

(765)— *Ὧραις*: 281 *Μυσικάρφης* 312 *Ξυστίς*: *γ*. 369 *Παιδικά*, ubi ms. *ὁρᾶις* 571 *Ταῦτα πράσσων*.

[*ΚΡΕΟΦΥΛΟΣ*. Ejus *Οἰχαλίας ἅλωσις*: 177 *Κρεόφυλος*.]

[*Κρῆτες*: 198 *Κωραλίσκον* 652 *Φοινικήϊα γράμματα* 656 *Ψούδια*.]

ΚΡΙΤΌΛΑΟΣ: 62 Ἡ δ' ὅς: ἀντί.

[Ἡ χρουματικὴ διάλεκτος: 300 Νιγλαρεύων.]

ΚΤΗΣΊΑΣ ἐν Περίπλῳ Ἀσίας: 519 Σκιάποδες.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ Πανδώρᾳ: 290 Νέαχας [Vide in Νικοφῶν.]

Ὁ ἐπικὸς ΚΎΚΛΟΣ: 583 Τευμησία, ubi ms. ἐνικοῦ.

De Epico cyclo vide Casaub. ad Athen. VII. 3.

[Proclum a Gaisfordio Hephaestioni subjectum.]

[Οἱ κυνηγοί: 436 Ποδοστράβη: ποδ. Ποδοστράβη: αἶδ. 451 Προβόλιον.]

Οἱ κυνικοί: 528 Σοβαρός. Vide in Κωμικοί.

[Κυρηναῖοι: 248 Μαστηρύζειν.]

Οἱ κωμικοί: 159 Κέσχος 198 Κωρυκαῖος [225 Λιπέρνητες] 263 Μετοίκιον [312 Ξυστίς: γ. 329, 21 Ὀλόλους, ubi ἐκάλουν οἱ κωμικοὶ V. D. apud Herm.] 383 Παράδεισος 393 Πάρεδρος 412 Πέπλος 500 Σάραβον [503 Σαυτὴν [ἐπαινεῖς] Forsan 528 Σοβαρός. *Porson.* Ita et Albert. ad Hesych.

Οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοί: 14 Ἔρχη 38 Εὐπραξίαν.

Οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί: 647 Φιλέψιος.

Ἡ κωμῳδία: 8 Ἀδελφίζειν 286 Ναννίον 314 Ὀβολοστατοῖ.

Comicus anonymus (Vide in Ἄδηλοι. Ἀριστοφάνης.): 201 Λάγνης 280 Μύραινα 310, 8 Ξυήλην 390 Παράστασις: ἡ διδ. 570 Ταντάλου τάλαντα [573 Τεθολωμένος. Sed vide in Φερεκράτης.](766) 609 Τρύχνον Τρώκτης: ἀπ.

— Comicus anonymus Μαμαχύθῳ: 530 Σπεῖρα. *Pors.* [Vide in Ἡλάτων, et confer VV. DD. ad Athen. XIII. p. 571. B.]

— Πόλεσι: Vide in Εὔπολις.

—— [Comoediae nomen, Ὄνου σκιά: Vide in Ἄρχιππος. Μεταλλεῖς: Vide in Φερεκράτης.]

[Λάκωνες (Vide Σπαρτιᾶται): 140 Καταπρωτείρας 190 et 192 Κυρσάνια 195 Κώθων 202 Λαιψηρόν 226 Λισσάνιε 273 Μοῖρα: σ. 284 Μωρῶν 310 Ξυήλην, bis 437 Ποιθίοι 487 Ῥῆτρα 525 Σκυρθάνια Σκυτάλη 558 Συσσιτίαι.]

[ΛΑΜΎΝΘΙΟΣ: 207 Λαμύνθιος.]

[LEXICON Rhetoricum Bekkeri p. 286 indicatur per ἀλλαχοῦ: 345, 5 Ὀργεῶνες, ubi cum Hermanno conjunge, οὕτως· ὀργεῶνες, σύνταγμα.]

[ἐν ἄλλῳ: 365 Ὄχετλα. Sed potius supple ἀντιγράφῳ.]

ΛΕΥΚΩΝ Φράτερσιν: 587 Τίβιοι. Vide Porson. ad Toup. p. 458.

ΛΙΒΆΝΙΟΣ: 64 Ἤιστα.

[Οἱ λιθοποιοί: 186 Κυμάτια.]

ΛΟΓΓΙΝΟΣ: Vide Κάσσιος.

Ὁ Λογοποιός: Vide Αἴσωπος.

[Λυδοί: 182 Κύβηβος 304 Νύμφαι: σχ. 427 Πηκτὶς Φοινικήϊα γράμματα.]

ΛΥΚΟΣ ὁ Νεαπολίτης: 473 Πύθω. Lycus citatur a Plinio Hist. Nat. xx. 20. sive 83. et Erotiano v. Ἀρτίων, p. 15. HSt. 66. Franz. notante Alberto.

—— (ὁ Ῥηγῖνος addit Suid.): 208 Λαρινοὶ βόες.

(767) ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ: 23 Ἐσχάρα: ἐσχάραν 181 Κτηματίτην 237 Λυσίμαχος 297 Νεώρια 385 Παράκλησις Παράκλητος 427 Πεφασμένος 538 Στεφανῶν 552 Σύνδικοι.

Vide Λυσίας.

[De eo: 236 Λυκοῦργος.]

—— *Κατὰ Ἀριστογείτονος*: 268 *Μητρῶον.*

—— *Περὶ διοικήσεως*: 365 *Ὀχεῖον*, ubi *Οἰκήσεως*. Vide Harpocr. 504 *Σειρῆνα.*

—— *Περὶ τῆς ἱερείας*: 300 *Νίκη Ἀθηνᾶ* 464 *Προτέλεια*: *Λυκ.* 598 *Τραπεζοφόρος*, ubi *ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ.* Vide Harpocr.

—— *Κατὰ Λυκόφρονος β'*: 347 *Ὀρκάνη*: *Λ.*

—— *Κατὰ Μενεσαίχμου*: 455 *Προκώνια*: *Λ.* 471 *Πυανοψία*: *Λυκ.*

ΛΥΚΌΦΡΩΝ: 497 *Σαχίζειν* 507 *Σεσέλλισαι.* Vide Hesych. vv. *Σεελλίσαι, Σεσελίσθαι. Alb.* 583 *Τευτάζειν.*

ΛΎΛΛΟΣ [Cognomen, ut videtur]: 236 *Λύλλος.*

ΛΥΣΊΑΣ: 9 *Ἀδηφάγοι* 66 *Ἡλικία τ. π.* 83 *Θεμιστεύειν* 122 *Κάθετος* 126 *Κακώσεως* 132 *Καρκίνος*: *Λ.* 142 *Κατάστασις* 152 *Κεκοινωνημένοι* 167 *Κίος* 201 *Λαγίσκα* 208 *Λάρκος*: *φ.* 217 *Λευκὴ ἀκτή* 225 *Λιπομαρτύριον* 262 *Μεταπύργιον* 285 *Ναΐς* 301 *Νοθεῖα* 314 *Ὀβολοστατοῖ* 323 *Οἷος εἶ Οἷος*: *ἀντὶ τοῦ* 334 *Ὁμοῦ*: *Λ. τῷ* 404 *Πεδικά* 424 *Περιφοριῶσθαι* [Vide 427 *Πεφοριῶσθαι*] 427 *Πεφασμένος* 433 *Πλειστηριάσαντες* 434 *Πλινθιεῖον* 435 *Πόα* 441 *Πολύστρατος*, bis 472 *Πυελίδα* 508 *Σηκός*: *τάττουσι* 513 *Σιπύα* 551 *Σύνδειπνα* 589 *Τίμημα* [bis] 629 *Ὑπόλογον Ὑπὸ μάλης*: *τὸ* 639 *Φαρμακός* 641 *Φάσις*: *λέγ.* [ubi verba, *πρὸς τὴν φάσιν τοῦ*(768) *ὀρφανικοῦ οἴκου*, quae pro orationis titulo habet Hermannus, omittit Etymol. M. p. 789, 1. et *Λυκούργῳ* dat pro *Λυσίᾳ*. Sed cum Photio consentit Harpocrationis epitome ms. apud Jungerm. ad Polluc. VIII. 47.] 642 *Φασκώλιον.*

[Lysias Athenaei XIII. fin. Demetrii Rhetoris §. 128] 483 *Ῥᾶον ἄν τις* [Orat. I. p. 15. et 21. R. Etym. M. p. 406, 33] 47 *Ἐφημυθιῶσθαι.*

[De eo: 438 *Πολέμαρχος: ἀρχή.*]

—— *Πρὸς Ἀλκίβιον:* 370 *Παλαιόν.*

—— *Κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας:* 491 *Ῥόπτρον.*

—— *Περὶ τοῦ Βατράχου φόνου:* 645 *Φηγούσιον,* [ubi ms. *βατράχων.*]

—— *Κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς:* 133 *Καρποῦ δίκη: Λ.*

—— *Περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην:* 614 *Ὕβρις.*

—— *Πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν:* 277 *Μουσαῖος.*

—— *Κατὰ Νικίου:* 471 *Πτώματα ἐλαιῶν.*

—— *Πρὸς Ξενοφῶντα:* 546 *Συγχομιδή.* Ita Suidas; ad duas orationes, *πρὸς Κτησιφῶντα*, et *πρὸς Ξενοφῶντα*, refert Kusterus in indice. *πρὸς Ξενοκράτην* Etymol. M. p. 733, 23. *Albert.*

—— [*Ὑπὲρ Πολυστράτου:* 441 *Πολύστρατος.*]

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ ἐν β' Νόστων: 499 *Σαμίων ὁ δῆμος.*

—— [*μελοποιός:* 237 in v.]

ΛΥΣΙΠΠΟΣ: 498 *Σάμακα.*

ΜΑΓΝΗΣ ἐν Πυταχίδῃ: 305 *Νῦν δή.*

—— [Ejus *Λυδοί:* 233 *Λυδοί.*]

[*Μακεδόνες:* 191 *Κύρνος* 523 *Σκοῖδος.*]

ΜΑΜΑΚΥΘΟΣ: Vide *Κωμικοί* et *Πλάτων.*

ΜΕΛΙΤΩΝ: 122 *Κάθετος.*

(769) *ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ:* 10 *Ἀδιάφθορον* 24 *Ἐσχάτως* 24 *Ἔσχεν* 55 *Ζῶμα* 59 *Ἠγρηγόρειν* 73 *Ἡράκλεις* 98 *Θυραῖα* 113 *Ἴσα βαίνων* 143 *Κατατικόν* 146 *Κατεγνυπωμένως* 173 *Κνύειν* 186 *Κύμινον* 191 *Κυραννή* 200 *Λαβρώνιον* 206 *Λαμπήνη* 212 *Λεμτόν* 236 *Λυκοφιλίως* 239 *Μάγαρον*

242, 11 *Μαχαρίτας* 244, 22 *Μᾶλλον μᾶλλον* 247 *Μαρμάριον* 248 *Μάρτυς* 263 *Μετοίκιον* 274 *Μονοπείρας* 290 *Νεαλής: ἐκτ.* 318 *Οἰκείαν* 329 *Ὅλολυν Ὀλολύττουσιν* 334 *Ὁμοῦ: Δ. ἐν* 349 *Ὅρος: οὕτως Ὅρον* 360 *Οὐ μηκέτι* 363 *Ὄφελον* 367 *Ὀψιπέδων* 374 *Παλίμβολον.* Vide infra, *Σικυωνίῳ.* 376 *Πάναχτος.* Vide infra *Ψοφοδεεῖ.* 402 *Πατάγημα* 405 *Πειρᾶν* 411 *Πεντηκοστολόγοι* 412 *Πέπλεκται* 418 *Περινομαί* 427 *Πέφηνας* 434 *Πλοκαμῖδα* 464 *Προτέλεια: ἡ* 488 *Ῥινᾶν* 493 *Ῥυτίσματα* 495 *Σάγη* 509 *Σημαίνειν καὶ* 516 *Σκατοφάγος Σκάφας* 518 *Σκηνή* 525 *Σκυθρός* 529 *Σπαρτοπώλιον* 535 *Στασιασμόν* 538 *Στιγμήν* 541 *Στραγγαλᾶν* 549 *Συμβόλαια* 585 *Τηλικοῦτος* 598 *Τραπεζοποιός* 610 *Τύντλος* 613 *Τῶν τριῶν κακῶν ἕν* 620 *Ὑπάρχων* 629 *Ὑπόξυλος* 639 *Φανός* 645 *Φέρνην* 649 *Φιλοσοφεῖν.*

(Menander) 543 *Στροβῆσαι.*

—— *Ἀγροίκῳ*: Vide infra in *Ὑποβολιμαίῳ.*

—— *Ἀδελφοῖς*: 174 *Κοινὰ τὰ φίλων.*

—— *Ἁλιεῖ*: 62 *Ἡδυλισμός* 645 *Φηλοῦν.*

—— *Ἀνδρίᾳ*: 295 *Νεοττός.*

—— *Ἀνδρογύνῳ*: 205 *Λάμια: τ.* 647 *Φίλιος.*

—— *Βοιωτίᾳ*: 418 *Περίνησα.*

—— *Δακτυλίῳ*: 625 *Ὑπηνέμια: λέγ.*

—— *Δεισιδαίμονι*: 329 *Ὀλόλους.* (770)

—— *Δὶς ἐξαπατῶντι*: 50 *Ζάκορος.*

—— *Ἑαυτὸν τιμωρουμένῳ*: 70 *Ἡν.*

—— *Ἐγχειριδίῳ*: 199 *Κωρυκαῖος.*

—— *Ἡνιόχῳ*: 400 *Παρῳδίαι.*

—— *Θαΐδι*: 164 *Κίγκλος.*

— *Θεσταλῇ*: 329 *Ὁλόκληρος.*
— *Θησαυρῷ*: 130 *Καινθάρου μελάντερος* 541 *Στράγγα.*
— *Καταψευδομένῳ*: 594 *Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.*
— *Κιθαριστῇ*: 523 *Σκοῖδος.*
— *Λευκαδίᾳ*: 50 *Ζάκορος.*
— *Μεσσηνίᾳ*: 114 *Ἴσσα* 656 *Ψύλλα.*
— *Μισογύνῃ*: 390 *Παράστασις*: τοὔνομα.
— *Μισουμένῳ*: 529 *Σπαθᾶν*: *M.*
— *Ὀλυνθίᾳ*: 644 *Φέρειν.* Vide in *Ἀριστοτέλης.*
— *Περινθίᾳ*: 442 *Πομπείας.*
— *Ῥαπιζομένῃ*: 282 *Μυόχοδον.*
— *Σικυωνίῳ*: 124 *Καιὴ μὲν ὄψις* 542 *Στρατοφάνη* (*Σικυωνίῳ*, Harpocr.): 374 *Παλίμβολον.*
— *Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ*: 409 *Πέμπειν.* Fragmentum Hypobolimaei in Suida v. *Ἀποκρίθητι* detexit Wesselingius Probab. p. 251. cui alterum adjice e schol. Aristoph. Lys. 378. *Albert.*
— *Χαλκηδονίῳ*: 228 *Λιτυέρσης* [Citat schol. ms. Platon. apud Harles. praef. Fabric. t. II. p. XVII.]
— *Χαλκίδι*: 409 *Πέμπτη φθίνοντος.*
— *Ψευδηρακλεῖ*: 132 *Καρκίνου ποιήματα.*
— *Ψοφοδεεῖ*: 337 *Ὄνος λύρας.*
(*Ψοφοδεεῖ.* Vid. Harpocr. ubi *Ψηφώδεσιν*): 376 *Πάναχτος.*
— (Historicus) *ἐν τῇ πρώτῃ*: 93 *Θρᾷκες ὄρχια.* Ita Suid. et Zenob. IV. 32. Comico male tribuunt Schottus et Clericus. *Albert.* tacente hic Porsono, qui Adv. p. 292. ut comici emendat.

(771)

ΜΕΝΕΚΛΗΣ ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων: 15 *Ἑρμαΐ.*

ΜΕΤΑΓΕΝΗΣ: 308 *Ξενοκοπεῖν* 555 *Συγκόψαι.*
— *Θουριοπέρσαις*: 591 *Τίς τρόπος ἵππων.*

ΜΕΤΑΛΛΕΙΣ: Vide *Φερεκράτης.*

[*ΜΙΚΩΝ* pictor: 80 *Θάττον ἢ Βούτης*, ubi *Νίκων*, sed *Μήκων* Schotti Proverb. Vatic. I. 12. Vide Junium Catalog. Artif. p. 123.]

ΜΝΑΣΕΑΣ: 50 *Ζάμολξις* 618 *Ὑμεῖς ὦ Μεγ.*

—— *ἐν τῷ Περὶ Εὐρώπης*: 446 *Προξιδίκη.*

—— *ὁ Πατρεύς*: 485 *Σαβοί.*

—— *ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ*: 473 *Πύθου χελιδόνος.*

ΜΝΗΣΙΘΕΟΣ: 206 *Λάμιος. Porson. Herman.* [Imo apud Hesych. et Phot. varie explicatur Aristoph. Eccles. 77.]

ΜΟΥΣΑΙΟΣ: 256 *Μελίτη*: *Δημοσθ.*

[De eo: 277 in v.]

[*Οἱ μουσικοί*: 100 *Ἰαμβύκη Ἰαμβύκαι.* Vide in *Κρουματική.*]

[*Μῦθος*: 132 *Καρδοπίων.*]

—— [*Μύθου ἐπίρρημα*: 279 *Μῦθος ἐσώθη.*]

[*Οἱ μυρεψοί*: 529 *Σπαθίδα.*]

ΜΥΡΣΙΛΟΣ: 221 *Λήμνιον κακόν.*

—— *Λεσβιακοῖς*: 224 *Λινόν.* [Myrsili locum integriorem exhibere Antigonum Carystium Hist. Mirab. c. 130. et Schol. Apollon. Rhod. I. 615. monent Viri docti.]

[*Νέμεοι*: 10 *Ἀδηφάγοι.*]

ΝΕΟΚΛΕΙΔΗΣ: 286 *Νανός.* (772)

[*Οἱ νεώτεροι* (Vide *Photii aequales*): 49 *Ἑώρων* 356 *Οὐδείς*: *οἱ* 498 *Σαμακιν* 507 *Σέσωται.*]

ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ: 603 *Τριττῆρα* 637 *Φαλάγγιον.*

—— *ἐν ἀ Αἰτωλικῶν*: 592 *Τιτανίδα γῆν.*

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ: 54 *Ζυγοῦν.* MS. Sangerm. [Antiatt. Bekkeri p. 98, 6.] *Ζυγοῦν ἀντὶ τοῦ ὑποπίνειν*

[πίνειν Bekker.] *Κίλικες λέγουσιν. Porson.* 348 *Ὅρμενα* 538 *Στήριγμα* 543 *Στρῆνον* 569 *Ταραντῖνον.*

ΝΙΚΟΦΩΝ: 196 *Κωδωνοφορῶν* 535 *Σταφυλήν* 630 *Ὑποπίνειν.*

—— [*Πανδώρᾳ:* 290 *Νέακας*, ubi *Νικοφῶν* pro *Κτησιφῶν* Ruhnk. ad Tim. p. 282.]

ΝΊΚΩΝ: Vide *Μικων.*

Νόμος: Vide *Βασιλέως νόμος*, et *Σόλων.*

Νῦν: Vide *Photii aequales.*

ΞΕΝΑΓΌΡΑΣ: 157 *Κέρκωπες.*

ΞΈΝΑΡΧΟΣ: 485 *Ῥηγίνους.*

[*Ξενικόν:* 369 *Παιδισκάριον.*]

ΞΕΝΟΦΩΝ: 6 *Ἀγώγιον* 7 *Ἀγωνιᾶι* [ad Cyrop. II. p. 54. B. sive 3, 15. Schn. refert Alb. ad Hesych.] 33 *Εὐθύωρον* 52 *Ζειραί.* 66 *Ἦλεγχον* 92 *Θίασος* 131 *Καρδιώττειν* 218 *Λεωργόν* 255 *Μελίνη* 269 *Μηχανικόν* 290 *Νεᾶν* 351 *Οὐροδόκην* [Suspectum nomen.] 409 *Πέμπτα* 436 *Ποδοστράβη: π.* 480 *Ῥαδιουργός: οὐχ* 481 *Ῥαδιουργός: πλαστ.* [Hellen. IV. 2. 14 et alibi] 511 *Σικυῶν* 616 *Ὑεικόν* 622 *Ὑπερδέξιον* 628 *Ὑποχοριζόμενοι* 631 *Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν* 651 *Φλιοῦντα* (Hellen. VII. 2. 11. Etymol. M. p. 796, 22. *Porson.*)

(773)

[De Xenoph. 162 *Κηφισόδωρος.*]

—— *Ἀναβάσει:* 133 *Καρπαία* 255 *Μελίνη.*

Κύρου Ἀναβάσει: [IV. 7, 16] 310 *Ξυήλην.*

—— *ἐν δ' Ἀναβάσεως:* 310 *Ξυήλην* (p. 338. B. = IV. 8. 25)

—— *ἐν τῇ ζ τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως:* 142 *Κατασκευάζειν.* (p. 406. B. = VII. 3. 32)

—— *ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς*: 30 *Εὐημερίαν.*
—— *ἐν Κύρου παιδείᾳ*: 49 *Ἑώς*: *οὐχὶ* 429 *Πιθανούς.*
—— *ἐν β'* (*Κύρου παιδείας*, p. 59. fin. *Albert.* Vide Schneider. ad II. 4. 20): 658 *Ὤγμενον.*
—— *ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ*: 284 *Μωρῶν.*
—— *Συμποσίῳ*: 532 *Σπουδάζω.*
[*Οἰκοδομικόν*: 619 *Ὑπαγωγεύς.* Vide *Λιθοποιοί.*]

ΟΜΗΡΟΣ: 4 *Ἀ* bis 7 *Ἀγῶνα*: *καὶ Ο.* 8 *Ἀδημονεῖν* 22 *Ἐσφηκωμένον* 62 *Ἥ δ' ὅς*, bis 82 *Θέμενος* 150 *Κατουλάδα* 156 *Κερβέριοι* 180 *Κρόκην νήθειν* 207 *Λάπαθον* 212 *Λειτά* 216 *Λέσχαι*: *λ.* 217 *Λεύκη* 225 *Λινόν Λύγος* [Imo *Λυγιζ.* Vide infra.] 239 *Μα*, bis 248 *Μαρώνεια* 284 *Μωρότερος Μωρύχου* 309 *Ξύει* 316 *Ὁδός*: *Δ.* *Ὁδός*: *ἀρ.* 334 *Ὁμοῦ*: *Δ. τῶ* 347 *Ὀρνάνη*: *Λ.* 353 *Ὄσσος* 360 *Οὔπως* 370 *Παιπάλημα*: *οἱ μέν* 380 *Παραβάλλεσθαι*: *τὸ ἐ.* 413 *Περιαγειρόμενοι* 415 *Περιδεδόσθαι* 425 *Περιωπή*: *καὶ π.* (Il. *Δ.* 528) 433 *Πλεύμων* 427 *Πῃ̃* [imo sine nomine] 438 *Πολεμησείειν* 443 *Πόρδαλιν* 448 *Πρό* 487 *Ῥήτορες* 491 *Ῥοῖζος*: *παρ'* 501 *Σαρδόνιος γέλως*, bis 518 *Σκέπαρνον* 563 *Σῶμα* 566 *Τάλαντον*, bis 607 *Τροφή.*
—— *ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις*: 334 *Ὁμοῦ*: *Δημοσθέ-*(774)*νης τῶ.*
—— *ἐν Ὀδυσσείᾳ*: 239 *Μα.*
(Homerus) *ὁ ποιητής*: (Il. N. 103) 64 *Ἴϊα* 454 *Προικός* [486 *Ῥήσεις*: *καλεῖται.*]
(Homerus) [4, 19 *Ἀ* 5 *Ἄαπτον*] (Il. Z. 152) 22 *Ἔστι* (Od. *Θ.* 232) 34 *Εὐκόμιστος* (Od. *Θ.* 507. *Λ.* 402. [ubi vide Porsonum]) 63 *Ἑέ* (Il. Z. 511) *Ἤθη* (Od. E. 1. Il. *Φ.* 155. 111) 78 *Ἠώς* [Il. *Λ.* 105]

233 *Λυγιζόμενος* 249 *Μασχάλην* 260 *Μετα*, septies 292 *Νεῖκος*, quater *Νεκταρεον* 310 *Ξυήλην* 327 *Ὀλέθρου π.* 328 *Ὀλιγωρήσετε* [404 *Πεζίδα*] 427 *Πηῖ* 599 *Τρέφεσθαι*, bis [Vide 607 *Τρόφι κῦμα.*] 608 *Τρυγόνα ψ.* 611 *Τυφλῶν ὀνείρων.*

[*Οἱ μεθ' Ὅμηρον*: 62, 9 *Ἡ δ' ὅς.*]

[*Οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἀπαγγέλλοντες*: 484 *Ῥαψωιδοί.*]

ΟΡΦΕΥΣ Φυσικῷ: (*Φυσικοῖς* Etym. M. p. 768, 6) 604 *Τριτοπάτορες.*

Τὰ Ὀρφικά: 605 *Τριτοπάτωρ.*

[*Οἱ παλαιοί* (Vide *Ἀρχαῖοι*): 70 *Ἦν*: *ἀ. τ. ἤμην Ἦν*: *δασέως.* Sed vide an ibi delenda sit var. lect. superiorum *τὸ δὲ παλαιὸν*, et legendum, *λέγηται· ἐν Μενάνδρου Αὐτόν.* 114 *Ἴσκειν* 207 *Λαμπρῶς* 213 *Λεκάνη* 252 *Μεθῆκεν* 277 *Μουσικήν* 311 *Ξύν* 325 *Ὀκνεῖν* 348 *Ὅρμενα* 354 *Ὀσχοφορεῖν* 356 *Οὐδείς*: *οἱ Οὐδένες* 402 *Πατρώων* 429 *Πιθάκνη* 487 *Ῥήτωρ*, ubi *τὸ πατρῶον* 507 *Σέσωται* 518 *Σκέπαρνον* 528 *Σοφιστής*: *ἀπ.* 572 *Ταχύ* 603 *Τρίτον ἡμίδραχμον* 611 *Τυραννεύσασαν* 628 *Ὑποκρίνεσθαι* 636 *Φαινόλης.*]

—— [Attici scil. 288 saepe.]

[*Οἱ παλαιστριτικοί*: 600 *Τριαχθῆναι.* Vide in *Ἀθληταί.*

(775) *ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΣ ἐν ζ τῶν Τρωϊκῶν*: 243 *Μακροκεφάλους.*

[*Παροιμίαι* (Vide *Ἀδηλοι*): 12 *Ἔργα νέων Ἐρεβίνθινος Δ.* 22 *Ἐς τὸν λιμένα* 23-24 *Ἔσχατος Μυσῶν* 28 *Εὕδοντι δ'* 60 *Ἡ δεῖ χελώνης* 61 *Ἡ δὲ αἴξ* 65 *Ἡ κύων* 67 *Ἡ Λύκου δ.* 68

Ἡμένη πελειάς *Ἡ μὲν κλέος* 76 *Ἦσάν ποτ'* 88 *Θεσσαλὸν νόμισμα* 93 *Θρᾷκες ὄρκια* 97 *Θύραζε Κᾶρες* 106 *Ἰλιὰς κακῶν* 120 *Καδμεία νίκη* 124 *Κακὴ μὲν ὄψις* 130 *Κανθάρου μελ.* 139 *Καταμηλῶν Κατὰ ναῦν* 158 *Κεστρεῖς* 164 *Κίγκλος* 174 *Κοινὰ τὰ φίλων* 179 *Κριὸς τροφεῖα Κριοῦ διακονία* 184 *Κύδος* 186 *Κύλλου πήραν* 195 *Κύων ἐ. φ. Κύων π. ἐ.* 198 *Κωρυκαῖος* 201 *Λαγωὸς κ. Λαγωὸς π.* 209 *Λάρος ἐν Νεμέσει* 212 et 224 *Λιμῷ Μηλίῳ* 214 *Λέοντα ξ.* 215 *Λεσβίων ἄ.* 217 *Λευκὴν μάζαν* 220 *Λήμνιον κ. β.* 223 *Λίθον ἔψεις* 230 *Λοκρῶν ξ.* 235 *Λύκος ἀετόν Λύκος ἔχανεν Λύκου δεκάς: παρ.* 245 *Μᾶλλον Φρύξ* 251 *Μεγαρέων δ.* 261 *Μετὰ Λέσβιον* 265 *Μέτρωι ὕδωρ* 269 *Μία λόχμη Μία χελιδών* 272 *Μισητή* 282 *Μὺς λευκός* 283 *Μυσῶν λείαν* 284 *Μωρότερος Μωρύχου* 303 *Νοῦς οὐκ ἔνι* 315 *Ὁ Διὸς Κ.* 321 *Οἶνος ἄ.* 326 *Ὀκτώπουν* 336–338 saepe 353 *Ὀστράκου περιστροφὴ* 357 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ. Οὐδ' ἐν σελίνοις* 359 *Οὐκ ἐπαινεθείης Οὐκ ἐπὶ τῆς* 360 *Οὐ μάλα κυκκᾶς* 363 *Οὐ φροντίς* 367 *Ὄψ' ἦλθες* 378 *Πάντα θεῖ Πάντα λίθον* 383 *Παραιξορουσον* 385 *Παρὰ κωφύν* 387 *Παραλοῦμαι* 419 *Περὶ ὄνου* 424 *Περὶ τῆς ἐν Δ.* 428 *Πηλέως μάχ.* 448 *Πρεσβύτερος Κόδρου Πρινὴ πτίσαι,* ter 468 *Πρωκτὸς λουτροῦ* 473 *Πύθου χελιδόνος Πυθώδε ὁδός* 476 *Πῦρ ἐπὶ πυρί* 489 *Ῥοδίων χρησμός* 496 *Σάγρα: ποτα-*(776) *μός* 500 *Σαρδόνιος γέλως* 503 *Σαυτὴν ἐπαινεῖς* 522 *Σκνὶψ ἐκ χ.* 524 *Σκοραχίζονται* 569 *Τὰ πρῶτ' αρ.* 570 *Ταντάλου Τὰ τῶν φόρων* 571

Ταῦτα πράσσων 572 *Ταχυβάμονας* 576 *Τενέδιος ᾱ. Τενέδιος ξ.* 585 *Τὴν 'Αχεσαίου* 586 saepe 591 *Τίς τρόπος* 593 *Τὸ θερμὸν* 595 *Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν* 597 *Τοὺς ἑτέρους* 598 *Τραγικὸς πίθηκος* 599 *Τρία καὶ δύο* 608 *Τρυγόνα ψ.* 609 *Τρύχνον* 613 *Τῶν τριῶν* 614 *Ὑγιέστερος ὄμφακος* 617 *Ὕλαν κρ. Ὑμεῖς ὦ M.* 621 *Ὑπέρα* 623 *Ὑπέρου π. Ὑπὲρ τὰ K.* 635 *Ὑς ὑπὸ ῥ.* 656 *Ψύψαρα* 657 *Ψωλὸν γ.*]

—— [*Αὕτη* (*ἡ παροιμία*, scil. Vide Schaef. ad Greg. pp. 14. 1065): 279 *Μυκώνιος γείτων* 570 *Τὰ Σαμίων.*]

—— [*αὐτή*: 579 *Τετράδι γεγ.*]

—— [*λεγόμενον*: 315 *Ὁδοῦ π.* 565 *Τάδ' οὐ παρά.*]

—— [*τίθεται ἐπί*: 564 *Τάδε ἐκ τοῦ.*]

—— [*ἐπὶ τῶν*: 579 *Τετράδι γ.*]

—— [*ἡ*: Forsan p. 562, 19. ut in solenni isto *ὅμοία τῇ* apud Paroemiographos. *τὸ* pro *ἡ* Etymol. M. sed ex ipsius aut scribae conjectura natum puto.]

[*Πελληνεῖς*: 250 *Μαστῆρες.*]

[*Πέρσαι*: 129 *Κάνδυς* 131 *Καρδαμάλη* 164 *Κίδαρις.* 270 *Μίθρου* 383 *Παράδεισος* 389 *Παρασάγγης* 500 *Σαράβαρα Σάραπις* 587 *Τιάρα.*]

ΠΙΝΔΑΡΟΣ: 74 *Ἥρας δεσμούς* 222 *Λίβανον.* [Pindarus Isthm. VIII. 95.] 233 *Λύει δέ* [Olymp. I. 4.] 251 *Μεγάνορος* [Pyth. III. 191] 494 *Σμικρὸς ἐν σμικροῖς.*

—— *ἐν Διθυράμβοις*: 373 *Παλιναίρετος.*

[*Οἱ πλάσται*: 139 *Κάναβος.*]

(777) *ΠΛΑΤΩΝ* (comicus): 420 *Περὶ πόδα* 482 *Ῥακετρίζειν.*

—— *ὁ κωμικός*: 433 *Πλειστηριάσαντες.*

—— [Plato comicus, Hesych. et Suid.]: 179 *Κριὸν ἀσελγόχειρων.*

—— *Ἀδώνιδι*: 225 *Λιπομαρτύριον* 623 *Ὑπέρου περιτροπή.*

—— *Ἑλλάδι*: 638 *Φάλαγξ.*

—— *Λάκωσι*: 279 *Μυλαβρίδες.*

—— (Plato; vide Hesych. v. *Μαμάκυθος*. *Albert.* Imo incertus comicus; vide in *Κωμικοί*.) *Μαμακύθῳ*: 530 *Σπεῖρα.*

—— *Μενελάῳ*: 590 *Τί οὐκ ἀπήγξω.*

—— *Νήσοις*: 568 *Τάξαι.*

—— *Ξάνθαις*: 583 *Τευτάζειν.*

—— *Περιαλγεῖ*: 414 *Περιαλγής.*

—— *Σκευαῖς*: 420 *Περὶ πόδα.*

—— *Συμμαχίᾳ*: 383 *Παραθήκην.* Vide Porsoni Adverss. p. 298.

—— *Φάωνι*: 400 *Παρουσία.*

—— (philosophus): [9 *Ἄδην*] 48 *Ἑωράκη* [Lyside p. 262, 28. Bas. sec. 207. HSt.] 67 *Ἤλύγη* 81 *Θαυμαστότερον* [Rep. IX. p. 456, 38. Bas. 575. C. HSt.] 106 *Ἴκταρ* 124 *Κάκη*: *κακία.* Vide in *Πλάτωνι Νόμοις* 128 *Καλλωπίζεσθαι* 148 *Κατεύχεσθαι* [*Πολιτ. α΄. Harpocr.* nempe prop. init. p. 371, 15. Bas.] 205 *Λαμπάδιον* [Euthyd. p. 279, 20. Bas. 298. C. HSt. Vide Schol. Ruhnk. p. 98.] 224 *Λίνον λίνῳ* 236 *Λυόμενος* [Vide Schol. Ruhnkenii pag. 204. ad Tim. pag. 475, 7. Bas. 22. D. HSt.] [Locis apud Ruhnk. ad Tim. p. 176.] 245 *Μανά* (Rep. IX. p. 456, 44. Bas. 575. D. HSt. Plutarch. II. p. 792. E.) 268 *Μητρίδα* 271 *Μίσασθαι* [*Νόμων α΄* Harpocr.] 316 *Ὀθνεῖος* 409 *Πέμπτα* 434 *Πλοῖ* [Vide Tim. p. 500, 6. Bas. 89. A. HSt.](778)

[Locis apud Ruhnk. ad Tim. p. 222.] 459 *Προσέπαισεν* [Legg. II. p. 525, 41. Bas. 666. A. HSt.] 476 *Πῦρ ἐπὶ πυρί* 480 *Ῥά* 529 *Σπάρτον* [Rep. II. p. 337, 26. Bas. 372. C. HSt.] 531 *Σποδιοῦσιν* 536 *Στεργέτω* 563 *Σωμάτια* 577 *Τεραΐζεις Τέραμνον* [Tim. p. 439, 31. Bas. 61. E. Hst.] 594 *Τομόν* (Legg. VII. p. 574, 40. Bas. 808. A. ed. HSt.) 606 *Τροπίδια* 611 *Τυραννεύσασαν* 642 *Φαῦλον: ἡμ.* [Legg. XI. p. 616, 18. et VI. p. 557, 43. Bas. 918. C. et 756. fin. HSt.] 643 *Φαῦλον: τὸ* 658 *Ὧδε.*

—— *ὁ φιλόσοφος*: [Locis apud Pierson. ad Moerin p. 159] 13 *Ἐρεσχηλεῖν* 647 *Συηγία* [Vide 616. *Τηνῶν ϑρ.*]

—— (Plato) *ὁ φιλόσοφος*: 30 *Εὔηθες: ἐπὶ τοῦ βελτ.* [Ad Platonem refert Albertus, tacente Porsono. Vide Bekkeri Anecdot. p. 91.]

—— (Plato) *Ἀλκιβιάδῃ*: [221, 14. Bas. 119. C. HSt.] 100 *Ἰδέας* [221, 28. Bas. 120. A. HSt.] 350 *Ὀρτυγοκόπος.*

—— *Γοργίᾳ*: [322, 51. Bas. 499. C. HSt.] 595 *Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.*

(Plato) *Γοργίᾳ*: (Imo *Πολιτείας γ'*. p. 405. C. HSt. 398, 43. Bas.) 223 *Λυγιζόμενος.*

—— (Plato) *Εὐθυδήμῳ*: (269, 2. Bas. 271. C. HSt.) 61, 12 *Ἤδη.*

[Plato Euthyd. p. 277, 26. Bas. 293. D. HSt. Vide Abresch. ad Hesych.] 126 *Καλὰ δὴ π.*

—— *Θεαιτήτῳ*: [85, 10. Bas. 183. D. HSt.] 110 *Ἱππέας εἰς πεδίον* (81, 3. Bas. 172. E. HSt.) 585 *Τηνάλλως* [78, 30. Bas. 166. C. HSt.] 616 *Τηνῶν*

Θρεμμάτων [76, 23. Bas. 161. A. HSt.] 625 *Ὑπηνέμια: λέγ.*

[Plato Theaet. p. 89, 18. Bas. 194. B. HSt.] 139(779) *Καταντιχρὺ καί.*

— [Plato Ion. p. 361, 39. Bas. 533. D. HSt.] 73 *Ἡρακλείαν λίθον.*

— *ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος:* [58, 28. Bas. 413. A. HSt.] 624 *Ὑπὲρ τὰ ἐσχαμμένα.*

— *Λύσιδι:* [263, 32. Bas. 210. A. HSt.] 584 *Τέφραν.*

— (Plato) *Λύσιδι* [prop. fin.]: 433 *Πλημμελεῖν.*

— *Νόμοις:* [XII. p. 625, 29. Bas. 944. C. HSt. Vide Porson. Opusc. p. 266. Idem locus respici videtur in *Κάχη: δειλία*, ubi *Νόμων ἡ.*] 125 *Κάχη: βαρέως* [I. p. 515, 43. Bas. 637. E. HSt.] 142 *Κατασκεδάζειν* (I. p. 512, 40. Bas. 629. D. HSt.) 305, 17 *Νῦν δή.*

— (Plato) *Νόμων β'* [523, 43. Bas. 661. A. HSt.]: 593 *Τολμῆσαι.*

— *Νόμων γ':* (p. 531. ult. Bas. 683. E. HSt.) 305 *Νῦν δή.* [Ubi *νόμοις ἡ*, sed lege, *Νόμοις· ἢ νῦν.*]

— *Νόμων δ':* Vide *Νόμων ί.*

— *Νόμων ς':* (562, 13. Bas. 768. B. HSt.) 10 *Ἀδιάφθορον* [Imo ζ'. p. 582, 18. Bas. 822. C. HSt.] 619 *Ὑμνούντων.*

[Plato Legg. VI. p. 566, 3. Bas. 782. C. HSt. Vide Ruhnken. ad Tim. p. 211.]: 407, 1 *Πελανοί: πέμματα.*

— *Νόμων ζ':* [531, 13. Bas. 819. D. HSt.] 616 *Ὑηνῶν θρεμμάτων.* [Vide in *Νόμων ς'.*]

— *Νόμων ἡ:* (589, 46. Bas. 649. Laemar. 845. B. HSt.) 353 *Ὀσταφίδα.*

Vide in *Νόμοις* et *Νόμων γ'*.

—— (Plato) *Νόμων ϑ'*: [in fine] 237 *Λύση* 434 *Πλημμελεῖν* [599, 46. Bas. 872. E. HSt.] 593 *Τολμῆσαι*.

(780)—— (Plato) *Νόμων ί.* (prope fin.) 344 *Ὀργεῶνες*, ubi *Νόμων δ'*.

—— *Νόμων ιά*: (615, 20. Bas. 676. D. Laem. 916. A. Hst.) 223 *Λιθῶντας*.

(Plato) *Νόμων ιά*: [615. ult. Bas. 917. D. HSt.] 163 *Κίβδηλον*.

—— (Plato) *Νόμων ιβ'*: (625. 626. Bas. 945. HSt.) 32 *Εὐθύναι*, bis.

(Plato Legg. XII. p. 626, 40. Bas. 947. D. HSt.) 223 *Λίθων ποτίμων*.

—— (Plato) *Πολιτείᾳ*: (VI. p. 680. A. 2. Frf. 82, 26. Ald. 429, 41. Bas. 496. D. HSt. Themist. p. 308. A. 326. B. 104. C.) 50 *Ζάλη*. (X. p. 617. E. HSt. 472, 28. Bas.) 317 *Οἳ*: *περισπ.* (IV. p. 409, 30. Bas. 436. A. HSt.) 607 *Τροφή*.

—— (Plato) *Πολιτείας ά*: [371, 39. Bas. 329. B. HSt.] 619 *Ὑμνεῖν* 643 *Φαῦλον*: *τὸ* [ubi e Suida lege *δ'*. scil. p. 404, 41. Bas. 423. C. HSt.]

(Plato, Rep. I. init. p. 371, 9. Bas.) 61 *Ἦ δ' ὅς*. [E Platone l. c. sumtum videtur ibidem *ἦν δ' ἐγώ*.]

—— (Plato) *Πολιτείας β'*: (389, 43. Bas. 378. D. HSt.) 74 *Ἥρας δεσμούς* (378, 16 [imo 382, 16] Bas. 358. D. HSt.) [Vide p. 379, 9. Bas. 348. A. HSt. et Schol. Ruhnk. p. 148.] 143 *Κατατείνας ἐρῶ*. (384, 28. Bas. 364. D. HSt.) 248 *Μαρτύρωνται* (383, 22. Bas. 361. C. HSt.) 572 *Τεγχθέντων*.

[Plato Rep. II. p. 387, 34. Bas. 372. E. HSt.] 651 *Φλεγμαίνουσαν.*

—— *Πολιτείας γ'*: (396, 4. Bas. 398. A. HSt.) 14 *Ἐρίφ στέψαντες*, ubi *Πολ. ί.* [400, 45. Bas. 411. A. HSt.] 271 *Μινυρίζω* (398, 36. Bas. 405. A. HSt.) 532 *Σπουδάζω.*

(Plato) *Πολιτείας γ'*: (396, 41. Bas. 399. E. HSt.)(781) 120 *Καθαίρωμεν* 233 *Λυγιζόμενος* (Vide supra in *Γοργίᾳ*) (393, 28. Bas. 434. Laem. 391. C. HSt.) 607 *Τροφή.*

—— *Πολιτείας δ'*: Vide in *Πολ. ά.*

—— (Plato) *Πολιτείας έ ἐπὶ τέλει*: (Imo x. in fine) 413 *Περιαγειρόμενοι.*

[Plat. Rep. v. prop. fin. Vid. Schol. p. 167.] 303 *Νυκτερίδος αἶνος.*

—— (Plato) *Πολιτείας ζ'*: 583 *Τευτάζειν* [scil. p. 483. C. Laemar. sive 428, 4. Bas. 521. E. HSt. docente Ruhnken. ad Tim. p. 254.]

—— (Plato) *Πολιτείας ή*: [449, 25. Bas. 555. B. HSt.] 391 *Παραστησόμεθα.*

—— (Plato) *Πολιτείας θ'*: (456, 7. Bas. 573. E. HSt.) 59 *Ἡγουμένου.*

(Plato Repub. IX. p. 456, 23. Bas. 574. D. HSt.) 103 *Ἱερὸν τί* et 295 *Νεωκορήσει.*

—— *Πολιτείας ί*: [Vide in *Πολ. γ'* et *έ*] 637 *Φαινόμενα.*

(Plato) *Πολιτείας ί*: [464, 49. Bas. 600. B. HSt.] 177 *Κρεόφυλος.*

[Plato Rep. X. p. 471, 46. Bas. 616. B. HSt.] 580 *Τεταμένον φῶς* [469, 41. Bas. 613. C. HSt.] 572 *Τὰ ὦτα ἐπί.*

—— *Πολιτικῷ*: (129, 18. Bas. 289. E. HSt. Themist. p.

306. D. 329. B. Thucyd. II. 51. Plut. II. p. 96. C.) 262 *Μεταποιεῖσθαι.*

—— *ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ:* [184, 16. Bas. 194. B. HSt.] 326 *Ὀχρίβας: τὸ λ.* [et *Ὀχρίβας: σχηνή.*] (Plato) *Συμποσίῳ* (177, 3. Bas. 174. D. HSt. Vide Porson. ad Med. 734.) 317 *Οἳ: περισπ.*

(Plato Symposio): 569 *Ταριχεύειν* [scil. p. 183, 1. Bas. 190. D. HSt. Vide Pors. ad Toup. p. 474.]

(782)—— *Τιμαίῳ:* 145 *Καταψήχεται* [497, 36. Bas. 82. E. HSt.] 372 *Παλιναίρετα: φευκτά.*

(Plato) *Τιμαίῳ:* (482, 31. Bas. 43. C. HSt.) 50 *Ζάλη* 60 *Ἥγεν* 214 *Λέμμα: κυρίως* (499, 43. Bas. 1086. A. Frft. 88. B. HSt.) 241 *Μαθηματικόν* 264 *Μέτρον* (482, 16. Bas. 42. D. HSt. Cl. Alex. p. 54, 26.=25, 7. ed. pr.) 343 *Ὄργανα χρόνου* (486, 6. Bas. 52. E. HSt.) 567 *Ταλαντουμένην* [551. G. Laem. 500, 28. Bas. 90. B. HSt. Ruhnk. ad Tim. p. 253.] 583 *Τεντάζειν.*

—— *Φαίδρῳ:* (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 369 *Παιδικά* (205, 39. Bas. 254. B. HSt.) 508 *Σέφθησαν* [202, 7. Bas. 242. A. HSt.] 533, 11 et 14 *Σταθερόν* [196, 33. Bas. 230. A. HSt.] 612 *Τυφών* [et *Τυφῶνος πολυπλ.* Vide Ruhnken. ad Tim. pp. 260, 1]

(Plato) *Φαίδρῳ:* (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 194 *Κυψελιδῶν ἀνάθημα.*

[Plato Phaedr. p. 212, 16. Bas. 272. c. HSt.] 123 *Καὶ τὸ τοῦ λύκου* [197, 50. Bas. 233. D. HSt.] 100 *Ἰδίαις δαπ.*

—— (Plato) *ἐν Φαίδωνι* (Vide *Περὶ ψυχῆς*): 350 *Ὀρτυγοκόπος* [Sed ibi *ἐμφαίνων* cum Leopardo legendum monet Porsonus ad Suidam.]

— (Plato) *Χαρμίδη*: (prop. init. p. 243, 4. Bas.) 9 *Ἄδην.*

— *Περὶ ψυχῆς*: (42, 51. 43, 1. Bas. 106. D. E. HSt.) 10 *Ἀδιάφθορον* (38, 27. Bas. 95. fin. HSt.) 642 *Φαῦλον*: *τό.*

(Plato) *Περὶ ψυχῆς*: (23, 41. Bas. 61. B. HSt.) 57 *Ἦ*: *χωρίς* (24, 46. Bas. 63. fin. HSt.) 61 *Ἤδη*: *ἀ. τ. ἥδειν.* (41, 11. Bas. 102. D. Hst.) 546 *Συγγραφικῶς* (38, 35. Bas. 96. B. HSt.) 598 *Τρέφεσθαι.*

Addit Porsonus (*Τάρταρος*) ita inclusum. Scil. p. 570, 4. ubi verba *περὶ ψυχῆς* forsan e sequentibus retrahenda putabat, vel articulos conjungendus, ut apud Suidam. Vide Phaedon. p. 44. fin. Bas. 112. A. HSt. et seqq.

[*Οἱ ποιηταί*: 49 *Ἑώς*: *οὐχὶ Ζαγρεύς* 72 *Ἤπειρος* 305 *Νυός* 343 *Ὀργεῶνας.*]

ΠΟΛΕΜΩΝ: 67 *Ἠλύσιον* 284 *Μωρότερος Μωρύχου* 575 *Τελμισεῖς.*

ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ Δημοτυνδαρέῳ: 613 *Τῶν τριῶν κακῶν*: *ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ*: 193 *Κύφωνες* 459 *Προσέκοψεν τῳ̃* 598 *Τράχηλοι.*

— *Δημόταις*: 291 *Νεανισκεύεται.*

— *Συντρόφοις*: 348 *Ὅρμενα.*

ΠΡΑΞΙΩΝ ἐν β' Μεγαρικῶν: 521 *Σκίρον*: *Σκ.*

ΠΡΟΞΕΝΟΣ: 208 *Λαρινοὶ βόες.*

Πυθικὸν ἀπόφθεγμα: Vide *Χρησμοί.*

Οἱ ῥήτορες: 8 *Ἀδελφίζειν* [167 *Κίος*] 370 *Παλαιὸν* [381 *Παραγραφή*: *οὐ*] 390 *Παράστασις*: *τύχομα* [393 *Πάρεδρος*] 404 *Πεδικά* [412 *Πέ-*

πλος] 439 *Πολιτεία* 447 *Πρέσβεων* [545 *Στρωτήρ* 629 *Ὑπὸ μάλης: τὸ*]

—— Vide in *Δικανικοί.*

[*Ῥωμαῖοι:* 302 *Νόμος: ὁ κ.* 401 *Πατάνια* 418 *Περίνησα* 436 *Ποδοκάκη: ξύλον* 460 *Προσκεφάλαιον* 511 *Σικάριοι.*]

ΣΆΚΑΣ (Acestor:) *Σάκας.*

[*Σάμιοι:* 304 *Νύμφαι: σκ.*]

ΣΑΠΦΏ: 81 *Θάψος* 490 *Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.*

De ea: 216 *Λευκάτης* [643 *Φάων*]

ΣΕΙΛΗΝῸΣ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσσας: 501 *Σαρδόνιος γέλως*, ubi *σέλινος* ms. *Σιμωνίδης* Suid. ed. Med. sed *Σιληνὸς* Kust. e ms. Tum *δευτέρῳ* Suid.

(784) *ΣΕΙΣΜῸΣ ἐν Νιόβῃ:* Vide *Αἰσχύλος.*

ΣΈΛΕΥΚΟΣ: 510 *Σησάμῃν.*

—— *ἐν τῷ Ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων:* 344 *Ὀργεῶνες.*

ΣΗ̃ΜΟΣ ὁ Δήλιος ἐν τρίτῳ: 446 *Πράμνειος οἶνος*

ΣΘΈΝΕΛΟΣ: 510 *Σθένελος.*

[*Σικελικαὶ* voces: 201 *Λάγεσις* 299 *Νήστης.*]

—— [*Σικελιῶται:* 131 *Καρδιώττειν* 166 *Κίναδος* 284 *Μωρότερος Μωρύχου.*]

—— [*Σικελοί:* 300 *Νιδες.*]

ΣΙΜΩΝΊΔΗΣ: 183 *Κύβηβον* 414 *Περιαγειρόμενοι* 501 *Σαρδάνιος γέλως.*

ΣΚΆΜΩΝ ἐν τῇ β' τῶν Εὑρημάτων: 652 *Φοινικήϊα.*

[*Σκύθαι:* 109 *Ἱππάκη.*]

ΣΚΎΛΑΞ ἐν Περίπλῳ: 626 *Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.*

ΣΌΛΩΝ: 102 *Ἰδύους* 164 *Κιγχάνειν* 437 *Ποιναν* 491 *Ῥοῦν.*

[De eo: 110 *Ἱππάς* bis 245 *Μᾶλλον Φρύξ* 288 *Ναυκραρία* 410 *Πεντακοσιομέδιμνον* 505 *Σεισάχθεια* 586 *Τὴν κ. σ. ἕλα.*]

—— [*Ἄξοσι* memoratur: 344 *Ὀργεῶνες.*]

ἐν πρώτῳ Ἄξονι: 514 *Σῖτος*: *καλεῖται.*

—— [Solonis, ut videtur, *Νόμοι*: 288 *Ναυκραρία.*]

[*Οἱ ἑπτὰ σοφοί*: 245 *Μᾶλλον Φρύξ.*]

ΣΟΦΟΚΛΗ̃Σ: 4 *Ἄ* 6 *Ἀγωγεύς* 7 *Ἀδαγμός* 9 *Ἀδηφάγοι* 19 *Ἐσέφθην* 37 *Εὐορνιθίαν* 53 *Ζημίαν λαβεῖν.* MS. Sangerm. [p. 98. Bekker.] *Ζημίαν λαβεῖν*: *ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι* 122 *Καθε-*(785)*λών* 148 *Κατεύχεσθαι τ. Ἀ.* 151 *Καυρός* 187 *Κύνβη* 216 *Λευγαλέα* 219 *Ληκυθιστής* 227 *Λίτρα*: *ἦν* 239 *Μάγαδις* 247 *Μαρεινη* 248 *Μάστακας* 255 *Μελίνη* 269 *Μιαίνεσθαι* 272 *Μνείαν* 312 *Ξυνῶνα* 326 *Ὀχριάζων* 329 *Ὁλοσπάδες* 346 *Ὀρθοκέρως* 346 *Ὀρθόφρων* 359 *Οὐκ ἐκφρῶσιν* 361 *Οὐράνιον ἄχος Οὐράν* 363 *Ὄφελμα* 374 *Παλίνσκιον* 444 *Πορσύνεται* 461 *Προστατήριος* 465 *Προυνούστερος* 470 *Πτέρυγας* 480 *Ῥαικούς* 484 *Ῥάχοισιν Ῥαψωιδὸς κ.* 485 *Ῥειτά* 488 *Ῥήτωρ*: *συνήγορος Ῥινός* 493 *Ῥυτῆρι* 497 *Σαλάβην Σαλάμβη* 511 *Σίκλος* 593 *Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ* 602 *Τρίπαια* 637 *Φαικω* 640 *Φαρμακίδα.*

—— *Αἰθίοψι*: 22 *Ἐσφηκωμένον* 346 *Ὀρθόπτερον.*

—— *Αἰχμαλωτίσι*: 643 *Φαῦλον.*

—— *Ἀνδρομέδᾳ*: 317 *Οἰητας.*

—— (Sophocles) *Ἀχιλλέως ἐραστᾶῖς*: 369 *Παιδικά.*

—— *Δόλοψιν*: 36 *Εὐναῖος.*

— *Ἑλένης γάμῳ*: 377 *Πανόν.*

— *Ἠλέκτρᾳ*: 249 *Μασχαλίσματα.*

— *Ἠριγόνῃ*: 595 *Τοπάζειν.*

— *Θησεῖ*: 342 *Ὄπνιον νέφος* [Vide 335 *Ὀμπνίου ν.*]

— *Ἰφιγενείᾳ*: 410 *Πενθερά.*

Ἰχνευταῖς: 489 *Ῥικνοῦσθαι.*

— *Κηδαλίωνι*: 217 *Λευκὴ στάθμη*, ubi ms. *κιδαλίωνι* 338 *Ὄνου σκιά.*

— *Κωμικοῖς* [Vide Athen. IX. p. 388. F.]: 413 *Πέρδικος ἱερόν.*

— *Ναυπλίῳ*: 150 *Κατουλάδα.* Vide Kust. ad Suid.

(786) — *Νίπτροις*: 400 *Παρουσία.*

— *Ὀδυσσεῖ*: 240 *Μάγνον.*

— [Sophocles *Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι*, Hesych. v. *Ἐλαιάεσσα*]: 298 *Νηδὺς ἐ.*

— [Soph. Oedip. Col. 1248. ut videtur; vide schol.] 485 *Ῥειπαί.*

— *Ποιμέσιν*: 307 *Ξανῶ.*

— *Ἐπὶ τεράρωι σατύροις*: 359 *Οὐκ ὤφιξεν* [Vide in Brunckii Fragmentis *Ἡρακλῆς ἐπὶ Ταινάρῳ.*]

— *Τρωΐλῳ* 497 *Σαχοδερμίτης.* Confer Lex. MS. Bibl. Coislin. p. 475. ubi male *Σαχοδερμάτης.* *Albert.*

— *Τυροῖ*: 571 *Ταυροφάγον.*

— *Τυροῖ β'*: 17 *Ἑρμηνοβοσκός.* Vide Bentl. ad Mill. p. 38.

— *Ὑδροφόροις*: 366 *Ὄχος Ἀκεσσαῖος* (Vide p. 365, 1.)

[*Σπαρτιᾶται*: 553 *Συνέφηβος.*]

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΣ ἐν β' τῶν Ὁμοιοτήτων: 429 *Πηνίον.*

ΣΤΗΣΙΜΒΡΟΤΟΣ: 612 *Τυφλότερος σπάλακος.*

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ: 66 *Ἠλίβατον* 122 *Καθελών* 412 *Πέποσχα* 599 *Τρία Στησιχόρου.*

De eo: 378 *Πάντ' ὀκτώ.*

ΣΤΡΆΤΤΙΣ: 214 *Λελεπασμένον* 609 *Τρῶγες.*

—— *Μακεδόσι:* 595 *Τόπιον.*

—— *Ποταμοῖς:* 224 *Λίνον λινωῖ.*

[*Ἡ συνήθεια:* 30 *Εὐημερία* 287 *Ναύκληρος:* *Ὑπ.* 515 *Σκαιεμβατεῖν* 544 *Στρωτήρ.*]

—— [*Συνήθως:* 34 *Εὐκρινής* 123 *Καιρός:* κ. 563 *Σῶ,* ubi *συνηθέστερον.* Sed Etymol. M. p. 742, 1. *ἡ δὲ συνήθης γραφή.*]

[*Συρακόσιοι:* 127 *Καλλικύριοι* 165 *Κιλλικύριοι.*]

[*Σύροι:* 495 *Σαβέκ,* ubi *Σύρας διαλέκτου* Lex. Bibl.(787) Coislin. p. 475.]

ΣΩΚΡΆΤΗΣ: De eo, 186 *Κύνα* [481 *Ῥαδαμάνθυος ὅρκοι.*]

—— historicus, [de quo vide Valck. ad Schol. Phoeniss. 45.] *ἐν ιβ':* 183 *Κύνειος.*

ΣΩΤΆΔΗΣ: 564 *Σωτάδεια.*

ΣΏΦΡΩΝ: 132 *Κάρκαρον* 227 *Λίτρα:* *ἣν* 310 *Σιήλην,* bis 314 *Ὀγκίαν* 379 *Παμφάλυα.*

—— *ὁ μιμογράφος* (ms. *μηνογρ.*) memoratur: 485 *Ῥηγίνους.*

—— *Ἀνδρείοις:* 479 *Πωλάς.*

[*Ἐν τοῖς ταχτικοῖς:* 54 *Ζυγός.*]

[*Ταραντῖνοι:* 487 *Ῥῆτρα.*]

[*Οἱ τέκτονες:* 186 *Κυμάτια* 233 *Λυγῶδες* 458 *Προσαγώγιον.*]

[*Οἱ τελῶναι:* 513 *Σιρομάστης.*]

ΤΈΡΠΑΝΔΡΟΣ: 346 *Ὄρθιον νόμον.* Vide Ind. Verborum.

[*ΤΕΡΨΊΩΝ:* 61 *Ἡ δεῖ χελώνης.*]

ΤΗΛΕΚΛΕΙΔΗΣ (Vide *Τηλεκλῆς*): 238 *Λυχνοκωσα* 257 *Μέμφειραν* 495 *Σαβαρίχιν* 496 *Σάθων* 565 *Τάδ' οὐ παρά.* Vide 613 *Τῶν δυνατῶν.* 579 *Τερπότραμις* 583 *Τευτάζειν* 613 [*Τῶν δυνατῶν*] Ita inclusum addit Porsonus.

—— *Ἀμφικτύοσιν*: [Athen. VI. p. 268. B.] 144 *Κατὰ χειρός* 504 *Σεῖσαι*, ubi *προσκαλέσασθαι* Porsonus Opusc. p. 287. et confert Aristoph. Plut. 507.

—— *Ἡσιόδῳ*: 356 *Οὐδαμῆ.*

—— *Πρυτάνεσι*: 480 *Ῥαγδαίους.*

ΤΗΛΕΚΛΗΣ: (forsan *Τηλεκλείδης*, *Alb.*) 100 *Ἰβύ.*

ΤΙΜΑΙΟΣ: 501 *Σαρδόνιος γέλως.*

(788)—— *ἐν ε'*: 127 *Καλλικύριοι.*

—— *ἐν τῷ ϑ'*: 174 *Κοινὰ τὰ φίλων.*

ΤΙΜΑΧΙΔΑΣ: 514 *Σῖτος*: *καλεῖται.* De Timachida vide Kuster. ad Suid. v. *Ἀργᾶς.*

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ: 49 *Ζάγρα.*

Οἱ τραγικοί: 168 *Κληῖσαι* 222 *Λιβρόν* 240 *Μάγους* [241 *Μαίμακον*] 460 *Προσίσχε* 508 *Σέφθησαν* 530 *Σπεῖρα* 567 *Ταλαπείριον* 598 *Τρανές.*

[*Ἡ τραγωδία*: 274 *Μονωιδία* 353 *Ὄσσος* 357 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.*]

(Tragicus anonymus): 620 *Ὑπάρχων.* Vide Suidam v. *Ὡς οὐχ*, Valck. ad Phoen. 1576. et quos citat Kiddius ad Porsoni Opusc. p. 369.

ΤΥΡΤΑΙΟΣ ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής: 611 in voce.

ΥΠΕΡΙΔΗΣ: 27 *Εὔβουλος* 30 *Εὐημερία* 54 *Ζυγομαχεῖ* 86 *Θέσθαι* 95 *Θριπηδεστόν* 126 *Κακώσεως* 150 *Καττύεσθαι* 155 *Κεραννύουσι* 229 *Λόγου χάριν* 273 *Μοιχίδιον* 287 *Ναύκληρος*: *Υ.* 301 *Νοθεῖα* 314 *Ὀβολοστατοῖ* 346 *Ὀρθῆς*

δὲ τῆς Ὀρθὴν δ' ἐντ. 392 Παραχειμάζοντι 406 Πελαγίζειν 436 Ποδοστράβη: π. 452 Προέπεσον 478 Πωλητήριον 479 Πωλάς 556 Σύνταξις: ἀντὶ τοῦ 599 Τριακάς 630 Ὑποστήσας 649 Φιλοτησία: Δ.

—— Κατὰ Ἀντιθέου (Lege Μαντιθέου ex Harpocr. Alb.): 518 Σκευοποιοῦντα.

—— Πρὸς Ἀριστογείτονα: 352 Ὅσιον: Ὑπ.

—— Κατὰ Αὐτοκλέους: 266 Μηλόβιος.

—— Κατὰ Δημάδου: 227 Λιτή: τῆς 340 Ὀξυθύμια: Υ. 393 Παρεῖαι ὄφεις: ὀνομ.

—— Κατὰ Δημοσθένους: 143 Κατατομή 300 Νικάνωρ 382 Παραγραφή: οὐ μόνον.

—— Ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν: 411 Πεντηκοστή.

—— Κατὰ Πασικλέους: 550 Συμμορία: Δημ. (789)

—— Κατὰ Πατροκλέους: 381 Παράβυστον 654 Φορβαντεῖον.

(Κατὰ Πατροκλέους, Harpocr.): 293 Νεμέας αὐλ.

—— Πρὸς Πολύευκτον: 549 Συμμορία: Δημοσθένης. Ubi mox, κατὰ Πολυεύκτου.

[Οἱ ὕστερον: 343 Ὀργεῶνας.]

ΦΑΊΔΩΝ Σωκρατικὸς Ζωπύρῳ: 229 Λογάρια.

ΦΑΝΌΔΗΜΟΣ ἐν τῇ ε' Ἀτθίδι: 397 Παρθένοι: τάς.

—— ἐν ς': 604 Τριτοπάτορες.

ΦΕΡΕΚΡΆΤΗΣ: 9, 22 Ἀδηφάγοι 25 Ἕτερος 26 Ἐτεταμένα 30 Εὐημερίαν 122 Καθηγεῖσθαι 131 Καπνοι 132 Καρκίνος: Λ. 165 Κιλίκων 209 Λάσανα 219 Ληκῆσαι Ληκούμεσθ' ὅλην [sed vid. in Arist. Thesm.] 268 Μητρίδα 285 Ναυκισήρεις. V. Albert. ad Hesych. v. Μετάλλειον μύρον. Porson. 422 Περιστερόν 432 Πλατιά-

σαι 492 Ῥυπαίνω 522 Σκίρον: τόπος Σκιτών [„Leg. Σκίρων.“ *Albert.* quae verba delet Porsonus. Vide Schol. Arist. Eq. 631. Σκίτων servi nomen, Herodot. III. 130] 524 Σκόνυζαν 528 Σόφισμα 541 Στρατηγίς 547 Συηνία 560 Σφῆκες 583 Τευτάζειν 598 Τραπέμπαλιν 598 Τραύξανα 635 Ὑφόλμιον Ὕφος 650 Φῖτυ 651 Φοβερός.

—— Αὐτομόλοις: 401 Πασσυδί 541 Στραγγαλίδες.

—— Ἰπνῷ: 626 Ὑπόβολον.

—— Κοριανοῖ: 596 Τοῦ: καὶ ἐπὶ 619 Ὑοσκυαμῶν.

—— Κραπατάλοις: 307 Νωτοπλῆγα 647 Φίλιος.

—— Λήροις: 188 Κυντερώτατα. 366 Ὄχθοιβος.

—— (Pherecratis, vide Harpocr. in Μεταλλεῖς) Μεταλλεῖς: 32 Εὐθὺ Λυκείου.

—— Μυρμηκανθρώποις: 573 Τεθολωμένος, „bis.“ Pors.

(790)—— Πετάλῃ: 204 Λακπατεῖν.

ΦΕΡΕΚΡΑΤΗΣ: 616 Ὕης.

[ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΔΗΣ: 647 in voce.]

ΦΙΛΑΡΧΟΣ. Vide Φύλαρχος.

ΦΙΛΕΑΣ: 86 Θερμοπύλαι.

ΦΙΛΙΜΩΝ: 98 Θυρσόν 249 Ματτύης [ubi φιλήβων ms.] 326 Ὀκτώπηχυς 503 Σαυτὴν ἐπαινεῖς 602 Τριτημόριον: τοὺς 603 Τριτημόριον: Δ.

—— Ἐφεδρίταις: 371 Παλαστή.

—— Νυκτί: 585 Τηνάλλως.

—— Παγκρατιαστῇ: 448 Πρό.

—— Ὑποβολιμαίῳ: 539 Στοιχεῖον: ἡ σκ.

ΦΙΛΗΣ: Vide Φύλλις.

ΦΙΛΙΝΟΣ: 89 Θεωρικά: χρήματα.

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ: 238 *Λυχνοῦχον* 243 *Μακρὸν ποιῶ* 369 *Παιδισκάριον* 657 *Ψωμοκόλακες.*

—— *Φιλαθηναίῳ*: 547 *Συκάμινα.*

[*Ὁ φιλόσοφος*: Vide *Πλάτων.*]

ΦΙΛΟΧΟΡΟΣ: 15 *Ἑρμῆς ὁ πρὸς* 129 *Κανηφόροι*: *Φ.* 144 *Κατατομή* 177 *Κρηπίς*: *τ.* 223 *Λίθος* 234 *Λύκειον*: *ἓν τῶν* 317 *Οἴηθεν* 344 *Ὀργεῶνες* 423 *Περίστοιχον* 442 *Πομπεία*: *λέγ.* 462 *Πρὸς τῇ πυλίδι* 505 *Σεισάχθεια* 550 *Συμμορία* 552 *Συγγραφεῖς* 579 *Τετράδι γέγονας* 602 *Τρικέφαλος*: *ὁ Ἑρμῆς* 604 *Τριτοπάτορες* 605 *Τριτοπάτωρ.*

—— *β' Ἀτθίδος*: 175 *Κοβαλεία* 521 *Σκιρόν*: *Σ.*

—— *ἐν τῇ Πρὸς Ἄλυπον ἐπιστολῇ*: 606 *Τροπηλίς.*

—— *ἐν τῷ Περὶ ἡμερῶν*: 605 *Τρίτος κρατήρ.*

—— *ἐν Τετραπόλει*: 591 *Τιτανίδα γῆν.*

ΦΙΛΥΛΛΙΟΣ: 261 *Μετακέρας.* (791)

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ: 339 *Ὀξίνην.*

[*Οἱ φρεωρύχοι*: 596 *Τόρος.*]

[*Φρύγες*: 37 *Εὐοί· σαβοί*: *μ.* 52 *Ζέτνα* 182 *Κύβηβος* 228 *Λιτύερσαν.*]

ΦΡΥΝΙΧΟΣ: 560 *Σφηκῶσαι* 599 *Τριάκοντα* 639 *Φανόν* 655 *Ψόφος.*

—— *Μονοτρόπῳ*: 397 *Παρθένοι*: *τάς.*

—— *Μούσαις*: 120 *Καδίσκος*: *ἀ.*

—— *Μύσταις*: 583 *Τευτάζειν.*

ΦΥΛΑΡΧΟΣ: 319 *Οἰκουρὸν ὄφιν.*

—— *ἐν ι*: 587 *Τιάρα*, ubi *φιλαρχον ἴ* ms. „ut alibi scribitur, v. c. in Plutarcho T. II. p. 345. E. 362. B. C.“ *Herman.*

ΦΎΛΛΙΣ ὁ μουσικός: 523 *Σχολιόν* [ubi *φλῆς* ms. sed *Φύλλις* Suid. et Scholiastae Platonis p. 103. Aristophanis ad Ran. 1337. Vesp. 1231.]

ΦΩΤΙΟΣ, sive potius lexicographi ab eo descripti:

[*ἐγώ*: 48 *Ἑωλοκρασία*: *ἑ.* 51 *Ζάμολξις* 478 *Πωλοῦσιν* 602 *Τριτημόριον*: *τούς* 609 *Τρύχνον*.]

[*ἡμεῖς*: 316 *Ὁδός*: *ἀρσ.* 348 *Ὅρμενα* 640 *Φαρμακός*: *ὄν.*]

[*εἴρηται ἐν ἑτέροις*: 100 *Ἰαμβύκη.* Non liquet.]

PHOTII, sive potius lexicographorum ab eo descriptorum, aequales:

[*ἡμεῖς*: 12 *Ἐρανιστάς* 17 *Ἐρυγγάνειν* 42 *Ἔφηλον* 61 *Ἤδη*: *πρὸ* 73 *Ἡρακλεώτης λίθος* 111 *Ἶπνος* 119 *Κάβαισος* 125 *Καικάβη* 131 *Καρδιώττειν* 168 *Κλαιήσει* 173 *Κνηκίδας* 186 *Κυλοιδιαῖν* 198 *Κωπῆρες πλοῖον* 213 *Λεκάνη* 223 *Λιγαίνειν*: *τὸ* 227 *Λιστριον* 228 *Λογγάσω* 229 *Λογοποιός* 239 *Μα Μαγγανεία* 241 *Μαῖαν* 275 *Μορμώ* 277 *Μουνυχιών*: *καὶ* 310 *Ξυήλην* 318 *Οἰκείαν* 319 *Οἰκίσκωι* 325 *Ὀχλάξ* 349 *Ὀρός* 354 *Ὀσφραίνεσθαι* 361 *Οὐρητιᾶν* 362 *Οὐσίαν* 367 *Ὀψώνιον* 385 *Παράκλητος* 405 *Πέζα* 419 *Περιοίκιον*: *Ἰσ.* 433 *Πλειστοβολεῖν* 434 *Πληρωτής* 457 *Προπέρυσιν* 472 *Πυελίδα* 481 *Ῥαθυμεῖν* 483 *Ῥάφανος* 493 *Ῥυτά*: *συνεστ.* 507 *Σέρφοι* 515 *Σκάλος* 525 *Σκῦλα*: *λέγ.* 529 *Σπαρτοπώλιον* 530 *Σπεύδειν* 534 *Σταλαγμόν* 538 *Στιγμήν* 539 *Στοιβήν* 540 *Στολήν* 549 *Συμμορία*: *Δ.* 597 *Τραγήματα* 607 *Τροφή* 624 *Ὑπηνέμια*: *λέγ.* 634 *Ὕστερα δεκ.* 642 *Φαῦλον*: *ἡμ.* 657 *Ψωμός* 658 *Ὧδε.*]

[*κοινῶς*: 442 *Πομπή*: *ἀποπ.*

[*νῦν*: 116 *Ἰστιατόρια* 132 *Καρχίνος*: *Δ.* 156 *Κέραμον* 183 *Κύβηβον* 205 *Λαμπάδιον* 207 *Λαμπτήρ* 231 *Λουτρά Λουτροφόρος* 288 *Ναύκραροι Ναυκραρία* 314 *Ὀβολός* 351 *Ὀρχήστρα*: *τὸ νῦν* 500 *Σαρδαναπάλους* 516 *Σκαφεῖον* 519 *Σκιαγράφος* 646 *Φθόην* 654 *φορεῖον*.]

[*οἱ πολλοί*: 199 *Κῶσος* 339 *Ὀξίνη δ.* 401 *Πατάνια* 563 *Σχολή* 584 *Τηθαλλαδοῦς*: *ἄν.* Forsan et 131 *Καρδιώττειν*, ubi *πολλοί*.]

Vide in *Βίος*. *Νεώτεροι*. *Συνήθεια*. *Ὕστερον*. *Χρῆσις*.

ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος: 357 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.*

ΧΑΡΗΣ: 62 *Ἡ δ' ὅς*: *ἀντί*.

ΧΑΡΩΝ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ: 182 *Κύβηβος*.

[De Charone vide Mus. Crit. Cant. Part. II. p.(793) 221. Ad ejus *Κτίσεις* refero 353 *Ὀσταχὸς*, ubi *καρ' ὧ* delenda, vel saltem legendum *καὶ ὁ Χάρων*, ut p. 286, 10. 344, 17. 488, 2. Vide addenda ad 410, 25.]

[*ΧΕΙΛΩΝ*. Ejus dictum: 586 *Τὴν κατά*.]

ΧΟΙΡΙΛΟΧΟΣ ὁ Σάμιος: 498 *Σαμιακὸν τρόπον*. „Forsan leg. *Χοιρίλος*." *Albert*. Nempe in Samiacis, si vera est conjectura G. Burgesii, *Σαμιακὰ* pro *Λαμιακὰ* in Suida reponentis. Choerili versum servasse videtur Hesych. in *Σαμ. τρόπος*, ubi mirum est neminem e Plutarcho correxisse *τοὺς δ' ἐμβόλους σεσίμωνται*. (*σεσήμονται* ms.)

[*Ἡ χρῆσις*: 510 *Σησαμῆν* 659 *Ὦ Ἡρακλες*.]

ΧΡΗΣΜΟΊ: [19 *Ἐς κόρακας* 23 *Ἔσχατος Μυσῶν* 23 *Εὐγενέστερος Κόδρου* 255 *Μελάμπυγοι* 261 *Μετὰ Λέσβιον* 265 *Μέτρωι ὕδωρ* 268 *Μητραγύρτης* 378 *Πάντα λίθον* 379 *Πάντα ὀκτώ* 473 *Πύθια καὶ Δήλια* 489 *Ῥοδίων χρησμός* 506 *Σέρειφον.* 586 *Τὴν κατὰ σαυτόν*, ubi *Πυθικὸν ἀπόφθεγμα*] 617 *Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς.*

ΧΡΥΣΊΠΠΟΣ: 258, 20 *Μέντοι.*

— *Περὶ χρησμῶν*: 296 *Νεοττός.*

[*Ἰωάννης ὁ ΧΡΥΣΌΣΤΟΜΟΣ*: Ex ejus Homil. XVI. ad Matth. v. 25. p. 168. descriptam esse glossam *Εὐνομουμένη* dicit Schleusnerus. Confer Phavorinum (vel Zonaram p. 920.) apud eundem Schleusner. Lex. N. T. v. *Εὐνοῶν*, cum Chrysost. T. VII. p. 219. B. ed. Montef.]

ΨΑΛΜΟΊ: Vide in *Γραφαί.*

[*ΩΙΔΑΊ*: 99 *Ἰάλεμος*, ubi *Θρῆνος* 100 *Ἴακχος* 105 (794) *Ἴθυμβος Ἰθύφαλλοι*, bis 107 *Ἰμαοιδός Ἰμαῖος* 109 *Ἰοῦλος*, bis 227-8 *Λιτυέρσαν*, *-σης* 253 *Μεθύμνιον* 274-5 *Μονῳδία* 302 *Νόμος* 311 *Ξυναυλία* 397 *Παρίαμβοι* 441 *Πολυμνήστειʼ ἀ.*]

ΩΡΙΓΈΝΗΣ: Vide in *Ἄδηλοι.*

INDEX EORUM

QUAE EXTRA ORDINEM OCCURRUNT.

N. B. Asteriscus * notat, vocem ita legi ex emendatione. Obeliscus † corruptam esse, aut suspectam.

ᾱ producitur in Ὀδυσσέα, Περσέα, etc. 316, 14. 425, 22
— in εὐκλεία, etc. 34, 6
Ἄβα 12, 15
Ἄβυδος 513, 3
ἀγαθοῦ δαίμονος 16, 1
Ἀγαμέμνων 472, 8
Ἀγαρίστη 363, 8
Ἀγήνωρ 652, 4
Ἀγησαγόρας 80, 3
Ἀγλαοφῶν 80, 16, 440, 3
Ἄγλαυρος 652, 9
ἀγνώμων 28, 12
ἀγορὰ 377, 5 περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν 420, 11 κατ' ἀγ. ἀψευδεῖν 143, 14
Ἀγοράκριτος 482, 18
ἀγοράνομοι 143, 17
ἀγορῶ 86, 8
ἄγος 375, 17
Ἄγραυλος 128, 2
ἀγραφίου γραφὴ 390, 12
Ἀγυιεὺς 230, 14

ευ

†ἀγυτήρια 116, 2
Ἀγχίαλος, -άλη 500, 15 et 20
ἀγχιστεῖς 6, 1
ἀδελφὸς 4, 20
Ἀδρίας 485, 2. 108, 26
Ἀδώνιδος ξόανον 356, 26
† ἀετρίδες 279, 20
ἄζυγα 421, 10
οὐκ ἀθεεὶ 358, 16
Ἀθηνᾶ, Παλλὰς, 73, 17. 86, 16. 112, 8. 321, 14. 567. 568, 1. 603 saepe. 614, 16
Ἀθήναια 376, 18
Ἀθῆναι 44, 2. 85, 1. 177, 25. 179, 1. 221, 11 Vide Ἀκρόπολις, Κεραμεικὸς, στοὰ, etc.
Ἀθηναῖοι 25, 8. 27, 26. 44, 15. 52. saepe. 66, 22. 71, 20. 85, 22. et alibi passim
ἀθληταὶ 413
ἀθλοθέτης 7, 18
Αἴας 428, 1. 569, 7
Αἰγιεῖς 618, 3, etc.
Αἴγινα, Αἰγινῆται 78, 10. 569, 5. (409, 19 male.)
Αἰγυπτιάδες 215, 20
Αἴγυπτος 67, 15 Vide πυραμίδες
αἰδὼς 265, 14
αἰκία 614, 11
αἰματία 55, 18
Αἵμων 409, 19
Αἴξ meretrix 286, 19
αἴξ μάχαιραν 61 αἴξ οὐρανία 361, 5 τῆς μητρὸς ὡς αἴξ καλεῖται 586
*Αἰξωνεῖς 339, 26
Αἰολεῖς 20, 3 Αἰολὶς 23, 24
Αἰόλου νῆσοι 225, 13
αἶσα 137, 4. 377, 16
αἰσθήσομαι 358, 22
Αἰσχίνης 507, 21

Αἴσωπος 490, 4 Αἰσώπειοι λόγοι 54, 61
αἰτεῖν σῦκον 647, 19
Ἀκαδημία 275, 6
ἄκακος 4, 17
ἄκανθαι 356, 5
*ἀκαρὴς 383, 27
Ἀκεσαῖος 585, 18
Ἄκεσσα 366, 13
ἀκέστρια 72, 8
Ἀκέστωρ 496, 18
ἀκίνητος 166, 21
ἀκόρητος 496, 15
Ἀκραία Ἥρα 61, 6
ἀκροκώλιον 196, 12
Ἀκρόπολις Athenarum 275, 6. 324, 28. 341, 16. 407, 10. 413, 11. 458, 4. 464, 19. 567, 20
ἀκρόψωλος 657, 12
Ἀκταίων 652, 7
πρὸς ἀκτῖναι 458
ἀλάβαστος 219, 20
ἀλαζὼν 497, 16
Ἀλαὶ 187
ἀλαὸς 211, 8
†ἄλας 327, 1
ἀλεκτρυόνες 19, 21
Ἀλέξανδρος 247, 3. 331, 12. 405, 7
Ἀλεύας 580, 18 Ἀλευάδαι 512, 9
ἀληθείᾳ σφραγίζεται 584, 22
Ἀλήτης 379, 1
Ἁλικαρνασσὸς 575, 2. 580, 2
ἁλικρὰς 294, 23
Ἁλιρρόθιος 275, 7
Ἀλκάθους 410, 9
Ἀλκιβιάδης 16, 8. 386, 10
Ἀλκιόπη 225, 4
Ἀλκμαίων 363, 12. 410, 6
Ἀλκομενία 446, 22
οὐκ ἄλλως 358, 18
Ἀλόπη 111, 22
ἄλφειν 589, 19
ἁλφησταὶ 141, 5
ἀλώπηξ 439, 17. 655, 18
Ἀμαλκείδης 604, 13
ἐξ ἁμαξῶν 442, 17. 565, 9
ἀμβλυώττειν 605, 7
ἀμβροσία 292, 5 et 13
ἄμη 516, 21
ἀμήχανε 4, 21
Ἀμμωνιὰς 386, 26 ἡ Ἀμμωνος 567, 24
Ἄμπελος 237, 18
ἄμπωτις 484, 2
Ἀμυρταῖος 281, 7
ἀμφίκαυστις 134, 19
ἀμφικέφαλος κλίνη 171, 6
Ἀμφικτύονες 103, 12. 474
Ἀμφίπολις 588, 7
Ἀμφιστείδης 256, 21
ἀμφοτερόπλους 26, 5
Ἀναίδεια 85, 1
Ἀνάκειον 440, 6 et 8
Ἀνακυνδαράξης 500, 14
ἄνανδρος 4, 17
*ἀναφλᾷν 650, 17
ἀναφορεῖον 518, 13. 611, 11
Ἄνδουλος 158, 2
Ἄνδρος 571, 8
Ἀνδροτίων 442, 23
ἀνέγγυος 45, 4
ἀνεμιαῖος 625, 3
ἀνέμων φύλακες, παῖδες 604, 15. 605, 11
Ἀνθεστήρια 97, 22
ἄνθος 638, 1
ἄνθραξ 651, 18
ἀνιδιτὶ 101, 5
Ἄνιος 571, 8
ἀνίσχαδον 561, 16
ἀνοκωχὴ 399, 2
ἀντάρτης 297, 20
ἄντεσθαι 27, 14
ἀντήλια 400, 21
Ἀντήνωρ 575, 4
ἀντηρέτης 311, 20
Ἀντιγονὶς 386, 14 et 25

ἀντιλαχεῖν 222, 5
Ἀντίπατρος 205, 17
ἀντίστροφος 599, 15
Ἀντιφῶν 588, 4
ἀντωμοσία 391, 9
ἄξονες 190, 6. 324
ἀξύλῳ ὕλῃ 4, 19
πρὸς ἀπαλέξησιν 458, 14
ἀπελεύθεροι 597, 10
ἀπεσταλμένος 412, 4
ἀπογραφὴ 552, 13
ἄποιναν 437, 20
ἀποκεκαρμένην 517, 15
Ἀπόληξις 535, 8
Ἀπολλοφάνης 354, 22
Ἀπόλλων 36, 2. 79, 23. 83, 3. 187. 216, 8. 225, 5. 256, 17. 472, 1. 568, 14. 575, 3. 603, 15. 604, 7. 605, 14
τὸ θρυλούμενον ἀπόρρητον 588, 1
ἀποσαλεύειν 18, 22
ἀποσκίασμα 606, 18
ἀποστασίου δίκη 234, 6. 438, 1. 478, 10
ἀποτευκτήσεις 359, 3
ἀποτίμημα 589, 23. 590, 1
ἀποτυμπανίζειν 610, 9
ἀπουσία 400, 8
ἀποχειροτονία 148, 19
† ἀποψάλακτος 359, 5
ἀποψηφισθῆναι 40, 23
ἀπροστασίου δίκαι 438, 1
ἀπύκαστος 412, 26
Ἀράτιος 88, 17
Ἀργεῖοι 618, 2
Ἀργοναῦται 617, 9
Ἄργος 185, 14
ἀργυρόπεζα 404, 21
Ἀρέθουσα 577, 20. 617, 26
Ἄρειος πάγος 177, 3. 321, 10
Ἀρείων 185, 1
ἀρεστὴρ 505, 21
Ἀρετὴ 446, 21
Ἀριστείδης 237, 7
ἀριστερὸς 39, 1. in choris, 604, 19
ἀριστίνδην 6, 7. 640, 23
Ἀριστόκλεια 564, 21
Ἀρκάδες 280 bis
ἀρκευθίδες 152, 7
ἁρμόζειν 75, 12
Ἄρνη 409, 19
ἀρνῳδοὶ 484, 17
Ἄρτεμις 72, 19. 79, 23. 109, 7. 502, 6. 603, 15
Ἀρτεμισία 101, 23
ἄρτια 421, 11
ἀρχένεως 469, 15
Ἄρχῖνος 498, 24
ἄρχοντες, ἀρχαὶ, Ἀθήνησι 53. 58. 59. 177, 22. 182, 10, 12. 265. 280, 10. 288. 289. 302. 321 saepe. 329, 5. 354, 6. 393, 11. 437, 23. 548, 14. 554, 11. 564, 5. 567, 20. 614, 8. 641 bis. 659, 4.
ἀσθενεῖν 243, 23
Ἀσιῶται 119, 11
ἀσκηταὶ 614, 23
ἀσκίον 359, 1
Ἀσκληπίειον 330, 12
ἀσκὸν τίλλειν 338, 1 et 11
ἀσκωλίζειν 520, 12
Ἀσσερῖνα 576, 19
ἀστακὸς, Ἄστακος 353, 5
Ἀστερόπη 435, 3
ἀστικὸν ἐμπόριον 308, 12
ἄστομος 540, 16
ἀστόξενος 101, 14
ἀστρατεία 212, 9
Ἀστυκόμη 36, 3
Ἄστυλος 414, 7
-άσω, -ῶ, futura 86, 8
-αται, ἐφθάραται etc. 42, 21
ἄτεγκτος 572, 19
ἀτέραμνος 577, 17
ἀτεράμων 577, 19
ἕτερος 80, 19. 445, 19

Ἄτλαντος 158, 2
ἄτραχυς 359, 6
ἄττα 327, 16
Ἀττάλεια 198, 19
ἀττέλεβος 326, 10
Ἀττικὴ 73, 3. 75, 4. 591, 20
Ἀττικὸς ἐς τὸν λιμένα, 22, 9
ἀτυχεῖν 359, 4
ὑπ' αὐγὰς 620
αὖθις, 373, 19
αὐλὴ ὑπαρὰ 265, 15
Αὐλὶς 446, 24
αὖος 309, 9
αὐτίκα 392, 8
αὖτις 373, 19
αὐτολήκυθος 219, 23
αὐτοπαγὲς ὕδωρ 615, 15
ἄφθορος 397, 6
Ἀφροδίτη 118, 12. 182, 22
Ἀφροδίσιος ὅρκος 572, 12
Ἀχαιοὶ 492, 9
Ἀχαιὸς 164, 22
ἀχανὲς πέλαγος 4, 18
Ἀχαρνεῖς (339, 26 male) 560, 18
ἀχερωῖς 217, 1
Ἀχιλλεὺς 410, 13. 569, 7. 607, 16. 639, 24
* *ἀψάλακτος* 359, 5

Βαβυλὼν 56 bis
βαδίσω, *βαδιῶ* 86, 5
Βάκχοι, *-χαι*, 216, 25. 446, 1. 495, 8. 610, 11
Βάλακρος 300, 12
βάσανος 233, 17
βασιλέως ὀφθαλμὸς 364, 10 *οἱ παρὰ χεῖρα* 602, 20 *βασιλικαὶ πρωτομαὶ* 465, 1
βασμὸς 171, 4
Βάστειρα 249, 6
βάτραχος 505, 24
βαῦνος 178, 20
βαφαὶ Ταραντῖναι 569, 12
βίκος 361, 21
βιώσιμον 352, 27
βλαισὸς 431, 26
βλέπειν ναύφρακτον 290, 13 *συρμαίαν* 557, 17
βλιμάζειν 171, 2
βοὴ 176, 17
Βοιωτοὶ 19, 24. 333, 5. 409, 19. 557, 2. *Βοιωτία κυνῆ* 186, 187
βόλβιτον 336, 10
Βόσπορος 43, 4. 485, 2
βουκέφαλος 499, 11
βουλεύσεως γραφὴ 390, 11
ἡ βουλὴ, *τὸ βουλευτήριον* 182, 5. 190, 22. 324, 28. 450
βουλιμιᾶν 131, 17 et 20
βοῦς 505, 21
βουστροφηδὸν 324, 22 et 25
Βούτης 24, 16. 80, 23
βραγχᾶν, *βραγχιᾶν*, 223, 19. 657, 17
βράκια 500, 5
Βριάρεως 604, 17
βρυτὴρ 492, 25
βωμολόχος 175, 15
βωμὸς 23, 5

γαλεώτης 112, 3
γάλλος 183, 2
γαμβρὸς 410, 5
γαμεῖ pro *ἔγημε* 211, 17
γαμησείειν 438, 13
γαμητέον 438, 22
γάμοι. Vide 52, 22. 213, 6. 231 bis. 304. 305. 510
γαστρὶ πενθῆσαι 358, 19
γεγράφηκεν 582, 15 (et 21 corrupte, ut videtur)
γεῖσα 356, 10
γέλγη 494, 6
γεννᾶν 650, 11
γεννῆται 332, 27. 344, 23
πυρραῖς γέννσι 476
Γέται 50 et 51

γεώμοροι 127, 11. 165, 14
Γῆ 604 bis. 605, 10. 612, 2
ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες 626, 17
γιγγλιμωτὸν 245, 22
γλαμᾶν 220, 7
γλαυξ (στίγμα) 499, 5 γλαῦκα τωθάζουσι 586, 1
γλήνη 601, 1
γλῶττα 2, 24
γνῶμα, γνώμων 226, 1 493, 22
γόνατα 190, 14
γονύκρουσος 431, 26
Γοργὰς, Γοργόνη, Γοργόνες 435, 2. 502, 5
Γοργόνιον 649, 24
γράμμα (δικαστικὸν) 430, 7. τὰ κδ' γράμματα 498
γραμμὴ μακρὰ, βραχεῖα, 242, 22. 243, 1
γραφαὶ, 87. 212, 4. 384, 23. 390 saepe. 409, 8. 487 saepe. 552, 12. 641
γράψειας, γράψειαν, 437, 2
Γρύλλος 162, 19
Γύγης 604, 17

δάγυνον 431, 15
Δαίδαλος 413, 12
δαιτυμὼν 21, 23
Δάματερ 72, 26. 659, 16
Δαναὸς 215, 19
δανείσω, δανειῶ 85, 21
δάπεδον 68, 5
Δαρεῖος 56, 8. 489, 18
δεδειπνάναι 75, 9
δειλην ὀψίαν, πρωΐαν 468, 23
δεινοπαθεῖν 368, 5
οἱ δέκα 274, 4
δεκάπαλαι 371, 3
ἐπὶ Δελφινίῳ 41, 21
Δελφοὶ 455, 24. 456. 490, 1, 602, 7 ἡ ἐν Δελφοῖς σκιὰ 424
δέμας 563, 19
δέρμα 356, 23
δέσμα Σαρπηδόνιον 502, 1
Δηϊόπη 36, 3
Δηϊών 583, 1
Δῆλος 386, 27 Δήλια 473, 1
Δημάρατος 587, 10
δήμαρχοι 288
Δημήτηρ 16, 5. 127, 9. 311, 2. 333, 10. 538, 10
Δημητριάς 386, 13 et 26
δημοποίητοι 550, 7
δῆμος 288 κατὰ δήμους δικασταὶ, 135, 25. 599, 12
Δημοσθένης 114, 2
οἱ διάδοχοι 85, 24
διάθεσις ὀξίνη 339, 20
διαιτηταὶ 267, 12. 384, 20. 390, 13. 451, 13. 581, 23
διακόλλημα 539, 18
Διάκριοι 386, 7
διακωδωνίσαι 153, 13
διαλαχεῖν 222, 5
διαχειροτονία 148, 13
διδάσκαλος 627, 10
Δίδυμος 187, 25
διεζωμένοι 507, 23
διήκειν 394, 7
διθύραμβος 571, 13
δίκαι 24, 19. 32, 7. 40, 21. 41 saepe. 42, 9. 44, 20, 21. 46 saepe. 47, 16. 58 saepe. 59 saepe. 125 bis. 126 bis. 133 bis. 150, 11. 169, 25. 212, 12. 234, 6. 267, 12. 289, 25. 290. 355, 9. 361. 362 saepe. 381. 382. 384 bis. 390. 438. 457, 4. 467. 513. 519, 15. 581, 21. 614. 9. 633 bis. 641 bis. παρὰ δίκην 383 δίκη Συρία 525, 17
δικασταὶ 120 bis. 121, 1. 135, 25. 161, 13. 242, 23. 243, 1. 430, 7. 549, 5. 581, 12 et 17. 590, 6. 599, 4

—7 δικασταὶ κατὰ πόλιν, δήμους, 135, 25. 599, 11
δικαστήρια 66. 67. 163, 17, 19. 235. 236. 324. 380. 601, 4. 659, 4
δικαστικὸς μισθὸς 467, 23. 581, 17. 623, 19
διοκωχὴ 399, 3
Διονύσια 83, 23. 90, 1. 313, 21. 376, 26 Διονύσιαι θεωρίαι 89, 9 πομπαὶ 442, 15 Διονυσιακοὶ ἀγῶνες 106, 3 ἱμάτιον 437, 16
Διονύσιος 103, 2. 194, 18. 235, 22. 485, 23
Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς 93, 20
Διόνυσος 83, 24, 26. 100, 3. 224, 11. 357. 495. 520, 8. 616, 11
Διόνυσος χθόνιος 50, 1
τὸ ἐν Διονύσου θέατρον 106, 5
Δῖος 256, 17
Διοσκοῦροι 78, 22
Διόφαντος 254, 8
Διοχάρους πύλαι 75, 5
διτάλαντος 566, 11
Δίφιλος 13, 12
δίφρος ὀκλαδίας 325, 16
δίχαλκον 570, 7
δοκιμασία ἀρχόντων 329, 5
ὁ τὴν δοκὸν φέρων 623, 8
σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι 552
δορύξενος 101, 13
δόχμη 531, 5
δράκων 422, 15
δράπετον 245, 23
δραχμὴ 272, 14. 604, 3
δρωπακίστρια 391, 20
τῶν δυνατῶν τι κέλευε 565, 9. 613, 1
δυσερμία 29, 15
δύσκολος 34, 10
δυσώνης 356, 15
Δωριεῖς 27, 26.
Δωρίχα 490, 6
δωροξενίας γραφὴ 390

ε̄ Atticum in ἑώρων etc. 47, 22. 48, 22. 49, 8
ἐβίω 358, 21
ἐγγονύκρουστος 431, 27
ἐγκαῦσαι, ἔγκαυμα 539, 3. 608, 18
ἔγκλημα 430, 5
ἔγκυκλον 388, 14. 394, 25
ἐγκυσινόχωλος 192, 10
ἐγρηγόρειν 59, 6
ἔθνη 605, 20
-ειας, -ειαν optativi (ποιήσειας) 437, 2
-ειειν desiderativa (πολεμησείειν) 438, 11
εἰκὰς. Vide μήν.
εἰκότως 243, 20
εἴλλειν 150, 16
Εἵλωτες, Εἰλωτικὸν 127, 17. 165, 15. 168, 7. 409, 15. 410, 1. 426, 5
εἶναι abundat 595, 2
εἰρεσιώνη 471, 21
Εἰρήνη 126, 23
εἴρων 146, 22
εἰσαγγελία 87, 6. 191, 4. 430, 6
εἰσήρρησεν 75, 15
εἴσοδος 389, 26
εἰσφοραὶ 478, 8. 549, 15
Ἑκάτη 240, 5
Ἑκάτομνος 101, 22
ἐκβολὴ σίτου 514, 17
ἔκδυθι 332, 16
ἐκκλησία 121, 8. 190. 191. 302, 5. 321, 16. 452. 456, 23. 555, 10. 562, 20. 599, 12
ἐκκλητεῦσαι 170, 1 et 10. 212, 5
ἔκκλητος 41, 3 et 6 et 15
ἐκκορηθείης 295, 4

ἐκμιαίνεσθαι 269, 8
ἔκπωμα 445, 25
ἐκτήμοροι 407, 18
ἕκτικοὶ 613, 2
ἕκτον 69, 13
Ἐκφαντίδης 130, 25
ἔκφοροι 71, 22
ἐκφρεῖν 359, 8
ἔκχυσις 365, 16
τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα 586
ἔλαία 508, 18 et 27 ἐλαιῶν πτώματα 471, 6
ἔλαφος 112, 4
Ἑλένη 304, 11
Ἐλευσὶς 102 bis. 337, 2. 485, 10. 648, 9
ἕλκος ὄνυχος 339, 16 ὕπουλον 632, 1
ἕλυμος 256, 2
ἐμέθηκεν 252, 13
ἐμμέλεια 309, 16. 508, 8. 511, 12
ἐμνήσατο 273, 1
ἐμποίνιμος 359, 7
ἐνδεῖσθαι 458, 25
οἱ ἕνδεκα 49. 391, 6
Ἐνετίδες ἵπποι 235, 16
ἕνη καὶ νέα. Vide μήν.
ἐνηλύσια 67, 18
ἐνιαυτὸς 631, 24
Ἐννεάκρουνος 231, 7 et 24
ἐνοικίου δίκη 362 ἐνοίκια 287, 18
† ἐντελεῖς 359, 9
ἔντριχον 428, 23
ἐνύπνιον 149, 26
ἐξάγεσθαι 453, 11
ἔξάγιον 534, 20
οἱ ἑξακισχίλιοι 467, 24
ἐξείτης 198, 8. 199, 16. (321, 5)
ἐξοκέλλειν 154, 6
ἐξοστρακισμὸς 110, 16. 353, 24
ἐξούλης δίκη 150, 11. 362
ἐξωμὶς 25, 25
σαυτὴν ἐπαινεῖς 502
ἐπαύλια 213, 6
ἐπεποιήκη 48, 18
ἐπεπόνθη 48, 17. 123, 19
ἐπέτειος 26, 8
ἐπηλυγησάμενος 67, 9
ἐπιάλτης 592, 15
ἐπιβάλλειν ὀφθαλμὸν 364, 8
ἐπίβδαι 252, 21
Ἐπιγένης 357, 5
ἐπιγλωττᾶσθαι 359, 10
Ἐπίγονοι 120, 17
ἐπικάλαμοι πυροὶ 476, 20
ἐπικηρυττόμενα χρήματα 355, 7
ἐπικλήρου δίκη 234, 6. 438, 1
Ἐπικράτης 190, 16
Ἐπικρατίδες 118, 18
ἐπικρῆσαι 178, 3 et 10
ἐπικωμάσαι 197, 15
Ἐπιμενστὸς 249, 7
ἐπιμελητὴς μυστηρίων 282, 20
ἐπισελήνιον 505, 21
ἐπισημαίνειν 509, 8
ἐπιστάτης 452, 8. ὁμονοίας 333, 14
ἐπιστατικὴ γραφὴ 487, 4 et 14
ἐπιτριηράρχημα 601, 12
ἐπιφάνειαι Ἀπόλλωνος 605, 15
ἐπίχειρα 565, 17
ἐποίκιον 419, 11
οὐδὲν πρὸς ἔπος 357, 4
ἐπωβελία 462, 19
ἐπῳδὸς, ἐπῳδικὴ ποίησις 599, 15
ἐπώνυμοι 541, 20
ἐρανάρχης 434, 8
ἐρανιστὴς 11, 23
Ἐργάνη 345, 6. 614, 17
Ἐργόφιλος 12, 16
ἐρεύγεσθαι 17, 25
Ἐρεχθεὺς 397, 4 et 7. 482, 15. 654, 4
ἐρέψιμος 310, 15

ἐρήμη δίκη 267, 12
ἐρίθακος 269, 13. 363, 4
ἐρινεὸς 14, 2
Ἐρινύες 35, 15. 506, 11
Ἐριχθόνιος 375. 376. 377, 9
ἐρίων τρίτην 604, 18
ἔρκος 14, 17 et 21. 332, 19. 347, 12 et 15
Ἑρμαῖα 408, 2
Ἑρμῆς 169, 8. 579, 22 κοινὸς 29, 16 πρὸς πυλίδι 462 τρικέφαλος 601 σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ 547 Ἑρμαῖ 441, 15
ἐρρύην, non ἔρρευσα, 459, 12
Ἔρση 652, 10
ἐρύθημα 18, 1
Ἐρυθραῖοι 431, 11
ἐρυθρόδανον 18, 2
ἐρωτᾶν, ἐρώτημα 475, 5
ἐρωτίζειν 12, 6
ἔσις 554, 20
ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα 623, 22
ἐσκοράκισεν 359, 19
Ἑστία 601, 18
Ἑστιαιῶτις 580, 17
ἐστυκὼς 358, 1
ἑταῖροι 405, 9
Ἑτεοβουτάδαι 521, 14
ἑτεὸς 24, 18
ἑτὸς 359, 22
ἔτος 631, 25 τρίτῳ ἔτει 605, 22
ἑτώσιος 359, 22
Εὐαίνετος 215, 24
Εὐβούλη 218 bis
Εὔβουλος 90, 2
εὐδίας φαλακρότερος 638, 14
εὐημερεῖν 30, 17
Εὐήνωρ 390, 18
εὐθέως 31, 10. 33, 18
εὐθηνεῖν 31, 13
εὐθὺ 31, 10. 33, 18
εὐθυδικία 381, 19
εὔθυνοι 32, 15
εὐθὺς 580, 7
εὐκαιρεῖν, -ία 562, 26. 563, 7
εὐκάρδια 131, 20
Εὐκλέης 499, 3
Εὐκλείδης 499, 1, 2
Εὐκράτης 256, 8
Εὐμενίδες 506, 12
εὐμήκης 117, 5
Εὐπάλαμος 413, 11
εὐπραγία 38, 8
εὕρεμα 38, 18
Εὐρυκόων 111, 12
Εὐρυσθεὺς 579, 21
εὐτειχὴς 117, 1. 368, 4
ἐφεῖναι 41, 7
ἔφεσις 41, 14
ἐφεστρὶς 636, 22
ἐφηβεύων 42, 1
ἔφηβοι 420. 517, 5. 541, 22. 553, 1. 564, 7. 578, 17
Ἐφιάλτης 325, 1
Ἔφοροι 526, 1
ἐχθεξινὸς 45, 20
ἐχῖνος 72, 1. 439, 17
τί *ἔχων στρέφῃ 587, 23
-εως, -εων genitivi (πήχεως) 429, 7

ξα 242, 18
ξαμερῖται 242, 16
ξάπλουτος 50, 13. 242, 19
Ζειὰ 276, 16
ξευγῖται 52, 7. 110, 6 et 11
ξευγνύναι, -ειν 332, 24
Ζεύξιππος 280, 25
Ζεὺς 50, 1. 74, 4. 118, 12. 127, 8. 376, 24. 570, 13
Διὸς μήτηρ 304, 12
Ζεφύριον 500, 22
ξηλοῦν 53, 15
ξητηταὶ 250, 4
ξινίχιον 559, 11
πρὸς ζόφον 459
ξυγὰ 421, 11 χοροῦ 604, 20
ταυτὸν ἕλκομεν ζυγὸν 586, 5
ξῳδία 241, 1

ζωμήρυσις 26; 16
η̄ augmentum duplex, ἠνείχετο, etc. 71; 13
η̄ in ἤδγ, ἑωράκη, etc. 48, 17 in vocativis (Στρατοφάνη) 542, 23
ἤδη 61, 10
ἤδη 48, 19. 123, 19. 160, 6
ἡδύοσμον 270, 24
ἡϊὼν 72, 4
ἠκηκόει 71, 12
ἥκιστα 363, 16
τὸ ἧκον 593, 1
ἡλιαία 324, 20
ἡμίδραχμον 603, 25. 604, 2
Ἡμιθέα 576, 1
ἡμιμέδιμνον 69, 11
ἡμίμναιον 566, 24
ἡμιόλιος 70, 1
ἡμίονος 108, 17 Σικελικαὶ 366, 12
τρία ἡμιτάλαντα, τρίτον ἡμιτάλαντον et similia 566. 603. 604
ἠντιβόλει 71, 12
ἠνώχλει 71, 12
Ἥρα 118, 13 Ἄκραλα 61, 6
Ἡράκλεια 168, 6
Ἡρακλεῖδαι 73, 1
Ἡρακλειῶτις λίθος 233, 19
Ἡρακλῆς 74, 5. 86, 16. 187. 188. 208. 226 bis. 228 bis. 246, 19. 255. 321, 1. 346, 6. 356, 11 et 26. 435, 4. 537, 24. 579, 21. 586, 16. 615, 7. 617, 8 ὦ Ἡράκλεις, Ἥρακλες 659
ἥρως 76, 1 ἥρωες 177, 8 ἡρώων κρατὴρ 605, 1
—ησω fut. Att. (τυπτήσεις) 610, 23
Ἥφαιστος 74, 2. 375, 22. 376, 17. 428
Ἡφαίστεια 205, 25
Ἠχώ 118, 11 Τελενίκειος ἠχὼ 574, 8
ἠὼς 49, 4. 459, 26. 625, 13

Θαλλὸς, θαλλὸς 286, 20
θανάσιμος 79, 20
θάνατος πηκτὸς 428, 1
Θαργήλια 472, 25. 639, 21
θαργήλιος 80, 9
Θάσιοι 544, 21 Θάσια κεράμια 534, 18
θέατρον 79, 9. 81, 16
θεῖν 436, 25 πάντα θεῖ κἀλαύνεται 378, 13
Θειοδάμας 617, 7
Θελξινία 446, 24
Θέμις 83, 2
Θεογένης 83, 19
Θεύπη 218 bis
Θεοτελὴς 84, 8
Θερμοπύλαι 73, 17. 474, 19
θεσμοθέται 302, 12. 321, 8. 384, 22. 390. 552, 12
Θέστιος 537, 25
θετικὰ ἐπιρρήματα 438, 21
Θετταλία 28, 18. 333, 5. 417, 15. 580, 14. 617, 25
Θετταλιῶτις 580, 16
Θετταλοικέται 409, 14
Θῆβαι, Θηβαῖοι 115, 15. 242, 20. 333, 4. 590, 22. 658, 10 Θήβησιν ἥρως 590, 22
Θηραμένης 35, 19. 613, 7
Θησαυρὸς Athenis 440, 6
Θησεὺς 192, 14. 226 bis. 254, 7. 260, 19. 375. 376. 414, 10. 522, 6
θῆσσα 92, 4
θήτερα 80, 20
θῆτες, θητικὸν 52, 9. 110, 6 et 11. 407, 18
θίασος 82, 10
θιασῶται 92, 11
Θόας 221, 3
Θόλος 520, 7

Θόρος 111, 20
Θρᾷκες 51. 142, 3
θρίψ 95, 8
θύρας προσθεῖναι 460, 1
Θυργωνίδαι 591, 14
θυροκρουστεῖν 386, 2
θυρωροὶ 163, 3
Θύτιον 98, 17

ι non additur dativis loco adverbiorum positis (τῶ) 612 bis
Ἰάδμων 490, 5
ἴαμβοι 397, 20
Ἰάσων 36, 17
Ἰβηρία 592, 7
In -ιδιον deminutiva (οἰκίδιον) 319, 1
Ἰδομενεὺς 178, 12
-ιδος, -ιος, genitivi (Μέμφιδος) 258, 2
ἵδρυσις νεῶ, 335, 1
ἱερὰ γραμμὴ 594, 20 τριήρης 386. 567, 23 οὐδὲν ἱ. 356. 26 ἱερὸς λόχος 10, 3 ἱερὰ χρήματα, etc. 352
ἵεσθαι 117, 17
ἱκανὸν 588, 23
ἱλάρχαι 106, 16
ἱμαλιὰ 107, 17
-ίνδην adverb. 6, 8. 640, 23
Ἰοκαλλὶς 255, 1
Ἰόλαος 615, 8
ἴουλος 360, 1
Ἱππαρχος, Ἱππάρχειοι Ἑρμαῖ 15, 6. 602, 1
ἱππὰς 52, 8
Ἱππεία Ἀθηνᾶ 614, 17
ἱππεῖς 52, 3. 110, 5 et 10. 142, 21
Ἱππίας 235, 18
Ἱπποκλείδης 363, 6
Ἱπποκράτης 558, 17
Ἱππόλυτος 571, 5
Ἱππομάνης 398, 1
παρ' ἵππον καὶ κόρην 397 ἵππος πολεμιστὴς 438, 16 σειραφόρος 503, 21 τίς τρόπος ἵππων 591
Ἱππότης 594, 11
†Ἰσθμικοῦ 375, 23
ἰσθμὸς 114, 14. 444, 3
Ἶσις 505, 18
Ἴσμαρος 248, 9
ἴσον ἴσῳ 599, 26
ἰσοσθενὴς 117, 1
ἰσόσπριος ὄνος 337, 17
ἱστάναι, -ειν 332, 15
-ίστερος comparativa 451, 20
ἱστορικὸς 229, 17
ἴσχειν, ejus composita 460, 3
-ίσω, -ιῶ, futura 85
Ἶυγξ 271, 1
Ἰφικράτης 308, 15
ἰχθυοβολεὺς 119, 3
Ἰὼ 118, 13
Ἴωνες, eorum dialectus 640, 8
Ἰώνων γράμματα 498
ἰωνιὰ 491, 12

κάβος 119, 20
Καδμεῖοι 582, 24
Κάδμος 120, 21. 582, 24. 652, 15. 658, 5
καθαρὰ ἡμέρα 206, 19
†Καθάριοι 93, 21
καθελεῖτε 121, 15
οὐ καθέστηκε 358, 17
κάθετος 137, 9
Κάθοδος 87, 22
καθυποτοπεῖσθαι 631, 14
Κάϊκος 123, 11
*κακαγγελεῖν 27, 5
τῶν τριῶν κακῶν ἕν 613, 4
†Καλαρῶται 410, 1
Καλιὰ 186, 1
κάλλη 68, 27
Καλλίας 203, 9
Καλλιγένεια 87, 23

Καλλικλῆς 308, 18
Καλλικράτης 623, 14
Καλλιόπη 99, 20. 225, 4
Καλλιρόη 231, 25
Καλλισθένης 538, 5
Καλλίστρατος 498, 22. 499, 1. 556, 4
κάλον 127, 1
Καλὸς 413, 13
πάντα κάλων 378, 17
καλῶς 347, 5. 358, 20
καμάρα 129, 2
κάνης 324, 17
Καππάδοκες 217, 17
ὑπὲρ κάρα 622, 23
†*κάρδαξ* 508, 9. 511, 13
καρδοπὸς 243, 20
Κᾶρες, Καρία 97, 22. 575, 1. 579, 25
καρκίνωμα 132, 16
καρποῦ δίκη 362, 2
Καρύστιοι 623, 15
καρχαλέος 134, 7
κάρχαρος 134, 9
Καρχηδόνιοι 501, 6. 652, 19
κατὰ in compos. 150, 13.
†*καταγγέλλειν* 27, 5
κατακλυσμὸς 615, 13
κατακύλλωμα 593, 17
καταλελάβηκεν 213, 22
καταλογεῖς 546, 10
κατάλογος 624, 12
Κατάνη 378, 24
καταπυγοσύνη 141, 9
κατατετριμμένος 395, 27
καταχειροτονία 148, 12
κατενεγκεῖν 139, 4
κατευθὺ 139, 23
κατίλλειν 150, 10
κατόπιν 341, 20
κατοργᾶν 343, 6
Κατουδαῖοι 626, 19
ὁ κάτωθεν νόμος 324, 19
κέγχρος 137, 14
κείρεσθαι περιτρόχαλα 424, 5
πρὸς φθεῖρα 463, 13 *σκάφιον* 517, 15
κεκλειμένος 507, 24
κεκρύφαλος 72, 1
Κελαιναὶ 228 bis
κέλευθα ὑγρὰ 614, 25
κέλλειν 154, 6
κενεμβατεῖν 515, 12
κενὸς κύβος sive *βόλος* 77, 9. 602, 10
Κένταυροι 303, 11. 565, 8. 613, 1
κεραία 116, 11
Κεραμεικὸς 15, 17
κεραμὶς ὀπαία 341, 5
κερδαλῆ 157, 1.
κερκέτης 157, 10
κεστρεὺς 159, 15
κέφαλος 317, 10. 582, 24
κημὸς 650, 5
κήρυκες 543, 19 *Κήρυκες* 68, 23
Κηφεὺς 435, 3
Κιανοὶ 617, 14
κίκκαβος 165, 21
Κίλικες 165, 3
Κιλλικύριοι 168, 7
Κιμμέριοι, -ρος 156, 24
Κίμων 88, 14
κινάδιον 166, 9
κιναίδιον 118, 14
κιννάβαρι 587, 20. 592, 7
κιρσὸς 103, 20
κίταρις 587, 15. *164, 5
κιχήσιππον 154, 4
κλάδος 470, 19
κλαίει, κλαύσει 168, 5 et 10 et 11
Κλαρῶται 127, 19. *410, 1
Κλεινίας 192, 12
κλεῖσαι, κλεῖδα, κλῆδα 168, 13
Κλεισθένης 288 bis. 363, 8
κλειτορὶς, -ζεσθαι 281, 11
κλεπτίστερος 451, 20
κλήρου δίκη 438, 1

κληροῦσθαι 429-30
κληροῦχοι 169, 4
κλητὴρ 169, 25. 460, 26
κλίμαξ 170, 18 et 23
κλίνη παράβυστος 380, 27
κλινὶς 52, 23
κλισία 171, 17
Κλυταιμνήστρα 410, 12
κλῶνες 470, 19
κνῆν 310, 7
κνῆστις 310, 5
Κνίδος 224, 6
κνιπὸς 173, 23
κοᾶν, κοεῖν 242, 12. 385, 11
Κόδρος 27, 24. 448, 1
κοεῖν. Vide κοᾶν
κόθορνος 35, 18
κοίτη 167, 16. 324, 17
Κόλαβρος 641, 22
† Κολλοπήρα 186, 2
Κόλχοι 243, 13. 592, 8
κολῶ 86, 8
Κολωνὸς 367, 6
κομήτης 356, 18
κομιδὴ 34, 12
κομιῶ 85, 13
κονᾶν 385, 12
κόννζα 524, 1
Κόνων 303, 14
κοππατίας 499, 11
εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν 338, 11
Κόρακες 20, 3 ἐς κόρακας 359, 19. 524, 15 et 19
κοράσιον 369, 26
κόρδαξ. Vide κάρδαξ
κορδύλη 555, 9
κορεῖν 50, 9. 295, 2. 496, 14
κόρηθρον 496, 16
κόρημα 418, 10. 496, 16
Κόρινθος, Κορίνθιοι 16, 9. 61, 5. 194. 308, 13. 360, 18. 379, 1. 441, 19 ὁ Διὸς Κόρινθος 315, 16. 473, 18. 623, 7
Κόροιβος 256, 21
ἐπὶ κόρρης 483, 10
Κορύβαντες 190, 2
κόρυμβος 181, 7
τὰ πὶ κοσκίνῳ 569, 4
οὐ κατὰ κόσμον 358, 24
κοσμῶ 598, 8
κοσσοτράπεζος 390, 20
κότος 50, 11
κοττάβια 210, 3
κότταβος 209, 22
κόττης 454, 24
Κόττος 604, 17
Κότυς 158, 8
Κούρητες 654, 4
κοῦσπος 436, 9
κράσεις οἴνου 599, 19
κρατὴρ πρῶτος, δεύτερος, τρίτος 604, 25. 605, 3
Κράτητα 201, 17
κραυγὴ 176, 16
κραύρα 176, 21
Κρέουσα 397, 10
Κρῆτες 178, 6 Κρὴς θάλασσαν 326, 11 Κρητίζειν 515, 4
† κριθείς. Vid. ὀξύς
κριταὶ κωμῳδῶν 411, 1
Κριτίας 91, 7
Κρόβυζοι 51, 14
Κροῖσος 40, 8. 245, 5
Κροκωνίδαι 192, 5
Κρόνος 51, 1. 501, 1 et 7
Κρότιος 225, 5
Κρότων, Κροτωνιᾶται 265, 11. 614, 23
κρούεσθαι πρύμναν 466, 25 κρούειν μέτρον 385, 17 γλουτὸν 493, 13
κρουσιμετρεῖν 386, 2. Vide 385, 17
κρύσταλλος 301, 3. 403, 12
Κρώβυλος 60, 10
Κτήσιος 446, 20
κύβος 77, 7. 602, 14
Κυδαθῆναι 176, 8
Κύδων 591, 4

Κυθήριοι 176, 8
οὐ μάλα κυκκᾶ 360, 9, 10
Κυκλάδες 532, 20
Κύκλωψ 280, 24
Κύκνος 575, 24
κύλα 186, 4
Κύλανθος 218, 13
κύλιξ φασίμη 642, 6
κυλοιδιᾶν 185, 13
κυμάτια 565, 19
κύμβη 186, 13
Κυναίγειρος 246, 23
Κύννης 187, 8
Κυνόσαργες 73, 5
Κύπρος 299, 1 Κύπριαι ἀκρίδες 398, 15
κυρβασία 189, 17
κύρβεις 324
κυρτὸς 230, 24
κυφὸς 230, 24
κύων 484, 19 σὺν κυνὶ ἱμάντα 556
κωλεὸς 196, 12
κώληβος 196, 10
κῶλον 138, 7
κωμῆται 197, 8
κῶνος 197, 24
Κωπαΐς 589, 5
Κωφὸς λιμὴν 200, 4 παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν 385

λαβὰς ὁμοίας 332, 23
λαγγάζω 228, 22
λαγγονεύω 228, 23
λάγνος 201, 14 λαγνίστερος 451, 20
Λάδων 411, 2
λακκαταπύγων 203, 5
λακκατάρατος 204, 15
Λακεδαιμόνιοι, Λάκωνες 22, 24. 186, 15. 192, 13. 200, 7. 204, 9. 308, 3. 331, 12. 437, 5. 506, 24. 558, 4. 617, 25 Λακεδαίμων 85, 7
λάκκος 204, 1
Λακωνίζειν 192, 13
† λάλαικος 213, 11
λάλαξ 213, 11
λαμπὰς 205, 22
λαμπίζειν, -στὴς 208, 4
λαμπυρὶς 476, 12 et 14
Λάμπων 93, 18
λανθάνειν. οὐ λελήθασι 360, 3
λαοξόος 207, 16
λαπάξαι 207, 22
λαπηκτὴς 208, 3
Λάρεινος 208, 12
λαρινεύειν 208, 16
ἄχρι τοῦ λάρυγγος 657, 10
λαφυγμὸς 210, 16
λαχανοπωλήτρια 516, 4
λέβερνοι 601, 22
λεβηρὶς 611, 22
λεβίαι 215, 4
λέγειν 638, 18
λεῖα 211, 24
λειπόνεως 418, 20
λειποταξίας γραφὴ 212, 10 λειποτάξιον 225, 26
λείριον 212, 22
Λειψύδριον 235, 18
λεκάνη 214, 1. 435, 26
λεκάνιον 213, 13
λεκανὶς 156, 17. 213, 14. 214, 1
λεκίσκιον 214, 1
λέμβαρχοι 214, 8
λέμμα 250, 20
τὴν λεοντῆν ἐνδύου 586
λέοντος πυρσοκόρσου 477
λειτουργὸς 218, 5 et 20
λεπάδες 207, 20
λεπίζειν 230, 19
λεπτὸν 314, 7
Λέρνη 255, 1. 615, 5
Λέσβος 67, 16 Λεσβιάζειν 515, 3 Λέσβιος ᾠδὸς 261
*λεσχηνόριος 216, 10
Λευκὰς 643, 27

λεύκη 246, 17
λευκοὶ ἄνδρες 857, 3
Λευκόφρυς 576, 7
Λεὼς 214, 22. 218 ter.
λέως 218, 3
Λῆμνος 78, 1. 120, 1
Λήναια 565, 15
ληξιαρχικὸν 174, 18
ληξίαρχος 599, 13
λῆξις 221. 20, 21. 390, 15
Λητὼ 187, 9
† λήψομαι 220, 13
λίαν 238, 13
λιθιᾶν 223, 18
πάντα λίθον κινεῖν 378, 19
Λίμνη 255, 12
Λινδία Ἀθηνᾶ 489, 20
λίτρα 314, 8
λιτροδόκη 227, 22
λιτροσκόπος 227, 19
λιχὰς 531, 4
λογγάσια 228, 24
λογεῖον 326, 4 et 6
λογισταὶ 32, 19 et 21
λογιστήρια 229, 7
οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ 618, 4
Λοκροὶ 26, 1
λούεσθαι 231, 1
Λουσίαι 203, 3
λουτροφόρος, -εῖν 231 ter.
λόφος 239, 2
λόχμη μία οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους 269, 11. 363, 4
λυγαίως 235, 4
λυγμὸς 236, 16
λύγος 233, 2 et 7
Λυδία 267, 11 Λύδιον ὄργανον 427, 26
Λύκειος Ἀπόλλων 234, 13
Λύκιος 234, 16 et 18
Λύκος 67, 11. 577, 22
τὸ τοῦ λύκου 123, 21
Λυκοῦργος 487, 20
Λυσικλῆς 450, 5
λυσιτέλεια, -εῖν 237, 9
λυχνία 237, 26
λυχνοκαΐαι 238, 4
λωρίκιον 246, 2

μὰ 299, 18
μαγγανεία 240, 2
μαγεία 239, 17. 240, 12
μαγειρεῖον 111, 2
μάγειρος 240, 8
Μάγνης (λίθος) 73, 20 Μαγνῆτις λίθος 73, 8. 233, 18. Μάγνητα accusativus 201, 17
Μαγνησία 73, 22
Μαῖα 251, 4 (sed non videtur esse nomen)
μαιεύεσθαι, μαιοῦσθαι 241, 10
μαιμάξαι, μαιμάκτης 241, 18 et 23
μαινόμενος 246, 10
μακαρία 292, 13
εἰς Μακαρίαν 20, 23
ἐς μακρὰν 359, 21
μακρόθεν 243, 5
μάλα 479, 9
μαλάχιον 505, 26
μάλη 629 bis
μαλθακὸς, -κίζεσθαι 243, 26
παντὸς μᾶλλον 379, 15
μαμμᾶν 245, 17
μαμμία 245, 14
μαμμόθρεπτος 584, 20
μάναν 246, 4
μάνδαλος 245, 24
μάννα 246, 11
μανότης 245, 19
μάντεως μισθὸς 407, 5
Μαραθὼν 73, 5. 188, 15. 591, 22
μαργάλη 612, 4
Μαργίτης 256, 19
Μαρδόνιος 378, 20
Μαριανδυνοὶ 168, 6
μάστιξ κηρίνη 162, 5

μαστροὶ 250, 5
μαστρυες 249, 15
μασχάλαι 629, 12—15
μάτιον 250, 11
Μαυσωλὸς 101, 23
μάχαιραν παρακονᾶν 358, 25.
μάχαιρα συκίνη 547, 13
Μεγακλῆς 363, 11
Μεγάλη πόλις 280 bis
Μέγαλλος 251, 11
Μεγαρεῖς 617, 23. 343, 15
μέγαρον 239, 19
μέδιμνος 69, 11 et 17. 604, 1
Μέδων 27, 25
μεῖον, μειαγωγὸς 253, 14 et 21. 254, 1 et 14
μείω 271, 12
μελάγχρης 255, 3
† Μελαίνη 192, 14
μελάμπυγος 217, 15
Μέλανθος 27, 24. 28, 2
Μελάνιππος 254, 7. 280, 24
Μελέαγρος 254, 23
μέλι Ὑμήττιον 618, 22
μέλινοι 255, 27. 256, 5
μελιτοῦττα 322, 4
μεμιλτωμένον σχοινίον 562, 20
Μέμνων 558, 18
Μενδαῖα κεράμια 534, 19
Μενδαῖοι 78, 14
Μένδης, -ήσιος 258, 12
Μενέσται 409, 24
μέντοιγε 258, 19
μέντον 258, 20
ἐν μέρεσι στρατεία, μάχη 578, 16
Μέροψ 164, 22
Μέσαπος 259, 9
Μέσον, δικαστήριαν 601, 7
Μεσσήνιοι 200, 8
† μεταβολὴ 457, 1
μεταλλᾶν 261, 4
μέταξα 510, 5
Μεταποντῖνοι 652, 25
μετελθεῖν 252, 11
μετιέναι 252, 11
μέτοικος 59, 18. 263, 3. 295, 13. 437. 438. 461, 22. 478. 516. 517. 558, 10. 615, 11
Μήδεια 61, 7. 221, 6
Μῆδος οὐ φυλάξει 565, 4
μῆκος, ejus composita 117, 4
Μηλιακὸν πλοῖον 594, 9
Μήλιος λιμὸς 212, 17. 224, 8
Μηλιουργὴς κλίνη 234, 23
μηλοῦν 139, 7. 266, 14
μηλωτὴ 265, 27
μῆνες πῶς Ἀθήνησι μετροῦνται 276, 26. 634, 9
† μήτιος 258, 3 et addenda
μητραγύρτης 183, 2
Μητρῷον 268, 15
μιγῆναι 272, 12
Μίδας 227, 26. 228 bis
μικρὸς 527, 11
Μίλητος 165, 1
μίλιον 532, 27
Μιλτιάδης 179, 4
Μίνως 178, 7. 501, 12
Μινώταυρος 414, 12. 522, 7
μισθὸς 367, 14
μισθοφόρος, -ρεῖν, 269, 3. 644, 23
μίσχος 20, 17
μνᾶ Ξ14, 9
Μνασέας 281, 6
μνᾶσθαι 273, 3
μνημεῖον 272, 19
Μνήσαρχος 51, 11
μοιμύλλειν 273, 15
μοῖραι 284, 23
μοιχείας γραφαὶ 390, 12. 409, 8
Μολιονίδαι 356, 11
Μολοττοὶ 84, 1
μολόχη 244, 4
μομφὴ 258, 8
μονόφθαλμος 26. 6
μονῳδεῖν 274, 27

τὰ μόρα 547, 9 μόρα Λακωνικὴ 284, 21. 308, 16
μορίαι 508, 18. 509, 1
μορμόφοβος 275, 18
Μύρσιμος 502, 22
μορύξαι 284, 15
Μόρυχος 275, 22. 281, 13
μοσχεία 276, 3
Μούνυχος 276, 14
Μουσαῖος 36, 3 et 5
μουσικὸς 277, 22
μοχθηρία 277, 24
μυΐνδα 279. 3
Μύλος 580, 1
Μυνδία 577, 24
Μυόνησος 199, 11
μύραινα Ταρτησία 570, 10
Μύρμηξ 256, 16
μυρόλωτος 238, 24
μύρον 20, 21
Μύρρινα 78, 1
μέχρι τοῦ μυρρίνου 657, 7
μυρτοχείλη 281, 13
Μύρων 234, 19
Μῦς 282, 9
Μυσοὶ 23, 22
μύσταξ 379, 25
μυχόνους 274, 18
μυχορήμων 274, 19
Μώρυχος 284, 10
μωκᾶσθαι 283, 20
Μώρυχος. Vide Μόρυχος
μῶσθαι 234, 4

ναὶ, ναὶ μὰ 239, 9. 240, 18 ναὶ μὰ τὸν 299, 16
ναιχὶ 363, 17
Νάξος 287, 1
ναστοφαγεῖν 287, 8
ναύκραροι 287, 26
Ναυκρατὶς 287, 24
ναυλόχιον 288, 25
κατὰ ναῦν 139, 18
Ναυσίνικος 550. 11
ναύφραχτος 639, 14
ναυφύλακες 290, 7
νεανικοῦντος 291, 5
νεατὸν 290, 20
Νείλεως 27, 25. 585, 19
Νεῖλος 298, 8
νεῖν 298, 11
νέμειν προστάτην 460, 24
Νέμεσις 293, 15 et 17. 482, 13
νένηται 36, 14
Νεοπτόλεμος 569, 8
νεοῦν, νέωσις 290, 20
νεῦρα πολέμου χρυσὸς 251, 21
νεφροὶ πετρόβλητοι 426, 16
νεωκόρος 418, 11
νεὼς, ejus composita 469, 15
νεώσοικοι 297, 4
νὴ 240, 18
νηήσας 298, 5
νήθειν, νῆμα 180, 1
νησταῖα 87, 22
νῆστις 158, 22 νήστιος 258, 3 et addenda
νήτη 291, 14
νίγλαρος 300, 1
Νίκη 118, 11 Νίκη Ἀθηνᾶ 614, 17 Νῖκαι 568, 2
Νῖνος 500, 13
νίτρον 227, 23
νόθοι 188, 7
νομὴ 294, 2
νόμισμα 314, 9
νόμοι Ἀθήνησι 87 saepe
νομοφύλακες 321, 7
νοσηλεία, -εύεσθαι 232, 14. 302, 22
ἐμὴν κάμνειν νόσον 586, 4
νουθετησμὸς 303, 19
νοῦμμος 302, 19
Νοῦς 159, 9
νύμφαι 507, 1 Νύμφαι 617, 10

ξ pro σ in ξὺν 310, 21
ξαίνειν 223, 2

Ξέναρχος 485, 21
ξενίας δίκη, γραφὴ 289. 390. 478, 9
ξενικὸν, τὸ ἐν Κορίνθῳ 441
Ξενόκριτος 93, 20
ξένος 263, 5. 438, 9
Ξέρξης 203, 10. 489, 18. 565, 4. 587, 11
ξέστης 466, 21
ξηροτρίβεσθαι 309, 7
ξιφίζειν 309, 17
ξυάλη 310, 1
ξύειν 310, 12
ξυλίζεσθαι 210, 17
ξύλον πρῶτον 469, 10 ξύλον σκαμβὸν οὐδέποτε ὀρθὸν 596, 8
κατὰ ξυμφορὰν 140, 4
ξυνήγορος Τενέδιος 576, 15
ξυντρία 311, 8
ξυρᾶσθαι 313, 1
ξύσμα 309, 26
ξύστρα 539, 14

ὀβελιαφόροι 313, 21
τοῦ ὀβελοῦ τὸ θερμὸν 593, 3
ὀβολὸς 270, 12. 570, 7. 579, 10. 602, 22
ὀβολοστάται 314, 15
ὀβρίκαλα 314, 22
ὀγμὸς 658, 12
ὁδαξῆσαι 8, 1
† ὁδεύειν 316, 8
ὁδμὴ 352, 24
ὁδός. ἐν ὁδῷ καθελὼν 63, 8 σχιστὸς ὁδὸς 562
ὀδούς. ῥᾶον ὀδόντας ἀριθμεῖν ἢ δακτύλους 483, 21
Ὀδυσσεὺς 410, 12
ὀδωδέναι 316, 18
Οἰδίπους 120, 18
Οἴη 317, 8 Οἴηθεν 322, 23
-οιην et -οιμι optativi 28, 24
οἰκεῖοι 6, 5
οἰκέτης 318, 14
οἰκογενὴς 320, 5
οἴματα 320, 10
οἶμος 398, 20
οἰμώζειν 524, 16
οἰνόσπονδα 299, 23
οἷόν τε 363, 18 οὐδὲν οἷον 356, 24
οἷος 322, 19
οἷς 313, 18
οἶσθας 322, 19
ὄκνος 654, 9
πάντα ὀκτὼ 378
ὀλιγομήκης 117, 5
ὀλίγος 328, 9
ὀλολύζειν 329, 20
Ὀλύμπια 356, 13. 387, 1
Ὀλυμπίειον 330, 12
Ὀλυμπίων κρατὴρ 604, 26 Ὀλυμπίου (Διὸς) 605, 2
Ὄλυμπος 575, 16
Ὀλύνθιοι 115, 14
ὁμαλὸς 330, 24
Ὅμηρος 177, 13. 484, 23
ὅμηρος, -εῖν, οὖν, εύειν 331, 13. 332, 1
ὁμογάλακτες 332, 26. 344, 22
ὅμολος 333, 10
Ὁμόνοια 446, 21
Ὀμπνία, Ὀπνία, Δημήτηρ 335, 6. 342, 14
ὀμφακίζεσθαι 511, 8
ὄμφακος ὑγιέστερος 614, 22
ὀμφαλητόμος 241, 9. 335, 12
ὄναρ 149, 26
ὀνάτωρ 336, 6
ὄνειροι τυφλοὶ 611, 17
Ὀνόμαρχος 643, 18
ὄνος 279, 22 ὄνος ἐν μύρῳ 337, 10 ὄνου σκιὰ 419, 16 ὄνων οὔ μοι μέλει 612, 25
ὀξὶς στομάχου 339, 20
ὀξόβαφον 340, 1
ὀξὺς 295, 19. 533, 19 † ὁ δ' ὀξὺ κριθεὶς 358, 7

ὀπηνίκα 71, 18
ὀπήτιον 341, 13
ὀργάζειν 264, 15
ὀργᾶν 345, 1
ὀργεῶνες 82, 10. 343, 11
ὄργια 344, 8
ὀργιάζειν 343, 20. 344, 12. 345, 8
ὀργυιὰ 349, 3
ὀρεκτιᾶν 345, 18
ὀρεσχάς 354, 13
ὀρεὺς 345, 22. 347, 8
ὀρεωκόμος 345, 25
ὄρθιος νόμος 302, 17
ὀρθοπύγιον 350, 4
ὁριῶ 85, 13. 102, 17
ὁρκιστὴς 347, 28
ὅρκοι ταχυβάμονες 572, 8. Ἀφροδίσιος ὅρκος etc. 572, 11
ὁρκοῦν 347, 21
ὁρκωμότης 347, 28
οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ 359, 15
ὅρμος 348, 13
ὀρνιθοτροφεῖον 319, 11
ὄρνιξ 348, 22
ὅρος 361, 23
ὀροφὴ 349, 25
ὀροφίας 363, 28
ὀρροπύγιον 350, 3
ὀρρωδία 349, 21
ὀρτυγοκόμος 350, 10
ὀρφανοὶ 514, 7. 641, 4
Ὀρφεὺς 214, 22. 218 bis
ὀρφναῖος 150, 6
ὀρχὰς 484, 13
ὀρχήστρα 389, 26
ὄρχος 351, 11
πλεῖστον ὅσον 433
Ὅσσα 575, 16
ὀστέϊνος, ὄστεον 353, 11, 12
ὀστρακισμὸς (vide ἐξοστ.) 155, 24
ὄσχεος 204, 17
ὄσχη 354, 12
ὅσχος 354, 6
ὀτλεῖν 355, 16
ὀττεύεσθαι 355, 27
ου et ους genitivi (*Ναυσικύδους*) 289, 10.
οὖ 317, 5
οὖατος 362, 26
οὐδὸς 316, 7
οὐθεὶς 356, 17
οὐλὴ 150, 14. 360, 1
οὖλος 150, 12
κατ' οὐρὰν 150, 17
Οὐρανὸς 604 bis. 605, 10
οὔρειος βίκος 361, 21
οὔρια 625, 8
οὖρος, οὐρὸς 163, 2. 319, 21
οὖς. ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ὦτα ἔχειν 572, 14
οὗτος usu eximio 457, 24
ὄφις οἰκουρὸς 319, 23
ὄφλειν 364, 18
ὀφρῦς ὑποκαθεῖναι, ἀνατείνειν, τοξοποιεῖν, συνέλκειν 552, 25. 595, 3. 628, 4
ὄχημα 53, 2
ὀψὲ 468, 16
ὀψείειν 438, 12
ὀψιπέδων 404, 7
ὀψίτερον 366, 24
ὀψοδόκη 156, 19

Παγασιτικὸς κόλπος 20, 1
πάγκυφος ἐλαία 193, 20
πάθος τραγικὸν 597, 20
παίγνιον 369, 3
πόλεις παίζειν 439
Παιονίδαι 368, 13
παῖσαι 531, 14
παιωνίζειν 370, 20
παλάθη, -θὶς 371, 20
παλαίτερος, -τατος 371, 6
παλεύτριαι, -ίδες 68, 13. 371, 27. 372, 2 et 3
παληλία 411, 22

παλιγκάπηλος 373, 26
παλίμπρατος 373, 26. 374, 7
πάλιν in compositione ἐπιτατικὸν 373, 25
παλίνδης ὄνος 372, 15
παλινέμπορος 373, 18
ἐπὶ Παλλαδίῳ 41, 21
ἡ ἐπὶ Παλλαινίδι μάχη 592, 25
πάλος 115, 1
Πὰν 206, 11. 377, 16
Παναθήναια 104, 1. 129, 19. 130, 1. 205, 25. 275, 4. 412, 10. 516, 18
παναθλίως 376, 28
Παναίτιος 558, 18
Πανδίων, Πανδιονὶς 376, 23
πανδούριον 427, 26
Πάνδροσος 436, 21. 465, 5. 652, 10
Πανδώρα 397, 9
Πανοπεὺς 639, 5
πανόπτρια 377, 23
Πανοψία 471, 17
Παντακλῆς 276, 14
*Παντάρκης 483, 20
ὁ πάνυ 596, 20
πάππας, παππίας 245, 15
παραβολὴ 382, 24
Παράβυστον 601, 6 παράβυστος 171, 8
παραγράφεσθαι, -φὴ 32, 10. 519, 16 ἐν βιβλίοις 506, 3
παράδεισος 161, 23
παραδοτέα 438, 24
παρακαταβάλλειν 478, 11
παρακρούσασθαι 386, 1
Πάραλοι 387, 16
Πάραλος navis 386, 5 et 23. 567, 24 Πάραλος viri nomen 386, 22. 387, 15
παρανεάτη 291, 14
παρανίσχειν 460, 5
παρανόμων γραφαὶ 87, 8
παραρρεῖν 615, 20
παρατίλλεσθαι 391, 20
παράχορδον 385, 20
πάρδαλις, παρδαλῆ 443, 24
παρδαμάλη 131, 12
παρείας 364, 1
παρέργως 396, 7
παρῆ 57, 5
παριαμβίδες 397, 20
Παρμενίων 300, 13
Παρνηθία νύμφη 187, 8
παροιμία 320, 12
τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν 595, 12
πάροχος 52, 28
Παρράσιος 357, 14
πάρυφες 388, 13. 394, 24
Πασέας 281, 7
παταγεῖν 126, 11
πατάξαι 531, 15
τίς πατέρ' αἰνήσει etc. 591
πατραλοίας 149, 9
πατρικὸς, πάτριος 400, 22
Πάτροκλος 569, 7
παυσικάπη 131, 22
πάχνη 301, 3
πεδῆσαι 22, 14
*Πεδιακὰ 403, 18. Vide 26
Πεδιάσιοι 386, 7
πέδον 625, 6
πέδων 404, 7
πέζα 404, 13
πεζίτια 565, 18
Πείθω 118, 11. 271, 2
Πειραιεὺς 63, 11. 111, 11 et 16. 112, 12. 276. 462, 14. 509. 510 ἐκ Πειραιῶς κάτυδος 552, 14
Πειρίθους 226, 20. 417
Πεισίστρατος 110. 234, 8. 472, 23
πέλας 407, 20
Πελασγιῶτις 580, 17
Πελασγοὶ 407, 11. 431, 10
πελειὰς ἡμένη 68, 11
πέλεκυς Τενέδιος 577, 5
†πελιὰ 408, 3

πελιτνὸς 408, 4
Πελλήνη 250, 4
πέλτη 408, 8
πέλυξ 407, 26
πεμπάζειν 408, 25
πέμπειν 443, 1
πέμπελα 409, 1
τὸ πέμπτον τοῦ τιμήματος 457, 2
πεμπώλαρχος 409, 1
Πενέσται 127, 18. 165, 15. 168, 7 (426, 5)
Πενθεὺς 577, 3
πένισσα 410, 3
πένταθλοι 623, 23
πεντακοσιομέδιμνοι 52, 8. 110, 5 et 10. 567, 19
πέντε πίνειν, πέντε καὶ δύο 599, 23 πεντε- in compositis, non πεντα-, τεντέκλινος, πεντέμηνος, πεντέχαλκος 410, 20. 411, 3
πεντηκόντορος 411, 8
πεντηκοστεύεσθαι, -τολόγος 411, 10
πέπλος 116, 14
πεπόνθειν 123, 20
πεπρημένος 507, 25
πέρα 595, 21
Περγαία Ἄρτεμις 72, 19
Περίανδρος 194, 13
περιβαρίδες 425, 25
περίδειπνον 359, 11
περιθέτη κόμη 428, 21
Περιθοῖδαι 192, 9
περίκηποι 357, 23
Περικλῆς 234, 9. 659, 2
περικωνῆσαι 198, 1
περίνεως 469, 16
περιοδικαὶ νόσοι 135, 1
ἐκ περιουσίας 392, 23
περίπολοι 578, 18
περίστια 422, 23
περιστίαρχος 121, 6 et 12
περίστοιχοι ἐλαῖαι 540, 3
περιτροπὴ ὑπέρου 623, 5
περιτρόχαλος κουρὰ 517, 19
περιψᾶν 425, 10
Πέρσαι 164, 6. 203. 378. 587, 9
Περσεφόνη 16, 5. 50, 1. 226, 21
πεττοὶ 426, 18
πήγανα 357, 24
Πηνελόπη 304, 11
πῆχυς 432, 25. 433, 2
πίθηκος τραγικὸς 597, 21. 598, 1
Πιθηκοῦσσαι 157, 24
πίθος 119, 21
πινάκιον 590, 6
πινοφύλαξ 430, 19
Πισαῖος 222, 12
Πίστειρα 249, 6
πισύνη 425, 13
Πιτανάτης λόχος 431, 5
πίττα 482, 9
πλάδος, πλάδωσις 431, 18
πλάσσειν 432, 8
πλάτη 432, 10
πλέθρον 407, 15
πλευστέον 438, 32
πλέω 433, 5
πλήμη 434, 4
πλημμελὴς 433, 25
πλημμυρὶς 434, 4
πληροσέληνον 378, 8
Πλήσιππος 93, 21
πλινθίον 431, 24
πλίνθον πλύνειν 338, 1 et 11
πλοῦς 434, 14 πλοῦν ὑποτέμνεσθαι 631, 11
πλουτίνδην 6, 8
Πλουτὼ 570, 13
πλύμα 435, 10
πλυντήρια 60, 15. 127, 24
πλυντρίδες 231, 12
πνιγαλίων 72, 16
πνὶξ 258, 22
Πνὺξ 457, 23. 474

ποδαπὸς 68, 6
πόδες ὄρειοι 345, 17
ποδονιπτῆρ 213, 13
ποῖ 427, 23
ποία 435, 22
ποιεῖσθαι περὶ πολλοῦ 420, 22 στρατόπεδον 542, 18 σπουδὴν 532, 14
ποιητοὶ παῖδες 355, 4
Ποικίλη στοὰ 325, 4. 440, 5
πολέμαρχος 234, 4 Vide ἄρχοντες
†πολὴ 406, 26
Πολιὰς 319, 23 Πολιάδος ἱέρεια 24, 17
πόλις 167, 6
πολίτης 402, 13 et 14
Πολυάκης 439, 3
Πολύγνωτος 80, 16
Πολυκράτης 378, 19. 473, 1. 499, 6
πολυπλοκώτερος Τυφῶνος 612, 11
πολυτάλαντος 566, 9
πολυτελὴς 574, 24
Πολυτίων 626, 10
πολύτριχον 10, 6
Πολύτροπος 441, 21
Πολύφη 112, 9
Πολύφημος 617, 11
πομπεύειν 442, 13
πόντος Ῥέας 485, 2
ποριῶ 85, 13
πόρναι 388, 2
πορνεύειν 478, 24
Ποσειδῶν 12, 15. 425, 8. 571, 5. 575, 23. 654, 5
πόσθιον 445, 5
Ποτάμιοι 560, 13
ποταπὸς 435, 27
πότης λύχνος 9, 18 et 26
πού 437, 7
πούς. κατὰ πόδα 140, 14 παρὰ πόδας 388 περὶ πόδα 420 πρὸ ποδῶν 457 ἐν ποσὶ 565, 16
†πράγμων 446, 14
ταῦτα πράσσων etc. 571, 18
πράτης 447, 3
πραΰς, πραέως 447, 8
πρέμνον 447, 12. 470, 20
πρεσβευτὴς 447, 16
πρημάδες 448, 6
Πρίαμος 448, 9
Πριαπώδης 346, 3. 375, 14. 592, 2
προαμβολαὶ 449, 7
προαναχρούσεις 449, 7
πρόβατα Πεδιακὰ 403, 18 et 26
προβολὴ 87, 8. 449, 22
πρόβουλοι 552, 8
προεδρία 455, 19
προὶξ 513, 23
προκαλεῖσθαι, πρόκλησις 454, 10. 460, 26
Προκλείδης 602, 1
προκόμιον 428, 23
Πρόκρις 397, 10. 583, 3
Προμήθεια 205, 25
Προμηθεὺς 206, 11
πρόξενος 101, 8
προσκαλέσασθαι 460, 22
προσκατάβλημα 454, 16
Προσκήνιον meretricis cognomen 286, 23
πρόσκλισις 140, 20
προστὰς, -άδος 452, 6
προστάτης 295, 13. 478, 9
προστροπαῖος 371, 16
προστροπὴ 463, 5
πρόστροπος 462, 24
ὁ προστυχὼν 342, 23
προτέλεια 574, 26
προτεραία 464, 11
προυργιαίτερον 447, 22
προφαίνειν 641, 6
πρυτανεῖον 93, 3. ἐπὶ Πρυτανείῳ 41, 21. 452, 11

πρυτάνεις 98, 2. 190, 22. 452, 1 et 4
πρυτανικὴ γραφὴ 487, 3 et 13
†πρῳΐ 468, 21
πρωτεῖραι 140, 21
Πρωτεσίλαος 410, 9
Πρωτογένεια 397, 9
Πρωτοκλέης 604, 13
Πρωτοκρέων 604, 14
πτερὰ 346, 20 φόνου πτερὸν 653
πτέρνα 469, 23
πτέρυγες 88, 7
πτύον 469, 22
πτύχλοι 470, 27
πτώσσειν 471, 12
πτωχίστερος 451, 21
πύανα 471
Πυανοψία 471, 12
Πύδνα 588, 8
Πυθαγόρας 50, 22 etc. 174, 13 ὁ Δελφὸς 564, 22
Πυθαγόρειοι 117 bis
Πυθία 473, 20. 564, 21
Πυθόδωρος 518, 23
Πυθοκλῆς 113, 20
αὖθις αὖ Πυθῶδ' ὁδὸς 623, 8
Πυθὼν 472, 27
Πύλαι, Πυλαία 86, 14. 103, 10. 474, 10
ὁ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς 462
πῦον 473, 22
πῦρ. πυρὸς πώγων 478, 3
πυραμίδες, αἱ ἐν Αἰγύπτῳ 194, 22. 490, 2
πυρίατος 476, 8
πυρίεφθος, -ον 475, 13. 476, 8, 9
πυροὶ σητάνιοι 508, 4
Πύρρος 580, 19
πυρφόρος 358, 2
πύσμα 475, 7
πύστις 425, 13
πῶ 479, 7
πωλητάι, -ήριον 263, 15. 478, 17
πῶροι 223, 13

κατὰ ῥάβδον 141, 12
ῥαδινὴ 480, 4
ῥαδιουργία 480, 7. 481, 9
ῥᾴδίως 361, 2
ῥάκος 482, 4
ῥαπτὸν ὅμμα 331, 3
ῥᾳστωνεύειν 483, 18
ῥάφανὶς 483, 19
ῥαχία 38, 13. 488, 15
ῥαχιστὴς 484, 4 et 7
ῥαψωδεῖν 484, 25
ῥεῖν. v. ἐρρύην
†ρεύειν 493, 9
Ῥηγῖνοι 202, 1
ῥήξας 483, 6
ῥητορικὴ 488, 9
ῥητροφύλακες 487, 22
ῥιγνοῦσθαι 489, 2
ῥοὰ 490, 25
Ῥόδος 224, 6
ῥοθιάζειν 490, 11 et 20
ὗς ὑπὸ ῥόπαλον 634, 15
κατὰ ῥοῦν 141, 16
ῥοφεῖν, ῥόφειν 18, 5. 364, 16
ῥύεσθαι 493, 8
ῥύζειν 481, 13
ῥυπαρὰ αὐλὴ 265, 15
ῥυπὸν 349, 9
ῥυσιάζεσθαι 492, 21
ῥυτὴρ 6, 16
ῥώξ 483, 2
ῥωποπώλης 494, 2
ῥῶπος 17, 20

σαβακὸς 496, 7
σαβὸς, σαβάζειν, Σαβάζιος 37, 5 et 8. 383, 16. 495, 6 et 11. 616, 19
σάβυττα 500, 3
σάθη 495, 16
σάκτας 500, 3
σάλα 498, 1
Σαλαμινία, ναῦς 386, 12 et 24. 387, 4. 497

Σαλαμὶς 203, 11. 522, 11 ἡ ἐν Κύπρῳ 276, 10
σαλπίγκτης 208, 3
Σάμαινα 499, 6. *570, 23
σαμβύκη 100, 9 et 12
Σάμβυξ 100, 9
Σάμος, Σάμιοι 74, 8. 236, 23. 298, 8. 570, 18. † Σαμιῆ 570, 23
Διὸς σάνδαλον 596, 20
† σανδανοθήκη 499, 12
σαρκάζειν 507, 17
σαροῦν 127, 23. 496, 14
Σατυρικὰ δράματα 357, 19 ὄρχησις 508. 511. 527
Σάτυρος 88, 25. 354, 19
σαυρωτὴρ 545, 12
Σειληνὸς 305, 5
σειρὰ 51, 24
σειρᾶν 504, 24
σείριον, Σειρὶς, Σείριος 504, 12
σεισοπυγὶς 163, 21
Σελήνη 361, 6. 376, 22. 603, 24 Ἀκεσαίου σ. 585, 18
σεληνὶς 505, 21
σέλινον 500, 3 ἐν σελίνοις 357, 21
Σέλλος 507, 9
Σεμέλη 616, 13
Σεμναὶ θεαὶ 104, 2
σηκύλη 508, 6
σημαίνεσθαι 509, 21
σητάνιος 587, 4 (508, 4)
σῆτες pro σέες 503, 16
† Σίαλος 501, 11
σίγμα 351, 21
σιδεῦναι 553, 2
σῖκαι 511, 2
Σικελία 73, 18. 366 Σικελιῶται 557, 6
σιληπορδία 511, 25
σινόμωρος 512, 6
Σινώπη 513, 1
σιτηρέσιον, σιτηρόσιον 367, 15 514, 3
σκάνδαλα 516, 1
σκανδικοπώλης 516, 3
σκαπάνιον 519, 5
σκαρίζειν 20, 25
σκατὸν 527, 1
σκαφανεὺς 516, 6
σκάφη, σκαφεῖς, σκαφηφόροι 263, 18. 517, 12. 558, 8. 615, 11
σκαφιόκουρος 517, 15
σκάφος 516, 23
σκηνὴ 597, 14. 613, 3 (ἐν ἀγορᾷ) 519, 3
σκηνογράφος 519, 19
σκήπτομαι ἀποδημεῖν 525, 17
σκιᾷ τὰς ὥρας ἐσκοποῦντο 539, 19
σκιάδειον 520, 8
† Σκιβωνίδαι 280, 23
σκίλλα 562, 17
Σκιλλούντιοι 194, 6
σκιμβάζειν 325, 15
σκινδαλίσαι 520, 20
σκίρα (σκίρρα) 522, 7
Σκιρὰς, Σκιρὰ, Σκιροφοριῶν, Σκιρὸν, Σκίρος, Σκίρων 354, 9 521 saepe 522 saepe 606, 14
Σκίραφος, σκιραφὲς 520, 521
σκοπᾶν 524, 4
σκοπιᾶν 524, 4
κατὰ σκοπὸν 142, 13 Πανὸς σκοπὸς 378, 11
σκορπίος 181, 8 ὑπὸ παντὶ λίθῳ 629 σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις 326, 20
σκότιος 630, 11
ὑπὸ σκότῳ γεγονὼς 630, 11
σκύθαι 553, 1
Σκύθαι 594, 3. 595, 4 Σκυθικὸν ξύλον 81, 13 ὄρη 485, 9
Σκύθης 456, 9
σκῦλα 210, 13
σκυλεύματα 525, 12
Σκῦρος 525, 18

σκυτεὺς 526, 21
σκωπος 527, 7
-σμαι, et -μαι, passivi perfecta (σέσωσμαι) 507, 22
σοβεῖν 528, 4
Σολοικισμὸς 528, 9
Σόλων 110, 2 et 9. 245, 8. 410, 18. 505, 5
σοφίζεσθαι 528, 21
οἱ ζ' σοφοὶ 245, 4
σπάδων 36, 26
σπάθη 21 ter.
σπάλαξ 515, 22. 611, 26
Σπάρτη 202, 20
Σπαρτοὶ 652, 15
σπεύδειν 532, 10
† Σπεύσιμοι 594, 3
σπλεκοῦν 527, 15
σπλὴν 531, 13
σποδεῖν 527, 16
σποδὸς 584, 8
σπουδάζειν, σπουδαστὴς 385, 1. 530, 20
σπουδαιολογεῖν 532, 9
† Σπουσίνους, Σπουσίνιοι 594, 5
στάδιον 407, 16. 433, 2
σταῖς 535, 2
σταλαγμοῦ λυπηρότερος 236, 17
στάλικες 423, 5
στὰς 533, 6
στατεῦσαι 21, 13
στατὴρ 184, 6. 374, 19
στερίσκεσθαι 536, 25
στερνοτυπτόμενος 537, 8
στέρφνοι 507, 4
στέφανος σελίνου 506, 5
στήλη 189, 15
στήσασθαι 314, 19
Στησίχορος 378, 24. 599
στίβη 538, 25
στίμις 538, 24
στιππεῖον 545, 11
στίχος 540, 3
στλεγγὶς, στλεγγίζεσθαι 313, 8. 537, 13
στοὰ ποικίλη, βασιλέως 15, 4. 189, 21
στοιὰ 539, 16
στοίδιον 545, 19
στοιχάδες 423, 19
στοῖχοι 423, 5 et 11 χοροῦ 604, 20
κατὰ στόμα 143, 2
στομφάσαι 540, 18
στρατηγικὰ 89, 23
στρατηγοὶ 144, 24
στρατόπεδον 542, 22
τί *ἔχων στρέφῃ 587, 23
στρόβηλος (vel στρόβιλος) 543, 22
*Στροφάδες 544, 7
στροφὴ 599, 15
στρυφνὸς 539, 9
στρύχνος 609, 3
στρῶται 589, 9
Σύβαρις, Συβαρῖται 93, 19. 117, 15. 265, 10. 528, 1
συγγενεῖς 6, 4. 318, 23
συγγραφεῖς 138, 22
συγγραφὴ 289, 20
σύγκλητος ἐκκλησία 191, 11
συηνεῖν 547, 5
συλλαμβάνειν 530, 21
σύμβολον 430, 7. 549, 5
συμμορία, συμμορῖται 58, 26. 288, 6 et 22. 550, 9
συνήγορος 487, 15
συντέλεια 556, 11
σύντεχνος 334, 12
συντρέφεσθαι 599, 1
Συράκοσσαι 127, 11. 165, 13
συρίγκτης 208, 4
συρμαΐζειν 557, 16
Σύροι 217, 17
σύρτις, -ιδος 258, 3
συρτοὶ χιτῶνες 346, 26
σφάκελος 559, 18
Σφενδόνια 397, 15
σφηκιαὶ 560, 12
σφὴν 22, 16

Σφήττιοι 339, 25
σφίγκται 252, 3
Σφὶγξ 484, 19
σφόδρα πάνυ 379, 18
σφραγιδοφυλάκιον 472, 18
σφραγίζεσθαι 584, 22
σχινίζεσθαι 562, 19
† *σχοιζος* 117, 7
σχοῖνος 329, 12
σχολαίτερον, -ότερον, -ότης 563, 1
κατὰ σχολὴν 143, 8 *σ. ἄγειν* 562, 26. 563, 8 *σχολῇ* 563, 11
Σωκράτης 186, 16. 481, 5
σῶος 494, 17. 563, 17
Σωτὴρ 446, 19 *σωτῆρος Διὸς* poculum 16, 1. 604, 25. 605, 3

τάλαντον 314, 8. 567, 4 *Ταντάλου τάλαντα* 570 *Ζωπύρου* 56
ταξίαρχοι 109, 26
Τάξος 120, 6
τάρβος 569, 15
Ταρσὸς 500, 15
ταρτημοριαῖος 570, 8
Ταυροβόλος 571, 7
ταῦρος 500, 3 (*ἄστρον*) 613, 16
ταυτάζειν 583, 21
τάφος, ταφὴ etc. 231 et alibi
Τελέδαμνος 281, 6
τέλειος 574, 10 *Ζεὺς* 604, 25. 605, 3 *ἀριθμὸς* 605, 4
Τελεσαρχίδης 15, 17
τελεωθῆναι 574, 11
τέλος 464, 8 *τέλη Ἀθηναίων* 52, 7. 92. 110. 410
τενθεία 576, 4
Τέννης 576 saepe 577, 5

-τέον et *τέα* Adv. *θετικὰ* 438, 21
Τερέτιζοι 51, 14

τέρθρον 578, 13
Τέρπανδρος 261, 13. 302, 18. 346, 14
τεταρτημόριον 602, 23
τετάχαται 42, 22
τέτευχα 532, 14
οἱ τετρακόσιοι 546, 9 (551, 25 male *νῦν* pro *ὑ*)
τέτραχμον, τετράδραχμον 535, 17
Τευθρανία 24, 4
τήγανον 564, 13
τηγανόστροφον 227, 5
Τήλεφος 23, 26. 283, 5
τήλοσε 585, 10
τηλύγετος 585, 11
τηνικαῦτα, τηνικάδε 71, 14
τιάρα 164, 4
Τιβαρηνοὶ 587, 19
Τιγράνης 189, 5
τιθηνὸς 588, 20
τίμησις 243, 1. 462, 20
Τίσανδρος 363, 7
Τίτακος 591, 18
Τιτᾶνες, Τιτᾶνας βοᾷν 591, 24
τιτίζειν 430, 21
† *Τιτίνιος* 591, 21
τίτυροι 592, 14
τόκοι 39, 24. 40, 3 *φαέθοντα τόκον* 636, 5
τοκούμενος 592, 19
τολύπη 594, 5
τόνος 631, 17
οἱ τοξόται 562, 21. *594, 2
τοπάσαι 151, 21
Τορώνη 200, 3
τραγήματα 609, 9
τραγῳδοὶ 256, 12. 275, 10. 312 *τοὺς ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται* 597, 3. Vide *ὑποκριτής. τραγῳδία* 274, 28
τρεῖς κύβοι 77. 602
τρέφεσθαι 607, 8
οἱ τριάκοντα 442, 23. 546, 9. 580, 11

τριβάδες 25, 7
τριημιολία 69, 22
τριηραρχεῖν, τριήραρχοι 550. 556, 8. 567. 568
τρίπαλαι 371, 3
τρίπους, ὁ ἐν Δελφοῖς 564, 20 Θαργηλίοις 472, 24 ἀπὸ τρίποδος 564, 20
Τριπτόλεμος 483, 12
τρισνέατον 291, 15
τριτάλαντος 566, 12
Τριτογένεια 603, 23
Τριτοπατρεῖς 604, 5. 605, 9
τριττύαρχος 605, 17
τριττὺς 288, 16
τρίτων 603, 16
Τρίτων ποταμὸς 603 bis
τρίφυλλος 265, 18
τριώβολον 604, 3
τρόπις 606, 23
οὐκ ἀπὸ τρόπου 356, 20. 358, 23
τροφῆσαι 26, 20
τρόφι κῦμα 599, 2
Τροφώνιος 211, 14. 237, 13
τροχαῖος 346, 13
τροχὸς 607, 24
τρύγη 355, 24
τρυγὼν 608, 13
τρυσίππιον 112, 16
τρυτάνη 55, 4
τρώγλη 341, 12
Τρωγλοδύται 626, 18
τρωκτὰ 609, 10
*τρωξαλλίδες 279, 19
τύντλος 610, 14
τυραννεῖν 611, 3
τύραννοι 579, 26. †407, 9. 584, 17
τύρβη 557, 7
τυρεῖται 611, 5
Τυρρηνοὶ 222, 12. *407, 9
οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυκται 623, 8
τυφοῦσθαι 582, 6
Τυφὼν, Τυφωνικὰ πνεύματα 582, 6
οὐχ ὁ τυχὼν 356, 2
Ὑάδες 616, 14
Ὑάκινθος, Ὑακινθίδες 397, 14
Ὕβλη 298, 2
-ύειν, -ύναι, in ὀμνύναι etc. 332, 13
ὗελος, ὑέλινος 614, 2
ὕηνία 547, 4. 616, 17
-ύθι, ὄμνυθι etc. 332, 16
υἱοθεσία 617, 3
υἵωσις 617, 2
ὑλάζεσθαι 617, 18
ὑληφόρος 617, 19
Ὑμηττός 187
ὕπαιθρος 619, 23
ὑπειρέσιον, ὑπηρέσιον 445, 22. 460, 18
ὑπερημερία 622, 13
ὑπέρινος 108, 7
ὑπιρταλαντᾶν 567, 5
ὑπηρέσιον Vide ὑπειρ.
ὑπίσχομαι 460, 6
κατὰ τοὺς ὕπνους 149, 26
ὑποδορὶς 281, 12
ὑποικουρεῖσθαι 320, 1
ὑπόκοιλος 626, 23
ὑποκριταὶ 293, 24. 563, 22. 628, 22 Vide τραγῳδοί
ὑπόμνυσθαι, ὑπωμοσία 384, 21. 390, 16. 519, 15. 633, 11
τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις 570
ὑπότιτθος 631, 12
ὑπετοπεῖν 595, 10
ὑπόχαλκος 629, 22
ὑπώπια 186, 6
Ὑστάσπης 489, 18
ὑστάτων χάρις 612, 24
ὕστερα, ὑστεραία 464, 11
ὑφόλμια 329, 2
Ὑψιπύλη 36, 17. 221, 7

φαλάγγιον 637, 15. 19.
φαλλὸς 105, 9
φανὸς 207, 5. 238, 6. 377, 26. 406, 21.
Φανὸς 77, 17
φαρδαιθὶ 383, 7
φαρμάκια 640, 14
φάρμακον τέμνειν 575, 13
φαρμακῶν 640, 5
φάρυξ 77, 26.
φάσαι 463, 8
φάσγανον 463, 9
φάσκωλος 641, 25
φατνώματα 128, 15.
Φάϋλλος 623, 23
φαῦλος 650, 19
Φάων 216, 21
Φειδίας 482, 17
φέρειν 269, 3.
φερέσβιος 495, 21
Φηγεὺς 410, 6.
φηλοῦν 645, 25
πρὸς φθεῖρα κείρασθαι 463, 13
Φθειροπύλη meretrix 639, 10
φθίσις 646, 16
Φθιῶτις 580, 16
φιδάκνη 429, 14
Φιλιεῖς 192, 8
Φίλιππος 28, 18. 253, 5. 258, 15. 354, 18. 404, 11. 588, 3
φιλίτια 558, 5
Φιλοκράτης 648, 1
φίλον 356, 4.
Φιλόστρατος 187, 1
φιλόψιλος 654, 15.
τἄλλα φιλώμεθα 565, 23
φῖτυ 650, 13
Φλιάσιον πεδίον 651, 4
φοβερὸς 429, 18.
Φοίνικες 557, 23
Φοινίκη 652, 7
Φοίνιξ 652, 4
φοιτᾷν 622, 23
οἱ ἐπὶ φόνῳ ἀκουσίῳ ἁλόντες 354, 25
Φόρβας 654, 3
φορβὴ 112, 23
φορίνη, φορίνιον 424, 23. 427, 12
φόροι 75, 7. 556, 2 τὰ τῶν φόρων κρείττω 570, 26
Φρασιθέα 218 bis
φρατρίαι, φράτορες 253. 254. 321, 22. 605, 20
ἐν Φρεατοῖ, ἐν Φρεάτου 23, 1. 41, 22
φρυγανίζεσθαι 210, 18
φρυκτοὶ 392, 14
Φρύνιχος 215, 24
φυλαὶ 288 saepe. 605, 17 et 19
φύλαρχοι 142, 27
φυλοβασιλεῖς 288, 15
φύσιγγες 427, 17
Φωκαεῖς 248, 11

Χαβρίας 308, 15
Χαιρεφῶν 429, 1
χάλαζα 301, 2
Χαλκὶς 577, 20
χαλκοκρὰς 294, 23
χαλκοῦς 314, 7. 570, 7. 579, 11. 602, 22. 603, 5 πῖλος 429, 22
χαμαιριφὴς 626, 7
† χαραὶ 439, 1
Χαράξας 490, 6
Χαρίδημος 588, 4
Χάρμος 110, 14
Χαροπὸς 317, 10
Χάρων 132, 24
Χείλων 586, 10
χειμάζειν 656, 18
χείρ. κατὰ χειρὸς ὕδωρ 144, 17 — 22 χεῖρας παρασείειν 389, 20 τὴν χεῖρα προσφέροντα etc. 586
χειροτονία 87, 7
Χείρων 607, 16
Χελιδὼν, πύθου χελιδόνος 473,

13 χελιδὼν μία ἔαρ οὐ ποιεῖ 269, 16
χελώνης κρέα 60, 21
χήμη 175, 7
χθὲς 45, 19
χθιζινὸς 45, 20
Χθονία 397, 11
χίδρα 427, 7
οἱ χίλιοι διακόσιοι 549, 19
Χῖοι 331, 13 Χῖα κεράμια 534, 18
χιτὼν σινδονίτης 512, 19 σχιστὸς 562 οἱ δερμάτινοι 548, 5
χιὼν 301, 2
χλαῖνα 418, 14 Πελληνικὴ 408, 1
Χόες 269, 21. 482, 8. 565, 12
χοίνιξ 69, 11 et 18
χορευταὶ γαστρίμαργοι 640, 23
χορηγοὶ 354, 15
χοροὶ τραγικοὶ 54, 17. 604, 19. κωμικοὶ 54, 18 κύκλιοι 472, 25 χορὸς 54, 17. 210, 10. 274. 275. 351, 16 et 21. 627, 10. 628, 22. 654, 15
χρέους δίκη 362, 10
χρόνος 631, 22
χρυσίδιον 319, 2
χύτραν πλύνειν, ποικίλλειν 338, 1 et 11
οἱ χωρὶς οἰκοῦντες 597, 6

τρυγόνα ψάλλειν, 608, 6
Ψαμάθη 225, 5
ψευδεγγραφῆς γραφὴ 390, 11
ψευδοκλητίας γραφὴ 390, 11
ψεῦδος Φοινικικὸν 652, 14
ψὴν 14, 3
ψηφίσματα 450
ψῆφος πλήρης, τετρυπημένη 581 bis. τὸ ἑ τῶν ψ. 597, 1
ψόθος 655, 13
ψοῖα 655, 17
Ψύλλοι 656, 5
ψύλλος 656, 6
Ψύρα 656, 10
τὸν περὶ ψυχῆς τρέχειν 599, 4

-ῶ futuri Atticum (θεριῶ, κολῶ) 85
ὦα 405, 4
ὠὰ 295. 296
Ὠγύγης 446, 23. 658, 6. *658, 10
ὠδῶν γένη 274, 26. 523
Ὠκεανὸς 112, 9
Ὠλένιοι 492, 9
ὠμηστὴς Διόνυσος 571, 14
ὦν 360, 17
ὥρα, ὥρη 39, 7. 90, 17. 328, 11
Ὠρείθυια 397, 10
ὥρων 49, 1
ὡς 358, 13
ὠτὸς 362, 26 Vide οὖς
ὤφελον 363, 20
† ὤφιξεν 359, 25

Augmentum (ἐώρων) 48, 22 (ἠνείχετο) 71, 12
Fori partes breviter indicatae (τοὔψον etc.) 589, 8
Patronymica pro primitivis (Ἡρακλεῖδαι etc.) 73, 1 et 23
Praesens de re praeterita 211, 17
Tmesis (περὶ κάτω τραπήσεται) 418, 4

10237152

INDEX AUCTORUM

IN FRAGMENTUM CANTABRIGIENSE.

Αἰσχίνης: p. 676, 10 *Κατὰ Τιμάρχου* 666, 12. 669, 7

Ἀνδροτίων Ἀτθίδος ά: 671, 16

Ἀριστοτέλης: 670, 14. 672, 8. 676, 6 *ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ* 667, 29. 670, 30. 672, 20. 674, 7

Ἀριστοφάνης: 669, 26 *Ὄρνισιν* 676, 6

Οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοί: 665, 30. 672, 17

Ἀττικοὶ, Ἀθηναῖοι: 663, 16. 668, 13. 672, 18

Δείναρχος Κατὰ Τιμοκράτους: 676, 7

Δημήτριος ὁ Φαληρεύς: 667, 23. 673, 4 *Περὶ Ἀθηναίων νομοθεσίας β'* 672, 3

Δημοσθένης: (p. 1115) 664, 18. 668, 6 *Περὶ στεφάνου* 665, 8 *Κατὰ Θεοκρίνου* 669, 25 *Κατὰ Μειδίου* 670, 10

Δράκων: 665, 19

Εἰρηναῖος ἐν Ὑπομνήματι εἰς Ἡρόδοτον: 675, 4

Εὐριπίδης: (Orest. 604. ed. Pors. ut vid.) 668, 3 *Σκυρίαις* 674, 26

Ἐφιάλτης: 674, 5

Ἡρόδοτος: (1. 59) 670, 25 (VIII. 85) 674, 21 *ἐν β'* (6) 674, 28. Vide *Εἰρηναῖος Θεοδέκτης Σωκράτους ἀπολογίᾳ*: 671, 4

Θεόπομπος ἐν ιγ': 675, 2

Θεόφραστος Περὶ νόμων δ': 667, 13 et 18 *ε'* 677, 8

Θουκυδίδης ἐν γ': 676, 5

Ἰσαῖος Τεμενικῷ: 672, 28 *Πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου* 677, 14

Ἴωνες: 663, 15

Καικίλιος: 667, 13 et 24. 676, 23 De illo Valck. Anim. Ammon. II. 3

Κλεισθένης: 675, 26

Κρατερός: 665, 19

Λυσίας Κατὰ Ἀριστωνος: 665, 19 *Κατὰ Ἀντιγένους ἀμβλώσεως* 669, 20 *Κατὰ Νικίδου* 671, 5

Νύμφις ὁ Ἡρακλεώτης Περὶ Ἡρακλείας β': 674, 22

Ξενοφῶν: 663, 10

(*Ὅμηρος*: 663, 19 quater. 664, 10)

Πέρσαι: 674, 19 etc.

Πλάτων: 664, 1 et 4. 665, 25

Σόλων: 665, 20. 668, 13
Αἱ τῶν σοφιστῶν διατριβαί: 667, 26
Σοφοκλῆς Ποιμέσι: 674, 25 (Soph.) Ἑλένης γάμῳ: 674, 20 (Soph.) Τρωΐλῳ: 674, 20
Στησίχορος: Vide Φιλόχορος
Ἡ συνήθεια: 673, 20
Αἱ σχολαστικαὶ ὑποθέσεις: 665, 27
Ὑπερίδης: 664, 11. 673, 20 Κατὰ Δωροθέου 671, 9 Κατὰ Αὐτοκλέους προδοσίας: 677, 16
Φιλόχορος: 667, 23. 674, 5 ἐν τῇ ζ' 673, 26 ἐν τῇ γ' 675, 13 ἐν ς' 676, 7 ubi male Στησίχορος.

10237152

Bey C. H. F. Hartmann in Leipzig sind folgende neue Bücher erschienen:

Aeschyli Persae, ed. C. I. Blomfield. 8maj. 1 Rthlr.

Ammon, Dr. F. A., Parallele der französischen und deutschen Chirurgie nach einer in den Jahren 1821 und 22 gemachten Reise. gr. 8. 2 Rthlr.

Bichat, H., allgemeine Anatomie angewandt auf Physiologie etc. Supplementband, auch unter dem Titel: Uebersioht der neuesten Entdeckungen in der Anatomie und Physiologie. A. dem Franz. Herausgegeben von Dr. u. Prof. L. Cerutti in Leipzig. gr. 8. 1 Rthlr. 8 Gr.

Caspari, Dr. C., die Kopfverletzungen und deren Behandlung, nebst einer Abhandlung über Entzündungen. 8. 1 Rthlr. 8 Gr.

Dessen Taschenbuch der Frühlingskuren, oder vollständige u. gründliche Anweisung zum zweckmässigen Gebrauche der Kräuter- u. Badekuren, und einem passenden Verhalten während und nach denselben. 8. 21 Gr.

Eisner, H. G., dis Theogonie des Hesiodus, als Vorweihe in die wahre Erkenntniss der ältesten Urkunden des menschlichen Geschlechts. gr. 8. 14 Gr.

*Euripidis Hippolytus Coronifer ad fid. manuscript. curav. I. H. Monk. 8maj. 21 Gr.

— Medea. In usum scholarum. 6 Gr.

*Friedländer, Dav., an die Verehrer, Freunde und Schüler Jerusalems, Spaldings, Tellers, Herders, Löfflers. Herausgegeben von Prof. Krug. gr. 8. broch. 21 Gr.

Galletti, Prof. u. Hofrath, Geschichte der Staaten und Völker der alten Welt. 3r Thl. 1 Rthlr. 16 Gr.

Dasselbe Werk vollständig. 3 Thle. 5 Rthlr. 8 Gr

Genersich, Joh., Eusebios für Freunde der Religion. 8. 2 Bände. Brünn.

Hartkohl, G., der Fett-, Lichter-, Seife- und Pomadenmacher, Fluss-, Pottasche- und Sodasieder. 8. Mit 1 Kupfer. Brünn.

Hedeni, A. G., commentatio chirurgica de femore in cavitate cotyloidea amputanto. Acced. tabula III lithogr. 4.

Homeri Odyssea. Cum interpret. Eustathii et reliq. grammat. delectu, suisque comment. edidit Dr. C. G. Baumgarten-Crusius. Vol. I—II. 2. 4 Rthlr. 4 Gr.

10237152

Koch, Dr. C. A., fassliche Darstellung des Verlaufs, der Ursachen und der Behandlung der Abzehrungen; vorzüglich zur Selbstbelehrung für das nicht ärztlich gebildete Publicum. Nebst Anweisung zum Gebrauch der Molkenkuren. 8. 16 Gr.

Livius ed. Drakenborch. V. 1. 2. VI. 1. 2. 8 maj. 4 Rthlr. 16 Gr.

NB. versende ich blos auf feste Rechnung an die Abnehmer der früheren Theile; zugleich zeige ich wiederholt an, dass von diesem Werke keine einzelnen Theile mehr gegeben werden.

Volumen I—VI. 2. 16 Rthlr. 20 Gr. auf Druckpap.
24 Rthlr. 10 Gr. auf Schreibpap.

Meiner, Dr. L., die Krankheiten des Ohres und Gehörs, oder Hülfe und Rath für Alle diejenigen, welche sich ein gutes und feines Gehör erhalten, und Fehlern desselben in Zeiten vorbeugen wollen. Nach den neuesten praktischen Erfahrungen. 8. 16 Gr.

Philipp, D. A. B. W., über Indigestion und deren Folgen, die man Nerven- und Leberbeschwerden zu nennen pflegt, *mit Bemerkungen* über diejenigen organischen Krankheiten, in welche sie sich bisweilen endigen. Nach der 2ten engl. Ausgabe frey bearbeitet von Dr. M. Hasper. gr. 8. 2 Rthlr.

Rudimanni institutiones grammaticae linguae latinae. Nunc primum in Germania edidit G. Stallbaum. 2 Tomi. 4 Rthlr.

Schweizers Reise nach Nord-Amerika. gr. 8. 18 Gr.

Wunder, Ed., adversaria in Sophoclis Philoctetem. 8 maj. 16 Gr.

Photii Lexicon. E duobus Apographis edidit Godofredus Hermannus. Accedit Jo. Albertii Index, suppletus et auctus. Lipsiae, 1808. pp. 518.

(Edinburgh Review XLII. 1813.)

PHOTIUS, a native of Constantinople, after having successively filled the high offices of master of the horse, captain of the imperial guards, ambassador to Assyria, and first secretary of state, and having thus exhausted the whole range of civil preferment, was, on a sudden, elevated to the Patriarchate of the West; having been consecrated, on six successive days, monk, anagnostes, subdeacon, deacon, Priest, and patriarch. Excommunicated by Pope Nicholas the First, he excommunicated Pope Nicholas in return; and after being several times ejected from his episcopal chair, and as often reseated, he was at last sent prisoner to an Armenian convent, where he died in the year 891. He seems to have been very learned, and very wicked—a great scholar, and a consummate hypocrite—not only neglecting the occasions of doing good which presented themselves, but perverting the finest talents to the worstpurposes. 329

We have remaining of his works, besides some Letters and a collection of Canons, his Bibliotheca, or Myriobiblon, being an account of the books which were read to him during his embassy to Assyria, and his opinion of their respective merits. The ambassador, it would seem, must have had but little to do in his diplomatic capacity, since he assures us, that these books amounted to about three hundred; a number, we conceive, much greater than most of our ambassadors or public functionaries can boast of having read, in the course of much longer negotiations. It is pleasing to observe in what proper and energetic terms the

good and pious Patriarch rails at the disturbers of the Church. The Novatians and Nestorians rarely come off with any gentler appellation than that of 'dog,' or 'impious wretch.' Our younger readers, however, who take the Myriobiblon in hand, are not to suppose that the book, which at present goes under that name, is really the production of Photius; we believe that not more than half of it can safely be attributed to that learned and turbulent bishop; and we think it would not be very difficult to discriminate between the genuine and supposititious parts of that voluminous production. But our present business is with another work of Photius, his celebrated and valuable Lexicon, which, imperfect and mutilated as it is, is more valuable to the critical scholar, than ten Myriobibla.

It is well known to the learned, that the various MSS. of this Lexicon, in different libraries on the Continent, are mere transcripts from each other, aud originally from one, ve-
330 nerable for its antiquity, which was formerly in the possession of the celebrated Thomas Gale, and which is now deposited in the library of Trinity College, Cambridge. This manuscript, which is on parchment, bears such evident marks of great antiquity, that it may not unreasonably be supposed to have been a transcript from the author's copy. * It is written in various

* It seems that a copy of this Lexicon, at Florence, was transcribed, about the end of the 16th century, by Richard Thomson, of Oxford, who probably intended to publish it. We find the following passage, in a letter from Joseph Scaliger to Richard Thomson, which we extract, as we believe it is not commonly known, and as every thing which fell from that extraordinary man, even ἐν παροδῳ, deserves to be read. 'Remitto tibi nunc 'Photium tuum, optimum sane librum, et quem edi e re literaria 'est; quanquam omnia, quae in illo sunt, hodie in aliis, unde 'ipse hausit, exstant. Quia tamen laborem legentium levare pos-'sit, quod in eo omnia congesta sunt, quae sparsim in aliis rele-'gere labor est, non exiguam a studiosis gratiam iniveris, si tam 'utilem librum in publicum exire patiaris.' Scaliger Epist. p. 503 See also p. 171.

hands. The compendia, which are used in some parts of it, are extremely difficult to decipher; though, on the whole, they are less so than the contractions which occur in many manuscripts, and particularly those in the library of Saint Germain. The names of authors cited, it is frequently not easy to make out; and the characters of η, $\varkappa$, β, μ, of $\lambda\lambda$ et μ, of λ et τ, of α, et $\varepsilon\iota$, of λ et μ, of ω et $\varepsilon\tau$, of $\lambda\iota$ et μ, of $\lambda\varkappa$ et $\mu\iota$, and many others, are so nearly alike, that an ignorant copyist would be sure to blunder. And, accordingly, we find the various transcripts from this ancient MS. are miserably faulty and corrupt. † It was natural, therefore, that those scholars, who wished for the publication of this Lexicon, should be desirous of seeing it printed from the Galeau MS, in preference to any other. 'Non 'eram nescius,' says Mr Hermann, 'fore, qui neque aliter 'quam ex ipso Codice Galeano, edi debuisse censerent.' We apprehend that this inuendo is levelled at the late Professor Porson, who, it is well known, had transcribed and corrected this valuable Lexicon for the press; and when, unfortunately, his copy had been consumed by the same destructive element which devoured the Alexandrian library, and Parson Adams's Aeschylus, the Professor, with incredible industry and patience, began the task afresh, and completed another transcript in his own exquisite handwriting.

Mr Porson's copy of the Codex Galeanus is, we are 331
informed, amongst the papers of that incomparable scholar, which are religiously preserved by the learned society of which he was so long a distinguished ornament. Report had assigned the office of publishing it to two gentlemen every way qualified for the task. Long ago, we took an opportunity of stating, in this Journal, the wishes of the

† Alberti, in his notes on Hesychius, cites the Lexicon of Photius repeatedly, but with almost as many inaccuracies as citations. This is partly attributable to his having used a very faulty apograph belonging to J. C. Wolf, and partly to his own negligence.

literary world with respect to it. But while we are anxiously loking for its appearance, lo! Photius is put into our hands, — but not the Photius of our acquaintance, nor the Photius of Richard Porson, but the Photius of Godfrey Hermann; and, had the editor's name not been affixed, we should have been at no loss to determine at whose door it should be laid, since it bears many marks of that precipitancy and want of concoction which so often distinguish the productions of that very learned and able German.

We have here merely the naked text of Photius, extractcd sometimes from one MS. copy, and sometimes from another, (both of which are eminently inaccurate) with scarcely a single correction of Mr Hermann's, or any attempt whatsoever towards the restitution of the text. His apology for all this, however, is of the most ingenuous and comprehensive nature. The blunders which he has left in the text were too palpable, it seems, to need any correction! 'Sunt autem plerique errores ex eo genere, ut non possint nisi imperitissimos fallere.' Whether this be really the case, we shall have occasion to examine hereafter. In the mean time, we cannot help observing, that Mr Hermann seems to have been desirous of preoccupying the field into which he understood Mr Porson to have entered; but that, wanting time or something else, to furnish his author with a body of useful notes, or to restore him to his pristine integrity, he was yet resolved to be the first who should publish Photius: And Photius accordingly we have; but alas! how changed from that Photius who returned from Assyria, laden with the spoils of three hundred authors! We have, however, at the end of the volume, a 'Libellus Animadversionum,' by John Frederic Sehleusner, a scholar iustly celebrated for his admirable Lexicon of the New Testament; which animadversions were drawn up two years after the Photius was printed, and leave us the less room to regret the want of Mr Hermann's lucubrations. An index of authors cited is given at the end, from

Alberti's Glossarium Graecum. We should add, that the Photius forms the third volume of a set, the two first of which contain an ill arranged and ponderous catalogue of words, designated by the name of 'Joannis Zonarae Lexicon.' The Patriarch informs us in his preface, that his Dictionary is destined principally to the explanation of the 332 remarkable words which occur in the Greek orators and historians, but occasionally to illustrate the phraseology of the poets. Several lacunae occur in the MSS., the leaves being torn out from the Galean copy, ε. ς. from *'Αδιάκριτος* to *'Επώνυμοι* and from *Φορητῶς* to *Ψιλοδάπιδας*.

The great Lexicons of Hesychius and Suidas, as every scholar knows, are compiled, and in many instances with very little judgment, from the works of more ancient grammarians. That of Hesychius, in particular, is to be considered, as a compilation from a vast number of sources, the streams from which, meeting in his capacious reservoir, form a pool of water very turbid and unwholesome, from which he who drinks must drink with caution and reserve. The scholars, who flourished soon after the revival of literature, receined with avidity the interpolated edition, published from the only surviving MS. of Hesychius by Marcus Musurus; and, without inquiring into the antiquity, learning, or discernment of Hesychius, they considered him a sufficient authority for the existence of any word, however contrary to the analogy ef the Greek language; and imputed the more manifest faults of his Lexicon, not to himself, but to his copyists. The critics, therefore, of the seventeenth century, applied the pruning hook to Hesychius, with a fearful and sparing hand; and even Alberti himself, at a later period, exercised a cautious discretion with respect to the text of his Lexicographer, which is only to be accounted for by the phlegmatic temperament which is so strongly indicated in the excellent portrait of him engraved by Houbraken, and prefixed to his splendid publication. Before him, however, the real merits and nature of this valuable vocabulary had been discussed by the

British Aristarchus, in his celebrated epistle to Dr Mills. That great scholar perceived, that many of the worst faults with which it abounds, are imputable to Hesychius himself; that in compiling his Thesaurus, he made use of incorrect copies of the authors whom he pillaged, or was misled by certain compendia of writing, which he was unable to decipher: in short, that the laborious Hesychius is very little to be depended upon; that it is no easy matter to distinguish what portion of him is really derived from trust-worthy sources; that he manifests in some instances bad faith, and in many great stupidity. All this, says Ruhnken, it was reserved for the 'docta audacia' of Bentley to show. It is, however, to be remarked, that Hesychius is not come down to us in his original form, but mutilated by the hand of an epitomizer.

Photius, who threw together his Lexicon on a much more confined plan, probably brought to his undertaking
833 greater learning and judgment than Hesychius, and *seems* to have given most of his authorities from his own knowledge of the authors whom he cites. Yet even his work is little more than a compilation, of which many parts are copied verbatim from the Scholia on Plato, the Lexicon of Harpocration, that of Pausanias, and, in all probability, from the *Λεξικὰ Κωμικὰ Καὶ Τραγικὰ* of Theo or Didymus, from which, 'ceu fonte perenni,' later Grammarians derived most of their explanations of the scenic phrases of the Greeks. These Dramatic Lexicons are unfortunately lost; but there is, in the National Library of Paris, a MS. which seems to be an Epitome of one of them, under the tittle of *"Αλλος 'Αλφάβητος*. And with a little care and discrimination, a very considerable part of them might be recovered from the pages of the still existing grammarians.

To give one instance, out of many, of the practicability of this; Ruhnken, in his first 'Epistola Critica' p. 104. quotes, from a MS. Etymologicon, the following gloss. *'Αλκαία. ἡ οὐρά· κυρίως δὲ τοῦ λέοντος, διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὸν τρέπειν. ἔχει γὰρ ἐπὶ τῇ οὐρᾷ κέντρον, ὑφ' οὗ παροξύνεται καθάπερ*

φησὶν Ἱερώννυμος καὶ Ἐπαφρόδιτος ἐν Ὑπομνήσει Ἀσπίδος Ἡσιόδου. We have no doubt but that this is a citation from the Comic Lexicon. Schol. Apollon. Rhod. iv. 1614. *ἐν δὲ τῷ ΚΩΜΙΚΩΙ ΛΕΞΙΚΩΙ, οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία, ἀλλὰ καὶ ἵππου κ. τ. λ.* From this Lexicon Photius has borrowed, thought less largely than Hesychius. For instance, we have in Photius, *Ζῇ, ἀντὶ τοῦ ζῇθι. Εὐριπίδης.* In the Epitome above mentioned we find, *Ζῇ. ἀντὶ τοῦ ζῇθι. Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ. Ἀλλ' ἕρπε, καὶ ζῇ, καὶ δόμους οἵκει πατρός. Σοφοκλῆς Δανάῃ. Ζῇ, πῖνε, φέρβου.* Again, Photius, *Λίτρα, ἦν μὲν καὶ νομίσματα,* (read *νόμισμά τι*) *ὡς Λίφιλος· ἐπὶ δὲ τοῦ σταθμοῦ Ἐπίχαρμος καὶ Σώφρων ἐχρήσαντο.* Epitome, *Λίτεα. (Λίτρα.) ἦν μὲν καὶ νόμισμα Σικελικόν. ὅτι (ποτὲ) δὲ καὶ ἐπὶ σταθμοῦ. Ἐπίχαρμος Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ.* Photius, *Ψυχρὸς ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος.* We should probably add, from the same Epitome, the words *Κρατῖνος Ὥραις.*

Another source, from which Photius enriched his collection, were the 'Lexica Rhetorica.' For instance, *Κύων ἐπὶ φάτνην (φάτνης) παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλλους ἐώντων. Lex. Rhetor. MS. ap. Ruhnken. Auctar. Emend. Hesych.* T. I. p. 1617. *Κύων ἐν φάτνῃ. παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε αὐτῶν χρωμένων, μήτε ἄλλοις ἐπιτρεπόντων.* The words of Photius, *Ζυγὸς, τοῦ σανδαλίου τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους,* are taken literatim from the Rhetoric Lexicon of Pausanias, as the reader will perceive, upon referring to Eustathius on Homer, Iliad ν. p. 956, 5. The gloss, *Ζυγώσω, καθέξω, δαμάσω,* comes from the same source, as also the explanation of *Ἴννος,* as appears *probable* from Eustath. on Iliad Λ. p. 877, 15.

Photius. Κελέοντες, ἱστόποδες, καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα. Pausanias ap. Eustath. in Iliad. Λ. p. 884, 17. *Κελέοντες οἱ ἱστόποδες.*

Photius. Κρουπέζαι. ξύλινα ὑποδήματα. Pausanias ap. Eustath. ad Iliad. Λ. p. 867, 29. *Κρουπέζαι. Βοιώτια ὑποδήματα ξύλινα.*

Photius. Πόρκης. ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος. Lex.

Rhetor. ap. Eustath. ad Iliad. K. p. 795, 39. *Πόρκης. ἐπιδορατίδος δακτύλιος.*

Photius. Προτέλεια. ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία. Μένανδρος. Pausanias ap. Eustath. ad Iliad. Λ. p. 881, 30. *Προτέλεια. ἡ πρὸ τῶν γάμων θέα.* (*θυσία.* yet Philemon has *θέα*, p. 95. ed. Burney.)

Photius et Suid. Ὀρθόπληξ ἵππος, (ὁ) ὀρθὸς ἐπαιρόμενος κ. τ. λ. which words Eustathius on Iliad. *E.* p. 629, 54. quotes from a Rhetoric Lexicon.

Another Grammarian, to whom Photius is largely indebted, is Timaeus, the greater part of whose Lexicon of Platonic words he has transfused into his own. His unacknowledged obligations, (for these Lexicographers scarcely ever acknowledge to whom they owe their information), are pointed out by Ruhnken, who used the faulty copy of Photius belonging to Alberti. That accomplished scholar, had he lived longer, would also have drawn up a statement of debtor and creditor between the Patriarch of Constantinople and the Scholiast on Plato, which would have been considerably to the disadvantage of the former. For instance, the glosses on the words *Πελάτης, Ἐρήμη δίκη, ὁμοῦ, Ἑρμαῖον, Ὑηνεῖς, Κύρβεις, Κοινὰ τὰ φίλων, Λευκὴ στάθμη*, amongst others, are copied verbatim, and without acknowledgement, from these Scholia. Nor is he less obliged to Harpocratio. The real sources of his knowledge he carefully conceals; but quotes a long list of authorities from books, of which he probably knew nothing more than the passages cited by ancient grammarians, whose works he used. He has not forgotten to forage in the Lexicon Technologicum of Philemon, which has been lately 'vindicated to the light' by the zeal of Dr Burney. See the gloss on *Ψωλός*. We should add that Photius, when he met with different accounts of the same word in the different Lexicons which he consulted, set them all down. Of this repeated instances occur.

He has no doubt extracted the quintessence of many other Grammarians, whose works are now lost, or hidden

in the classes of some of the libraries on the Continent. We will specify a few more instances of the readiness with which our Lexicographer arrays himself in borrowed plumes. *Ἄδδιξ. μέτρον τετραχοίνικον. οὕτως Ἀριστοφάνης.* This gloss is borrowed from some ancient vocabulary, which Eustathius quotes more at length, *ad Odyss. T. p.* 1854, 22. *ἦν δὲ καὶ Ἄδδιξ μέτρον τετραχοίνικον. Ἀριστοφάνης — ἀλφίτων μελάνων ἄδδιχα.* Alberti supposes Photius to have quoted Aristophanes the Grammarian. *Ζήτρειον, τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. Εὔπολις.* Photius, Hesychius, and the author of the Rhetoric Lexicon in the Paris Library, took their glosses on this word from a common source, the Comic Lexicon, 335 from which a fuller extract is made by the Compiler of the Etymologicon Magnum, who has preserved the passage of Eupolis, *Ὥσπερ γὰρ εἰς ζήτρειον ἐμπεσών.* See also Eustathius *in Iliad. Λ. p.* 837, 44.

Ἐσέφθην, τὸ ἐσεβάσθην. Σοφοκλῆς. Hesychius adds *Δαιδάλῳ.* That both took their glosses from some older grammarian, appears from Aelius Dionysius *in Aldi Cornucopia sub init. εὑρέθη δὲ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐσέβδην.*

Ἰνᾶσθαι. καθαίρεσθαι, ἐκκενοῦσθαι. καὶ ὑπέρινος, ὁ ὑπερκεκαθαρμένος. These words are taken from Aelius Dionysius, who is thus quoted by Eustathius *in Iliad. Λ. p.* 877. *Ἰνᾶσθαι, τὸ καθαίρεσθαι καὶ ἐκκενοῦσθαι. καὶ ὑπέρινος, ὁ ὑπερκεκαθαρμένος, διὰ τὸ κατὰ οἷον ἶνας λεπτύνεσθαι.*

Ἴουλος. τὸ δασὺ ἐπισεῖον (ἐπεισίον or ἐπὶ) τῶν γενείων. καὶ ᾠδὴ εἰς Δήμητρα. τοὺς γὰρ ἐκ πολλῶν δραγμάτων δεσμοὺς ἰούλους καλοῦσιν. This seems to be a scrap from Didymus 'with the brazen entrails,' *Schol. Apollon. Rhod.* I. 972. *Ἴουλος — φησὶ Δίδυμος — ὕμνος εἰς Δήμητρα. ἔστι γὰρ οὖλος καὶ ἴουλος ἡ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγομένη δέσμη.* We may observe, by the way, that *τὰς — δέσμας* should probably be restored to Photius. *δέσμη* is *a bundle*, *δεσμὸς a band.* Photius himself, in another place, *Κώμυθα, δέσμη χόρτου.* where the patriarch seems, in the hurry of compilation, to have taken *κώμυθα* for the nominative case. Schol. Theocrit. IV. 18. *Κώμυς ἡ δέσμη, ἤτοι τὸ δεσμάτιον. Κρατῖνος. Ὁ δὲ μετ' εὐδήμου τρέχων κώμυ-*

θος τὴν λοιπὴν ἔχει τῷ στεφάνῳ. Toup corrects εὐόδμου for εὐδήμου, and gives up the rest. We read the verses of Cratinus thus. ὁ δὲ μετ' εὐόδμου τρέχων Κωμῦθος, ἐπέχει τὴν ἀλοιφὴν τῷ στεφάνῳ.

Πτερνίδες. τὰ πυθμένια τῶν λεκανίων. These are the words of Aelius Dionysius, quoted by Eustathius *in Iliad. Λ. p.* 870, 29.

Τένθης, ὁ γαστρίμαργος. This is from Timaeus; and Timaeus seems to have had it from some more ancient Grammarian. Proclus on Hesiod p. 123. οἱ γὰρ' Αττικοὶ τένθην καλοῦσι τὸν γαστρίμαργον.

Φερέοικος. ὁ κοχλίας. This he has from Dionysius the Thracian, a Grammarian of great celebrity. Proclus on Hesiod p 129. ὁ μὲν Θρᾷξ Διονύσιος ἔλεγε φερέοικον τὸν κοχλίαν. Whence also Athenaeus has drawn the same gloss, II. p. 63. B.

These instances, which we have selected, as being less obvious than the transcripts from Harpocratio, the Scholia on Plato, etc. may serve to show how little the grammarians respected each other's property. It is possible that, in compiling his Lexicon, the honest Patriarch may have done that, which he is reported to have done when writing his Myriobiblon. The story goes, that as soon as he had read an author, and made his extracts from him, he threw the
336 manuscript into the fire, in order to enhance the value of his own abridgement. The story indeed is sufficiently improbable; but it may possibly have originated from some known propensity of the bishop to literary dishonesty. It is highly probable that some scoundrel grammarian pursued this method with regard to Hesychius, whose original Lexicon he first epitomized, and then destroyed. Trogus Pompeius, it is well known, is reported to have undergone a similar fate.

It will easily be perceived, from what we have advanced in the foregoing observations, that our opinion of the Lexicon before us is, to a certain degree, qualified. It is undoubtedly valuable, as it presents to us some peculiarities

of the Greek language, and many fragments of the dramatic writers which are not extant elsewhere; but we certainly do not believe that the examples given by Photius are the fruits of his own acquaintance with the writers whom he cites; and it is sufficiently manifest, that, like Hesychius, he was often misled by incorrect manuscripts; and that many of the blunders of the Lexicon are attributable to the author of it, who seems never to have revised his compilation. To give one instance of this. In p. 368. we have the following glosses at a short distance from each other. *Σαλάβην, Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν.* and *Σαλάμβη. ὀπὴ, καπνοδόχη. οὕτως Σοφοκλῆς.* It is clear that Photius extracted these at different times from different vocabularies, and wrote down the second without remembering that he had already explained the word. Hesychius also has both forms, of which the first is probably the genuine one. Other faults are to be imputed to his copyists; for instance, in p. 210. we have *Νᾳρᾶς τε Λίρκης, ῥευστικῆς. Αἰσχύλος.* and presently, *Νᾳρᾶσθαι Λίρκης, ῥευστικῆς. Αἰσχύλος.* We have not at present an opportunity of referring to the Codex Galeanus; but unless our memory deceives us, it contains only the first of these glosses; the copy used by Alberti contained only the second. We see then how that from which Mr Hermann prints came to have both of them.

We fear that Photius already occupies a larger space in the pages of this Journal than should be devoted to one of the tribe of grammarians; but we must still detain our readers, while we briefly examine the validity of Mr Hermann's excuse for publishing an uncorrected text, viz. that 'the errors are such as can only mislead the most stupid of mankind.' Of many, indeed, this may truly be said. Nothing, surely, but an undue partiality for his own name, could have induced the learned editor to print *Ἑρμὰν, ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν, καὶ Ἀνακρέων, καὶ Ἀριστοφάνης.* instead of *Ἑρμὰ, ἡ ὕφαλος π.* Dr Schleusner's correction of *Ἕρμας* is wrong.

Ἐρινάζειν — ἀπὸ τῶν ἐριναίων καὶ ἀγρίων συκῶν — ὥστε μὴ 387
ἀποῤῥυῆναι τῶν δένδρων. For *ἐριναίων* should be written *ἐρίνων*,

and at the end *τοῦ δένδρου*. The gloss is taken verbatim from Pausanias, as quoted by Eustathius *in Iliad. Z. p.* 653, 54.

Ἑρμαῖον — ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τεθειμένων ἀπαρχῶν. Read *τιθεμένων*, from the Scholia on Plato p. 12.

Ἐῤῥίον, εἰς φθοράν. Εὐριπίδης. Perhaps we should read *Ἔῤῥ' αἰθέριον* from v. 822. of the Andromache.

Ἐτήσιοι, πρόσκαιροι. Ἐτήσιοι γὰρ προσιτὰ, εἰ πρὸς τὴν τέχνην. Κρατῖνος Δειλιάσιν. Mr Hermann restores *Δηλιάσιν*. We conjecture *Ἐτησίοις γὰρ προσιτέα πρὸς τὴν τέχνην*.

Ζώννυται ἡ ζώνη. a mutilated gloss, which is thus to be restored. *Ζῶστρα. οἷς ζώννυται ἡ ζώνη*.

Θιασωμαιολῃ, χορῷ μανικῷ. Read *Θιάσῳ μαινόλῃ*. Dr Schleusner coniectures *Θειάσομαι ὅλη, χαρῷ μανικῶς*.!

Καθαιρήσετε, οὐ καθελεῖτε. Θουκυδίδης, καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους. Read *τῶν Ἀττικῶν οἱ πλείους*, or *τῶν παλαιῶν*.

Κάραντες, καταφερεῖς. This a mere corruption of a gloss which occurs afterwards, *Κάταντες, καταφερεῖς*. This, with several others of the same sort, must be attributed, as we have observed, either to the negligence of Photius himself, or, as we are rather inclined to think, to some transcriber, who made additions to the original lexicon.

Κυνοκέφαλον. (Κυνοκέφαλλον) ἐν τοῖς δύο λλ λέγουσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. The verse to which Photius alludes is v. 416. of the Knights, *Κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ*, which Brunck, with singular felicity, corrects, *μάχει σύ γε κυνοκεφάλῳ*, not perceiving, as he says, how the penultima in *κυνοκεφάλῳ* could possibly be made short. Nor do we perceive. This fault in the copies of Aristophanes is, it seems, of very ancient date. Mr George Burges, in the Appendix to his 'Troades,' has restored the true reading *κυνοκαρήνῳ*, except that it should be written *κυνοκαράνῳ*.

Κυντερώτατα — Φερεκράτης Λήροις. ἔπειτα ἕτερα τούτων ποιούντων πολλὰ κυντερώτερα. Alberti *ad Hesych. in v.* quotes *ποιοῦντα*. Read, *ἔπειτα χἄτερα Ποιοῦντα τούτων πολλὰ κυντερώτερα*.

Λαγκρύζεσθαι, λοιδορεῖσθαι, and afterwards *Λακερύζεσθαι, λοιδορεῖσθαι*. Is Photius or his copyist to be blamed?

Λέπτει. κατεσθίει. οὕτως Εὔπολις. Here Photius is certain-

ly in fault. Eupolis, as Alberti perceived, wrote *Λάπτει*; Dr Schleusner ingeniously asks, 'An legendum *Λάπτει*, *idque pro Λάπτει*?'

Νεολέαν. τὴν νεότητα. We conceive that for *νεόλαια*, at it is commonly represented, should be written *νεόλεια*.

Πενθερὰ — Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὃ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησίν· καὶ σὲ ὦ γερεὲ τήν τε παῖδα μὴ δῶς ἐμοὶ γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός. Toup in his notes on Suidas, who has copied this gloss, proposes *Σὺ δ', ὦ γεραιὲ, παῖδα τὴν σὴν δοὺς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίζῃ.* Valckenaer, 338 *Καὶ σύ γε, γεραιὲ, τήνδε παῖδα δοὺς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίζου* — which conjecture was not hit off in one of his happiest moments. We read *Σὺ δ', ὦ γεραιὲ, τήν τε παῖδα δοὺς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίζει καὶ πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός.* '*You are both my father in-law and father, having given me your daughter in marriage and moreover my saviour.*'

Λὺξ, οὐχὶ λυχμὸς καλεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Read *Λὺγξ, οὐχὶ λυγμός.* The word is used by Thucydides II. 49. et Plato Sympos. p. 320. e.

Σεῖσαι, τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· ἀλλ' ὡς πάντων δὲ τῶν λῳστοις σεῖσαι καὶ προσκαλέσαντες παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων.

Suidas has *Ἄλλων πάντων δὲ λῳστοι — προσκαλέσαντες.* We coniecture *Ἀλλ' ὦ πάντων οἳ δὴ λῳστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι, Παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων.* The forensic term was not *προσκαλέσαι*, but *προσκαλέσασθαι* in the middle voice.

Σκανδαλίθρα καὶ σκάνδαλα. λέγουσι σκανδαλίθρας τὰς ἐπῶν Κρατῖνος. The Galean Manuscript exhibits *σκανδαλιθραστὰς ἐπῶν.* The gloss should stand thus, *Σκανδάληθρα καὶ σκάνδαλα λέγουσιν. σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν, Κρατῖνος.* Aristoph. Acharn. 687. *Κᾆτ' ἀνελκύσας ἑρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν.* which passage, we perceive, is pointed out by Alberti.

Σταθμοῖς, ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας, οἷον τοῖς φλείοις.
Σταθμοὺς, Ἀριστοφάνης δράμασιν αὐτοῖς.
Σταθμῶν, τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

As the errors in this Lexicon are such as can deceive

none but the most stupid, we cannot expect to gain any credit with Mr Hermann, if we correct the above glosses in the following manner. *Σταθμῶν· τῶν παραστάδων τῆς θύρας.' Αριστοφάνης Δράμασιν, — Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας — οἷον ταῖς φλίαις. threshold and all.*

Τεθολωμένος, καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις. γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον. καὶ ἐπὶ λύπης, ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθόλου δ' ἡ καρδία. In the second verse of Pherecrates, the Etymologicon Magnum p. 750, 12. has *ἀνοίας ἀνεθολοῦτο δ' ἡ.* The true reading *ἀνεθολοῦθ' ἡ καρδία* is preserved by Suidas.

Mr Hermann has given the Index of Authors quoted by Photius, which was published by Alberti at the end of his 'Glossarium Graecum;' but corrected and enriched by himself. He has, however, omitted to correct some inaccuracies. In v. *Ῥαδαμάνθυος ὅρκος* Cratinus is quoted *ἐν Χείροσι.* The Galean MS. (if we remember), together with Athenaeus, Suidas, the Scholiasts on Aristophanes, Lucian and Plato, have *Χείρωσι.* The Scholiast on Sophocles Oed. Col. 490. has *Χείρωνι.* See Mr Gaisford in his excellent notes on Hephaestion, p. 17.

In v. *Κωρυκαῖος* is quoted *Διόξιππος Θησαυρῷ.* Athenaeus has *Διώξιππος*, as it should be written.

339 In p. 198. Eupolis is quoted *ἐν Μαρυκᾷ* and in p. 478. *ἐν Μάρεικᾳ.* Alberti observes 'ut *Μαρίκᾳ* in Apollonii Dyscoli Grammat. iued.' The passage of Apollonius is in p. 428. *Reizii Excerpt.* Eupolis is cited *ἐν Μαρίκᾳ ap. Athen.* xv. p. 690. E. 691. C. *Plutarch. in Nicia p.* 960. *ed. HSt. Erotian. v. Ψάγδας. Schol. Aeschyl. Pers.* 65. *Schol. Soph. Oed. Col.* 1600. *Schol. Aristoph. Plut.* 1038. *Schol. Platon. p.* 7. *Hesych. v. Δούλων. Suid. vv.' Αμφορεαφόρους. Μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ. Ψῶξα.* (where *Μαρυκᾷ*) *Polluc.* x. 20. But the Grammarians have all mistaken the title of the play. It should be *Εὔπολις ἐν Μαρικᾶντι.* Aristophanes *ap. Eustath. in Iliad. B. p.* 300, 22. *Ἀλλ' οὖν ἔγωγέ σοι λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν.*

In p. 438. The same Comedian is cited in *Χρυσογένει,*

which Mr Hermann has not altered into *Χρυσῷ γένει*. In the Etymologicon Magnum p. 132. the following verse *Τί γὰρ ἔστ' ἐκεῖνο; ἀποπάτημ' (ταποπάτημ') ἀλώπεκος*, is quoted from Eupolis *Χρυσογενεία*. His *Χρυσοῦν γένος* is cited by Hephaestion xvi. 3. Priscian p. 1329. Schol. Plat. p. 44. See Casaubon on Athenaeus ix. 17. Hemsterhuis on Pollux ix. 26. x. 63.

The 'Animadversiones' of Dr Schleusner are learned and useful; but they bear stronger marks of diligence than of ingenuity. He does not appear to have devoted so much of his time to metrical studies as the learned editor Mr Hermann. At the word *Παράστασις* Photius quotes *Μένανδρος Μισογύνῃ. ἔλκει δὲ γραμματίδιον ἐκεῖσε δίθυρον, καὶ παράστασις μία δραχμή*. Dr Schleusner says that these words are 'leviter corrupta;' and accordingly he disposes them in two verses, which, although remarkable for harmony, must, we fear, be classed under the head of *asynartete*. *"Ελκει δὲ γράμμα τ' ἴδιον ἐκεῖ σε δίθυρον Καὶ παράστασις μία*. 'Fefellit te video,' says Bentley to Le Clerc, 'Kusteri Suidas, ubi Tygraphi opinor errore post verbum *παράστασις* punctum male 'inseritur. Quo tu infeliciter arrepto, et sententiam curtasti, 'et perinde senarium concinnasti, ac si in Horatio scriberes '*Maecenas regibus edite atavis.*' Emend. in Menand. p. 43.

Μουνυχία, τόπος τοῦ Πειραιοῦ ἀπὸ Μουνυχίας 'Αθηνᾶς. Dr S. replaces *'Αρτέμιδος* for *'Αθηνᾶς*, but forgets to remark that this is an emendation of Ruhnken, *Auctar. emendat. in Hesych. T.* II. *p.* 24. v. *Ἱερὰ παρθένος*. who quotes also *Πειραιῶς*, and not *Πειραιοῦ*.

Dr Schleusner has remarked, that several extracts from Photius are scattered up and down in the notes of Alberti on Hesychius, which do not appear in Mr Hermann's edition. The Doctor himself has omitted to notice some various readings from the Oxford transcript, in the extracts given by Le Clerc in his Index to Menander.

We now dismiss this valuable Lexicon for the present; 340

and earnestly hope that we shall, ere long, be called upon to notice, at greater length, a more correct and useful edition of it, possessing advantages of which the present cannot boast, viz. those of being printed from the Codex Galeanus, of correct typography, of critical annotations, and though last, not least, a reasonable price.
